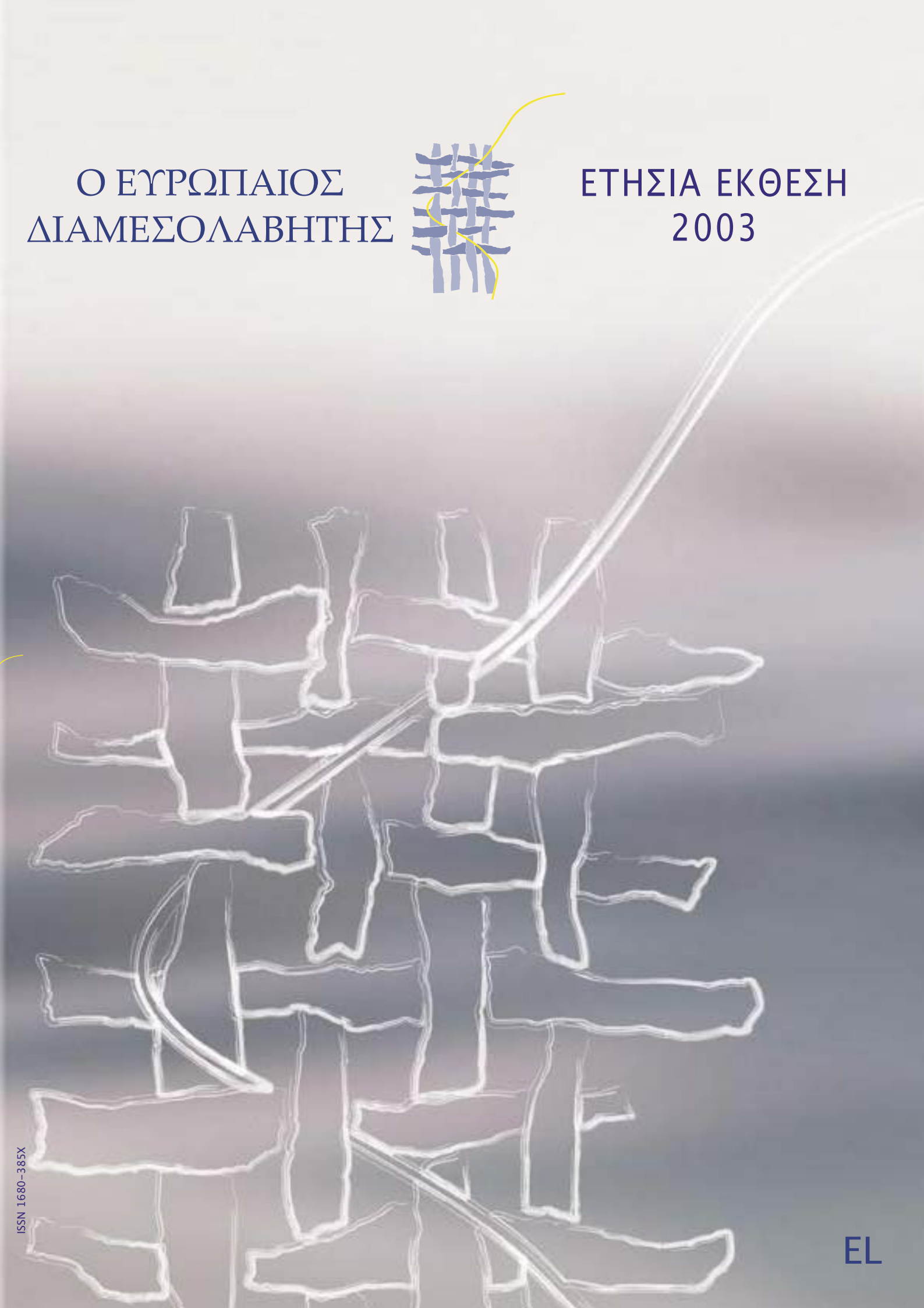
Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ 2003

ISSN 1680-385X

EL

© Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής 2004

Ρητή επιφύλαξη κάθε δικαιώματος.

Η αναπαραγωγή για εκπαιδευτικούς και μη εμπορικούς σκοπούς επιτρέπεται, εφόσον αναφέρεται η προέλευση.

Οι φωτογραφίες αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, εκτός εάν επισημαίνεται άλλως.

Το πλήρες κείμενο της Έκθεσης δημοσιεύεται στο διαδίκτυο, στη διεύθυνση
http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/el/default.htm

Σύνοψη των κυριοτέρων σημείων 9

1 Πρόλογος 19

2 Καταγγελίες προς το Διαμεσολαβητή 25

3 Αποφάσεις ληφθείσες μετά τη Διενέργεια Έρευνας 39

4 Σχέσεις με άλλα θεσμικά όργανα 241

5 Σχέσεις με διαμεσολαβητές και συναφείς υπηρεσίες 251

6 Δημόσιες σχέσεις 261

Παραρτήματα 299

Ο Ευρωπαιος Διαμεσολαβητης

Νικηφορος Διαμαντουρος

Κύριο Pat Cox
Πρόεδρο του
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
Rue Wiertz
B - 1047 Βρυξέλλες

Στρασβούργο, 19 Απριλίου 2004

Κύριε Πρόεδρε,

Σύμφωνα με το Άρθρο 195, παράγραφος 1 της Συνθήκης περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και το Άρθρο 3, παράγραφος 8 της Αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το Καταστατικό του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τους Γενικούς Όρους Άσκησης των Καθηκόντων του, σας υποβάλλω την Έκθεσή μου για το 2003.

Με εκτίμηση,

Καθηγητής Νικηφόρος Διαμαντούρος

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής
1, avenue du Président Robert Schuman – B.P. 403 – F-67001 STRASBOURG Cedex
☎ : +33 (0)3.88.17.23.13 – Fax : +33 (0)3.88.17.90.62
http://www.euro-ombudsman.eu.int – euro-ombudsman@europarl.eu.int

Σύνοψη των κυριοτέρων σημείων 9

1 Πρόλογος 19

2 Καταγγελίες προς το Διαμεσολαβητή 25

2.1 Η ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ 28

2.2 Η ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ 28

2.2.1 «Κακοδιοίκηση» 29

2.2.2 Ο Κώδικας Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς 29

2.3 ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ 31

2.4 ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ 31

2.5 ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ 32

2.6 ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΓΙΑ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ 33

2.7 ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΩΝ 34

2.7.1 Η ακρόαση μαρτύρων 34

2.7.2 Η επιθεώρηση εγγράφων 34

2.8 ΟΙ ΕΡΕΥΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙ Ο ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ ΚΑΙ Η ΕΚΒΑΣΗ ΤΟΥΣ 35

2.8.1 Έρευνες σε συνέχεια καταγγελίας 35

2.8.2 Φιλικός διακανονισμός και αποζημίωση 35

2.8.3 Κριτικές παρατηρήσεις, σχέδια συστάσεων και ειδικές εκθέσεις 36

2.8.4 Αυτεπάγγελτες Έρευνες 37

2.8.5 Ανάλυση των ερευνών 38

3 Αποφάσεις ληφθείσες μετά τη Διενέργεια Έρευνας 39

3.1 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΔΕ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΗΚΕ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗ 41

3.1.1 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο 41

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΛΛΕΙΨΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑΣ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ 41

3.1.2 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης 43

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΗΜΕΡΗΣΙΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ 43

3.1.3 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή 46

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ LIFE: ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΕΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗ ΕΡΓΟΥ 46

ΑΚΥΡΩΣΗ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΜΗ ΤΗΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ 52
ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΗΣ 56
ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΟΥ «ΣΚΕΛΟΥΣ ΕΕ» ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΣΤΟ ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ 59
ΕΞΟΔΑ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ 62
ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΣΤΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ ΠΥΡΗΝΙΚΩΝ 64
ΑΡΝΗΣΗ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΤΙΚΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 226 ΣΥΝΘ.ΕΚ 68
ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΜΜΕΣΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΗΣ ΛΟΓΩ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΕ ΑΝΟΙΚΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ 76
ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΑ ΧΟΡΗΓΗΣΕΙ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΟΥ ΥΠΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ 79
ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΘΕΣΗ ΑΠΟΣΠΑΣΜΕΝΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΑ 80
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΜΕΝΑ ΓΡΑΠΤΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΟΡΓΑΝΩΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ 85

3.1.4 Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα 88

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΡΟΕΣ ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΕΥΡΩ 88

3.1.5 Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο 93

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΔΙΟΡΘΩΝΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ 93

3.1.6 Η Ευρωπαϊκή Συνέλευση 96

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΗΜΕΡΗΣΙΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ 96

3.1.7 Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) 103

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗΣ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ 103

3.1.8 Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την Ανασυγκρότηση 107

ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ 107

3.2 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ 111

3.2.1 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο 111

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΓΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ 111
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΓΡΑΠΤΑ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΝΟΙΚΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ 115

3.2.2 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή 117

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΕΡΓΟ ΣΧΕΤΙΚΟ ΜΕ ΤΟ AIDS 117
ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΠΛΗΡΩΤΕΟΥ ΠΟΣΟΥ ΔΥΝΑΜΕΙ ΣΥΜΒΑΣΗΣ 119
ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΕ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ 121

3.2.3 Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο 123

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΛΛΕΙΨΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ ΑΠΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ 123

3.2.4 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο 126

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ 126

3.3 ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΕΠΙ ΦΙΛΙΚΗΣ ΒΑΣΕΩΣ ΠΟΥ ΕΠΙΤΕΥΧΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ 132

ΜΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ 132
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΧΕΤΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΛΕΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΣΕ ΠΡΩΗΝ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗ ΥΠΑΛΛΗΛΟ 138
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΣΧΕΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΓΙΑ ΦΙΛΙΚΟ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟ 141

3.4 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΕΠΙΚΡΙΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ 148

3.4.1 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο 148

ΜΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΕΥΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ 148

3.4.2 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης 154
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ 154
Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΤΟ ΣΕΡΑΓΕΒΟ 161

3.4.3 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή 166
ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΕ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ 166
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ IST 173
ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΣΕ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΛΟΓΩ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΣ (ΑΡΘΡΟ 226 ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΚ) 173
ΜΕΡΟΛΗΠΤΙΚΗ ΡΗΤΡΑ ΣΕ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ 177
ΜΗ ΣΥΝΕΠΗΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΕ ΜΕΛΕΤΗ ΜΕ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΙΣ ΦΩΚΙΕΣ 183
ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ 190

3.4.4 Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή 195
ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΟΤΙ Ο ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩΝ ΠΑΡΕΣΧΕ «ΨΕΥΔΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ» ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ ΤΟΥ 195

3.4.5 Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης 200
ΑΒΑΣΙΜΟΙ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ 200

3.5 ΣΧΕΔΙΑ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΔΕΚΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ 202

3.5.1 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης 202
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΧΟΡΗΓΕΙ ΜΕΡΙΚΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΟΜΑΔΑΣ ΚΩΔΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ 202
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΑΡΕΧΕΙ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΜΕΝΑ ΓΡΑΠΤΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ 203

3.5.2 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή 209
ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ 209
ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΛΟΓΩ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΠΕΡΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΕ 216

3.6 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ 224

3.6.1 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο 224
ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΔΕΧΕΤΑΙ ΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΩΝ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ 224

3.6.2 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης 225
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ 225

3.7 ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ 231
ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΜΕΣΑ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΣΕ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ 231
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΝ – ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΑΠΟ ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΧΩΡΑ 237

3.8 ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ 238
ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΠΟΥ ΠΑΣΧΟΥΝ ΑΠΟ ΣΚΛΗΡΥΝΣΗ ΚΑΤΑ ΠΛΑΚΑΣ 238

4 Σχεσεις με άλλα θεσμικά όργανα 241

4.1 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ 243

4.2 Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ 246

4.3 Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ 247

4.4 ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ 248

4.5 ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ 248

4.6 ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ 248

4.7 Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ 248

4.8 Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ 249

5 Σχέσεις με διαμεσολαβητές και συναφείς υπηρεσίες 251

5.1 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΘΝΙΚΟΥΣ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΕ 253

5.2 ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ 257

5.3 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΣΤΙΣ ΥΠΟ ΕΝΤΑΞΗ ΧΩΡΕΣ 259

6 Δημόσιες σχέσεις 261

6.1 ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 263

6.2 ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ 268

6.3 ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ 285

6.4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ 288

6.5 ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ 294

Παραρτήματα 299

Α ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΤΟ 2003 301

Β Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ 309

Γ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ 311

Δ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ 314

Ε Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ 319

Σύνοψη των κυριοτέρων σημείων

1 Πρόλογος

2 Καταγγελίες προς το Διαμεσολαβητή

3 Αποφάσεις ληφθείσες μετά τη Διενέργεια Έρευνας

4 Σχέσεις με άλλα θεσμικά όργανα

5 Σχέσεις με διαμεσολαβητές και συναφείς υπηρεσίες

6 Δημόσιες σχέσεις

Παραρτήματα

Στην ένατη Ετήσια Έκθεση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (ΕΚ) γίνεται απολογισμός των δραστηριοτήτων του Διαμεσολαβητή κατά το 2003.

Πρόκειται για την πρώτη Ετήσια Εκθεση που υποβάλει ο καθηγητής Νικηφόρος Διαμαντούρος, ο οποίος εξελέγη Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τον Ιανουάριο του 2003, έπειτα από την ανακοίνωση της απόφασης του πρώτου Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, Jacob Söderman, να συνταξιοδοτηθεί. Η παρούσα Έκθεση καλύπτει τις δραστηριότητες του κ. Söderman από την 1η Ιανουαρίου έως την 31η Μαρτίου και του κ. Διαμαντούρου από την 1η Απριλίου - οπότε ανέλαβε τα καθήκοντά του - έως το τέλος του 2003.

ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ

Η Έκθεση αποτελείται από έξι κεφάλαια και πέντε παραρτήματα. Το κεφάλαιο 1 είναι μια εισαγωγή του ίδιου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, στην οποία ευχαριστεί τον προκάτοχό του, κάνει επισκόπηση των κύριων δραστηριοτήτων και επιτευγμάτων του έτους και αναλύει τους στόχους του.

Στο κεφάλαιο 2 περιγράφονται οι διαδικασίες ανάλυσης και διεξαγωγής των ερευνών, τις οποίες ακολουθεί ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, και γίνεται επισκόπηση των καταγγελιών, με τις οποίες ασχολήθηκε η υπηρεσία του το 2003.

Το κεφάλαιο 3, που καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος της Έκθεσης, περιέχει επιλεγμένες αποφάσεις που ελήφθησαν κατόπιν διεξαγωγής έρευνας. Το κεφάλαιο περιέχει κυρίως αποφάσεις επί καταγγελιών που οργανώνονται, αφενός βάσει της έκβασης ή του αποτελέσματος και αφετέρου βάσει του θεσμικού οργάνου ή του οργανισμού που αφορούν. Οι αποφάσεις επί αυτεπάγγελτων ερευνών και τα ερωτήματα διαμεσολαβητών των Κρατών Μελών εξετάζονται ξεχωριστά.

Το κεφάλαιο 4 αφορά τις σχέσεις με άλλα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), καθώς και τη συμμετοχή του Διαμεσολαβητή, με καθεστώς παρατηρητή στη Συνέλευση για το Μέλλον της Ευρώπης.

Το κεφάλαιο 5 αφορά τις σχέσεις του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή με την κοινότητα των εθνικών, περιφερειακών και τοπικών διαμεσολαβητών στην Ευρώπη, τόσο στα σημερινά όσο και στα μελλοντικά Κράτη Μέλη.

Το κεφάλαιο 6 αφορά τις δραστηριότητες ενημέρωσης και επικοινωνίας. Το κεφάλαιο αυτό χωρίζεται σε πέντε ενότητες, οι οποίες καλύπτουν τις σημαντικές στιγμές του έτους, τα συνέδρια και τις συναντήσεις στα σημερινά και στα μελλοντικά Κράτη Μέλη, άλλες εκδηλώσεις, όπως διαλέξεις σε ομάδες επισκεπτών, τις σχέσεις με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (ΜΜΕ) και την ηλεκτρονική επικοινωνία.

Το παράρτημα Α περιέχει στατιστικά στοιχεία σχετικά με το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή το 2003. Στα παραρτήματα Β και Γ παρέχονται λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τον προϋπολογισμό και το προσωπικό του Διαμεσολαβητή αντίστοιχα. Το παράρτημα Δ περιέχει ευρετήριο των αποφάσεων που αναλύονται στο κεφάλαιο 3 με βάση τον αριθμό της υπόθεσης, το αντικείμενο και το είδος της καταγγελλόμενης κακοδιοίκησης. Το παράρτημα Ε περιέχει πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία εκλογής του Διαμεσολαβητή.

ΣΥΝΟΨΗ

Η αποστολή του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή

Ο θεσμός του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή θεσπίστηκε με τη συνθήκη του Μάαστριχ ως απόρροια της κατοχύρωσης της ιθαγένειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Διαμεσολαβητής εξετάζει καταγγελίες που αφορούν περιπτώσεις κακοδιοίκησης κατά τις δραστηριότητες θεσμικών οργάνων και άλλων οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την εξαίρεση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Πρωτοδικείου κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών τους καθηκόντων. Με την έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έχει ορίσει την «κακοδιοίκηση» με έναν τρόπο που να περιλαμβάνει το σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου, του κράτους δικαίου και της αρχής της χρηστής διοίκησης.

Πέρα από την εξέταση καταγγελιών πολιτών, εταιρειών και ενώσεων, ο Διαμεσολαβητής διεξάγει επίσης αυτεπάγγελτες έρευνες και προσεγγίζει τους πολίτες, για να τους ενημερώσει για τα δικαιώματά τους και για τον τρόπο ασκήσεώς τους.

Καταγγελίες και έρευνες το 2003

Το 2003 ελήφθησαν συνολικά 2.436 καταγγελίες, δηλαδή 10 % περισσότερες σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος, εν μέρει χάρη στις συντονισμένες προσπάθειες ενημέρωσης των πολιτών για τα δικαιώματά τους. Περίπου οι μισές από αυτές τις καταγγελίες εστάλησαν ηλεκτρονικά στο Διαμεσολαβητή, είτε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου είτε χρησιμοποιώντας το ηλεκτρονικό δελτίο καταγγελίας, που υπάρχει στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή.

Στο 70 % σχεδόν των περιπτώσεων ο Διαμεσολαβητής στάθηκε δυνατό να βοηθήσει τους καταγγέλλοντες, είτε με την έναρξη έρευνας είτε με την παραπομπή της υπόθεσης στο αρμόδιο όργανο είτε παρέχοντας στους πολίτες συμβουλές σχετικά με το πού πρέπει να απευθυνθούν για την συντομότερη δυνατή και αποτελεσματικότερη επίλυση του προβλήματος που αντιμετωπίζουν.

Συνολικά ξεκίνησαν 253 νέες έρευνες στη διάρκεια του έτους. Ο Διαμεσολαβητής ασχολήθηκε, επίσης, με μεγάλο αριθμό αιτημάτων για παροχή πληροφοριών, εκ των οποίων 2.538 διαβιβάστηκαν μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

Τα αποτελέσματα των ερευνών του Διαμεσολαβητή

Ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση σε 180 υποθέσεις μετά τη διεξαγωγή έρευνας. Στο κεφάλαιο 3 της Ετήσιας Έκθεσης περιέχονται ορισμένες από αυτές τις αποφάσεις, οι οποίες αντικατοπτρίζουν το ευρύ φάσμα των υποθέσεων, τις οποίες χειρίζεται ο Διαμεσολαβητής, από την άποψη του αντικειμένου, της έκβασης και των θεσμικών οργάνων και οργανισμών που αφορούν. Για πρακτικούς λόγους, στην Έκθεση περιέχονται μόνο αποφάσεις που περιέχουν νέα νομικά πορίσματα, νέα στοιχεία σχετικά με τις αρμοδιότητες ή τις διαδικασίες του Διαμεσολαβητή, ή πορίσματα σχετικά με γεγονότα γενικότερης σημασίας ή ενδιαφέροντος.. Όλες οι αποφάσεις του Διαμεσολαβητή δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του (http://www.euro-ombudsman.eu.int), στη γλώσσα του καταγγέλλοντος και στα αγγλικά, με την εξαίρεση μικρού αριθμού εμπιστευτικών υποθέσεων, οι οποίες δεν μπορούν να παρατεθούν εξασφαλίζοντας σε ικανοποιητικό βαθμό την ανωνυμία των ενδιαφερομένων.

Εάν δε διαπιστωθεί περίπτωση κακοδιοίκησης

Σε 87 υποθέσεις, από την έρευνα που διεξήγαγε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής προέκυψε ότι δε στοιχειοθετείται περίπτωση κακοδιοίκησης. Οι αποφάσεις αυτού του είδους δεν είναι απαραιτήτως αρνητικές για τον καταγγέλλοντα, στον οποίο το αρμόδιο θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός εξηγεί τουλάχιστον πλήρως τις ενέργειές του. Για παράδειγμα:

- Καταγγέλλων, ο οποίος ζήτησε από το Συμβούλιο πρόσβαση σε έγγραφα της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης, αποδέχθηκε την εξήγηση του Συμβουλίου ότι δεν έχει στην κατοχή του τα

σχετικά έγγραφα. Ο καταγγέλλων θεώρησε χρήσιμο ότι το Συμβούλιο διευκρίνισε την ακριβή θεσμική του σχέση με τη Συνέλευση. Επιπλέον, η καταγγελία είχε ως αποτέλεσμα τη δημοσίευση της ημερήσιας διάταξης και των πρακτικών του Προεδρείου της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης στην ιστοσελίδα της Συνέλευσης μόλις ολοκλήρωσε το έργο της (1795/2002/IJH).

- Το Ελεγκτικό Συνέδριο αναγνώρισε ότι δεν είχε χειριστεί το αίτημα συγκεκριμένου καταγγέλλοντα για πρόσβαση σε έγγραφα, σύμφωνα με τους κανόνες του για την πρόσβαση σε έγγραφα. Το Ελεγκτικό Συνέδριο ανέλαβε να καλέσει τον καταγγέλλοντα να εξηγήσει ακριβώς τι είδους πληροφορίες χρειαζόταν και να εξετάσει το αίτημά του σύμφωνα με τους κανόνες του (1117/2003GG).
- Καταγγέλλων επέστησε την προσοχή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Καταπολέμηση της Απάτης (OLAF) σε εικαζόμενες παρατυπίες σε σχέση με χρηματοδοτούμενο από την ΕΕ έργο. Η OLAF διενήργησε έρευνα, αλλά δεν ενημέρωσε σχετικά τον καταγγέλλοντα, ο οποίος στη συνέχεια υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή. Η OLAF ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα για τα αποτελέσματα της έρευνάς της κατά τη διάρκεια της εξέτασης της σχετικής καταγγελίας από τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή (1625/2002/IJH).

Υποθέσεις που διευθετήθηκαν από το θεσμικό όργανο

Σε 48 υποθέσεις, η έρευνα του Διαμεσολαβητή είχε ως αποτέλεσμα τη διευθέτηση της υπόθεσης από το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό κατά τρόπο ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα. Για παράδειγμα:

- Έπειτα από την υποβολή καταγγελίας στο Διαμεσολαβητή εκ μέρους του Πανεπιστημίου της Στοκχόλμης, η Επιτροπή κατέβαλε την οφειλόμενη, στο πλαίσιο ερευνητικού σχεδίου, τελική πληρωμή, εξέφρασε τη λύπη της για την καθυστέρηση και συμφώνησε να καταβάλει τόκο. Η Επιτροπή διαβεβαίωσε επίσης το Διαμεσολαβητή ότι η διαδικασία, στο πλαίσιο της οποίας σημειώθηκε η καθυστέρηση, λειτουργεί πλέον ικανοποιητικά (1173/2003/(TN)IJH).
- Υπεργολάβος πληρώθηκε για τις υπηρεσίες του έπειτα από παρέμβαση του Διαμεσολαβητή. Η Επιτροπή εξήγησε ότι δεν μπορούσε να πληρώσει τον κύριο ανάδοχο του έργου λόγω προβλημάτων με την τελική έκθεση που είχε υποβάλει. Μόλις ο κύριος ανάδοχος υπέβαλε τη διορθωμένη τελική έκθεση, η Επιτροπή κατέβαλε την τελική πληρωμή. Στη συνέχεια, ο κύριος ανάδοχος πλήρωσε τον υπεργολάβο, ο οποίος ευχαρίστησε το Διαμεσολαβητή για τη βοήθειά του (1960/2002/JMA).

Φιλικός διακανονισμός

Ένα από τα στοιχεία που διαφοροποιούν τον θεσμό του Διαμεσολαβητή από τα δικαστήρια είναι η δυνατότητα διαμεσολάβησης, η οποία μπορεί να οδηγήσει σε αποτέλεσμα ικανοποιητικό και για τις δύο πλευρές. Εάν οι έρευνες του Διαμεσολαβητή αποκαλύψουν κρούσμα κακοδιοίκησης, ο Διαμεσολαβητής προσπαθεί να επιτύχει φιλικό διακανονισμό, εάν αυτό είναι εφικτό. Σε ορισμένες περιπτώσεις αυτό συνεπάγεται υποβολή πρότασης στο ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο να προσφερθεί να αποζημιώσει τον καταγγέλλοντα, χωρίς αυτό να συνεπάγεται αποδοχή ευθύνης ή να δημιουργεί προηγούμενο.

Στο τέλος του 2003, επτά προτάσεις φιλικού διακανονισμού βρίσκονταν υπό εξέταση, ενώ σε τέσσερις περιπτώσεις επιτεύχθηκε φιλικός διακανονισμός στη διάρκεια του έτους. Σε αυτές περιλαμβάνονται:

- υπόθεση, στην οποία η Επιτροπή συμφώνησε να καταβάλει χαριστικώς (ex gratia) αποζημίωση σε καταγγέλλουσα, λόγω του ιδιαίτερου χαρακτήρα της υπόθεσης, αν και έκρινε ότι δεν είχε νομική υποχρέωση να καταβάλει αποζημίωση. Η καταγγέλλουσα, εργαζόμενη της Επιτροπής, ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν της κατέβαλε το σύνολο της αποζημίωσης γραμματείας, την οποία δικαιούταν (1166/2002/(SM)IJH).
- υπόθεση, στην οποία η Επιτροπή συμφώνησε να επανεξετάσει την απόφασή της να ζητήσει επιστροφή ποσού άνω των 37.000 ευρώ από επιδότηση, την οποία είχε καταβάλει σε γερμανική ένωση. Η Επιτροπή, στο πλαίσιο εξωδικαστικού συμβιβασμού, εξέφρασε την

πρόθεσή της να παραιτηθεί από την αξίωσή της, εάν και στο βαθμό που η ένωση μπορούσε να αποδείξει ότι το ποσό αυτό χρησιμοποιήθηκε προς το συνολικό συμφέρον των τελικών δικαιούχων του σχεδίου. Η ένωση επέμεινε στην άποψή της ότι δεν υπήρξε αθέτηση της σύμβασης από μέρους της, αλλά έκρινε ότι είχε επιτευχθεί φιλικός διακανονισμός της καταγγελίας της (0548/2002/GG).

Κριτικές παρατηρήσεις

Εάν δεν είναι εφικτός ο φιλικός διακανονισμός, ο Διαμεσολαβητής είτε περατώνει την εξέταση της υπόθεσης με διατύπωση κριτικής παρατήρησης είτε καταρτίζει σχέδιο σύστασης. Κριτική παρατήρηση διατυπώνεται όταν το κρούσμα κακοδιοίκησης δεν φαίνεται να έχει γενικές επιπτώσεις, όταν δεν είναι πλέον εφικτό για το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο να εξαλείψει το κρούσμα και όταν δεν κρίνεται απαραίτητο να προβεί ο Διαμεσολαβητής σε περαιτέρω ενέργειες. Στη διάρκεια του έτους διατυπώθηκαν είκοσι κριτικές παρατηρήσεις. Για παράδειγμα:

- Σε δελτίο τύπου της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Καταπολέμηση της Απάτης (OLAF) περιέχονταν κατηγορίες δωροδοκίας, που προέκυπτε ότι αφορούσαν συγκεκριμένο δημοσιογράφο. Ο δημοσιογράφος υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, ο οποίος έκρινε ότι η OLAF με τις ενέργειές της παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, λόγω του ότι τα γεγονότα, στα οποία βασίζονταν οι κατηγορίες, δεν μπορούσαν να ελεγχθούν. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε, τέλος, ότι η διατύπωση κριτικής παρατήρησης θα ικανοποιούσε επαρκώς τον καταγγέλλοντα (1840/2002/GG).

- Η σύμβαση εργασίας του καταγγέλλοντος με την Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Σεράγεβο καταγγέλθηκε λόγω εικαζόμενου παραπτώματός του. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το Συμβούλιο είναι υπεύθυνο να διασφαλίσει ότι οι ενέργειες της Αποστολής δεν παραβιάζουν την αρχή του κράτους δικαίου και τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών. Παραβιάστηκε το θεμελιώδες δικαίωμα του καταγγέλλοντα σε προηγούμενη ακρόαση, καθώς δεν του δόθηκε η δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του επί των γεγονότων της υπόθεσης. Δεδομένου ότι είχε παρέλθει περισσότερο από ένας χρόνος από την καταγγελία της σύμβασης, δεν κρίθηκε σκόπιμο να προταθεί φιλική διευθέτηση της υπόθεσης και, για το λόγο αυτό, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης με τη διατύπωση κριτικής παρατήρησης (1200/2003/OV).

- Ο Διαμεσολαβητής επέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη μη συμμόρφωσή του με την υποχρέωση ευγένειας στις σχέσεις του με το κοινό. Η συγκεκριμένη παρατήρηση αφορούσε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που εστάλη ως απάντηση σε ερωτήματα σχετικά με πρόσκληση υποβολής προσφορών. Ο καταγγέλλων ισχυριζόταν ότι ο τόνος του συγκεκριμένου μηνύματος δεν ήταν ο πρέπων και έδινε την εντύπωση αλαζονικής συμπεριφοράς (1565/2002/GG).

Σχέδια σύστασης

Στις περιπτώσεις που το κρούσμα κακοδιοίκησης είναι ιδιαίτερα σοβαρό ή έχει γενικές επιπτώσεις ή είναι ακόμη δυνατό να δοθεί λύση ικανή να εξαλείψει το σχετικό πρόβλημα, ο Διαμεσολαβητής συντάσσει σχέδιο σύστασης. Το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός πρέπει να αποστείλει αιτιολογημένη γνώμη στο Διαμεσολαβητή εντός τριών μηνών.

Στη διάρκεια του 2003 συντάχθηκαν εννέα σχέδια σύστασης. Η έκβαση τεσσάρων εξ αυτών δεν ήταν ακόμη γνωστή στο τέλος του έτους, αλλά τα ενδιαφερόμενα θεσμικά όργανα αποδέχθηκαν τρία, καθώς και δύο που είχαν συνταχθεί το 2002. Για παράδειγμα:

- Καταγγέλλουσα απέτυχε σε γραπτή δοκιμασία στο πλαίσιο διαγωνισμού του Συμβουλίου. Όταν το Συμβούλιο αρνήθηκε να της επιτρέψει να δει το βαθμολογημένο γραπτό της, απευθύνθηκε στο Διαμεσολαβητή. Αφού εξέτασε την υπόθεση, ο Διαμεσολαβητής συνέταξε σχέδιο σύστασης, στο οποίο έκρινε ότι έπρεπε να είχε επιτραπεί στην καταγγέλλουσα να δει το γραπτό της. Η σύσταση έγινε δεκτή από το Συμβούλιο. Με την απόφασή του αυτή, το Συμβούλιο ακολούθησε το παράδειγμα της Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

που συμφώνησαν το 1999 και το 2000 αντίστοιχα να επιτρέψουν την πρόσβαση των υποψηφίων στα βαθμολογημένα γραπτά τους (2097/2002/GG).

Αυτεπάγγελτες έρευνες

Στη διάρκεια του έτους ολοκληρώθηκαν με επιτυχία δύο αυτεπάγγελτες έρευνες:

- Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού ανακάλεσε την απόφασή της να αποκλείσει από διαγωνισμό πρόσληψης προσωπικού έναν Κύπριο πολίτη, έπειτα από καταγγελία για τεχνικά προβλήματα του συστήματος ηλεκτρονικής υποβολής αιτήσεων συμμετοχής στο διαγωνισμό. Ο Διαμεσολαβητής ξεκίνησε αυτεπάγγελτη έρευνα για την υπόθεση, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων ούτε είναι πολίτης της Ένωσης ούτε κατοικεί σε Κράτος-Μέλος (OI/4/2003/ADB).
- Η Επιτροπή συμφώνησε να θεσπίσει νέα διαδικασία, προκειμένου να ενημερώνονται άμεσα οι απορριφθέντες πλειοδότες στο πλαίσιο των διαδικασιών ανάθεσης και να εξασφαλίζεται επαρκές χρονικό διάστημα πριν από την υπογραφή της σύμβασης. Αυτό γίνεται, προκειμένου οι πλειοδότες να έχουν το χρόνο να ενημερώνονται για τους λόγους, στους οποίους βασίστηκε η απόφαση ανάθεσης της σύμβασης και να προσβάλουν νομικά την απόφαση. Η νέα διαδικασία περιγράφεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 3ης Ιουλίου 2003. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η νέα διαδικασία είναι σύμφωνη με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και πρότεινε να ενημερώνει συστηματικά η Επιτροπή τους απορριφθέντες πλειοδότες σχετικά με το δικαίωμά τους να προσφεύγουν κατά των αποφάσεων ανάθεσης συμβάσεων (OI/2/2002/IJH).

Το 2003 δρομολογήθηκαν πέντε αυτεπάγγελτες έρευνες, τέσσερις εκ των οποίων εκκρεμούσαν στο τέλος του έτους. Δύο από αυτές βασίζονται σε καταγγελίες που περιείχαν ενδείξεις ύπαρξης προβλήματος με ευρεία βάση. Η πρώτη αφορά τις εσωτερικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών, τις οποίες μπορούν να ακολουθήσουν οι αποσπασμένοι στην Επιτροπή εθνικοί εμπειρογνώμονες, και η δεύτερη τις ενέργειες της Επιτροπής για την προώθηση της χρηστής διοίκησης των ευρωπαϊκών σχολείων.

Μία τρίτη αυτεπάγγελτη έρευνα σε σχέση με ενδεχόμενο ευρύτερο πρόβλημα αφορά την ενσωμάτωση των ατόμων με ειδικές ανάγκες, ιδίως σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, για να διασφαλίσει ότι τα άτομα με αναπηρίες δεν υφίστανται διακρίσεις στις σχέσεις τους με το εν λόγω θεσμικό όργανο.

Σχέσεις με άλλα θεσμικά όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Για την επίτευξη θετικών αποτελεσμάτων, ο Διαμεσολαβητής έχει αναπτύξει εποικοδομητική συνεργασία της υπηρεσίας του με τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ. Το 2003, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συναντήθηκε με μέλη και στελέχη οκτώ θεσμικών οργάνων, περιλαμβανομένων των Προέδρων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του Σώματος των Επιτρόπων, καθώς και των Γενικών Διευθυντών της Επιτροπής. Στη διάρκεια των συναντήσεων αυτών, ο Διαμεσολαβητής τόνισε ότι στα καθήκοντά του περιλαμβάνεται η διαμεσολάβηση και ότι ο φιλικός διακανονισμός συνιστά θετική έκβαση της υπόθεσης, τόσο για τον καταγγέλλοντα, όσο και για το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο ή τον οργανισμό.

Η ενεργή συνεργασία των θεσμικών οργάνων και οργανισμών είναι επίσης απαραίτητη, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι κάθε πολίτης, που ενδεχομένως έχει λόγο να υποβάλει καταγγελία στο Διαμεσολαβητή, είναι ενήμερος τόσο για αυτό το δικαίωμα, όσο και για τον τρόπο άσκησής του. Η Επιτροπή ανταποκρίθηκε θετικά στην πρόταση του Διαμεσολαβητή να επεκτείνει την παροχή πληροφοριών σε αυτούς που υποβάλουν αιτήσεις για επιχορηγήσεις και επιδοτήσεις και στους δικαιούχους, σχετικά με τη δυνατότητα υποβολής καταγγελίας στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, αρχής γενομένης από εκείνους που καλύπτονται από πρόσφατη ανακοίνωση[1]

Ο Διαμεσολαβητής συνεργάζεται στενά και αποτελεσματικά με την Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τα δύο όργανα, όταν κρίνεται σκόπιμο, διαβιβάζουν το ένα στο άλλο υποθέσεις της αρμοδιότητά τους. Επίσης, ο Διαμεσολαβητής ενημερώνει συχνά καταγγέλλοντες σχετικά με τη δυνατότητα υποβολής αναφοράς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ιδίως εάν η καταγγελία αφορά πρόταση τροποποίησης ευρωπαϊκής νομοθεσίας ή πολιτικής.

Ο Διαμεσολαβητής συμμετείχε ενεργά στη Συνέλευση για το Μέλλον της Ευρώπης, με στόχο να διασφαλίσει ότι στο επίκεντρο του Σχεδίου Συνθήκης για το Σύνταγμα της Ευρώπης θα τεθεί η προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών. Στη διάρκεια της θητείας του, ο κ. Söderman υποστήριξε με επιτυχία την ενσωμάτωση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στο Σχέδιο Συνθήκης για το Σύνταγμα της Ευρώπης, ενώ τόσο εκείνος, όσο και ο καθ. Διαμαντούρος επέμειναν να γίνει ρητή αναφορά το κείμενο του Σχεδίου Συνθήκης για το Σύνταγμα της Ευρώπης στον ρόλο των διαμεσολαβητών και άλλων μηχανισμών εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών. Αν και ο τελευταίος αυτός στόχος δεν επιτεύχθηκε το 2003, το ζήτημα θα παραμείνει μεταξύ των βασικών προτεραιοτήτων του Διαμεσολαβητή, ο οποίος θα συνεχίσει να καταβάλει προσπάθειες, προκειμένου να περιληφθεί σχετική αναφορά το τελικό κείμενο του Συντάγματος.

Συνεργασία με διαμεσολαβητές σε ολόκληρη την Ευρώπη

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεργάζεται με ένα ευρύ δίκτυο διαμεσολαβητών και συναφών οργάνων στην Ευρώπη. Αυτό το δίκτυο καλύπτει σήμερα 90 υπηρεσίες σε 30 χώρες, μεταξύ των οποίων εθνικές και περιφερειακές υπηρεσίες στην επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εθνικές υπηρεσίες στις υποψήφιες προς ένταξη στην ΕΕ χώρες, στη Νορβηγία και στην Ισλανδία.

Η συνεργασία στο πλαίσιο του δικτύου περιλαμβάνει τόσο το χειρισμό καταγγελιών, όσο και την παροχή συμβουλών στους πολίτες. Πολλοί καταγγέλλοντες απευθύνονται στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, όταν αντιμετωπίζουν προβλήματα με τις εθνικές, τις περιφερειακές ή τις τοπικές αρχές. Αν και οι καταγγελίες αυτού του είδους βρίσκονται εκτός του πεδίου αρμοδιότητας του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, σε πολλές περιπτώσεις μπορούν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά από κάποιο διαμεσολαβητή του ενδιαφερόμενου κράτους. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαβιβάζει υποθέσεις απευθείας σε εθνικούς και περιφερειακούς διαμεσολαβητές, όπου αυτό είναι δυνατόν, ή παρέχει συμβουλές στον καταγγέλλοντα σχετικά με το πού πρέπει να αποταθεί. Οι διαμεσολαβητές του δικτύου ενημερώνουν επίσης τους πολίτες για τα δικαιώματά τους στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικαίου και για τον τρόπο άσκησης και προστασίας αυτών.

Στη διάρκεια του 2003, η συνεργασία εντατικοποιήθηκε, με την πραγματοποίηση συναντήσεων των εθνικών και περιφερειακών διαμεσολαβητών των Κρατών Μελών και των εθνικών διαμεσολαβητών των υπό ένταξη χωρών. Το τέταρτο Σεμινάριο των Εθνικών Διαμεσολαβητών και των Συναφών Οργάνων των Κρατών Μελών της ΕΕ, με θέμα «Διαμεσολαβητές και Προστασία των Δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση», οργανώθηκε από κοινού από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και τον Έλληνα Συνήγορο του Πολίτη τον Απρίλιο στην Αθήνα. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκπροσωπήθηκε από τον Πρόεδρο της Επιτροπής Αναφορών κ. Vitaliano Gemelli. Η τέταρτη Συνάντηση των Περιφερειακών Διαμεσολαβητών της ΕΕ και των Συναφών Οργάνων, στην οποία εκπροσωπήθηκε η υπηρεσία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, πραγματοποιήθηκε στη Valencia τον Απρίλιο υπό την αιγίδα του Sindic de Greuges de Valencia (Περιφερειακού Διαμεσολαβητή). Μεταξύ των θεμάτων που συζητήθηκαν περιλαμβάνονται το μέλλον της Ευρώπης, η πολιτική μετανάστευσης και ασύλου και η προστασία του περιβάλλοντος. Τον Μάιο, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρέστη στο Συνέδριο των Εθνικών Διαμεσολαβητών των Υποψήφιων προς Ένταξη Χωρών, με τίτλο «Ο Διαμεσολαβητής και το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης» που οργάνωσε ο Πολωνός Διαμεσολαβητής Andrzej Zoll στη Βαρσοβία.

[1] Ανακοίνωση σχετικά με πρόταση βασικών πράξεων για τις επιδοτήσεις που καλύπτονται σήμερα από τη διοικητική αυτονομία της Επιτροπής ή από την εφαρμογή των θεσμικών προνομίων της (COM (2003)274 τελικό)..

Το δίκτυο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή περιλαμβάνει επίσης υπευθύνους επικοινωνίας, που ορίζονται από κάθε εθνική υπηρεσία διαμεσολαβητή και αποτελούν το πρώτο σημείο επαφής για τα άλλα μέλη του δικτύου. Τον Δεκέμβριο του 2003, πραγματοποιήθηκε στο Στρασβούργο συνάντηση των Υπευθύνων Επικοινωνίας, με τίτλο «Ευρωπαϊκή Πληροφόρηση, Παροχή Συμβουλών και Δικαιοσύνη για Όλους». Ήταν η πρώτη συνάντηση, στην οποία έλαβαν μέρος υπεύθυνοι επικοινωνίας των δέκα χωρών που θα ενταχθούν στην Ένωση το 2004.

Η λειτουργία του δικτύου στα διαστήματα που μεσολαβούν μεταξύ συναντήσεων βασίζεται σε τρεις πρωτοβουλίες επικοινωνίας του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή: το Ενημερωτικό Δελτίο των Ευρωπαίων Διαμεσολαβητών (European Ombudsmen – Newsletter), εξαμηνιαίο έντυπο που εκδίδεται σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Τμήμα του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών, τα Καθημερινά Νέα του Διαμεσολαβητή, την ηλεκτρονική εφημερίδα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και μια ηλεκτρονική διάσκεψη.

Προσέγγιση των πολιτών

Σημαντικό καθήκον του Διαμεσολαβητή είναι και η προσέγγιση των πολιτών, προκειμένου να τους ενημερώνει για τα δικαιώματά τους, περιλαμβανομένου του δικαιώματός τους να υποβάλουν καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή. Στα τέλη Μαΐου 2003, ο Διαμεσολαβητής ανακοίνωσε την πρόθεσή του να επισκεφθεί και τις δέκα υπό ένταξη χώρες πριν από την 1η Μαΐου 2004, ημερομηνία της διεύρυνσης, καθώς και όσο τον δυνατόν περισσότερα από τα Κράτη Μέλη. Έως τα τέλη του 2003, ο Διαμεσολαβητής είχε επισκεφθεί έντεκα από τα σημερινά και πέντε από τα υπό ένταξη Κράτη Μέλη. Στο πλαίσιο των επισκέψεων αυτών, συναντήθηκε με ανώτερους αξιωματούχους των εν λόγω κρατών και παρουσίασε το έργο του σε μη κυβερνητικές οργανώσεις, εμπορικά επιμελητήρια, φοιτητές, δημοσιογράφους και άλλους ενδιαφερόμενους πολίτες. Στην επιτυχία των επισκέψεων του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή συνέβαλε σημαντικά η συνεργασία των αντίστοιχων υπηρεσιών των εθνικών διαμεσολαβητών, καθώς και των αντιπροσωπειών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ο Διαμεσολαβητής και το προσωπικό της υπηρεσίας του μίλησαν επίσης συνολικά σε 80 συνέδρια, συναντήσεις και ομάδες σε ολόκληρη την Ευρώπη στη διάρκεια του 2003, κατόπιν πρόσκλησης περιφερειακών υπηρεσιών, ομάδων συμφερόντων, ευρωπαϊκών ινστιτούτων, πανεπιστημίων και μη κυβερνητικών οργανώσεων. Οι εν λόγω συναντήσεις έδωσαν στο Διαμεσολαβητή την ευκαιρία να παρουσιάσει το έργο του σε δυνητικούς καταγγέλλοντες και ενδιαφερόμενους πολίτες.

Στη διάρκεια του έτους διανεμήθηκε υλικό σχετικά με το έργο του Διαμεσολαβητή, ιδίως στο πλαίσιο των Ημερών Ανοικτών Θυρών που οργάνωσε τον Μάιο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Πληροφορίες παρέχονται, επίσης, μέσω της ιστοσελίδας του Διαμεσολαβητή, στην οποία δημοσιεύονται τακτικά αποφάσεις, δελτία τύπου, στατιστικά στοιχεία και λεπτομέρειες σχετικά με τις δραστηριότητες επικοινωνίας του Διαμεσολαβητή.

Ο Διαμεσολαβητής συνέχισε να αναπτύσσει εποικοδομητικές σχέσεις με τα ΜΜΕ, οργανώνοντας έξι συναντήσεις τύπου και οκτώ συνεντεύξεις τύπου, προκειμένου να εξηγήσει και να παρουσιάσει το έργο του. Ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνεντεύξεις συνολικά σε 45 δημοσιογράφους στο Στρασβούργο και στις Βρυξέλλες, καθώς και στα πλαίσια επίσημων επισκέψεων στα Κράτη Μέλη και στις υπό ένταξη χώρες. Δελτία τύπου, με στόχο την προβολή των αποφάσεων και των δραστηριοτήτων επικοινωνίας του Διαμεσολαβητή, εκδίδονταν κατά μέσο όρο κάθε επτά εργάσιμες ημέρες. Τα αιτήματα δημοσιογράφων για ενημέρωση σχετικά με τις δραστηριότητες του Διαμεσολαβητή αντιμετωπίζονταν άμεσα καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

Εσωτερικές εξελίξεις

Στη διάρκεια του έτους, ο Διαμεσολαβητής εντατικοποίησε τις προετοιμασίες του, προκειμένου να είναι σε θέση από την 1η Μαΐου 2004, ενόψει της διεύρυνσης, να εξυπηρετεί αποτελεσματικά τους πολίτες 25 Κρατών Μελών σε 21 γλώσσες.

Το πολυετές σχέδιο προϋπολογισμού που εγκρίθηκε το 2002 προβλέπει τη σταδιακή έγκριση νέων θέσεων εργασίας για την κάλυψη των αναγκών που δημιουργεί η διεύρυνση την περίοδο 2003-2005. Ο αριθμός των θέσεων στο οργανόγραμμα του Διαμεσολαβητή αυξήθηκαν από 27 το 2002 σε 31 το 2003, ενώ ο προϋπολογισμός για το 2004, που εγκρίθηκε από τις αρμόδιες για τον προϋπολογισμό αρχές τον Δεκέμβριο του 2003, προβλέπει αύξηση των θέσεων σε 38.

Στη διάρκεια του έτους δρομολογήθηκε επανεξέταση της δομής της υπηρεσίας και του τρόπου αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού. Επίσης, δρομολογήθηκε μεγάλης έκτασης αναβάθμιση του εξοπλισμού ηλεκτρονικών υπολογιστών και της βάσης δεδομένων των καταγγελιών. Στόχος αυτών των πρωτοβουλιών ήταν να είναι σε θέση η υπηρεσία να ανταποκριθεί στην αναμενόμενη αύξηση του αριθμού των καταγγελιών και να βελτιωθεί η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα των παρεχόμενων στους πολίτες υπηρεσιών.

Σύνοψη των κυριοτέρων σημείων

1 Πρόλογος

2 Καταγγελίες προς το Διαμεσολαβητή

3 Αποφάσεις ληφθείσες μετά τη Διενέργεια Έρευνας

4 Σχέσεις με άλλα θεσμικά όργανα

5 Σχέσεις με διαμεσολαβητές και συναφείς υπηρεσίες

6 Δημόσιες σχέσεις

Παραρτήματα

Το 2003 ήταν μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα χρονιά για την υπηρεσία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Ο αριθμός των καταγγελιών σημείωσε σημαντική αύξηση, η οποία εν μέρει οφείλεται στη συντονισμένη προσπάθεια ενημέρωσης των πολιτών για τα δικαιώματά τους. Εντατικοποιήσαμε τη συνεργασία μεταξύ των διαμεσολαβητών σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, συμβάλλοντας κατ' αυτό τον τρόπο στη διασφάλιση του σωστού χειρισμού των καταγγελιών των πολιτών. Ξεκινήσαμε, επίσης, τις τελικές προετοιμασίες μας ενόψει της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Διαμεσολαβητής συμμετέσχε ενεργά στη Συνέλευση για το Μέλλον της Ευρώπης με στόχο να διασφαλίσει ότι στο επίκεντρο του Σχεδίου Συντάγματος για την Ευρώπη θα τεθεί η προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών.

Τον Απρίλιο του 2003, ο πρώτος Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, Jacob Söderman, παρέδωσε τη σκυτάλη της ηγεσίας της υπηρεσίας του Διαμεσολαβητή, λόγω της συνταξιοδότησής του. Εξ ονόματος των ευρωπαίων πολιτών θα ήθελα να συγχαρώ τον Jacob Söderman για τα πολλά επιτεύγματά του. Το κυριότερο από τα επιτεύγματα αυτά είναι η εδραίωση του θεσμού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και η ταχύτατη εξέλιξή του υπό την συνετή καθοδήγηση του Jacob Söderman σε αποτελεσματικό και αξιόπιστο θεσμικό όργανο, το οποίο συστηματικά και με επιτυχία προωθεί τη διαφάνεια, την υποχρέωση λογοδοσίας και τη χρηστή διοίκηση. Στη διάρκεια των επτάμισι ετών της θητείας του, ο Jacob Söderman βοήθησε περισσότερους από 11.000 πολίτες να δικαιωθούν, είτε δίνοντας άμεσα λύση στα προβλήματά τους είτε συμβουλεύοντάς τους σχετικά με το πού πρέπει να αποταθούν. Οι συστάσεις, οι εκθέσεις και οι παρατηρήσεις του προς τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης οδήγησαν σε σημαντικές μεταρρυθμίσεις, βελτιώνοντας την ποιότητα των παρεχόμενων στους πολίτες υπηρεσιών. Στόχος μου είναι να ανταποκριθώ στα υψηλά πρότυπα που έθεσε με τα επιτεύγματά του.

Οι προτεραιότητές μου ως Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής

Όταν παρουσιάστηκα ενώπιον της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως υποψήφιος για τη θέση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, τον Νοέμβριο του 2002, προσδιόρισα τους κύριους στόχους, στους οποίους θα επικέντρωνα τις προσπάθειές μου σε περίπτωση εκλογής μου. Από την ανάληψη των καθηκόντων μου τον Απρίλιο του 2003 ανέπτυξα βάσει αυτών των ιδεών ένα πρόγραμμα δραστηριοτήτων που στοχεύει στην επίτευξη τριών κύριων στόχων.

Ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της υπηρεσίας του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή

Πρώτος στόχος κάθε διαμεσολαβητή πρέπει να είναι η παροχή βοήθειας ή συμβουλών στους πολίτες, που απευθύνονται στην υπηρεσία του, σύντομα και με τον κατάλληλο τρόπο. Ο αριθμός των πολιτών που απευθύνθηκαν στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή αυξήθηκε κατά 10 % το 2003. Στο 70 % των περιπτώσεων στάθηκε δυνατό να βοηθήσουμε τους καταγγέλλοντες, είτε με την έναρξη έρευνας είτε με την παραπομπή της υπόθεσης στο αρμόδιο όργανο είτε παρέχοντας στους πολίτες συμβουλές σχετικά με το πού πρέπει να απευθυνθούν για την συντομότερη δυνατή και αποτελεσματικότερη επίλυση του προβλήματος που αντιμετωπίζουν.

Για την επίτευξη αυτών των αποτελεσμάτων απαραίτητη προϋπόθεση είναι η εποικοδομητική συνεργασία της υπηρεσίας του Διαμεσολαβητή με τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς που αφορούν οι καταγγελίες. Το 2003, τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα συνέχισαν να συνεργάζονται πρόθυμα για την επίλυση των καταγγελιών εναντίον τους, για τις οποίες ενημερώνονται από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, είτε προτείνοντας τα ίδια λύσεις είτε αποδεχόμενα και εφαρμόζοντας τις συστάσεις του Διαμεσολαβητή. Στη διάρκεια του έτους συναντήθηκα με μέλη και στελέχη άλλων θεσμικών οργάνων, περιλαμβανομένων του Σώματος των Επιτρόπων, των Προέδρων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Δικαστηρίου των

Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθώς και των Γενικών Διευθυντών της Επιτροπής, προκειμένου να τους εξηγήσω τις προσδοκίες μου και, όπου ήταν απαραίτητο, να επιστήσω την προσοχή τους σε τομείς που χρήζουν βελτιώσεων.

Είμαι πεπεισμένος ότι οι συναντήσεις αυτές συνέβαλαν στο να γίνει περισσότερο κατανοητός ο διττός ρόλος του Διαμεσολαβητή, αφενός ως ανεξάρτητου εξωτερικού μηχανισμού ελέγχου της διοίκησης και αφετέρου ως φορέα διαμεσολάβησης. Η αύξηση της εξοικείωσης με τον τελευταίο αυτό ρόλο του Διαμεσολαβητή συνέβαλε στο να κατανοήσουν τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα τα οφέλη που μπορούν να αποκομίσουν μέσω της συστηματικότερης συνεργασίας τους με την υπηρεσία μας. Πιστεύω ότι τα θεσμικά όργανα κατανοούν ολοένα και περισσότερο ότι η αντιμετώπιση των βαθύτερων αιτιών των καταγγελιών έχει διπλό όφελος: αφενός εξαλείφει το ενδεχόμενο υποβολής στο μέλλον καταγγελιών για το ίδιο θέμα και αφετέρου παρέχει στα θεσμικά όργανα τη δυνατότητα παρακολούθησης της ικανότητάς τους να αντιδρούν κατάλληλα σε κρούσματα κακοδιοίκησης στο εσωτερικό τους. Έμπρακτο παράδειγμα αποτελεί η απόφαση που έλαβε το Συμβούλιο το 2003, κατόπιν σύστασής μου, να ενισχύσει τη διαφάνεια των διαδικασιών προσλήψεων που ακολουθεί.

Ενόψει της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του καθήκοντος του Διαμεσολαβητή να υπηρετεί τον πολίτη κατά τον αποτελεσματικότερο δυνατό τρόπο, καθ' όλη τη διάρκεια του 2003 έγιναν εντατικές προετοιμασίες για την ενίσχυση, τόσο της υποδομής, όσο και των ανθρώπινων πόρων του γραφείου. Στόχος αυτών των αλλαγών είναι να προετοιμαστεί το γραφείο του Διαμεσολαβητή να αντιμετωπίσει την πρόκληση της εξυπηρέτησης των πολιτών 25 Κρατών Μελών σε 21 γλώσσες από την 1η Μαΐου 2004. Είμαι στην ευχάριστη θέση να αναφέρω ότι μέχρι τα τέλη του 2003, το γραφείο είτε είχε προσλάβει είτε είχε κινήσει όλες τις διαδικασίες για την πρόσληψη του προσωπικού – νομικών και διοικητικών υπαλλήλων και ασκουμένων – που είναι απαραίτητο για την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων. Ο Διαμεσολαβητής μερίμνησε επίσης για την αναβάθμιση του εξοπλισμού ηλεκτρονικών υπολογιστών και της βάσης δεδομένων, προκειμένου το γραφείο να είναι έτοιμο να ανταποκριθεί στην αναμενόμενη αύξηση της ζήτησης για τις υπηρεσίες του.

Προώθηση του κράτους δικαίου, της χρηστής διοίκησης και του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο για την ενίσχυση της ποιότητας της δημοκρατίας της Ένωσης. Στο πλαίσιο των καθηκόντων του, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής πρέπει, παράλληλα με τον έλεγχο του σεβασμού των αρχών του κράτους δικαίου και της χρηστής διοίκησης, που παραδοσιακά θεωρούνται τα κύρια καθήκοντα του Διαμεσολαβητή, να επιδεικνύει αυξημένη ευαισθησία σε θέματα προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Αυτή η αναδιάρθρωση των καθηκόντων του είναι σύμφωνη με τις τρέχουσες τάσεις σε διεθνές επίπεδο, οι οποίες αντικατοπτρίζονται, μεταξύ άλλων, στη ρητή αναφορά τα δικαιώματα του ανθρώπου στην εντολή του Φιλανδού (1999) και του Νορβηγού (2003) Διαμεσολαβητή και σε πρόσφατη χαιρετιστήρια ομιλία του Προέδρου του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών. Συνιστά επίσης αναγνώριση των νέων απαιτήσεων και προκλήσεων που αναμένεται να προκύψουν από την επικείμενη διεύρυνση της Ένωσης, τη μεγαλύτερη και πιο φιλόδοξη της ιστορίας της. Για την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων ο Διαμεσολαβητής έχει δύο επιλογές: αφενός, μπορεί να αντιδρά στις καταγγελίες που λαμβάνει και αφετέρου να δρα προληπτικά, μέσω της εξουσίας που του παρέχεται να διενεργεί αυτεπάγγελτες έρευνες. Η δυνατότητα αυτή είναι πολύτιμη, κυρίως για την αντιμετώπιση συστηματικών προβλημάτων, τα οποία αποκαλύπτει η υποβολή σειράς καταγγελιών που αφορούν το ίδιο πρόβλημα. Το φθινόπωρο του 2003 δρομολόγησα τρεις αυτεπάγγελτες έρευνες, μία εκ των οποίων αφορά την ενσωμάτωση ατόμων με ειδικές ανάγκες από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Ο προληπτικός ρόλος του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή δεν σταματά εδώ. Ο Διαμεσολαβητής έχει καθήκον να αξιοποιεί τα μέσα που έχει στη διάθεσή του για την ενημέρωση των πολιτών, αφενός για τα δικαιώματά τους και, αφετέρου, για τα μέσα, με τα οποία μπορούν να διασφαλίσουν το σεβασμό τους. Αυτό είναι το κλειδί για την ενδυνάμωση της θέσης των πολιτών, προκειμένου να ωφεληθούν πράγματι από τα δικαιώματα που τους παρέχει η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ). Μέσω διαλέξεων, συνεντεύξεων στα μέσα ενημέρωσης και

ενημερωτικού υλικού, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ενημέρωσε το 2003 τους πολίτες για τα δικαιώματά τους και για τον τρόπο άσκησής τους, στο πλαίσιο των επισκέψεών του σε Κράτη Μέλη και υπό ένταξη χώρες.

Προληπτικά έδρασε επίσης ο Διαμεσολαβητής, για να διασφαλίσει ότι στο επίκεντρο των διαβουλεύσεων της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης θα τεθεί ο πολίτης. Ο κ. Söderman υποστήριξε με επιτυχία την ενσωμάτωση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στο Σχέδιο Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης, ενώ τόσο εκείνος, όσο και ο υπογράφων επιμείναμε να γίνει ρητή αναφορά το κείμενο του Σχεδίου Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης στο ρόλο των διαμεσολαβητών και άλλων μηχανισμών εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών. Αν και ο τελευταίος αυτός στόχος δεν επιτεύχθηκε το 2003, θα παραμείνει μεταξύ των βασικών προτεραιοτήτων μου και θα συνεχίσω τις προσπάθειές μου, προκειμένου να περιληφθεί στο τελικό κείμενο του Συντάγματος.

Οι εθνικοί και οι περιφερειακοί διαμεσολαβητές παρέχουν μία αποτελεσματική δυνατότητα προσφυγής στους πολίτες, των οποίων τα δικαιώματα παραβιάζονται. Κατ' αυτό τον τρόπο συμβάλλουν σημαντικά στη διασφάλιση του σεβασμού του δικαίου της Ένωσης από τις εθνικές διοικήσεις. Μεγάλη σημασία για την επίτευξη αυτού του στόχου έχει η στενή συνεργασία μεταξύ του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και των διαμεσολαβητών των Κρατών Μελών. Το 2003 αυτή η συνεργασία ενισχύθηκε σημαντικά. Τον Απρίλιο πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα συνάντηση των εθνικών διαμεσολαβητών και στη Valencia των περιφερειακών διαμεσολαβητών. Τον Μάιο, πραγματοποιήθηκε παρόμοια συνάντηση στη Βαρσοβία μεταξύ των εθνικών διαμεσολαβητών από τις υποψήφιες χώρες, η τελευταία συνάντηση πριν από τη διεύρυνση. Τον Δεκέμβριο του 2003 συναντήθηκαν στο Στρασβούργο οι υπεύθυνοι επικοινωνίας των υπηρεσιών εθνικών διαμεσολαβητών από 26 χώρες. Στο πλαίσιο των τεσσάρων αυτών συναντήσεων, οι συμμετέχοντες είχαν την ευκαιρία να αυξήσουν τις γνώσεις τους για το δίκαιο της Ένωσης και να ανταλλάξουν εμπειρίες και γνώσεις βέλτιστων πρακτικών. Οι συναντήσεις αυτές συμπλήρωσαν επίσης την καθημερινή ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των υπηρεσιών των διαμεσολαβητών, που βασίζεται σε τρεις πρωτοβουλίες επικοινωνίας του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή: το Ενημερωτικό Δελτίο των Ευρωπαίων Διαμεσολαβητών (European Ombudsmen – Newsletter), μία εξαμηνιαία έκδοση σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Τμήμα του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών, τα Καθημερινά Νέα του Διαμεσολαβητή, την ηλεκτρονική εφημερίδα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και μια ηλεκτρονική διάσκεψη. Μέσω αυτής της ηλεκτρονικής διάσκεψης, οι διαμεσολαβητές και τα μέλη του προσωπικού τους σε ολόκληρη την Ευρώπη έχουν τη δυνατότητα να συζητούν για θέματα κοινού ενδιαφέροντος, να ανταλλάσσουν έγγραφα και να υποβάλουν ερωτήματα στους ομολόγους τους.

Προσέγγιση όλων των πολιτών της Ένωσης—στα παλιά και τα νέα Κράτη Μέλη

Από τις τρεις προτεραιότητες που έθεσα, όταν ανέλαβα τα καθήκοντα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, πιο ορατά είναι τα αποτελέσματα σχετικά με την ενίσχυση των δραστηριοτήτων του Διαμεσολαβητή για την επικοινωνία με τους πολίτες. Στα τέλη Μαΐου ανακοίνωσα την πρόθεσή μου να επισκεφθώ και τις δέκα προσχωρούσες χώρες έως την ημερομηνία της διεύρυνσης, καθώς και όσο το δυνατόν περισσότερα από τα υπάρχοντα Κράτη Μέλη, προκειμένου να ενημερώσω τους πολίτες για τα δικαιώματά τους, περιλαμβανομένου του δικαιώματος υποβολής καταγγελίας στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή. Έξι εβδομάδες αργότερα ξεκίνησε το πρώτο σκέλος αυτής της περιοδείας ενημέρωσης και μέχρι τα τέλη του έτους είχα επισκεφθεί δεκαέξι χώρες, από την Ιρλανδία ως την Εσθονία και από τη Φιλανδία ως τη Μάλτα, έντεκα σημερινά και πέντε μελλοντικά Κράτη Μέλη.

Όπως συμβαίνει με όλες τις υπηρεσίες διαμεσολαβητών, μεγάλο μέρος των καταγγελιών που λαμβάνει ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς του. Στην περίπτωση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή αυτό είναι αναπόφευκτο, δεδομένου ότι μικρό μόνο ποσοστό των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει λόγο να έλθει σε άμεση επαφή με τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης, όπου περιορίζεται η εντολή του Διαμεσολαβητή. Δεδομένων των υψηλών προσδοκιών που τρέφουν για την Ένωση οι πολίτες των υπό ένταξη χωρών, το ποσοστό αυτό αναμένεται να αυξηθεί. Για το λόγο αυτό επιδίωξα

οι προσπάθειες ενημέρωσης της υπηρεσίας να εστιαστούν στους πιθανούς χρήστες των υπηρεσιών του Διαμεσολαβητή.

Αυτό, μεταξύ άλλων, προσπάθησα να το επιτύχω μέσω συνεργασίας με τα ίδια τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς. Πρότεινα στην Επιτροπή να παρέχει συστηματικά πληροφορίες σε αυτούς που υποβάλλουν αιτήσεις για επιχορηγήσεις και επιδοτήσεις, και στους δικαιούχους, σχετικά με τη δυνατότητα υποβολής καταγγελίας στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή για κακοδιοίκηση. Η Επιτροπή ανταποκρίθηκε θετικά σε αυτή την πρόταση και δεσμεύθηκε να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες. Όταν αρχίσει να ισχύει, η διάταξη αυτή θα συμπληρώνει την αντίστοιχη διάταξη που αφορά τους πολίτες που συμμετέχουν σε διαγωνισμούς πρόσληψης στα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης.

Κατέβαλα, επίσης, προσπάθειες να προσεγγίσω πολίτες, που ενδεχομένως θα ενδιαφέρονταν να υποβάλουν καταγγελίες, με τις ομιλίες μου σε σεμινάρια, συναντήσεις και συνέδρια. Μη κυβερνητικές οργανώσεις, εμπορικά επιμελητήρια, τμήματα νομικής και δημόσιας διοίκησης πανεπιστημίων και άλλες ομάδες ενδιαφερόντων μού έδωσαν την ευκαιρία να παρουσιάσω το έργο του Διαμεσολαβητή και να ενημερώσω τα μέλη τους. Ελπίζω ότι μέσω αυτών των δραστηριοτήτων οι πολίτες και οι οργανισμοί που αντιμετωπίζουν πρόβλημα με τη διοίκηση της ΕΕ εξοικειώνονται με το θεσμό του Διαμεσολαβητή και τις υπηρεσίες που αυτός παρέχει.

Συμπέρασμα

Το 2003 ήταν ένας μεταβατικός χρόνος για το θεσμό του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Πιστεύω ότι έχουν τεθεί γερά θεμέλια που θα επιτρέψουν τη μετάβαση από το ιδρυτικό στάδιο και το στάδιο της πρώτης ανάπτυξης, τα οποία χειρίστηκε με εξαίρετο τρόπο ο προκάτοχός μου, σε μια περίοδο εδραίωσης και ανάπτυξης του θεσμού. Στην κρίσιμη αυτή εποχή για την εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθήκον του Διαμεσολαβητή είναι να αναζητά διαρκώς νέους τρόπους να υπηρετεί τους πολίτες, να τους ενημερώνει για τα δικαιώματά τους και να τους ενισχύει, μέσω της προώθησης του σεβασμού του κράτους δικαίου, της συστηματικής καταπολέμησης της κακοδιοίκησης και της περιφρούρησης των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Δεν υποτιμώ τις δυσκολίες που μας περιμένουν, αλλά δεσμεύομαι να ανταποκριθώ στις προκλήσεις που επιφυλάσσει το μέλλον με ενεργητικότητα, ενθουσιασμό και συναίσθηση ευθύνης. Δεν ξεχνώ ότι ο Διαμεσολαβητής έχει, πέραν του νομικού, και ηθικό καθήκον να υπηρετεί τον πολίτη και κατ' αυτό τον τρόπο να συμβάλει στη βελτίωση της ποιότητας της δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Καθηγητής Νικηφόρος Διαμαντούρος

Σύνοψη των κυριοτέρων σημείων

1 Πρόλογος

2 Καταγγελίες προς το Διαμεσολαβητή

3 Αποφάσεις ληφθείσες μετά τη Διενέργεια Έρευνας

4 Σχέσεις με άλλα θεσμικά όργανα

5 Σχέσεις με διαμεσολαβητές και συναφείς υπηρεσίες

6 Δημόσιες σχέσεις

Παραρτήματα

Το σημαντικότερο καθήκον του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή είναι να ασχολείται με τα κρούσματα κακοδιοίκησης στις δραστηριότητες των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών, με εξαίρεση το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών τους καθηκόντων. Τα πιθανά κρούσματα κακοδιοίκησης τίθενται υπόψη του Διαμεσολαβητή, κυρίως μέσω καταγγελιών, που υποβάλλουν οι ευρωπαίοι πολίτες. Ο Διαμεσολαβητής έχει επίσης τη δυνατότητα να διεξάγει αυτεπάγγελτες έρευνες.

Κάθε ευρωπαίος πολίτης ή πολίτης τρίτου κράτους που ζει σε Κράτος Μέλος μπορεί να προσφύγει στο Διαμεσολαβητή. Στο Διαμεσολαβητή μπορούν επίσης να προσφύγουν και επιχειρήσεις, ενώσεις και άλλοι συλλογικοί φορείς που εδρεύουν στην Ένωση. Οι καταγγελίες μπορούν να υποβληθούν στο Διαμεσολαβητή είτε απευθείας είτε μέσω βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Στόχος του Διαμεσολαβητή είναι να διασφαλίζει την ενημέρωση κάθε πολίτη, που ενδεχομένως έχει λόγο να υποβάλει καταγγελία σχετικά με αυτό το δικαίωμά του και με τον τρόπο άσκησής του. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, πέρα από την ενημερωτική εκστρατεία του Διαμεσολαβητή, πολύ σημαντικό ρόλο διαδραματίζει και η συνεργασία των ίδιων των θεσμικών οργάνων και οργανισμών.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενημερώνει συστηματικά τους συμμετέχοντες σε διαγωνισμούς πρόσληψης, τους αιτούντες πρόσβαση σε έγγραφα και τους πολίτες, που απευθύνονται σε αυτή στο πλαίσιο του ρόλου της ως θεματοφύλακα των Συνθηκών, σχετικά με το δικαίωμά τους να υποβάλουν καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή. Σε επιστολή του της 27ης Μαΐου 2003 προς την αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κυρία Loyola de PALACIO, ο Διαμεσολαβητής πρότεινε να εξετάσει η Επιτροπή το ενδεχόμενο παροχής των σχετικών πληροφοριών και σε πρόσωπα που υποβάλλουν αιτήσεις επιδοτήσεων και επιχορηγήσεων και σε δικαιούχους επιδοτήσεων και επιχορηγήσεων. Με την από 27 Οκτωβρίου 2003 επιστολή της, η κυρία de PALACIO ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι η Επιτροπή αποφάσισε να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες, προκειμένου να εφαρμόσει την πρόταση του Διαμεσολαβητή, ξεκινώντας με τις ειδικές επιδοτήσεις που καλύπτονται από πρόσφατη ανακοίνωση της Επιτροπής.[2]

Οι καταγγελίες προς το Διαμεσολαβητή αντιμετωπίζονται δημόσια εκτός εάν ο καταγγέλλων ζητήσει εμπιστευτικότητα. Είναι σημαντικό να ενεργεί ο Διαμεσολαβητής όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και με διαφάνεια, ώστε αφενός οι ευρωπαίοι πολίτες να μπορούν να παρακολουθήσουν και να κατανοήσουν του έργο του και, αφετέρου, να αποτελεί καλό παράδειγμα για τους άλλους.

Το 2003, ο Διαμεσολαβητής διεκπεραίωσε 2.611 υποθέσεις. Από αυτές, 2.436 ήταν νέες καταγγελίες που ελήφθησαν το 2003. Εξ αυτών, 2.268 υποβλήθηκαν απευθείας από μεμονωμένους πολίτες και 168 προέρχονταν από συλλόγους ή εταιρείες. Επίσης, 170 καταγγελίες μεταφέρθηκαν από το 2002. Ο Διαμεσολαβητής άρχισε ακόμη πέντε αυτεπάγγελτες έρευνες.

Όπως σημειώθηκε στην Ετήσια Έκθεση του Διαμεσολαβητή για το 1995, υπάρχει συμφωνία μεταξύ της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Διαμεσολαβητή σχετικά με την αμοιβαία μεταβίβαση καταγγελιών και αναφορών, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο. Το 2003, έξι καταγγελίες μεταβιβάστηκαν με τη συγκατάθεση του καταγγέλλοντος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, για να εξεταστούν ως αναφορές. Υπήρξαν 143 περιπτώσεις,

[2] Ανακοίνωση σχετικά με πρόταση βασικών πράξεων για τις επιδοτήσεις που καλύπτονται σήμερα από τη διοικητική αυτονομία της Επιτροπής ή από την εφαρμογή των θεσμικών προνομίων της (COM (2003)274 τελικό).

στις οποίες ο Διαμεσολαβητής συνέστησε στον καταγγέλλοντα να υποβάλει αναφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. (βλέπε Παράρτημα Α, Στατιστικά στοιχεία)

2.1 Η ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Το έργο του Διαμεσολαβητή διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 195 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Καταστατικό του Διαμεσολαβητή[3] και τις Εκτελεστικές Διατάξεις που έχει εγκρίνει ο Διαμεσολαβητής δυνάμει του Άρθρου 14 του Καταστατικού του. Το κείμενο των Εκτελεστικών Διατάξεων και του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή δημοσιεύονται σε όλες τις επίσημες γλώσσες στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή (http://www.euro-ombudsman.eu.int). Τα κείμενα διατίθενται επίσης και από το γραφείο του Διαμεσολαβητή.

Οι Εκτελεστικές Διατάξεις έχουν ως αντικείμενο την εσωτερική λειτουργία της υπηρεσίας του Διαμεσολαβητή. Ωστόσο, προκειμένου να αποτελέσουν έγγραφο που θα είναι κατανοητό και χρήσιμο στους πολίτες, περιλαμβάνουν και υλικό που αφορά άλλα θεσμικά όργανα και οργανισμούς και που περιλαμβάνεται ήδη στο Καταστατικό του Διαμεσολαβητή.

Υπό το πρίσμα της εμπειρίας από τη λειτουργία της υπηρεσίας του Διαμεσολαβητή, ο Διαμεσολαβητής θέσπισε νέες Εκτελεστικές Διατάξεις στις 8 Ιουλίου 2002, οι οποίες τέθηκαν σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2003. Οι νέες Εκτελεστικές Διατάξεις βρίσκονται στη διάθεση κάθε ενδιαφερομένου σε όλες τις επίσημες γλώσσες στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή. Η σχετική ανακοίνωση δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της 19ης Οκτωβρίου 2002 (ΕΕ C 252/24).

2.2 Η ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Όλες οι καταγγελίες που αποστέλλονται στον Διαμεσολαβητή καταχωρίζονται και πιστοποιείται η παραλαβή τους. Η επιστολή πιστοποίησης της παραλαβής ενημερώνει τον καταγγέλλοντα σχετικά με τη διαδικασία εξέτασης της καταγγελίας του και αναγράφει το όνομα και τον αριθμό τηλεφώνου του νομικού υπαλλήλου που τη χειρίζεται. Το επόμενο βήμα είναι να εξεταστεί κατά πόσον η καταγγελία εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιότητας του Διαμεσολαβητή.

Η αρμοδιότητα του Διαμεσολαβητή, όπως ορίζει το Άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ, τον καθιστά αρμόδιο να παραλαμβάνει καταγγελίες από κάθε πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διαμένει ή έχει την καταστατική έδρα του σε Κράτος Μέλος σχετικά με περιπτώσεις κακοδιοίκησης στα πλαίσια της δράσης των Κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών, με εξαίρεση το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών τους καθηκόντων. Συνεπώς, μία καταγγελία βρίσκεται εκτός πεδίου αρμοδιότητας εάν:

1 ο καταγγέλλων δε δικαιούται να υποβάλει καταγγελία (αλλά βλέπε και 2.8.4 κατωτέρω),

2 η καταγγελία δεν αφορά Κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό,

[3] Απόφαση 94/262 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Μαρτίου 1994 σχετικά με το Καθεστώς του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του, ΕΕ 1994, L 113/15.

3 η καταγγελία αφορά το Δικαστήριο ή το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών τους καθηκόντων ή

4 η καταγγελία δεν αφορά πιθανή περίπτωση κακοδιοίκησης.

Παράδειγμα καταγγελίας που δεν ενέπιπτε στο πεδίο της αρμοδιότητας

ΘΑΝΑΤΟΣ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΣΤΑ ΙΣΠΑΝΙΚΑ ΧΩΡΙΚΑ ΥΔΑΤΑ

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έλαβε μεγάλο αριθμό καταγγελιών από πολίτες σχετικά με το θάνατο μεταναστών που μεταφέρονταν παράνομα από τις ακτές της Βόρειας Αφρικής στη Νότια Ισπανία. Οι καταγγέλλοντες αναφέρονταν κυρίως στην ευθύνη της ισπανικής και της μαροκινής κυβέρνησης για τους θανάτους, που οφείλονται στην παράνομη μετανάστευση, και πρότειναν τη λήψη μέτρων από τις αρχές, και κατ' επέκταση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την αντιμετώπιση του προβλήματος της παράνομης μετανάστευσης.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διερευνά καταγγελίες για κακοδιοίκηση στα πλαίσια της δράσης των θεσμικών οργάνων και οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν είναι αρμόδιος να εξετάσει καταγγελίες που αφορούν τις εθνικές, περιφερειακές ή τοπικές διοικήσεις των Κρατών Μελών. Καταγγελίες που αφορούν την ανάγκη θέσπισης Κοινοτικής νομοθεσίας ή το περιεχόμενο της νομοθεσίας δεν εμπίπτουν στο πεδίο αρμοδιότητάς του.

Για αυτούς τους λόγους, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συμβούλευσε τους καταγγέλλοντες να απευθυνθούν στον Ισπανό εθνικό Διαμεσολαβητή για ό,τι αφορά τη δράση της ισπανικής διοίκησης. Όσον αφορά το αίτημα των καταγγελλόντων να λάβει θέση η Ευρωπαϊκή Ένωση, τους συστήθηκε να υποβάλουν αναφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο διαθέτει, τόσο νομοθετικές εξουσίες, όσο και εξουσίες διενέργειας έρευνας που μπορούν να φανούν χρήσιμες στο πλαίσιο αυτής της υπόθεσης.

2.2.1 «Κακοδιοίκηση»

Ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να ορίσει με σαφήνεια τι σημαίνει κακοδιοίκηση, ο Διαμεσολαβητής περιέλαβε τον εξής ορισμό στην Ετήσια Έκθεση για το έτος 1997:

Περίπτωση κακοδιοίκησης σημειώνεται, όταν ένα δημόσιο όργανο παραλείπει να ενεργήσει σύμφωνα με κανόνα ή αρχή που το δεσμεύει.

Το 1998, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα, με το οποίο χαιρέτιζε τον ορισμό.

Κατά τη διάρκεια του 1999, από την αλληλογραφία μεταξύ του Διαμεσολαβητή και της Επιτροπής κατέστη σαφές ότι και η Επιτροπή συμφωνεί με τον εν λόγω ορισμό.

2.2.2 Ο Κώδικας Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς

Το ιστορικό του Κώδικα

Τον Νοέμβριο του 1998, ο Διαμεσολαβητής άρχισε αυτεπάγγελτη έρευνα για την ύπαρξη Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς για τους υπαλλήλους στις σχέσεις τους με το κοινό στα διάφορα Κοινοτικά θεσμικά όργανα και στους οργανισμούς και για τη δυνατότητα πρόσβασης του κοινού σε αυτόν. Στο πλαίσιο της αυτεπάγγελτης αυτής έρευνας δεκαεννέα Κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί ερωτήθηκαν εάν είχαν ήδη εγκρίνει ή εάν θα

συμφωνούσαν να εγκρίνουν ανάλογο Κώδικα για τους υπαλλήλους τους στις σχέσεις τους με το κοινό.

Στις 28 Ιουλίου 1999, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε πρόταση Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς υπό μορφή σχεδίου σύστασης προς την Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Παρόμοια σχέδια συστάσεων υποβλήθηκαν στα λοιπά θεσμικά όργανα και οργανισμούς τον Σεπτέμβριο του 1999.

Το δικαίωμα για χρηστή διοίκηση στο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων

Στις 2 Φεβρουαρίου 2000, σε δημόσια ακρόαση που οργανώθηκε από την αρμόδια συνέλευση για την εκπόνηση του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής πρότεινε να συμπεριληφθεί στο Χάρτη ως θεμελιώδες δικαίωμα το δικαίωμα στη χρηστή διοίκηση.

Στις 7 Δεκεμβρίου 2000, οι Πρόεδροι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής προέβησαν στη διακήρυξη του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στη Νίκαια. Ο Χάρτης περιλαμβάνει το δικαίωμα στη χρηστή διοίκηση ως άρθρο 41.

Προς μια ευρωπαϊκή διοικητική νομοθεσία

Στις 6 Σεπτεμβρίου 2001, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα με το οποίο υιοθέτησε έναν Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς, που πρέπει να τηρείται από τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και από τις διοικήσεις και τους υπαλλήλους τους, στις σχέσεις τους με το κοινό. Το εν λόγω ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου βασίζεται στον κώδικα του Διαμεσολαβητή της 28ης Ιουλίου 1999, με ορισμένες τροποποιήσεις που επέφερε ο κ. Roy PERRY ως εισηγητής για την Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Παράλληλα με την ψήφιση του Κώδικα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα, με το οποίο καλούσε τον Διαμεσολαβητή να τον εφαρμόζει στις περιπτώσεις κακοδιοίκησης, ώστε να αποκτήσει πραγματικό περιεχόμενο το δικαίωμα των πολιτών στη χρηστή διοίκηση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.

Επομένως, ο Διαμεσολαβητής οφείλει να εφαρμόζει τον ορισμό της κακοδιοίκησης, λαμβάνοντας υπόψη τους κανόνες και τις αρχές που περιέχονται στον Κώδικα.

Κατόπιν πρότασης που διατύπωσε αρχικά ο Jean-Maurice DEHOUSSE, εισηγητής για την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων και Εσωτερικής Αγοράς, το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2001 σχετικά με τον Κώδικα καλεί επίσης την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να υποβάλει πρόταση Κανονισμού που να περιέχει τον Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς, με βάση το άρθρο 308 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (Συνθήκη ΕΚ).

Στις 25 Σεπτεμβρίου 2003, η κ. De PALACIO, αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αναφέρθηκε, στο πλαίσιο της συζήτησης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την Ετήσια Έκθεση του Διαμεσολαβητή για το 2002, στο γεγονός ότι στο Σχέδιο Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης περιέχεται νομική βάση για τη μελλοντική θέσπιση νομοθεσίας σχετικά με τη χρηστή διοίκηση, που θα εφαρμόζεται ομοιόμορφα σε όλα τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης.

Σε επιστολή του προς τον Πρόεδρο PRODI με ημερομηνία 24 Νοεμβρίου 2003, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής πρότεινε την άμεση έναρξη των προπαρασκευαστικών εργασιών, προκειμένου να διασφαλιστεί η ταχύτερη δυνατή έγκριση της σχετικής νομοθεσίας μετά τη θέση σε ισχύ του Συντάγματος.

2.3 ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Μια καταγγελία που εμπίπτει στο πεδίο εντολής του Διαμεσολαβητή πρέπει να πληροί και άλλα κριτήρια παραδεκτού, πριν ο Διαμεσολαβητής διενεργήσει έρευνα. Τα κριτήρια, όπως τα ορίζει το Καταστατικό του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, είναι τα εξής:

1 η ταυτότητα του συντάκτη και το αντικείμενο της καταγγελίας πρέπει να προσδιορίζονται (Άρθρο 2, παράγραφος 3 του Καταστατικού)

2 ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί να παρέμβει σε υποθέσεις που βρίσκονται ενώπιον των δικαστηρίων ούτε να αμφισβητήσει την ορθότητα δικαστικής απόφασης (Άρθρο 1, παράγραφος 3)

3 η καταγγελία πρέπει να υποβάλεται εντός δύο ετών από την ημερομηνία, κατά την οποία τα γεγονότα, στα οποία βασίζεται, περιήλθαν σε γνώση του καταγγέλλοντα (Άρθρο 2, παράγραφος 4)

4 των καταγγελιών πρέπει να έχουν προηγηθεί τα ενδεδειγμένα διοικητικά διαβήματα προς το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό (Άρθρο 2, παράγραφος 4)

5 σε περίπτωση καταγγελιών που αφορούν εργασιακές σχέσεις μεταξύ θεσμικών οργάνων και οργανισμών και των υπαλλήλων ή του λοιπού προσωπικού τους, πριν υποβληθεί η καταγγελία, θα πρέπει να έχουν εξαντληθεί οι δυνατότητες υποβολής εσωτερικών διοικητικών διαβημάτων και προσφυγών (Άρθρο 2 παράγραφος 8).

Παράδειγμα καταγγελίας, της οποίας δεν είχαν προηγηθεί τα ενδεδειγμένα διοικητικά διαβήματα

Βρετανός πολίτης υπέβαλε καταγγελία κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΕΚ), γιατί δεν μπορούσε να βρει στην ιστοσελίδα του Κοινοβουλίου το όνομα και τα στοιχεία επαφής του ΒΕΚ που τον εκπροσωπεί.

Η υπηρεσία του Διαμεσολαβητή έστειλε αμέσως μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στον καταγγέλλοντα την ηλεκτρονική διεύθυνση της ιστοσελίδας του γραφείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην οποία περιέχονται οι πληροφορίες για τους ΒΕΚ του Ηνωμένου Βασιλείου.

Ο καταγγέλλων ευχαρίστησε την υπηρεσία του Διαμεσολαβητή για τις πληροφορίες αυτές και δήλωσε ότι θα απέσυρε ευχαρίστως την καταγγελία του, εάν μέσω της μηχανής αναζήτησης της ιστοσελίδας του ΕΚ μπορούσαν να ανασυρθούν οι σχετικές πληροφορίες.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι ο καταγγέλλων έπρεπε να υποβάλει τα αιτήματά του απευθείας στον υπεύθυνο ιστοσελίδας του ΕΚ (webmaster). Ο καταγγέλλων ενημερώθηκε σχετικά.

Υπόθεση 761/2003/FA

2.4 ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

Ο Διαμεσολαβητής μπορεί να ασχοληθεί με καταγγελίες που εμπίπτουν στο πεδίο της αρμοδιότητάς του και πληρούν τα κριτήρια του παραδεκτού. Το Άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει ότι ο Διαμεσολαβητής «διεξάγει τις έρευνες που κρίνει δικαιολογημένες». Σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να μην υπάρχουν επαρκείς λόγοι, για να προβεί ο Διαμεσολαβητής στη διεξαγωγή έρευνας, ακόμη και εάν η καταγγελία είναι παραδεκτή. Εάν

μια καταγγελία έχει ήδη εξεταστεί ως αναφορά από την Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Διαμεσολαβητής κανονικά θεωρεί ότι δεν υπάρχει λόγος να διενεργήσει έρευνα, εκτός εάν υποβληθούν νέα στοιχεία.

Παράδειγμα υπόθεσης, στην οποία δεν συνέτρεχαν λόγοι για τη διεξαγωγή έρευνας

Οι καταγγέλλοντες, ζευγάρι Γερμανών που έμειναν ανάπηροι έπειτα από σοβαρό ατύχημα, θεώρησαν ότι είχαν υποστεί άδικη μεταχείριση από το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και ισχυρίστηκαν ότι δικαιούνταν περαιτέρω παροχές υγείας.

Απευθύνθηκαν ανεπιτυχώς σε αρκετά γερμανικά υπουργεία και άλλες αρχές, σε γερμανικά δικαστήρια, στην Επιτροπή Αναφορών του Γερμανικού Κοινοβουλίου (Bundestag) και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Η Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στην οποία απευθύνθηκαν επίσης, τους ενημέρωσε ότι δεν ήταν αρμόδια να εξετάσει την αναφορά τους, καθώς το αντικείμενό της δεν ενέπιπτε στα πεδία δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Οι καταγγέλλοντες απευθύνθηκαν επίσης στην Επιτροπή, η οποία τους ενημέρωσε με δύο επιστολές της ότι δεν ήταν σε θέση να τους βοηθήσει.

Η καταγγελία προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή αφορούσε την απόφαση της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τις απαντήσεις της Επιτροπής.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η καταγγελία κατά της απόφασης της Επιτροπής Αναφορών δεν αφορούσε πιθανό κρούσμα κακοδιοίκησης, καθώς το έργο της συγκεκριμένης επιτροπής εμπίπτει στην πολιτική δραστηριότητα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Όσον αφορά την Επιτροπή, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η θέση που έλαβε ήταν εύλογη και ότι επομένως δεν συνέτρεχε λόγος για τη διεξαγωγή έρευνας.

Υπόθεση 526/2003/GG

2.5 ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Από τις 13.533 καταγγελίες που καταχωρίσθηκαν από την έναρξη των δραστηριοτήτων του Διαμεσολαβητή, 17 % προερχόταν από τη Γερμανία, 14 % από την Ισπανία, 13 % από τη Γαλλία, 10 % από την Ιταλία και 7% από το Ηνωμένο Βασίλειο. Πλήρης ανάλυση της γεωγραφικής προέλευσης των καταγγελιών που καταχωρίσθηκαν το 2003 παρατίθεται στο Παράρτημα Α, Στατιστικά στοιχεία.

Κατά το 2003, η διαδικασία εξέτασης των καταγγελιών για το κατά πόσον αυτές εμπίπτουν εντός του πεδίου αρμοδιότητας του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, πληρούν τα κριτήρια περί παραδεκτού και δικαιολογούν την κίνηση διαδικασίας έρευνας, ολοκληρώθηκε στο 95 % των υποθέσεων. Το 25 % των καταγγελιών που εξετάστηκαν κρίθηκε ότι βρίσκονταν εντός του πεδίου εντολής του Διαμεσολαβητή. Εξ αυτών, 338 πληρούσαν τα κριτήρια παραδεκτού, 90 όμως δεν φάνηκε να δικαιολογούν την κίνηση διαδικασίας έρευνας. Συνεπώς, άρχισε η διεξαγωγή έρευνας σε 248 υποθέσεις.

Οι περισσότερες από τις καταγγελίες που οδήγησαν σε διεξαγωγή έρευνας αφορούσαν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (66%). Καθώς η Επιτροπή είναι το κύριο Κοινοτικό θεσμικό όργανο, το οποίο λαμβάνει αποφάσεις που έχουν άμεσο αντίκτυπο στους πολίτες, είναι φυσιολογικό να αποτελεί επίσης βασικό στόχο των καταγγελιών των πολιτών. Υποβλήθηκαν 29 καταγγελίες κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, 25 κατά του Γραφείου Επιλογής Προσωπικού των

Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO) και 11 καταγγελίες κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι κυριότερες μορφές κακοδιοίκησης που καταγγέλθηκαν αφορούν την έλλειψη διαφάνειας (90 υποθέσεις), αδικία ή κατάχρηση εξουσίας (48 υποθέσεις), διακρίσεις (39 υποθέσεις), μη ικανοποιητικές διαδικασίες (33 υποθέσεις), καθυστερήσεις που μπορούσαν να αποφευχθούν (33 υποθέσεις), αμέλεια (16 υποθέσεις), παράλειψη διασφάλισης της εκπλήρωσης υποχρεώσεων, δηλαδή παράλειψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να ανταποκριθεί στο ρόλο του «θεματοφύλακα των συνθηκών» έναντι των Κρατών Μελών (15 υποθέσεις) και νομικό σφάλμα (15 υποθέσεις).

2.6 ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΓΙΑ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Εάν μια καταγγελία είναι εκτός του πεδίου αρμοδιότητας ή είναι μη παραδεκτή, ο Διαμεσολαβητής προσπαθεί πάντοτε να συμβουλεύσει τον καταγγέλλοντα να προσφύγει σε άλλη υπηρεσία, η οποία θα μπορούσε να χειριστεί την καταγγελία του. Όπου αυτό είναι δυνατόν, ο Διαμεσολαβητής μεταβιβάζει την καταγγελία απευθείας σε άλλη αρμόδια υπηρεσία με τη συγκατάθεση του καταγγέλλοντα, υπό την προϋπόθεση ότι οι λόγοι της καταγγελίας φαίνονται βάσιμοι.

Το 2003, δόθηκαν συμβουλές σε 1289 υποθέσεις, οι περισσότερες από τις οποίες αφορούσαν θέματα Κοινοτικής νομοθεσίας. Σε 616 υποθέσεις, δόθηκε συμβουλή στον καταγγέλλοντα να προβεί σε καταγγελία σε εθνικό ή περιφερειακό διαμεσολαβητή ή συναφές όργανο. Σε 143 καταγγέλλοντες έγινε η υπόδειξη να υποβάλουν αναφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ενώ επιπροσθέτως έξι καταγγελίες μεταβιβάστηκαν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τη συγκατάθεση του καταγγέλλοντα, προκειμένου να εξεταστούν ως αναφορές, επτά υποθέσεις μεταβιβάστηκαν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και 25 υποθέσεις σε εθνικό ή περιφερειακό διαμεσολαβητή. Σε 189 υποθέσεις, δόθηκε στους καταγγέλλοντες η συμβουλή να έλθουν σε επαφή με την Επιτροπή. Ο αριθμός αυτός περιλαμβάνει και ορισμένες υποθέσεις, στις οποίες η καταγγελία κατά της Επιτροπής κρίθηκε απαράδεκτη, καθώς δεν είχαν προηγηθεί τα κατάλληλα διοικητικά διαβήματα προς την Επιτροπή. Σε 341 υποθέσεις δόθηκε στον καταγγέλλοντα η συμβουλή να έλθει σε επαφή με άλλες υπηρεσίες.

Παράδειγμα υπόθεσης που μεταβιβάσθηκε σε άλλη υπηρεσία ή οργανισμό

Τον Μάρτιο του 2003 ο κ. Α. υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή σχετικά με την παράλειψη της τράπεζάς του να του επιστρέψει χρηματικό ποσό, το οποίο είχε εσφαλμένα αφαιρεθεί από τον τραπεζικό λογαριασμό του.

Καθώς η καταγγελία δεν στρεφόταν κατά Κοινοτικού θεσμικού οργάνου ή οργανισμού, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε να προχωρήσει στην εξέτασή της. Για αυτό το λόγο μεταβίβασε την υπόθεση στον Ιταλό Τραπεζικό Διαμεσολαβητή, υπηρεσία αρμόδια για την επίλυση διαφορών μεταξύ τραπεζών και των πελατών τους. Ο καταγγέλλων ενημερώθηκε σχετικά.

Τον Απρίλιο του 2003, ο Ιταλός Τραπεζικός Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή ότι η υπόθεση διευθετήθηκε κατά τρόπο απολύτως ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα.

Υπόθεση 427/2003/IP

2.7 ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΩΝ

2.7.1 Η ακρόαση μαρτύρων

Σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 2 του Καταστατικού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή:

«Οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό των Κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών υποχρεούνται να καταθέτουν ως μάρτυρες, εάν τους το ζητήσει ο Διαμεσολαβητής. Ομιλούν εξ ονόματος και βάσει οδηγιών των διοικήσεων, στις οποίες υπάγονται, και δεσμεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο».

Η γενική διαδικασία που εφαρμόζεται για την ακρόαση μαρτύρων έχει ως εξής:

1 Η ημερομηνία, ο χρόνος και ο τόπος λήψης των καταθέσεων συμφωνούνται μεταξύ των υπηρεσιών του Διαμεσολαβητή και της Γενικής Γραμματείας, η οποία ενημερώνει τον (τους) μάρτυρα(ες). Οι καταθέσεις λαμβάνονται στα γραφεία του Διαμεσολαβητή, συνήθως στις Βρυξέλλες.

2 Κάθε μάρτυρας καταθέτει μόνος, χωρίς να συνοδεύεται από άλλο άτομο.

3 Οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή και η Γενική Γραμματεία συμφωνούν τη γλώσσα ή τις γλώσσες διεξαγωγής της διαδικασίας. Εάν ο μάρτυρας διατυπώσει εκ των προτέρων σχετικό αίτημα, η διαδικασία διεξάγεται στη μητρική γλώσσα του μάρτυρα.

4 Οι ερωτήσεις και απαντήσεις μαγνητοφωνούνται και απομαγνητοφωνούνται από τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή.

5 Το κείμενο της κατάθεσης αποστέλλεται στο μάρτυρα προς υπογραφή. Ο μάρτυρας μπορεί να προτείνει γλωσσικές διορθώσεις των απαντήσεων. Εάν επιθυμεί να διορθώσει ή να συμπληρώσει μιαν απάντηση, η αναθεωρημένη απάντηση και η σχετική αιτιολογία περιλαμβάνονται σε χωριστό έγγραφο, το οποίο επισυνάπτεται στην κατάθεση.

6 Η υπογεγραμμένη απάντηση, συμπεριλαμβανομένων τυχόν συνημμένων εγγράφων, αποτελεί μέρος του φακέλου του Διαμεσολαβητή για την υπόθεση.

Το σημείο 6 συνεπάγεται, επίσης, ότι αντίγραφο της υπογεγραμμένης κατάθεσης αποστέλλεται στον καταγγέλλοντα, ο οποίος έχει τη δυνατότητα να υποβάλλει παρατηρήσεις.

Το 2003, επίκληση της εξουσίας του Διαμεσολαβητή να προβαίνει σε ακρόαση μαρτύρων έγινε σε μία υπόθεση (1889/2002/GG).

2.7.2 Η επιθεώρηση εγγράφων

Κατά τη διάρκεια του 2003 έγινε επίκληση των εξουσιών του Διαμεσολαβητή να επιθεωρεί έγγραφα και φακέλους που σχετίζονται με διενεργούμενη έρευνα σε δέκα υποθέσεις.

Σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφο 2 του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή:

«Τα Κοινοτικά θεσμικά όργανα ή οι οργανισμοί υποχρεούνται να παρέχουν στον Διαμεσολαβητή τις πληροφορίες που τους ζητά και να του επιτρέπουν την πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα. Μπορούν να αρνηθούν μόνο για λόγους απορρήτου δεόντως αιτιολογημένους.

Επιτρέπουν την πρόσβαση σε έγγραφα που προέρχονται από ένα Κράτος Μέλος και καλύπτονται από απόρρητο δυνάμει νομοθετικής ή κανονιστικής διάταξης, μόνο με τη συγκατάθεση του εν λόγω Κράτους Μέλους.

Επιτρέπουν την πρόσβαση σε άλλα έγγραφα που προέρχονται από ένα Κράτος Μέλος αφού ειδοποιήσουν σχετικά το εν λόγω Κράτος Μέλος.»

Οι οδηγίες του Διαμεσολαβητή προς το προσωπικό του σχετικά με την επιθεώρηση εγγράφων περιλαμβάνουν τα εξής σημεία:

Ο νομικός υπάλληλος δεν υπογράφει καμίας μορφής δέσμευση ή αναγνώριση, εκτός από έναν απλό κατάλογο των εγγράφων που επιθεωρούνται ή αντιγράφονται. Εάν οι υπηρεσίες του οικείου θεσμικού οργάνου ή οργανισμού διατυπώσουν πρόταση ως ανωτέρω, ο νομικός υπάλληλος διαβιβάζει αντίγραφό της στο Διαμεσολαβητή.

Εάν οι υπηρεσίες του οικείου θεσμικού οργάνου ή οργανισμού επιδιώξουν να αποτρέψουν την επιθεώρηση οιουδήποτε εγγράφου ή να επιβάλουν μη εύλογους όρους για τη διεξαγωγή της, ο νομικός υπάλληλος τις πληροφορεί ότι η συμπεριφορά αυτή θεωρείται άρνηση.

Εάν δεν επιτραπεί η επιθεώρηση οιουδήποτε εγγράφου, ο νομικός υπάλληλος ζητά από τις υπηρεσίες του οικείου θεσμικού οργάνου ή οργανισμού να δηλώσουν τον δεόντως αιτιολογημένο λόγο απορρήτου, στον οποίο βασίζεται η άρνηση.

Το πρώτο σημείο προστέθηκε ύστερα από μία υπόθεση, στην οποία οι υπηρεσίες της Επιτροπής πρότειναν να αναλάβει εγγράφως το προσωπικό του Διαμεσολαβητή την υποχρέωση να αποζημιώσει την Επιτροπή για κάθε ζημία, που θα μπορούσε να προκληθεί σε τρίτους από τη δημοσιοποίηση των πληροφοριών, που περιέχονταν στο έγγραφο.

2.8 ΟΙ ΕΡΕΥΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙ Ο ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ ΚΑΙ Η ΕΚΒΑΣΗ ΤΟΥΣ

2.8.1 Έρευνες σε συνέχεια καταγγελίας

Όταν ο Διαμεσολαβητής αποφασίζει να κινήσει διαδικασία έρευνας για μια καταγγελία, το πρώτο βήμα είναι να αποστείλει την καταγγελία και τα συνημμένα σε αυτήν έγγραφα στο εμπλεκόμενο Κοινοτικό όργανο ή οργανισμό, για να εκφέρει το τελευταίο τη γνώμη του. Μόλις ληφθεί η γνώμη, αποστέλλεται στον καταγγέλλοντα για υποβολή παρατηρήσεων.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, το ίδιο το θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός λαμβάνει μέτρα για τη διευθέτησή της υπόθεσης κατά τρόπο ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα. Εάν η γνώμη και οι παρατηρήσεις δείχνουν ότι τούτο επιτεύχθηκε, η υπόθεση περατώνεται ως «διευθετηθείσα από το όργανο». Σε ορισμένες άλλες περιπτώσεις, ο καταγγέλλων αποφασίζει να παραιτηθεί της καταγγελίας, οπότε περατώνεται η εξέταση του φακέλου.

Εάν η καταγγελία δε διευθετηθεί από το όργανο ούτε αποσυρθεί από τον καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής συνεχίζει τις έρευνές του. Εάν οι έρευνες δεν αποκαλύψουν κρούσμα κακοδιοίκησης, ο καταγγέλλων και το θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός ενημερώνονται σχετικά και η εξέταση της υπόθεσης περατώνεται.

2.8.2 Φιλικός διακανονισμός και αποζημίωση

Ένα από τα στοιχεία που διακρίνει το θεσμό του διαμεσολαβητή από τα δικαστήρια είναι η δυνατότητα διαμεσολάβησης. Η διαμεσολάβηση μπορεί να οδηγήσει σε φιλικό διακανονισμό, που να ικανοποιεί τόσο τον καταγγέλλοντα, όσο και το θεσμικό όργανο, το οποίο αφορά η καταγγελία.

Εάν οι έρευνες του Διαμεσολαβητή αποκαλύψουν κρούσμα κακοδιοίκησης, ο Διαμεσολαβητής επιδιώκει φιλικό διακανονισμό μεταξύ των μερών, εάν αυτό είναι εφικτό. Σε ορισμένες περιπτώσεις, αυτό συνεπάγεται υποβολή πρότασης στο όργανο ή τον οργανισμό να προσφερθεί να αποζημιώσει τον καταγγέλλοντα. Η προσφορά αυτή γίνεται χαριστικώς (ex gratia), δηλαδή δεν συνεπάγεται αποδοχή ευθύνης και δε δημιουργεί προηγούμενο.

2.8.3 Κριτικές παρατηρήσεις, σχέδια συστάσεων και ειδικές εκθέσεις

Εάν δεν είναι εφικτός ο φιλικός διακανονισμός ή εάν η αναζήτηση φιλικού διακανονισμού ήταν ανεπιτυχής, ο Διαμεσολαβητής είτε περατώνει την εξέταση της υπόθεσης με διατύπωση κριτικής παρατήρησης προς το θεσμικό όργανο ή τον οργανισμό είτε καταρτίζει σχέδιο συστάσεως.

Η διατύπωση κριτικής παρατήρησης θεωρείται κατάλληλο μέσο για υποθέσεις όπου το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο δεν είναι πλέον δυνατό να εξαλείψει το κρούσμα κακοδιοίκησης, το οποίο φαίνεται να μην έχει γενικές επιπτώσεις και δεν κρίνεται απαραίτητο να προβεί σε ενέργειες ο Διαμεσολαβητής, για να δώσει συνέχεια στο θέμα.

Ανταποκρινόμενος σε πρόταση που διατύπωσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο πλαίσιο της εξέτασης της έκθεσης για τις δραστηριότητες του Διαμεσολαβητή για το έτος 2002, ο Διαμεσολαβητής δημιούργησε μητρώο των κριτικών παρατηρήσεων που έχουν διατυπωθεί από τις αρχές του 2002 και ενημέρωσε τα Κοινοτικά θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς για την πρόθεσή του να ζητά ανά διαστήματα πληροφορίες σχετικά με τη συνέχεια που δίνει σε αυτές το θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός.

Τον Ιανουάριο του 2003 ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να τον ενημερώσει για ενέργειες, στις οποίες τυχόν προέβη σε συνέχεια των 21 κριτικών παρατηρήσεων που διατυπώθηκαν το 2002, σε σχέση με τις οποίες δεν είχε ήδη ενημερωθεί από την Επιτροπή. Στην απάντησή της τής 26ης Μαρτίου 2003, η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για τις καθυστερήσεις ή την παράλειψη απάντησης που οδήγησε στη διατύπωση 15 εξ αυτών των κριτικών παρατηρήσεων. Ενημέρωσε, επίσης, το Διαμεσολαβητή ότι έγινε σαφής υπόμνηση στις υπηρεσίες της να τηρούν απαρασάλευτα τις διατάξεις του Κώδικα Συμπεριφοράς της Επιτροπής και παρέθεσε κατάλογο τομέων, στους οποίους ενίσχυσε τις εσωτερικές διαδικασίες, προκειμένου να αποφευχθούν παρόμοια κρούσματα κακοδιοίκησης στο μέλλον.

Σε περιπτώσεις όπου κρίνεται απαραίτητο να προβεί σε ενέργειες ο Διαμεσολαβητής για να δώσει συνέχεια στο θέμα (δηλαδή σε περιπτώσεις που το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός είναι δυνατό να εξαλείψει το κρούσμα κακοδιοίκησης ή σε σοβαρότερες περιπτώσεις κακοδιοίκησης ή σε υποθέσεις με γενικές επιπτώσεις) ο Διαμεσολαβητής συντάσσει σχέδιο συστάσεως προς το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή τον οργανισμό. Σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 6 του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή, το θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός πρέπει να αποστείλει αιτιολογημένη γνώμη εντός τριμήνου.

Εάν ένα Κοινοτικό θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός δεν ανταποκριθεί ικανοποιητικά σε σχέδιο σύστασης, το Άρθρο 3, παράγραφος 7 προβλέπει ότι ο Διαμεσολαβητής αποστέλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το σχετικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό. Η έκθεση μπορεί να περιέχει συστάσεις.

2.8.4 Αυτεπάγγελτες Έρευνες

Το Άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει επίσης την εξουσία του Διαμεσολαβητή να διεξάγει αυτεπάγγελτες έρευνες. Τέτοιες έρευνες διενεργούνται κυρίως για την αντιμετώπιση πιθανών συστηματικών προβλημάτων, συχνά έπειτα από σειρά καταγγελιών με το ίδιο αντικείμενο. Μία έρευνα αυτού του είδους (OI/2/2002/IJH – βλέπε κεφάλαιο 3 κατωτέρω) οδήγησε την Επιτροπή στη θέσπιση νέας διαδικασίας το 2003, προκειμένου να εξασφαλιστεί χρόνος, στο πλαίσιο των διαδικασιών ανάθεσης συμβάσεων, για την άσκηση δικαστικής προσφυγής εκ μέρους των απορριφθέντων πλειοδοτών κατά των αποφάσεων ανάθεσης. Η νέα διαδικασία περιγράφεται σε ανακοίνωση της Επιτροπής με ημερομηνία 3 Ιουλίου 2003.[4]

Το 2003 δρομολογήθηκαν τρεις νέες αυτεπάγγελτες έρευνες. Η έρευνα OI/1/2003 αφορά τις εσωτερικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών, τις οποίες μπορούν να ακολουθήσουν οι αποσπασμένοι στην Επιτροπή εθνικοί εμπειρογνώμονες. Η έρευνα OI/3/2003 αφορά την ενσωμάτωση των ατόμων με ειδικές ανάγκες, ιδίως όσον αφορά τα μέτρα που λαμβάνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για να διασφαλίσει ότι τα άτομα με αναπηρίες δεν υφίστανται διακρίσεις στις σχέσεις τους με το θεσμικό όργανο. Η έρευνα OI/5/2003 αφορά τις ενέργειες, στις οποίες προβαίνει η Επιτροπή για την προώθηση της χρηστής διοίκησης των ευρωπαϊκών σχολείων.

Επιπλέον, η εξουσία διενέργειας αυτεπάγγελτης έρευνας μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη διερεύνηση ζητημάτων, τα οποία εγείρονται σε καταγγελίες που υποβάλλονται από πρόσωπα που δεν είναι πολίτες Κράτους Μέλους ή δε διαμένουν σε Κράτος Μέλος. Το 2003 ξεκίνησαν δύο τέτοιες έρευνες, μία εκ των οποίων περατώθηκε στη διάρκεια του ίδιου έτους.

Παράδειγμα χρήσης της εξουσίας διενέργειας αυτεπάγγελτης έρευνας

Κύπριος πολίτης υπέβαλε αίτηση συμμετοχής σε διαγωνισμό που οργάνωσε το Γραφείο Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO) για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων κυπρίων αναπληρωτών υπαλλήλων διοίκησης. Κατήγγειλε στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή ότι λόγω τεχνικών προβλημάτων του διακομιστή του EPSO, οι υποψήφιοι δεν ήταν δυνατό να υποβάλουν ηλεκτρονικά την αίτησή τους έως την εκπνοή της προθεσμίας που αναφερόταν στην προκήρυξη του διαγωνισμού.

Δεδομένου ότι ο καταγγέλλων δεν ήταν ούτε πολίτης ούτε μόνιμος κάτοικος Κράτους Μέλους της Ένωσης, ο Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε να επιληφθεί της καταγγελίας. Ωστόσο, λόγω της σοβαρότητας του θέματος, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε τη διενέργεια αυτεπάγγελτης έρευνας.

Το EPSO υποστήριξε ότι ο χρόνος που είχαν οι αιτούντες στη διάθεσή τους ήταν επαρκής και ότι, ενόψει πιθανών τεχνικών προβλημάτων, είχαν δοθεί σαφείς οδηγίες στους αιτούντες να αποφύγουν να υποβάλουν την αίτησή τους τις τελευταίες ημέρες πριν από την εκπνοή της προθεσμίας. Ωστόσο, μετά την παρέμβαση του Διαμεσολαβητή, επανεξέτασε τη θέση του και κάλεσε τον καταγγέλλοντα να συμμετάσχει στη δοκιμασία προεπιλογής.

Υπόθεση OI/4/2003/ADB

[4] Ανακοίνωση της Επιτροπής. COM(2003)395 τελικό (03.07.03). Διαδικασία ενημέρωσης των υποψηφίων και των προσφερόντων, στη συνέχεια ανάθεσης δημόσιας σύμβασης και πριν από την υπογραφή της σύμβασης, για τις δημόσιες συμβάσεις που συνάπτει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 105 του Δημοσιονομικού Κανονισμού.

2.8.5 Ανάλυση των ερευνών

Το 2003, ο Διαμεσολαβητής δρομολόγησε 253 έρευνες, εκ των οποίων 248 σε σχέση με καταγγελίες και πέντε αυτεπάγγελτες έρευνες. (Για περαιτέρω λεπτομέρειες, βλέπε Παράρτημα Α, Στατιστικά στοιχεία)

Στη διάρκεια του χρόνου, 48 υποθέσεις διευθετήθηκαν από το ίδιο το θεσμικό όργανο ή τον οργανισμό. Εξ αυτών, 34 ήταν υποθέσεις, στις οποίες η παρέμβαση του Διαμεσολαβητή είχε αποτέλεσμα επιτυγχάνοντας απάντηση σε αναπάντητη αλληλογραφία (βλέπε Ετήσια Έκθεση 1998, ενότητα 2.9 για περαιτέρω λεπτομέρειες της διαδικασίας που ακολουθείται σε αυτές τις περιπτώσεις). Πέντε υποθέσεις αποσύρθηκαν από τον καταγγέλλοντα. Σε 87 υποθέσεις, οι έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν αποκάλυψαν κρούσμα κακοδιοίκησης.

Κριτική παρατήρηση προς το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή τον οργανισμό διατυπώθηκε σε 20 υποθέσεις. Φιλικός διακανονισμός επετεύχθη σε τέσσερις υποθέσεις. Το 2003 έγιναν αποδεκτά πέντε σχέδια συστάσεων από τα θεσμικά όργανα και δύο υποθέσεις έκλεισαν έπειτα από την υποβολή Ειδικής Έκθεσης προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το 2002 (βλέπε ενότητα 3.6).

Το πλήρες κείμενο των Ειδικών Εκθέσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή σε όλες τις επίσημες γλώσσες.

Σύνοψη των κυριοτέρων σημείων

1 Πρόλογος

2 Καταγγελίες προς το Διαμεσολαβητή

3 Αποφάσεις ληφθείσες μετά τη Διενέργεια Έρευνας

4 Σχέσεις με άλλα θεσμικά όργανα

5 Σχέσεις με διαμεσολαβητές και συναφείς υπηρεσίες

6 Δημόσιες σχέσεις

Παραρτήματα

3.1 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΔΕ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΗΚΕ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

3.1.1 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΛΛΕΙΨΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑΣ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 406/2003/(PB)IJH (Εμπιστευτική) κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Υποβλήθηκε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή σχετικά με τη διαδικασία πρόσληψης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την κάλυψη υψηλόβαθμης θέσης στις υπηρεσίες του.

Η καταγγελία ταξινομήθηκε ως εμπιστευτική, κατόπιν αιτήματος του καταγγέλλοντος, σύμφωνα με την παράγραφο 3, του Άρθρου 2 του Καταστατικού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Σύμφωνα με την καταγγελία, τα σχετικά γεγονότα έχουν συνοπτικά ως εξής:

Πολύ πριν από τη σχετική προθεσμία, ο καταγγέλλων υπέβαλε αίτηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για υψηλόβαθμη θέση, η οποία προκηρύχθηκε σε σχετική Προκήρυξη Πρόσληψης. Στην απάντηση του Κοινοβουλίου προς τον καταγγέλλοντα αναφέρεται ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν θα προωθούσε την αίτησή του, καθώς δεν ήταν δυνατή η αξιολόγηση του φακέλου του, λόγω έλλειψης τεκμηρίωσης, μεταξύ άλλων, των επαγγελματικών του προσόντων, όπως απαιτείται από την Προκήρυξη Πρόσληψης.

Ο καταγγέλλων αποδέχεται ότι το Κοινοβούλιο έχει ορισμένους κανόνες αναφορικά με τις αιτήσεις. Εντούτοις, είναι της άποψης ότι θα έπρεπε να είχε ενημερωθεί από το Κοινοβούλιο για το γεγονός ότι απαιτείται περαιτέρω τεκμηρίωση.

Ουσιαστικά, ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κατά την εξέταση της αίτησης πρόσληψής του στα πλαίσια της συγκεκριμένης προκήρυξης διαγωνισμού, δεν επέδειξε τη δέουσα ευσυνειδησία, εφόσον δεν επικοινώνησε μαζί του, για να ζητήσει περαιτέρω τεκμηρίωση.

Ο καταγγέλλων διατείνεται ότι η αίτησή του πρέπει να εξετασθεί εκ νέου.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Στη γνώμη του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ανέφερε συνοπτικά τα εξής:

Κατά την εξέταση μιας αίτησης, η Συμβουλευτική Επιτροπή δεσμεύεται από το κείμενο της Προκήρυξης Πρόσληψης, το οποίο στην προκειμένη περίπτωση όριζε ότι οι υποψήφιοι έπρεπε να εσωκλείουν, μαζί με την επιστολή αίτησης, αναλυτικό βιογραφικό σημείωμα και πιστοποιητικά σπουδών, επαγγελματικής πείρας και τρέχουσας απασχόλησης. Κατά την εξέταση της αίτησης του καταγγέλλοντος, η Συμβουλευτική Επιτροπή διαπίστωσε ότι δεν

υπήρχαν στοιχεία που να πιστοποιούν τα όσα δηλώνονταν στο βιογραφικό σημείωμα του καταγγέλλοντος. Συνεπώς, η εν λόγω Επιτροπή δεν μπόρεσε να προβεί στην αξιολόγηση της αίτησης του καταγγέλλοντος. Είναι ευθύνη του υποψηφίου να διαβιβάσει στη Συμβουλευτική Επιτροπή όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, ώστε να είναι δυνατή η διαπίστωση σχετικά με το αν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις της Προκήρυξης Πρόσληψης. Σύμφωνα με πάγια νομολογία, ούτε η διοίκηση ούτε η Συμβουλευτική Επιτροπή είναι υποχρεωμένες να διεξαγάγουν έρευνα, για να επαληθεύσουν κατά πόσον ο αιτών πληροί όλες τις προϋποθέσεις της προκήρυξης.

Η γνώμη του Κοινοβουλίου διαβιβάσθηκε στον καταγγέλλοντα, για να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του. Όπως προκύπτει, ο καταγγέλλων δε διατύπωσε καμία παρατήρηση.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Ισχυρισμός περί ελλιπούς επαγγελματικής ευσυνειδησίας

1.1 Ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν επέδειξε τη δέουσα ευσυνειδησία κατά την εξέταση της αίτησης πρόσληψής του, διότι δεν επικοινώνησε μαζί του, για να ζητήσει πρόσθετη τεκμηρίωση.

1.2 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή, κατά την εξέταση μιας αίτησης, δεσμεύεται από το κείμενο της Προκήρυξης Πρόσληψης, το οποίο στην προκειμένη περίπτωση όριζε ότι οι υποψήφιοι έπρεπε να εσωκλείουν, μαζί με την επιστολή αίτησης, πιστοποιητικά σπουδών, επαγγελματικής πείρας και τρέχουσας απασχόλησης. Το Κοινοβούλιο επισημαίνει, επίσης, ότι σύμφωνα με πάγια νομολογία δεν απαιτείται η διενέργεια ιδίας έρευνας, για να επαληθευθεί κατά πόσον ο αιτών πληροί όλες τις προϋποθέσεις της προκήρυξης.

1.3 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι το δικαίωμα στη χρηστή διοίκηση είναι ένα από τα θεμελιώδη δικαιώματα που απορρέουν από την Ευρωπαϊκή Ιθαγένεια[5] και ότι η χρηστή διοίκηση περιλαμβάνει, όπως επισημαίνει ο καταγγέλλων, την αξίωση των πολιτών για ευσυνειδησία και εξυπηρέτηση εκ μέρους της διοίκησης.[6] Εξετάζοντας την εφαρμογή των αρχών της χρηστής διοίκησης στην προκειμένη περίπτωση, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η πρόσληψη στα θεσμικά όργανα της Κοινότητας διέπεται από συγκεκριμένους κανόνες, που καθορίζονται στους Κανονισμούς Υπηρεσιακής Κατάστασης και στη νομολογία των δικαστηρίων της Κοινότητας, οι οποίοι πρέπει να τηρούνται, για να διασφαλίζεται η ίση μεταχείριση των υποψηφίων.

1.4 Σύμφωνα με τη νομολογία, ένας υποψήφιος διαγωνισμού πρέπει να προσκομίσει στην Εξεταστική Επιτροπή όλες τις πληροφορίες και τα έγγραφα που απαιτούνται, προκειμένου να ελεγχθεί αν ο εν λόγω υποψήφιος πληροί τις προϋποθέσεις της προκήρυξης του διαγωνισμού.[7] Δεν είναι δυνατό να απαιτηθεί από την Εξεταστική Επιτροπή να διενεργήσει η ίδια έρευνες, προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι υποψήφιοι πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις.[8] Επιπλέον, η Εξεταστική Επιτροπή δεσμεύεται από το κείμενο της προκήρυξης του διαγωνισμού.[9] Στην προκειμένη περίπτωση, η δημοσιευμένη προκήρυξη όριζε ότι, έως τη δεδομένη προθεσμία, οι υποψήφιοι υποχρεούνταν να προσκομίσουν τα δικαιολογητικά

5 Άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

6 Άρθρο 12, παράγραφος 1, του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς, που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με το ψήφισμά του αριθ. C5-0438/2000 της 6ης Σεπτεμβρίου 2001 (διαθέσιμο στην ιστοσελίδα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή: http://www.euro-ombudsman.eu.int).

7 Βλέπε π.χ. υπόθεση 225/87, Patricia Belardinelli και άλλοι κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Συλλογή 1989, 2353, σκέψη 24, και υπόθεση T-133/89, Jean-Louis Burban κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Συλλογή 1990, II-245, σκέψη 34.

8 Βλέπε π.χ. υπόθεση T-133/89, Jean-Louis Burban κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Συλλογή 1990, II-245, σκέψη 34.

9 Βλέπε π.χ. υπόθεση T-54/91, Nicole Almeida Antunes κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Συλλογή 1992, II-1739, σκέψη 39.

έγγραφα που πιστοποιούν τις σπουδές ή/και την επαγγελματική τους πείρα. Υπό τις συνθήκες αυτές, εάν το Κοινοβούλιο ζητούσε από έναν υποψήφιο να προσκομίσει πρόσθετη τεκμηρίωση, αυτό θα αποτελούσε άνιση μεταχείριση εις βάρος, για παράδειγμα, των υποψηφίων εκείνων που συμμορφώθηκαν προς την ανακοίνωση του διαγωνισμού. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, στην προκειμένη περίπτωση, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τήρησε τις αρχές της χρηστής διοίκησης και, ως εκ τούτου, δεν φαίνεται να υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης. Ενόψει αυτού, ο ισχυρισμός του καταγγέλλοντος δεν ευσταθεί.

2 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δεν φαίνεται να υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους του Κοινοβουλίου. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεπώς περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

3.1.2 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΗΜΕΡΗΣΙΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1795/2002/IJH σ'ότι αφορά το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τον Οκτώβριο του 2002, ο κ. V., εξ ονόματος της Υπηρεσίας Δράσης των Πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ECAS), υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή κατά της Συνέλευσης για το Μέλλον της Ευρώπης και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η παρούσα απόφαση αφορά μόνο στην καταγγελία κατά του Συμβουλίου. Η έρευνα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σχετικά με την καταγγελία κατά της Συνέλευσης για το Μέλλον της Ευρώπης αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστής απόφασης (βλέπε ενότητα 3.1.5).

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα συναφή γεγονότα έχουν συνοπτικά ως εξής:

Τον Μάιο του 2002, ο καταγγέλλων υπέβαλε αίτηση στο Συμβούλιο για πρόσβαση στις ημερήσιες διατάξεις και στα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου της Συνέλευσης για το Μέλλον της Ευρώπης. Το Συμβούλιο δεν απάντησε εντός των 15 ημερών που ορίζονται από τον Κανονισμό 1049/2001. Στις 19 Ιουνίου 2002, ο καταγγέλλων υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση, στην οποία το Συμβούλιο απάντησε στις 12 Ιουλίου 2002. Η απάντηση ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι η Συνέλευση για το Μέλλον της Ευρώπης είναι ένα σώμα ανεξάρτητο από το Συμβούλιο, ότι τα έγγραφά της δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού 1049/2001 και ότι η Γενική Γραμματεία είχε διαβιβάσει την αίτηση στη Γραμματεία της Συνέλευσης για το Μέλλον της Ευρώπης.

Ο καταγγέλλων διατυπώνει την καταγγελία του στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή υπό μορφή ερωτημάτων για τη διερεύνηση, εξακρίβωση και επιβεβαίωση ορισμένων θεμάτων. Συνοπτικά, η καταγγελία περιλαμβάνει τους εξής ισχυρισμούς κατά του Συμβουλίου:

- Το Συμβούλιο δεν απάντησε στην αρχική αίτηση του καταγγέλλοντος για πρόσβαση στις ημερήσιες διατάξεις και στα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου της Συνέλευσης για το Μέλλον της Ευρώπης εντός των 15 ημερών που ορίζονται από τον Κανονισμό 1049/2001 και δεν τον ενημέρωσε για τα δικαιώματα προσφυγής του·

- Τα σχετικά έγγραφα βρίσκονται στην κατοχή του Συμβουλίου και το Συμβούλιο πρέπει, συνεπώς, να παραχωρήσει πρόσβαση σε αυτά σύμφωνα με τον Κανονισμό 1049/2001.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη του Συμβουλίου

Στη γνώμη του, το Συμβούλιο διατύπωσε συνοπτικά τις εξής παρατηρήσεις:

Η Συνέλευση για το Μέλλον της Ευρώπης δημιουργήθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και όχι από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο δεν εκπροσωπείται ως θεσμικό όργανο σε αυτή. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρέχει ορισμένες διευκολύνσεις στη Συνέλευση, όπως χώρους γραφείων και αποσπασμένο προσωπικό, μέρος του οποίου παρέχεται επίσης και από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή. Το Προεδρείο της Συνέλευσης λειτουργεί τελείως ανεξάρτητα από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη Γενική Γραμματεία του.

Το γεγονός ότι η Γραμματεία της Συνέλευσης λειτουργεί στις εγκαταστάσεις του Συμβουλίου δεν συνεπάγεται ότι τα έγγραφα που συντάσσονται από τη Συνέλευση είναι έγγραφα του Συμβουλίου ή ότι το Συμβούλιο γνωρίζει για αυτά. Η Γραμματεία της Συνέλευσης είναι ανεξάρτητη από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου. Διοικείται από έναν ανεξάρτητο Γενικό Γραμματέα, που δεν είναι υπάλληλος του Συμβουλίου, και υπάγεται στον Πρόεδρο της Συνέλευσης.

Το Συμβούλιο δεν έχει στην κατοχή του τα έγγραφα που ζήτησε ο καταγγέλλων. Μολονότι το Συμβούλιο ενημερώνεται για την πρόοδο της Συνέλευσης, οι ημερήσιες διατάξεις και τα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου δε διατίθενται στο Συμβούλιο ούτε στη Γενική Γραμματεία του.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι το Συμβούλιο καθυστέρησε να απαντήσει στον καταγγέλλοντα και παρέλειψε να τον ενημερώσει για τα δικαιώματα προσφυγής του, το Συμβούλιο επισήμανε ότι το αρχικό αίτημα του καταγγέλλοντος στάλθηκε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις 29 Απριλίου 2002. Η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, αντί να πληροφορήσει απλώς τον καταγγέλλοντα ότι το Συμβούλιο δεν είχε στην κατοχή του τα έγγραφα, γεγονός που θα τον υποχρέωνε να ξαναστείλει την αίτησή του στη Συνέλευση, με αποτέλεσμα να προκληθεί αδικαιολόγητη καθυστέρηση, υιοθέτησε μια πιο πρακτική προσέγγιση και διαβίβασε το ηλεκτρονικό μήνυμα του καταγγέλλοντος, όσο ταχύτερα μπορούσε, στη Γραμματεία της Συνέλευσης.

Το σύστημα πληροφορικής της Γενικής Γραμματείας έστειλε αυτόματη απόδειξη παραλαβής στον καταγγέλλοντα, μόλις έλαβε το ηλεκτρονικό μήνυμά του. Η αυτόματη αυτή απάντηση δεν περιλαμβάνει αναφορά το δικαίωμα υποβολής επιβεβαιωτικής αίτησης. Στην παρούσα περίπτωση μια τέτοια αναφορά δε θα είχε νόημα, καθώς ο καταγγέλλων ενημερώθηκε ότι το Συμβούλιο δεν έχει στην κατοχή του τα έγγραφα. Θα ήταν παραπλανητικό να υποδειχθεί στον καταγγέλλοντα ότι η υποβολή επιβεβαιωτικής αίτησης στο Συμβούλιο θα μπορούσε ενδεχομένως να έχει άλλη κατάληξη.

Στην απάντησή του στην επιβεβαιωτική αίτηση, το Συμβούλιο παρέλειψε πράγματι να ενημερώσει τον καταγγέλλοντα για τα ένδικα μέσα που είχε στη διάθεσή του. Η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου έλαβε μέτρα, ώστε να μην επαναληφθεί η διοικητική αυτή παράλειψη.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων θεωρεί ότι το Συμβούλιο, με τις παρατηρήσεις του, διευκρίνισε τη σχέση μεταξύ του θεσμικού αυτού οργάνου και της Συνέλευσης για το Μέλλον της Ευρώπης και εξήγησε γιατί το ίδιο δεν έχει στην κατοχή του τα περί ων ο λόγος έγγραφα. Για το λόγο αυτό, ο καταγγέλλων παραδέχεται ότι η καταγγελία είναι αβάσιμη ως προς το θέμα αυτό.

Επιπλέον, ο καταγγέλλων παραδέχεται ότι το Συμβούλιο υιοθέτησε μια πρακτική προσέγγιση, διαβιβάζοντας την καταγγελία στη Γραμματεία της Συνέλευσης, και ότι η Γραμματεία του Συμβουλίου ενήργησε άμεσα σύμφωνα με το Άρθρο 7, παράγραφος 1 του Κανονισμού 1049/2001. Ωστόσο, θα ήταν σκόπιμο να είχε αποσταλεί ένα αντίγραφο και στον καταγγέλλοντα. Όσον αφορά την παράλειψη ενημέρωσης σχετικά με τα ένδικα μέσα, ο καταγγέλλων δήλωσε ότι αναγνωρίζει και εκτιμά τις προσπάθειες της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου να μην επαναληφθεί το συμβάν. Ως υπηρεσία παροχής συμβουλών και υποστήριξης στις μη κυβερνητικές οργανώσεις και στους πολίτες σχετικά με τα όργανα της ΕΕ, η ECAS υπογραμμίζει ότι έχει πολύ μεγάλη σημασία να γνωρίζουν οι πολίτες τα δικαιώματά τους. Σε τηλεφωνική επικοινωνία με τις υπηρεσίες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στις 7 Μαρτίου 2003, οι υπάλληλοι της ECAS διευκρίνισαν, εξ ονόματος του καταγγέλλοντος, ότι είναι ικανοποιημένος με την ανταπόκριση του Συμβουλίου.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Ο ισχυρισμός περί καθυστέρησης του Συμβουλίου να απαντήσει σε αίτηση πρόσβασης σε έγγραφα και περί παράλειψής του να ενημερώσει για τα ένδικα μέσα

1.1 Ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο δεν απάντησε στην αρχική αίτησή του για πρόσβαση στις ημερήσιες διατάξεις και στα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου της Συνέλευσης για το Μέλλον της Ευρώπης εντός των 15 ημερών που ορίζονται από τον Κανονισμό 1049/2001 και ότι δεν τον ενημέρωσε για τα δικαιώματα προσφυγής του.

1.2 Σύμφωνα με το Συμβούλιο, η Γενική Γραμματεία του υιοθέτησε μια πρακτική προσέγγιση και διαβίβασε το ηλεκτρονικό μήνυμα του καταγγέλλοντος, όσο ταχύτερα μπορούσε, στη Γραμματεία της Συνέλευσης. Στην απάντησή του στην επιβεβαιωτική αίτηση, το Συμβούλιο παρέλειψε πράγματι να ενημερώσει τον καταγγέλλοντα για τα ένδικα μέσα που είχε στη διάθεσή του. Η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου έλαβε μέτρα, ώστε να μην επαναληφθεί η διοικητική αυτή παράλειψη.

1.3 Τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, ήταν ότι το Συμβούλιο κατέβαλε ειλικρινή προσπάθεια να αντιμετωπίσει άμεσα και αποτελεσματικά την αίτηση του καταγγέλλοντος. Παραδέχθηκε ότι παρέλειψε να ενημερώσει τον καταγγέλλοντα για τα διαθέσιμα ένδικα μέσα και έλαβε μέτρα, ώστε να μην επαναληφθεί το συμβάν στο μέλλον. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι ο καταγγέλλων ικανοποιήθηκε από την ανταπόκριση του Συμβουλίου. Συνεπώς, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η εν λόγω πτυχή της καταγγελίας διευθετήθηκε από το θεσμικό όργανο.

2 Ο ισχυρισμός ότι τα έγγραφα βρίσκονται στην κατοχή του Συμβουλίου

2.1 Ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι οι ημερήσιες διατάξεις και τα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου της Συνέλευσης βρίσκονταν στην κατοχή του Συμβουλίου και ότι το Συμβούλιο έπρεπε, συνεπώς, να παραχωρήσει πρόσβαση σε αυτά σύμφωνα με τον Κανονισμό 1049/2001.

2.2. Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι το Προεδρείο της Συνέλευσης λειτουργεί τελείως ανεξάρτητα από το Συμβούλιο και τη Γενική Γραμματεία του και ότι δεν είχε στην κατοχή του τα έγγραφα που ζήτησε ο καταγγέλλων. Συμπληρώνει δε ότι, αν και ενημερώνεται για την πρόοδο της Συνέλευσης, οι ημερήσιες διατάξεις και τα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου δε διατίθενται στο Συμβούλιο ούτε στη Γενική Γραμματεία του.

2.3 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν έχει στη διάθεσή του κανένα στοιχείο, που θα μπορούσε να αμφισβητήσει τις εξηγήσεις του Συμβουλίου για τη σχέση του με το Προεδρείο της Συνέλευσης. Επιπλέον, επισημαίνει ότι ο καταγγέλλων έκανε δεκτή την εξήγηση του Συμβουλίου και παραδέχθηκε ότι η καταγγελία ήταν αβάσιμη ως προς το θέμα αυτό. Συνεπώς, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κρίνει ότι δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακοδιοίκησης, όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της καταγγελίας.

3 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση εκ μέρους του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής αποφασίζει να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

3.1.3 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ LIFE: ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΕΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗ ΕΡΓΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1826/2001/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τον Ιούνιο του 1996, η οργάνωση του καταγγέλλοντος (CTFC) υπέβαλε πρόταση στην Επιτροπή, στο πλαίσιο του προγράμματος LIFE, για την υλοποίηση ενός έργου καλλιέργειας βρώσιμων μανιταριών στο πλαίσιο πρωτοβουλιών αναδάσωσης (αριθ. αναφ.: LIFE/ ENV/E/512). Η CTFC επρόκειτο να υλοποιήσει το έργο σε συνεργασία με ιδιώτες-ιδιοκτήτες δασικών εκτάσεων. Τον Δεκέμβριο του 1996, η Επιτροπή ενέκρινε την αίτηση. Ακολούθως, η CTFC έλαβε Κοινοτική ενίσχυση ύψους 208.749,58 ευρώ.

Τον Οκτώβριο και Νοέμβριο του 1997, ο καταγγέλλων είχε μια σειρά συζητήσεων με τις υπηρεσίες της Επιτροπής με θέμα το πώς έπρεπε να εμφανίζονται στον προϋπολογισμό του έργου οι δαπάνες, στις οποίες υποβάλλονταν οι ιδιοκτήτες δασικών εκτάσεων. Ως αποτέλεσμα των συζητήσεων αυτών, αποφασίστηκε η σχέση ανάμεσα στην CFTC και στους τρίτους ιδιοκτήτες δασικών εκτάσεων να καθορίζεται με μεμονωμένες συμφωνίες, που θα συνάπτονται στη βάση μιας πρότυπης συμφωνίας. Στις συμφωνίες αυτές έπρεπε να αναφέρονται τόσο οι τομείς συνεργασίας μεταξύ των συμβαλλομένων, όσο και οι συνέπειες της εργασίας τους στον προϋπολογισμό. Στις 30 Οκτωβρίου 1997, ο καταγγέλλων έστειλε μέσω τηλεομοιοτυπίας την πρότυπη συμφωνία στον υπάλληλο της Επιτροπής, που ήταν αρμόδιος για τις δημοσιονομικές πτυχές του έργου. Στις 4 Νοεμβρίου 1997, η σύμβαση στάλθηκε μέσω τηλεομοιοτυπίας και στον κ. dB, τον υπάλληλο της Επιτροπής, που ήταν γενικά υπεύθυνος για την παρακολούθηση και αξιολόγηση του έργου.

Μετά την επικοινωνία αυτή, ο κ. dB τηλεφώνησε στον καταγγέλλοντα και ενέκρινε το περιεχόμενο της πρότυπης συμφωνίας. Στη διάρκεια της συνομιλίας, ο κ. dB επέμεινε οι μελλοντικές συμβάσεις να συμφωνούνται απ' ευθείας με τον ίδιο και, πάντοτε, μέσω τηλεφώνου για λόγους αποδοτικότητας.

Τον Φεβρουάριο του 1999, ο καταγγέλλων υπέβαλε την ενδιάμεση έκθεση του έργου, σύμφωνα με την οποία οι συνέπειες στον προϋπολογισμό της εργασίας των ιδιοκτητών δασικών εκτάσεων ακολουθούσαν το πρότυπο, που είχε συζητηθεί με τις υπηρεσίες της Επιτροπής τον Οκτώβριο και Νοέμβριο του 1997. Τον Ιούνιο του 1999, ο κ. dB τηλεφώνησε στον καταγγέλλοντα και ζήτησε να συνενωθούν οι δαπάνες που συνδέονταν με την εργασία των ιδιοκτητών δασικών εκτάσεων και να αντιμετωπιστούν ως εξωτερική βοήθεια. Παρά την αρχική απροθυμία του να τροποποιήσει τα συμφωνηθέντα δημοσιονομικά κριτήρια, ο καταγγέλλων υποχρεώθηκε να δεχθεί τις αλλαγές ως προϋπόθεση για την αποδέσμευση της ενδιάμεσης πληρωμής. Τον Οκτώβριο του 1999, ο καταγγέλλων παρέδωσε αυτοπροσώπως τη νέα εκδοχή της έκθεσης στην Επιτροπή. Η Επιτροπή προχώρησε στην ενδιάμεση πληρωμή τον Απρίλιο του 2000.

Τον Φεβρουάριο του 2000, ο καταγγέλλων υπέβαλε την τελική έκθεση, στην οποία οι συνέπειες της εργασίας των ιδιοκτητών δασικών εκτάσεων στον προϋπολογισμό αντιμετωπίζονταν όπως ακριβώς στην ενδιάμεση έκθεση. Η Επιτροπή ζήτησε πρόσθετα στοιχεία τον Οκτώβριο του 2000. Όταν έλαβε την απάντηση του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή αμφισβήτησε μέσω τηλεομοιοτυπίας τον τρόπο, με τον οποίο εμφανίζονταν οι δαπάνες των ιδιοκτητών δασικών εκτάσεων και ζήτησε την επιστροφή τους. Το αίτημα της Επιτροπής παραβίαζε το δικαίωμα του καταγγέλλοντος να υπερασπίσει τον εαυτό του, καθώς δεν προέβλεπε ακρόαση, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στο Άρθρο 11, παράγραφος 2 του Κανονισμού 1973/92 σχετικά με το πρόγραμμα LIFE.

Ο κ. dB αποποιήθηκε κάθε ευθύνη και οι δημοσιονομικές υπηρεσίες της Επιτροπής εμφανίστηκαν απρόθυμες να συναντηθούν με τον καταγγέλλοντα.

Με βάση τα ανωτέρω, ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι (i) οι υπηρεσίες της Επιτροπής τον παραπλάνησαν και δεν του παρείχαν την αναγκαία συνδρομή και ότι (ii) η διαδικασία, που ακολούθησε η Επιτροπή για το χειρισμό του έργου του, ήταν αδιαφανής και δεν τηρούσε τους ισχύοντες κανόνες. Ως εκ τούτου, ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι (iii) η Επιτροπή πρέπει να αποσύρει το αίτημά της για επιστροφή των χρημάτων και να καταβάλει την τελευταία πληρωμή του έργου, καθώς και τους αντίστοιχους τόκους.

Η γνώμη της Επιτροπής

Ούτε η απόφαση της Επιτροπής για χορήγηση χρηματοδοτικής βοήθειας στο έργο (C896)/3058/τελικό/0037) [εφεξής καλούμενη η Απόφαση] ούτε ο προτεινόμενος προϋπολογισμός του προέβλεπαν κάποιο ρόλο για τους τρίτους ιδιοκτήτες δασικών εκτάσεων. Ως εκ τούτου, η συμμετοχή τους στο έργο προϋπέθετε την τροποποίηση της Απόφασης και την έγκριση της νέας σχέσης από την Επιτροπή.

Μολονότι ο καταγγέλλων έστειλε μέσω τηλεομοιοτυπίας στις 30 Οκτωβρίου 1997 ένα σχέδιο συμφωνίας για τον καθορισμό της εργασιακής σχέσης της CTFC με τους ιδιοκτήτες δασικών εκτάσεων, το έγγραφο αυτό δεν υποβλήθηκε ποτέ επισήμως προς έγκριση στην Επιτροπή, όπως απαιτείται από την Απόφαση.

Τον Φεβρουάριο του 1999 και παράλληλα με την υποβολή της ενδιάμεσης έκθεσής του, ο καταγγέλλων εξέφρασε την επιθυμία να συμπεριληφθούν οι δαπάνες, στις οποίες υποβλήθηκαν οι τρίτοι ιδιοκτήτες δασικών εκτάσεων, στον προϋπολογισμό του έργου. Η Επιτροπή υποστήριξε ότι οι υπηρεσίες της διευκρίνισαν στον καταγγέλλοντα ότι η δυνατότητα αυτή προϋπέθετε, αφενός την τροποποίηση της Απόφασης και, αφετέρου, την έγκριση της νέας σχέσης από την Επιτροπή. Επί τη ευκαιρία, υπενθυμίστηκε στον καταγγέλλοντα ότι μια τέτοια αλλαγή δεν ήταν δυνατό να μεταβάλει τους χρηματοδοτικούς όρους της ενίσχυσης LIFE, βάσει των όσων ορίζονται στα Άρθρα 2 και 3 του παραρτήματος 2 της Απόφασης.

Τον Μάιο του 2000, η Επιτροπή προχώρησε στην ενδιάμεση πληρωμή. Υπογράμμισε ότι αυτή η οικονομική πράξη εξαρτιόταν αποκλειστικά από το ύψος των εξόδων και ότι δεν προδίκαζε την τελική κρίση για την κάλυψη ή όχι των δαπανών.

Η τελική έκθεση παραλήφθηκε στις 19 Μαΐου 2000. Αν και οι στόχοι του έργου είχαν επιτευχθεί, η δομή και το περιεχόμενο του προϋπολογισμού του, ιδιαίτερα όσον αφορά τις δαπάνες των ιδιοκτητών δασικών εκτάσεων, δεν τηρούσαν τους όρους που ορίζονταν στην Απόφαση.

Η Επιτροπή υποστήριξε ότι ο καταγγέλλων δεν ήταν σε θέση να αποδείξει ότι είχαν πράγματι εκταμιευθεί οι δαπάνες, στις οποίες είχαν υποβληθεί οι ιδιοκτήτες δασικών εκτάσεων (147.867 ευρώ), όπως απαιτείται από τα Άρθρα 3, παράγραφος 4 και 4, παράγραφος 1 της Απόφασης. Δεν προσκομίστηκαν αποδείξεις ταμειακής ροής ανάμεσα στην CTFC και σε οποιονδήποτε τρίτο. Η Επιτροπή τόνισε ότι οι διατάξεις του Άρθρου 3, παράγραφος 3 της Απόφασης είναι σαφείς και μη επιδεκτικές διαπραγμάτευσης ως προς τους όρους τους. Προσέθεσε δε ότι αποκλείεται οι υπηρεσίες της να δημιούργησαν στον καταγγέλλοντα την πεποίθηση ότι οι νομικές αυτές διατάξεις θα μπορούσαν να παρακαμφθούν.

Στις 25 Οκτωβρίου 2000, η Επιτροπή ζήτησε επιπλέον στοιχεία, τα οποία διαβιβάστηκαν από τον καταγγέλλοντα στις 13 Νοεμβρίου 2000. Η Επιτροπή έκρινε ότι τα νέα στοιχεία δεν προσέθεταν τίποτε καινούριο στην υπόθεση και, έτσι, ειδοποίησε μέσω τηλεομοιοτυπίας τον καταγγέλλοντα, στις 30 Ιανουαρίου 2001, ότι το ύψος της χρηματικής ενίσχυσης, που αντιστοιχούσε στις εν λόγω δαπάνες, δεν θα καταβαλλόταν και ότι, ως εκ τούτου, το μέρος της ενίσχυσης, που είχε ήδη καταβληθεί (37.040 ευρώ), θα έπρεπε να επιστραφεί. Η Επιτροπή έδωσε στον καταγγέλλοντα μια μικρή προθεσμία, για να εκθέσει τις απόψεις του. Με βάση τα στοιχεία που ο καταγγέλλων τής διαβίβασε στις 8 Φεβρουαρίου 2001, η Επιτροπή μείωσε το ύψος του επιστρεπτέου ποσού σε 30.429 ευρώ και εξέδωσε το ένταλμα είσπραξης στις 6 Μαρτίου 2001. Η Επιτροπή θεώρησε ότι η διαδικασία που ακολούθησαν οι υπηρεσίες της στην υπόθεση αυτή ήταν σύμφωνη με τα κριτήρια που ορίζονται στο Άρθρο 7 του παραρτήματος 2 της Απόφασης.

Ο καταγγέλλων είχε συνάντηση με τις υπηρεσίες της Επιτροπής στις 4 Απριλίου 2001. Εφόσον δεν προσκόμισε νέα πρόσθετα στοιχεία, η Επιτροπή επιβεβαίωσε την προηγούμενη θέση της στις 26 Απριλίου 2001. Το τελικό αίτημα της Επιτροπής για απόδοση του καταβληθέντος χρηματικού ποσού εκδόθηκε στις 30 Αυγούστου 2001 και περιείχε αναφορά τα μέσα προσφυγής, που είχε στη διάθεσή του ο καταγγέλλων.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του με ημερομηνία 30 Ιουλίου 2002, ο καταγγέλλων επανέλαβε τους ισχυρισμούς που είχε διατυπώσει στην καταγγελία. Τόνισε ότι η σχέση με τους ιδιοκτήτες δασικών εκτάσεων, καθώς και η λογιστική εγγραφή των σχετικών δαπανών είχε συζητηθεί λεπτομερώς με τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

Ο καταγγέλλων εξήγησε ότι η ανάγκη συμμετοχής των ιδιοκτητών δασικών εκτάσεων στις εργασίες του έργου διατυπωνόταν σε τρία διαφορετικά κεφάλαια της αρχικής πρότασης της CFTC και, συγκεκριμένα, στην παράγραφο A13/4 (ενότητα για την αναδάσωση στη σύνοψη του έργου), στην παράγραφο A14/7 (καλλιέργεια φυτών) και σε διάφορες παραγράφους οικονομικού περιεχομένου (A5, A6, A9 και A11).

Περιέγραψε τις διαπραγματεύσεις που από τον Ιούλιο του 1997 διεξάγονταν με τις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής για τον τρόπο εμφάνισης των δαπανών, στις οποίες υποβάλλονταν οι τρίτοι ιδιοκτήτες δασικών εκτάσεων, στον προϋπολογισμό του έργου. Εξετάστηκαν δύο διαφορετικά μοντέλα: σύμφωνα με το πρώτο, οι ιδιοκτήτες δασικών εκτάσεων θα πληρώνονταν απ' ευθείας για τις συγκεκριμένες εργασίες που θα εκτελούσαν· το δεύτερο βασιζόταν στη σύναψη μεμονωμένων συμβάσεων. Σε συμφωνία με τις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής, αποφασίστηκε να επιλεγεί η δεύτερη λύση, στην οποία δεν θα εμφανίζονταν ταμειακές ροές. Οι τηλεομοιοτυπίες που στάλθηκαν στις 30 Οκτωβρίου 1997 και στις 4 Νοεμβρίου 1997 επιβεβαιώνουν το γεγονός αυτό. Ο καταγγέλλων υπογράμμισε ότι η δημοσιονομική δομή της ενδιάμεσης έκθεσης, ιδίως δε η μεθοδολογία για τη λογιστική εγγραφή των δαπανών τρίτων, είχε τροποποιηθεί σύμφωνα με τις υποδείξεις που διατύπωσε η Επιτροπή.

Στις 16, 22, 29, 30 και 31 Οκτωβρίου 2002, ο καταγγέλλων διαβίβασε συμπληρωματικά στοιχεία σχετικά με τις συναντήσεις που είχε με αξιωματούχους της Επιτροπής, τα οποία, κατά την άποψή του, επιβεβαίωναν τους ισχυρισμούς του.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΕΣ

Με βάση τις παρατηρήσεις που υπέβαλε ο καταγγέλλων, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε επιστολή στην Επιτροπή, στις 31 Οκτωβρίου 2002. Στην επιστολή του ο Διαμεσολαβητής αναφέρθηκε στις λεπτομέρειες που περιέχονταν στις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος, οι οποίες φαινόταν να επιβεβαιώνουν τους ισχυρισμούς του, και ζήτησε από την Επιτροπή να σχολιάσει τα συγκεκριμένα σημεία.

Η δεύτερη γνώμη της Επιτροπής

Η Επιτροπή υποστήριξε ότι οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος δεν προσέθεταν κανένα νέο στοιχείο στην υπόθεση. Τόνισε ότι οι υπηρεσίες της δεν έδωσαν οδηγίες για την τροποποίηση των δημοσιονομικών κανόνων που ρύθμιζαν τη σύμβαση. Εξήγησε ότι ο καταγγέλλων δεν προσκόμισε σε καμία περίπτωση κάποιο στοιχείο, που να αποδεικνύει ότι αξιωματούχος της Επιτροπής έδωσε τις υποτιθέμενες οδηγίες σε σχέση με το έργο. Εξάλλου, καμία τέτοια οδηγία δεν περιλαμβανόταν στο φάκελο της Επιτροπής (ούτε σε ηλεκτρονική ούτε σε γραπτή μορφή).

Η Επιτροπή αναφέρθηκε στις τηλεομοιοτυπίες που έστειλε ο καταγγέλλων στις υπηρεσίες της στις 30 Οκτωβρίου και 4 Νοεμβρίου 1997, προτείνοντας τροποποιήσεις στη χρηματοδοτική σύμβαση. Επεσήμανε ότι η ανταλλαγή αυτή τηλεομοιοτυπιών δεν είχε δικαιοπρακτικό χαρακτήρα και διεξήχθη μόνο προς ενημέρωση. Αν και η ανάγκη διατύπωσης επίσημου αιτήματος είχε καταστεί επανειλημμένα σαφής στον καταγγέλλοντα, το αίτημα αυτό δεν υποβλήθηκε ποτέ στην Επιτροπή. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή θεώρησε ότι ο καταγγέλλων δεν είχε άλλη επιλογή από το να συμμορφωθεί με τη σύμβαση στο σύνολό της.

Η Επιτροπή επεσήμανε ότι ο καταγγέλλων είχε ήδη ωφεληθεί από το πρόγραμμα LIFE στο παρελθόν και γνώριζε πολύ καλά τους δημοσιονομικούς κανόνες που το διέπουν. Κατά την άποψή της, ο καταγγέλλων έπρεπε να γνωρίζει ότι όλοι οι δημοσιονομικοί έλεγχοι διενεργούνται στην τελική φάση του έργου. Συνεπώς, δεν ήταν δυνατό να υποθέσει ότι η ενδιάμεση πληρωμή της Επιτροπής ισοδυναμούσε με αποδοχή των δημοσιονομικών τροποποιήσεών του.

Η Επιτροπή υπογράμμισε ότι ήταν πρόθυμη να εξετάσει την καταβολή των δαπανών που απαιτούσε ο καταγγέλλων και, συνεπώς, να αποσύρει το ένταλμα απόδοσης των καταβληθέντων χρημάτων, υπό την προϋπόθεση ότι ο καταγγέλλων θα προσκόμιζε αποδείξεις για τη γνησιότητα των δαπανών αυτών. Η Επιτροπή επεσήμανε ότι ζήτησε επανειλημμένα αποδείξεις για την ύπαρξη των πληρωμών που κατέβαλε ο δικαιούχος στους οργανισμούς, οι οποίοι εκτέλεσαν την εργασία. Παρά τα αιτήματά της, αποδείξεις δεν προσκομίστηκαν. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή αποφάσισε να εκδώσει ένταλμα απόδοσης για το καταβληθέν ποσό των 30.429 ευρώ κατ' εφαρμογή του Άρθρου 3, παράγραφος 3γ της Απόφασης Επιδότησης. Προσέθεσε δε ότι, αν ο καταγγέλλων συνέχιζε να μην προσκομίζει σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, η Επιτροπή θα προωθούσε το εν λόγω ένταλμα απόδοσης των χρημάτων, που είχε καταβάλει στον καταγγέλλοντα.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος επί της δεύτερης γνώμης της Επιτροπής

Στις παρατηρήσεις του επί της δεύτερης γνώμης της Επιτροπής με ημερομηνία 20 Δεκεμβρίου 2002 και στις 10 Ιανουαρίου 2003, ο καταγγέλλων επέμεινε ότι η μορφή του δημοσιονομικού μέρους των εκθέσεών του είχε προκύψει έπειτα από υποδείξεις των υπηρεσιών της Επιτροπής, που δεν εξέφρασαν αργότερα καμία επίσημη διαφωνία. Αν και ο καταγγέλλων δεν ήταν σε θέση να προσκομίσει γραπτά αποδεικτικά στοιχεία, αναφέρθηκε σε μια σειρά επίσημων δηλώσεων από συμμετέχοντες στο έργο, οι οποίες επιβεβαίωναν την άποψή του. Ο καταγγέλλων εξέφρασε την προθυμία του να καταθέσει ενώπιον του Διαμεσολαβητή, αν χρειαζόταν.

Επιπλέον, ο καταγγέλλων επισύναψε διάφορα έγγραφα, τα οποία έδειχναν ότι η Επιτροπή είχε αποδεχθεί, τουλάχιστον όσον αφορά το έργο LIFE 97/ENV/E/260, τη χρήση διμερών συμφωνιών μεταξύ του δικαιούχου και διαφόρων υπεργολάβων, στις οποίες δεν εμφανίζονταν ταμειακές ροές.

Καταληκτικά, ο καταγγέλλων δήλωσε ότι η CFTC θα ήταν ίσως έτοιμη να επαναδιατυπώσει το δημοσιονομικό μέρος του έργου σύμφωνα με τις απαιτήσεις της Επιτροπής, αν αυτό ήταν απαραίτητο. Ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να επιβλέψει τη διαδικασία, ώστε να διασφαλίσει ότι θα επιτευχθεί μια δίκαιη λύση και ότι δεν θα θιγεί άδικα η CFTC.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Συμπεριφορά των αρμόδιων υπηρεσιών της Επιτροπής έναντι του καταγγέλλοντος

1.1 Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής τον παραπλάνησαν και δεν του παρείχαν την αναγκαία συνδρομή. Ισχυρίστηκε ότι, τόσο η σχέση με τους ιδιοκτήτες δασικών εκτάσεων, όσο και η λογιστική εγγραφή των σχετικών δαπανών, είχε συζητηθεί λεπτομερώς με τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

1.2 Η Επιτροπή υποστήριξε ότι οι υπηρεσίες της αποκλείεται να δημιούργησαν στον καταγγέλλοντα την πεποίθηση ότι μπορούσε να παρακάμψει τους κανόνες του έργου. Δήλωσε ακόμη ότι ο καταγγέλλων δεν προσκόμισε στοιχεία, που να αποδεικνύουν ότι υπάλληλοι της Επιτροπής έδωσαν τις υποτιθέμενες οδηγίες για το επίμαχο έργο, και ότι καμία τέτοια οδηγία δεν περιλαμβάνεται στο φάκελό της.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι ο καταγγέλλων προσκόμισε μεγάλο όγκο αποδεικτικών εγγράφων, που αποδεικνύουν τη διαρκή επικοινωνία του με τις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής. Κατόπιν εξέτασης των εγγράφων αυτών, φαίνεται ότι οι αρμόδιοι υπάλληλοι είχαν σαφή εικόνα της εργασίας του καταγγέλλοντος και, συνεπώς, όφειλαν να γνωρίζουν τα δημοσιονομικά κριτήρια, που χρησιμοποιούνταν για την εργασία των υπεργολάβων. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υπάρχουν άμεσα αποδεικτικά στοιχεία, που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή παραπλάνησε τον καταγγέλλοντα.

Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υφίσταται κακοδιοίκηση, όσον αφορά τη συγκεκριμένη πτυχή της καταγγελίας.

2 Η διαδικασία της Επιτροπής για την επιστροφή μέρους της ενίσχυσης

2.1 Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η διαδικασία που ακολούθησε η Επιτροπή για το χειρισμό του έργου του ήταν αδιαφανής και δεν τήρησε τους ισχύοντες κανόνες. Ισχυρίστηκε ότι είχε παραβιαστεί το δικαίωμά του να υπερασπίσει τον εαυτό του και ότι το αίτημα της Επιτροπής για επιστροφή μέρους της βοήθειας δεν προέβλεπε ακρόαση, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στο Άρθρο 11, παράγραφος 2 του Κανονισμού 1973/92 σχετικά με το πρόγραμμα LIFE.

2.2 Η Επιτροπή υποστήριξε ότι η διαδικασία που ακολούθησαν οι υπηρεσίες της στην υπόθεση αυτή ήταν σύμφωνη με τους ισχύοντες κανόνες (Άρθρο 7 του παραρτήματος 2 της Απόφασης για χορήγηση χρηματοδοτικής βοήθειας στο έργο [η Απόφαση]). Επεσήμανε ότι το πρώτο αίτημά της, στις 30 Ιανουαρίου 2001, έδινε στον καταγγέλλοντα τη δυνατότητα να εκθέσει τις απόψεις του πριν από τη λήψη τελικής απόφασης και ότι το τελευταίο αίτημά της, με ημερομηνία 30 Αυγούστου 2001, περιλάμβανε πληροφορίες σχετικά με τα μέσα προσφυγής.

2.3 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι οι κανόνες που διέπουν την υλοποίηση των έργων, που χρηματοδοτούνται μέσω του προγράμματος LIFE, ορίζονται στον Κανονισμό 1973/92[10], καθώς και σε κάθε Απόφαση της Επιτροπής για χορήγηση βοήθειας σε μεμονωμένα έργα.

Η διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται από την Επιτροπή σε περιπτώσεις αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών ορίζεται στο Άρθρο 11, παράγραφος 2 του Κανονισμού 1973/92, που έχει ως εξής:

«[...] εάν η εκτέλεση μιας δράσης δικαιολογεί μόνο ένα μέρος της χορηγηθείσας χρηματοδοτικής ενίσχυσης, η Επιτροπή ζητά από το δικαιούχο να της υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός ορισμένης προθεσμίας. Εάν ο δικαιούχος δεν παράσχει βάσιμα δικαιολογητικά στοιχεία, η Επιτροπή μπορεί να ματαιώσει το υπόλοιπο της χρηματοδοτικής ενίσχυσης και να απαιτήσει την επιστροφή των ποσών που έχουν ήδη καταβληθεί»

[10] Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1973/92 του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992 σχετικά με τη δημιουργία ενός χρηματοδοτικού μέσου για το περιβάλλον (LIFE)· ΕΕ L 206, 22/07/1992 σ.1.

Το Άρθρο 7 του παραρτήματος 2 της Απόφασης θεσπίζει πανομοιότυπες διαδικαστικές προϋποθέσεις.

2.4 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει, επίσης, ότι το πρώτο αίτημα επιστροφής, που εκδόθηκε από την Επιτροπή στις 30 Ιανουαρίου 2001, ανέφερε ότι επρόκειτο να υποβληθεί σημείωμα για εκ των προτέρων έγκριση στον δημοσιονομικό ελεγκτή, το αργότερο στις 9 Φεβρουαρίου 2001, οπότε ο καταγγέλλων μπορούσε να στείλει τις παρατηρήσεις του, όπως προβλέπεται στο Άρθρο 11, παράγραφος 2 του Κανονισμού LIFE. Το τελικό οφειλόμενο ποσό γνωστοποιήθηκε στον καταγγέλλοντα στις 6 Μαρτίου 2001. Παρόλο που το σημείωμα δεν ανέφερε πιθανά μέσα προσφυγής, η Επιτροπή αναφέρθηκε στα μέσα αυτά σε μεταγενέστερη αλληλογραφία της με τον καταγγέλλοντα, στις 30 Αυγούστου 2001.

2.5 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής δεν θεώρησε ότι η Επιτροπή καταπάτησε το δικαίωμα υπεράσπισης του καταγγέλλοντος, όταν εξέδωσε το ένταλμα για επιστροφή μέρους της χρηματικής ενίσχυσης που είχε χορηγήσει. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η διαδικασία που ακολούθησε η Επιτροπή για το χειρισμό του εν λόγω έργου δεν φαινόταν να χαρακτηρίζεται από αδιαφάνεια και ότι, συνεπώς, η Επιτροπή φάνηκε ότι συμμορφώθηκε με τους ισχύοντες κανονισμούς. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης, όσον αφορά τη συγκεκριμένη πτυχή της υπόθεσης.

3 Το αίτημα της Επιτροπής για επιστροφή μέρους των καταβληθέντων χρημάτων

3.1 Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή πρέπει να αποσύρει το αίτημά της για επιστροφή των καταβληθέντων χρημάτων και να καταβάλει την τελευταία πληρωμή του έργου, καθώς και τους αντίστοιχους τόκους.

3.2 Στην πρώτη γνώμη της, η Επιτροπή αιτιολόγησε το αίτημα επιστροφής, με το σκεπτικό ότι ο καταγγέλλων δεν υπέβαλε ποτέ επισήμως αίτηση τροποποίησης της Απόφασης, ώστε να μπορούν να συμμετέχουν στο έργο τρίτοι ιδιοκτήτες δασικών εκτάσεων. Επεσήμανε δε και ότι ο καταγγέλλων δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι οι δαπάνες, στις οποίες υποβλήθηκαν οι τρίτοι ιδιοκτήτες δασικών εκτάσεων, είχαν όντως πραγματοποιηθεί.

3.3 Όσον αφορά τη συμμετοχή των τρίτων ιδιοκτητών εκτάσεων, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η τεχνική περιγραφή του έργου, η οποία περιλαμβάνεται στην πρόταση του δικαιούχου, προέβλεπε τη συνεργασία τους. Στις 30 Οκτωβρίου και στις 4 Νοεμβρίου 1997, ο καταγγέλλων κοινοποίησε επισήμως στις υπηρεσίες της Επιτροπής την επικείμενη συμμετοχή τρίτων ιδιοκτητών δασικών εκτάσεων στην υλοποίηση του έργου. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι υπηρεσίες της διατύπωσαν κάποια αντίρρηση σε σχέση με την πρωτοβουλία του καταγγέλλοντος.

Όσον αφορά τη λογιστική εγγραφή των δαπανών, στις οποίες υποβλήθηκαν οι εν λόγω τρίτοι, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι η Επιτροπή δεν φάνηκε να αγνοεί πλήρως τα κριτήρια που χρησιμοποίησε ο καταγγέλλων, όπως φαίνεται στο κείμενο των τηλεομοιοτυπιών του προς τις υπηρεσίες της με ημερομηνίες 30 Οκτωβρίου και 4 Νοεμβρίου 1997[11]. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε το γεγονός, ότι το λογιστικό σχέδιο, που χρησιμοποιήθηκε από τον καταγγέλλοντα στην τελική έκθεσή του, ακολούθησε το πρότυπο της ενδιάμεσης έκθεσης. Όταν παρέλαβε την ενδιάμεση έκθεση, η Επιτροπή όχι μόνο δε διατύπωσε ενστάσεις για το περιεχόμενό της, αλλά προχώρησε και στην ενδιάμεση πληρωμή. Με την ενέργεια αυτή και, όπως ορίζεται στο Άρθρο 3, παράγραφος 2 του παραρτήματος 2 της Απόφασης, η Επιτροπή έδωσε την εντύπωση

[11] Το κείμενο της τηλεομοιοτυπίας που έστειλε ο καταγγέλλων στον υπάλληλο της Επιτροπής που ήταν αρμόδιος για τις δημοσιονομικές πτυχές του έργου στις 30 Οκτωβρίου 1997 είναι ιδιαίτερα διαφωτιστικό:

«Αγαπητέ J., όπως συμφωνήσαμε τον περασμένο Ιούλιο, επισυνάπτω μια πρόταση 'συμφωνίας' προκειμένου να εμφανίζεται η συμβολή στο έργο LIFE' 96 ENV/E/512 των ιδιοκτητών δασικών εκτάσεων, τόσο σε επίπεδο χρόνου όσο και πόρων. Θα σας ήμουν ευγνώμων αν μπορούσατε να με ενημερώσετε για το είδος των παραστατικών που πρέπει να τηρούμε, εφόσον χρειάζεται και για τους περιορισμούς, εάν υπάρχουν, που θα έπρεπε να γνωρίζουμε [...]».

ότι αποδέχεται το περιεχόμενο του δημοσιονομικού δελτίου και της ενδιάμεσης έκθεσης, που υποβλήθηκε από τον δικαιούχο[12].

3.4 Στην απάντησή της στις περαιτέρω έρευνες του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι ήταν πρόθυμη να εξετάσει την καταβολή των δαπανών, που απαιτούσε ο καταγγέλλων, και συνεπώς να αποσύρει το ένταλμα είσπραξής των καταβληθέντων χρημάτων, που η ίδια είχε εκδώσει, υπό την προϋπόθεση ότι ο καταγγέλλων θα προσκόμιζε αποδείξεις για τη γνησιότητα των δαπανών, στις οποίες υποβλήθηκαν οι ιδιοκτήτες δασικών εκτάσεων. Στις τελευταίες παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων εξέφρασε την προθυμία του να επαναδιατυπώσει το δημοσιονομικό μέρος του έργου σύμφωνα με τις απαιτήσεις της Επιτροπής και ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να επιβλέψει τη διαδικασία, ώστε να διασφαλιστεί η επίτευξη δίκαιης λύσης. Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν συντρέχουν λόγοι για περαιτέρω έρευνες, όσον αφορά την παρούσα πτυχή της υπόθεσης.

3.5 Ο καταγγέλλων ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να επιβλέψει τη διαδικασία επαναδιατύπωσης του δημοσιονομικού μέρους του έργου. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι, βάσει των Κοινοτικών δημοσιονομικών διαδικασιών, η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση της εν λόγω σύμβασης. Ωστόσο, ο καταγγέλλων δύναται να υποβάλει νέα καταγγελία στο Διαμεσολαβητή στο μέλλον, εφόσον το θεωρήσει αναγκαίο.

4 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΚΥΡΩΣΗ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΜΗ ΤΗΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 647/2002/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα συναφή γεγονότα έχουν ως εξής:

Ο καταγγέλλων έλαβε μέρος στο γενικό διαγωνισμό COM/A/6/01 αλλά δεν πέτυχε στη δοκιμασία προεπιλογής β), στην οποία συγκέντρωσε βαθμολογία μόλις 16,842/40 μονάδες. Ο καταγγέλλων κατέθεσε δύο προσφυγές ενώπιον της Εξεταστικής Επιτροπής, στις 10 Ιανουαρίου 2002, ζητώντας επανεξέταση του γραπτού της δοκιμασίας β) και, στις 11 Φεβρουαρίου 2002, αμφισβητώντας τη μέθοδο διόρθωσης. Η Εξεταστική Επιτροπή είχε αποφασίσει να ακυρώσει τρεις ερωτήσεις της δοκιμασίας προεπιλογής. Ο καταγγέλλων προσέβαλε την απόφαση αυτή, αλλά η Εξεταστική Επιτροπή απάντησε ότι οι ερωτήσεις ακυρώθηκαν για όλους και ότι, με τον τρόπο αυτό, τηρήθηκε η αρχή της ίσης μεταχείρισης. Σε συνέχεια της προσφυγής, η Εξεταστική Επιτροπή έστειλε στον καταγγέλλοντα αντίγραφο της σειράς ερωτήσεων πολλαπλών απαντήσεων, συνοδευόμενες από τις σωστές απαντήσεις, καθώς και τις απαντήσεις του καταγγέλλοντος. Ο καταγγέλλων πιστεύει ότι πέντε από τις απαντήσεις του στη δοκιμασία β) ήταν επίσης σωστές και ότι, με τον τρόπο αυτό, θα είχε συγκεντρώσει βαθμολογία 22,105/40 μονάδες αντί 16,842/40.

12 «[...] θα πραγματοποιηθεί ενδιάμεση καταβολή μόλις η Επιτροπή κάνει δεκτό το δημοσιονομικό δελτίο και την αντίστοιχη έκθεση που υποβλήθηκε από τον δικαιούχο [...]».

Μετά την απόρριψη των προσφυγών του καταγγέλλοντος από την Εξεταστική Επιτροπή, ο τελευταίος υπέβαλε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή στις 25 Μαρτίου 2002, διατυπώνοντας τους τρεις ακόλουθους ισχυρισμούς:

1 ακυρώνοντας τις ερωτήσεις 9 και 37 της δοκιμασίας β), η Εξεταστική Επιτροπή δεν τήρησε την αρχή της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων·

2 η Εξεταστική Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την απάντησή της στον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, ότι οι απαντήσεις του στις ερωτήσεις 5, 8, 11, 13 και 25 της δοκιμασίας β) μπορούσαν, επίσης, να συναχθούν από το κείμενο, που δόθηκε στους υποψήφιους·

3 ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Εξεταστική Επιτροπή δεν τήρησε τους όρους του σημείου VI.Δ της προκήρυξης του διαγωνισμού, καθώς πληροφορήθηκε ότι ένας αριθμός υποψηφίων, που δεν είχαν συγκεντρώσει την ελάχιστη απαιτούμενη βαθμολογία στις δοκιμασίες προεπιλογής, συμπεριλήφθηκε παρ' όλα αυτά στον κατάλογο των 600 υποψηφίων, που προέβλεπε η προκήρυξη του διαγωνισμού.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Με την από 14ης Δεκεμβρίου 2001 επιστολή της, η μονάδα Διοίκησης Α.2 ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα για τα αποτελέσματα των δοκιμασιών προεπιλογής. Εφόσον ο καταγγέλλων βαθμολογήθηκε με 16,842 μονάδες, με ελάχιστη απαιτούμενη βαθμολογία στη δοκιμασία β), που αφορούσε τη γλωσσική και μαθηματική ικανότητα, τις 20/40 μονάδες, η Εξεταστική Επιτροπή δεν προχώρησε στη βαθμολόγηση της γραπτής δοκιμασίας του σύμφωνα με το σημείο VI.Δ της προκήρυξης του διαγωνισμού, που αναφέρει ότι κάθε βαθμολογία κάτω από τη βάση συνεπάγεται αποκλεισμό του υποψηφίου.

Ο καταγγέλλων ενημερώθηκε επίσης ότι η Εξεταστική Επιτροπή είχε αποφασίσει να ακυρώσει μια ερώτηση της δοκιμασίας α) και τις ερωτήσεις 9 και 37 της δοκιμασίας β), λόγω σφαλμάτων που διαπιστώθηκαν μετά τη διεξαγωγή των δοκιμασιών. Για να διασφαλιστεί η ισότιμη μεταχείριση όλων των υποψηφίων, η απόφαση ακύρωσης των εν λόγω ερωτήσεων εφαρμόστηκε σε όλες τις γλωσσικές εκδοχές.

Σε συνέχεια του από 18ης Δεκεμβρίου 2001 αιτήματός του, ο καταγγέλλων έλαβε αντίγραφο του φύλλου απαντήσεών του και του φύλλου με τις σωστές απαντήσεις των δοκιμασιών προεπιλογής.

Με την από 10ης Ιανουαρίου 2002 επιστολή του, ο καταγγέλλων αμφισβήτησε την ποιότητα της δοκιμασίας β) καθώς και την ακύρωση των ερωτήσεων, θεωρώντας ότι αυτή ουσιαστικά δημιούργησε συνθήκες ανισότητας, οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα να διαψευστούν οι εύλογες προσδοκίες του. Στην απάντησή της, η Εξεταστική Επιτροπή εξήγησε στον καταγγέλλοντα το σκοπό της δοκιμασίας γλωσσικής και μαθηματικής ικανότητας και το λόγο που οδήγησε στην ακύρωση των ερωτήσεων.

Σ' ό,τι αφορά τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος για την ακύρωση των ερωτήσεων, η Επιτροπή παρέπεμψε στη νομολογία του Πρωτοδικείου[13] και του Δικαστηρίου[14]. Σύμφωνα με τη νομολογία αυτή, οι υποψήφιοι υποχρεούνται να απαντήσουν σε όλες τις ερωτήσεις και όχι μόνο σε εκείνες, που θα επιθυμούσαν να επιλέξουν. Ο αριθμός και το περιεχόμενο των ερωτήσεων, στις οποίες πρέπει να δοθεί απάντηση είναι, συνεπώς, ο ίδιος για όλους τους υποψήφιους. Οι πιθανότητες επιτυχίας όλων των υποψηφίων δεν επηρεάζονται, αν σε μεταγενέστερη φάση ακυρωθεί ένας αριθμός ερωτήσεων.

13 Απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2001, T-189/99, Γεροχρήστος.

14 Διάταξη P. Giulietti C-263/01 της 13ης Δεκεμβρίου 2001 (παράγραφοι 35 και 36).

Η Επιτροπή επεσήμανε, επίσης, ότι δεν είχε γίνει διαφορετική εκτίμηση των ίδιων των ερωτήσεων, καθώς είχαν όλες την ίδια βαθμολογική αξία.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η Εξεταστική Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της ότι οι απαντήσεις του καταγγέλλοντος στις ερωτήσεις 5, 8, 11, 13 και 25 της δοκιμασίας β) μπορούσαν επίσης να συναχθούν από το περιεχόμενο της δοκιμασίας, η Επιτροπή παρατήρησε ότι η Εξεταστική Επιτροπή τις εξέτασε, χωρίς όμως να καταστεί δυνατή η αλλαγή της απόφασής της για τη βαθμολογία.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι η Εξεταστική Επιτροπή δεν τήρησε το σημείο VI.Δ της προκήρυξης του διαγωνισμού, η Επιτροπή παρατήρησε ότι τηρήθηκαν όλοι οι όροι της προκήρυξης του διαγωνισμού και ότι, μετά τη διόρθωση των δοκιμασιών προεπιλογής, διορθώθηκαν μόνον οι γραπτές δοκιμασίες των υποψηφίων που είχαν εξασφαλίσει τη βάση σε κάθε δοκιμασία ξεχωριστά και την καλύτερη βαθμολογία σε όλες τις δοκιμασίες συνολικά. Ο αριθμός των υποψηφίων που συγκέντρωσαν την ελάχιστη απαιτούμενη βαθμολογία στη διαδικασία προεπιλογής του πεδίου 02 του διαγωνισμού ήταν μεγαλύτερος από τους 600 υποψήφιους, που προβλέπονταν στην προκήρυξη του διαγωνισμού.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Όσον αφορά τις ερωτήσεις 9 και 37 της δοκιμασίας β), ο καταγγέλλων παρατήρησε ότι η αρχή της ίσης μεταχείρισης παραβιάστηκε, επειδή η ακύρωση ευνόησε τους υποψήφιους που είχαν απαντήσει εσφαλμένα, ενώ έθεσε σε μειονεκτική θέση τους υποψήφιους που είχαν δώσει τη σωστή απάντηση.

Όσον αφορά το δεύτερο ισχυρισμό, ο καταγγέλλων παραθέτει ως παράδειγμα την απάντηση που έδωσε στην ερώτηση υπ' αριθ. 13, η οποία, κατά την άποψή του, μπορούσε να συναχθεί από το κείμενο και, επομένως, δεν ήταν εσφαλμένη. Επέλεξε την απάντηση (β), δηλαδή «en faisant attention à sa technique de respiration, il est possible de réduire sa tension artérielle». Επέλεξε την απάντηση (β) με βάση την ακόλουθη πληροφορία στο κείμενο «il est possible d'obtenir des résultats remarquables par la simple application de techniques respiratoires : diminution de la tension artérielle». Ο καταγγέλλων ζήτησε να του διευκρινιστεί, γιατί η απάντησή του δεν ήταν σωστή.

Όσον αφορά τον τρίτο ισχυρισμό, ο καταγγέλλων ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να εξακριβώσει, αν η Εξεταστική Επιτροπή είχε τηρήσει το σημείο VI.Δ της προκήρυξης του διαγωνισμού, ζητώντας από την Επιτροπή τον κατάλογο των υποψηφίων (και των αποτελεσμάτων τους), που πέτυχαν σε όλες τις δοκιμασίες προεπιλογής.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΕΣ

Μετά την εξέταση της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, κρίθηκε απαραίτητη η διεξαγωγή περαιτέρω ερευνών, προκειμένου να διευκολυνθεί η λήψη απόφασης σε σχέση με τον τρίτο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος. Σύμφωνα με τον ισχυρισμό αυτό, η Εξεταστική Επιτροπή θα είχε καταστρατηγήσει τους όρους του σημείου IV.Δ της προκήρυξης του διαγωνισμού, εάν προέκυπτε ότι ένας αριθμός υποψηφίων, που δεν είχε εξασφαλίσει την ελάχιστη βαθμολογία στις δοκιμασίες προεπιλογής του πεδίου 02, είχε παρ' όλα αυτά συμπεριληφθεί στον κατάλογο των 600 επιτυχόντων.

Η επιθεώρηση του φακέλου

Προς τούτο, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε επιστολή στην Επιτροπή, προκειμένου να επιθεωρήσει τον φάκελο της Επιτροπής, και συγκεκριμένα τον κατάλογο των επιτυχόντων στις δοκιμασίες προεπιλογής στο πεδίο 02. Η επιθεώρηση πραγματοποιήθηκε από την Υπηρεσία του Διαμεσολαβητή στις 24 Ιανουαρίου 2003 στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής, στις Βρυξέλλες (ΓΔ Προσωπικό και Διοίκηση).

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Η ακύρωση των ερωτήσεων της δοκιμασίας προεπιλογής

1.1 Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι, ακυρώνοντας τις ερωτήσεις 9 και 37 της δοκιμασίας β), η Εξεταστική Επιτροπή δεν τήρησε την αρχή της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων. Παρατήρησε ότι με την ακύρωση των ερωτήσεων αυτών δημιουργήθηκε ανισότητα ανάμεσα στους υποψήφιους που απάντησαν σωστά και σε εκείνους που έδωσαν εσφαλμένη απάντηση στις συγκεκριμένες ερωτήσεις.

1.2 Η Επιτροπή παρέπεμψε στη νομολογία του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία οι υποψήφιοι υποχρεούνται να απαντήσουν σε όλες τις ερωτήσεις και οι πιθανότητες επιτυχίας των υποψηφίων δεν επηρεάζονται, αν σε μεταγενέστερη φάση ακυρωθεί ένας αριθμός ερωτήσεων.

1.3 Στις προηγούμενες αποφάσεις του, στις υποθέσεις 761/99/ΒΒ και 729/2000/ΟV, που λαμβάνουν υπόψη την υφιστάμενη νομολογία των Κοινοτικών Δικαστηρίων, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, αν κάποιο από τα ζητήματα μιας δοκιμασίας αποδειχθεί ασαφές, η απόφαση αφαίρεσής του από τη δοκιμασία είναι θεμιτή, υπό την προϋπόθεση ότι η ακύρωση γίνεται με τρόπο που διασφαλίζει το συμφέρον των διαγωνιζομένων. Με βάση τα στοιχεία που τέθηκαν στη διάθεσή του, ο Διαμεσολαβητής έκρινε πως, στην προκειμένη περίπτωση, δεν υπάρχουν ενδείξεις περί παραβίασης του όρου αυτού, διότι η Επιτροπή ακύρωσε τις ερωτήσεις 9 και 37 της δοκιμασίας β) για όλους τους υποψήφιους.

1.4 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δε διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση εκ μέρους της Επιτροπής, όσον αφορά το συγκεκριμένο ισχυρισμό.

2 Ο ισχυρισμός περί παράλειψης της Επιτροπής να αιτιολογήσει την απάντησή της στον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος

2.1 Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Εξεταστική Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την απάντησή της στον ισχυρισμό του, ότι οι απαντήσεις του στις ερωτήσεις 5, 8, 11, 13 και 25 της δοκιμασίας β) μπορούσαν επίσης να συναχθούν από το κείμενο που δόθηκε στους υποψήφιους.

2.2 Η Επιτροπή παρατήρησε ότι η Εξεταστική Επιτροπή εξέτασε τις απαντήσεις του καταγγέλλοντος, χωρίς όμως να καταστεί δυνατή η αλλαγή της απόφασής της σχετικά με τη βαθμολογία.

2.3 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η διαμάχη του καταγγέλλοντος με την Επιτροπή αφορούσε στο ότι το κείμενο που δόθηκε στους υποψήφιους μπορούσε να γίνει αντιληπτό με τρόπο, που επέτρεπε περισσότερες από μία σωστές απαντήσεις. Συνεπώς, η διαμάχη αναγόταν σε ζήτημα ερμηνείας του σχετικού κειμένου. Το ζήτημα αυτό - που άπτεται του ίδιου του ουσιαστικού περιεχομένου της δοκιμασίας - εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια της Εξεταστικής Επιτροπής.

2.4 Λαμβάνοντας, επίσης, υπόψη ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η ανακοίνωση της βαθμολογίας που επιτεύχθηκε στις διάφορες δοκιμασίες συνιστά επαρκή αναφορά των λόγων που αιτιολογούν την απόφαση της Επιτροπής[15], ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Εξεταστική Επιτροπή ενήργησε εντός των ορίων της νόμιμης εξουσίας της. Συνεπώς, δε διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση, όσον αφορά και σε αυτήν την πτυχή της υπόθεσης.

3 Ο ισχυρισμός περί καταστρατήγησης της προκήρυξης του διαγωνισμού

3.1 Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Εξεταστική Επιτροπή δεν τήρησε τους όρους του σημείου VI.Δ της προκήρυξης του διαγωνισμού, επειδή πληροφορήθηκε ότι ένας αριθμός υποψηφίων, που δεν είχε συγκεντρώσει την ελάχιστη απαιτούμενη βαθμολογία στις

15 Υπόθεση C-245/95 P, Κοινοβούλιο κατά Innamorati, Συλλογή [1996] I-3423, παράγραφος 31.

δοκιμασίες προεπιλογής του πεδίου 02, συμπεριελήφθη παρά ταύτα στον κατάλογο των 600 υποψηφίων που προέβλεπε η προκήρυξη του διαγωνισμού.

3.2 Η Επιτροπή παρατήρησε ότι ο αριθμός των υποψηφίων, που συγκέντρωσαν την ελάχιστη απαιτούμενη βαθμολογία στη διαδικασία προεπιλογής του πεδίου 02 του διαγωνισμού, ήταν μεγαλύτερος από τους 600 υποψήφιους που προβλέπονταν στην προκήρυξη του διαγωνισμού.

3.3 Όσον αφορά το συγκεκριμένο ισχυρισμό, η Υπηρεσία του Διαμεσολαβητή επιθεώρησε τον φάκελο της Επιτροπής στις 24 Ιανουαρίου 2003. Στη διάρκεια της επιθεώρησης, οι υπάλληλοι της Επιτροπής πληροφόρησαν την Υπηρεσία του Διαμεσολαβητή ότι στην Επίσημη Εφημερίδα της 17ης Οκτωβρίου 2001 (C 291 A) είχε δημοσιευθεί διορθωτική πράξη της προκήρυξης του διαγωνισμού, με την οποία τροποποιήθηκαν οι αριθμοί που αφορούσαν στους καταλόγους των επιτυχόντων υποψηφίων. Όσον αφορά το σημείο VI.Δ της προκήρυξης του διαγωνισμού, ο αριθμός αυξήθηκε από 510 σε 600 υποψήφιους που θα συγκέντρωναν την υψηλότερη βαθμολογία στις δοκιμασίες προεπιλογής α), β), γ) και δ).

3.4 Από την επιθεώρηση του φακέλου διαπιστώθηκε ότι περισσότεροι από 600 υποψήφιοι είχαν συγκεντρώσει την ελάχιστη βαθμολογία για τις δοκιμασίες προεπιλογής α), β), γ) και δ). Καταρτίστηκε ένας πρώτος κατάλογος των 600 πρώτων υποψηφίων, που είχαν συγκεντρώσει τη βάση. Επιπλέον, καταρτίστηκε ένας ακόμη κατάλογος υποψηφίων, οι οποίοι είχαν επίσης συγκεντρώσει την ελάχιστη απαιτούμενη βαθμολογία, αλλά δεν περιλαμβάνονταν στους 600 πρώτους υποψήφιους.

3.5 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής είναι σε θέση να επιβεβαιώσει την ορθότητα των πληροφοριών που παρέσχε η Επιτροπή. Συνεπώς, δε διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση, όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

4 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 659/2002/IP κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τον Απρίλιο 2002, ο κ. C. υπέβαλε καταγγελία εκ μέρους του οργανισμού Universala Esperanto-Asocio (εφεξής UEA), σχετικά με διακρίσεις επί τη βάσει γνώσεων γλώσσας, που γίνονται από διάφορους Ευρωπαϊκούς οργανισμούς, οι οποίοι χρηματοδοτούνται εν μέρει ή εξ ολοκλήρου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι οργανισμοί αυτοί, όταν δημοσιεύουν ανακοινώσεις προσλήψεων, ζητούν υποψηφίους με μητρική γλώσσα την Αγγλική. Ο καταγγέλλων εξέφρασε την άποψη ότι αυτό έχει ως αποτέλεσμα διάκριση κατά χιλιάδων ατόμων που, μολονότι διαθέτουν καλές γνώσεις αγγλικών, δεν μπορούν να προσληφθούν.

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι η Επιτροπή πρέπει: (i) να αναγνωρίσει τον διακριτικό χαρακτήρα των ανακοινώσεων πρόσληψης για θέσεις που είναι τυπικά ανοικτές σε όλους τους πολίτες αλλά, άτυπα, προορίζονται για άτομα με μητρική γλώσσα την Αγγλική, (ii) να διασφαλίσει ότι δεν θα χρηματοδοτούνται πλέον οι επιχειρήσεις ή οι οργανισμοί που προβαίνουν σε διακρίσεις κατά Ευρωπαίων πολιτών, οι οποίοι δεν έχουν μητρική γλώσσα την αγγλική, (iii) να εξετάσει μέσα και λύσεις για την αποφυγή γλωσσικής διάκρισης από οργανισμούς τους οποίους χρηματοδοτεί εν μέρει ή εξ ολοκλήρου.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Η γνώμη της Επιτροπής σχετικά με την καταγγελία έχει, συνοπτικά, ως εξής:

Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, όλες οι ανακοινώσεις πρόσληψης για θέσεις που προορίζονται τυπικά ή άτυπα για άτομα με συγκεκριμένη μητρική γλώσσα είναι απαράδεκτες, σύμφωνα με τους Κοινοτικούς κανόνες για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, και συνιστούν διάκριση. Το ερώτημα κατά πόσο μια θέση προορίζεται άτυπα για άτομα με συγκεκριμένη μητρική γλώσσα πρέπει να αξιολογείται από το αρμόδιο δικαστήριο κατά περίπτωση.

Ωστόσο, η απαίτηση για «τέλεια» γνώση δεν μπορεί, καταρχήν, να θεωρηθεί ότι αντιβαίνει στο Κοινοτικό Δίκαιο[16]. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο εργοδότης πρέπει να αιτιολογεί την απαίτηση τόσο υψηλού επιπέδου γνώσης της συγκεκριμένης γλώσσας για την εν λόγω εργασία.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής παρείχαν την πληροφορία αυτή επανειλημμένως απευθείας στον UEA μέσω των εκπροσώπων τους (με τις επιστολές της 14ης Μαΐου 2001, της 20ής Ιουλίου 2001, της 5ης Οκτωβρίου 2001, της 24ης Ιανουαρίου 2002 και στη διάρκεια σύσκεψης που έλαβε χώρα στις 11 Μαρτίου 2002). Επιπλέον, στη διάρκεια σύσκεψης που έλαβε χώρα στις 24 Μαΐου 2002, η Επιτροπή είχε ενημερώσει τα μέλη της Συμβουλευτικής Επιτροπής για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων σχετικά με την ανάγκη να αποφεύγεται κάθε είδους διάκριση κατά τη σύνταξη προκηρύξεων πρόσληψης. Είχε δε καλέσει τα μέλη της Συμβουλευτικής Επιτροπής να ενημερώσουν όλους τους πιθανούς εμπλεκόμενους, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο τομέα.

Όσον αφορά τον δεύτερο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή δήλωσε ότι οι κανόνες και οι αρχές που διέπουν τη χορήγηση επιδοτήσεων, οι οποίες περιέχονται στον οδηγό της Επιτροπής για τη διαχείριση των επιδοτήσεων, κατοχυρώνονται στον νέο Δημοσιονομικό Κανονισμό[17], ο οποίος θα τεθεί σε εφαρμογή από 1ης Ιανουαρίου 2003. Το Άρθρο 109 ορίζει ότι «Η χορήγηση επιδοτήσεων υπόκειται στις αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης (...)». Όσον αφορά τη χρηματοδότηση ενός εκτελεστικού γραφείου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 55 του νέου Δημοσιονομικού Κανονισμού, η Επιτροπή τόνισε ότι το προσωπικό τέτοιων οργανισμών θα υπόκειται στους Κανονισμούς Υπηρεσιακής Κατάστασης. Οι κανόνες που ισχύουν για αυτούς περιλαμβάνουν τη γενική αρχή της μη διάκρισης.

Όσον αφορά τον τρίτο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, η καταπολέμηση κάθε είδους διάκρισης συνιστά προτεραιότητα των Κοινοτικών πολιτικών. Όσον αφορά την ενδεχόμενη διάκριση που εισάγουν οι προκηρύξεις πρόσληψης, που προέρχονται από τον ιδιωτικό τομέα ή από μη κυβερνητικές οργανώσεις, απαιτώντας οι υποψήφιοι να έχουν ως μητρική γλώσσα συγκεκριμένη γλώσσα, η Επιτροπή δεν μπορεί να παρέμβει στις περιπτώσεις αυτές, οι οποίες πρέπει να αξιολογούνται κατά περίπτωση από τα εθνικά δικαστήρια.

Επιπλέον, η Επιτροπή ενημέρωσε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή ότι, βάσει των πληροφοριών που υποβλήθηκαν από τον UEA τον Ιούλιο 2002, σχετικά με μια σειρά ανακοινώσεων πρόσληψης από το Βελγικό κράτος, οι οποίες φαίνονταν να συνιστούν διάκριση, η Επιτροπή

16 Η Επιτροπή έχει ήδη εκφέρει γνώμη επί του θέματος αυτού στις απαντήσεις της σε αρκετές γραπτές ερωτήσεις, όπως στην απάντηση της 21ης Φεβρουαρίου 2002 στην γραπτή ερώτηση E-4100/00: «Οι κοινοτικοί κανόνες για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων απαγορεύουν όχι μόνον τις ευθείες διακρίσεις λόγω ιθαγένειας, αλλά επίσης τις συγκεκαλυμμένες διακρίσεις οι οποίες, με την εφαρμογή φαινομενικά ουδέτερων κριτηρίων, καταλήγουν στην πράξη στο ίδιο αποτέλεσμα. Ωστόσο, δεν υπάρχει διάκριση όταν οι όροι σχετικά με τις γλωσσικές γνώσεις επιβάλλονται από τη φύση της προς πλήρωση θέσεως εργασίας (...)». Η απάντηση της Επιτροπής δημοσιεύθηκε στην ΕΕ C 174 E της 19ης Ιουνίου 2001, σ. 233.

17 Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ΕΕ L 248 της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σελ. 1.

καταχώρησε τις πληροφορίες αυτές ως επίσημη καταγγελία και επρόκειτο να επικοινωνήσει με τις Βελγικές αρχές σχετικά με το θέμα.

Και στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή επεσήμανε ότι όποτε οι υπηρεσίες της ενημερώθηκαν για προκηρύξεις πρόσληψης από οργανισμούς που χρηματοδοτούνται εν μέρει ή εξ ολοκλήρου από τις υπηρεσίες της και οι οποίες ενδεχομένως εισάγουν διακρίσεις, παρενέβη για να ζητήσει τη λήψη των απαραίτητων διορθωτικών μέτρων. Οι Γενικές Διευθύνσεις απέστειλαν επιστολές στους οργανισμούς που συνδέονται στενά με τις υπηρεσίες της και τους συνέστησαν θερμά να διασφαλίσουν ότι: (i) τα γλωσσικά προσόντα κάθε θέσης συμβαδίζουν με τις πραγματικές γνωστικές απαιτήσεις για την εκτέλεση των καθηκόντων της εν λόγω θέσης· (ii) σε περίπτωση που η τέλεια γνώση μιας γλώσσας αποτελεί βασική απαίτηση για συγκεκριμένη θέση, περιγραφές όπως «πολύ καλή γνώση» ή «τέλεια γνώση» χρησιμοποιούνται κατά προτίμηση αντί για την περιγραφή «μητρική γλώσσα»· (iii) εφαρμόζεται η πολιτική ίσων ευκαιριών κατά την πρόσληψη, χωρίς να ευνοείται αδικαιολόγητα κάποια γλώσσα ή εθνικότητα. Ακόμη, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι η Γενική Γραμματεία Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων επρόκειτο να εισαγάγει σε όλες τις προσκλήσεις υποβολής προσφορών και εκδήλωσης ενδιαφέροντος μια διάταξη που θα εφιστά την προσοχή των υποψήφιων αναδόχων στο γεγονός ότι οι διατάξεις περί «μητρικής γλώσσας» είναι παράνομες. Και στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή επεσήμανε το γεγονός ότι η Eurostat εξετάζει το ενδεχόμενο να συμπεριλάβει στις τυπικές προδιαγραφές πρόσκλησης υποβολής προσφορών μια διάταξη σύμφωνα με την οποία θα υπενθυμίζεται στους υποψηφίους ότι οι Κοινοτικοί κανόνες για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων απαγορεύουν τη διάκριση λόγω ιθαγένειας, καθώς και ότι η απαίτηση να ομιλείται μια συγκεκριμένη γλώσσα ως μητρική γλώσσα ως προϋπόθεση για πρόσβαση στην εργασία συνιστά διάκριση.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων εκτιμά ότι η γνώμη της Επιτροπής δεν είναι ικανοποιητική και εμμένει στους αρχικούς ισχυρισμούς του.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Ισχυρισμός περί γλωσσικής διάκρισης

1.1 Η καταγγελία στηρίχθηκε στον ισχυρισμό περί γλωσσικής διάκρισης από διάφορους Ευρωπαϊκούς οργανισμούς, οι οποίοι χρηματοδοτούνται εν μέρει ή εξ ολοκλήρου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και, όταν δημοσιεύουν ανακοινώσεις προσλήψεων, ζητούν υποψηφίους με μητρική γλώσσα την Αγγλική. Ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι η Επιτροπή πρέπει: (i) να αναγνωρίσει τον διακριτικό χαρακτήρα των ανακοινώσεων πρόσληψης για θέσεις που είναι τυπικά ανοικτές σε όλους τους πολίτες αλλά, άτυπα, προορίζονται για άτομα με μητρική γλώσσα την Αγγλική· (ii) να διασφαλίσει ότι δεν θα χρηματοδοτούνται πλέον οι επιχειρήσεις ή οι οργανισμοί που προβαίνουν σε διακρίσεις κατά Ευρωπαίων πολιτών που δεν έχουν μητρική γλώσσα την Αγγλική· (iii) να εξετάσει μέσα και λύσεις για την αποφυγή γλωσσικής διάκρισης από οργανισμούς, τους οποίους χρηματοδοτεί εν μέρει ή εξ ολοκλήρου.

1.2 Στη γνώμη της, η Επιτροπή επεσήμανε ότι όλες οι προκηρύξεις πρόσληψης για θέσεις που προορίζονται τυπικά ή άτυπα για άτομα με συγκεκριμένη μητρική γλώσσα είναι απαράδεκτες σύμφωνα με τους Κοινοτικούς κανόνες για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων και συνιστούν διάκριση. Ωστόσο, η απαίτηση για «τέλεια» γνώση δεν μπορεί, καταρχήν, να θεωρηθεί ότι αντιβαίνει στο Κοινοτικό Δίκαιο, ο δε εργοδότης πρέπει να αιτιολογήσει την ανάγκη τόσο υψηλού επιπέδου γνώσης μιας συγκεκριμένης γλώσσας για την εν λόγω εργασία.

Όσον αφορά τους κανόνες και τις αρχές που διέπουν τη χορήγηση επιδοτήσεων, η Επιτροπή δήλωσε ότι περιέχονται στον οδηγό της Επιτροπής για τη διαχείριση των επιδοτήσεων και

κατοχυρώνονται στο νέο Δημοσιονομικό Κανονισμό[18], ο οποίος θα τεθεί σε εφαρμογή από 1ης Ιανουαρίου 2003. Το άρθρο 109 ορίζει ότι «Η χορήγηση επιδοτήσεων υπόκειται στις αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης (...)». Όσον αφορά τη χρηματοδότηση ενός εκτελεστικού οργανισμού, όπως προβλέπεται στο άρθρο 55 του νέου Δημοσιονομικού Κανονισμού, η Επιτροπή τόνισε ότι το προσωπικό τέτοιων οργανισμών θα υπόκειται στους Κανονισμούς Υπηρεσιακής Κατάστασης. Οι κανόνες που ισχύουν για αυτούς περιλαμβάνουν τη γενική αρχή της μη διάκρισης.

Όσον αφορά τον τρίτο ισχυρισμό, η Επιτροπή εξήγησε λεπτομερώς τα μέτρα που έλαβε σχετικά. Αντίγραφο των σχετικών εγγράφων, που αναφέρουν τα μέτρα, τα οποία ελήφθησαν από την Επιτροπή, επισυνάφθηκε στη γνώμη της Επιτροπής.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή απάντησε στους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος και ότι η απάντησή της ήταν επαρκής. Ο Διαμεσολαβητής επικρότησε το γεγονός ότι η Επιτροπή έλαβε μέτρα για την αποφυγή δημοσίευσης, στο μέλλον, προκηρύξεων πρόσληψης, οι οποίες εισάγουν γλωσσική διάκριση. Επίσης, ενθάρρυνε την Επιτροπή να συνεχίσει και να εντείνει τις προσπάθειές της για την καταπολέμηση κάθε είδους γλωσσικής διάκρισης καθώς και των εμποδίων κατά της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων.

2 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δεν προκύπτει ότι υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεπώς περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΟΥ «ΣΚΕΛΟΥΣ ΕΕ» ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΣΤΟ ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1256/2002/GG (εμπιστευτική) κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Σύμφωνα με την καταγγελία που υποβλήθηκε τον Ιούνιο του 2002, ο καταγγέλλων, Γερμανός υπήκοος, εργάστηκε ως σύμβουλος στο Κοσσυφοπέδιο, αρχικώς για τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ανασυγκρότηση (βάσει δύο συμβάσεων) και, ακολούθως, για το «Σκέλος Ευρωπαϊκής Ένωσης της Αποστολής των Ηνωμένων Εθνών στο Κοσσυφοπέδιο» (Σκέλος ΕΕ).

Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι το Σκέλος ΕΕ παρέλειψε να συνάψει σύμβαση μαζί του και να εξοφλήσει το τιμολόγιο που του απέστειλε. Το τιμολόγιο αυτό, με ημερομηνία 7 Μαΐου 2002, απευθυνόταν στον κ. Andy Bearpark, Ειδικό Εκπρόσωπο του Γενικού Γραμματέα της Αποστολής των Ηνωμένων Εθνών στο Κοσσυφοπέδιο και ανερχόταν σε 55.936,16 ευρώ.

Μια πρώτη καταγγελία (1010/2002/GG) απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι δε διευκρινιζόταν επαρκώς η ταυτότητα του καταγγελλόμενου (Άρθρο 2, παράγραφος 3 του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή).

Κατόπιν τούτου, ο καταγγέλλων υπέβαλε νέα καταγγελία (1141/2002/GG), τόσο κατά του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ανασυγκρότηση (Οργανισμός), όσο και κατά του Σκέλους

[18] Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ΕΕ L 248 της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σελ. 1.

ΕΕ, καταθέτοντας σειρά εγγράφων με δύο τηλεομοιοτυπίες, στις 17 Ιουνίου (έγγραφα σχετικά με τον Οργανισμό) και στις 18 Ιουνίου 2002 (έγγραφα σχετικά με το Σκέλος ΕΕ). Η καταγγελία διαβιβάστηκε στον Οργανισμό προς σχολιασμό. Όσον αφορά το Σκέλος ΕΕ, ο καταγγέλλων ενημερώθηκε ότι η ταυτότητα του καταγγελλόμενου συνέχιζε να μην είναι επαρκώς διευκρινισμένη.

Ακολούθως, ο καταγγέλλων ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι η καταγγελία του σχετικά με το Σκέλος ΕΕ απευθυνόταν στην Επιτροπή. Για να αποφευχθούν τυχόν περιπλοκές, η επιστολή αυτή καταχωρίσθηκε ως νέα καταγγελία υπό τον ανωτέρω αριθμό αναφοράς.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις:

Το Σκέλος ΕΕ αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της Αποστολής των Ηνωμένων Εθνών για Προσωρινή Διοίκηση στο Κοσσυφοπέδιο (MINUK), που συστήθηκε βάσει της απόφασης 1244 της 10ης Ιουνίου 1999 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Η MINUK διοικείται από Ειδικό Εκπρόσωπο του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ και περιλαμβάνει τέσσερα «Σκέλη», που διοικούνται από διαφορετικές ειδικευμένες διεθνείς μονάδες.

Τα τέσσερα Σκέλη είναι τα εξής:

- Σκέλος Ι: Ανθρωπιστικές Υποθέσεις, υπό την αιγίδα της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες (UNHCR). Η σταδιακή κατάργηση του Σκέλους Ι ολοκληρώθηκε στο τέλος Ιουνίου 2000 και αντικαταστάθηκε από μια επιχείρηση Δικαιοσύνης και Αστυνόμευσης υπό την εποπτεία του ΟΗΕ·
- Σκέλος ΙΙ: Πολιτική Διοίκηση, υπό την εποπτεία του ΟΗΕ·
- Σκέλος ΙΙΙ: Εκδημοκρατισμός και Θεσμική Ανάπτυξη, υπό την εποπτεία του ΟΟΣΑ·
- Σκέλος IV: Οικονομική Ανασυγκρότηση, Ανάκαμψη και Ανάπτυξη, υπό την εποπτεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Σκέλος IV είναι γνωστό και ως Σκέλος ΕΕ.

Το Σκέλος ΕΕ, με επικεφαλής τον κ. A. Bearpark, Αναπληρωτή Ειδικό Εκπρόσωπο του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ, έχει την ευθύνη της παροχής του νομικού, θεσμικού και πολιτικού πλαισίου για την οικονομική ανασυγκρότηση, ανάκαμψη και ανάπτυξη του Κοσσυφοπεδίου.

Ο Αναπληρωτής Ειδικός Εκπρόσωπος του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ είναι υπεύθυνος για την υλοποίηση των προτεινόμενων δραστηριοτήτων του Σκέλος ΕΕ, μέσω της διαχείρισης του επιχειρησιακού προϋπολογισμού του Σκέλους, που χρηματοδοτείται από την Κοινότητα.

Ο Κανονισμός 1080/2000 του Συμβουλίου ορίζει στο Άρθρο 1 ότι η Κοινότητα παρέχει χρηματοδοτική συμβολή για την ίδρυση και λειτουργία της MINUK. Σύμφωνα με αυτό, η συμβολή της Κοινότητας συνίσταται στη χρηματοδότηση των εξόδων λειτουργίας του Σκέλους ΕΕ, συμπεριλαμβανομένου του κόστους των μισθών των τοπικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων εξωτερικού.

Η Σύμβαση Επιδότησης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΕΕ) και του Σκέλους ΕΕ της MINUK προβλέπει τη συνεισφορά της ΕΕ, καθώς και τους μηχανισμούς υλοποίησης και ελέγχου αυτής. Συμβάσεις επιδότησης υπογράφονται κάθε χρόνο από το 2000 και μετά.

Σύμφωνα με το Άρθρο 1, παράγραφος 3 των Ειδικών Όρων των συμβάσεων αυτών, ο Οργανισμός αποδέχεται την επιδότηση και αναλαμβάνει να εκτελέσει την Επιχείρηση υπ' ευθύνη του. Εξάλλου, το Άρθρο 1, παράγραφος 1 των Γενικών Όρων, που ισχύουν στις συμφωνίες αυτές, ορίζει ότι η Κοινότητα αποποιείται κάθε συμβατική σχέση ανάμεσα στην ίδια και στον / στους εταίρο / εταίρους του Οργανισμού ή ανάμεσα στην ίδια και σε υπεργολάβους.

Επίσης, το Άρθρο 3, παράγραφος 2 των Γενικών Όρων ορίζει ότι ο Οργανισμός αναλαμβάνει την αποκλειστική ευθύνη έναντι τρίτων. Ορίζει, ακόμη, ότι ο Οργανισμός απαλλάσσει την Κοινότητα από κάθε ευθύνη που συνδέεται με τυχόν απαιτήσεις ή αγωγές, οι οποίες υποβάλλονται ως αποτέλεσμα παραβίασης των κανόνων και κανονισμών από τον Οργανισμό ή υπαλλήλους του Οργανισμού ή άτομα, για τα οποία είναι υπεύθυνοι υπάλληλοι του οργανισμού, ή ως αποτέλεσμα της καταπάτησης των δικαιωμάτων ενός τρίτου.

Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή έκρινε ότι η συμβατική σχέση μεταξύ του καταγγέλλοντος και του Σκέλους ΕΕ της MINUK δεν αφορούσε στις υπηρεσίες της, οι οποίες συμβάλλουν μεν στα έξοδα λειτουργίας ενός εκ των τεσσάρων Σκελών της Προσωρινής Διοίκησης του ΟΗΕ στο Κοσσυφοπέδιο, αλλά δεν είναι υπεύθυνες για την υλοποίηση των δραστηριοτήτων του Σκέλους της ΕΕ.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων δε διατύπωσε παρατηρήσεις.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Ισχυρισμός περί παράλειψης του Σκέλους ΕΕ να συνάψει σύμβαση και να εξοφλήσει τιμολόγιο

1.1 Ο καταγγέλλων, Γερμανός σύμβουλος, υποστήριξε ότι το Σκέλος ΕΕ παρέλειψε να συνάψει σύμβαση μαζί του και να εξοφλήσει το τιμολόγιο που του απέστειλε. Θεώρησε δε ότι η ευθύνη για τη συμπεριφορά του Σκέλους της ΕΕ έπρεπε να αποδοθεί στην Επιτροπή.

1.2 Η Επιτροπή εξήγησε ότι το Σκέλος ΕΕ, με επικεφαλής τον κ. A. Bearpark, Αναπληρωτή Ειδικό Εκπρόσωπο του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της Αποστολής των Ηνωμένων Εθνών για Προσωρινή Διοίκηση στο Κοσσυφοπέδιο (MINUK), που συστήθηκε βάσει της απόφασης 1244 της 10ης Ιουνίου 1999 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Προσέθεσε ότι ο Αναπληρωτής Ειδικός Εκπρόσωπος του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ είναι υπεύθυνος για την υλοποίηση των προτεινόμενων δραστηριοτήτων του Σκέλους ΕΕ μέσω της διαχείρισης του επιχειρησιακού προϋπολογισμού του Σκέλους, ο οποίος χρηματοδοτείται από την Κοινότητα. Η Επιτροπή παραπέμπει στη Σύμβαση Επιδότησης, σύμφωνα με την οποία το Σκέλος ΕΕ αναλαμβάνει την αποκλειστική ευθύνη έναντι τρίτων, ενώ η ΕΕ αποποιείται κάθε συμβατική σχέση ανάμεσα στην ίδια και στους εταίρους ή τους υπεργολάβους του Σκέλους. Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή έκρινε ότι η συμβατική σχέση μεταξύ του καταγγέλλοντος και του Σκέλους ΕΕ της MINUK δεν αφορούσε στις υπηρεσίες της, οι οποίες δεν είναι υπεύθυνες για την υλοποίηση των δραστηριοτήτων του Σκέλους ΕΕ.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι, υπό το πρίσμα των εξηγήσεων που δόθηκαν από την Επιτροπή, η θέση της τελευταίας μοιάζει εύλογη.

2 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΞΟΔΑ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1358/2002/IP κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τον Ιούλιο 2002, η κ. C. υπέβαλε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ισχυριζόμενη ότι οι κανόνες της Επιτροπής για την αποζημίωση των εξόδων ταξιδίου υποψηφίων σε ανοικτούς διαγωνισμούς εισάγουν διακρίσεις κατά των υποψηφίων από απομακρυσμένα Κράτη Μέλη. Σύμφωνα με την καταγγέλλουσα, οι υποψήφιοι αυτοί μειονεκτούν σε σχέση με αυτούς που κατοικούν κοντύτερα στον τόπο διεξαγωγής των διαγωνισμών, ο οποίος είναι συνήθως οι Βρυξέλλες. Ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή πρέπει να θεσπίσει νέους κανόνες για την αποζημίωση των εξόδων ταξιδίου, ώστε να διασφαλίζεται ουσιαστική ισότητα ευκαιριών των υποψηφίων σε ανοικτούς διαγωνισμούς.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Η Επιτροπή υπενθύμισε ότι η καταγγέλλουσα συμμετείχε στον ανοικτό διαγωνισμό COM/A/9/01, για τη δημιουργία ενός πίνακα προσλήψεων στελεχών στον οικονομικό και στατιστικό τομέα. Μετά τις εξετάσεις προεπιλογής, η καταγγέλλουσα επιλέχθηκε μεταξύ των 500 καλύτερων υποψηφίων. Σύμφωνα με το σημείο I.5 της ανακοίνωσης του διαγωνισμού, της ζητήθηκε να συμπληρώσει το έντυπο αίτησης, το οποίο απεστάλη σε αυτήν ταχυδρομικώς. Στη συνέχεια, η εξεταστική επιτροπή εξέτασε τον φάκελο της καταγγέλλουσας και την ενημέρωσε ότι θα συμμετείχε στις γραπτές εξετάσεις, με προβλεπόμενη ημερομηνία διεξαγωγής τη 19η Ιουλίου 2002. Η καταγγέλλουσα δεν έλαβε μέρος στις εξετάσεις αυτές.

Όσον αφορά την αποζημίωση των εξόδων ταξιδίου, οι σχετικοί κανόνες ορίζονται στο συμπέρασμα 211/95, που εγκρίθηκε από τους Προϊσταμένους Διοίκησης των Ευρωπαϊκών Θεσμικών Οργάνων στις 28 Μαρτίου 1996 και τέθηκε σε ισχύ την 1η Απριλίου 1996. Με την εσωτερική εγκύκλιο της 15ης Απριλίου 1996, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εφάρμοσε το συμπέρασμα 211/95. Τα δύο κείμενα θέτουν τις γενικές αρχές για τη συμβολή στην κάλυψη των εξόδων ταξιδίου και παραμονής «εξωτερικών» υποψηφίων, των οποίων εγκρίνεται η συμμετοχή στις γραπτές εξετάσεις ενός διαγωνισμού πρόσληψης. Σε περίπτωση που η απόσταση ανάμεσα στον τόπο κατοικίας του υποψηφίου και στον τόπο διεξαγωγής του διαγωνισμού υπερβαίνει τα 300 χιλιόμετρα, οι υποψήφιοι λαμβάνουν μια πάγια αποζημίωση με βάση την απόσταση αυτή. Σε περίπτωση που η απόσταση είναι μεγαλύτερη από ή ίση με 1500 χιλιόμετρα, η αποζημίωση ανέρχεται σε 180 ευρώ. Στο στάδιο αυτό του διαγωνισμού, η οικονομική συμμετοχή έχει τη μορφή πάγιας συνεισφοράς μόνον και όχι πλήρους αποζημίωσης. Η τελευταία προβλέπεται μόνον για τους υποψηφίους, των οποίων εγκρίθηκε η συμμετοχή στις προφορικές εξετάσεις.

Όλες αυτές οι πληροφορίες περιλαμβάνονται στην επιστολή, η οποία απεστάλη στην καταγγέλλουσα μαζί με την πρόσκληση συμμετοχής στις γραπτές εξετάσεις. Επομένως, ήταν ενημερωμένη σχετικά.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στις παρατηρήσεις σχετικά με τη γνώμη της Επιτροπής, η καταγγέλλουσα τόνισε πως η Επιτροπή δεν σχολίασε τον ισχυρισμό της ότι οι κανόνες αποζημίωσης υποψηφίων σε ανοικτούς διαγωνισμούς συνιστούν διάκριση κατά των υποψηφίων από απομακρυσμένα Κράτη Μέλη και ότι ευνοούν όσους κατοικούν κοντά στον τόπο διεξαγωγής των διαγωνισμών, ο οποίος είναι συνήθως οι Βρυξέλλες.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΕΣ

Ύστερα από προσεκτική εξέταση της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων της καταγγέλλουσας, προέκυψε ότι απαιτούνται περαιτέρω έρευνες. Ως εκ τούτου, στις 29 Ιανουαρίου 2003, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε επιστολή στην Επιτροπή, με την οποία της ζήτησε να σχολιάσει τις παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας, σύμφωνα με τις οποίες η Επιτροπή δεν απάντησε στον ισχυρισμό της ότι οι σχετικοί κανόνες συνιστούν διάκριση κατά των υποψηφίων από απομακρυσμένα Κράτη Μέλη.

Η δεύτερη γνώμη της Επιτροπής

Η Επιτροπή υπενθύμισε ότι η οικονομική συνεισφορά, που παρέχεται στους υποψήφιους, των οποίων έχει εγκριθεί η συμμετοχή στις γραπτές εξετάσεις ενός ανοικτού διαγωνισμού, για τα έξοδα ταξιδίου τους, υπολογίζεται με βάση την απόσταση μεταξύ του τόπου κατοικίας του υποψηφίου και του τόπου διεξαγωγής του διαγωνισμού, εφόσον η εν λόγω απόσταση είναι τουλάχιστον 300 χιλιόμετρα. Η συνεισφορά αυξάνεται ανάλογα με την απόσταση (για απόσταση μεταξύ 301 και 800 χιλιομέτρων η αποζημίωση είναι 60 ευρώ, για απόσταση μεταξύ 801 και 1500 χιλιόμετρα είναι 120 ευρώ, και όταν υπερβαίνει τα 1500 χιλιόμετρα ανέρχεται σε 180 ευρώ).

Πρόκειται για αντικειμενικά κριτήρια, που εφαρμόζονται σε όλους τους υποψηφίους με πανομοιότυπο τρόπο και αποκλειστικά με βάση την απόσταση, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη καμία άλλη μεταβλητή, όπως το κόστος διαβίωσης στις διάφορες χώρες ή η ύπαρξη μέσων μαζικής μεταφοράς, που να συνδέουν τον τόπο κατοικίας του υποψηφίου με τον τόπου διεξαγωγής του διαγωνισμού.

Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή απέρριψε τον ισχυρισμό της καταγγέλλουσας σχετικά με τον διακριτικό χαρακτήρα των κανόνων αυτών.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Έξοδα ταξιδίου και παραμονής υποψηφίων σε διαγωνισμούς πρόσληψης

1.1 Η καταγγέλλουσα, η οποία συμμετείχε στο διαγωνισμό COM/A/9/01, ισχυρίσθηκε ότι οι κανόνες της Επιτροπής για την κάλυψη των εξόδων ταξιδίου υποψηφίων σε ανοικτούς διαγωνισμούς συνιστά διάκριση κατά των υποψηφίων από απομακρυσμένα Κράτη Μέλη. Σύμφωνα με την καταγγέλλουσα, οι υποψήφιοι αυτοί μειονεκτούν σε σχέση με εκείνους που κατοικούν κοντύτερα στον τόπο διεξαγωγής των διαγωνισμών, ο οποίος είναι συνήθως οι Βρυξέλλες.

1.2 Στη γνώμη της, η Επιτροπή εξήγησε ότι οι σχετικοί κανόνες ορίζονται στο συμπέρασμα 211/95 που εγκρίθηκε από τους Προϊσταμένους Διοίκησης των Ευρωπαϊκών Θεσμικών Οργάνων στις 28 Μαρτίου 1996 και που τέθηκε σε ισχύ την 1η Απριλίου 1996. Με την εσωτερική εγκύκλιο της 15ης Απριλίου 1996, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εφάρμοσε το συμπέρασμα 211/95. Τα δύο κείμενα θεσπίζουν τις γενικές αρχές για τη συμβολή στην κάλυψη των εξόδων ταξιδίου και παραμονής «εξωτερικών» υποψηφίων, των οποίων εγκρίνεται η συμμετοχή στις γραπτές εξετάσεις ενός διαγωνισμού πρόσληψης. Σε περίπτωση που η απόσταση ανάμεσα στον τόπο κατοικίας του υποψηφίου και στον τόπο διεξαγωγής του διαγωνισμού υπερβαίνει τα 300 χιλιόμετρα, οι υποψήφιοι λαμβάνουν πάγια αποζημίωση με βάση την απόσταση αυτή. Σε περίπτωση που η απόσταση είναι μεγαλύτερη από ή ίση με 1500 χιλιόμετρα, η αποζημίωση ανέρχεται σε 180 ευρώ. Στο στάδιο αυτό του διαγωνισμού, η οικονομική συμμετοχή έχει τη μορφή πάγιας συνεισφοράς μόνον και όχι πλήρους αποζημίωσης. Η καταγγέλλουσα πρέπει να είναι ενημερωμένη σχετικά με τα ανωτέρω, καθώς όλες αυτές οι πληροφορίες περιλαμβάνονται στην επιστολή, η οποία της απεστάλη μαζί με την πρόσκληση συμμετοχής στις γραπτές εξετάσεις.

1.3 Στη δεύτερη γνώμη της, η Επιτροπή υπενθύμισε τους κανόνες, που διέπουν την οικονομική συνεισφορά που παρέχεται στους υποψήφιους, των οποίων έχει εγκριθεί η συμμετοχή στις

γραπτές εξετάσεις ενός ανοικτού διαγωνισμού, για τα έξοδα ταξιδίου τους. Επεσήμανε ότι οι κανόνες αυτοί βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια που εφαρμόζονται σε όλους τους υποψηφίους με πανομοιότυπο τρόπο και αποκλειστικά με βάση την απόσταση, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη καμία άλλη μεταβλητή, όπως το κόστος διαβίωσης στις διάφορες χώρες ή ύπαρξη μέσων μαζικής μεταφοράς που να συνδέουν τον τόπο κατοικίας του υποψηφίου με τον τόπου διεξαγωγής του διαγωνισμού.

1.4 Ο Διαμεσολαβητής δεν γνωρίζει κανένα Κοινοτικό ή άλλο κανόνα δικαίου που να υποχρεώνει την Επιτροπή να καλύπτει τα έξοδα ταξιδίου και παραμονής των υποψηφίων σε ανοικτούς διαγωνισμούς. Ωστόσο, αν η Επιτροπή αποφασίσει να συνεισφέρει στην κάλυψη των εξόδων αυτών, πρέπει να διασφαλίσει ότι τηρείται η αρχή της ίσης μεταχείρισης. Τα κριτήρια, που υιοθετεί η Επιτροπή για να συνεισφέρει στην κάλυψη των εξόδων ταξιδίου και παραμονής, προκύπτει ότι εφαρμόζονται σε όλους τους υποψηφίους με τον ίδιο τρόπο και ότι στηρίζονται σε αντικειμενικές παραμέτρους, όπως η απόσταση ανάμεσα στον τόπο κατοικίας των υποψηφίων και στον τόπο διεξαγωγής του διαγωνισμού. Το σύστημα που επέλεξε η Επιτροπή για τη σχετική οικονομική συνεισφορά φαίνεται λογικό και χωρίς διακριτικό χαρακτήρα κατά οποιοδήποτε υποψηφίου.

1.5 Με βάση τα ανωτέρω, δεν φαίνεται να υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής σχετικά με την πλευρά αυτή της υπόθεσης.

2 Ο ισχυρισμός της καταγγέλλουσας

2.1 Η καταγγέλλουσα ισχυρίσθηκε ότι η Επιτροπή πρέπει να θεσπίσει νέους κανόνες για την αποζημίωση των εξόδων ταξιδίου, ώστε να διασφαλίζεται ουσιαστική ισότητα ευκαιριών των υποψηφίων σε ανοικτούς διαγωνισμούς.

2.2 Ενόψει του συμπεράσματος στο σημείο 1.5 της παρούσας απόφασης, ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε σκόπιμο να θίξει το σημείο αυτό.

3 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δεν φαίνεται να υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεπώς περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΣΤΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ ΠΥΡΗΝΙΚΩΝ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1365/2002/OV (εμπιστευτική) κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα συναφή γεγονότα είχαν ως εξής:

Ο καταγγέλλων έλαβε μέρος στο γενικό διαγωνισμό COM/B/1015 (επιθεωρητές πυρηνικών Ευρατόμ B5/B4), που οργανώθηκε το 1996 από την Επιτροπή για υπηκόους από τα νέα Κράτη Μέλη. Όταν διορίστηκε τον Μάιο του 2000, ο καταγγέλλων κατατάχθηκε στο βαθμό B4, δηλαδή στον υψηλότερο βαθμό που προέβλεπε ο εν λόγω διαγωνισμός. Ο καταγγέλλων διαθέτει μακρόχρονη επαγγελματική εμπειρία και κατάρτιση πανεπιστημιακού μηχανικού, η οποία υπερβαίνει τα απαιτούμενα προσόντα για τη συγκεκριμένη θέση.

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, ο διορισμός του σε θέση βαθμού B4 συνιστούσε διακριτική μεταχείριση εις βάρος του για τους εξής λόγους:

Πρώτον, η Επιτροπή όρισε μεγαλύτερο όριο ηλικίας στο συγκεκριμένο διαγωνισμό, καθώς απευθυνόταν σε υπηκόους των νέων Κρατών Μελών. Ο καταγγέλλων παρατηρεί ότι, για το λόγο αυτό, θα έπρεπε να έχει εφαρμοστεί ευρύτερη κλίμακα βαθμολογικής κατάταξης (Β5 - Β1), ώστε να λαμβάνονται υπόψη τα άτομα με μεγαλύτερη επαγγελματική εμπειρία.

Δεύτερον, πριν από ένα περίπου έτος πραγματοποιήθηκε γενικός διαγωνισμός για υπηκόους των νέων Κρατών Μελών (με κατάρτιση στα οικονομικά/διοίκηση ή με γνώσεις πληροφορικής - COM/B/951, COM/B/952 και EUR/B/72) με προβλεπόμενη κλίμακα κατάταξης Β1 έως Β5. Την άνοιξη του 2002, η Ευρατόμ προσέλαβε υπάλληλο βαθμού Β1 από τον κατάλογο COM/B/951. Αν ο καταγγέλλων είχε συμμετάσχει στον προγενέστερο αυτό διαγωνισμό, θα είχε πιθανώς καταταχθεί στον βαθμό Β1 λόγω της επαγγελματικής εμπειρίας του.

Για να υποστηρίξει την απαίτησή του για κατάταξη σε υψηλότερο βαθμό, ο καταγγέλλων παρέπεμψε στην απόφαση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επί της υπόθεσης 109/98/ΜΕ, στην οποία η Επιτροπή έκανε δεκτή τη σύσταση του Διαμεσολαβητή σε παρεμφερή καταγγελία διακριτικής μεταχείρισης κατά τη βαθμολογική κατάταξη επιθεωρητών αλιευμάτων από διάφορους διαγωνισμούς.

Ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή βάσει του Άρθρου 90 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Στις 25 Μαΐου 2002 πληροφορήθηκε ότι η Επιτροπή είχε απορρίψει το αίτημά του για επανεξέταση της κατάταξής του. Στην απάντησή της η Επιτροπή ανέφερε ότι η υπόθεση 109/98/ΜΕ αφορούσε προσωρινούς υπαλλήλους και ότι δεν υπήρχε ανάγκη για υπαλλήλους Β3/Β2 ή Β1 στο διαγωνισμό της Ευρατόμ. Κατόπιν τούτου, ο καταγγέλλων υπέβαλε στον Διαμεσολαβητή την παρούσα καταγγελία ζητώντας, στο πλαίσιο της αρχής της ίσης μεταχείρισης, την υψηλότερη βαθμολογική κατάταξή του.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή υπενθύμισε πρώτα τα γεγονότα της υπόθεσης. Ο καταγγέλλων ήταν επιτυχών στο διαγωνισμό COM/B/1015 (ΕΕ C 179 Α της 22ας Ιουνίου 1996), που απευθυνόταν σε επιθεωρητές πυρηνικών επιπέδου Β5/4 αποκλειστικά αυστριακής, φιλανδικής και σουηδικής υπηκοότητας. Ο εφεδρικός κατάλογος επιτυχόντων καταρτίστηκε στις 17 Ιουλίου 1997. Ο καταγγέλλων προσελήφθη τον Μάιο του 2000, μετά τη λήξη της περιόδου διεύρυνσης, και με βάση την επαγγελματική του εμπειρία κατετάγη στο βαθμό Β4 κλιμάκιο 3, τον ανώτερο προβλεπόμενο ιεραρχικά βαθμό.

Στην καταγγελία του, ο καταγγέλλων αναφέρθηκε σε άλλους διαγωνισμούς διεύρυνσης, που απευθύνονταν στα επίπεδα Β1 και Β3/2 και στην απόφαση 109/98/ΜΕ του Διαμεσολαβητή που εφαρμόστηκε για τρεις προσωρινούς υπαλλήλους, οι οποίοι είχαν προσληφθεί ως επιθεωρητές αλιευμάτων. Παρέπεμψε, επίσης, στους διαγωνισμούς που οργανώθηκαν την εποχή της ένταξης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας.

Στις περιόδους διεύρυνσης, η Επιτροπή οφείλει να επιτυγχάνει τη χρυσή τομή ανάμεσα στις ανάγκες της υπηρεσίας και στις απαιτήσεις για πρόσληψη υπηκόων από τα νέα Κράτη Μέλη στα διάφορα επίπεδα της ιεραρχίας. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή οργάνωσε διαγωνισμούς για τα επίπεδα Β1, Β3/2 και Β5/4 σε πιο γενικούς τομείς (γενική διοίκηση, τεχνολογία της πληροφορίας, λογιστική, δημόσια οικονομικά και έλεγχοι, καθώς και αρχεία, τεκμηρίωση και βιβλιοθήκες). Ως γενικό μέτρο, προβλέφθηκαν μεγαλύτερα όρια ηλικίας για τους διαγωνισμούς που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της ένταξης της Αυστρίας, της Φιλανδίας και της Σουηδίας. Στην οργάνωση των διαγωνισμών αυτών προβλεπόταν ότι η πλειονότητα των επιτυχόντων θα προερχόταν από τους διαγωνισμούς για το επίπεδο Β5/4. Εκτός από τους ανωτέρω διαγωνισμούς, οργανώθηκαν πιο εξειδικευμένοι διαγωνισμοί σε επίπεδο Β5/4 για τεχνικούς εργαστηρίων, νοσοκόμες και επιθεωρητές πυρηνικών. Επεσήμανε δε ότι η ίδια προσέγγιση είχε υιοθετηθεί και την εποχή της ένταξης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας.

Ο παραλληλισμός της περίπτωσης του καταγγέλλοντος με την περίπτωση των τριών επιθεωρητών αλιευμάτων δεν ευσταθούσε. Στην περίπτωση εκείνη, η Επιτροπή, εμμένοντας στην άποψη ότι είχε ενεργήσει με πλήρη νομιμότητα, δέχθηκε κατ' εξαίρεση, λόγω των διαφορετικών επιπέδων των επιλογών για τους επιθεωρητές αλιευμάτων, τον φιλικό διακανονισμό που πρότεινε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής. Επίσης, η Επιτροπή επεσήμανε ότι ο καταγγέλλων δεν ανέφερε, αν είχε καν υποβάλει αίτηση συμμετοχής σε κάποιον από τους πιο γενικούς διαγωνισμούς που οργανώθηκαν στα επίπεδα B1 ή B3/2. Η Επιτροπή κατέληγε στο συμπέρασμα ότι η κατάταξη του καταγγέλλοντος ήταν ορθή στο πλαίσιο του διαγωνισμού.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η απαίτηση - στην οποία αναφέρθηκε η Επιτροπή - για πρόσληψη υπηκόων από τα νέα Κράτη Μέλη στα διάφορα επίπεδα της ιεραρχίας έχει ως στόχο να διασφαλίσει ότι το πεπειραμένο προσωπικό από τα νέα Κράτη Μέλη κατατάσσεται με τρόπο που αναγνωρίζει την εμπειρία, που έχει αποκτηθεί πριν από την ένταξη του νέου Κράτους Μέλους στην ΕΕ· όταν, δηλαδή, τα άτομα αυτά δεν μπορούσαν να προσληφθούν στα όργανα της ΕΕ.

Ο καταγγέλλων παρατήρησε ότι οι εξηγήσεις που δόθηκαν από την Επιτροπή για την απόφασή της να εφαρμόσει τον κανόνα αυτό σε οκτώ διαγωνισμούς και να περιορίσει τρεις άλλους διαγωνισμούς στον βαθμό B5/4, είναι ότι οι γενικότεροι τομείς θα απαιτούσαν ευρύτερη κατάταξη, ενώ οι πιο εξειδικευμένοι τομείς, όπως ο τομέας επιθεώρησης πυρηνικών του καταγγέλλοντος, θα είχαν πιο περιορισμένη κλίμακα κατάταξης. Ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι η εξήγηση αυτή δεν είναι λογική και δεν αποτελεί αντικειμενική αιτιολόγηση της διαφορετικής αντιμετώπισης. Συνεπώς, υπάρχει παραβίαση της αρχής της ισότητας.

Ο καταγγέλλων παρατήρησε, επίσης, ότι οι «ανάγκες της υπηρεσίας» που επικαλέστηκε η Επιτροπή για τον περιορισμό της κατάταξης στο βαθμό B5/4 σε κάποιους από τους διαγωνισμούς στο πλαίσιο της διεύρυνσης, δεν μπορούν να θεωρηθούν αντικειμενική αιτιολόγηση της διαφορετικής αντιμετώπισης. Ο καταγγέλλων ανέφερε ότι η Ευρατόμ χρησιμοποιεί σε μόνιμη βάση πεπειραμένους επιθεωρητές πυρηνικών στους βαθμούς B1/B2 και ότι όλες οι υπηρεσίες αποκομίζουν όφελος από τους πεπειραμένους υπαλλήλους. Δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι υπήρχε μεγαλύτερη ανάγκη για υπαλλήλους B1/B2 σε άλλες υπηρεσίες απ' όσο υπήρχε στην Ευρατόμ.

Ο καταγγέλλων δήλωσε ότι η Επιτροπή είχε κάνει δεκτή την πρόταση του Διαμεσολαβητή για φιλικό διακανονισμό στην υπόθεση 109/98/ΜΕ και συμφώνησε στην εκ νέου κατάταξη των επιθεωρητών αλιευμάτων, επειδή είχαν εξαιρετικά μεγάλη επαγγελματική εμπειρία. Έτσι, ο καταγγέλλων ζήτησε από την Επιτροπή να κάνει το ίδιο και στην περίπτωσή του, καθώς και ο ίδιος διέθετε εξαιρετικά μεγάλη επαγγελματική εμπειρία. Λόγω της σχετικά μεγάλης ηλικίας του, βρέθηκε σε ιδιαίτερα δυσχερή θέση, εξαιτίας της άδικης πολιτικής που ακολούθησε η Επιτροπή, όσον αφορά τη βαθμολογική κατάταξη.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Ο ισχυρισμός για κατάταξη υψηλότερη του βαθμού B4

1.1 Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι, με βάση την αρχή της ίσης μεταχείρισης, έπρεπε να καταταχθεί σε βαθμό υψηλότερο του B4. Για να υποστηρίξει την απαίτησή του, ο καταγγέλλων παρατήρησε ότι η Επιτροπή όρισε μεγαλύτερο όριο ηλικίας στο συγκεκριμένο διαγωνισμό, διότι απευθύνονταν σε υπηκόους των νέων Κρατών Μελών. Παρατήρησε, επίσης, ότι, πριν από ένα περίπου έτος, είχαν πραγματοποιηθεί τρεις γενικοί διαγωνισμοί για υπηκόους των νέων Κρατών Μελών (με κατάρτιση στα οικονομικά/διοίκηση ή με γνώσεις πληροφορικής - COM/B/951, COM/B/952 και EUR/B/72) με προβλεπόμενη κλίμακα κατάταξης από B1 έως B5. Ο καταγγέλλων παρέπεμψε, επίσης, στην απόφαση του Διαμεσολαβητή επί της υπόθεσης 109/98/ΜΕ.

1.2 Η Επιτροπή παρατήρησε ότι στις περιόδους διεύρυνσης οφείλει να επιτυγχάνει τη χρυσή τομή ανάμεσα στις ανάγκες της υπηρεσίας και στις απαιτήσεις για πρόσληψη υπηκόων από τα νέα Κράτη Μέλη στα διάφορα επίπεδα της ιεραρχίας. Για τους υπηκόους των νέων Κρατών Μελών, η Επιτροπή οργάνωσε διαγωνισμούς για τα επίπεδα B1, B3/2 και B5/4 σε πιο γενικούς τομείς (γενική διοίκηση, τεχνολογία της πληροφορίας, λογιστική, δημόσια οικονομικά και έλεγχοι, καθώς και αρχεία, τεκμηρίωση και βιβλιοθήκες). Εκτός από τους ανωτέρω διαγωνισμούς, οργανώθηκαν πιο εξειδικευμένοι διαγωνισμοί σε επίπεδο B5/4 για τεχνικούς εργαστηρίων, νοσοκόμες και επιθεωρητές πυρηνικών. Η Επιτροπή επεσήμανε, επίσης, ότι ο παραλληλισμός της περίπτωσης του καταγγέλλοντος με την περίπτωση των τριών επιθεωρητών αλιευμάτων δεν ευσταθούσε.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η αρχή της ίσης μεταχείρισης, όπως ορίζεται στο Άρθρο 3, παράγραφος 5 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης είναι ένας γενικός κανόνας που διέπει το δίκαιο της Κοινοτικής δημόσιας διοίκησης. Μεταχείριση που αντιτίθεται στον κανόνα αυτό, είναι η άνιση αντιμετώπιση όμοιων ή συγκρίσιμων καταστάσεων, χωρίς να παρέχεται αντικειμενική αιτιολόγηση της άνισης αυτής μεταχείρισης[19].

1.4 Στην υπόθεση 109/98/ΜΕ - στην οποία αναφέρθηκε ο καταγγέλλων - ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε καταστρατήγηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, διότι οι επιθεωρητές αλιευμάτων είχαν προσληφθεί στους βαθμούς B5/B4, ενώ α) άλλοι επιθεωρητές αλιευμάτων που εργάζονταν ήδη στην Επιτροπή βάσει προγενέστερων διαγωνισμών είχαν καταταχθεί στους βαθμούς B3, B2 και B1 και β) ένας άρτι προκηρυχθείς διαγωνισμός προέβλεπε την πρόσληψη επιθεωρητών αλιευμάτων στους βαθμούς B3/B2. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι τα ευρήματα του Διαμεσολαβητή στην υπόθεση εκείνη έπρεπε να εφαρμοστούν κατ' αναλογία και στη δική του περίπτωση.

1.5 Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι η εξήγηση της Επιτροπής για την πρόβλεψη διαφορετικής βαθμολογικής κατάταξης για τους εξειδικευμένους και για τους γενικούς διαγωνισμούς βαθμού Β ήταν εύλογη. Επιπλέον, βάσει των στοιχεία που είχε στη διάθεσή του, δεν προέκυπταν ενδείξεις ότι επιθεωρητές πυρηνικών από άλλους διαγωνισμούς θα είχαν αντιμετωπιστεί με διαφορετικό τρόπο. Η σύγκριση που έκανε ο καταγγέλλων αφορά, αφενός, στην πρόσληψη επιθεωρητών πυρηνικών βαθμού Β και, αφετέρου, στην πρόσληψη υπαλλήλων βαθμού Β με κατάρτιση στα οικονομικά/διοίκηση ή με πρακτικές γνώσεις πληροφορικής (COM/B/951, COM/B/952 και EUR/B/72). Φαίνεται ότι οι καταστάσεις αυτές δεν είναι συγκρίσιμες και, συνεπώς, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως βάση για μια κρίση σχετικά με την τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

1.6 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η απόφαση της Επιτροπής σε σχέση με την κατάταξη του καταγγέλλοντος δεν συνιστά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δε διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση εκ μέρους της Επιτροπής.

2 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

[19] Βλέπε Υπόθεση T-92/96, Monaco κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, [1997] Συλλογή SC IA-195· II-573, παράγραφος 54· Υπόθεση T- 109/92, [1994] Συλλογή SC, II-105, παράγραφος 87.

ΑΡΝΗΣΗ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΤΙΚΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 226 ΣΥΝΘ.ΕΚ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1437/2002/ΙΔΗ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τον Ιούλιο του 2002, υποβλήθηκε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή με αντικείμενο την απόρριψη από την Επιτροπή επιβεβαιωτικής αίτησης για δημοσιοποίηση ενός εγγράφου.

Ο καταγγέλλων υπέστη οικονομική ζημία στην ασφαλιστική αγορά Lloyd's, στο Ηνωμένο Βασίλειο. Υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου για πλημμελή εφαρμογή της Οδηγίας 73/239.

Η Επιτροπή ερεύνησε την καταγγελία υπό την ιδιότητά της ως θεματοφύλακα της Συνθήκης. Στις 20 Δεκεμβρίου 2001, η Επιτροπή έστειλε προειδοποιητική επιστολή στην κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, στο πλαίσιο της διαδικασίας του Άρθρου 226 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (Συνθήκη ΕΚ).

Ο καταγγέλλων ζήτησε τη δημοσιοποίηση της προειδοποιητικής επιστολής, σύμφωνα με τον Κανονισμό 1049/2001. Η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση, με την αιτιολογία ότι η δημοσιοποίηση της επιστολής θα μπορούσε να υπονομεύσει την ορθή διενέργεια των διαδικασιών, που αφορούν σε περιπτώσεις παραβάσεων από τα Κράτη Μέλη των υποχρεώσεών τους από την Συνθήκη περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (Συνθήκη ΕΚ), δυνάμει του Άρθρου 226 της Συνθήκης.

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων αμφισβητεί την άρνηση της Επιτροπής να δημοσιοποιήσει την προειδοποιητική επιστολή και υποστηρίζει ότι το βρετανικό Υπουργείο Οικονομικών δήλωσε ότι δεν είχε καμία αντίρρηση για τη δημοσιοποίησή της.

Ο καταγγέλλων υπογράμμισε ότι η καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή περιορίζεται στο θέμα της δημοσιοποίησης και δεν αφορά το χειρισμό από την Επιτροπή της καταγγελίας του κατά του Ηνωμένου Βασιλείου.

Ο Διαμεσολαβητής πληροφορήθηκε ότι ο καταγγέλλων υπέβαλε επίσης αναφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τόσο για τις δημόσιες αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, όσο και για τη Lloyd's.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή διατύπωσε συνοπτικά τις εξής παρατηρήσεις:

Ο καταγγέλλων είναι ένας από τους ιδιώτες επενδυτές στην ασφαλιστική αγορά Lloyd's («Names»), που υπέστησαν σημαντική οικονομική ζημία, και υπέβαλε καταγγελία κατά των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου για πλημμελή εφαρμογή της Οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.

Στις 11 Ιανουαρίου 2002, ο καταγγέλλων έστειλε επιστολή εκφράζοντας την ανακούφισή του για το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε κινήσει κατά του Ηνωμένου Βασιλείου την επίσημη διαδικασία λόγω παραβάσεων από τα Κράτη Μέλη των υποχρεώσεών τους από την Συνθήκη περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δυνάμει του Άρθρου 226 της εν λόγω Συνθήκης. Ζήτησε, επίσης, να πληροφορηθεί ποιες από τις πτυχές της Οδηγίας 73/239 αποτελούσαν αντικείμενο έρευνας και αν η προειδοποιητική επιστολή της Επιτροπής προς τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου είχε δημόσιο χαρακτήρα.

Στην απάντησή του, ο Γενικός Διευθυντής της ΓΔ Εσωτερικής Αγοράς έστειλε στον καταγγέλλοντα αντίγραφο του δελτίου Τύπου και εξήγησε ότι η δημοσιοποίηση της προειδοποιητικής επιστολής θα υπονόμευε τη διενέργεια της έρευνας δυνάμει του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ. Η συγκεκριμένη εξαίρεση στο δικαίωμα πρόσβασης προβλέπεται στο Άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση του Κανονισμού 1049/2001.

Στις 5 Φεβρουαρίου 2002, ο καταγγέλλων υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση, υποστηρίζοντας ότι προέχει το δημόσιο συμφέρον, το οποίο υπαγορεύει τη δημοσιοποίηση. Στη φάση αυτή, η Επιτροπή δεν είχε λάβει την απάντηση των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου στην προειδοποιητική επιστολή. Ο Γενικός Γραμματέας επέμεινε στην αρχική απόφασή του.

Η υπόθεση Lloyd's είναι μια πολυσύνθετη και πολύ ευαίσθητη υπόθεση. Η έρευνα της Επιτροπής για πιθανή παράβαση Κοινοτικής νομοθεσίας εκ μέρους του Ηνωμένου Βασιλείου βρίσκεται ακόμη υπό εξέλιξη. Η δημοσιοποίηση των εγγράφων που αντηλλάγησαν με τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου θα είχε δυσμενή αντίκτυπο στην εξέλιξη της έρευνας αυτής. Η Επιτροπή μελετά αυτή τη στιγμή τη νέα νομοθεσία που θεσπίστηκε στο πλαίσιο της συνολικής μεταρρύθμισης του χρηματοπιστωτικού κανονιστικού πλαισίου του Ηνωμένου Βασιλείου, δυνάμει του Νόμου του 2000 περί Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών και Αγορών. Η Επιτροπή δεν καλείται να διαπιστώσει απλώς τη δέουσα μεταφορά της Οδηγίας στην εθνική νομοθεσία αλλά κυρίως την ορθή εφαρμογή του εθνικού δικαίου. Τελικός στόχος είναι η διασφάλιση της πλήρους συμμόρφωσης με το Κοινοτικό Δίκαιο. Η διαδικασία αυτή προϋποθέτει κλίμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης, που θα πλήττονταν από τη δημοσιοποίηση των εγγράφων που συνδέονται με την έρευνα.

Ο ισχυρισμός του καταγγέλλοντος, ότι το Υπουργείο Οικονομικών του Ηνωμένου Βασιλείου δεν είχε αντίρρηση για τη δημοσιοποίηση της προειδοποιητικής επιστολής, δεν ευσταθούσε. Ο καταγγέλλων έστειλε ένα απόσπασμα από την εφημερίδα The Mail on Sunday της 10ης Μαρτίου 2002, το οποίο ανέφερε τα εξής: Το Υπουργείο Οικονομικών, που αναμένεται να απαντήσει στις κατηγορίες της Επιτροπής έως το τέλος Απριλίου, διέψευσε ότι αρνήθηκε να επιδώσει την απάντησή του, αν πρώτα δεν ελάμβανε εγγυήσεις εμπιστευτικότητας. Είναι σαφές ότι το απόσπασμα αναφέρεται στην απάντηση των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου και όχι στην επιστολή της Επιτροπής. Επιπλέον, η Επιτροπή ζήτησε από τις Βρετανικές Αρχές να άρουν το απόρρητο, σε σχέση με άλλα αιτήματα, για πρόσβαση σε έγγραφα που συνδέονται με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ, χωρίς όμως αποτέλεσμα.

Σε αρκετές αποφάσεις του, το Πρωτοδικείο αναγνώρισε την ανάγκη τήρησης του απορρήτου σε έρευνες δυνάμει του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ και, συνεπώς, δικαιολόγησε την άρνηση πρόσβασης στα έγγραφα που συνδέονταν με τις εν λόγω έρευνες.[20] Μολονότι η νομολογία αυτή παραπέμπει στις διατάξεις της Απόφασης 94/90 της Επιτροπής, παραμένει έγκυρη, αφού η διατύπωση της σχετικής εξαίρεσης έχει διατηρηθεί στον Κανονισμό 1049/2001. Το μόνο νέο στοιχείο είναι η ανάγκη να σταθμίζεται η ζημία που προκαλείται από τη δημοσιοποίηση ενός εγγράφου και το δημόσιο συμφέρον που την υπαγορεύει.

Η συμμόρφωση με το Κοινοτικό Δίκαιο αποτελεί δημόσιο συμφέρον κεφαλαιώδους σημασίας, που κατισχύει του συμφέροντος των πολιτών να έχουν πρόσβαση στα έγγραφα που συντάσσονται και ανταλλάσσονται στη διάρκεια της έρευνας. Το κοινό ενημερώνεται μέσω δελτίων Τύπου για το γεγονός ότι έχει κινηθεί η διαδικασία του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ και για τα βασικά ζητήματα που διερευνώνται.

Το συμφέρον των «Names» ή άλλων μερών, που ενέχονται στη χορήγηση πρόσβασης στα έγγραφα, τα οποία σχετίζονται με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ, δεν αποτελεί ζήτημα δημόσιου συμφέροντος που υπαγορεύει τη δημοσιοποίηση. Ο καταγγέλλων δικαιούται να ενημερώνεται για την πρόοδο της διαδικασίας που κινήθηκε ως

20 Υπόθεση T-105/95, WWF UK κατά Επιτροπής, [1997] Συλλογή II-313, παράγραφος 63· Υπόθεση T-309/97 Bavarian Lager κατά Επιτροπής, [1999] Συλλογή II-3217, παράγραφος 46· Υπόθεση T-191/99, Petrie κ.ά. κατά Επιτροπής [2001] Συλλογή II-3677, παράγραφος 68.

αποτέλεσμα της καταγγελίας του, σύμφωνα με τον Κώδικα Συμπεριφοράς που εγκρίθηκε από την Επιτροπή σε σχέση με την αντιμετώπιση των καταγγελιών.[21]

Η ένδικη διαδικασία με σκοπό την επιδίκαση αποζημίωσης για τις ζημίες που υπέστησαν ο καταγγέλλων και οι λοιποί «Names» πρέπει να κινηθεί ενώπιον των αγγλικών δικαστηρίων. Το μόνο που μπορεί να κάνει η Επιτροπή είναι να προσπαθήσει να διασφαλίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο συμμορφώνεται με το Κοινοτικό Δίκαιο και, εν τέλει, να φέρει το εν λόγω Κράτος Μέλος ενώπιον του Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί ότι το Ηνωμένο Βασίλειο έχει παραβεί τις διατάξεις της Συνθήκης. Μια απόφαση Δικαστηρίου, που να επιβεβαιώνει μια τέτοια παράβαση, θα ενίσχυε τη θέση του καταγγέλλοντος ενώπιον ενός αγγλικού δικαστηρίου. Στο μεταξύ, η Επιτροπή κατέστησε σαφές ότι θα συνεργαστεί πλήρως με τις αγγλικές δικαστικές αρχές, εάν κληθεί να καταθέσει ή να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Συνοπτικά, στις παρατηρήσεις του ο καταγγέλλων διατύπωσε τους εξής ισχυρισμούς:

Έχουν υποβληθεί πολλές καταγγελίες στην Επιτροπή και αναφορές στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με πιθανές παραβάσεις της Οδηγίας 73/239. Αρνούμενη τη διαφάνεια, η Επιτροπή εμποδίζει τους καταγγέλλοντες να προωθήσουν την υπόθεσή τους, καθώς δεν γνωρίζουν ποια γραμμή υπεράσπισης έχει υιοθετήσει η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου και δεν μπορούν, ως εκ τούτου, να προβάλουν αντεπιχειρήματα ή να ανασκευάσουν παραπλανητικές δηλώσεις.

Οι απαντήσεις της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου προς την Επιτροπή θα βασιστούν αναπόφευκτα, σε πολύ μεγάλο βαθμό, σε στοιχεία που θα προέρχονται από τη Lloyd's. Αυτό δημιουργεί μεγάλη ανησυχία στους καταγγέλλοντες, διότι στο παρελθόν η Lloyd's υπήρξε πολύ φειδωλή στην αποκάλυψη της αλήθειας.

Η συνεχιζόμενη μη δημοσιοποίηση της αλληλογραφίας δημιουργεί την υποψία ότι δεν θα μπορούσε να αντεπεξέλθει στον δημόσιο έλεγχο. Αν υπήρξε παράβαση, πώς είναι δυνατό να συνεχιζόταν (και να συνεχίζεται ακόμη) για τόσο μεγάλο διάστημα; Η δημοσίευση της αλληλογραφίας θα διέλυε τις υποψίες, ότι επιχειρείται σκοπίμως να τεθούν οι πληγέντες «Names» σε μειονεκτική θέση.

Εξάλλου, η αλληλογραφία της περιόδου 1977/78 μεταξύ της Επιτροπής και της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου σχετικά με τη μεταφορά της Οδηγίας 73/239 έχει συμπληρώσει 25 έτη και δεν μπορεί πλέον να θεωρείται απόρρητη.

Πεποίθηση του καταγγέλλοντος είναι ότι δεν μπορεί πλέον να πετύχει αποκατάσταση στα εθνικά δικαστήρια του Ηνωμένου Βασιλείου, χωρίς προηγούμενη απόφαση του Δικαστηρίου υπέρ των «Names». Κατατέθηκε ήδη αγωγή για παράβαση της Οδηγίας στα βρετανικά δικαστήρια, η οποία απορρίφθηκε ως άνευ αντικειμένου. Η εν λόγω απόφαση αποτελεί δεδικασμένο στο Ηνωμένο Βασίλειο, πράγμα που σημαίνει ότι μια διαφορετική έκβαση επί της ουσίας της υπόθεσης θα μπορούσε να προκύψει μόνον στα πλαίσια του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η συμπληρωματική επιστολή του καταγγέλλοντος

Στις 18 Φεβρουαρίου 2003, ο καταγγέλλων ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να λάβει υπόψη του τα εξής:

Σε ακρόαση της Επιτροπής Αναφορών, ο Επίτροπος Bolkestein δήλωσε ότι η Επιτροπή θα διερευνήσει μόνον τις τρέχουσες παραβάσεις της Οδηγίας 73/239 και ότι οι προγενέστερες παραλείψεις δεν θα λαμβάνονταν υπόψη. Όμως, οι πολυάριθμες καταγγελίες και αναφορές

[21] Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τον Ευρωπαίο μεσολαβητή όσον αφορά τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα στον τομέα των παραβάσεων του Κοινοτικού Δικαίου COM(2002) 141 τελικό της 20ής Μαρτίου 2002, 2002 ΕΕ C 244/5.

προς την Επιτροπή και προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο από οικονομικώς πληγέντα μέλη της Lloyd's συνδέονται με παρατυπίες του παρελθόντος. Τα μέλη της Lloyd's δεν θα μπορέσουν να δικαιωθούν στα βρετανικά δικαστήρια αν δεν προηγηθεί καταδίκη της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου από το Δικαστήριο.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΕΣ

Έπειτα από προσεκτική εξέταση της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, κρίθηκε απαραίτητη η διεξαγωγή περαιτέρω ερευνών.

Ο Διαμεσολαβητής έστειλε επιστολή στην Επιτροπή σχετικά με το επιχείρημα του καταγγέλλοντος ότι οι απαντήσεις της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου προς την Επιτροπή αναπόφευκτα θα βασίζονται σε πολύ μεγάλο βαθμό σε πληροφορίες που θα παράσχει η Lloyd's. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, αν το επιχείρημα του καταγγέλλοντος αληθεύει, η διατήρηση του απορρήτου θα μπορούσε να έχει δυσμενή αντίκτυπο στη διενέργεια της διαδικασίας λόγω παραβάσεως του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ, διότι οι πληροφορίες, που τίθενται υπόψη της Επιτροπής μέσω των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου, δεν υποβάλλονται σε κριτικό έλεγχο.

Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να παράσχει περαιτέρω στοιχεία σχετικά με τις διαδικασίες που χρησιμοποιούνται για την εξακρίβωση της ορθότητας των πληροφοριών, τις οποίες λαμβάνει στο πλαίσιο της διαδικασίας του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ.

Με την από 6ης Μαρτίου 2003 επιστολή του, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να απαντήσει επίσης στην από 18ης Φεβρουαρίου 2003 επιστολή του καταγγέλλοντος.

Η απάντηση της Επιτροπής

Στην απάντηση της, η Επιτροπή διατύπωσε συνοπτικά τις εξής παρατηρήσεις:

Το γενικό ζήτημα

Όσον αφορά το γενικό πρόβλημα που σχετίζεται με τη δυνατότητα των καταγγελλόντων να σχολιάζουν τα επιχειρήματα Κρατών Μελών, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι το Δικαστήριο[22] έχει διασαφηνίσει ότι οι ιδιώτες δεν είναι διάδικοι στις διαδικασίες λόγω παραβάσεως βάσει του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ και, συνακόλουθα, δεν μπορούν να επικαλούνται το δικαίωμα δίκαιης ακρόασης σε σχέση με την εφαρμογή της αρχής της κατ' αντιμωλίαν ακροάσεως.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας λόγω παραβάσεως βάσει του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ, οι πληροφορίες που παρέχονται από τα Κράτη Μέλη ελέγχονται από τις υπηρεσίες της Επιτροπής, όπως και κάθε άλλη πηγή πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των όσων έχει παράσχει ο καταγγέλλων, έτσι ώστε το όργανο να μπορέσει να αποφανθεί σχετικά με τη συμμόρφωση μιας κατάστασης με το Κοινοτικό Δίκαιο.

Όπως εξήγησε το Δικαστήριο στην ανωτέρω νομολογία, κατά τη λήψη αποφάσεων, τα θεσμικά όργανα της Κοινότητας κάνουν χρήση εγγράφων που προέρχονται από τρίτους, εφόσον η διαφάνεια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων και η εμπιστοσύνη των πολιτών στη διοίκηση της Κοινότητας μπορούν να διασφαλιστούν με την επαρκή αιτιολόγηση των αποφάσεων αυτών. Επαρκής αιτιολόγηση σημαίνει ότι, βασιζόμενο σε ένα έγγραφο που προέρχεται από κάποιον τρίτο, το εκάστοτε όργανο οφείλει να εξηγήσει τη συνάφεια του εγγράφου αυτού με την απόφασή του και να αιτιολογήσει την επιλογή του εγγράφου ως βάσης για την απόφαση αυτή.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το απόρρητο, που τα Κράτη Μέλη δικαιούνται να προσδοκούν από την Επιτροπή στις έρευνες με βάση το Άρθρο 226 Συνθήκης ΕΚ, δεν πρέπει να απογυμνωθεί από το

22 Υπόθεση T-191/99, Petrie κ.ά. κατά Επιτροπής, [2001] Συλλογή II-3677.

περιεχόμενό του και, συνεπώς, πρέπει να επιδιώκεται η εξεύρεση της χρυσής τομής μεταξύ της προστασίας των διαφόρων συμφερόντων κατά τη δημοσιοποίηση πληροφοριών σε εφαρμογή της ανωτέρω υποχρέωσης.

Η υπόθεση του καταγγέλλοντος

Η αρχική υπόθεση παράβασης, με την οποία συνδέεται η υπόθεση του καταγγέλλοντος, αφορά τον ισχυρισμό περί πλημμελούς εφαρμογής των απαιτήσεων που απορρέουν από την Οδηγία 73/239 στην προληπτική εποπτεία και έλεγχο της Lloyd's, ιδίως όσον αφορά τις ρυθμίσεις λογιστικού ελέγχου και τον έλεγχο της φερεγγυότητας.

Το συγκεκριμένο είδος υπόθεσης είναι πιο δύσκολο από τις υποθέσεις που αφορούν στη μεταφορά μιας Οδηγίας, επειδή το πρόβλημα που τίθεται δεν είναι απλώς εάν ένα νομικό κείμενο δημοσιεύθηκε σωστά, αλλά μάλλον κατά πόσο η εθνική νομοθεσία, που υλοποιεί τις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής νομοθεσίας, έχει εφαρμοστεί σωστά από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

Η Επιτροπή έθεσε τους προβληματισμούς της στις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, κυρίως μέσω δύο αναλυτικών ερωτηματολογίων, τα οποία ακολούθησε μια προειδοποιητική επιστολή και μια συμπληρωματική προειδοποιητική επιστολή, που εστάλη τον Ιανουάριο του 2002. Αν και οι πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή προέρχονται από τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, και όχι από τη Lloyd's, η Επιτροπή κατανοεί την ανησυχία του καταγγέλλοντος ότι οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου θα στηρίζονταν σε πολύ μεγάλο βαθμό σε πληροφορίες προερχόμενες από τη Lloyd's.

Αν και δεν έχει κανένα λόγο να αμφισβητήσει την ορθότητα των πληροφοριών που της παρείχαν οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, η Επιτροπή δύναται να επαληθεύσει την ορθότητά τους με τους εξής τρόπους:

- Οι υπηρεσίες της Επιτροπής δύνανται να ζητήσουν πρόσθετες πληροφορίες και διευκρινίσεις από τον καταγγέλλοντα. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω κανονικής επικοινωνίας, π.χ. μέσω ταχυδρομείου, τηλεομοιοτυπίας και, συνήθως, τηλεφώνου ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Σε ορισμένες περιπτώσεις, υπάλληλοι της Επιτροπής είχαν συναντήσεις με καταγγέλλοντες.

- Η Επιτροπή έχει λάβει καταγγελίες από μεγάλο αριθμό ατόμων. Αν και οι καταγγέλλοντες θίγουν σε γενικές γραμμές τα ίδια ζητήματα, μερικοί είναι καλύτερα ενημερωμένοι για κάποια ειδικά θέματα σε σχέση με άλλους. Λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη για αποδοτική χρήση περιορισμένων πόρων, η Επιτροπή εστίασε συχνά την επαλήθευση ή διευκρίνιση ειδικών θεμάτων στους καταγγέλλοντες που διαθέτουν τα περισσότερα στοιχεία για το εκάστοτε ζήτημα. Υπάλληλοι της Επιτροπής είχαν συναντήσεις με άλλους καταγγέλλοντες, συμπεριλαμβανομένων των εξειδικευμένων συμβούλων τους, για τη συζήτηση συγκεκριμένων πτυχών. Συνήθως, κατά την αναζήτηση στοιχείων, ένας υπάλληλος έχει εκτενή τηλεφωνική συνομιλία ή επί μακρόν ανταλλαγή μηνυμάτων μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Επιπλέον, το γεγονός ότι οι πληροφορίες προέρχονται από διάφορες πηγές σημαίνει ότι η Επιτροπή διαθέτει συχνά περισσότερες πληροφορίες από οποιονδήποτε μεμονωμένο καταγγέλλοντα.

- Υπάρχουν περαιτέρω πηγές πληροφοριών για τον έλεγχο της ακρίβειας των κατατιθεμένων στοιχείων. Οι σημαντικότερες εξ αυτών είναι οι αποφάσεις των βρετανικών δικαστηρίων σε υποθέσεις που αφορούν στη Lloyd's. Αν και οι υποθέσεις αυτές αφορούν σε διάφορους διαδίκους και διάφορα θέματα, οι αποφάσεις μπορούν, παρ' όλα αυτά, να παράσχουν σημαντικές πληροφορίες τεκμηρίωσης. Αξίζει επίσης να γίνει μνεία στις αναφορές που έχουν υποβληθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τη Lloyd's. Ορισμένες είναι πολύ εκτεταμένες: μία αναφορά εκτείνεται σε 7 φακέλους αρχειοθέτησης Α4.

- Η Επιτροπή έχει επίσης εξετάσει ή συμβουλευθεί εκτενή σειρά άλλων εγγράφων, όπως οι επίσημες εκθέσεις που συντάσσονται από το βρετανικό Κοινοβούλιο, εκθέσεις, τις οποίες παραγγέλλει η βρετανική κυβέρνηση για τη Lloyd's, εκθέσεις που συντάσσονται για

λογαριασμό της Lloyd's, εκθέσεις με θέμα τις πειθαρχικές διαδικασίες στη Lloyd's, βιβλία εμπειρογνωμόνων, καθώς και άρθρα εφημερίδων και περιοδικών.

- Η Επιτροπή μπόρεσε, επίσης, να εξασφαλίσει επικοινωνία με εσωτερικούς πραγματογνώμονες επί τεχνικών θεμάτων, όπως οι ρυθμίσεις λογιστικού ελέγχου και τα νομικά θέματα.

Με τον τρόπο αυτό, παρά την υποχρέωσή της να τηρεί το απόρρητο κατά τη διενέργεια της διαδικασίας λόγω παραβάσεως του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ και παρόλο που δεν έχει επίσημη εξουσία να καλεί μάρτυρες και να κλητεύει έγγραφα, η Επιτροπή μπόρεσε να επαληθεύσει σε πολύ μεγάλο βαθμό την ορθότητα των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της.

Το ζήτημα των αδυναμιών του παρελθόντος

Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι έχουν σημειωθεί βελτιώσεις στο κανονιστικό και εποπτικό πλαίσιο για τη Lloyd's χάρη στο Νόμο του 2000 περί Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών και Αγορών, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου 2001.

Στόχος των διαδικασιών λόγω παραβάσεως του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ, σύμφωνα με το Κοινοτικό Δίκαιο, είναι η επίτευξη ή η αποκατάσταση της συμμόρφωσης της εθνικής νομοθεσίας με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και όχι η ετυμηγορία σχετικά με την ύπαρξη ή μη συμβατότητας κατά το παρελθόν. Συνεπώς, η έναρξη της τρέχουσας έρευνας της Επιτροπής συνδέεται με την εξέταση και ανάλυση της εφαρμογής του νέου πλαισίου, όπως ορίστηκε από το Νόμο του 2000 περί Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών και Αγορών.

Όταν εμφανίστηκε ενώπιον της Επιτροπής Αναφορών στις 22 Ιανουαρίου 2003, ο Επίτροπος Bolkestein τόνισε ότι αγωγές για αποζημίωση μπορούν να κατατεθούν μόνο σε εθνικό επίπεδο. Επιπλέον, η νομολογία του Δικαστηρίου επιβεβαιώνει ότι οι διαδικασίες δυνάμει του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ έχουν ως μοναδικό στόχο να θέτουν τέλος σε φαινόμενα μη συμμόρφωσης των Κρατών Μελών με το Κοινοτικό Δίκαιο και όχι να καταγράφουν σε θεωρητικό επίπεδο αδυναμίες του παρελθόντος.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων διατύπωσε, συνοπτικά, τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

Έλλειψη διαφάνειας σημαίνει ότι ο καταγγέλλων δεν μπορεί να αντικρούσει τις τυχόν ανακρίβειες των απαντήσεων της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου προς την Επιτροπή.

Η παραδοχή της Επιτροπής ότι ο Νόμος του 2000 περί Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών και Αγορών βελτίωσε το κανονιστικό και εποπτικό πλαίσιο, ισοδυναμεί στην πραγματικότητα με διστακτική ομολογία για παραβάσεις της Οδηγίας 73/239 πριν από την εφαρμογή του νόμου.

Το Άρθρο 226 Συνθήκης ΕΚ χρησιμοποιεί δεσμευτική διατύπωση: «Αν η Επιτροπή κρίνει ότι ένα Κράτος Μέλος έχει παραβεί υποχρέωσή του εκ της παρούσας Συνθήκης, διατυπώνει αιτιολογημένη γνώμη επί του θέματος, …». Αν και ο καταγγέλλων δεν επιδιώκει χρηματική αποζημίωση από την Επιτροπή, η τελευταία είναι σαφώς καταδικαστέα για την αργοπορία της να διασφαλίσει την επιβολή του Κοινοτικού Δικαίου. Η Επιτροπή οφείλει να εκδώσει αιτιολογημένη γνώμη, που να δηλώνει ότι η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου δεν συμμορφώνεται με το Κοινοτικό Δίκαιο επί 30 σχεδόν έτη.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Εισαγωγική παρατήρηση

1.1 Οι τελικές παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος διατυπώνουν το νέο ισχυρισμό, ότι η Επιτροπή είναι καταδικαστέα για την αργοπορία της να διασφαλίσει την εφαρμογή της Οδηγίας 73/239 σε σχέση με την ασφαλιστική αγορά Lloyd's. Ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι

η Επιτροπή οφείλει να εκδώσει αιτιολογημένη γνώμη, που να δηλώνει ότι η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου δεν συμμορφώνεται με το Κοινοτικό Δίκαιο επί 30 σχεδόν έτη.

1.2 Ο Διαμεσολαβητής δεν θεώρησε ενδεδειγμένο να καθυστερήσει την απόφασή του στην παρούσα υπόθεση, προκειμένου να ερευνήσει αυτόν τον νέο ισχυρισμό. Ο καταγγέλλων δύναται να υποβάλει νέα καταγγελία στον Διαμεσολαβητή.

2 Άρνηση δημοσιοποίησης της προειδοποιητικής επιστολής της 20ής Δεκεμβρίου 2001

2.1 Ο καταγγέλλων υπέβαλε αίτηση στην Επιτροπή για τη δημοσιοποίηση της προειδοποιητικής επιστολής, που είχε απευθύνει η Επιτροπή στην κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου στις 20 Δεκεμβρίου 2001, με αντικείμενο παραβάσεις της Οδηγίας 73/239 σε σχέση με την ασφαλιστική αγορά Lloyd's. Ο καταγγέλλων αμφισβητεί την άρνηση της Επιτροπής να δημοσιοποιήσει την προειδοποιητική επιστολή και υποστηρίζει ότι το βρετανικό Υπουργείο Οικονομικών δήλωσε ότι δεν είχε καμία αντίρρηση για τη δημοσιοποίησή της.

Ο καταγγέλλων υποστηρίζει, επίσης, ότι οι απαντήσεις της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου προς την Επιτροπή θα βασιστούν σε πολύ μεγάλο βαθμό σε στοιχεία που θα προέρχονται από τη Lloyd's, η οποία στο παρελθόν υπήρξε πολύ φειδωλή στην αποκάλυψη της αλήθειας.

2.2 Σύμφωνα με την Επιτροπή, η δημοσιοποίηση της προειδοποιητικής επιστολής θα υπονόμευε τη διενέργεια της έρευνας επί της εικαζόμενης παράβασης. Ισχύει, συνεπώς, η εξαίρεση στο δικαίωμα πρόσβασης που προβλέπεται στο Άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση του Κανονισμού 1049/2001 [23].

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η υπόθεση Lloyd's είναι μια πολυσύνθετη και πολύ ευαίσθητη υπόθεση και ότι η σχετική έρευνα για πιθανή παράβαση του Κοινοτικού Δικαίου από το Ηνωμένο Βασίλειο βρίσκεται ακόμη υπό εξέλιξη. Η δημοσιοποίηση των εγγράφων που αντηλλάγησαν με τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου θα είχε δυσμενή αντίκτυπο στην εξέλιξη της έρευνας αυτής. Τελικός στόχος είναι η διασφάλιση της πλήρους συμμόρφωσης με το Κοινοτικό Δίκαιο. Η διαδικασία αυτή προϋποθέτει ένα κλίμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης, που θα πλήττονταν από τη δημοσιοποίηση των εγγράφων που συνδέονται με την έρευνα. Ο ισχυρισμός του καταγγέλλοντος, ότι το Υπουργείο Οικονομικών του Ηνωμένου Βασιλείου δεν είχε αντίρρηση για τη δημοσιοποίηση της προειδοποιητικής επιστολής, δεν ευσταθούσε. Η Επιτροπή ζήτησε από τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου να άρουν το απόρρητο σε σχέση με άλλα αιτήματα για πρόσβαση σε έγγραφα, που συνδέονται με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ, χωρίς όμως αποτέλεσμα.

Η Επιτροπή υποστηρίζει, επίσης, ότι επαλήθευσε την ορθότητα των πληροφοριών που προσκόμισαν οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, με τη βοήθεια μιας σειράς συγκεκριμένων εξωτερικών πηγών, καθώς και εσωτερικών εμπειρογνωμόνων επί τεχνικών θεμάτων.

2.3 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι το Άρθρο 4, παράγραφος 2 του Κανονισμού 1049/2001 ορίζει ότι τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σ' ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία «του σκοπού επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου», εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον. Σε απόφασή του σχετική με την Απόφαση 94/90 της Επιτροπής (την οποία αντικατέστησε ο Κανονισμός 1049/2001), το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η διασφάλιση του στόχου της φιλικής επίλυσης της διαφοράς μεταξύ της Επιτροπής και του Κράτους Μέλους μπορεί να δικαιολογήσει την άρνηση παροχής πρόσβασης στην προειδοποιητική επιστολή, που συντάχθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας λόγω παραβάσεως του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ.[24] Όσον αφορά το ζήτημα της

[23] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ης Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, 2001 ΕΕ L 145/43.

[24] Υπόθεση T-191/99, Petrie κ.ά. κατά Επιτροπής, [2001] Συλλογή II-3677, παράγραφος 68.

πιθανής ύπαρξης υπερισχύοντος δημόσιου συμφέροντος, το οποίο εξετάζεται στο σημείο 2.5 κατωτέρω, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι, με βάση την προαναφερθείσα νομολογία, η Επιτροπή θα μπορούσε εύλογα να κρίνει ότι νομιμοποιείται να αρνηθεί τη δημοσιοποίηση της εν λόγω προειδοποιητικής επιστολής. Ο Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει, ωστόσο, ότι το Δικαστήριο είναι η ανώτατη αρχή σε θέματα Κοινοτικού Δικαίου.

2.4 Όσον αφορά τη στάση των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι, ενώ η εφαρμογή του Κανονισμού 1049/2001 επαφίεται στην Επιτροπή, η διασφάλιση του στόχου του φιλικού διακανονισμού είναι μάλλον δύσκολο να μπορεί να δικαιολογήσει την άρνηση πρόσβασης, όταν το εμπλεκόμενο Κράτος Μέλος είναι πρόθυμο να συναινέσει στη δημοσιοποίηση. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής δεν έχει λόγο να αμφισβητήσει το επιχείρημα της Επιτροπής ότι οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου δεν συναινούν σε δημοσιοποίηση στην παρούσα υπόθεση.

2.5 Όσον αφορά το γεγονός ότι ο καταγγέλλων δεν είναι σε θέση να ανασκευάσει ενδεχομένως παραπλανητικές πληροφορίες που έχουν παρασχεθεί στην Επιτροπή, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει αρχικά ότι το Πρωτοδικείο έχει διασαφηνίσει ότι οι ιδιώτες δεν είναι διάδικοι στις διαδικασίες λόγω παραβάσεως βάσει του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ και, συνακόλουθα, δεν μπορούν να επικαλούνται δικαιώματα άμυνας συνδεόμενα με την εφαρμογή της αρχής της κατ' αντιμωλίαν ακροάσεως.[25]

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει, ωστόσο, ότι σχετική εξαίρεση βάσει του Κανονισμού 1049/2001 ισχύει, «εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον». Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι ο καταγγέλλων κατάφερε να θεμελιώσει την ύπαρξη σημαντικού δημόσιου συμφέροντος για τη δημοσιοποίηση, η οποία θα έδινε τη δυνατότητα στους πολίτες να ελέγξουν την ορθότητα των πληροφοριών που διαθέτει η Επιτροπή και, με τον τρόπο αυτό, να ενισχύσουν την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας λόγω παραβάσεως του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί, ωστόσο, ότι στην παρούσα κατάσταση του Κοινοτικού Δικαίου και ενόψει των άλλων δυνατοτήτων ελέγχου, στις οποίες αναφέρθηκε η Επιτροπή, η Επιτροπή ορθώς έκρινε, στην παρούσα υπόθεση, ότι δεν υφίσταται υπερισχύον δημόσιο συμφέρον που να υπαγορεύει τη δημοσιοποίηση. Ο Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει, ωστόσο, ότι το Δικαστήριο είναι η ανώτατη αρχή σε θέματα Κοινοτικού Δικαίου.

2.6 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι δε διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση, όσον αφορά τη συγκεκριμένη πτυχή της καταγγελίας.

2.7 Ο Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει ότι ο καταγγέλλων διατύπωσε αίτηση για δημοσιοποίηση, αποκλειστικά, της προειδοποιητικής επιστολής της Επιτροπής με ημερομηνία 20 Δεκεμβρίου 2001 και ότι η Επιτροπή εξήγησε ότι η έναρξη της τρέχουσας έρευνάς της συνδέεται με την κατάσταση μετά την εφαρμογή του Νόμου του 2000 περί Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών και Αγορών.

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι ο καταγγέλλων δύναται να υποβάλει αίτηση στην Επιτροπή βάσει του Κανονισμού 1049/2001, για πρόσβαση σε έγγραφα που, στο μέτρο που σχετίζονται με την κατάσταση πριν από την έναρξη ισχύος του Νόμου του 2000 περί Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών και Αγορών, ενδέχεται να μην επηρεάζουν πλέον την τρέχουσα διαδικασία του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ.

3 Το πεδίο της έρευνας της Επιτροπής δυνάμει της διαδικασίας λόγω παραβάσεως του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ

3.1 Σε συμπληρωματική επιστολή που απεστάλη κατά τη διάρκεια της έρευνας, ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι η έρευνα της Επιτροπής, δυνάμει του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ, πρέπει να επικεντρωθεί τόσο στις παρατυπίες του παρελθόντος, όσο και στις εικαζόμενες παραβάσεις της Οδηγίας.

[25] Όπ. π. παράγραφος 70.

3.2 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι στόχος της διαδικασίας λόγω παραβάσεως δυνάμει του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ είναι η επίτευξη ή η αποκατάσταση της συμμόρφωσης της εθνικής νομοθεσίας με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι η ετυμηγορία σχετικά με την ύπαρξη ή μη ανάλογης συμβατότητας κατά το παρελθόν.

3.3 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, σύμφωνα με το Δικαστήριο, ο σκοπός της προ της ασκήσεως της προσφυγής διοικητικής αυτής διαδικασίας που προβλέπει το Άρθρο 226 Συνθήκης ΕΚ έγκειται στο να παράσχει στο Κράτος Μέλος τη δυνατότητα να συμμορφωθεί οικειοθελώς προς τις επιταγές της Συνθήκης ή, ενδεχομένως, να του δώσει την ευκαιρία να δικαιολογήσει τη θέση του.[26] Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί, συνεπώς, ότι η Επιτροπή νομιμοποιείται να επικεντρώσει την έρευνά της δυνάμει του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ στο κατά πόσο υπάρχει παράβαση του Κοινοτικού Δικαίου μετά την εφαρμογή του Νόμου του 2000 περί Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών και Αγορών. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης, όσον αφορά αυτήν την πτυχή της καταγγελίας.

4 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΜΜΕΣΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΗΣ ΛΟΓΩ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΕ ΑΝΟΙΚΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1536/2002/OV (εμπιστευτική) κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα συναφή γεγονότα έχουν ως εξής:

Ο καταγγέλλων επιθυμούσε να συμμετάσχει στον ανοικτό διαγωνισμό COM/A/2/02 που οργανώθηκε από την Επιτροπή (ΓΔ Γεωργίας, Αλιείας και Περιβάλλοντος) για την πρόσληψη αναπληρωτών υπαλλήλων διοικήσεως (A8). Η προκήρυξη του διαγωνισμού προέβλεπε ότι οι υποψήφιοι έπρεπε να έχουν αποκτήσει το απαιτούμενο πανεπιστημιακό πτυχίο μετά τον Σεπτέμβριο του 1997. Ο καταγγέλλων παρατήρησε ότι αυτό συνιστά διάκριση λόγω ηλικίας, καθώς ο ίδιος είχε λάβει το πτυχίο του το 1994 και δεν μπορούσε να συμμετάσχει στον διαγωνισμό.

Κατόπιν τούτου, υπέβαλε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή, στις 28 Αυγούστου 2002, υποστηρίζοντας ότι ο όρος της προκήρυξης του διαγωνισμού ότι το πανεπιστημιακό πτυχίο που απαιτούνταν για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό έπρεπε να έχει αποκτηθεί μετά τον Σεπτέμβριο του 1997 συνιστούσε διάκριση λόγω ηλικίας.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή επεσήμανε ότι ο γενικός διαγωνισμός COM/A/2/02, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της 25ης Ιουλίου 2002, οργανώθηκε για την πρόσληψη αναπληρωτών υπαλλήλων διοικήσεως A8. Η καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή

[26] Υπόθεση C-191/95, Επιτροπή κατά Γερμανίας [1998] Συλλογή I-5449, παράγραφος 44.

αιτήσεων ήταν η 27η Σεπτεμβρίου 2002. Το σημείο II.2 της προκήρυξης του διαγωνισμού όριζε ότι δεν απαιτούνταν επαγγελματική εμπειρία, αλλά έθετε ως προϋπόθεση ότι οι υποψήφιοι έπρεπε να έχουν αποκτήσει το πανεπιστημιακό τους πτυχίο, το οποίο παρείχε πρόσβαση στον διαγωνισμό, μετά τον Σεπτέμβριο του 1997, ή κάποιο πανεπιστημιακό πτυχίο άμεσα συνδεδεμένο με τους τομείς δραστηριοτήτων μετά τις 27 Σεπτεμβρίου 1999.

Η Επιτροπή παρατήρησε ότι, όσον αφορά τη συμπερίληψη ρήτρας περί πρόσφατων πτυχίων για τους διαγωνισμούς που αφορούν τις θέσεις Α8, οι διατάξεις της παρούσας προκήρυξης διαγωνισμού ήταν ευρύτερες από ό,τι στο παρελθόν, υπό την έννοια ότι το πτυχίο που εξασφάλιζε πρόσβαση στον διαγωνισμό (δηλαδή ένα πτυχίο ολοκλήρωσης σπουδών σε άμεση σχέση με τους τομείς δραστηριοτήτων που αναφέρονται στην προκήρυξη του διαγωνισμού) έπρεπε να έχει αποκτηθεί την τελευταία πενταετία. Παλαιότερα το διάστημα αυτό περιοριζόταν στα τρία έτη. Επιπλέον, η εν λόγω προκήρυξη προέβλεπε έναν εναλλακτικό όρο σχετικά με την απόκτηση πτυχίου εξειδίκευσης εντός της τελευταίας τριετίας. Το εν λόγω πτυχίο εξειδίκευσης δεν έπρεπε, υποχρεωτικά, να είχε αποκτηθεί αμέσως μετά το πρώτο πτυχίο, αλλά μπορούσε να αποτελεί μέρος της συμπληρωματικής εκπαίδευσης στο πλαίσιο της σταδιοδρομίας του υποψηφίου.

Η Επιτροπή υπενθύμισε, επίσης, ότι ο εν λόγω διαγωνισμός αφορούσε στην πρόσληψη αναπληρωτών υπαλλήλων διοικήσεως Α8, που είναι η βασική θέση στον βαθμό Α. Ο όρος για πρόσφατο πτυχίο απορρέει από το χαρακτήρα των προσφερόμενων θέσεων, όπως έχει υποδείξει και ο Διαμεσολαβητής στα συμπεράσματά του στο σημείο 1.4 της κοινής απόφασής του επί των καταγγελιών 428/98/JMA και 464/98/JMA. Για τους βασικούς βαθμούς η Επιτροπή αναζητά άτομα με πρόσφατες ή «φρέσκιες» γνώσεις.

Όσον αφορά την υποτιθέμενη διάκριση λόγω ηλικίας που προέκυπτε από τον όρο για πρόσφατα αποκτηθέν πτυχίο, η Επιτροπή θέλησε να υπογραμμίσει ότι οι όροι πληρούνταν όχι μόνον από νέους αλλά και από άτομα μεγαλύτερης ηλικίας που ξεκίνησαν τις σπουδές τους στη διάρκεια της ενήλικης ζωής τους, εφόσον είχαν πάρει το πτυχίο τους εντός της τελευταίας πενταετίας.

Επιπλέον, δεδομένου ότι ο διαγωνισμός διενεργήθηκε παράλληλα με τον διαγωνισμό COM/A/1/02, όποιος/α δεν είχε αποκτήσει το πρώτο του πτυχίο εντός της τελευταίας πενταετίας ή το πτυχίο εξειδίκευσης εντός των τελευταίων τριών ετών, μπορούσε να συμμετάσχει στον διαγωνισμό COM/A/1/02. Ο όρος της επαγγελματικής εμπειρίας συνδέεται με τη θέση υπαλλήλου διοικήσεως, που προϋποθέτει τριετή επαγγελματική εμπειρία. Καθώς δεν υπάρχει όριο ηλικίας, δεν υφίσταται διάκριση λόγω ηλικίας, αλλά μόνον απαιτήσεις που απορρέουν από το χαρακτήρα των θέσεων.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων δε διατύπωσε παρατηρήσεις.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Ο ισχυρισμός περί διάκρισης λόγω ηλικίας

1.1 Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι ο όρος της προκήρυξης του διαγωνισμού ότι το πανεπιστημιακό πτυχίο, που απαιτούνταν για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό, έπρεπε να έχει αποκτηθεί μετά τον Σεπτέμβριο του 1997 συνιστούσε διάκριση λόγω ηλικίας.

1.2 Η Επιτροπή υποστήριξε ότι ο γενικός διαγωνισμός COM/A/2/02 οργανώθηκε για την πρόσληψη αναπληρωτών υπαλλήλων διοικήσεως Α8. Παρατήρησε δε ότι η εν λόγω ρήτρα περί πρόσφατων πτυχίων είναι ένας όρος, που απορρέει από το χαρακτήρα των προσφερόμενων θέσεων. Όσον αφορά την υποτιθέμενη διάκριση λόγω ηλικίας που προέκυπτε από την κατάσταση αυτή, η Επιτροπή παρατήρησε ότι οι όροι πληρούνταν όχι μόνον από νέους αλλά και από άτομα μεγαλύτερης ηλικίας που ξεκίνησαν τις σπουδές τους στη διάρκεια της

ενήλικης ζωής τους, εφόσον είχαν πάρει το πτυχίο τους εντός της τελευταίας πενταετίας. Η Επιτροπή υποστήριξε, επίσης, ότι όποιος δεν είχε αποκτήσει το πτυχίο του εντός της τελευταίας πενταετίας ή το πτυχίο εξειδίκευσης εντός των τελευταίων τριών ετών, μπορούσε να συμμετάσχει στον παράλληλο διαγωνισμό COM/A/1/02, που προϋπέθετε επαγγελματική εμπειρία.

1.3 Όπως έχει επανειλημμένα τονιστεί από τα Κοινοτικά δικαστήρια, η διαδικασία πρόσληψης Κοινοτικών υπαλλήλων πρέπει να σέβεται την αρχή της ίσης μεταχείρισης, ως μία από τις βασικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βάσει αυτής της αρχής, συγκρίσιμες καταστάσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται διαφορετικά, εκτός εάν η διαφοροποίηση αυτή έχει αντικειμενική αιτιολόγηση. Κατά συνέπεια, υποψήφιοι που βρίσκονται σε παρεμφερή κατάσταση δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται με διαφορετικό τρόπο, εκτός εάν παρέχεται επαρκής αιτιολόγηση ως προς αυτό[27].

1.4 Η χρήση από την Επιτροπή μιας, υποτίθεται, έμμεσα μεροληπτικής διάταξης στους όρους συμμετοχής στον διαγωνισμό COM/A/2/02, συγκεκριμένα της ημερομηνίας, κατά την οποία οι αιτούντες για τις θέσεις Α8 έπρεπε να έχουν αποκτήσει το πανεπιστημιακό τους πτυχίο ή άλλο πτυχίο εξειδίκευσης, πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικούς λόγους. Η αιτιολόγηση αυτή πρέπει να παρέχει στον Διαμεσολαβητή τη δυνατότητα να κρίνει, αν η Επιτροπή, επιβάλλοντας το συγκεκριμένο είδος όρου, ενήργησε εντός των ορίων της νόμιμης εξουσίας της.

1.5 Η Επιτροπή αιτιολόγησε την εφαρμογή της εν λόγω ρήτρας, βασιζόμενη στο χαρακτήρα και στα καθήκοντα, με τα οποία είναι επιφορτισμένη η θέση του αναπληρωτή υπαλλήλου διοικήσεως. Εφόσον οι υπάλληλοι Α8 δεν χρειάζεται να έχουν καμία σχετική επαγγελματική εμπειρία πριν από την πρόσληψή τους στην Επιτροπή, η τελευταία όρισε μια ημερομηνία ολοκλήρωσης των σπουδών ή των εξειδικευμένων σπουδών τους. Το «πρόσφατο» του πτυχίου τους εμφανίστηκε, συνεπώς, ως ειδικός όρος με βάση το χαρακτήρα των προσφερόμενων θέσεων.

1.6 Φαίνεται, επίσης, ότι οι υποψήφιοι μεγαλύτερης ηλικίας, που έχουν ολοκληρώσει πρόσφατα τις σπουδές ή τις σπουδές εξειδίκευσής τους, μπορούσαν επίσης να συμμετάσχουν στον διαγωνισμό. Αλλά και οι υποψήφιοι, που δεν είχαν πάρει το πανεπιστημιακό τους πτυχίο ή άλλο πτυχίο εξειδίκευσης εντός των τελευταίων πέντε ή τριών ετών αντιστοίχως, μπορούσαν να συμμετάσχουν στον παράλληλο διαγωνισμό COM/A/1/02, ο οποίος προϋπέθετε επαγγελματική εμπειρία. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε εύλογα τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή. Επίσης, οι περιορισμοί που επιβάλλει η συγκεκριμένη διάταξη κρίνονται αναλογικοί σε σχέση με τον επιδιωκόμενο στόχο, ο οποίος συνίσταται στο να μπορέσει η Επιτροπή να εντοπίσει ευκολότερα τους πιο κατάλληλους υποψήφιους Α8.

1.7 Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε ότι, επιβάλλοντας στους υποψήφιους Α8 έναν όρο βασισμένο στο «πρόσφατο του πτυχίου», η Επιτροπή ενήργησε εντός των ορίων της νόμιμης εξουσίας της. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν στοιχειοθετείται κακοδιοίκηση, όσον αφορά την εν λόγω υπόθεση.

2 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

[27] Υπόθεση T-42/91, Hoyer κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [1994], Συλλογή SC II-297· υπόθεση T-44/91, Smets κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [1994] Συλλογή SC II-319.

ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΑ ΧΟΡΗΓΗΣΕΙ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΟΥ ΥΠΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1753/2002/GG (Εμπιστευτική) κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ακολουθεί περίληψη της απόφασης, η οποία δεν ήταν δυνατό να δημοσιοποιηθεί στο σύνολό της, λόγω του μεγάλου μήκους της. Το πλήρες κείμενο της απόφασης στα γερμανικά και τα αγγλικά είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, στην παρακάτω ηλεκτρονική διεύθυνση: http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/021753.htm

Το Μάρτιο του 2002, ο καταγγέλλων, Ιρλανδός πολίτης, υπέβαλε αίτηση στην Επιτροπή, για να αποκτήσει πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα, σύμφωνα με τον Κανονισμό 1049/2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής[28].

Τα σχετικά έγγραφα χορηγήθηκαν στον καταγγέλλοντα, με την εξαίρεση δύο επιστολών, που είχε αποστείλει η Ιρλανδία στην Επιτροπή δυνάμει του Άρθρου 27, παράγραφος 1 της έκτης Οδηγίας, και μιας κοινοποίησης της Ιρλανδίας δυνάμει του Άρθρου 27, παράγραφος 5 της ίδιας Οδηγίας. Η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι δεν ήταν δυνατό να του χορηγηθεί πρόσβαση, διότι οι ιρλανδικές φορολογικές αρχές είχαν ζητήσει να μην κοινοποιηθούν τα εν λόγω έγγραφα.

Ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι η Επιτροπή εσφαλμένα αρνήθηκε να του επιτρέψει την πρόσβαση στα έγγραφα αυτά, διότι η κοινοποίησή τους δεν θα έβλαπτε κανένα από τα συμφέροντα που αναφέρονται στον Κανονισμό 1049/2001, και ότι η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε με τους διαδικαστικούς κανόνες που ορίζονται στην Απόφαση 2001/937[29]. Ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι η Επιτροπή πρέπει, επομένως, να αναθεωρήσει την απόφασή της.

Στο πλαίσιο της έρευνας του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή εξέφρασε την άποψη ότι είχε εφαρμόσει σωστά τις διαδικασίες και ότι όχι μόνον είχε το δικαίωμα, αλλά ήταν και υποχρεωμένη να συμβουλευθεί τις εθνικές αρχές, που είχαν συντάξει τα εν λόγω έγγραφα. Πρόβαλε, επίσης, το επιχείρημα ότι, εάν η Επιτροπή είχε θεωρήσει επιζήμια την κοινοποίηση, δεν θα είχε συμβουλευθεί τις ιρλανδικές αρχές και θα είχε αρνηθεί εξαρχής την πρόσβαση. Το δικαίωμα των Κρατών Μελών να μην επιτρέπουν στα θεσμικά όργανα την κοινοποίηση εγγράφων που συνέταξαν εκείνα δεν αποσκοπεί στον περιορισμό της πρόσβασης στα έγγραφα αυτά καθεαυτά, αλλά στον περιορισμό της πρόσβασης στα έγγραφα δυνάμει των Κοινοτικών κανόνων. Σκοπός του περιορισμού είναι να λαμβάνεται υπόψη το καθεστώς του εγγράφου στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας και πολιτικής και, συνεπώς, να αποφεύγονται ασυμφωνίες ανάμεσα στην Επιτροπή και στα διάφορα εθνικά συστήματα διαφάνειας.

Στην απόφασή του επί της υπόθεσης, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε καταρχάς ότι ο καταγγέλλων δεν κατάφερε να αποδείξει ότι η απόφαση της Επιτροπής να αρνηθεί την πρόσβαση ήταν εσφαλμένη και έκρινε ότι δεν υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης σχετικά με τη συγκεκριμένη πτυχή της υπόθεσης.

Επίσης, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι η Επιτροπή, μολονότι δε συμμορφώθηκε με τους δικούς της διαδικαστικούς κανόνες, όπως ορίζονται στην Απόφαση 2001/937, ενήργησε σωστά σχετικά με την ουσία της υπόθεσης. Αντίθετα, θα μπορούσε να υποστηριχθεί το επιχείρημα ότι, εάν η Επιτροπή είχε συμμορφωθεί με τους δικούς της διαδικαστικούς κανόνες, θα ήταν ένοχη κακοδιοίκησης. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι στην παρούσα υπόθεση δεν άρμοζε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η παράλειψη της Επιτροπής να συμμορφωθεί με

28 ΕΕ 2001 αριθ. L 145, σελ. 43.

29 Απόφαση 2001/937/ΕΚ,ΕΚΑΧ,Ευρατόμ της 5ης Δεκεμβρίου 2001, η οποία θεσπίζει αναλυτικούς κανόνες για την εφαρμογή του Κανονισμού 1049/2001 από την Επιτροπή. ΕΕ 2001 αριθ. L 345, σελ. 94.

τους δικούς της διαδικαστικούς κανόνες αποτελούσε κρούσμα κακοδιοίκησης. Προκειμένου να συμβάλει στην αποφυγή παρόμοιων περιστατικών στο μέλλον, ο Διαμεσολαβητής προέβη στην ακόλουθη πρόσθετη παρατήρηση:

Από τις έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή προκύπτει ότι οι Διαδικαστικοί Κανονισμοί που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή στην Απόφαση 2001/937/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ της 5ης Δεκεμβρίου 2001, για την τροποποίηση των εσωτερικών Διαδικαστικών της Κανονισμών, ιδιαίτερα δε το Άρθρο 5, παράγραφος 4 των κανονισμών αυτών, δε συντάχθηκε με την ακρίβεια που απαιτείται, ώστε να αντικατοπτρίζει τις ουσιαστικές διατάξεις που ορίζονται στον Κανονισμό 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής κρίνει σκόπιμη την αναθεώρηση των διατάξεων αυτών από την Επιτροπή. Οι σχετικοί κανόνες που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο με την Απόφασή του της 29ης Νοεμβρίου 2001 για την τροποποίηση των Διαδικαστικών Κανονισμών του Συμβουλίου[30] *(ιδιαίτερα δε το Άρθρο 2, παράγραφος 1 του παραρτήματος III, που επισυνάπτεται στους Διαδικαστικούς Κανονισμούς του Συμβουλίου δυνάμει της εν λόγω Απόφασης) μπορεί να αποτελέσει χρήσιμο βοήθημα στο πλαίσιο αυτό.*

ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΘΕΣΗ ΑΠΟΣΠΑΣΜΕΝΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΑ

Απόφαση επί της καταγγελίας 172/2003/IP κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Η καταγγελία αφορά τον χειρισμό από την Επιτροπή αίτησης του καταγγέλλοντος για θέση αποσπασμένου εθνικού εμπειρογνώμονα.

Τον Σεπτέμβριο του 2001, η Γενική Διεύθυνση Εσωτερικής Αγοράς (εφεξής ΓΔ MARKT) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής διένειμε στις Μόνιμες Αντιπροσωπείες της Επιτροπής στα Κράτη Μέλη τέσσερις ανακοινώσεις πρόσληψης αποσπασμένων εθνικών εμπειρογνωμόνων (εφεξής ΑΕΕ) σε τέσσερις διαφορετικές μονάδες. Ο καταγγέλλων υπέβαλε αίτηση για τη διαθέσιμη θέση στη μονάδα D/1, «Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων».

Με επιστολή της 16ης Ιανουαρίου 2002, ο καταγγέλλων ενημερώθηκε ότι η αίτησή του δεν έγινε δεκτή. Η επιστολή ανέφερε ότι «προωθήσαμε το βιογραφικό σας σημείωμα στη ΓΔ, αλλά βρισκόμαστε στη δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσουμε ότι η αίτησή σας δεν έγινε δεκτή. Ωστόσο, τα στοιχεία σας θα κρατηθούν στο αρχείο για χρονικό διάστημα ενός έτους».

Στις 11 Φεβρουαρίου 2002, ο καταγγέλλων απηύθυνε επιστολή στην Επιτροπή και ζήτησε από το εν λόγω θεσμικό όργανο: (i) να αιτιολογήσει την απόφασή του να απορρίψει την αίτησή του, (ii) να του κοινοποιήσει το όνομα του υποψηφίου που επιλέχθηκε και (iii) να του χορηγήσει πρόσβαση σε ένα αντίγραφο κάθε σχετικού εγγράφου.

Στην απάντησή της τής 13ης Μαρτίου 2002, η Επιτροπή ανέφερε ότι η επιστολή που απέστειλε στις 16 Ιανουαρίου 2002 ήταν μία ενδιάμεση επιστολή, η οποία εστάλη για να ενημερωθούν οι υποψήφιοι ότι τα στοιχεία τους θα κρατηθούν για ένα έτος. Η Επιτροπή επεσήμανε ότι, μέχρι εκείνη τη στιγμή, δεν είχε γίνει καμία επιλογή και ότι, λόγω εσωτερικής αναδιάρθρωσης των εμπλεκόμενων υπηρεσιών, δεν ήταν βέβαιο ότι η θέση του ΑΕΕ θα εκαλύπτετο σύντομα.

30 ΕΕ 2001 αριθ. L 313, σελ. 40.

Επιπλέον, η Επιτροπή ανέφερε ότι η προκήρυξη μιας θέσης δεν είναι δεσμευτική για το αντίστοιχο θεσμικό όργανο, το οποίο μπορεί να αποφασίσει τελικά να μην την καλύψει.

Στις 2 Απριλίου 2002, ο καταγγέλλων απηύθυνε νέα επιστολή στην Επιτροπή. Επεσήμανε ότι η επιστολή της 16ης Ιανουαρίου 2002 δήλωνε σαφώς ότι η αίτησή του απορρίφθηκε. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, αυτό σήμαινε ότι είχε προηγηθεί μια διαδικασία επιλογής. Επιπλέον, διατύπωσε την άποψη ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να είχε ενημερώσει τους υποψηφίους για κάθε απόφαση που ελήφθη στο πλαίσιο της σχετικής διαδικασίας. Με την απάντησή της τής 8ης Μαΐου 2002, η Επιτροπή επανέλαβε όσα είχε επισημάνει στην επιστολή της 13ης Μαρτίου 2002.

Στην επιστολή της τής 4ης Σεπτεμβρίου 2002, απαντώντας σε νέα επιστολή του καταγγέλλοντος της 18ης Ιουνίου 2002, η Επιτροπή ανέφερε ότι: (i) όσον αφορά τη θέση στη μονάδα D/1 είχαν παραληφθεί τρεις αιτήσεις, συμπεριλαμβανομένης εκείνης του καταγγέλλοντος, (ii) μετά την αλλαγή της εσωτερικής δομής της ΓΔ MARKT και την αναθεώρηση της κατανομής των ανθρώπινων πόρων, αποφάσισε να μην προχωρήσει στην κάλυψη της θέσης του ΑΕΕ στη μονάδα D/1, (iii) η ΓΔ MARKT δεν προσέλαβε κανέναν ΑΕΕ σε συνέχεια της εν λόγω ανακοίνωσης για την πλήρωση κενής θέσης, (iv) δεδομένου ότι δεν υπήρχε έγγραφη απόφαση μη πλήρωσης της θέσης, δεν ήταν δυνατό να χορηγηθεί στον καταγγέλλοντα πρόσβαση στο έγγραφο που ζήτησε με την επιστολή του της 11ης Φεβρουαρίου 2002. Επιπλέον, η ΓΔ MARKT εξέφρασε τη λύπη της για το γεγονός ότι η επιστολή που εστάλη στους υποψηφίους τον Ιανουάριο του 2002 ήταν μια τυπική επιστολή που κανονικά αποστέλλεται για να ενημερωθούν οι υποψήφιοι ότι η αίτησή τους απορρίφθηκε. Στην προκειμένη περίπτωση, θα ήταν προτιμότερο να είχε διευκρινισθεί ότι η Επιτροπή αποφάσισε να μην καλύψει τη θέση και να είχαν δοθεί οι σχετικές εξηγήσεις.

Στην καταγγελία του προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν τήρησε της αρχές της χρηστής διοίκησης κατά την αποστολή της επιστολής της 16ης Ιανουαρίου 2002, καθώς οι πληροφορίες που περιείχε ήταν εσφαλμένες. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν του χορήγησε πρόσβαση στα έγγραφα που σχετίζονταν με την απόφαση της Επιτροπής να μην καλύψει τη θέση του ΑΕΕ.

Περαιτέρω, ο καταγγέλλων ζήτησε αποζημίωση ύψους 100.000 ευρώ για την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που ισχυρίζεται ότι υπέστη.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή υπενθύμισε τα γεγονότα της καταγγελίας και επεσήμανε τα εξής:

Ο καταγγέλλων ήταν ένας από τους τρεις υποψηφίους που υπέβαλαν αίτηση για τη θέση του ΑΕΕ μετά τη δημοσίευση ανακοίνωσης πλήρωσης κενής θέσης τον Σεπτέμβριο του 2001 από τη ΓΔ MARKT. Όλοι οι υποψήφιοι που υπέβαλαν αίτηση για τη θέση ενημερώθηκαν μέσω τυπικής επιστολής ότι η αίτησή τους απορρίφθηκε. Η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι οι πληροφορίες που περιέχονταν στην επιστολή ήταν παραπλανητικές για τον καταγγέλλοντα, ο οποίος μπορούσε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι είχε επιλεγεί άλλος υποψήφιος.

Ωστόσο, με την επιστολή τους της 13ης Μαρτίου 2002, απαντώντας στην επιστολή του καταγγέλλοντος της 11ης Φεβρουαρίου 2002, οι υπηρεσίες της Επιτροπής παρείχαν στον καταγγέλλοντα λεπτομερή εξήγηση σχετικά με την απόφαση να μην καλυφθεί η θέση του ΑΕΕ.

Ο καταγγέλλων απέστειλε νέα επιστολή στις 2 Απριλίου 2002, στην οποία ανέφερε ότι η ανακοίνωση για την πλήρωση κενής θέσης δημιούργησε εύλογες προσδοκίες σχετικά με την επιλογή για τη θέση αυτή. Ανέφερε, επίσης, ότι είχε ενημερωθεί πως επιλέχθηκε άλλος

υποψήφιος. Ως εκ τούτου, επανέλαβε το αίτημά του για τη χορήγηση πρόσβασης στα έγγραφα που σχετίζονταν με την απόφαση να μην καλυφθεί η θέση του ΑΕΕ.

Στις 8 Μαΐου 2002, οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής απάντησαν στον καταγγέλλοντα και επιβεβαίωσαν το περιεχόμενο της επιστολής της 13ης Μαρτίου 2002. Πρόσθεσαν, ακόμη, ότι η Επιτροπή δε δεσμευόταν από τη δημοσίευση μιας ανακοίνωσης πλήρωσης κενής θέσης.

Στις 18 Ιουνίου 2002, ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή, δυνάμει του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς, η οποία παρελήφθη από το Γενικό Γραμματέα και καταχωρήθηκε με αριθμό πρωτοκόλλου A/330162. Ο Γενικός Διευθυντής της ΓΔ MARKT απάντησε στην καταγγελία αυτή στις 4 Σεπτεμβρίου 2002. Επιβεβαίωσε τις πληροφορίες που περιέχονταν στην επιστολή της 13ης Μαρτίου 2002 και επεσήμανε ότι η ΓΔ MARKT δεν προσέλαβε κανέναν ΑΕΕ στη μονάδα D/1 σε συνέχεια της ανακοίνωσης πλήρωσης κενής θέσης τον Σεπτέμβριο του 2001. Ο Γενικός Διευθυντής ζήτησε και πάλι συγγνώμη για το γεγονός ότι ο καταγγέλλων έλαβε μόνον μια τυπική επιστολή, που τον ενημέρωνε ότι η αίτησή του απορρίφθηκε. Ωστόσο, υπογράμμισε ότι η πληροφορία, πως τα στοιχεία του καταγγέλλοντος θα κρατούνταν στη βάση δεδομένων της ΓΔ MARKT, ήταν σωστή.

Με την επιστολή του της 7ης Οκτωβρίου 2002, ο καταγγέλλων προσέφυγε κατά της απάντησης στην καταγγελία του (A/330162) και ζήτησε πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα.

Στην απάντησή του της 12ης Νοεμβρίου 2002, ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής δήλωσε ότι, μολονότι μπορούσε να δεχθεί ότι σημειώθηκαν κάποιες παρατυπίες κατά την εκτέλεση της εν λόγω διαδικασίας, αυτές διορθώθηκαν μέσω της διευκρίνισης που δόθηκε αργότερα στον καταγγέλλοντα.

Στις 15 Νοεμβρίου 2002, η ΓΔ MARKT παρέσχε στον καταγγέλλοντα τα ακόλουθα έγγραφα: αντίγραφο σημειώματος από τον κ. M., Γενικό Διευθυντή της ΓΔ MARKT, προς τον κ. R., Γενικό Διευθυντή Προσωπικού και Διοίκησης (ΓΔ ADMIN), με ημερομηνία 24 Οκτωβρίου 2001, σχετικά με την αλλαγή στη δομή της ΓΔ MARKT, η οποία είχε ως αποτέλεσμα τη συγχώνευση των μονάδων D/1 και D/2· αντίγραφο σημειώματος από τη ΓΔ ADMIN προς τη ΓΔ MARKT με ημερομηνία 19 Νοεμβρίου 2001, για τη διαβίβαση των τριών αιτήσεων για τη θέση του ΑΕΕ στη μονάδα D/1, καθώς και ανώνυμα αντίγραφα των επιστολών προς τους άλλους δύο υποψηφίους για τη θέση του ΑΕΕ, οι οποίες ήταν πανομοιότυπες με την επιστολή της 16ης Ιανουαρίου 2002 προς τον καταγγέλλοντα.

Ως γενική παρατήρηση, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι η απάντηση που δόθηκε στον καταγγέλλοντα στις 16 Ιανουαρίου 2002 δεν περιείχε πλήρη και ακριβή αναφορά στους λόγους απόρριψης της αίτησής του. Η Επιτροπή είχε ήδη ζητήσει συγγνώμη με την επιστολή της τής 13ης Μαρτίου 2002. Εντούτοις, υπογράμμισε ότι η δημοσίευση της ανακοίνωσης για την πλήρωση θέσης ενός ΑΕΕ δεν είναι δυνατό να δημιουργεί εύλογες προσδοκίες εκ μέρους των υποψηφίων για την πρόληψή τους. Οι θέσεις των ΑΕΕ χρηματοδοτούνται από τη θέση Α-7003 του προϋπολογισμού. Σε κάθε Γενική Διεύθυνση διατίθεται μία πίστωση του προϋπολογισμού, την οποία εκείνη διαχειρίζεται με αποκεντρωμένο τρόπο. Οι αποφάσεις για τη δημιουργία ή τη μεταφορά θέσεων ΑΕΕ δεν απαιτούν ιδιαίτερες διατυπώσεις. Η απόφαση πρόσληψης ενός ΑΕΕ λαμβάνεται συνήθως βάσει αιτήματος από την αντίστοιχη ΓΔ προς τη Γενική Διεύθυνση Προσωπικού και Διοίκησης. Στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου ότι αποφασίσθηκε να μην προχωρήσει η διαδικασία πρόσληψης, δεν υποβλήθηκε σχετικό αίτημα.

Τέλος, η Επιτροπή ανέφερε ότι, όσον αφορά τον αριθμό πρωτοκόλλου των επιστολών που απεστάλησαν στους απορριφθέντες υποψηφίους για τη θέση του ΑΕΕ στις 16 Ιανουαρίου 2002, δεν μπορούσε να εξηγήσει την ύπαρξη του ίδιου αριθμού πρωτοκόλλου (238) σε δύο από αυτές. Σύμφωνα με την Επιτροπή, η πιθανότερη εξήγηση ήταν ότι δύο από τις επιστολές υποβλήθηκαν προς υπογραφή στον ίδιο φάκελο και η τρίτη (με αριθμό πρωτοκόλλου 240) σε διαφορετικό.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων εμμένει κατά βάση στην καταγγελία του.

Επιπλέον, επεσήμανε ότι ήταν απαράδεκτο το γεγονός να μην μπορεί η Επιτροπή να παράσχει μια εύλογη εξήγηση για το ότι δύο από τις επιστολές που εστάλησαν στους απορριφθέντες υποψηφίους στις 16 Ιανουαρίου 2002 είχαν τον ίδιο αριθμό πρωτοκόλλου, ενώ η τρίτη είχε διαφορετικό αριθμό πρωτοκόλλου. Ο καταγγέλλων εξέφρασε την άποψη ότι αυτό μπορεί να εξηγηθεί από το γεγονός ότι το περιεχόμενο των επιστολών δεν ήταν ίδιο.

Επανέλαβε τους ισχυρισμούς που είχε διατυπώσει στην καταγγελία του, επιμένοντας στην απαίτηση αποζημίωσης.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΕΣ

Ύστερα από προσεκτική εξέταση της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, προέκυψε ότι απαιτούνται περαιτέρω έρευνες. Ως εκ τούτου, με επιστολή του της 10ης Νοεμβρίου 2003, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να του χορηγήσει πρόσβαση στον φάκελό της.

Στις 25 Νοεμβρίου 2003, οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή εξέτασαν τον φάκελο της Επιτροπής, ο οποίος περιείχε έγγραφα σχετικά με την τροποποίηση του οργανογράμματος της ΓΔ MARKT, έγγραφα σχετικά με τις θέσεις ΑΕΕ στη ΓΔ MARKT, την εσωτερική αλληλογραφία μεταξύ διαφόρων υπηρεσιών της Επιτροπής σχετικά με την υπόθεση και την αλληλογραφία ανάμεσα στην Επιτροπή και τον καταγγέλλοντα. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής παρέδωσαν στον Διαμεσολαβητή έναν κατάλογο με τις θέσεις ΑΕΕ από το έτος 2000, μολονότι αυτές δεν περιέχονταν στον φάκελο. Από τον κατάλογο αυτό προκύπτει ότι καμία θέση ΑΕΕ δεν καλύφθηκε στη μονάδα D/1. Οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή έλαβαν, επίσης, αντίγραφα όλης της εξερχόμενης αλληλογραφίας από τη ΓΔ MARKT για τη 16η Ιανουαρίου 2002, με αριθμούς πρωτοκόλλου 238, 239, 240. Όσον αφορά τα έγγραφα αυτά, τα οποία σύμφωνα με αίτημα της Επιτροπής πρέπει να θεωρηθούν εμπιστευτικά, οι εκπρόσωποι της Επιτροπής διευκρίνισαν ότι, εάν περισσότερες από μία εξερχόμενες επιστολές στηρίζονται στην ίδια τυπική επιστολή με πανομοιότυπη διατύπωση, φέρουν όλες τον ίδιο αριθμό πρωτοκόλλου. Ωστόσο, ενδέχεται να προκύψει ένα «κενό» στους αριθμούς πρωτοκόλλου, όσον αφορά την αλληλογραφία από μία μονάδα ή ακόμη κι από έναν υπάλληλο. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το σύνολο της ΓΔ χρησιμοποιεί το ίδιο σύστημα ADONIS, δηλαδή το ίδιο σύστημα αριθμών πρωτοκόλλου. Αυτό σημαίνει ότι κάθε φορά που κάποιος καταχωρεί μια εξερχόμενη επιστολή, αυτή φέρει τον αμέσως επόμενο διαθέσιμο αριθμό πρωτοκόλλου.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Ο χειρισμός της αίτησης του καταγγέλλοντος

1.1 Ο καταγγέλλων υπέβαλε αίτηση για θέση αποσπασμένου εθνικού εμπειρογνώμονα στη ΓΔ MARKT, μονάδα D/1, «Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων», μετά τη σχετική ανακοίνωση πλήρωσης κενής θέσης, η οποία δημοσιεύθηκε από τη ΓΔ MARKT και διανεμήθηκε στις Μόνιμες Αντιπροσωπείες των Κρατών Μελών τον Σεπτέμβριο του 2001. Με επιστολή της 16ης Ιανουαρίου 2002, ενημερώθηκε ότι η αίτησή του απορρίφθηκε.

Στην καταγγελία του, ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν τήρησε της αρχές της χρηστής διοίκησης κατά την αποστολή της επιστολής της 16ης Ιανουαρίου 2002, καθώς οι πληροφορίες που περιείχε ήταν εσφαλμένες.

1.2 Στη γνώμη της, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι οι πληροφορίες που περιέχονταν στην επιστολή ήταν παραπλανητικές για τον καταγγέλλοντα, ο οποίος μπορούσε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι για τη θέση του ΑΕΕ είχε επιλεγεί άλλος υποψήφιος.

1.3 Σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης, τα θεσμικά όργανα πρέπει να αιτιολογούν με σαφήνεια και ακρίβεια τις αποφάσεις τους. Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι η επιστολή της 16ης Ιανουαρίου 2002 ήταν παραπλανητική για τον καταγγέλλοντα.

Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η Επιτροπή, στην επιστολή της 4ης Σεπτεμβρίου 2002 και, στη συνέχεια, στη γνώμη της προς τον Διαμεσολαβητή, εξήγησε στον καταγγέλλοντα τους λόγους για την απόφασή της να μην καλύψει της θέση του ΑΕΕ και ζήτησε συγγνώμη για την παραπλανητική επιστολή της 16ης Ιανουαρίου 2002.

1.4 Από την εξέταση του φακέλου της Επιτροπής από τις υπηρεσίες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή δεν προέκυψε κανένα στοιχείο, που θα μπορούσε να θέσει υπό αμφισβήτηση τις εξηγήσεις της Επιτροπής.

1.5 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής δεν κρίνει απαραίτητο να ερευνήσει περαιτέρω την πτυχή αυτή της υπόθεσης.

2 Το αίτημα του καταγγέλλοντος για πρόσβαση σε έγγραφα

2.1 Στην καταγγελία του, ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι η Επιτροπή δεν του παρέσχε πρόσβαση στα έγγραφα που σχετίζονταν με την απόφαση της Επιτροπής να μην καλύψει τη θέση του ΑΕΕ.

2.2 Στη γνώμη της, η Επιτροπή δήλωσε ότι στις 15 Νοεμβρίου 2002, η ΓΔ MARKT διαβίβασε στον καταγγέλλοντα όλα τα υπάρχοντα έγγραφα σχετικά με την εν λόγω διαδικασία, δηλαδή αντίγραφο σημειώματος από τον κ. M., Γενικό Διευθυντή της ΓΔ MARKT, προς τον κ. R., Γενικό Διευθυντή Προσωπικού και Διοίκησης (ΓΔ ADMIN), σχετικά με την αλλαγή στη δομή της ΓΔ MARKT, η οποία είχε ως αποτέλεσμα τη συγχώνευση των μονάδων D/1 και D/2, αντίγραφο σημειώματος από τη ΓΔ ADMIN προς τη ΓΔ MARKT με ημερομηνία 19 Νοεμβρίου 2001, για τη διαβίβαση των τριών αιτήσεων για τη θέση του ΑΕΕ στη μονάδα D/3, καθώς και ανώνυμα αντίγραφα των επιστολών προς τους άλλους δύο υποψηφίους για τη θέση του ΑΕΕ, οι οποίες ήταν πανομοιότυπες με την επιστολή της 16ης Ιανουαρίου 2002.

2.3 Οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ερεύνησαν τον φάκελο της Επιτροπής. Δεν βρέθηκε καμία έγγραφη απόφαση της Επιτροπής σχετικά με τη μη πλήρωση της θέσης του ΑΕΕ. Προέκυψε, επίσης, ότι δεν υπήρχαν άλλα έγγραφα σχετικά με την απόφαση αυτή, εκτός από εκείνα που είχαν κοινοποιηθεί από την Επιτροπή στον καταγγέλλοντα. Η έρευνα έδειξε, επίσης, ότι τα ανώνυμα αντίγραφα των επιστολών, που έλαβε ο καταγγέλλων, αντιστοιχούσαν στις επιστολές που είχαν αποσταλεί από την Επιτροπή στους άλλους δύο υποψηφίους.

2.4 Με βάση τα ανωτέρω, δεν φαίνεται να υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής σχετικά με τη συγκεκριμένη πτυχή της καταγγελίας.

3 Η απαίτηση του καταγγέλλοντος για αποζημίωση

3.1 Ο καταγγέλλων ζήτησε αποζημίωση ύψους 100.000 ευρώ για υλική ζημία και ηθική βλάβη.

3.2 Στη γνώμη της, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι η δημοσίευση της ανακοίνωσης πλήρωσης κενής θέσης ενός ΑΕΕ δεν είναι δυνατό να δημιουργεί εύλογες προσδοκίες εκ μέρους των υποψηφίων για την πρόληψή τους.

3.3 Ενόψει των ανωτέρω συμπερασμάτων σχετικά με τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι ο καταγγέλλων δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αιτιολογεί τη ζημία, την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της παραπλανητικής επιστολής της 16ης Ιανουαρίου 2002.

4 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δεν φαίνεται να υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, συνεπώς, περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΜΕΝΑ ΓΡΑΠΤΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΟΡΓΑΝΩΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Απόφαση επί της καταγγελίας 324/2003/MF κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή στις 7 Φεβρουαρίου 2003.

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα γεγονότα έχουν ως εξής:

Ο καταγγέλλων είναι υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Έλαβε μέρος στο διαγωνισμό COM/C/1/01, η ανακοίνωση του οποίου δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα αριθ. C 251A της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 και ο οποίος διοργανώθηκε από την Επιτροπή για τη δημιουργία ενός πίνακα προσλήψεων υπαλλήλων γραφείου στον τομέα οικονομικής διαχείρισης και λογιστικής. Πέρασε τις εξετάσεις προεπιλογής και συμμετείχε στις γραπτές εξετάσεις. Με επιστολή της 13ης Δεκεμβρίου 2002, η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι δεν έγινε δεκτή η συμμετοχή του στις προφορικές εξετάσεις, καθώς είχε συγκεντρώσει μόνον 17 σε σύνολο 40 βαθμών στην εξέταση δ) όπου η βάση ήταν 20 βαθμοί.

Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 18ης Δεκεμβρίου 2002, ο καταγγέλλων ζήτησε από την Επιτροπή το αντίγραφο του βαθμολογημένου γραπτού του και τη διορθωμένη έκδοση της γραπτής εξέτασης, ώστε να διαπιστώσει τα λάθη που είχε κάνει. Στις 10 Ιανουαρίου 2003, η Επιτροπή απέστειλε στον καταγγέλλοντα το αντίγραφο του γραπτού του, χωρίς διορθώσεις, μαζί με το φύλλο αξιολόγησης.

Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 16ης Ιανουαρίου 2003, ο καταγγέλλων ενημέρωσε την Επιτροπή ότι είχε ζητήσει το αντίγραφο του βαθμολογημένου γραπτού του και ότι είχε λάβει μόνον το αντίγραφο του γραπτού του χωρίς διορθώσεις. Με επιστολή της 29ης Ιανουαρίου 2003, η Επιτροπή απάντησε ότι είχε κοινοποιήσει όλες τις πληροφορίες για τις γραπτές εξετάσεις, στις οποίες έχουν πρόσβαση οι υποψήφιοι.

Στις 7 Φεβρουαρίου 2003, ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή. Ισχυρίσθηκε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή του απέκρυψε το βαθμολογημένο γραπτό του στα πλαίσια του διαγωνισμό COM/C/1/01. Ισχυρίσθηκε ακόμη ότι τα έγγραφα που του έστειλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δηλαδή το φύλλο αξιολόγησης και το γραπτό του χωρίς διορθώσεις, δεν του επέτρεπαν να διαπιστώσει τα λάθη που είχε κάνει.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Η γνώμη της Επιτροπής σχετικά με την καταγγελία έχει, συνοπτικά, ως εξής:

Η Επιτροπή αναγνώρισε ότι, με την επιστολή του Προέδρου Prodi της 7ης Δεκεμβρίου 1999 προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, είχε δεσμευθεί ότι οι υποψήφιοι θα μπορούν να έχουν πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά τους κατόπιν σχετικού αιτήματος, όσον αφορά τους

διαγωνισμούς, των οποίων η προκήρυξη δημοσιεύθηκε μετά την 1η Ιουλίου 2000.[31] Η Επιτροπή ισχυρίσθηκε ότι η πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά κατέστη δυνατή μόνον μετά την έγκριση των νομικών και διοικητικών ρυθμίσεων.

Η σχετική διαδικασία περιλαμβάνει τη σύνταξη ενός προσωρινού φύλλου αξιολόγησης με τις παρατηρήσεις και την προτεινόμενη βαθμολογία κάθε εξεταστή για κάθε τμήμα των εξετάσεων. Στη συνέχεια, η Εξεταστική Επιτροπή καθορίζει τον τελικό βαθμό, προσθέτει τη δική της εκτίμηση στο φύλλο αξιολόγησης και το υπογράφει. Αυτό το φύλλο αξιολόγησης μπορεί να κοινοποιηθεί στους υποψηφίους κατόπιν σχετικού αιτήματος.

Η εξέταση δ) του διαγωνισμού COM/C/1/01 περιελάμβανε μια περιπτωσιολογική μελέτη για την αξιολόγηση της εξειδικευμένης γνώσης και των οργανωτικών και διοικητικών ικανοτήτων των υποψηφίων στον τομέα της οικονομικής διαχείρισης και της λογιστικής. Μετά τις γραπτές εξετάσεις, όλα τα γραπτά διορθώθηκαν ανώνυμα από τουλάχιστον δύο εξεταστές, σύμφωνα με κριτήρια που είχαν καθοριστεί εκ των προτέρων από την Εξεταστική Επιτροπή. Στη συνέχεια, η τελευταία έλεγξε την ορθή εφαρμογή των κριτηρίων, καθώς και τις παρατηρήσεις και αξιολογήσεις των εξεταστών. Τέλος, η Εξεταστική Επιτροπή καθόρισε τους τελικούς βαθμούς, οι οποίοι ανακοινώθηκαν στους υποψηφίους.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι τα έγγραφα που του απέστειλε η Επιτροπή, δηλαδή το φύλλο αξιολόγησης και το γραπτό του χωρίς διορθώσεις, δεν του επέτρεψαν να διαπιστώσει τα λάθη που είχε κάνει, πρέπει να σημειωθεί ότι τα γραπτά των υποψηφίων που έλαβαν μέρος στις γραπτές εξετάσεις δεν περιείχαν σχόλια. Τα σχόλια των εξεταστών καταγράφηκαν στο προσωρινό φύλλο αξιολόγησης σύμφωνα με την προαναφερθείσα διαδικασία. Η Εξεταστική Επιτροπή μπορούσε να συμβουλευθεί αυτό το προσωρινό φύλλο αξιολόγησης κατά την προετοιμασία της αξιολόγησης των υποψηφίων. Καθώς το προσωρινό φύλλο αξιολόγησης δεν περιείχε την αξιολόγηση της Εξεταστικής Επιτροπής, αλλά συνέβαλε απλώς στη διαμόρφωση των συμπερασμάτων αυτής, δεν κοινοποιήθηκε στους υποψηφίους.

Η αξιολόγηση της Εξεταστικής Επιτροπής εμφανίζεται μόνον στο φύλλο αξιολόγησης που κοινοποιήθηκε στον καταγγέλλοντα. Εκτός από την ανακοίνωση της βαθμολογίας του, η Εξεταστική Επιτροπή κατέγραψε στο φύλλο αξιολόγησης και τις παρατηρήσεις της. Σκοπός αυτών των παρατηρήσεων ήταν να ενημερωθεί ο καταγγέλλων τους λόγους, για τους οποίους η Εξεταστική Επιτροπή αποφάσισε να τον βαθμολογήσει χαμηλότερα από τη βάση, ώστε να τον βοηθήσει, σε περίπτωση που αποφάσιζε να συμμετάσχει σε άλλο διαγωνισμό στο μέλλον.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Η γνώμη της Επιτροπής διαβιβάσθηκε στον καταγγέλλοντα, για να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του. Ο καταγγέλλων δε διατύπωσε καμία παρατήρηση.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Ο ισχυρισμός περί μη κοινοποίησης από την Επιτροπή στον καταγγέλλοντα του βαθμολογημένου γραπτού του

1.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν του κοινοποίησε το βαθμολογημένο γραπτό του, όσον αφορά τον διαγωνισμό COM/C/1/01.

1.2 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ισχυρίσθηκε ότι κοινοποίησε στον καταγγέλλοντα όλες τις πληροφορίες για τις γραπτές εξετάσεις, στις οποίες έχουν πρόσβαση οι υποψήφιοι. Επεσήμανε, επίσης, ότι τα γραπτά των υποψηφίων που έλαβαν μέρος στις γραπτές εξετάσεις δεν περιείχαν σχόλια. Τα σχόλια των εξεταστών καταγράφηκαν στο προσωρινό φύλλο αξιολόγησης

[31] Δημοσιογραφικό δελτίο αριθ. 16/99 του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή της 15ης Δεκεμβρίου 1999.

σύμφωνα με την ισχύουσα διαδικασία. Η Εξεταστική Επιτροπή μπορούσε να συμβουλευθεί αυτό το προσωρινό φύλλο αξιολόγησης κατά την προετοιμασία της αξιολόγησης των υποψηφίων. Καθώς το προσωρινό φύλλο αξιολόγησης δεν περιείχε την αξιολόγηση της Εξεταστικής Επιτροπής, αλλά συνέβαλε απλώς στη διαμόρφωση των συμπερασμάτων αυτής, δεν κοινοποιήθηκε στους υποψηφίους.

1.3 Στις 18 Οκτωβρίου 1999, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής υπέβαλε ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μετά από τη διεξαγωγή αυτεπάγγελτης έρευνας για το απόρρητο που χαρακτηρίζει τις διαδικασίες προσλήψεων της Επιτροπής. Η ειδική έκθεση περιελάμβανε επίσημη σύσταση, σύμφωνα με την οποία, σε μελλοντικούς διαγωνισμούς πρόσληψης, η Επιτροπή πρέπει να επιτρέπει στους υποψήφιους την πρόσβαση στα δικά τους βαθμολογημένα γραπτά κατόπιν σχετικού αιτήματος. Στις 7 Δεκεμβρίου 1999, ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής απηύθυνε επιστολή στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, ενημερώνοντάς τον ότι:

Η Επιτροπή χαιρετίζει τις προτάσεις που περιέχονται στην παρούσα έκθεση και θα προτείνει τις απαραίτητες νομικές και οργανωτικές ρυθμίσεις, ώστε οι υποψήφιοι να έχουν πρόσβαση στα δικά τους βαθμολογημένα γραπτά, κατόπιν σχετικού αιτήματος, από 1ης Ιουλίου 2000. [33]

1.4 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι ο καταγγέλλων ζήτησε από την Επιτροπή να του αποστείλει το δικό του βαθμολογημένο γραπτό. Στις 10 Ιανουαρίου 2003, η Επιτροπή απέστειλε στον καταγγέλλοντα αντίγραφα του γραπτού του και του φύλλου αξιολόγησης. Η Εξεταστική Επιτροπή κατέγραψε τις παρατηρήσεις της σχετικά με της αξιολόγηση του γραπτού του καταγγέλλοντος στο εν λόγω φύλλο αξιολόγησης. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν γνωρίζει κανένα κανόνα που να υποχρεώνει την Εξεταστική Επιτροπή να καταγράφει τις παρατηρήσεις της σχετικά με την αξιολόγηση του υποψηφίου επάνω στο γραπτό. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, συνεπώς, κρίνει εύλογη τη στάση της Επιτροπής.

1.5 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής.

2 Ο ισχυρισμός ότι τα έγραφα που απέστειλε η Επιτροπή, δηλαδή το φύλλο αξιολόγησης και το γραπτό χωρίς διορθώσεις, δεν επέτρεψαν στον καταγγέλλοντα να διαπιστώσει τα λάθη που είχε κάνει.

2.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι τα έγγραφα που του απέστειλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δηλαδή το φύλλο αξιολόγησης και το γραπτό χωρίς διορθώσεις, δεν του επέτρεψαν να διαπιστώσει τα λάθη που είχε κάνει.

2.2 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δήλωσε ότι η αξιολόγηση της Εξεταστικής Επιτροπής αναγράφεται στο φύλλο αξιολόγησης, το οποίο κοινοποιήθηκε στον καταγγέλλοντα. Εκτός από τον βαθμό που αποδόθηκε στον καταγγέλλοντα, η Εξεταστική Επιτροπή κατέγραψε στο εν λόγω φύλλο αξιολόγησης και τις παρατηρήσεις της.

2.3 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, από το αντίγραφο του φύλλου αξιολόγησης που του υπέβαλε η Επιτροπή, προκύπτει ότι το εν λόγω έγγραφο περιέχει συγκεκριμένες παρατηρήσεις της Εξεταστικής Επιτροπής σχετικά με το γραπτό του καταγγέλλοντος για την εξέταση δ) του διαγωνισμού. Σε αυτό το φύλλο αξιολόγησης, η Εξεταστική Επιτροπή επεσήμανε επίσης τα σφάλματα και τις αδυναμίες του γραπτού, κατά την κρίση της. Ο Διαμεσολαβητής, συνεπώς, θεωρεί ότι οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν στον καταγγέλλοντα είναι επαρκώς λεπτομερείς, ώστε να είναι σε θέση να κατανοήσει τα λάθη που είχε κάνει.

[32] Ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μετά την εξέταση, κατόπιν αυτεπάγγελτης έρευνας, για το απόρρητο που χαρακτηρίζει τις διαδικασίες προσλήψεων της Επιτροπής: http://www.euro-ombudsman.eu.int/special/en/default.htm.

[33] Βλέπε Δημοσιογραφικό δελτίο αριθ. 16/99 του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή της 15ης Δεκεμβρίου 1999.

2.4 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης σχετικά με τη συγκεκριμένη πτυχή της καταγγελίας.

3 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, προκύπτει ότι δεν υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους του Κοινοβουλίου. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεπώς περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

3.1.4 Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΡΟΕΣ ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΕΥΡΩ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1939/2002/IJH κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τον Νοέμβριο του 2002, ο καταγγέλλων ανανέωσε την καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή κατά της άρνησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) να του παράσχει στατιστικά στοιχεία σχετικά με τα αποθέματα και τις ροές των τραπεζογραμματίων ευρώ. Η προηγούμενη καταγγελία του, που είχε υποβληθεί τον Ιούλιο του 2002, κρίθηκε μη παραδεκτή βάσει του Άρθρου 2, παράγραφος 4 του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή, επειδή ο καταγγέλλων δεν είχε ακολουθήσει τις διαδικασίες που ορίζονται στους κανονισμούς της ΕΚΤ σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα.[34] Συγκεκριμένα, δεν είχε υποβάλει επιβεβαιωτική αίτηση και δεν περίμενε να παρέλθει ο προβλεπόμενος χρόνος για την απάντηση.

Ακολούθως, ο καταγγέλλων υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση, η οποία απορρίφθηκε από την Εκτελεστική Επιτροπή της ΕΚΤ με την από 5ης Νοεμβρίου 2002 επιστολή της. Η ΕΚΤ αιτιολόγησε την απόφασή της, επικαλούμενη τις εξαιρέσεις που περιέχονται στην πρώτη και τέταρτη περίπτωση του Άρθρου 4 της Απόφασης ΕΚΤ/1998/12, οι οποίες ορίζουν ότι δεν χορηγείται πρόσβαση σε διοικητικό έγγραφο, σε περίπτωση που η δημοσιοποίηση θα μπορούσε να αποβεί εις βάρος:

-- της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, ιδίως όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια, στις διεθνείς σχέσεις, στη νομισματική και συναλλαγματική σταθερότητα, στις δικαστικές διαδικασίες, στις επιθεωρήσεις και στις έρευνες.

(…)

-- της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της ΕΚΤ.

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων αμφισβήτησε την αιτιολογία που δόθηκε από την ΕΚΤ για την απόρριψη της αίτησής του. Συγκεκριμένα, υποστήριξε ότι καμία από τις εξαιρέσεις του Άρθρου 4 της Απόφασης ΕΚΤ/1998/12 δεν ίσχυε για τα στατιστικά στοιχεία, στα οποία ζητούσε πρόσβαση.

[34] Απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα και τα αρχεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, 1999 ΕΕ L110/30.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

Στη γνώμη της, η ΕΚΤ διατύπωσε συνοπτικά τις ακόλουθες παρατηρήσεις:

Η ΕΚΤ παρέσχε στον καταγγέλλοντα τα πιο πρόσφατα στοιχεία σχετικά με τις αθροιστικές ποσότητες τραπεζογραμματίων ευρώ, αναλυμένες ανά ονομαστική αξία. Επίσης, οι αριθμοί που συνδέονται με την ετήσια παραγωγή τραπεζογραμματίων δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα της ΕΚΤ. Μηνιαία στοιχεία σχετικά με την ποσότητα τραπεζογραμματίων που επιστρέφονται στις εθνικές κεντρικές τράπεζες του Ευρωσυστήματος διατίθενται, επίσης, κατόπιν αιτήματος.

Απορρίπτοντας μερικώς το αίτημα του καταγγέλλοντος για πρόσβαση σε πληροφορίες, η ΕΚΤ ενήργησε σύμφωνα με το Άρθρο 4 της Απόφασης ΕΚΤ/1998/12, καθώς η δημοσιοποίηση των στοιχείων θα μπορούσε να αποβεί εις βάρος των συμφερόντων που αναφέρονται στο συγκεκριμένο Άρθρο.

Η δημοσιοποίηση πληροφοριών σχετικά με τα αποθέματα και τις ροές των τραπεζογραμματίων στις επικράτειες των διαφόρων Κρατών Μελών της ζώνης του ευρώ θα υπονόμευε την ασφάλεια τόσο της φύλαξης των τραπεζογραμματίων, όσο και της συνακόλουθης μεταβίβασής τους μεταξύ των εθνικών κεντρικών τραπεζών: οι μεταβιβάσεις αυτές γίνονται με στόχο να αναπληρωθούν οι όποιες (πιθανές) ελλείψεις. Εξάλλου, οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια των ατόμων που είναι υπεύθυνα για τα αποθέματα ή/και εμπλέκονται στη μεταβίβαση των τραπεζογραμματίων. Το επιχείρημα αυτό θα είχε ισχύ ακόμη και αν οι πληροφορίες επρόκειτο να δημοσιοποιηθούν μετά την πραγματοποίηση της μεταβίβασης, καθώς ορισμένες τάσεις θα μπορούσαν και πάλι να εντοπιστούν. Το σημείο αυτό αφορά ιδιαιτέρως στα μικρότερα Κράτη Μέλη, που μπορεί να διαθέτουν περιορισμένο αριθμό χώρων φύλαξης των τραπεζογραμματίων.

Τα αποθέματα και οι μεταβιβάσεις τραπεζογραμματίων είναι θέματα ευαίσθητα από άποψη ασφάλειας λόγω των μεγάλων αξιών που μπορεί να ενέχονται. Η Εκτελεστική Επιτροπή της ΕΚΤ στάθμισε προσεκτικά τα συμφέροντα που υπαγόρευαν τη δημοσιοποίηση αυτού του είδους των πληροφοριών έναντι του δημοσίου συμφέροντος για μη έκθεσή τους σε τέτοιες περιπτώσεις, και κυρίως αυτού της δημόσιας ασφάλειας. Με βάση το σκεπτικό αυτό, η Εκτελεστική Επιτροπή αποφάσισε ότι δεν έπρεπε να δημοσιοποιηθούν οι πληροφορίες σχετικά με τα αποθέματα και τις μεταβιβάσεις των τραπεζογραμματίων. Η απόφαση αυτή ισχύει, επίσης, για πληροφορίες σχετικά με προηγούμενες μεταβιβάσεις, καθώς το συγκεκριμένο είδος πληροφοριών ενδέχεται να προσελκύσει σε αξιοσημείωτο βαθμό το ενδιαφέρον εγκληματικών στοιχείων.

Υπό το φως των ανωτέρω θεμάτων ασφαλείας, οι εθνικές κεντρικές τράπεζες του Ευρωσυστήματος, που πρακτικά διαχειρίζονται τα αποθέματα και τις ροές των τραπεζογραμματίων ευρώ, και οι άλλοι φορείς που είναι υπεύθυνοι ή/και εμπλέκονται με τα αποθέματα και τις μεταβιβάσεις (π.χ. η αστυνομία και ο στρατός σε διάφορα Κράτη Μέλη της ζώνης του ευρώ) ζήτησαν από την ΕΚΤ να προστατεύσει το απόρρητο των πληροφοριών αυτών.

Η ΕΚΤ αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στη δυνατότητα των πολιτών να έχουν τη μεγαλύτερη δυνατή πρόσβαση σε πληροφορίες, προσβλέποντας στην ενίσχυση της δημοκρατικής φύσης των δημόσιων αρχών και στην αύξηση της εμπιστοσύνης των πολιτών στη διοίκηση. Ωστόσο, ένας σημαντικός λόγος για την άρνηση πρόσβασης στις πληροφορίες σχετικά με τα αποθέματα και τις ροές τραπεζογραμματίων στα διάφορα Κράτη Μέλη είναι ο κίνδυνος παρερμηνείας των πληροφοριών και, ως εκ τούτου, συναγωγής εσφαλμένων συμπερασμάτων σχετικά με τη διαθεσιμότητα ορισμένων ονομαστικών αξιών τραπεζογραμματίων. Αυτό θα μπορούσε να παρακινήσει πολίτες και εμπόρους να συσσωρεύσουν ποσότητες τραπεζογραμματίων των συγκεκριμένων ονομαστικών αξιών, προκαλώντας έλλειψη των σχετικών τραπεζογραμματίων (δημιουργώντας, ουσιαστικά, μια «αυτοεκπληρούμενη προφητεία»). Το επιχείρημα αυτό θα ίσχυε, ακόμη και εάν τα στοιχεία για τα αποθέματα της κάθε χώρας επρόκειτο να δημοσιοποιηθούν μετά την περίοδο διαθεσιμότητάς τους, καθώς

ορισμένες τάσεις θα μπορούσαν και πάλι να εντοπιστούν. Με βάση την παρελθούσα εμπειρία των εθνικών κεντρικών τραπεζών του Ευρωσυστήματος, η ΕΚΤ θεώρησε ότι οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να δημιουργήσουν χωρίς λόγο ανησυχία στους πολίτες και, ως εκ τούτου, να οδηγήσουν σε παράλογες συμπεριφορές. Εξάλλου, η ΕΚΤ θεωρεί ότι τα στοιχεία που αφορούν τα επιμέρους Κράτη Μέλη έχουν πλέον μικρότερη σημασία, δεδομένου του νομικού καθεστώτος του ενιαίου νομίσματος σε όλα τα Κράτη Μέλη της ζώνης του ευρώ αλλά και του γεγονότος ότι τα τραπεζογραμμάτια του ευρώ χρησιμοποιούνται σε διασυνοριακές συναλλαγές. Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) έχει θεσπίσει μηχανισμούς για την αναπλήρωση των περιφερειακών ελλείψεων με τη συσσώρευση πλεονασματικών αποθεμάτων.

Στο πλαίσιο αυτό, η Εκτελεστική Επιτροπή της ΕΚΤ στάθμισε προσεκτικά τα συμφέροντα, τα οποία υπαγόρευαν τη δημοσιοποίηση αυτού του είδους των πληροφοριών έναντι του δημοσίου συμφέροντος για μη δημόσια έκθεσή τους. Κατέληξε στο συμπέρασμα, με βάση και την παρελθούσα εμπειρία, ότι οι προαναφερόμενοι κίνδυνοι είναι αρκετά σημαντικοί, για να δικαιολογήσουν τη μη δημοσιοποίηση των πληροφοριών που ζητήθηκαν.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος σε σχέση με τη γνώμη της ΕΚΤ ανέφεραν συνοπτικά τα εξής:

Προς αποφυγήν αμφισβητήσεων, οι πληροφορίες που ζήτησε ο καταγγέλλων ήταν στοιχεία για τα αποθέματα των επιμέρους χωρών, δηλαδή την αξία των τραπεζογραμματίων ευρώ που βρίσκονται, ανά τακτά διαστήματα, σε κυκλοφορία εντός της επικράτειας κάθε συμμετέχοντος Κράτους Μέλους, σε απόλυτες ή σε σχετικές τιμές, ως ποσοστό επί της συνολικής αξίας των τραπεζογραμματίων ευρώ που κυκλοφορούν στη ζώνη του ευρώ.

Ο καταγγέλλων δεν ζήτησε πληροφορίες για τη μεταβίβαση των τραπεζογραμματίων ευρώ από την επικράτεια ενός συμμετέχοντος Κράτους Μέλους στην επικράτεια κάποιου άλλου ούτε για τις αποφάσεις ή τα κριτήρια της ΕΚΤ σχετικά με τις μεταβιβάσεις αυτές.

Απορρίπτοντας την επιβεβαιωτική αίτηση του καταγγέλλοντος, η ΕΚΤ επικαλέστηκε την πρώτη και την τέταρτη περίπτωση του Άρθρου 4 της Απόφασης ΕΚΤ/1998/12. Η τέταρτη περίπτωση αφορά την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της ΕΚΤ. Ωστόσο, προκύπτει από τη γνώμη της ΕΚΤ ότι πρόθεσή της ήταν να επικαλεστεί όχι την τέταρτη, αλλά την πέμπτη περίπτωση. Η τελευταία αφορά την «προστασία του απορρήτου που ζητά το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο παρέσχε οποιαδήποτε από τις πληροφορίες που περιέχει το έγγραφο ή την οποία επιβάλλει η νομοθεσία, η οποία διέπει τις έννομες σχέσεις αυτού του προσώπου».

Η γνώμη της ΕΚΤ αναφέρει ότι οι άλλοι φορείς, που είναι υπεύθυνοι ή/και εμπλέκονται με τα αποθέματα και τις μεταβιβάσεις (π.χ. η αστυνομία και ο στρατός σε διάφορα Κράτη Μέλη της ζώνης του ευρώ), ζήτησαν από την ΕΚΤ να προστατεύσει το απόρρητο των πληροφοριών αυτών. Ωστόσο, φορείς, όπως η αστυνομία και οι στρατιωτικές δυνάμεις, δεν αποτελούν «πρόσωπο, το οποίο παρέσχε οποιαδήποτε από αυτές τις πληροφορίες». Κατά συνέπεια, η πέμπτη περίπτωση δεν μπορεί να ισχύει για αυτούς.

Εξάλλου, το απόρρητο δεν τηρείται απλώς και μόνον, επειδή κάποιος το ζητά. Πρέπει να υφίσταται ουσιαστικό απόρρητο υπό την έννοια του Άρθρου 8 του Κανονισμού 2533/98.[35] Για το λόγο αυτό, οι κεντρικές τράπεζες των Κρατών Μελών (ΚΤΚΜ) δεν είναι «μονάδες παροχής στοιχείων» αλλά συλλέκτες πληροφοριών σύμφωνα με τις υποχρεώσεις τους βάσει των Άρθρων 5, παράγραφοι 1 και 2 του Καταστατικού του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ. Κατά συνέπεια, παρόλο που οι πληροφορίες θα επέτρεπαν λόγω της φύσης τους τον προσδιορισμό των ΚΤΚΜ, δεν θα είχαν εμπιστευτικό χαρακτήρα.

35 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2533/98 του Συμβουλίου της 23ης Νοεμβρίου 1998 σχετικά με τη συλλογή στατιστικών πληροφοριών από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, 1998 ΕΕ L 318/8.

Όσον αφορά το θέμα της ασφάλειας, ο καταγγέλλων επισημαίνει ότι οι αποκλίσεις στα αποθέματα τραπεζογραμματίων ευρώ μεταξύ των χωρών συνήθως δεν συνεπάγονται μεταβιβάσεις τραπεζογραμματίων μεταξύ των κεντρικών τραπεζών των Κρατών Μελών και ότι το Άρθρο 3, παράγραφος 4 της Απόφασης ΕΚΤ/2001/15 καθιστά σαφές ότι τέτοιου είδους μεταβιβάσεις είναι η εξαίρεση και όχι ο κανόνας.[36] Κατά συνέπεια, από τα δεδομένα που αφορούν τα αποθέματα της κάθε χώρας ή τις αποκλίσεις μεταξύ τους δεν μπορεί να συναχθεί ούτε ότι έχουν πραγματοποιηθεί τέτοιου είδους μεταβιβάσεις ούτε ότι έχουν προκύψει εξαιρετικές συνθήκες, που θα οδηγήσουν σε μελλοντικές μεταβιβάσεις. Ακόμη και αν μπορούσαν να συναχθούν τέτοια συμπεράσματα, δεν θα μπορούσαν να εντοπιστούν τάσεις, αφού οι εξαιρετικές συνθήκες εξ ορισμού δεν υπόκεινται σε τάσεις.

Το επιχείρημα της ΕΚΤ ότι «οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να δημιουργήσουν χωρίς λόγο ανησυχία στους πολίτες και, ως εκ τούτου, να οδηγήσουν σε παράλογες συμπεριφορές» είναι ενδεικτικό μιας εξαιρετικά επικίνδυνης άποψης. Εάν γινόταν δεκτό, δεν θα υπήρχαν όρια στην εφαρμογή του και θα υπονόμευε ουσιαστικά τη δήλωση σχετικά με το Δικαίωμα της Πρόσβασης στην Πληροφόρηση, η οποία επισυνάπτεται στην Τελική Πράξη της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Στατιστικά στοιχεία σχετικά με τα αποθέματα και τις ροές τραπεζογραμματίων ευρώ

1.1 Ο καταγγέλλων αμφισβήτησε την αιτιολογία της απόρριψης από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) της αίτησής του για πρόσβαση σε στατιστικά στοιχεία σχετικά με τα αποθέματα και τις ροές των τραπεζογραμματίων ευρώ. Συγκεκριμένα, υποστήριξε ότι καμία από τις εξαιρέσεις του Άρθρου 4 της Απόφασης ΕΚΤ/1998/12[37] δεν ίσχυε για τα στατιστικά στοιχεία, στα οποία ζητούσε πρόσβαση.

1.2 Η ΕΚΤ υποστήριξε ότι παρέσχε στον καταγγέλλοντα τα πιο πρόσφατα στοιχεία σχετικά με τις αθροιστικές ποσότητες τραπεζογραμματίων ευρώ, αναλυμένες ανά ονομαστική αξία. Η δημοσιοποίηση στατιστικών στοιχείων σχετικά με τα αποθέματα και τις ροές των τραπεζογραμματίων στις επικράτειες των διαφόρων Κρατών Μελών της ζώνης του ευρώ θα μπορούσε να αποβεί εις βάρος των συμφερόντων που αναφέρονται στο Άρθρο 4 της Απόφασης ΕΚΤ/1998/12, επειδή θα υπονόμευε την ασφάλεια, τόσο της φύλαξης των τραπεζογραμματίων, όσο και της συνακόλουθης μεταβίβασής τους μεταξύ των κεντρικών τραπεζών των Κρατών Μελών. Εξάλλου, οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια των ατόμων που είναι υπεύθυνα για τα αποθέματα ή/και εμπλέκονται στη μεταβίβαση των τραπεζογραμματίων. Το επιχείρημα αυτό ισχύει, επίσης, για πληροφορίες σχετικά με προηγούμενες μεταβιβάσεις, καθώς το συγκεκριμένο είδος πληροφοριών ενδέχεται να προσελκύσει σε αξιοσημείωτο βαθμό το ενδιαφέρον εγκληματικών στοιχείων. Υπό το φως των ανωτέρω θεμάτων ασφαλείας, οι κεντρικές τράπεζες των Κρατών Μελών και άλλοι φορείς, όπως η αστυνομία και ο στρατός, ζήτησαν από την ΕΚΤ να προστατεύσει το απόρρητο των πληροφοριών αυτών.

Εξάλλου, σύμφωνα με την ΕΚΤ, οι πληροφορίες σχετικά με τα αποθέματα και τις ροές τραπεζογραμματίων στα διάφορα Κράτη Μέλη θα μπορούσαν να παρερμηνευθούν, με

36 Απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 6ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με την έκδοση τραπεζογραμματίων ευρώ (ΕΚΤ/2001/15) 2001 ΕΕ L 337/52: «Τραπεζογραμμάτια ευρώ που γίνονται αποδεκτά από ΚΤΚΜ δεν μεταβιβάζονται σε άλλες ΚΤΚΜ, αλλά παραμένουν στην κατοχή των πρώτων, με την προοπτική να καταστούν διαθέσιμα σε περίπτωση εκ νέου έκδοσης. Κατ' εξαίρεση και σύμφωνα με κανόνες που θεσπίζει το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ: (...) (β) τα τραπεζογραμμάτια ευρώ που βρίσκονται στην κατοχή των ΚΤΚΜ μπορούν, για υλικοτεχνικούς λόγους, να αναδιανέμονται σε μεγάλες ποσότητες εντός του Ευρωσυστήματος».

37 Απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα και τα αρχεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, 1999 ΕΕ L110/30.

αποτέλεσμα τη συναγωγή εσφαλμένων συμπερασμάτων σχετικά με τη διαθεσιμότητα ορισμένων ονομαστικών αξιών τραπεζογραμματίων. Αυτό θα μπορούσε να παρακινήσει πολίτες και εμπόρους να συσσωρεύσουν ποσότητες τραπεζογραμματίων των συγκεκριμένων ονομαστικών αξιών, προκαλώντας έτσι έλλειψη των συγκεκριμένων τραπεζογραμματίων, δημιουργώντας ουσιαστικά μια «αυτοεκπληρούμενη προφητεία». Το επιχείρημα αυτό θα ίσχυε, ακόμη και εάν τα στοιχεία για τα αποθέματα της κάθε χώρας επρόκειτο να δημοσιοποιηθούν μετά την περίοδο διαθεσιμότητάς τους, καθώς ορισμένες τάσεις θα μπορούσαν και πάλι να εντοπιστούν.

Επίσης, σύμφωνα με την ΕΚΤ, με βάση την εμπειρία των εθνικών κεντρικών τραπεζών του Ευρωσυστήματος, οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να δημιουργήσουν, χωρίς λόγο, ανησυχία στους πολίτες και, ως εκ τούτου, να οδηγήσουν σε παράλογες συμπεριφορές.

1.3 Στις παρατηρήσεις του σχετικά με τη γνώμη της ΕΚΤ, ο καταγγέλλων διευκρίνισε ότι ζήτησε στοιχεία για τα αποθέματα των επιμέρους χωρών, δηλαδή την αξία των τραπεζογραμματίων ευρώ που βρίσκονται, ανά τακτά διαστήματα, σε κυκλοφορία εντός της επικράτειας κάθε συμμετέχοντος Κράτους Μέλους, σε απόλυτες ή σε σχετικές τιμές, ως ποσοστό επί της συνολικής αξίας των τραπεζογραμματίων ευρώ που κυκλοφορούν στη ζώνη του ευρώ.

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η ΕΚΤ δεν νομιμοποιούνταν να στηρίζεται στην εξαίρεση σχετικά με τα αιτήματα τήρησης του απορρήτου, η οποία περιέχεται στην πέμπτη περίπτωση του Άρθρου 4 της Απόφασης ΕΚΤ/1998/12. Όσον αφορά το ζήτημα της ασφάλειας, από τα δεδομένα που αφορούν στα αποθέματα της κάθε χώρας ή τις αποκλίσεις μεταξύ τους, δεν μπορούν να συναχθούν πληροφορίες σχετικά με μεταβιβάσεις τραπεζογραμματίων ευρώ. Εάν γινόταν δεκτό το επιχείρημα της ΕΚΤ, ότι οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να δημιουργήσουν, χωρίς λόγο, ανησυχία στους πολίτες και, ως εκ τούτου, να οδηγήσουν σε παράλογες συμπεριφορές, θα υπονόμευε ουσιαστικά τη Δήλωση περί του Δικαιώματος Πρόσβασης στις Πληροφορίες, η οποία επισυνάπτεται στην Τελική Πράξη της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

1.4 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει κατ' αρχάς ότι οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος διευκρίνισαν ποιες ήταν οι πληροφορίες που επιθυμούσε να του παρασχεθούν από την ΕΚΤ. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί, ωστόσο, ότι η ερμηνεία της αίτησης του καταγγέλλοντος από την ΕΚΤ ήταν εύλογη. Συνεπώς, η παρούσα απόφαση εξετάζει, αν η ΕΚΤ νομιμοποιούνταν να αρνηθεί την παροχή των πληροφοριών, που πίστευε ότι ζητούσε ο καταγγέλλων.

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι ο καταγγέλλων μπορεί να υποβάλει νέα αίτηση στην ΕΚΤ δυνάμει της Απόφασης ΕΚΤ/1998/12, προσδιορίζοντας με ακρίβεια τις πληροφορίες που επιθυμεί να λάβει.

1.5 Ο Διαμεσολαβητής κατανοεί ότι η αναφορά, στη γνώμη της ΕΚΤ, στα αιτήματα των κεντρικών τραπεζών των Κρατών Μελών, της αστυνομίας και του στρατού για τήρηση του απορρήτου επείχε θέση αποδεικτικού στοιχείου, προκειμένου να θεμελιωθεί η επίκληση της ΕΚΤ στην εξαίρεση περί δημόσιας ασφάλειας της πρώτης περίπτωσης[38] του Άρθρου 4 της Απόφασης ΕΚΤ/1998/12 και δεν αποτελούσε αναφορά την πέμπτη περίπτωση του ίδιου Άρθρου[39]. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η ΕΚΤ ήταν εύλογα και δικαιολογούσαν την απόφαση της ΕΚΤ να αρνηθεί την πρόσβαση στις πληροφορίες που πίστευε ότι ζητούσε ο καταγγέλλων.

38 «της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, ιδίως όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια, τις διεθνείς σχέσεις, τη νομισματική και συναλλαγματική σταθερότητα, τις δικαστικές διαδικασίες, τις επιθεωρήσεις και τις έρευνες»

39 «της προστασίας του απορρήτου την οποία ζητά το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο παρέσχε οποιαδήποτε από τις πληροφορίες που περιέχει το έγγραφο ή την οποία επιβάλλει η νομοθεσία η οποία διέπει τις έννομες σχέσεις αυτού του προσώπου».

1.6 Όσον αφορά το επιχείρημα της ΕΚΤ σχετικά με τον κίνδυνο μιας αυτοεκπληρούμενης προφητείας, που θα προκαλούσε έλλειψη ορισμένων τραπεζογραμματίων, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει κατ' αρχάς ότι το Άρθρο 106 Συνθήκης ΕΚ παρέχει στην ΕΚΤ το αποκλειστικό δικαίωμα να εξουσιοδοτεί την έκδοση τραπεζογραμματίων εντός της Κοινότητας και ότι το Άρθρο 12, παράγραφος 1 του Καταστατικού του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ ορίζει ότι η Εκτελεστική Επιτροπή της ΕΚΤ εφαρμόζει τη νομισματική πολιτική σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και αποφάσεις που θεσπίζει το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ. Ο Διαμεσολαβητής γνωρίζει ότι η έννοια της αυτοεκπληρούμενης προφητείας χρησιμοποιείται στη βιβλιογραφία των οικονομικών. Τονίζει δε ότι κατά την εκτέλεση των ανωτέρω καθηκόντων, η ΕΚΤ νομιμοποιείται να λαμβάνει υπόψη την οικονομική ανάλυση των πιθανών επιπτώσεων μιας αυτοεκπληρούμενης προφητείας στις νομισματικές εξελίξεις. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι μια τέτοια ανάλυση είναι εξίσου συναφής με την εξαίρεση περί προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, η οποία περιέχεται στην πρώτη περίπτωση του Άρθρου 4 της Απόφασης ΕΚΤ/1998/12. Ο Διαμεσολαβητής δε δέχεται, ωστόσο, ότι η ΕΚΤ μπορεί να στηρίζεται στο επιχείρημα ότι οι πληροφορίες σχετικά με τα αποθέματα της κάθε χώρας θα μπορούσαν να δημιουργήσουν, χωρίς λόγο, ανησυχία στους πολίτες και, ως εκ τούτου, να οδηγήσουν σε παράλογες συμπεριφορές. Επισημαίνει, μάλιστα, ότι η ΕΚΤ δεν προσκόμισε αποδείξεις για την τεκμηρίωση του επιχειρήματος αυτού, το οποίο, εκτός των άλλων, δεν φαίνεται να συνδέεται με τις εξαιρέσεις που αναφέρονται στο Άρθρο 4 της Απόφασης ΕΚΤ/1998/12.

1.7 Με βάση το σκεπτικό που διατυπώθηκε στο σημείο 1.5 ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η ΕΚΤ νομιμοποιούνταν να αρνηθεί την πρόσβαση στις πληροφορίες που θεωρούσε ότι ζήτησε ο καταγγέλλων. Συνεπώς, δε διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση, όσον αφορά την απόρριψη της επιβεβαιωτικής αίτησης του καταγγέλλοντος από την ΕΚΤ.

2 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή επί της παρούσας καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακοδιοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

3.1.5 Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΔΙΟΡΘΩΝΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1117/2003/GG κατά του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τον Ιούνιο 2003, ο καταγγέλλων, βρετανός υπήκοος, απηύθυνε επιστολή στον κ. R., μέλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ζητώντας να του παρασχεθεί πρόσβαση σε έγγραφα που αφορούσαν έναν λογιστικό έλεγχο που διενεργήθηκε το 2001 στον Νίγηρα. Ο καταγγέλλων επεσήμανε ότι το αίτημά του στηρίχθηκε στον κανονισμό της ΕΕ περί πρόσβασης σε πληροφορίες.

Η πρόσβαση στα έγγραφα του Ελεγκτικού Συνεδρίου διέπεται από την απόφαση αριθ. 18/97 για τη θέσπιση εσωτερικών κανόνων σχετικά με τη διεκπεραίωση των αιτήσεων πρόσβασης στα έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή του (ΕΕ 1998 αριθ. C 295 σ. 1). Σύμφωνα με το άρθρο 2 της απόφασης, κάθε αίτηση διαβιβάζεται στο Διευθυντή των Εξωτερικών Σχέσεων και της Νομικής Υπηρεσίας ο οποίος αποφασίζει για το παραδεκτό τους και ενδέχεται να ζητήσει από τον ενδιαφερόμενο την παροχή περαιτέρω διευκρινίσεων. Το Ελεγκτικό Συνέδριο μπορεί

να αρνηθεί την πρόσβαση με βάση τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, της απόφασης. Οι ενδιαφερόμενοι ενημερώνονται εντός ενός μηνός από την παραλαβή της αίτησης σχετικά για την απάντηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης 18/97, κάθε έφεση διαβιβάζεται στον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η απάντηση με την οποία κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο η απόφαση που ελήφθη σχετικά με την έφεσή του πρέπει να περιέλθει σε αυτόν εντός δύο μηνών από την άσκησή της, να είναι δεόντως αιτιολογημένη και να υποδεικνύει τις δυνατότητες προσφυγής.

Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 17ης Ιουνίου 2003 της κ. L., εκ μέρους του κ. R., ο καταγγέλλων ενημερώθηκε ότι πράγματι διενεργήθηκε έλεγχος στον Νίγηρα τον Ιούνιο 2001. Ωστόσο, ο αποστολέας επεσήμανε ότι οι κανόνες του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν του επιτρέπουν να κοινοποιήσει εσωτερικά έγγραφα που αφορούν ελέγχους. Στο πλαίσιο αυτό, έγινε αναφορά το σημείο 6 των Πολιτικών και Προτύπων Επικοινωνίας που ενέκρινε το Ελεγκτικό Συνέδριο κατά τη συνεδρίασή του στις 25/26 Σεπτεμβρίου 2001, όπου αναφέρονται τα εξής: Προκειμένου να προστατεύεται η επαγγελματική σχέση μεταξύ ελεγκτή και ελεγχόμενου, το Συνέδριο δε δύναται να παρέχει πιο συγκεκριμένες πληροφορίες προς το εξωτερικό περιβάλλον από αυτές που περιέχονται στις εγκεκριμένες εκθέσεις του. Ο κ. R. πρόσθεσε ότι, στον βαθμό που ο σχετικός έλεγχος αποτέλεσε τη βάση για την ειδική έκθεση αριθ. 2/2002 με αντικείμενο την εφαρμογή της πολιτικής επισιτιστικής ασφάλειας στις αναπτυσσόμενες χώρες, που χρηματοδοτείται από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τυχόν πληροφορίες που θα μπορούσαν να ενδιαφέρουν τον καταγγέλλοντα ήταν διαθέσιμες στην ιστοσελίδα του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Στην καταγγελία του προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων διατύπωσε τους εξής ισχυρισμούς:

(1) Η άρνηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου να παράσχει πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα παραβιάζει τους σχετικούς κανόνες, δηλαδή τον Κανονισμό 1049/2001 και το άρθρο 23 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς.

(2) Παραβιάσθηκε το άρθρο 19 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς, καθώς δεν παρασχέθηκαν πληροφορίες σχετικά με τις δυνατότητες έφεσης.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου

Στη γνώμη του, το Συνέδριο επεσήμανε πως είναι σαφές ότι το αίτημα του καταγγέλλοντος δεν εξετάσθηκε σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στην Απόφαση 18/97. Ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου αποφάσισε, συνεπώς, να επικοινωνήσει με τον καταγγέλλοντα για να τον καλέσει να υποβάλει στο Συνέδριο αναλυτική κατάσταση τυχόν πρόσθετων πληροφοριών που χρειάζεται, προκειμένου να μπορέσουν οι υπηρεσίες του Συνεδρίου να εξετάσουν το αίτημα σύμφωνα με τους εσωτερικούς κανόνες του Συνεδρίου.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο υπέβαλε αντίγραφο της επιστολής του προς τον καταγγέλλοντα, με ημερομηνία 17 Ιουλίου 2003, στην οποία ζητεί συγγνώμη για την πρώτη απάντηση με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 17ης Ιουνίου 2003.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων δε διατύπωσε παρατηρήσεις.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Παράλειψη παροχής πρόσβασης σε έγγραφα και σε πληροφορίες για τις δυνατότητες έφεσης

1.1 Στις 6 Ιουνίου 2003, ο καταγγέλλων, βρετανός υπήκοος, απηύθυνε επιστολή στον κ. R., μέλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ζητώντας να του παρασχεθεί πρόσβαση σε έγγραφα που αφορούσαν λογιστικό έλεγχο που διενεργήθηκε το 2001 στον Νίγηρα. Με το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 17ης Ιουνίου 2003 της κ. L., εκ μέρους του κ. P., ο καταγγέλλων ενημερώθηκε ότι πράγματι διενεργήθηκε έλεγχος στον Νίγηρα τον Ιούνιο 2001, αλλά οι κανόνες του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν του επιτρέπουν να κοινοποιήσει εσωτερικά έγγραφα που αφορούν ελέγχους. Στην καταγγελία του προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο κακώς δεν του παρείχε πρόσβαση στο σχετικό έγγραφο και ότι δεν τον ενημέρωσε για τις δυνατότητες έφεσης κατά της απόφασης που απέρριπτε το αίτημά του.

1.2 Στη γνώμη του, το Ελεγκτικό Συνέδριο επεσήμανε πως είναι σαφές ότι το αίτημα του καταγγέλλοντος δεν εξετάσθηκε σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στην Απόφαση 18/97 για τη θέσπιση εσωτερικών κανόνων σχετικά με τη διεκπεραίωση των αιτήσεων πρόσβασης στα έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή του[40]. Ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου αποφάσισε, συνεπώς, να επικοινωνήσει με τον καταγγέλλοντα για να τον καλέσει να υποβάλει στο Συνέδριο αναλυτική κατάσταση τυχόν πρόσθετων πληροφοριών που χρειάζεται, προκειμένου να μπορέσουν οι υπηρεσίες του Συνεδρίου να εξετάσουν το αίτημα σύμφωνα με τους εσωτερικούς κανόνες του Συνεδρίου.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο έλαβε τα απαραίτητα μέτρα για να απαντήσει στην καταγγελία.

2 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή σχετικά με την καταγγελία, και λαμβάνοντας υπόψη τα μέτρα που έλαβε το Ελεγκτικό Συνέδριο αφού ενημερώθηκε για την καταγγελία, δεν φαίνεται να υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεπώς περατώνει την εξέταση της υπόθεσης. Φυσικά, ο καταγγέλλων είναι ελεύθερος να υποβάλει νέα καταγγελία σε περίπτωση που το Ελεγκτικό Συνέδριο αρνηθεί, μετά την επανεξέταση της αίτησής του, να του παράσχει πρόσβαση στο σχετικό έγγραφο.

40 ΕΕ 1998 αριθ. C 295 σ. 1.

3.1.6 Η Ευρωπαϊκή Συνέλευση

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΗΜΕΡΗΣΙΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1795/2002/ΙΙΗ στο μέτρο που αφορά τη Ευρωπαϊκή Συνέλευση

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τον Οκτώβριο του 2002, υποβλήθηκε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή εξ ονόματος της Υπηρεσίας Δράσης των Πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ECAS) κατά της Συνέλευσης για το Μέλλον της Ευρώπης και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η παρούσα απόφαση αφορά μόνο στην καταγγελία κατά της Συνέλευσης. Η έρευνα του Διαμεσολαβητή σχετικά με την καταγγελία κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστής απόφασης (βλέπε ενότητα 3.1.2).

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα συναφή γεγονότα έχουν, συνοπτικά, ως εξής:

Ο καταγγέλλων υπέβαλε αίτηση στο Συμβούλιο για πρόσβαση στις ημερήσιες διατάξεις και στα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου της Συνέλευσης. Τον Ιούλιο του 2002 το Συμβούλιο απάντησε στον καταγγέλλοντα, αναφέροντας, μεταξύ άλλων, ότι η Συνέλευση είναι ένα σώμα ανεξάρτητο από το Συμβούλιο και ότι η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου είχε διαβιβάσει την αίτηση του καταγγέλλοντος στη Γραμματεία της Συνέλευσης.

Ακολούθως, ο καταγγέλλων έστειλε επιστολή στον Γενικό Γραμματεία της Συνέλευσης, σερ John KERR, επικαλούμενος το ανωτέρω αίτημα προς το Συμβούλιο για πρόσβαση στις ημερήσιες διατάξεις και στα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου. Ο Γενικός Γραμματέας απάντησε στον καταγγέλλοντα στις 18 Σεπτεμβρίου 2002, αναφέροντας, μεταξύ άλλων, ότι θα «θεωρούσε πολύ προβληματική τη δημοσίευση σχεδίων εγγράφων, που συντάσσονται από τη Γραμματεία του και τα οποία δεν έχουν ή δεν έχουν ακόμη εγκριθεί από το Προεδρείο, ή οδηγιών του τελευταίου προς τη Γραμματεία για τροποποιήσεις. Η Συνέλευση δέχεται ότι για να εργαστεί σωστά το Προεδρείο πρέπει να απολαμβάνει εκ των προτέρων ένα βαθμό εμπιστευτικότητας· το προϊόν των εργασιών του έχει μεν απολύτως δημόσιο χαρακτήρα αλλά η προπαρασκευαστική διαδικασία πρέπει να παραμένει, μέσα σε λογικά πλαίσια, μυστική.»

Ο καταγγέλλων διατύπωσε την καταγγελία του στον Διαμεσολαβητή υπό μορφή ερωτημάτων για τη διερεύνηση, εξακρίβωση και επιβεβαίωση ορισμένων θεμάτων. Διευκρίνισε επίσης ότι στόχος του αιτήματος πρόσβασης στις ημερήσιες διατάξεις και στα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου ήταν η επαρκής εκ των προτέρων ενημέρωση των ΜΚΟ σχετικά με τις προσεχείς εργασίες της Συνέλευσης.

Συνοπτικά, στην καταγγελία φαίνεται να διατυπώνεται ο ακόλουθος ισχυρισμός κατά της Συνέλευσης:

Η Γραμματεία της Συνέλευσης για το Μέλλον της Ευρώπης δεν ανταποκρίθηκε, όπως έπρεπε, στο αίτημα του καταγγέλλοντος για πρόσβαση στις ημερήσιες διατάξεις και στα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Ο Διαμεσολαβητής εξέτασε καταρχάς το παραδεκτό της καταγγελίας. Με βάση το σκεπτικό που αναπτύσσεται στην ενότητα 1 της απόφασης κατωτέρω, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο προσωρινό συμπέρασμα ότι η Συνέλευση είναι Κοινοτικός οργανισμός υπό την έννοια του

Άρθρου 195 Συνθήκης ΕΚ και, συνεπώς, εμπίπτει στο πεδίο εντολής του Διαμεσολαβητή, όσον αφορά ενδεχόμενα κρούσματα κακοδιοίκησης στα πλαίσια της δράσης της.

Κατόπιν τούτου, ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε την καταγγελία στον Πρόεδρο της Συνέλευσης, κ. Valéry GISCARD D'ESTAING, ζητώντας τη γνώμη του. Ο Διαμεσολαβητής δήλωσε ότι οι απόψεις του Προέδρου, όσον αφορά το παραδεκτό της καταγγελίας ήταν ευπρόσδεκτες και εξέφρασε την ελπίδα ότι, σε κάθε περίπτωση, ο Πρόεδρος θα απαντούσε στον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος.

Η γνώμη του Προέδρου της Συνέλευσης

Συνοπτικά, ο Πρόεδρος της Συνέλευσης διατύπωσε την ακόλουθη γνώμη:

Τα έγγραφα της Συνέλευσης δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού 1049/2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Εντούτοις, αποτελεί πάγια πολιτική της Συνέλευσης η δημοσιοποίηση του μεγαλύτερου δυνατού όγκου υλικού (συμπεριλαμβανομένων όλων των επίσημων εγγράφων της Συνέλευσης), κυρίως με την άμεση δημοσίευσή τους στην ιστοσελίδα της.

Καθήκον του Προεδρείου είναι η προπαρασκευή των εργασιών της Συνέλευσης. Μπορεί δε να φέρει με αποτελεσματικότητα εις πέρας την αποστολή του, μόνον εάν έχει τη δυνατότητα να διαβουλεύεται μυστικά. Όλα τα έγγραφα που συντάσσονται με βάση τις συζητήσεις του Προεδρείου δημοσιοποιούνται αμέσως με δημοσίευσή τους στην ιστοσελίδα της Συνέλευσης. Η δημοσιοποίηση των ημερησίων διατάξεων και των συνοπτικών πρακτικών του Προεδρείου θα ενείχε τον κίνδυνο να φθάσει να αποτελεί το αντικείμενο των διαβουλεύσεων της Συνέλευσης αντί να λειτουργεί ως ερέθισμα για αυτές. Η μέχρι σήμερα εμπειρία δείχνει ότι αυτό έχει γίνει σε μεγάλο βαθμό κατανοητό και αποδεκτό από τα μέλη της Συνέλευσης, που επίσης δεν έχουν πρόσβαση στις ημερήσιες διατάξεις και στα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου.

Ο καταγγέλλων ανέφερε επίσης ότι, χωρίς πρόσβαση στις ημερήσιες διατάξεις και στα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου, είναι δύσκολο για τις ΜΚΟ να ενημερώνονται εκ των προτέρων σχετικά με τις προσεχείς εργασίες της Συνέλευσης. «Αυτό δεν μπορώ να το δεχθώ. Ανακοινώνω πάντοτε, στο τέλος κάθε ολομέλειας, τα βασικά θέματα που θα απασχολήσουν την επόμενη (ενίοτε και τη μεθεπόμενη) ολομέλεια». Αυτά καταγράφονται στις συνοπτικές σημειώσεις, που συντάσσονται από τη Γραμματεία και δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα. Επίσης, δημοσιεύονται αναλυτικές ημερήσιες διατάξεις για κάθε ολομέλεια αμέσως μετά την έγκρισή τους από το Προεδρείο. Επομένως, οι πολίτες είναι εξίσου ενημερωμένοι με τα μέλη της Συνέλευσης σχετικά με το πρόγραμμα και το περιεχόμενο των προσεχών ολομελειών.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Συνοπτικά, ο καταγγέλλων διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις σε σχέση με τη γνώμη του Προέδρου της Συνέλευσης:

Η Συνέλευση είναι ένα όργανο που διέπεται από τη Συνθήκη και πρέπει να εμπίπτει στον Κανονισμό 1049/2001. Παρόλο που το Άρθρο 255 Συνθήκης ΕΚ περιορίζεται στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, πρέπει να τοποθετηθεί στο τρέχον ιστορικό πλαίσιο, σύμφωνα με το οποίο οι κώδικες συμπεριφοράς σχετικά με την πρόσβαση στα έγγραφα έχουν επεκταθεί, με την ενθάρρυνση και του Διαμεσολαβητή, από τα τρία θεσμικά όργανα στους οργανισμούς που δημιουργούνται από αυτά. Έτσι, το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μερίμνησαν, ώστε να επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας που βασίζεται στο Άρθρο 255 Συνθήκης ΕΚ πέρα από τα τρία θεσμικά όργανα.

Η παράγραφος 8 του προοιμίου του Κανονισμού 1049/2001 ορίζει ότι «Για τη διασφάλιση της πλήρους εφαρμογής του παρόντος Κανονισμού σε όλες τις δραστηριότητες της Ένωσης, όλοι οι οργανισμοί που δημιουργούνται από τα θεσμικά όργανα θα πρέπει να εφαρμόζουν τις αρχές που θεσπίζει ο παρών Κανονισμός». Αυτό είναι ενδεικτικό της πρόθεσης του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να διασφαλίσουν την ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στα

έγγραφα, επεκτείνοντας το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού ώστε να καλύπτει όλες τις δραστηριότητες.

Η πρόθεση αυτή υποστηρίζεται από την κοινή δήλωση της 30ής Μαΐου 2001, η οποία στην παράγραφο 2 καθιστά σαφές ότι στόχος είναι να διασφαλιστεί ότι όλα τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί, επομένως και η Συνέλευση, καλύπτονται από τον Κανονισμό.

Όσον αφορά την ικανότητα των ΜΚΟ να ενημερώνονται εκ των προτέρων σχετικά με τις προσεχείς εργασίες της Συνέλευσης, ο καταγγέλλων αναγνωρίζει και εκτιμά το γεγονός ότι ο Πρόεδρος ανακοινώνει στο τέλος κάθε ολομέλειας τα βασικά θέματα, που θα απασχολήσουν την επόμενη (ενίοτε και τη μεθεπόμενη) ολομέλεια, αλλά και πάλι μπορεί να είναι εξαιρετικά δύσκολο να ενημερωθεί κανείς εκ των προτέρων για τις προσεχείς εργασίες της Συνέλευσης. Η ενημέρωση από τη μία ολομέλεια στην άλλη δεν αρκεί. Το πρόβλημα αυτό πρέπει επίσης να εξεταστεί με ιδιαίτερη αναφορά στις ΜΚΟ εκτός των Βρυξελλών και στις υποψήφιες προς ένταξη χώρες. Εάν οι οργανισμοί αυτοί προτίθενται να παραστούν σε κάποια ολομέλεια της Συνέλευσης, θα χρειαζόταν πολύ μεγαλύτερη εκ των προτέρων ενημέρωση.

Ο καταγγέλλων κατανοεί ότι το Προεδρείο μπορεί να προετοιμάζει τις εργασίες της Συνέλευσης και να λειτουργεί αποτελεσματικά, μόνον εφόσον διατηρεί τη δυνατότητα της μυστικής διαβούλευσης. Ο καταγγέλλων κατανοεί, επίσης, την ανάγκη για εμπιστευτικότητα στη σύνταξη των κειμένων στη φάση της διαμόρφωσής τους. Όμως του είναι πιο δύσκολο να κατανοήσει πώς οι ημερήσιες διατάξεις του Προεδρείου μπορεί να είναι τόσο επίμαχες, ώστε η δημοσίευσή τους να ενδέχεται να διαταράξει το έργο της Συνέλευσης. Τα συνοπτικά πρακτικά είναι ίσως πιθανότερο να ενέχουν τέτοιου είδους προβλήματα, που όμως θα μπορούσαν να ξεπεραστούν με την παροχή μερικής πρόσβασης. Επιδίωξη του καταγγέλλοντος δεν είναι να αποκρυπτογραφήσει τις απόψεις των διαφόρων μελών του Προεδρείου, αλλά απλώς να ενημερωθεί εγκαίρως για τις προσεχείς εργασίες.

Είναι προφανές ότι κάποια από τα μέλη της Συνέλευσης δεν είναι ικανοποιημένα με την υφιστάμενη κατάσταση σε σχέση με την πρόσβαση στα έγγραφα και το απόρρητο του Προεδρείου. Ορισμένα μέλη της Συνέλευσης, εκπρόσωποι των τεσσάρων μικρότερων κομμάτων της Συνέλευσης, τα οποία δεν εκπροσωπούνται στο Προεδρείο, συνέταξαν καταγγελία με αντικείμενο την πρόσβαση στα έγγραφα του Προεδρείου.

Υπό το φως των ανωτέρω, ο καταγγέλλων ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή:

- να θεωρήσει ότι η Συνέλευση δεν εξαιρείται του πεδίου εφαρμογής των Συνθηκών και να διερευνήσει αν ο Κανονισμός 1049/2001 έχει εφαρμογή στην περίπτωσή της·

- να εξετάσει το αίτημα του καταγγέλλοντος για πλήρη πρόσβαση στις ημερήσιες διατάξεις των συσκέψεων του Προεδρείου και τις προτάσεις του σχετικά με την πρόσβαση στα συνοπτικά πρακτικά ή τις εκθέσεις των συσκέψεων του Προεδρείου·

- να αποφασίσει ότι, μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της Συνέλευσης τον Ιούνιο, πρέπει να χορηγηθεί πλήρης πρόσβαση σε όλα έγγραφα, που αυτή τη στιγμή δεν έχουν δημόσιο χαρακτήρα. Πολλοί θα επωφελούνταν από μια τέτοια απόφαση και ιδιαίτερα ο μεγάλος αριθμός ακαδημαϊκών και ερευνητών που παρακολουθούν τις εργασίες της Συνέλευσης.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΕΣ

Έπειτα από προσεκτική εξέταση της γνώμης του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, κρίθηκε απαραίτητη η διεξαγωγή περαιτέρω ερευνών. Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από τον Πρόεδρο της Συνέλευσης για το Μέλλον της Ευρώπης να σχολιάσει τις απόψεις του καταγγέλλοντος σχετικά με τις δυσκολίες που μπορεί να συναντούν οι ΜΚΟ στην εξασφάλιση πληροφοριών για τις προσεχείς εργασίες της Συνέλευσης εγκαίρως, ώστε να προγραμματίζουν τις δραστηριότητές τους. Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε ακόμη να πληροφορηθεί, αν οι ημερήσιες διατάξεις και τα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου της Συνέλευσης θα δημοσιοποιηθούν μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της.

Η απάντηση της Συνέλευσης

Ο Γενικός Γραμματέας της Συνέλευσης, σερ John KERR, απάντησε στο αίτημα του Διαμεσολαβητή για περαιτέρω πληροφορίες.

Όσον αφορά τη δυνατότητα των ΜΚΟ να ενημερώνονται εγκαίρως, στην απάντηση του Γενικού Γραμματέα επισημαίνεται ότι ο καταγγέλλων ορθώς αναγνωρίζει ότι αποτελεί συστηματική πρακτική του Προέδρου της Συνέλευσης να ανακοινώνει στο τέλος κάθε ολομέλειας τα βασικά θέματα για την επόμενη ή τις επόμενες ολομέλειες. Ο χαρακτήρας της Συνέλευσης συνεπάγεται ότι είναι δύσκολο για το Προεδρείο να προγραμματίσει με βεβαιότητα τις εργασίες της μακροπρόθεσμα (το κατά πόσο ένα συγκεκριμένο θέμα, που εξετάζεται σε έγγραφο της Συνέλευσης ή από ομάδα εργασίας ή εγείρεται μέσω πρότασης του Προεδρείου, θα χρειαστεί εκτεταμένη συζήτηση στην ολομέλεια εξαρτάται από την αντίδραση της Συνέλευσης σε αυτό). Ωστόσο, στις περιπτώσεις που ένας τέτοιος προγραμματισμός ήταν εφικτός, η Συνέλευση ενημερώθηκε και όλες αυτές οι πληροφορίες δημοσιεύθηκαν στην ιστοσελίδα της Συνέλευσης.

Όσον αφορά το ερώτημα αν, μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της Συνέλευσης, θα διατεθούν στο κοινό οι ημερήσιες διατάξεις και τα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου, ο Γενικός Γραμματέας της Συνέλευσης δήλωσε ότι δεν βλέπει να συντρέχει κάποιος λόγος για μη δημοσιοποίησή τους στο στάδιο εκείνο. Ωστόσο, αυτό είναι ένα θέμα, με το οποίο θα χρειαστεί να ασχοληθεί το ίδιο το Προεδρείο με την ολοκλήρωση των εργασιών της Συνέλευσης, όταν θα κληθεί να αποφασίσει ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να διασφαλιστεί ότι οι εργασίες της Συνέλευσης, που χαρακτηρίστηκαν από μεγάλη διαφάνεια έναντι των συμμετεχόντων και των σημερινών ενδιαφερομένων, θα παραμείνουν προσιτές και κατανοητές, για όσους μας παρακολουθούν και για τους ιστορικούς, που θα κρίνουν πόσο καλά ανταποκριθήκαμε στις ευθύνες που μας ανατέθηκαν.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Συνοπτικά, ο καταγγέλλων διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις:

Ο καταγγέλλων αναγνωρίζει και εκτιμά απολύτως το διαφανή τρόπο, με τον οποίο λειτουργεί η Συνέλευση, συμπεριλαμβανομένης της ταχείας δημοσίευσης των εγγράφων του Προεδρείου. Η καταγγελία αφορά αποκλειστικά στην εμπιστευτικότητα των ημερησίων διατάξεων και των συνοπτικών πρακτικών των συσκέψεων του Προεδρείου.

Ο καταγγέλλων χαιρετίζει την πρόταση του Γενικού Γραμματέα, που αφορά τη δυνατότητα δημοσιοποίησης των ημερησίων διατάξεων και τα συνοπτικών πρακτικών μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της Συνέλευσης, κατόπιν σχετικής απόφασης του Προεδρείου.

Ο καταγγέλλων ζητά από τον Διαμεσολαβητή να απευθύνει σύσταση στο Προεδρείο της Συνέλευσης ώστε, μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της, όλα τα έγγραφα να ταξινομηθούν και να οργανωθούν, προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση του κοινού σε αυτά. Π.χ. το κοινό πρέπει να καθοδηγείται σχετικά με το πού μπορεί να συμβουλεύεται τα έγγραφα της Συνέλευσης, σε έγγραφη ή ηλεκτρονική μορφή, σε κεντρική βιβλιοθήκη ή μέσω των μητρώων εγγράφων. Ο καταγγέλλων εκφράζει, επίσης, το φόβο ότι, στα τελευταία στάδια των διαπραγματεύσεων της Συνέλευσης, το σημαίνον αυτό ζήτημα μπορεί να μη διευθετηθεί ικανοποιητικά.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Το παραδεκτό της καταγγελίας κατά της Συνέλευσης

1.1 Η παρούσα υπόθεση αφορά καταγγελία που υποβλήθηκε εξ ονόματος της Υπηρεσίας Δράσης των Πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ECAS), με αντικείμενο την έλλειψη πρόσβασης του κοινού στις ημερήσιες διατάξεις και στα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου της Συνέλευσης.

1.2 Εξετάζοντας το παραδεκτό της καταγγελίας, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η σύσταση της Συνέλευσης για το Μέλλον της Ευρώπης ανάγεται στη δήλωση του Laeken του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και ότι φαίνεται πως δεν υπάρχει νομοθετικό μέσο στο εθνικό, διεθνές ή Κοινοτικό δίκαιο, που να ιδρύει επισήμως τη Συνέλευση. Ωστόσο, η Συνέλευση έχει δική της δομή και λειτουργία και πρέπει, ως εκ τούτου, να θεωρείται ανεξάρτητη, τόσο από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, όσο και από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης, φαίνεται ότι χρηματοδοτείται, έμμεσα τουλάχιστον, από τον Κοινοτικό προϋπολογισμό. Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο προσωρινό συμπέρασμα ότι η Συνέλευση είναι ένας Κοινοτικός οργανισμός υπό την έννοια του Άρθρου 195 Συνθήκης ΕΚ και, συνεπώς, εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιότητας του Διαμεσολαβητή, όσον αφορά ενδεχόμενα κρούσματα κακοδιοίκησης στα πλαίσια της δράσης της.

1.3 Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής αναγνώρισε ότι η Συνέλευση, όπως και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, επιτελεί πολιτικό έργο και ότι μια καταγγελία κατά του πολιτικού της έργου δεν θα έθετε θέμα πιθανού κρούσματος κακοδιοίκησης. Η παρούσα υπόθεση αφορά την απάντηση της Γραμματείας σε αίτημα χορήγησης πρόσβασης σε έγγραφα, δηλαδή ένα διοικητικό ζήτημα.

1.4 Ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε στον Πρόεδρο της Συνέλευσης την ανωτέρω ανάλυση και ζήτησε τις απόψεις του σχετικά με το παραδεκτό της καταγγελίας. Η απάντηση του Προέδρου δεν σχολίασε το συγκεκριμένο σημείο. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι δεν χρειάζεται να επανεξετάσει το προσωρινό του συμπέρασμα ότι η Συνέλευση είναι ένας Κοινοτικός οργανισμός υπό την έννοια του Άρθρου 195 Συνθήκης ΕΚ και, συνεπώς, εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιότητας του Διαμεσολαβητή, όσον αφορά ενδεχόμενα κρούσματα κακοδιοίκησης στα πλαίσια της δράσης της.

2 Το αίτημα του καταγγέλλοντος για πρόσβαση στις ημερήσιες διατάξεις και στα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου της Συνέλευσης

2.1 Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Γραμματεία της Συνέλευσης δεν ανταποκρίθηκε, όπως έπρεπε, στο αίτημά του για πρόσβαση στις ημερήσιες διατάξεις και στα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου. Στόχος του αιτήματος του καταγγέλλοντος ήταν η επαρκής εκ των προτέρων ενημέρωση των ΜΚΟ σχετικά με τις προσεχείς εργασίες της Συνέλευσης.

2.2 Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι σκοπός της κοινής δήλωσης της 30ής Μαΐου 2001 είναι να διασφαλιστεί ότι όλα τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί, επομένως και η Συνέλευση, καλύπτονται από τον Κανονισμό 1049/2001. Ο καταγγέλλων ζήτησε να χορηγηθεί πλήρης πρόσβαση σε όλα έγγραφα, που τότε ακόμη δεν είχαν δημόσιο χαρακτήρα, μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της Συνέλευσης.

2.3 Σύμφωνα με τον Πρόεδρο της Συνέλευσης, τα έγγραφα της Συνέλευσης δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού 1049/2001. Εντούτοις, αποτελεί πάγια πολιτική της Συνέλευσης η δημοσιοποίηση του μεγαλύτερου δυνατού όγκου υλικού. Καθήκον του Προεδρείου είναι η προπαρασκευή των εργασιών της Συνέλευσης. Μπορεί δε να φέρει με αποτελεσματικότητα εις πέρας την αποστολή του, μόνον εάν έχει τη δυνατότητα να διαβουλεύεται μυστικά. Η δημοσιοποίηση των ημερησίων διατάξεων και των συνοπτικών πρακτικών του Προεδρείου θα ενείχε τον κίνδυνο να γίνει τελικά η ίδια αντικείμενο διαβουλεύσεων της Συνέλευσης, αντί να λειτουργεί ως ερέθισμα για τη διενέργεια αυτών. Οι πολίτες είναι εξίσου ενημερωμένοι με τα μέλη της Συνέλευσης σχετικά με το πρόγραμμα και το περιεχόμενο των προσεχών ολομελειών.

Όσον αφορά το ερώτημα αν, μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της Συνέλευσης, θα διατεθούν στο κοινό οι ημερήσιες διατάξεις και τα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου, ο Γενικός Γραμματέας της Συνέλευσης δήλωσε ότι δεν βλέπει να συντρέχει κάποιος λόγος, που να υπαγορεύει τη μη δημοσιοποίησή τους στο στάδιο εκείνο. Ωστόσο, αυτό είναι ένα θέμα με το οποίο θα χρειαστεί να ασχοληθεί το ίδιο το Προεδρείο μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της Συνέλευσης.

2.4 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι ο Κανονισμός 1049/2001[41] ισχύει για τα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής και ότι ο Κανονισμός 58/2003 επεκτείνει τις διατάξεις του στους εκτελεστικούς οργανισμούς τους.[42] Η Συνέλευση δεν είναι μέρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου ή της Επιτροπής, ούτε οργανισμός υπό την έννοια του Κανονισμού 58/2003. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι ο Κανονισμός 1049/2001 δεν ισχύει, ως έχει, στα έγγραφα της Συνέλευσης.

2.5 Ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε, ωστόσο, ότι έπειτα από δύο αυτεπάγγελτες έρευνες, απηύθυνε σχέδια συστάσεων στα Κοινοτικά θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα, σε εφαρμογή της αρχής της χρηστής διοίκησης.[43] Σχεδόν όλοι συμμορφώθηκαν.[44]

2.6 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι δεδηλωμένη πολιτική της Συνέλευσης είναι η δημοσιοποίηση του μεγαλύτερου δυνατού όγκου υλικού. Υπογραμμίζει δε ότι η πολιτική αυτή συνάδει με τον σκοπό του Κανονισμού 1049/2001, που συνίσταται στο να διασφαλιστεί η ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στα έγγραφα. Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η κοινή δήλωση της 30ής Μαΐου 2001[45] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής καλεί τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς να θεσπίσουν εσωτερικούς κανόνες σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα, που να λαμβάνουν υπόψη τις αρχές και τα όρια του Κανονισμού 1049/2001.

Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι, κατά τη διερεύνηση ενδεχομένου κρούσματος κακοδιοίκησης στην εφαρμογή της δεδηλωμένης πολιτικής της Συνέλευσης για τη δημοσιοποίηση του μεγαλύτερου δυνατού όγκου υλικού, είναι σκόπιμο να γίνει, κατ' αναλογία, επίκληση στις εξαιρέσεις που περιέχονται στον Κανονισμό 1049/2001.

2.7 Σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο του Άρθρου 4, παράγραφος 3 του Κανονισμού 1049/2001, πρόσβαση σε ένα έγγραφο που συντάχθηκε από ένα θεσμικό όργανο για εσωτερική χρήση […], και το οποίο σχετίζεται με θέμα, επί του οποίου δεν έχει ακόμη αποφασίσει, δε θα δοθεί, εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι ο Πρόεδρος της Συνέλευσης εξήγησε με εύλογο τρόπο, γιατί η δημοσιοποίηση των ημερησίων διατάξεων και των συνοπτικών πρακτικών του Προεδρείου πριν από την ολοκλήρωση των εργασιών της Συνέλευσης θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων της Συνέλευσης. Εξάλλου, δεν θεώρησε ότι τα επιχειρήματα του καταγγέλλοντος έπεισαν για την ύπαρξη υπερισχύοντος δημοσίου συμφέροντος. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής δε διαπίστωσε κακοδιοίκηση στην άρνηση δημοσιοποίησης των ημερησίων διατάξεων και των συνοπτικών πρακτικών του Προεδρείου πριν από την ολοκλήρωση των εργασιών της Συνέλευσης.

41 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, 2001 ΕΕ L 145/43.

42 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 58/2003 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2002, περί θεσπίσεως του καταστατικού των εκτελεστικών οργανισμών που είναι επιφορτισμένοι με ορισμένα καθήκοντα σχετικά με τη διαχείριση Κοινοτικών προγραμμάτων, 2003 ΕΕ L 11/1.

43 Βλέπε την ειδική έκθεση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μετά την αυτεπάγγελτη έρευνα με αντικείμενο τη δημόσια πρόσβαση σε έγγραφα, 15 Δεκεμβρίου 1997, και τις αποφάσεις που αφορούσαν την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το Ευρωπαϊκό Γραφείο για την Ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία, την Κοινοτική Υπηρεσία Ποικιλιών Φυτών και την Europol, μετά την αυτεπάγγελτη έρευνα OI/1/99/IJH.

44 Π.χ. το Ελεγκτικό Συνέδριο, 1998 ΕΕ C 295/1· η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, 1999 ΕΕ L110/30· η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, 1997 ΕΕ C 243/13· η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, 1997 ΕΕ L 339/18· και η Επιτροπή των Περιφερειών, 1997 ΕΕ L 351/70.

45 Κοινή δήλωση σχετικά με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 145 της 31.5.2001, σ. 43) 2001 ΕΕ L 173/5.

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι το ανωτέρω πόρισμα αφορά αποκλειστικά στη δημοσιοποίηση των ημερησίων διατάξεων και των συνοπτικών πρακτικών του Προεδρείου. Ο Διαμεσολαβητής δεν παίρνει θέση για τα επίμαχα ζητήματα του ανοικτού χαρακτήρα της σχέσης ανάμεσα στο Προεδρείο και τα μέλη της Συνέλευσης, αφού αυτά άπτονται του πολιτικού έργου της Συνέλευσης.

2.8 Όσον αφορά το ερώτημα αν, μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της Συνέλευσης, πρέπει να διατεθούν στο κοινό οι ημερήσιες διατάξεις και τα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι το δεύτερο εδάφιο του Άρθρου 4, παράγραφος 3 του Κανονισμού 1049/2001 ορίζει ότι ένα θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση σε έγγραφα, που περιέχουν απόψεις για εσωτερική χρήση ως μέρος συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός του σχετικού θεσμικού οργάνου, ακόμη και αφού έχει ληφθεί η απόφαση, εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

Θα ήταν δύσκολο να υποστηρίξει κανείς ότι η διαδικασία λήψης αποφάσεων της Συνέλευσης θα μπορούσε να θιγεί μετά τη λήξη των εργασιών της. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής συμφωνεί με τον Γενικό Γραμματέα της Συνέλευσης ότι δεν συντρέχει λόγος για μη δημοσιοποίηση των συγκεκριμένων εγγράφων στο στάδιο εκείνο.

2.9 Στις τελικές του παρατηρήσεις, ο καταγγέλλων εξέφρασε το φόβο ότι, στα τελευταία στάδια των διαπραγματεύσεων της Συνέλευσης, το σημαίνον αυτό ζήτημα μπορεί να μη διευθετηθεί ικανοποιητικά.

Ο Διαμεσολαβητής γνώριζε ότι η Συνέλευση επρόκειτο να ολοκληρώσει το έργο της περί τα τέλη Ιουνίου 2003. Για το λόγο αυτό, έκρινε ότι δεν ήταν σκόπιμο να καθυστερήσει την απόφασή του, προκειμένου να διερευνήσει το φόβο που εξέφρασε ο καταγγέλλων.

Η επιστολή του Διαμεσολαβητή προς τον Πρόεδρο της Συνέλευσης, προς ενημέρωση του τελευταίου σχετικά με την παρούσα απόφαση, θα αναφέρει το πόρισμα που αναπτύσσεται στη δεύτερη παράγραφο του σημείου 2.8 ανωτέρω, σχετικά με τη δημοσιοποίηση των εγγράφων της Συνέλευσης μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της. Η επιστολή θα εκθέτει επίσης την άποψη του Διαμεσολαβητή ότι η κατάλληλη διευθέτηση του θέματος από τη Συνέλευση το ταχύτερο δυνατό, προκειμένου να διασφαλιστεί η δημόσια πρόσβαση στα έγγραφά της, συνάδει με τις αρχές της χρηστής διοίκησης. Ο Διαμεσολαβητής θα διαβιβάσει, επίσης, στον Πρόεδρο της Συνέλευσης τις πρακτικές υποδείξεις του καταγγέλλοντος, οι οποίες περιλαμβάνονται στις τελικές του παρατηρήσεις, σχετικά με τη μελλοντική δημοσιοποίηση των εγγράφων της Συνέλευσης.

3 Συμπέρασμα

Για τους λόγους που εξηγήθηκαν στις ανωτέρω παραγράφους 2.7 και 2.9, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Συνέλευσης και ότι δεν ήταν αναγκαία η περαιτέρω έρευνα σε σχέση με το συγκεκριμένο θέμα. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Σημείωση : Μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της Συνέλευσης στις 10 Ιουλίου 2003, οι ημερήσιες διατάξεις και τα συνοπτικά πρακτικά του Προεδρείου δημοσιεύθηκαν στην ιστοσελίδα της Συνέλευσης στην εξής ηλεκτρονική διεύθυνση http://european-convention.eu.int/docpraes.asp?lang=EN:

3.1.7 Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗΣ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1625/2002/ΙΙΗ κατά της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τον Σεπτέμβριο του 2002, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής υπέβαλε καταγγελία προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή κατά της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF).

Σύμφωνα με την καταγγέλλουσα, τα σχετικά γεγονότα έχουν, συνοπτικά, ως εξής:

Στις 3 Νοεμβρίου 2000, ενώ εργαζόταν ως προϊσταμένη μονάδας στη Γενική Διεύθυνση Έρευνας, η καταγγέλλουσα επέστησε την προσοχή της OLAF σε ορισμένες παρατυπίες σχετικά με τη χρηματοδότηση ενός έργου.

Στις 23 Ιουλίου 2001, η καταγγέλλουσα είχε μια συνέντευξη με δύο υπαλλήλους της OLAF και υπέγραψε το πρωτόκολλο της συνέντευξης. Δεν ενημερώθηκε ποτέ για το αποτέλεσμα της έρευνας της OLAF. Στη συνέχεια, πληροφορήθηκε ότι οι δύο υπάλληλοι που πραγματοποίησαν τη συνέντευξη αποχώρησαν από την OLAF, ότι δεν πραγματοποιήθηκε συνέντευξη με τον επιστημονικό διευθυντή του έργου και ότι η σύμβαση του έργου υπογράφηκε στις αρχές του 2002, έπειτα από ιδιαίτερα εκτεταμένες αλλαγές στο τεχνικό προσάρτημα. Η καταγγέλλουσα διερωτάται κατά πόσον η μονάδα της OLAF, η οποία απάντησε στην ενδοϋπηρεσιακή έρευνα για το εν λόγω έργο, ενημερώθηκε για την καταγγελία της σχετικά με αυτό.

Η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται ότι η OLAF δε διενήργησε κατάλληλη έρευνα σχετικά με το θέμα, καθώς και ότι δεν την ενημέρωσε ποτέ για το αποτέλεσμα. Ισχυρίζεται ακόμη ότι η OLAF πρέπει να την ενημερώσει για το κατά πόσο, τελικά, προέβη σε έρευνα, για το σχετικό αποτέλεσμα, καθώς και για το αν η μονάδα της OLAF που απάντησε στην ενδοϋπηρεσιακή διαβούλευση πριν από την έγκριση του έργου, στις αρχές του 2002, γνώριζε για την καταγγελία της.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)

Η γνώμη της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) έχει, συνοπτικά, ως εξής:

Ο ισχυρισμός ότι η OLAF δε διενήργησε κατάλληλη έρευνα

Σύμφωνα με το σημείωμα της καταγγέλλουσας της 3ης Νοεμβρίου 2000 προς την OLAF, η επιστημονική και τεχνική αξιολόγηση της πρότασης έργου με ημερομηνία 24 Ιουλίου 2000 ήταν αρνητική

Ο προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Έρευνας της Επιτροπής ενημέρωσε τον Προϊστάμενο του Ιδιαίτερου Γραφείου του αρμόδιου Επιτρόπου με σημείωμά του της 25ης Οκτωβρίου 2000 ότι οι διαπραγματεύσεις, για τις οποίες ήταν υπεύθυνη η καταγγέλλουσα τον Σεπτέμβριο 1999, οδήγησαν σε μη ικανοποιητικά αποτελέσματα. Ως εκ τούτου, αποφάσισε να ζητήσει από τον κ. Β., Σύμβουλο του Διευθυντή, να καταλήξει σε συμφωνία με τον συντονιστή του έργου, με σκοπό την ολοκλήρωσή του με ικανοποιητικό τρόπο έως τα τέλη Νοεμβρίου 2000.

Στο σημείωμά της η καταγγέλλουσα δήλωνε ότι, ενόψει της αντίφασης ανάμεσα στους δύο προαναφερθέντες προβληματισμούς, υπέβαλλε καταγγελία δυνάμει του Άρθρου 90, παράγραφος 2 των Κανονισμών Υπηρεσιακής Κατάστασης.

Ο Γενικός Διευθυντής της OLAF αποδέχθηκε την παραλαβή των πληροφοριών αυτών με το σημείωμα της 11ης Δεκεμβρίου 2000 και ζήτησε από την καταγγέλλουσα να του παράσχει όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τις εικαζόμενες παρατυπίες. Στις 22 Ιανουαρίου 2001, η καταγγέλλουσα υπέβαλε διάφορα πρόσθετα έγγραφα σχετικά με τις διαπραγματεύσεις και τις συζητήσεις με αντικείμενο το έργο. Από τις πληροφορίες αυτές δεν ήταν σαφές κατά πόσον είχαν σημειωθεί παρατυπίες. Κατά συνέπεια, στις 27 Φεβρουαρίου 2001, η OLAF ξεκίνησε εσωτερική έρευνα. Στη συνέχεια, συγκεντρώθηκαν οι εξής πληροφορίες:

- Στις 24 Μαρτίου 2001, ο Γενικός Διευθυντής Έρευνας απέστειλε αναλυτικό ενημερωτικό σημείωμα στην OLAF.
- Στις 23 Ιουλίου 2001, οι ελεγκτές της OLAF πραγματοποίησαν συνέντευξη με την καταγγέλλουσα. Εκείνη επιβεβαίωσε ότι, καθόσον γνώριζε, δεν υπήρχαν ενδείξεις απάτης, αλλά ότι το έργο εγκρίθηκε παρά τις αδυναμίες που εντόπισε η επιστημονική αξιολόγηση.
- Στις 27 Αυγούστου 2001, η καταγγέλλουσα απέστειλε γραπτό συμπληρωματικό σημείωμα στη συνέντευξή της.
- Με βάση τις πληροφορίες αυτές, την 1η Φεβρουαρίου 2002 εγκρίθηκε η τελική έκθεση της υπόθεσης, στην οποία συνιστάται να περατωθεί η εξέταση της υπόθεσης χωρίς περαιτέρω ενέργειες. Ο Γενικός Διευθυντής της OLAF ενέκρινε τη σύσταση αυτή. Κατά συνέπεια, η έρευνα που διενήργησε η OLAF σχετικά με τους ισχυρισμούς της καταγγέλλουσας ήταν απολύτως κατάλληλη και βάσει αυτής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν είχαν σημειωθεί παρατυπίες και ότι δεν απαιτούνταν περαιτέρω ενέργειες.

Ο ισχυρισμός ότι η OLAF δεν ενημέρωσε την καταγγέλλουσα

Ο Κανονισμός 1073/1999 περιλαμβάνει ορισμένους κανόνες σχετικά με το ποιοι πρέπει να ενημερώνονται για τα αποτελέσματα μιας έρευνας της OLAF. Το Άρθρο 8 ορίζει ότι οι πληροφορίες που λαμβάνονται στο πλαίσιο των εσωτερικών ερευνών καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο και δεν επιτρέπεται να ανακοινώνονται σε πρόσωπα άλλα από εκείνα, τα οποία, λόγω των καθηκόντων τους στο πλαίσιο των θεσμικών οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή των Κρατών Μελών, καλούνται να τις γνωρίζουν. Το Άρθρο 9 ορίζει ότι η τελική έκθεση της υπόθεσης, η οποία περιέχει μια σύνοψη των πληροφοριών που συλλέχθηκαν κατά την έρευνα, θα αποστέλλεται τόσο στις δικαστικές αρχές του ενδιαφερόμενου Κράτους Μέλους, όσο και στο θεσμικό όργανο, φορέα, υπηρεσία ή οργανισμό, τον οποίο αφορά, για να προβούν στις όποιες περαιτέρω απαραίτητες ενέργειες.

Στις 12 Ιουλίου 2002, η καταγγέλλουσα απέστειλε σημείωμα στην OLAF, ζητώντας να ενημερωθεί για το αποτέλεσμα της έρευνας. Στις 5 Αυγούστου 2002, η OLAF συνέταξε μια απάντηση, η οποία όμως δεν εστάλη ποτέ, γιατί η καταγγέλλουσα είχε αποχωρήσει από την υπηρεσία από 1ης Αυγούστου 2002. Στις 9 Αυγούστου 2002, η OLAF απέστειλε σημείωμα στον προϊστάμενο της μονάδας στη ΓΔ Έρευνας, παρουσιάζοντας τα συμπεράσματα της έρευνας.

Η ενδοϋπηρεσιακή έρευνα

Σύμφωνα με τα αρχεία της OLAF, δεν ζητήθηκε ποτέ η γνώμη της στο πλαίσιο της ενδοϋπηρεσιακής έρευνας για το έργο αυτό. Υπάρχει, ωστόσο, ανταλλαγή αλληλογραφίας ανάμεσα στον Γενικό Διευθυντή της OLAF και στον Γενικό Διευθυντή της Γενικής Διεύθυνσης Έρευνας με αντικείμενο τη συνέχιση της χρηματοδότησης του έργου κατά τη διάρκεια της έρευνας. Ο Γενικός Διευθυντής Έρευνας απέστειλε επιστολή στον Γενικό Διευθυντή της OLAF στις 14 Μαΐου 2001, εξηγώντας ότι προτίθετο να προτείνει τη χρηματοδότηση του έργου στην Επιτροπή, απουσία αντίθετης γνώμης. Στις 20 Μαΐου 2001, ο Γενικός Διευθυντής της OLAF απάντησε ότι η έρευνα συνεχιζόταν ακόμη, αλλά ότι, με βάση τις πληροφορίες που διέθετε η OLAF την περίοδο εκείνη, δεν υπήρχε λόγος να αντιταχθεί στη χρηματοδότηση του έργου.

Η OLAF προσάρτησε αντίγραφα των σχετικών εγγράφων στη γνώμη της.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας σχετικά με τη γνώμη της OLAF περιλαμβάνουν, συνοπτικά, τα εξής σημεία:

Ο αρμόδιος για την έρευνα υπάλληλος ισχυρίζεται στο συμπέρασμά του ότι κανένα από τα διαθέσιμα στοιχεία της OLAF δεν αποδεικνύει την ύπαρξη παρατυπιών που να εμπίπτουν στη δικαιοδοσία της. Τρία στοιχεία, τα οποία περιελήφθησαν στον φάκελο με τα δικαιολογητικά στοιχεία, δεν ελήφθησαν υπόψη κατά την έρευνα:

(α) Η αξιολόγηση της πρότασης ήταν παράτυπη, επειδή:

- δεν τηρήθηκε η ισχύουσα διαδικασία,
- όσον αφορά το έντυπο επιλεξιμότητας, το οποίο ανέφερε σαφώς το αίτημα να παραμείνει ανώνυμη η πρόταση, δύο από τους τέσσερις εμπειρογνώμονες απάντησαν αρνητικά σε ένα ουσιαστικό κριτήριο επιλεξιμότητας, ο δε εμπειρογνώμονας από τη δικαιούχο χώρα δεν υπέγραψε το έντυπο που εγγυάται την ανωνυμία,
- ο εμπειρογνώμονας από τη δικαιούχο χώρα συμμετείχε επίσης και στα δύο μέρη της αξιολόγησης, το επιστημονικό και το περιφερειακό.

(β) Η οδηγία να περατωθεί η εξέταση του φακέλου με θετικό αποτέλεσμα είναι, επίσης, παράτυπη και ενδεχομένως παράνομη.

(γ) Είναι πρωτοφανές, αν όχι παράτυπο, το γεγονός ότι η παροχή επιχορήγησης εξαρτήθηκε αποκλειστικά από μια προσωρινή υπάλληλο. Πράγματι, μια προσωρινή υπάλληλος, η οποία ήταν αρμόδια για το φάκελο κατά την αξιολόγηση που αναφέρθηκε στο σημείο (α) ανωτέρω, ανέλαβε επίσης την παρακολούθηση του φακέλου, παρά την αλλαγή στα καθήκοντά της εντός της μονάδας, εις βάρος των προηγούμενων καθηκόντων της καταγγέλλουσας ως προϊσταμένης της μονάδας. Προς το παρόν, η ίδια προσωρινή υπάλληλος εξακολουθεί να είναι υπεύθυνη για τις επιχειρησιακές πλευρές του έργου, μολονότι η μονάδα, στην οποία έχει αποσπασθεί, δεν έχει επιχειρησιακά καθήκοντα και δεν πρέπει να ασχολείται με τη διαχείριση των έργων.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Ο ισχυρισμός ότι η OLAF δε διενήργησε κατάλληλη έρευνα

1.1 Η καταγγέλλουσα ήταν προϊσταμένη μονάδας της Γενικής Διεύθυνσης Έρευνας της Επιτροπής. Τον Νοέμβριο του 2000, επέστησε την προσοχή της OLAF σε ορισμένες παρατυπίες σχετικά με τη χρηματοδότηση ενός έργου. Η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται ότι η OLAF δε διενήργησε κατάλληλη έρευνα σχετικά με το θέμα και επισημαίνει τρία στοιχεία, τα οποία, κατά την άποψή της, δεν ελήφθησαν υπόψη, μολονότι περιλαμβάνονταν στον φάκελο με τα δικαιολογητικά στοιχεία.

1.2 Σύμφωνα με την OLAF, ο Γενικός Διευθυντής της Υπηρεσίας ζήτησε από την καταγγέλλουσα να προσκομίσει όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τις εικαζόμενες παρατυπίες. Επειδή από τις πληροφορίες αυτές δεν ήταν σαφές κατά πόσον είχαν σημειωθεί παρατυπίες, η OLAF ξεκίνησε εσωτερική έρευνα. Κατά την έρευνα συγκεντρώθηκαν στοιχεία από τον Γενικό Διευθυντή Έρευνας και από την καταγγέλλουσα. Ο Γενικός Διευθυντής Έρευνας απέστειλε αναλυτικό ενημερωτικό σημείωμα στην OLAF. Οι ελεγκτές της OLAF πραγματοποίησαν συνέντευξη με την καταγγέλλουσα, η οποία επιβεβαίωσε ότι, καθόσον γνώριζε, δεν υπήρχαν ενδείξεις απάτης, αλλά ότι η συνέχιση του έργου εγκρίθηκε παρά τις αδυναμίες που εντόπισε η επιστημονική αξιολόγηση. Στη συνέχεια, η καταγγέλλουσα απέστειλε γραπτό συμπληρωματικό σημείωμα στη συνέντευξή της. Με βάση τις πληροφορίες αυτές, την 1η Φεβρουαρίου 2002 εγκρίθηκε η τελική έκθεση της υπόθεσης, η οποία συνιστούσε

να περατωθεί η εξέταση της υπόθεσης χωρίς περαιτέρω ενέργειες. Ο Γενικός Διευθυντής της OLAF ενέκρινε τη σύσταση αυτή. Η OLAF προσάρτησε αντίγραφα των σχετικών εγγράφων στη γνώμη της.

1.3 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η παρούσα καταγγελία υποβλήθηκε κατά της OLAF. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής δε διενήργησε έρευνα σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης του έργου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η έρευνα του Διαμεσολαβητή αφορά το ερώτημα κατά πόσον υπήρξε κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της OLAF σε σχέση με τη διοικητική έρευνα, η οποία ξεκίνησε μετά τις πληροφορίες που προσκόμισε η καταγγέλλουσα.

1.4 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι το Άρθρο 1, παράγραφος 3 του Κανονισμού 1073/1999[46] ορίζει ότι η OLAF διενεργεί διοικητικές έρευνες με σκοπό:

- την καταπολέμηση της απάτης, της δωροδοκίας και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

- τον εντοπισμό, προς τούτο, σοβαρών πράξεων συνδεδεμένων με την άσκηση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων, που μπορεί να συνιστούν παράλειψη των υποχρεώσεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων, η οποία μπορεί να επισύρει πειθαρχική ή, ενδεχομένως, ποινική δίωξη, (…)»

1.5 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι οι αρχές της χρηστής διοίκησης απαιτούν τη διενέργεια διοικητικών ερευνών από την OLAF με τη δέουσα προσοχή, αμεροληψία και αντικειμενικότητα. Ο Διαμεσολαβητής δε διαπιστώνει κανένα στοιχείο στα έγγραφα που προσκόμισαν η καταγγέλλουσα και η OLAF, το οποίο να καταδεικνύει ότι η έρευνα της OLAF σχετικά με την παρούσα υπόθεση δε διενεργήθηκε σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι είναι λογικό για την OLAF να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι διαθέσιμες πληροφορίες δεν αποδεικνύουν την ύπαρξη παρατυπιών που να εμπίπτουν στη δικαιοδοσία της OLAF. Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης σχετικά με τη συγκεκριμένη πτυχή της καταγγελίας.

2 Ο ισχυρισμός ότι η OLAF δεν ενημέρωσε την καταγγέλλουσα

2.1 Η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται ότι η OLAF δεν την ενημέρωσε ποτέ για το αποτέλεσμα της έρευνάς της. Ισχυρίζεται ότι η OLAF πρέπει να την ενημερώσει για το αν διενήργησε έρευνα καθώς και για το σχετικό αποτέλεσμα.

2.2 Η OLAF ισχυρίζεται ότι ο Κανονισμός 1073/1999 περιλαμβάνει κανόνες σχετικά με το ποιοι πρέπει να ενημερώνονται για τα αποτελέσματα μιας έρευνας της OLAF. Το Άρθρο 8 ορίζει ότι οι πληροφορίες που λαμβάνονται στο πλαίσιο των εσωτερικών ερευνών καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο και δεν επιτρέπεται να ανακοινώνονται σε πρόσωπα άλλα από εκείνα τα οποία, λόγω των καθηκόντων τους στο πλαίσιο των θεσμικών οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή των Κρατών Μελών, καλούνται να τις γνωρίζουν. Το Άρθρο 9 ορίζει ότι η τελική έκθεση της υπόθεσης, η οποία περιέχει μια σύνοψη των πληροφοριών που συλλέχθηκαν κατά την έρευνα, θα αποστέλλεται τόσο στις δικαστικές αρχές του ενδιαφερόμενου Κράτους Μέλους, όσο και στο θεσμικό όργανο, φορέα, υπηρεσία ή οργανισμό, τον οποίο τυχόν αφορά, για να προβεί στις όποιες απαιτούμενες περαιτέρω ενέργειες. Στις 12 Ιουλίου 2002, η καταγγέλλουσα απέστειλε σημείωμα στην OLAF, ζητώντας να ενημερωθεί για το αποτέλεσμα της έρευνας. Στις 5 Αυγούστου 2002, η OLAF συνέταξε μια απάντηση, η οποία όμως δεν στάλθηκε ποτέ, γιατί η καταγγέλλουσα είχε αποχωρήσει από την υπηρεσία από 1ης Αυγούστου 2002. Στις 9 Αυγούστου 2002, η OLAF απέστειλε σημείωμα στον προϊστάμενο της μονάδας στη ΓΔ Έρευνας, παρουσιάζοντας τα συμπεράσματα της έρευνας.

[46] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) ΕΕ L 136, 31.5.1999, σ. 1.

2.3 Ο διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η OLAF προσάρτησε αντίγραφο της τελικής έκθεσης της υπόθεσης στη γνώμη της επί της καταγγελίας, γνωρίζοντας ότι η γνώμη της και τα προσαρτήματα αυτής θα διαβιβάζονταν στην καταγγέλλουσα στο πλαίσιο της συνήθους διαδικασίας έρευνας του Διαμεσολαβητή. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δεν κατανοεί γιατί η OLAF ισχυρίζεται ότι οι διατάξεις του Κανονισμού 1073/1999 δεν της επέτρεψαν να κοινοποιήσει τα αποτελέσματα της έρευνάς της στην καταγγέλλουσα. Ο Διαμεσολαβητής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η OLAF έλαβε τα κατάλληλα μέτρα για να ρυθμίσει την πτυχή αυτής της καταγγελίας, ενημερώνοντας την καταγγέλλουσα για τα αποτελέσματα της έρευνάς της στο πλαίσιο της έρευνας του Διαμεσολαβητή. Συνεπώς, δεν απαιτούνται περαιτέρω έρευνες από τον Διαμεσολαβητή.

3 Το αίτημα ενημέρωσης για την ενδοϋπηρεσιακή έρευνα

3.1 Η καταγγέλλουσα υποστηρίζει ότι η OLAF πρέπει να την ενημερώσει κατά πόσον η μονάδα της υπηρεσίας της, που απάντησε στην ενδοϋπηρεσιακή έρευνα πριν από την έγκριση του έργου, στις αρχές του 2002, γνώριζε για την καταγγελία της.

3.2 Σύμφωνα με τα αρχεία της OLAF, δεν ζητήθηκε ποτέ η συμβουλή της στο πλαίσιο ενδοϋπηρεσιακής έρευνας για το έργο αυτό. Ωστόσο, ο Γενικός Διευθυντής Έρευνας απέστειλε επιστολή στον Γενικό Διευθυντή της OLAF, εξηγώντας ότι προτίθετο να προτείνει τη χρηματοδότηση του έργου στην Επιτροπή, απουσία αντίθετης γνώμης. Ο Γενικός Διευθυντής της OLAF απάντησε ότι η έρευνα συνεχιζόταν ακόμη, αλλά ότι, με βάση τις πληροφορίες που διέθετε η OLAF την περίοδο εκείνη, δεν υπήρχε λόγος να αντιταχθεί στη χρηματοδότηση του έργου.

3.3 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η γνώμη της OLAF παρέχει τις πληροφορίες που ζήτησε η καταγγέλλουσα και ότι, επομένως, δεν απαιτούνται περαιτέρω έρευνες από την υπηρεσία του.

4 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δεν φαίνεται να υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεπώς περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

3.1.8 Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την Ανασυγκρότηση

ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1141/2002/GG (εμπιστευτική) κατά της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Ανασυγκρότηση

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Σύμφωνα με την καταγγελία που υποβλήθηκε τον Ιούνιο του 2002, ο καταγγέλλων, Γερμανός υπήκοος, εργάστηκε ως σύμβουλος στο Κοσσυφοπέδιο βάσει δύο υπογεγραμμένων συμβάσεων.

Η πρώτη σύμβαση (σύμβαση παροχής υπηρεσιών OBNOVA αριθ. 99/KOS04/03/001) αφορούσε σε ένα έργο με τίτλο «Διοικητική και Τεχνική Συνδρομή για Εμπειρογνώμονα στον Τομέα της Διαχείρισης Έργων Διάθεσης Αποβλήτων, Ύδρευσης και Αποχέτευσης». Υπογράφηκε από τον

καταγγέλλοντα και την Επιτροπή στις 26 Ιανουαρίου 2000. Σύμφωνα με το Άρθρο 5 της σύμβασης, ο καταγγέλλων επρόκειτο να αμειφθεί με ποσό έως και 196.970 ευρώ για τις υπηρεσίες του. Το Άρθρο 6, παράγραφος 1 της σύμβασης όριζε ότι οι πληρωμές θα καταβάλλονταν μετά την εκτέλεση των υπηρεσιών προς ικανοποίηση της αναθέτουσας αρχής. Το Άρθρο 6, παράγραφος 2 όριζε ότι η αμοιβή θα καταβαλλόταν σε τριμηνιαίες δόσεις, μετά την υποβολή τιμολογίου και την έγκριση από την αναθέτουσα αρχή των απαιτούμενων εκθέσεων και των εργασιών, όπως ορίζονται στη συγγραφή υποχρεώσεων. Η τελευταία πληρωμή (υπόλοιπο) θα καταβαλλόταν εντός 60 ημερών από την έγκριση της τελικής έκθεσης από την αναθέτουσα αρχή.

Σύμφωνα με το Παράρτημα αριθ. 1 της εν λόγω σύμβασης που υπογράφηκε από τον καταγγέλλοντα και την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την Ανασυγκρότηση (Υπηρεσία), που φαίνεται ότι διαδέχθηκε την Επιτροπή ως συμβαλλόμενος, η μέγιστη αμοιβή αυξήθηκε στα 268.090 ευρώ.

Στις 12 Ιουλίου 2001, ο καταγγέλλων υπέβαλε αίτημα στην Υπηρεσία για την τελική πληρωμή, που ανερχόταν σε 59.387 ευρώ. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, προέκυψε μια διαφορά σχετικά με το πώς και από ποιον έπρεπε να πληρωθεί ένας από τους βοηθούς του καταγγέλλοντος. Το ύψος της αμοιβής ανερχόταν συνολικά σε 5.000 ευρώ περίπου. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι, για λόγους άγνωστους, που ποτέ δεν του κοινοποιήθηκαν, η Υπηρεσία αποφάσισε να φέρει την υπόθεσή του ενώπιον της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), εκμεταλλευόμενος τη διαδικασία αυτή, για να παρακρατήσει το υπόλοιπο της μη αμφισβητούμενης και οφειλόμενης πληρωμής ύψους περίπου 50.000 ευρώ.

Η δεύτερη σύμβαση («Εμπειρογνώμονας Εποπτικού Συμβουλίου στην Πρίστινα – 99/KOS04/03/016») υπογράφηκε από τον καταγγέλλοντα και την Υπηρεσία την 1η Αυγούστου 2001. Σύμφωνα με το Άρθρο 3 της σύμβασης, η μέγιστη αξία της ανερχόταν σε 70.500 ευρώ.

Στις 28 Φεβρουαρίου 2002, ο καταγγέλλων υπέβαλε αίτημα στην Υπηρεσία για την καταβολή δεύτερης ενδιάμεσης πληρωμής ύψους 19.387 ευρώ και τελικής πληρωμής ύψους 7.050 ευρώ. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, προέκυψε μια διαφορά σχετικά με τον αριθμό των ημερών της εργασίας του, η οποία αφορούσε σε ένα ποσό περίπου 8.000 ευρώ.

Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Υπηρεσία πρέπει να ολοκληρώσει σύντομα τον έλεγχο των τιμολογίων του και να καταβάλει τα σχετικά ποσά.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Υπηρεσίας

Στη γνώμη της, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την Ανασυγκρότηση διατύπωσε τα ακόλουθα σχόλια:

Η Υπηρεσία ανέστειλε τις πληρωμές στις δύο εν λόγω συμβάσεις, επειδή εντοπίστηκαν παρατυπίες στην παρουσίαση των τιμολογίων. Η Υπηρεσία δεν είχε, μέχρι στιγμής, λάβει ικανοποιητικές απαντήσεις στα ερωτήματα που έθεσε στον καταγγέλλοντα. Αντιθέτως, είχε λάβει πληροφορίες από την Αποστολή των Ηνωμένων Εθνών για προσωρινή διοίκηση στο Κοσσυφοπέδιο (MINUK) και, πιο συγκεκριμένα, από το Σκέλος ΕΕ της τελευταίας (το τμήμα της διοίκησης των Ηνωμένων Εθνών στο οποίο απασχολούνταν ο καταγγέλλων), οι οποίες δημιουργούσαν υποψίες για ενδεχόμενες αθέμιτες πράξεις εκ μέρους του καταγγέλλοντος. Οι πληροφορίες αφορούσαν σε παρατυπίες τέτοιας φύσεως, που η Υπηρεσία αποφάσισε να διαβιβάσει την υπόθεση αυτή στην OLAF. Αντίγραφο της επιστολής της Υπηρεσίας προς την OLAF με ημερομηνία 12 Δεκεμβρίου 2001 (χωρίς τα συνημμένα έγγραφα), στην οποία συνοψίζονταν τα ερωτήματα που αφορούσαν τις εντοπισθείσες παρατυπίες, επισυναπτόταν στη γνώμη της Υπηρεσίας.

Στη διάρκεια της δικής της έρευνας, η OLAF διαπίστωσε και άλλες παρατυπίες, οι οποίες ενδεχομένως συνδέονταν με τις δραστηριότητες του καταγγέλλοντος στο Κοσσυφοπέδιο και θα μπορούσαν να είχαν λάβει χώρα, όσο διαρκούσε η σύμβασή του με την Υπηρεσία.

Αυτές οι σοβαρές παρατυπίες αφορούσαν στη μεταφορά περίπου 4.500.000 ευρώ σε τραπεζικό λογαριασμό στο Γιβραλτάρ. Η μεταφορά αυτή συνδεόταν με μια πληρωμή για εξαγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από το Κοσσυφοπέδιο στη Σερβία. Ο καταγγέλλων διαχειριζόταν τη διαδικασία της εξαγωγής εξ ονόματος της MINUK.

Επιπλέον, υπήρχαν κάποιες αμφιβολίες σχετικά με τα ακαδημαϊκά προσόντα του καταγγέλλοντος, οι οποίες ελέγχονταν από την OLAF σε συνεργασία με τη MINUK.

Κατά συνέπεια, ο δημοσιονομικός ελεγκτής της Επιτροπής, ο οποίος εργάζεται με πλήρη απασχόληση στην Υπηρεσία, αποφάσισε, στις 14 Ιουλίου[47] 2002, να αναστείλει τις πληρωμές σε αμφότερες τις συμβάσεις. Ως εκ τούτου, τα οφειλόμενα ποσά θα παρακρατούνταν μέχρι της παραλαβής από την Υπηρεσία και τον δημοσιονομικό ελεγκτή των πορισμάτων της OLAF, η οποία ξεκίνησε εξωτερική έρευνα σχετικά τις προαναφερόμενες συμβάσεις, την 1η Φεβρουαρίου 2002.

Ο καταγγέλλων ενημερώθηκε, με ηλεκτρονικό μήνυμα που στάλθηκε στις 12 Οκτωβρίου 2001, ότι το τιμολόγιό του θα παρέμενε εκκρεμές, μέχρι να δοθεί απάντηση στα ερωτήματα. Στις 10 Ιουλίου 2002, ενημερώθηκε επίσης ότι η Υπηρεσία είχε προσφύγει στην OLAF, ζητώντας τη διενέργεια έρευνας.

Η συμπληρωματική επιστολή της Υπηρεσίας

Στις 6 Δεκεμβρίου 2002, η Υπηρεσία διαβίβασε στον Διαμεσολαβητή δελτίο Τύπου, το οποίο είχε εκδοθεί στις 5 Δεκεμβρίου 2002 από τον κ. Bearpark της MINUK. Σύμφωνα με το δελτίο Τύπου, ο καταγγέλλων είχε συλληφθεί στη Γερμανία στις 4 Δεκεμβρίου 2002 και η υπόθεση βρισκόταν πλέον στα χέρια της δικαιοσύνης.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων δε διατύπωσε παρατηρήσεις.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Εισαγωγική παρατήρηση

1.1 Η Υπηρεσία για την Ανασυγκρότηση επισύναψε πέντε έγγραφα στη γνώμη της για την παρούσα υπόθεση. Ενημέρωσε, ακολούθως, τον Διαμεσολαβητή ότι, πριν από τη δημοσιοποίηση των συνημμένων εγγράφων 3 και 4, έπρεπε να ζητηθεί η γνώμη της Υπηρεσίας για την Καταπολέμηση της Απάτης (OLAF), η οποία είχε συντάξει τα έγγραφα αυτά.

1.2 Κατόπιν τούτου, ο Διαμεσολαβητής έστειλε επιστολή στην Υπηρεσία, ζητώντας να του διευκρινίσει το ζήτημα έως τις 23 Νοεμβρίου 2002, τονίζοντας ότι, αν τα σχετικά έγγραφα έπρεπε να αντιμετωπιστούν ως εμπιστευτικά, θα επιστρέφονταν στην Υπηρεσία και δεν θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στην παρούσα έρευνα. Στις 20 Νοεμβρίου, η Υπηρεσία ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι είχε ζητήσει από την OLAF να επιβεβαιώσει, αν τα σχετικά έγγραφα ήταν ευαίσθητης φύσεως και δε μπορούσαν να δημοσιοποιηθούν μέχρι την περάτωση των ερευνών της τελευταίας.

1.3 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να επιστρέψει τα σχετικά έγγραφα στην Υπηρεσία. Κατά συνέπεια, τα εν λόγω έγγραφα δεν θα ληφθούν υπόψη στην παρούσα έρευνα.

[47] Μάλλον εννοείται «Ιούνιος» αντί για «Ιούλιος», καθώς το έγγραφο στο οποίο αναφέρεται εδώ ο Οργανισμός έχει ημερομηνία 14 Ιουνίου 2002.

2 Παράλειψη διεκπεραίωσης τιμολογίων και καταβολής οφειλόμενων ποσών

2.1 Ο καταγγέλλων, Γερμανός υπήκοος, εργάστηκε ως σύμβουλος στο Κοσσυφοπέδιο για την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την Ανασυγκρότηση, στο πλαίσιο δύο συμβάσεων που υπογράφηκαν το 2000 (σύμβαση υπ' αριθ. 99/KOS04/03/001) και το 2001 (σύμβαση υπ' αριθ. 99/KOS04/03/016) αντίστοιχα. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η Υπηρεσία δεν είχε ολοκληρώσει τον έλεγχο των τιμολογίων του (με ημερομηνίες 12 Ιουλίου 2001 και 28 Φεβρουαρίου 2002) ούτε είχε καταβάλει τα οφειλόμενα ποσά. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Υπηρεσία τού όφειλε ακόμη περίπου 80.000 ευρώ.

2.2 Η Υπηρεσία επεσήμανε ότι οι πληρωμές σε σχέση με τις δύο εν λόγω συμβάσεις ανεστάλησαν, επειδή εντοπίστηκαν παρατυπίες στην παρουσίαση των τιμολογίων και ότι δεν είχε, μέχρι στιγμής, λάβει ικανοποιητικές απαντήσεις στα ερωτήματα που έθεσε στον καταγγέλλοντα. Αντιθέτως, μάλιστα, υποστήριξε ότι έλαβε πληροφορίες από την Αποστολή των Ηνωμένων Εθνών για Προσωρινή Διοίκηση στο Κοσσυφοπέδιο (MINUK), οι οποίες δημιουργούσαν υποψίες για ενδεχόμενες αθέμιτες πράξεις εκ μέρους του καταγγέλλοντος. Σύμφωνα πάντα με την Υπηρεσία, οι πληροφορίες αφορούσαν σε παρατυπίες τέτοιας φύσεως, ώστε η Υπηρεσία αποφάσισε να διαβιβάσει την υπόθεση αυτή στην OLAF. Την 1η Φεβρουαρίου 2002, η OLAF αποφάσισε να ξεκινήσει εξωτερική έρευνα σχετικά με τις προαναφερόμενες συμβάσεις. Η Υπηρεσία τόνισε ότι στη διάρκεια της έρευνάς της, η OLAF διαπίστωσε και άλλες σοβαρές παρατυπίες, οι οποίες ενδεχομένως συνδέονταν με τις δραστηριότητες του καταγγέλλοντος στο Κοσσυφοπέδιο. Αυτές οι παρατυπίες αφορούσαν στη μεταφορά περίπου 4.500.000 ευρώ σε τραπεζικό λογαριασμό στο Γιβραλτάρ. Σύμφωνα με την Υπηρεσία, ο αρμόδιος δημοσιονομικός ελεγκτής αποφάσισε, κατόπιν τούτου, να αναστείλει τις πληρωμές σε αμφότερες τις συμβάσεις, μέχρι τη δημοσιοποίηση των πορισμάτων των ερευνών της OLAF.

2.3 Η παρούσα καταγγελία αφορά τις υποχρεώσεις που απορρέουν από συμβάσεις, οι οποίες συνάφθηκαν μεταξύ της Υπηρεσίας[48] και του καταγγέλλοντος.

2.4 Σύμφωνα με το Άρθρο 195 Συνθήκη ΕΚ, ο Διαμεσολαβητής είναι εξουσιοδοτημένος να παραλαμβάνει καταγγελίες «σχετικά με περιπτώσεις κακοδιοίκησης στα πλαίσια της δράσης των Κοινοτικών οργάνων ή οργανισμών». Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι περίπτωση κακοδιοίκησης σημειώνεται, όταν ένα δημόσιο όργανο παραλείπει να ενεργήσει σύμφωνα με τον κανόνα ή την αρχή που το δεσμεύει[49]. Συνεπώς, κρούσματα κακοδιοίκησης ενδέχεται να διαπιστωθούν και κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων, που απορρέουν από τις συμβάσεις, που συνάπτονται από τα Κοινοτικά θεσμικά όργανα ή τους οργανισμούς.

2.5 Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι το πεδίο του ελέγχου, που μπορεί να διεξάγει σε ανάλογες περιπτώσεις, είναι αναγκαστικά περιορισμένο. Ειδικότερα, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι σκοπός του δεν είναι να διαπιστώσει κατά πόσο υπήρξε αθέτηση της σύμβασης από κάποιον από τους δύο συμβαλλόμενους, εάν υπάρχει αντιδικία γύρω από το θέμα αυτό. Αυτό θα μπορούσε να επιλυθεί αποτελεσματικά μόνον από ένα καθ' ύλη αρμόδιο δικαστήριο, που θα ήταν σε θέση να ακούσει τα επιχειρήματα των δύο μερών ως προς τη σχετική εθνική νομοθεσία και να αξιολογήσει τα αντικρουόμενα στοιχεία για τα επίμαχα πραγματικά γεγονότα.

2.6 Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι στις περιπτώσεις που σχετίζονται με συμβατικές διαφορές είναι θεμιτό να περιορίζει την έρευνά του στα ακόλουθα δύο σημεία: αν το Κοινοτικό θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός έχει ερμηνεύσει με συνέπεια και λογική τη νομική βάση των ενεργειών του· και γιατί το εν λόγω όργανο πιστεύει ότι η άποψή του για τη συμβατική του θέση είναι δικαιολογημένη. Στην περίπτωση αυτή, ο Διαμεσολαβητής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης. Το συμπέρασμα

[48] Η πρώτη σύμβαση συνάφθηκε αρχικά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την οποία ακολούθως διαδέχθηκε ως συμβαλλόμενος η Υπηρεσία.

[49] Βλέπε Ετήσια Έκθεση 1997, σελίδες 22 κ.ε.

αυτό δεν επηρεάζει το δικαίωμα των μερών να προσφύγουν στα αρμόδια δικαστήρια για την εξέταση και την επίλυση της διαφοράς τους.

2.7 Στην παρούσα υπόθεση, η Υπηρεσία παρέθεσε μια συνεπή και ορθολογική ερμηνεία των λόγων, για τους οποίους πιστεύει ότι οι απαιτήσεις του καταγγέλλοντος δεν μπορούν προς το παρόν να ικανοποιηθούν.

2.8 Με βάση τα ανωτέρω, δε διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση εκ μέρους της Υπηρεσίας.

3 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Ανασυγκρότηση. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

3.2 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ

3.2.1 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΓΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 2024/2002/OV κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τον Νοέμβριο του 2002, η κ. J. υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή εκ μέρους εταιρείας που εδρεύει στις Βρυξέλλες, με αντικείμενο την απόρριψη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διαφόρων προσφορών για υπηρεσίες μετάφρασης. Σύμφωνα με την καταγγέλλουσα, τα γεγονότα έχουν ως εξής:

Τον Απρίλιο του 2002, η καταγγέλλουσα υπέβαλε 11 προσφορές, ανταποκρινόμενη σε διάφορες προσκλήσεις υποβολής προσφορών για υπηρεσίες μετάφρασης που είχε δημοσιεύσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αρκετές από τις προσφορές της καταγγέλλουσας απορρίφθηκαν.

Όσον αφορά τις προσφορές για τα σουηδικά και τα γαλλικά, το Κοινοβούλιο την ενημέρωσε, τον Ιούλιο 2002, ότι υπήρχαν πολλά γλωσσικά λάθη στις προσφορές της. Καθώς οι προδιαγραφές της προκήρυξης όριζαν ότι οι προσφορές με περισσότερα από πέντε γλωσσικά λάθη απορρίπτονται, η καταγγέλλουσα απέστειλε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις 7 Αυγούστου 2002, ζητώντας διευκρινίσεις από το Κοινοβούλιο σχετικά με τα λάθη αυτά. Με την απάντησή του της 3ης Οκτωβρίου 2002, το Κοινοβούλιο αναφέρθηκε περιληπτικά στα λάθη, χωρίς ωστόσο να τα αναφέρει συγκεκριμένα.

Όσον αφορά την προσφορά για τα ιταλικά, απορρίφθηκε καταρχάς για οικονομικούς λόγους. Όταν η καταγγέλλουσα επικοινώνησε γραπτώς με το Κοινοβούλιο, το τελευταίο απάντησε, στις 3 Οκτωβρίου 2002, ότι είχε αξιολογήσει εκ νέου την προσφορά, αλλά ότι αυτή τη φορά

απορρίφθηκε λόγω γλωσσικών λαθών, δηλαδή ορθογραφικά και γραμματικά λάθη και λάθη στίξης. Ωστόσο, δεν τα ανέφερε συγκεκριμένα.

Τέλος, όσον αφορά την προσφορά για τα ελληνικά, αυτή απορρίφθηκε χωρίς συγκεκριμένη αιτιολόγηση. Υπήρχαν πέντε προσφορές για τα ελληνικά, από τις οποίες επιλέχθηκαν τρεις. Η καταγγέλλουσα πληροφορήθηκε ότι ο υποψήφιος που επιλέχθηκε πρώτος δεν αποδέχθηκε την προσφορά. Ωστόσο, η καταγγέλλουσα δεν γνωρίζει ποιοι υποψήφιοι κατατάχθηκαν στην τρίτη και τέταρτη θέση. Η καταγγέλλουσα απέστειλε επιστολή στο Κοινοβούλιο στις 7 Οκτωβρίου 2002, καθώς και επιστολή υπενθύμισης στις 31 Οκτωβρίου 2002, αλλά δεν έλαβε απάντηση.

Στις 19 Νοεμβρίου 2002, η καταγγέλλουσα υπέβαλε την παρούσα καταγγελία στον Διαμεσολαβητή, η οποία περιείχε τους εξής τρεις ισχυρισμούς:

1 Το Κοινοβούλιο δε διευκρίνισε γιατί οι προσφορές της καταγγέλλουσας για τα σουηδικά και τα γαλλικά απορρίφθηκαν λόγω γλωσσικών λαθών.

2 Το Κοινοβούλιο έδωσε ένα νέο λόγο για την απόρριψη της προσφοράς για τα ιταλικά, αλλά κανένα αναλυτικό στοιχείο για τα γλωσσικά λάθη, λόγω των οποίων απορρίφθηκε η προσφορά.

3 Το Κοινοβούλιο δεν έδωσε συγκεκριμένο λόγο για την απόρριψη της προσφοράς για τα ελληνικά.

Στις 29 Ιανουαρίου 2003, η καταγγέλλουσα απέστειλε επιστολή στον Διαμεσολαβητή ενημερώνοντάς τον ότι, μετά την υποβολή της καταγγελίας της, το Κοινοβούλιο της παρέσχε πρόσθετες πληροφορίες για τα γλωσσικά λάθη που υπήρχαν στις προσφορές της.

Όσον αφορά τις προσφορές στα σουηδικά και τα γαλλικά, η καταγγέλλουσα αποδέχθηκε τα λάθη που επισημάνθηκαν από το Κοινοβούλιο.

Όσον αφορά την προσφορά για τα ιταλικά, η καταγγέλλουσα παρατήρησε ότι θα μπορούσε να συμφωνήσει με ορισμένες διορθώσεις, κάποιες από τις οποίες ήταν θέμα ύφους. Ωστόσο, το Κοινοβούλιο έδωσε δύο διαφορετικούς λόγους.

Όσον αφορά την προσφορά για τα ελληνικά, η καταγγέλλουσα δεν είχε ακόμη καμία πληροφόρηση σχετικά με την απόρριψη.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό, το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι ενημέρωσε την καταγγέλλουσα, στις 22 Ιουλίου 2002, ότι οι προσφορές της για τις προκηρύξεις αριθ. αναφ. CRE-0207-FR-EP και CRE-0211-SV-EP απορρίφθηκαν στο στάδιο επιλογής, λόγω της κακής γλωσσικής ποιότητας της προσφοράς. Το Κοινοβούλιο την παρέπεμψε στο Άρθρο 2, παράγραφος 2 των Γενικών Όρων και Προδιαγραφών, το οποίο ορίζει ότι η παρουσίαση μιας προσφοράς που περιλαμβάνει περισσότερα από πέντε ορθογραφικά ή γραμματικά λάθη ή λάθη στίξης συνεπάγεται αποκλεισμό. Ύστερα από αίτημα της καταγγέλλουσας για αναλυτικότερη ενημέρωση σχετικά με την απόφαση αυτή, το Κοινοβούλιο την πληροφόρησε, με την επιστολή του της 30ής Σεπτεμβρίου 2002, για τον ακριβή αριθμό και είδος των λαθών της στις δύο προσφορές. Μετά την αποστολή μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από την καταγγέλλουσα στις 19 Νοεμβρίου 2002, με το οποίο ζητούσε στοιχεία για τα λάθη της, το Κοινοβούλιο της απάντησε, με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ότι θα της αποστέλλονταν φωτοαντίγραφα των σελίδων των προσφορών, όπου θα επισημαίνονταν τα λάθη. Αυτά τα στοιχεία εστάλησαν με τη συστημένη επιστολή της 13ης Δεκεμβρίου 2002 μετά το σχετικό αίτημα της καταγγέλλουσας. Η επιστολή της καταγγέλλουσας προς τον Διαμεσολαβητή έχει ημερομηνία 19 Νοεμβρίου 2002, δηλαδή ίδια ημερομηνία με το αίτημα αποστολής των στοιχείων σχετικά με τα λάθη στις προσφορές.

Όσον αφορά τον δεύτερο ισχυρισμό, το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι, μετά την καταγγελία από την καταγγέλλουσα του αποκλεισμού της από τις προσκλήσεις υποβολής προσφορών αριθ. αναφ. CRE-0205-ES-EP και CRE-0208-IT-EP λόγω ανεπαρκούς κύκλου εργασιών, και οι δύο προσφορές εξετάσθηκαν εκ νέου.

Με την επιστολή του της 30ής Σεπτεμβρίου 2002, το Κοινοβούλιο παραδέχθηκε ότι η προσφορά της για τα ιταλικά απορρίφθηκε εσφαλμένα στο στάδιο επιλογής καθώς, πράγματι, υπήρχαν στοιχεία, τα οποία πιστοποιούσαν επαρκή κύκλο εργασιών. Με την ίδια επιστολή, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε την καταγγέλλουσα για το αποτέλεσμα της νέας αξιολόγησης της προσφοράς, δηλαδή ότι η προσφορά της απορρίφθηκε λόγω κακής γλωσσικής ποιότητας (συνολικά 15 ορθογραφικά και γραμματικά λάθη). Ο ισχυρισμός της καταγγέλλουσας ότι δεν υπήρχε ανάλυση των λαθών της είναι, επομένως, αβάσιμος. Στη συνέχεια, το Κοινοβούλιο προσφέρθηκε να της παράσχει φωτοαντίγραφα της προσφοράς της για τα ιταλικά, όπου θα επισημαίνονταν τα λάθη. Η προσφορά της καταγγέλλουσας για τα ιταλικά απορρίφθηκε στο στάδιο επιλογής, σύμφωνα με τα κριτήρια επιλογής (δηλαδή το Άρθρο 2, παράγραφος 2 των Γενικών Όρων και Προδιαγραφών).

Όσον αφορά τον τρίτο ισχυρισμό, το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι είχε ενημερώσει την καταγγέλλουσα, με συστημένη επιστολή της 22ας Οκτωβρίου 2002, ότι η προσφορά της για την πρόσκληση υποβολής προσφορών αριθ. αναφ. CRE-0203-EL-EP απορρίφθηκε στο στάδιο ανάθεσης καθώς η σχέση ποιότητας/τιμής δεν ήταν επαρκώς υψηλή. Όλοι οι υποψήφιοι των οποίων οι προσφορές απορρίφθηκαν έλαβαν μια τέτοια επιστολή που τους ενημέρωνε για τους λόγους της απόρριψης. Επιπλέον, σύμφωνα με τις νομικές απαιτήσεις, το Κοινοβούλιο δημοσίευσε ανακοίνωση ανάθεσης της σύμβασης στην Επίσημη Εφημερίδα J 2002/S 178-140831 καθώς και στην ιστοσελίδα του. Από την ανακοίνωση αυτή προκύπτει σαφώς ότι ανατέθηκαν μία κύρια και δύο εφεδρικές συμβάσεις. Η αναθέτουσα αρχή αποφάσισε να προβεί στην ανάθεση 2 μόνον εφεδρικών συμβάσεων αντί για το μέγιστο επιτρεπόμενο αριθμό (4) που αναφερόταν στους όρους της προκήρυξης. Η απόφαση αυτή συμφωνεί πλήρως με την ισχύουσα νομοθεσία, η οποία δεν επιβάλλει καμία υποχρέωση ανάθεσης συμβάσεων μετά τη διενέργεια διαγωνισμού. Το Κοινοβούλιο αποφάσισε, βάσει της γνωμοδότησης της νομικής υπηρεσίας του, να μην αναθέσει τη σύμβαση στον πρώτο προτεινόμενο ανάδοχο.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Η καταγγέλλουσα δε διατύπωσε παρατηρήσεις επί της γνώμης του Κοινοβουλίου.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Η καταγγελλόμενη παράλειψη παροχής διευκρινίσεων σχετικά με την απόρριψη των προσφορών για τα σουηδικά και τα γαλλικά

1.1 Η καταγγελία υποβλήθηκε εκ μέρους εταιρείας που εδρεύει στις Βρυξέλλες και απέστειλε 11 προσφορές ως απάντηση σε διάφορες προσκλήσεις υποβολής προσφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για υπηρεσίες μετάφρασης. Η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται ότι το Κοινοβούλιο δε διευκρίνισε γιατί οι προσφορές της για τα σουηδικά και τα γαλλικά απορρίφθηκαν λόγω γλωσσικών λαθών.

1.2 Στη γνώμη του, το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι, μετά τη λήψη μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από την καταγγέλλουσα, με το οποίο ζητούσε στοιχεία για τα λάθη της, το Κοινοβούλιο της απάντησε ότι θα της αποστέλλονταν φωτοαντίγραφα των σελίδων των προσφορών, στα οποία θα επισημαίνονταν τα λάθη. Τα στοιχεία αυτά εστάλησαν με συστημένη επιστολή την 13η Δεκεμβρίου 2002 μετά το σχετικό αίτημα της καταγγέλλουσας, το οποίο υποβλήθηκε την ίδια ημερομηνία με την καταγγελία της προς τον Διαμεσολαβητή.

1.3 Στην επιστολή της τής 29ης Ιανουαρίου 2003, η καταγγέλλουσα επεσήμανε ότι αποδεχόταν τα λάθη που επισημάνθηκαν από το Κοινοβούλιο. Συνεπώς, αυτή η πτυχή της καταγγελίας φαίνεται ότι ρυθμίστηκε από το Κοινοβούλιο.

2 Η καταγγελλόμενη παράλειψη παροχής διευκρινίσεων σχετικά με την απόρριψη της προσφοράς για τα ιταλικά

2.1 Η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται ότι το Κοινοβούλιο έδωσε ένα νέο λόγο για την απόρριψη της προσφοράς της για τα ιταλικά, αλλά κανένα αναλυτικό στοιχείο για τα γλωσσικά λάθη, λόγω των οποίων αποφασίστηκε η απόρριψη αυτή.

2.2 Με την επιστολή του της 30ής Σεπτεμβρίου 2002, το Κοινοβούλιο παραδέχθηκε ότι η προσφορά για τα ιταλικά απορρίφθηκε εσφαλμένα στο στάδιο επιλογής, καθώς, πράγματι, υπήρχαν στοιχεία που πιστοποιούσαν επαρκή κύκλο εργασιών. Ταυτόχρονα, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε την καταγγέλλουσα για το αποτέλεσμα της νέας αξιολόγησης της προσφοράς, δηλαδή ότι η προσφορά της απορρίφθηκε λόγω κακής γλωσσικής ποιότητας (συνολικά 15 ορθογραφικά και γραμματικά λάθη). Στη συνέχεια, το Κοινοβούλιο προσφέρθηκε να παράσχει στην καταγγέλλουσα φωτοαντίγραφα της προσφοράς της για τα ιταλικά, στα οποία θα επισημαίνονταν τα λάθη.

2.3 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι το Κοινοβούλιο διευκρίνισε στην καταγγέλλουσα γιατί δόθηκε νέος λόγος για την απόρριψη της προσφοράς της: το Κοινοβούλιο διευκρίνισε στην καταγγέλλουσα ότι αρχικά η προσφορά είχε απορριφθεί εσφαλμένα και προσφέρθηκε, επίσης, να της παράσχει συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με τα λάθη της, τις οποίες φαίνεται πως η καταγγέλλουσα πράγματι έλαβε. Με την επιστολή της τής 29ης Ιανουαρίου 2003, η καταγγέλλουσα παρατήρησε ότι μπορούσε να συμφωνήσει με ορισμένες διορθώσεις. Καθώς το Κοινοβούλιο φαίνεται να έλαβε τα κατάλληλα μέτρα, για να διορθώσει το σφάλμα του, το οποίο και παραδέχθηκε, δεν φαίνεται να απαιτούνται περαιτέρω έρευνες σχετικά με αυτή την πτυχή της υπόθεσης.

3 Η καταγγελλόμενη παράλειψη παροχή διευκρινίσεων σχετικά με την απόρριψη της προσφοράς για τα ελληνικά

3.1 Η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται ότι το Κοινοβούλιο δεν έδωσε συγκεκριμένο λόγο για την απόρριψη της προσφοράς της για τα ελληνικά. Στην επιστολή της τής 29ης Ιανουαρίου 2003, η καταγγέλλουσα παρατηρεί ότι δεν είχε ακόμη καμία πληροφόρηση σχετικά με τους λόγους της απόρριψης.

3.2 Το Κοινοβούλιο παρατηρεί ότι ενημέρωσε την καταγγέλλουσα, με συστημένη επιστολή της 22ας Οκτωβρίου 2002, ότι η προσφορά της για την πρόσκληση υποβολής προσφορών απορρίφθηκε στο στάδιο ανάθεσης, διότι η σχέση ποιότητας/τιμής δεν ήταν επαρκώς υψηλή. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο δημοσίευσε ανακοίνωση ανάθεσης της σύμβασης στην Επίσημη Εφημερίδα, από την οποία προκύπτει ότι ανατέθηκαν μία κύρια και δύο εφεδρικές συμβάσεις. Το Κοινοβούλιο διευκρίνισε, επίσης, ότι αποφάσισε, βάσει γνωμοδότησης της νομικής υπηρεσίας του, να μην αναθέσει τη σύμβαση στον πρώτο προτεινόμενο ανάδοχο.

3.3 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο έλαβε πράγματι μέτρα για να ενημερώσει την καταγγέλλουσα σχετικά με τους λόγους απόρριψης της προσφοράς της. Επίσης, το Κοινοβούλιο παρέσχε πρόσθετες πληροφορίες στη γνώμη του προς τον Διαμεσολαβητή. Ως εκ τούτου, δεν προκύπτει κανένα κρούσμα κακοδιοίκησης σχετικά με αυτήν την πτυχή της υπόθεσης.

4 Συμπέρασμα

Από τις παρατηρήσεις του Κοινοβουλίου και τις παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο έλαβε μέτρα για να ρυθμίσει το πρώτο μέρος της καταγγελίας και, συνεπώς, ικανοποίησε τα αιτήματα της καταγγέλλουσας.

Δεν φαίνεται να απαιτούνται πρόσθετες έρευνες για το δεύτερο μέρος της καταγγελίας.

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επί του τρίτου μέρους της καταγγελίας, δεν φαίνεται να υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους του Κοινοβουλίου. Συνεπώς, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΓΡΑΠΤΑ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΝΟΙΚΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 342/2003/IP κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Τον Φεβρουάριο του 2003, ο κ. Μ. υπέβαλε καταγγελία προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σχετικά με τη συμμετοχή του στον ανοικτό διαγωνισμό EUR/A/158/2000. Η εν λόγω καταγγελία διαβιβάσθηκε στον Διαμεσολαβητή από βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο καταγγέλλων απέτυχε στη δοκιμασία αριθ. 1.Α.δ) και αποκλείσθηκε από τον διαγωνισμό. Ενημερώθηκε για τον αποκλεισμό του με επιστολή της 17ης Ιουλίου 2002 από τις υπηρεσίες πρόσληψης του Κοινοβουλίου.

Στις 23 Ιουλίου 2002, ζήτησε από την Εξεταστική Επιτροπή να εξετάσει εκ νέου το γραπτό του. Με επιστολή της 21ης Οκτωβρίου 2002, η Εξεταστική Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι εξέτασε ξανά το γραπτό του σχετικά με τη δοκιμασία αριθ. 1.Α.δ) στη συνεδρίαση της 11ης Οκτωβρίου και επιβεβαίωσε την αρχική της απόφαση να τον αποκλείσει από τις επόμενες δοκιμασίες.

Στις 28 Οκτωβρίου 2002, ο καταγγέλλων απέστειλε νέα επιστολή στην Εξεταστική Επιτροπή, ζητώντας αντίγραφο του γραπτού του και των διορθώσεων. Στις 12 Νοεμβρίου 2002, η Εξεταστική Επιτροπή απάντησε στον καταγγέλλοντα αρνούμενη να του χορηγήσει αντίγραφο των εγγράφων που είχε ζητήσει, επειδή το αίτημά του δεν είχε υποβληθεί εντός της προβλεπόμενης σχετικής προθεσμίας. Σύμφωνα με την απάντηση του Κοινοβουλίου, ο καταγγέλλων έπρεπε να είχε υποβάλει το αίτημά του εντός 30 ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης της Εξεταστικής Επιτροπής να τον αποκλείσει από το διαγωνισμό.

Στις 19 Νοεμβρίου 2002, ο καταγγέλλων απηύθυνε νέα επιστολή στην Εξεταστική Επιτροπή, με την οποία αμφισβητούσε την προαναφερθείσα απόφαση. Ο καταγγέλλων επεσήμανε ότι στις 23 Ιουλίου 2002 είχε ζητήσει από την Εξεταστική Επιτροπή να εξετάσει εκ νέου το γραπτό της δοκιμασίας, στην οποία απέτυχε. Συνεπώς, το αίτημα πρόσβασης στα σχετικά έγγραφα δεν θα ήταν δικαιολογημένο τότε, καθώς υπήρχε το ενδεχόμενο η Εξεταστική Επιτροπή να τροποποιήσει την απόφασή της. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, η περίοδος των 30 ημερών, εντός της οποίας έπρεπε να υποβάλει το αίτημα πρόσβασης σε έγγραφα άρχισε να ισχύει από την 21η Οκτωβρίου 2002, όταν η Εξεταστική Επιτροπή έλαβε την τελική απόφαση, που επιβεβαίωνε τον αποκλεισμό του από τον διαγωνισμό. Ο καταγγέλλων δεν είχε λάβει καμία απάντηση στην επιστολή του έως τις 19 Νοεμβρίου 2002.

Στην επιστολή του προς τον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι η άρνηση της Εξεταστικής Επιτροπής να του επιτρέψει την πρόσβαση στα έγγραφα που ζήτησε ήταν άδικη, καθώς και ότι το Κοινοβούλιο δεν απάντησε στην επιστολή του της 19ης Νοεμβρίου 2002.

Ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι πρέπει να του επιτραπεί η πρόσβαση στο γραπτό του σχετικά με τη δοκιμασία αριθ. Α.1.δ), στην οποία απέτυχε, καθώς και στις σχετικές διορθώσεις.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι οι υπηρεσίες του Κοινοβουλίου δεν απάντησαν στην επιστολή του της 19ης Νοεμβρίου 2002, το Κοινοβούλιο εξέφρασε τη λύπη του για το γεγονός αυτό και διευκρίνισε ότι λόγω ατυχών συγκυριών, που είχαν σχέση με την αλλαγή έδρας των υπηρεσιών διαγωνισμών, φαίνεται πως η επιστολή του καταγγέλλοντος χάθηκε.

Όσον αφορά το αίτημα του καταγγέλλοντος να του παρασχεθεί πρόσβαση στο γραπτό του σχετικά με τη δοκιμασία 1.Α.δ), και στις σχετικές διορθώσεις, το Κοινοβούλιο υπενθύμισε ότι, σύμφωνα με τους κανόνες για την πρόσβαση των υποψηφίων στα βαθμολογημένα γραπτά τους, οι οποίοι είχαν διανεμηθεί σε όλους τους υποψηφίους κατά τις γραπτές εξετάσεις, οι υποψήφιοι έπρεπε να υποβάλουν το σχετικό αίτημα εγγράφως και εντός ενός μηνός από την κοινοποίηση των τελικών αποτελεσμάτων. Ο καταγγέλλων ενημερώθηκε για τα αποτελέσματα των εξετάσεών του στις 17 Ιουλίου 2002 και ζήτησε να του παρασχεθεί πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα στις 28 Οκτωβρίου 2002. Συνεπώς, το αίτημα του καταγγέλλοντος δεν υποβλήθηκε σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες. Εντούτοις, το Κοινοβούλιο δέχθηκε να διαβιβάσει στον Διαμεσολαβητή τα έγγραφα που είχε ζητήσει ο καταγγέλλων.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι το Κοινοβούλιο του είχε ήδη διαβιβάσει τα εν λόγω έγγραφα στις 26 Μαΐου 2003, μαζί με μια επιστολή, όπου εξηγούσε τους λόγους, για τους οποίους δεν του εστάλη απάντηση στην επιστολή της 19ης Νοεμβρίου 2002. Εξέφρασε την ικανοποίησή του για την έκβαση της υπόθεσης και ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή και το προσωπικό του για τις προσπάθειές τους σχετικά με τη διευθέτηση του θέματος.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Οι ισχυρισμοί και το αίτημα του καταγγέλλοντος

1.1 Στην καταγγελία του, ο καταγγέλλων, υποψήφιος στον ανοικτό διαγωνισμό αριθ. EUR/158/2000, ισχυρίσθηκε ότι η άρνηση της Εξεταστικής Επιτροπής να του επιτρέψει την πρόσβαση στο γραπτό του σχετικά με τη δοκιμασία αριθ. Α.1.δ), καθώς και στις σχετικές διορθώσεις ήταν άδικη, καθώς και ότι το Κοινοβούλιο δεν απάντησε στην επιστολή του της 19ης Νοεμβρίου 2002. Ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι πρέπει να του επιτραπεί η πρόσβαση στο γραπτό του σχετικά με τη δοκιμασία αριθ. Α.1.δ), στην οποία απέτυχε, καθώς και στις σχετικές διορθώσεις.

1.2 Στη γνώμη του, το Κοινοβούλιο εξέφρασε τη λύπη του για το γεγονός ότι οι υπηρεσίες του δεν απάντησαν στην επιστολή του καταγγέλλοντος της 19ης Νοεμβρίου 2002. Διευκρίνισε ότι λόγω ατυχών συγκυριών, που είχαν σχέση με την αλλαγή έδρας των υπηρεσιών διαγωνισμών, φαίνεται πως η επιστολή του καταγγέλλοντος χάθηκε.

Όσον αφορά το αίτημα του καταγγέλλοντος να του παρασχεθεί πρόσβαση στο γραπτό του σχετικά με τη δοκιμασία 1.Α.δ) και στις σχετικές διορθώσεις, το Κοινοβούλιο υπενθύμισε ότι, σύμφωνα με τους κανόνες για την πρόσβαση των υποψηφίων στα βαθμολογημένα γραπτά τους, οι οποίοι είχαν διανεμηθεί σε όλους τους υποψηφίους κατά τις γραπτές εξετάσεις, οι υποψήφιοι έπρεπε να υποβάλουν το σχετικό αίτημα εγγράφως και εντός ενός μηνός από την κοινοποίηση των τελικών αποτελεσμάτων. Ο καταγγέλλων ενημερώθηκε για τα αποτελέσματα των εξετάσεών του στις 17 Ιουλίου 2002 και ζήτησε να του παρασχεθεί πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα στις 28 Οκτωβρίου 2002. Συνεπώς, το αίτημα του καταγγέλλοντος δεν υποβλήθηκε σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες. Εντούτοις, το Κοινοβούλιο δέχθηκε να διαβιβάσει στον Διαμεσολαβητή τα έγγραφα που είχε ζητήσει ο καταγγέλλων.

1.3 Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επιβεβαίωσε ότι το Κοινοβούλιο του είχε ήδη διαβιβάσει τα εν λόγω έγγραφα στις 26 Μαΐου 2003, μαζί με μια επιστολή, όπου εξηγούσε τους λόγους, για τους οποίους δεν του εστάλη απάντηση στην επιστολή της 19ης Νοεμβρίου 2002. Εξέφρασε την ικανοποίησή του για την έκβαση της υπόθεσης και ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή και το προσωπικό του για τις προσπάθειές τους σχετικά με τη διευθέτηση της υπόθεσης.

2 Συμπέρασμα

Από τη γνώμη του Κοινοβουλίου και τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο έλαβε τα κατάλληλα μέτρα, για να διευθετήσει το ζήτημα, και, συνεπώς, ικανοποίησε τα αιτήματα του καταγγέλλοντος. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεπώς περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

3.2.2 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΕΡΓΟ ΣΧΕΤΙΚΟ ΜΕ ΤΟ AIDS

Απόφαση επί της καταγγελίας 1960/2002/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τον Νοέμβριο του 2002, υποβλήθηκε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή εξ ονόματος της οργάνωσης Colectivo de Lesbianas, Gays, Transexuales y Bisexuales de Madrid (COGAM). Σύμφωνα με την καταγγέλλουσα, τα συναφή γεγονότα είχαν ως εξής:

Στη διάρκεια των ετών 1996 και 1997, η καταγγέλλουσα έλαβε μέρος μαζί με άλλους συμμετέχοντες σε σχετικό με το AIDS έργο με τίτλο EUROVITHA, υπό το συντονισμό του Τμήματος Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου της Θουριγγίας στη Γερμανία.

Στις 7 Οκτωβρίου 1997, η Επιτροπή συμφώνησε να χρηματοδοτήσει μέρος του έργου (συμφωνία SOC 97 20113505F02 «Αξιολόγηση Καθοδηγούμενων Ομαδικών Προγραμμάτων για Άτομα με HIV/AIDS, Δημιουργία Δικτύου Θεραπευτών στο D.E.I). Συμβαλλόμενοι ήταν η Επιτροπή και το Τμήμα Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου της Θουριγγίας, ενώ η COGAM εμφανιζόταν ως συμμετέχων συμβαλλόμενος.

Παρά το γεγονός ότι η συμβολή της στη σύμβαση ολοκληρώθηκε τον Φεβρουάριο του 1999, η COGAM δεν εισέπραξε την πληρωμή της, η οποία ανερχόταν σε 8.200 ευρώ. Όταν διατύπωσε σχετικό αίτημα στον κύριο ανάδοχο του έργου, η COGAM πληροφορήθηκε ότι η κατάσταση αυτή δημιουργήθηκε, επειδή η Επιτροπή δεν είχε εκπληρώσει τις οικονομικές υποχρεώσεις της.

Η καταγγέλλουσα έστειλε επιστολή στην Επιτροπή στις 7 Ιουνίου 2002, ζητώντας πληροφορίες για την κατάσταση του φακέλου, καθώς και για την καταβολή της εκκρεμούσας αμοιβής της. Η COGAM δεν έλαβε απάντηση στην επιστολή της.

Με βάση τα ανωτέρω, η καταγγέλλουσα υποστήριξε συνοπτικά ότι η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει στο αίτημα της COGAM με ημερομηνία 7 Ιουνίου 2002 για παροχή πληροφοριών. Δεδομένου ότι το έργο είχε ολοκληρωθεί τον Φεβρουάριο του 1999, η καταγγέλλουσα υποστήριξε ότι η Επιτροπή όφειλε να καταβάλει την τελική πληρωμή, έτσι ώστε όλοι οι υπεργολάβοι να μπορέσουν να εισπράξουν τα ποσά που τους οφείλονταν.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις:

Στις 7 Οκτωβρίου 1997, η καταγγέλλουσα, ως υπεργολάβος, και το Eberhard Karls Universität, ως κύριος ανάδοχος, συνήψαν συμφωνία με την Επιτροπή για την εκτέλεση έργου με τίτλο «Αξιολόγηση Καθοδηγούμενων Ομαδικών Προγραμμάτων για Άτομα με HIV/AIDS». Το έργο χρηματοδοτήθηκε από την Κοινότητα μέσω του Κοινοτικού προγράμματος EUROVITHA για την καταπολέμηση του AIDS. Υπό την ιδιότητά του ως συντονιστή του έργου, ο καθηγητής Η. του Eberhard Karls Universität ήταν υπεύθυνος για την επιλογή των υπεργολάβων για συγκεκριμένα μέρη του έργου και για τη σύναψη των επιμέρους συμβάσεων. Η Επιτροπή υπογράμμισε ότι η COGAM ήταν ένας από τους υπεργολάβους, με τους οποίους η ίδια δεν είχε άμεση συμβατική σχέση.

Η χρηματοδοτική συνεισφορά της Επιτροπής επρόκειτο να καταβληθεί στον κύριο ανάδοχο, δηλαδή στο Eberhard Karls Universität, μετά την υποβολή των απαιτούμενων εκθέσεων. Οι πρώτες τεχνικές και δημοσιονομικές εκθέσεις υποβλήθηκαν στις υπηρεσίες της Επιτροπής τον Οκτώβριο του 1999. Η τελική έκθεση, ωστόσο, υποβλήθηκε τρία χρόνια αργότερα, τον Νοέμβριο του 2002. Ενώ οι τεχνικές πτυχές της τελικής έκθεσης κρίθηκαν ικανοποιητικές, το δημοσιονομικό μέρος της δεν μπορούσε να εγκριθεί από τις υπηρεσίες της Επιτροπής λόγω έλλειψης δικαιολογητικών.

Στις 27 Μαρτίου 2002, η Επιτροπή απηύθυνε επιστολή στον καθηγητή Η. ζητώντας του να υποβάλει την τελική έκθεση, έτσι ώστε να καταστεί δυνατή η καταβολή της Κοινοτικής ενίσχυσης. Στην επιστολή της η Επιτροπή υποδείκνυε στον ανάδοχο να ενημερώσει όλους τους υπεργολάβους για τις εξελίξεις. Στις 7 Ιουνίου 2002, η Επιτροπή έλαβε το αίτημα της COGAM για καταβολή της οφειλόμενης αμοιβής της. Από αυτό προέκυψε ότι ο συντονιστής του έργου δεν είχε εξηγήσει την κατάσταση σε όλους τους υπεργολάβους του, όπως του είχε ζητήσει η Επιτροπή.

Εφόσον η Επιτροπή δεν μπορούσε να πραγματοποιήσει πληρωμές σε συμβαλλόμενους, με τους οποίους δεν είχε άμεση συμβατική σχέση, κάλεσε το Eberhard Karls Universität να υποβάλει τα δικαιολογητικά που απαιτούνταν για την τελική πληρωμή με επιστολή της, στις 15 Οκτωβρίου 2002.

Στις 14 Νοεμβρίου 2002, η Επιτροπή παρέλαβε την τελική έκθεση από το Eberhard Karls Universität. Στις 20 Δεκεμβρίου 2002, κατέβαλε στον ανάδοχο την τελική πληρωμή ύψους 59.859,30 ευρώ.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στις 5 Μαΐου 2003 ο Διαμεσολαβητής έλαβε τις παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας.

Η COGAM εξήγησε ότι, με βάση τις πληροφορίες που περιέχονταν στη γνώμη της Επιτροπής, επικοινώνησε με τον συντονιστή του έργου. Ως αποτέλεσμα, το Eberhard Karls Universität κατέβαλε στην COGAM το ποσό των 8.200 ευρώ ως αμοιβή για τη συμβολή της στο έργο.

Η καταγγέλλουσα έκλεινε την επιστολή της, εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη της COGAM στον Διαμεσολαβητή, για τη συνδρομή του στην εξεύρεση λύσης στο εν λόγω πρόβλημα.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

Με βάση τη γνώμη της Επιτροπής και τις παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας συνάγεται ότι η Επιτροπή προέβη σε ενέργειες για τη διευθέτηση του ζητήματος κατά τρόπο ικανοποιητικό για την καταγγέλλουσα. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΠΛΗΡΩΤΕΟΥ ΠΟΣΟΥ ΔΥΝΑΜΕΙ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 205/2003/ΙΙΗ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Ο καταγγέλλων είναι Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρείας WWP Ltd. Η καταγγελία υποβλήθηκε κατά της Επιτροπής και, συγκεκριμένα, κατά της Γενικής Διεύθυνσης (ΓΔ) Γεωργίας.

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα γεγονότα έχουν, συνοπτικά, ως εξής:

Στο διάστημα Ιανουαρίου 1998 – Δεκεμβρίου 2001, η WWP Ltd. ήταν παραγωγός ενός μηνιαίου τηλεοπτικού προγράμματος με τίτλο «CONTACT Europe». Κάθε επεισόδιο περιελάμβανε τέσσερις ιστορίες, με χορηγό τις Γενικές Διευθύνσεις της Επιτροπής, δυνάμει ειδικών συμβάσεων. Οι δαπάνες της χορηγίας καλύπτονταν από τα Κράτη Μέλη ή από συγχρηματοδότηση. Τον Απρίλιο του 2000, η WWP Ltd. παρουσίασε μια ιστορία με θέμα τη βιολογική γεωργία. Ο προϋπολογισμός ανερχόταν σε 25.036 ευρώ, τα οποία καλύφθηκαν κατά το ήμισυ από τη ΓΔ Γεωργίας και κατά το ήμισυ από το Υπουργείο Εξωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου. Το Υπουργείο Εξωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου κατέβαλε το δικό του μερίδιο αλλά, όπως συνέβαινε συχνά, η Επιτροπή καθυστέρησε πολύ να εκδώσει τη σχετική σύμβαση. Στην προκειμένη περίπτωση, η σύμβαση εκδόθηκε μόλις τον Ιούνιο του 2000. Η Επιτροπή κατέβαλε 60 % του μεριδίου της με την υπογραφή της σύμβασης. Στη συνέχεια, η WWP Ltd. εξέδωσε τιμολόγιο προς την Επιτροπή για το υπόλοιπο 40 % και συνέχισε να ζητεί την καταβολή του ποσού καθόλη τη διάρκεια του 2001 και για ένα μέρος του 2002. Στις 8 Φεβρουαρίου 2002, η Επιτροπή ενημέρωσε τη WWP Ltd. ότι είχε παραβιασθεί ένας δημοσιονομικός Κανονισμός της ΕΕ, επειδή η WWP Ltd. είχε ολοκληρώσει την παραγωγή του προγράμματος, προτού εκδοθεί η σύμβαση, ότι το υπόλοιπο 40 % δεν επρόκειτο να καταβληθεί και ότι η WWP Ltd. έπρεπε να επιστρέψει το 60 % που είχε ήδη εισπράξει.

Η WWP Ltd. ήρθε σε επαφή με τη ΓΔ Γεωργίας και ζήτησε μια συνάντηση με τις αρμόδιες οικονομικές και νομικές υπηρεσίες, με αντικείμενο τον εν λόγω Κανονισμό. Η ΓΔ Γεωργίας ανέλαβε να παράσχει στη WWP Ltd. αντίγραφο του Κανονισμού και να κανονίσει μια συνάντηση, εάν η WWP Ltd. έκρινε ότι απαιτούνται περαιτέρω διευκρινίσεις. Ωστόσο, παρά τα επανειλημμένα σχετικά αιτήματα, η WWP Ltd. δεν ενημερώθηκε για τον Κανονισμό και δεν έχει λάβει απάντηση στα πιο πρόσφατα αιτήματά της.

Ήδη από το προσυμβατικό στάδιο η WWP Ltd. είχε ενημερωθεί ότι έπρεπε να αναλάβει την παραγωγή έργου, ενώ, εν τω μεταξύ, οι προθεσμίες θα καθυστερούσαν λόγω γραφειοκρατικών διατυπώσεων. Η κατάσταση αυτή συνεχίσθηκε για τρία έτη και ήταν αποδεκτή από τους αρμόδιους υπαλλήλους σε διάφορες ΓΔ της Επιτροπής.

Με βάση τα ανωτέρω, ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι είτε κάποια αλλαγή εφαρμόσθηκε αναδρομικά στον ισχύοντα Κοινοτικό Κανονισμό είτε ότι τυχόν παραβίαση του Κανονισμού βαρύνει τους αρμόδιους υπαλλήλους της Επιτροπής.

Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή πρέπει να αλλάξει στάση και να καταβάλει το υπολειπόμενο 40 % με τόκο, καθώς και αποζημίωση για τον χρόνο που ανάλωσε ο καταγγέλλων για την υπόθεση.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαβίβασε την καταγγελία στην Επιτροπή ζητώντας τη γνώμη της.

Καθώς ο καταγγέλλων δήλωσε ότι το Υπουργείο Εξωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου κατέβαλε κανονικά το ήμισυ της χρηματοδότησης για το έργο, ο Διαμεσολαβητής κάλεσε επίσης τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου να παράσχουν, σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 3 του Καταστατικού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή[50], τυχόν πληροφορίες που θα μπορούσαν να αποβούν χρήσιμες στην έρευνα του Διαμεσολαβητή σχετικά με την καταγγελία. Ο Διαμεσολαβητής δεν έλαβε καμία απάντηση.

Η γνώμη της Επιτροπής

Τον Μάιο του 2003, η Επιτροπή δήλωσε ότι, έχοντας εξετάσει εκ νέου τον φάκελο της υπόθεσης με βάση την καταγγελία προς τον Διαμεσολαβητή, τα αρμόδια τμήματα της Επιτροπής αποφάσισαν να καταβάλουν το ποσό που ζητήθηκε και να προβούν στις κατάλληλες διοικητικές ενέργειες το συντομότερο δυνατό.

Τον Ιούλιο του 2003, η Επιτροπή απέστειλε αντίγραφο της επιστολής που είχε απευθύνει στον καταγγέλλοντα, επιβεβαιώνοντας την κατάθεση του διεκδικούμενου ποσού στον τραπεζικό λογαριασμό του καταγγέλλοντος.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων επιβεβαίωσε τηλεφωνικώς στις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ότι έβαλε το προβλεπόμενο ποσό με τόκο και ότι είναι ικανοποιημένος. Ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή για τη βοήθειά του. Ο καταγγέλλων απέστειλε επίσης αντίγραφο της επιστολής του της 2ας Σεπτεμβρίου 2003 στον προϊστάμενο της μονάδας AII.1 της ΓΔ Γεωργίας της Επιτροπής, ευχαριστώντας τον για την καταβολή του ποσού ύψους 5.008 ευρώ και των τόκων ύψους 659,83 ευρώ, δήλωσε δε ότι το θέμα έχει κλείσει.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Μη καταβολή πληρωτέου ποσού δυνάμει σύμβασης

1.1 Ο καταγγέλλων είναι Διευθύνων Σύμβουλος εταιρείας, η οποία ανέλαβε την παραγωγή ενός προγράμματος που συγχρηματοδοτήθηκε από την Επιτροπή. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η ΓΔ Γεωργίας της Επιτροπής ενημέρωσε την εταιρεία ότι είχε παραβιασθεί ένας δημοσιονομικός Κανονισμός της ΕΕ, επειδή η εταιρεία είχε ολοκληρώσει την παραγωγή του προγράμματος. προτού εκδοθεί η σύμβαση, ότι το υπόλοιπο 40 % δεν επρόκειτο να καταβληθεί και ότι η εταιρεία έπρεπε να επιστρέψει το 60 % που είχε ήδη εισπράξει. Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή πρέπει να αλλάξει στάση και να καταβάλει το υπολειπόμενο 40 % με τόκο, καθώς και αποζημίωση για τον χρόνο που ανάλωσε ο καταγγέλλων για την υπόθεση.

1.2 Στη γνώμη της η Επιτροπή αναφέρει ότι, έχοντας εξετάσει εκ νέου το φάκελο της υπόθεσης με βάση την καταγγελία προς το Διαμεσολαβητή, τα αρμόδια τμήματά της αποφάσισαν να καταβάλουν το ποσό που ζητήθηκε και να προβούν στις κατάλληλες διοικητικές ενέργειες το συντομότερο δυνατό. Στη συνέχεια, η Επιτροπή απέστειλε αντίγραφο της επιστολής, επιβεβαιώνοντας την κατάθεση του διεκδικούμενου ποσού στον τραπεζικό λογαριασμό του καταγγέλλοντος.

50 «Οι αρχές των κρατών μελών, υποχρεούνται να θέτουν στη διάθεση του διαμεσολαβητή, όταν τους το ζητά, και μέσω των Μόνιμων Αντιπροσωπιών τους στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, όλες τις πληροφορίες που μπορούν να συμβάλουν στη διαλεύκανση περιπτώσεων κακοδιοίκησης εκ μέρους Κοινοτικών θεσμικών οργάνων ή οργανισμών, εκτός εάν οι πληροφορίες αυτές καλύπτονται είτε από νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις περί απορρήτου, είτε από οιαδήποτε άλλη διάταξη εμποδίζει την κοινοποίησή τους. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, ωστόσο, το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέλος μπορεί να επιτρέψει στο διαμεσολαβητή να λάβει γνώση αυτών των πληροφοριών υπό τον όρο ότι θα δεσμευθεί να μην κοινοποιήσει το περιεχόμενό τους.»

1.3 Ο καταγγέλλων επιβεβαιώνει ότι είναι ικανοποιημένος με την καταβολή του ποσού ύψους 5.008 ευρώ και των τόκων ύψους 659,83 ευρώ, τα οποία εισέπραξε από την Επιτροπή, και ότι το θέμα έχει κλείσει.

1.4 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η Επιτροπή έλαβε τα κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση της καταγγελίας και, συνεπώς, ικανοποίησε τα αιτήματα του καταγγέλλοντος.

2 Συμπέρασμα

Από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής και τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε τα κατάλληλα μέτρα για να διευθετήσει το ζήτημα και, συνεπώς, ικανοποίησε τα αιτήματα του καταγγέλλοντος. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεπώς περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΕ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1173/2003/(TN)IJH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Τον Ιούνιο του 2003, υποβλήθηκε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή εκ μέρους του πανεπιστημίου της Στοκχόλμης. Η καταγγελία αφορούσε εικαζόμενη παράλειψη της Επιτροπής να καταβάλει την τελική πληρωμή σε ερευνητικό έργο με αριθμό σύμβασης ERBBIO 4 CTT 960158.

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα σχετικά γεγονότα έχουν συνοπτικά ως εξής:

Το πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης συμμετείχε, με άλλους φορείς, σε ερευνητικό έργο, το οποίο συντόνισε η ιταλική εταιρεία CHIRON και χρηματοδότησε η Επιτροπή. Όταν έγινε η υποβολή της καταγγελίας, η CHIRON ανέμενε ήδη για έξι μήνες την τελική πληρωμή για το έργο από την Επιτροπή. Το Πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης ήταν δικαιούχος μέρους της τελικής πληρωμής. Το συνολικό ποσό, που όφειλε η Επιτροπή στη CHIRON, ανερχόταν σε 196.528 ευρώ, εκ των οποίων 60.000 ευρώ προοριζόταν για το πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης.

Τον Ιούνιο του 2002, ο καταγγέλλων προσπάθησε να διαπιστώσει γιατί δεν πραγματοποιήθηκε η τελική πληρωμή. Τον Δεκέμβριο του 2002, το πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης υπέβαλε πρόσθετα έγγραφα στην Επιτροπή, η οποία, στη συνέχεια, επιβεβαίωσε ότι η πληρωμή προς τη CHIRON έπρεπε κανονικά να πραγματοποιηθεί το επόμενο δεκαπενθήμερο. Καμία πληρωμή δεν πραγματοποιήθηκε και ο καταγγέλλων επικοινώνησε, ακολούθως, τηλεφωνικώς με την Επιτροπή σχετικά με το θέμα αυτό, συνολικά περίπου δέκα φορές. Η Επιτροπή τον ενημέρωσε ότι, λόγω εσωτερικής αναδιοργάνωσης, έλειπε μια «λειτουργική επιβεβαίωση» και, για τον λόγο αυτό, δεν ήταν δυνατό να πραγματοποιηθεί η πληρωμή. Τον Μάρτιο του 2003, ο καταγγέλλων απηύθυνε επιστολή στην Επιτροπή σχετικά με το θέμα αυτό, αλλά δεν έλαβε καμία απάντηση.

Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν πραγματοποίησε την τελική πληρωμή στο ερευνητικό έργο με αριθμό σύμβασης ERBBIO 4 CTT 960158.

Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η τελική πληρωμή πρέπει να πραγματοποιηθεί προς τον συντονιστή, δηλαδή προς την εταιρεία CHIRON στην Ιταλία, και μάλιστα με τόκους υπερημερίας.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή ανέφερε τα εξής:

Τη διαχείριση της εν λόγω σύμβασης έχει αναλάβει η Γενική Διεύθυνση Έρευνας (ΓΔ RTD). Τα επιστημονικά παραδοτέα της σύμβασης εγκρίθηκαν στις 29 Ιουλίου 2002, και στη συνέχεια ο φάκελος διαβιβάσθηκε στην αρμόδια για τον αντίστοιχο προϋπολογισμό Διεύθυνση. Στις 31 Ιουλίου 2002, ο δημοσιονομικός υπεύθυνος της εν λόγω Διεύθυνσης επικοινώνησε με τον συντονιστή (CHIRON), ζητώντας διορθώσεις επί των καταστάσεων δαπανών. Οι ζητούμενες διορθώσεις υπεβλήθησαν μόλις στις 5 Δεκεμβρίου 2002 και η πληρωμή διεκπεραιώθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2002. Ωστόσο, εκείνη την ημερομηνία ο προϋπολογισμός για το 2002 είχε ήδη κλείσει.

Μετά το άνοιγμα του προϋπολογισμού για το 2003, ο δημοσιονομικός υπεύθυνος εκκίνησε ξανά τη διαδικασία πληρωμής στις 28 Φεβρουαρίου 2003. Λόγω εσωτερικών οργανωτικών προβλημάτων της ΓΔ RTD, οι απαραίτητες υπογραφές, συμπεριλαμβανομένων εκείνων του δημοσιονομικού υπευθύνου και του διατάκτη, ελήφθησαν μόλις στις 11 Ιουλίου 2003. Στη συνέχεια, η πληρωμή πραγματοποιήθηκε στον τραπεζικό λογαριασμό της CHIRON στις 21 Ιουλίου 2003.

Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η πληρωμή εκκρεμούσε από τις 5 Δεκεμβρίου 2002 και ότι έπρεπε να είχε εκτελεσθεί εντός 60 ημερών, δηλαδή έως τις 5 Φεβρουαρίου 2003. Συνεπώς, θα εκκινήσει την καταβολή τόκου για την περίοδο από τις 6 Φεβρουαρίου 2003 έως τις 21 Ιουλίου 2003, μόλις λάβει σχετικό άμεσο αίτημα από τον καταγγέλλοντα, το οποίο είναι απαραίτητο για να εγκριθεί η πληρωμή. Ο καταγγέλλων έχει ήδη ενημερωθεί σχετικά.

Η Επιτροπή ζητεί συγγνώμη για την καθυστερημένη πληρωμή και διαβεβαιώνει τον Διαμεσολαβητή ότι το δημοσιονομικό σύστημά της λειτουργεί πλέον ικανοποιητικά.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων ενημέρωσε τηλεφωνικώς την υπηρεσία του Διαμεσολαβητή ότι το πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης πράγματι παρέλαβε την τελική πληρωμή και ότι αναμενόταν σύντομα η καταβολή των τόκων - εάν δεν είχαν ήδη (κατά την πραγματοποίηση της εν λόγω τηλεφωνικής συνομιλίας) καταβληθεί στον τραπεζικό λογαριασμό της CHIRON. Ως εκ τούτου, δήλωσε ότι ήταν ικανοποιημένος από την έκβαση της υπόθεσης και ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή για τη συνδρομή του.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Παράλειψη καταβολής τελικής πληρωμής σε ερευνητικό έργο

1.1 Η καταγγελία αφορά εικαζόμενη παράλειψη της Επιτροπής να καταβάλει την τελική πληρωμή στον συντονιστή ερευνητικού έργου με αριθμό σύμβασης ERBBIO 4 CTT 960158, στο οποίο συμμετέχει το πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης. Ο καταγγέλλων, ο οποίος υποβάλλει την καταγγελία εκ μέρους του πανεπιστημίου της Στοκχόλμης, ισχυρίζεται ότι η τελική πληρωμή πρέπει να πραγματοποιηθεί προς τον συντονιστή, και μάλιστα με τόκους υπερημερίας.

1.2 Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η πληρωμή εκκρεμούσε από τις 5 Δεκεμβρίου 2002 και ότι έπρεπε να είχε εκτελεσθεί εντός 60 ημερών. Ωστόσο, λόγω εσωτερικών οργανωτικών προβλημάτων της ΓΔ RTD, η πληρωμή πραγματοποιήθηκε στον τραπεζικό λογαριασμό της CHIRON μόλις στις 21 Ιουλίου 2003. Η Επιτροπή ζήτησε συγγνώμη για την καθυστερημένη πληρωμή και διαβεβαίωσε τον Διαμεσολαβητή ότι το δημοσιονομικό σύστημά της λειτουργεί πλέον ικανοποιητικά. Η Επιτροπή ανέλαβε να εκκινήσει την διαδικασία για την καταβολή τόκου για την περίοδο από τις 6 Φεβρουαρίου 2003 έως τις 21 Ιουλίου 2003.

1.3 Ο καταγγέλλων επιβεβαιώνει ότι το πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης παρέλαβε την τελική πληρωμή και ότι αναμένεται σύντομα η καταβολή των τόκων· δηλώνει, ως εκ τούτου, ότι είναι ικανοποιημένος.

1.4 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η Επιτροπή έλαβε επαρκή μέτρα για να ρυθμίσει την καταγγελία και, συνεπώς, ικανοποίησε τον καταγγέλλοντα.

2 Συμπέρασμα

Από τα σχόλια της Επιτροπής και τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε επαρκή μέτρα για να ρυθμίσει το ζήτημα και, συνεπώς, ικανοποίησε τον καταγγέλλοντα. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, συνεπώς, περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

3.2.3 Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΛΛΕΙΨΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ ΑΠΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 207/2003/OV κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα σχετικά γεγονότα έχουν ως εξής:

Ο καταγγέλλων είναι υποψήφιος στον ανοικτό διαγωνισμό αριθ. CC/A/12/02 ο οποίος διοργανώθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων (σταδιοδρομίας Α7/Α6) στον τομέα της πληροφορικής (ΕΕ C 145 Α της 18ης Ιουνίου 2002).

Με επιστολή της 29ης Νοεμβρίου 2002, η γραμματεία της Εξεταστικής Επιτροπής ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι, δυστυχώς, δεν μπορούσε να αποδεχθεί τη συμμετοχή του, επειδή «ύστερα από συγκριτική εξέταση των πτυχίων και τίτλων σπουδών, και της επαγγελματικής πείρας όλων υποψηφίων, το όνομά σας δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των καλύτερων υποψηφίων, από τους οποίους ζητείται να διαγωνισθούν, όπως ορίζεται στην ενότητα VII της προκήρυξης του διαγωνισμού» (μετάφραση από τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή).

Η ενότητα VII της προκήρυξης ορίζει ότι μετά τη βαθμολόγηση των προσόντων των υποψηφίων, οι 50 υποψήφιοι με την υψηλότερη βαθμολογία θα συμμετάσχουν στις γραπτές εξετάσεις. Η ενότητα VI της προκήρυξης του διαγωνισμού ορίζει ότι τα προσόντα των υποψηφίων θα βαθμολογηθούν με άριστα το 40 (10 βαθμοί για πτυχία ή διπλώματα επιπλέον των ελάχιστων απαιτούμενων για τη συμμετοχή στο διαγωνισμό και 30 βαθμοί για επαγγελματική πείρα επιπλέον αυτής που αναφέρεται στην ενότητα III(Β)(3) της προκήρυξης του διαγωνισμού).

Στις 8 Δεκεμβρίου 2002, ο καταγγέλλων απηύθυνε επιστολή στην Εξεταστική Επιτροπή, ζητώντας να εξεταστεί εκ νέου η υποψηφιότητά του. Ζήτησε να ενημερωθεί για α) τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για την αξιολόγηση (βαθμολόγηση) των πτυχίων - τίτλων σπουδών και της επαγγελματικής πείρας, β) τον βαθμό του και γ) τον βαθμό του τελευταίου επιτυχόντος. Δεν έλαβε καμία απάντηση.

Στις 29 Ιανουαρίου 2003, ο καταγγέλλων υπέβαλε την παρούσα καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, ισχυριζόμενος:

1 ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο πρέπει να τον ενημερώσει για α) τα κριτήρια αξιολόγησης (βαθμολόγησης) των πτυχίων - τίτλων σπουδών και της επαγγελματικής πείρας, β) τον βαθμό του και γ) τον βαθμό του τελευταίου επιτυχόντος,

2 ότι πρέπει να εξετασθεί εκ νέου η υποψηφιότητά του.

Στις 14 Φεβρουαρίου 2003, ο καταγγέλλων απέστειλε πρόσθετα στοιχεία σχετικά με την καταγγελία του. Η Εξεταστική Επιτροπή του είχε απαντήσει, κοινοποιώντας του τους βαθμούς του (0/10 για τα πτυχία του και 14,64/30 για την επαγγελματική πείρα του). Ωστόσο, η Εξεταστική Επιτροπή δεν του κοινοποίησε ούτε τα κριτήρια που χρησιμοποίησε για την αξιολόγηση των πτυχίων και της επαγγελματικής πείρας των υποψηφίων ούτε τον βαθμό του τελευταίου επιτυχόντος.

Η Εξεταστική Επιτροπή δήλωσε ότι οι υποψήφιοι, που συγκέντρωσαν υψηλότερη βαθμολογία, είχαν τουλάχιστον ένα πτυχίο περισσότερο από το απαιτούμενο για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό. Ωστόσο, ο καταγγέλλων επεσήμανε ότι και τα δύο πτυχία που είχε αποκτήσει παρέχουν πρόσβαση σε σπουδές για την απόκτηση διδακτορικού τίτλου και είναι συναφή προς τη φύση των καθηκόντων της σχετικής θέσης.

Όσον αφορά την επαγγελματική πείρα, ο καταγγέλλων δήλωσε ότι η Εξεταστική Επιτροπή απάντησε πως οι υποψήφιοι με υψηλότερη βαθμολογία είχαν περίπου δεκαετή ή μεγαλύτερη πείρα. Το σημείο III.B.3 της προκήρυξης του διαγωνισμού ορίζει ότι απαιτείται τουλάχιστον τριετής πείρα. Ο καταγγέλλων διέθετε επταετή εμπειρία, αλλά βαθμολογήθηκε μόνον με 14,64/30.

Τέλος, ο καταγγέλλων επεσήμανε ότι γνώριζε έναν υποψήφιο χωρίς πρόσθετο δίπλωμα και χωρίς δεκαετή πείρα, του οποίου η συμμετοχή στις γραπτές εξετάσεις έγινε δεκτή. Λαμβάνοντας υπόψη ότι οι εξετάσεις θα διενεργούνταν στις 28 Φεβρουαρίου 2003, ο καταγγέλλων ζήτησε να εξετασθεί η καταγγελία του το συντομότερο δυνατό.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου

Στη γνώμη του, το Ελεγκτικό Συνέδριο παρατήρησε ότι, με την επιστολή του της 8ης Δεκεμβρίου 2002, ο καταγγέλλων ζήτησε από τον πρόεδρο της Εξεταστικής Επιτροπής πληροφορίες σχετικά με α) τα κριτήρια αξιολόγησης (βαθμολόγησης) των πτυχίων - τίτλων σπουδών και της επαγγελματικής πείρας, β) τον βαθμό του και γ) τον βαθμό του τελευταίου επιτυχόντος. Με την επιστολή της 30ής Ιανουαρίου 2003, ο Πρόεδρος της Εξεταστικής Επιτροπής απάντησε στο αίτημα του καταγγέλλοντος, παρέχοντάς του κάποιες γενικότερες πληροφορίες, καθώς και τη βαθμολογία του.

Μετά την περαιτέρω εξέταση του θέματος, το Ελεγκτικό Συνέδριο αποφάσισε να παράσχει επιπλέον στον καταγγέλλοντα τις πληροφορίες που είχε ζητήσει στα σημεία α) και γ). Με την επιστολή του της 2ας Μαΐου 2003, ο Πρόεδρος της Εξεταστικής Επιτροπής περιέγραψε στον καταγγέλλοντα τα αναλυτικά κριτήρια αξιολόγησης των πτυχίων - τίτλων σπουδών και της επαγγελματικής πείρας και τον ενημέρωσε ότι είχε βαθμολογηθεί με 14,64/30 βάσει αυτού του υπολογισμού. Επιπλέον, ο καταγγέλλων ενημερώθηκε ότι ο τελευταίος επιτυχών είχε συγκεντρώσει 32 βαθμούς. Το Ελεγκτικό Συνέδριο εσώκλειε στη γνώμη του την αλληλογραφία ανάμεσα στον Πρόεδρο της Εξεταστικής Επιτροπής και στον καταγγέλλοντα.

Ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής υπολόγισε εκ νέου τους βαθμούς που συγκέντρωσε ο καταγγέλλων και επιβεβαίωσε ότι δεν είχε γίνει κανένα λάθος. Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο καταγγέλλων συγκέντρωσε βαθμό μικρότερο από το ήμισυ της βαθμολογίας του τελευταίου επιτυχόντος, η απόφαση να αποκλεισθεί από τη συμμετοχή στις γραπτές εξετάσεις διατηρήθηκε. Ο καταγγέλλων έχει παραλάβει πλέον όλες τις πληροφορίες που ζήτησε.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων δε διατύπωσε καμία παρατήρηση επί της γνώμης του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία επιλογής

1.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο πρέπει να τον ενημερώσει για α) τα κριτήρια αξιολόγησης (βαθμολόγησης) των πτυχίων - τίτλων σπουδών και της επαγγελματικής πείρας, β) τον βαθμό του και γ) τον βαθμό του τελευταίου επιτυχόντος.

1.2 Στη γνώμη του, το Ελεγκτικό Συνέδριο παρατήρησε ότι, με την επιστολή της 30ής Ιανουαρίου 2003, ο Πρόεδρος της Εξεταστικής Επιτροπής απάντησε στο αίτημα του καταγγέλλοντος, παρέχοντάς του κάποιες γενικότερες πληροφορίες, καθώς και τη βαθμολογία του. Με την επιστολή του της 2ας Μαΐου 2003, ο Πρόεδρος της Εξεταστικής Επιτροπής παρείχε, επιπλέον, στον καταγγέλλοντα τις πληροφορίες που είχε ζητήσει στα σημεία α) και γ), δηλαδή τα αναλυτικά κριτήρια αξιολόγησης των πτυχίων - τίτλων σπουδών και της επαγγελματικής πείρας, καθώς και τη βαθμολογία που συγκέντρωσε (14,64/30). Επιπλέον, ο καταγγέλλων ενημερώθηκε ότι ο τελευταίος επιτυχών είχε συγκεντρώσει 32/40 βαθμούς.

1.3 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο καταγγέλλων έλαβε όλες τις πληροφορίες που είχε ζητήσει. Συνεπώς, αυτή η πτυχή της καταγγελίας φαίνεται πως ρυθμίσθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο με τρόπο ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα.

2 Το αίτημα εκ νέου εξέτασης της υποψηφιότητας του καταγγέλλοντος

2.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι πρέπει να εξετασθεί εκ νέου η υποψηφιότητά του.

2.2 Το Ελεγκτικό Συνέδριο παρατηρεί ότι ο Πρόεδρος της Εξεταστικής Επιτροπής υπολόγισε εκ νέου τους βαθμούς που συγκέντρωσε ο καταγγέλλων και επιβεβαίωσε ότι δεν είχε γίνει κανένα λάθος. Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο καταγγέλλων συγκέντρωσε βαθμό μικρότερο από το ήμισυ της βαθμολογίας του τελευταίου επιτυχόντος, η απόφαση να αποκλεισθεί από τη συμμετοχή στις γραπτές εξετάσεις διατηρήθηκε.

2.3 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, με την επιστολή της 2ας Μαΐου 2003, η Εξεταστική Επιτροπή εξήγησε καταρχάς στον καταγγέλλοντα τον τρόπο υπολογισμού της βαθμολογίας του, όσον αφορά τόσο στα πρόσθετα διπλώματα όσο και στην πρόσθετη επαγγελματική πείρα. Ως προς την τελευταία, η Εξεταστική Επιτροπή διευκρίνισε ότι για κάθε περίοδο επαγγελματικής πείρας αποδόθηκε ένας βαθμός ίσος με τον αριθμό των μηνών, ο οποίος πολλαπλασιάσθηκε επί έναν συντελεστή συνάφειας σύμφωνα με συγκεκριμένους τομείς πείρας.

2.4 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι οι εξηγήσεις που παρασχέθηκαν στον καταγγέλλοντα από την Εξεταστική Επιτροπή είναι λογικές. Ο Διαμεσολαβητής συνεπώς δε διαπιστώνει κρούσμα κακοδιοίκησης σχετικά με την πλευρά αυτή της καταγγελίας.

3 Συμπέρασμα

Από τις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου προκύπτει ότι αυτό έλαβε τα κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση του πρώτου μέρους της καταγγελίας και, συνεπώς, ικανοποίησε τα αιτήματα του καταγγέλλοντος.

Από τις έρευνες του Διαμεσολαβητή για το δεύτερο μέρος της παρούσας καταγγελίας, δεν φαίνεται να υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεπώς περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

3.2.4 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1915/2002/BB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το διεπιστημονικό κέντρο συγκριτικής έρευνας στις κοινωνικές επιστήμες (εφεξής: το ICCR) ως ένας από τους κύριους αναδόχους, υπέγραψαν μια σύμβαση στις 22 Δεκεμβρίου 1999. Πρόκειται για τη σύμβαση θεματικού δικτύου με αριθμό 1999-TN.10869 «TRANS-TALK», η οποία υπάγεται στο πέμπτο πρόγραμμα-πλαίσιο. Η σύμβαση αυτή κάλυπτε μια περίοδο 18 μηνών, από τον Ιανουάριο του 2000 μέχρι τα τέλη Ιουνίου του 2001. Το συνολικό εκτιμώμενο κόστος του έργου ήταν 601.015 ευρώ και η αρχική προκαταβολή ορίσθηκε σε 180.305 ευρώ για να διανεμηθεί μεταξύ των πέντε κύριων αναδόχων. Το ICCR υπέβαλε με συνέπεια δηλώσεις δαπανών κάθε εξάμηνο.

Στις 31 Οκτωβρίου 2001, το ICCR ενημερώθηκε ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο θα διενεργούσε έλεγχο του έργου. Ο έλεγχος έλαβε χώρα στις 16-18 Ιανουαρίου 2002. Σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες, οι ελεγκτές δήλωσαν ότι θα υπέβαλαν την έκθεσή τους στην Επιτροπή έως τα τέλη Ιανουαρίου του 2002.

Το ICCR υπέβαλε την τελική κατάσταση δαπανών στην Επιτροπή τον Αύγουστο του 2001, η οποία εγκρίθηκε από τη ΓΔ Ενέργειας και Μεταφορών της Επιτροπής στις 11 Δεκεμβρίου 2001. Δεδομένου ότι το ICCR δεν είχε νεότερη ενημέρωση από την Επιτροπή, ο συντονιστής του έργου επικοινώνησε με το δημοσιονομικό υπεύθυνο της Επιτροπής στις 26 Φεβρουαρίου 2002, μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, για να ενημερωθεί σχετικά με την κατάσταση της τελικής πληρωμής. Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 28ης Φεβρουαρίου 2002, ενημερώθηκε ότι η τελική πληρωμή δεν ήταν δυνατό να πραγματοποιηθεί πριν από την παραλαβή της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Στις 13 Ιουνίου 2002, ο δημοσιονομικός υπεύθυνος της Επιτροπής διαβίβασε, μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, την έκθεση του ελεγκτή συνοδευόμενη από αίτημα παροχής ορισμένων διευκρινίσεων. Η έκθεση του ελεγκτή έφερε ημερομηνία 15 Απριλίου 2002. Το ICCR διαβίβασε στην Επιτροπή τις πληροφορίες που ζητήθηκαν, μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, στις 14 Ιουνίου 2002. Στις 8 Ιουλίου 2002, το ICCR απέστειλε, με δική του πρωτοβουλία, την πλήρη γνώμη του επί της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου στον δημοσιονομικό υπεύθυνο της Επιτροπής.

Με επιστολή του προς την Επιτροπή στις 12 Ιουλίου 2002, το ICCR ζήτησε επίσημες διευκρινίσεις σχετικά με την κατάσταση της τελικής πληρωμής της σύμβασης. Η Επιτροπή απέστειλε τον Αύγουστο 2002 μη χρονολογημένη επιστολή, σύμφωνα με την οποία η πληρωμή θα αναστελλόταν σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 2 του παραρτήματος II της σύμβασης. Στις 29 Αυγούστου 2002, το ICCR ενημέρωσε την Επιτροπή ότι δεν μπορούσε να δεχθεί το Άρθρο 3, παράγραφος 2 ως επαρκή αιτιολογία για την αναστολή της τελικής πληρωμής. Σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες, η Επιτροπή δεν απάντησε στην επιστολή αυτή.

Στις 24 Οκτωβρίου 2002, οι καταγγέλλοντες υπέβαλαν καταγγελία εκ μέρους του ICCR στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η καταγγελία αφορά την εκκρεμούσα τελική πληρωμή ύψους 80.671,61 ευρώ για τη σύμβαση θεματικού δικτύου με αριθμό 1999-TN.10869 «TRANS-TALK», και τον έλεγχο που διενεργήθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, οι καταγγέλλοντες ισχυρίσθηκαν τα εξής:

1) έλλειψη πληροφόρησης σχετικά με την κατάσταση του ελέγχου και της τελικής πληρωμής, και

2) παράλειψη καταβολής της εκκρεμούσας τελικής πληρωμής ύψους 80.671,61 ευρώ.

Οι καταγγέλλοντες ζήτησαν την καταβολή της τελικής πληρωμής με τόκους, καθώς και να λάβει επίσημα θέση η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επί του ελέγχου που διενεργήθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο και επί των διαδικασιών που ακολούθησαν τα δύο θεσμικά όργανα.

Όσον αφορά το Ελεγκτικό Συνέδριο, οι καταγγέλλοντες ισχυρίστηκαν ότι η έκθεση κατέληξε σε εσφαλμένα συμπεράσματα και παρέβλεψε τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν από το ICCR, καθώς και ότι σημειώθηκε αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην υποβολή της έκθεσης στην Επιτροπή.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή ανέφερε τα εξής:

Στο πλαίσιο της διαχείρισης των έμμεσων δράσεων E&TA βάσει του πέμπτου προγράμματος-πλαισίου, το Ελεγκτικό Συνέδριο διενήργησε έλεγχο της σύμβασης θεματικού δικτύου με αριθμό 1999- TN.10869 «TRANS-TALK» στο ICCR στη Βιέννη. Η έκθεση του ελεγκτή ήγειρε ορισμένα περίπλοκα και σοβαρά θέματα, τα οποία απαιτούσαν προσεκτική εξέταση από τις δημοσιονομικές υπηρεσίες της Επιτροπής.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ορισμένες δηλωθείσες δαπάνες ήταν μη επιλέξιμες και ότι δεν προσκομίσθηκαν τα σχετικά δικαιολογητικά στοιχεία. Στα προβλήματα περιλαμβάνονταν ιδιαίτερα: υπερβολικές χρεώσεις στις καταστάσεις δαπανών από τον δικαιούχο· μη συμμόρφωση του δικαιούχου με τη σύμβαση όσον αφορά τη χρήση συντελεστών του προϋπολογισμού· εμφάνιση προσληφθέντος συμβούλου ως μόνιμου υπαλλήλου.

Με βάση την έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η Επιτροπή αποφάσισε να αναστείλει τις πληρωμές προς τον δικαιούχο, μέχρις ότου διενεργήσει την τελική εξέταση των πρόσθετων εγγράφων που παρασχέθηκαν από τον δικαιούχο.

Στις 28 Φεβρουαρίου 2002, η Επιτροπή ενημέρωσε το ICCR για την κατάσταση σχετικά με την τελική πληρωμή και την εξέτασή της στο πλαίσιο του ελέγχου. Οι συνεχιζόμενες συζητήσεις με το ICCR ξεκίνησαν το καλοκαίρι του 2002. Στο μεταξύ, το φθινόπωρο του 2002 ολοκληρώθηκαν οι συζητήσεις ανάμεσα στην Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο. Κατά τη διενέργεια των πρόσθετων αυτών ερευνών, η Επιτροπή επιβεβαίωσε στο ICCR τον Αύγουστο 2002 ότι όλες οι πληρωμές ανεστάλησαν. Η Επιτροπή ζήτησε πρόσθετες πληροφορίες με επιστολή της 5ης Δεκεμβρίου 2002. Παρελήφθη η απάντηση του ICCR, με ημερομηνία 24 Ιανουαρίου 2003, και η Επιτροπή ενημέρωσε το ICCR ότι η απάντηση αυτή τελούσε υπό εξέταση προκειμένου να διευθετηθεί σύντομα το ζήτημα της τελικής πληρωμής.

Στις 13 Μαΐου 2003, η Επιτροπή ενημέρωσε το ICCR ότι η τελική πληρωμή ύψους 50.821,03 ευρώ είχε πραγματοποιηθεί. Σύμφωνα με την Επιτροπή, το ποσό των 29.799,63 ευρώ δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη, καθώς αυτό θα απαιτούσε τη μεταφορά ανάμεσα σε διαφορετικές κατηγορίες δαπανών, πράξη η οποία απαιτεί προηγούμενη έγκριση.

Οι παρατηρήσεις των καταγγελλόντων επί της γνώμης της Επιτροπής

Στις παρατηρήσεις τους, οι καταγγέλλοντες ανέφεραν συνοπτικά τα εξής:

Η υπόθεση αυτή θέτει το γενικότερο ζήτημα των καθυστερήσεων από τις υπηρεσίες της Επιτροπής, σχετικά με τις απαντήσεις της στα επαναλαμβανόμενα αιτήματα για πληροφορίες και τη μεγάλη διάρκεια της διαδικασίας αυτής. Σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες, η αρχή της διαφάνειας υπαγορεύει την αντιμετώπιση του γενικότερου αυτού ζητήματος.

Μετά την απάντηση των καταγγελλόντων προς την Επιτροπή, της 27ης Μαΐου 2003, η Επιτροπή προέβη στην καταβολή του ποσού των 20.447,79 ευρώ.

Η γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου

Στη γνώμη του, το Ελεγκτικό Συνέδριο παρατήρησε συνοπτικά τα εξής:

Το έγγραφο που βρίσκεται στο επίκεντρο της καταγγελίας αυτής δεν είναι μια έκθεση που εγκρίθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο αλλά μια «τομεακή» επιστολή. Στόχος της «τομεακής» επιστολής είναι να παρουσιάσει τα προκαταρκτικά πορίσματα που προέκυψαν κατά τον έλεγχο του ελεγχόμενου, ο οποίος στον τομέα των εσωτερικών πολιτικών είναι η Επιτροπή. Μετά την περαιτέρω ανάλυση των αντιδράσεων της Επιτροπής στις τεκμηριωμένες πληροφορίες και τα σχετικά σχόλια που αναφέρονται στην «τομεακή» επιστολή, τα πορίσματα αυτά μπορούν να αποτελέσουν τη βάση για τις παρατηρήσεις που περιλαμβάνονται στις εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί επίσης να απαιτούνται διορθωτικές δράσεις από την Επιτροπή. Καθώς στο στάδιο της «τομεακής» επιστολής τα πορίσματα και οι παρατηρήσεις έχουν προκαταρκτικό χαρακτήρα και υπόκεινται, καταρχήν, σε περαιτέρω επαλήθευση, παραμένουν εμπιστευτικά ανάμεσα στο Ελεγκτικό Συνέδριο και στην Επιτροπή.

Στην προκειμένη περίπτωση, η «τομεακή» επιστολή αριθ. 740/02 που περιείχε τα πορίσματα του ελέγχου της σύμβασης «TRANS-TALK» απευθυνόταν στον αρμόδιο Επίτροπο, ο οποίος είναι επικεφαλής της ΓΔ Ενέργειας και Μεταφορών. Σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική, η ηλεκτρονική έκδοση της «τομεακής» επιστολής διαβιβάσθηκε ακολούθως στον υπεύθυνο του δικτύου επικοινωνίας της ΓΔ Ενέργειας και Μεταφορών. Ωστόσο, φαίνεται ότι ένα αντίγραφο της εμπιστευτικής «τομεακής» επιστολής διαβιβάσθηκε στη συνέχεια στο ICCR από υπάλληλο της Επιτροπής.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί εσφαλμένων συμπερασμάτων, οι ελεγκτές του Συνεδρίου τηρούν τις πολιτικές και τα πρότυπα ελέγχου του Συνεδρίου (CAPS), καθώς και διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα ελέγχου, όπως αυτά του Διεθνούς Οργανισμού των Ανωτάτων Οργάνων Ελέγχου (INTOSAI). Επίσης, οι διαδικασίες του Ελεγκτικού Συνεδρίου προβλέπουν εκτεταμένο εσωτερικό έλεγχο ποιότητας πριν από την υποβολή των πορισμάτων και των παρατηρήσεων του ελέγχου στον ελεγχόμενο. Στην προκειμένη περίπτωση, τηρήθηκαν τα πρότυπα και οι διαδικασίες αυτές.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν από το ICCR παραβλέφθηκαν, η ομάδα ελέγχου έλαβε υπόψη όλες τις πληροφορίες που προσκόμισαν οι καταγγέλλοντες, στο βαθμό που αυτές σχετίζονταν με τον έλεγχο. Όλα τα πορίσματα που αναφέρονται στην «τομεακή» επιστολή προς την Επιτροπή υποστηρίζονται με κατάλληλα και επαρκή αποδεικτικά ελεγκτικά στοιχεία, τα οποία βασίζονται στις πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν και παρελήφθησαν στα γραφεία του ICCR, τόσο κατά τη διάρκεια του ελέγχου, όσο και μετά, καθώς και στις πληροφορίες που δόθηκαν από την Επιτροπή.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί αδικαιολόγητης καθυστέρησης, το Εγχειρίδιο Ελέγχου του Ελεγκτικού Συνεδρίου αναφέρει ότι η «τομεακή» επιστολή πρέπει να αποστέλλεται εντός δύο μηνών από την ολοκλήρωση της αποστολής. Ωστόσο, ο εσωτερικός αυτός κανόνας δε δεσμεύει το Συνέδριο απέναντι στους καταγγέλλοντες. Επιπλέον, το γεγονός ότι η «τομεακή» επιστολή εστάλη με μικρή καθυστέρηση στην προκειμένη περίπτωση, η οποία σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί αδικαιολόγητη, δεν επηρεάζει με κανένα τρόπο τα συμφέροντα των καταγγελλόντων.

Οι παρατηρήσεις των καταγγελλόντων επί της γνώμης του Ελεγκτικού Συνεδρίου

Στις παρατηρήσεις τους, οι καταγγέλλοντες ανέφεραν συνοπτικά τα εξής:

Σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες, ο ελεγκτής του Ελεγκτικού Συνεδρίου ανέφερε στο ICCR ότι η Επιτροπή αποφασίζει κατά πόσον η έκθεση θα διαβιβασθεί στο ICCR.

Οι καταγγέλλοντες επιμένουν ότι οι απόψεις του ICCR δεν ελήφθησαν υπόψη από τους ελεγκτές.

Οι καταγγέλλοντες τονίζουν ότι το ICCR δεν ισχυρίσθηκε ποτέ πως η καθυστέρηση, που σημειώθηκε στον χειρισμό της υπόθεσης, ήταν αποκλειστικά ευθύνη του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αλλά μάλλον αποτέλεσμα, συνδυαστικά των αδιαφανών διαδικασιών της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου και των τρόπων επικοινωνίας τους. Οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι οι καθυστερήσεις επηρέασαν τα συμφέροντα του ICCR, επειδή η εν λόγω υπόθεση δεν έχει διευθετηθεί ακόμη, παρόλο που έχει παρέλθει περισσότερο από ένα έτος από τη διενέργεια του ελέγχου.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΕΣ

Στις 14 Οκτωβρίου και στις 5 Νοεμβρίου 2003, η γραμματεία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επικοινώνησε τηλεφωνικώς με έναν από τους καταγγέλλοντες, ο οποίος εκφράσθηκε εκ μέρους και των δύο καταγγελλόντων σχετικά με τις παρατηρήσεις που παρελήφθησαν στις 29 Σεπτεμβρίου 2003. Οι καταγγέλλοντες επιβεβαίωσαν το γεγονός ότι η Επιτροπή προέβη στην πραγματοποίηση της εκκρεμούσας τελικής πληρωμής. Οι καταγγέλλοντες είχαν αποδεχθεί την ερμηνεία της Επιτροπής σχετικά με τις μεταφορές μεταξύ διαφορετικών κατηγοριών δαπανών, η οποία απαιτεί προηγούμενη έγκριση, σύμφωνα με το Άρθρο 17, παράγραφος 4 των Γενικών Όρων της Σύμβασης. Ως εκ τούτου, το ποσό των 9.000 ευρώ περίπου δεν μπορούσε να περιληφθεί στην τελική πληρωμή. Οι καταγγέλλοντες ενημέρωσαν τη γραμματεία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ότι το ICCR δεν είχε αποστείλει σχόλια επί της επιστολής της Επιτροπής της 14ης Ιουλίου 2003, στην οποία η Επιτροπή πρότεινε έναν διακανονισμό και ενημέρωνε ότι, εάν δεν ελάμβανε σχόλια από τους καταγγέλλοντες εντός ενός μηνός, θα προχωρούσε σε αυτόματη διακοπή του έργου και δε θα μπορούσαν να απαιτηθούν περαιτέρω δαπάνες. Οι καταγγέλλοντες επιβεβαίωσαν ότι ο μη σχολιασμός από το ICCR της πρότασης διακανονισμού της Επιτροπής σήμαινε ότι το ICCR είχε εκ των πραγμάτων αποδεχθεί ότι δεν θα καταβαλόταν τόκος για την αναστολή της τελικής πληρωμής. Οι καταγγέλλοντες δήλωσαν ικανοποιημένοι με τη ρύθμιση της τελικής πληρωμής.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

1.1 Στις παρατηρήσεις τους, οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι η υπόθεση αυτή εγείρει γενικότερα ζητήματα καθυστερήσεων από δύο θεσμικά όργανα της Κοινότητας σχετικά με τις απαντήσεις τους στα επαναλαμβανόμενα αιτήματα για πληροφορίες και τη μεγάλη διάρκεια της διαδικασίας αυτής.

1.2 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κατανοεί την ανησυχία των καταγγελλόντων σχετικά με το γενικότερο ζήτημα διαδικασιών, στις οποίες δύο θεσμικά όργανα της Κοινότητας διενεργούν ταυτόχρονα έρευνες ή διεκπεραιώνουν διαδικασίες, που επηρεάζουν τον χειρισμό μιας υπόθεσης. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι το γενικότερο αυτό ζήτημα δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας. Οι καταγγέλλοντες μπορούν να υποβάλουν νέα καταγγελία στον Διαμεσολαβητή, εφόσον το επιθυμούν.

2 Ισχυρισμός περί έλλειψη πληροφόρησης σχετικά με την κατάσταση του ελέγχου και της τελικής πληρωμής

2.1 Οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν τους παρέσχε επαρκή πληροφόρηση σχετικά με το στάδιο του ελέγχου και της τελικής πληρωμής.

2.2 Σύμφωνα με την Επιτροπή, στις 28 Φεβρουαρίου 2002, η Επιτροπή ενημέρωσε τους καταγγέλλοντες για την κατάσταση σχετικά με την τελική πληρωμή και την εξέτασή της στο πλαίσιο του ελέγχου, μετά την αποστολή μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από τους

καταγγέλλοντες στις 26 Φεβρουαρίου 2002. Οι συνεχιζόμενες συζητήσεις με το ICCR ξεκίνησαν το καλοκαίρι του 2002. Στις 12 Ιουλίου 2002, οι καταγγέλλοντες ζήτησαν πληροφορίες σχετικά με το στάδιο της τελικής πληρωμής. Η Επιτροπή επιβεβαίωσε, τον Αύγουστο του 2002, ότι όλες οι πληρωμές ανεστάλησαν λόγω της διενέργειας ελέγχου από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Στις 29 Αυγούστου, οι καταγγέλλοντες υπέβαλαν αίτηση επανεξέτασης της υπόθεσής τους προς την Επιτροπή. Στις 5 Δεκεμβρίου 2002, η Επιτροπή ζήτησε πρόσθετες πληροφορίες από τους καταγγέλλοντες. Στις 11 Φεβρουαρίου 2003, αφού παρέλαβε τις πρόσθετες πληροφορίες που είχαν ζητηθεί, η Επιτροπή απέστειλε βεβαίωση παραλαβής, που περιείχε μια ενδιάμεση επιστολή. Στις 13 Μαΐου 2003, η Επιτροπή ενημέρωσε τους καταγγέλλοντες ότι είχε ξεκινήσει τη διαδικασία της τελικής πληρωμής.

2.3 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η Επιτροπή παρέσχε στους καταγγέλλοντες τις πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση του ελέγχου, στον βαθμό που ο έλεγχος επηρέαζε τη διαδικασία της Επιτροπής για την πραγματοποίηση της εκκρεμούσας τελικής πληρωμής. Επιπλέον, φαίνεται πως η Επιτροπή ενημέρωσε επαρκώς τους καταγγέλλοντες σχετικά με την αναστολή της τελικής πληρωμής. Συνεπώς, δεν φαίνεται να υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής σχετικά με το συγκεκριμένο ισχυρισμό.

3 Ισχυρισμός περί παράλειψης καταβολής της εκκρεμούσας τελικής πληρωμής με τόκους και πρόταση διακανονισμού

3.1 Οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν πραγματοποίησε την εκκρεμούσα τελική πληρωμή ύψους 80.671,61 ευρώ για τη σύμβαση θεματικού δικτύου με αριθμό 1999-TN.10869 «TRANS-TALK» που υπάγεται στο πέμπτο πρόγραμμα-πλαίσιο.

3.2 Η Επιτροπή αναφέρει ότι η τελική πληρωμή ύψους 50.821,03 ευρώ πραγματοποιήθηκε στις 13 Μαΐου 2003. Σύμφωνα με την Επιτροπή, το ποσό των 29.799,63 ευρώ δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη, καθώς αυτό θα απαιτούσε τη μεταφορά ανάμεσα σε διαφορετικές κατηγορίες δαπανών, πράξη η οποία απαιτεί προηγούμενη έγκριση.

3.3 Στις παρατηρήσεις τους, οι καταγγέλλοντες ενημερώνουν το Διαμεσολαβητή ότι, σε συνέχεια της απάντησής τους προς την Επιτροπή, της 27ης Μαΐου 2003, η Επιτροπή προέβη στην καταβολή του ποσού των 20.447,79 ευρώ.

3.4 Η γραμματεία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επικοινώνησε τηλεφωνικώς με έναν από τους καταγγέλλοντες, ο οποίος εκφράσθηκε εκ μέρους και των δύο καταγγελλόντων σχετικά με τις παρατηρήσεις. Οι καταγγέλλοντες είχαν αποδεχθεί την ερμηνεία της Επιτροπής σχετικά με τις μεταφορές μεταξύ διαφορετικών κατηγοριών δαπανών, η οποία απαιτεί προηγούμενη σύμφωνα με το Άρθρο 17, παράγραφος 4 των Γενικών Όρων της σύμβασης. Ως εκ τούτου, το ποσό των 9.000 ευρώ περίπου δεν μπορούσε να περιληφθεί στην τελική πληρωμή. Οι καταγγέλλοντες ενημέρωσαν τον Διαμεσολαβητή ότι ο μη σχολιασμός από το ICCR της πρότασης διακανονισμού της Επιτροπής σήμαινε ότι το ICCR είχε εκ των πραγμάτων αποδεχθεί ότι δεν θα καταβαλόταν τόκος για την αναστολή της τελικής πληρωμής. Οι καταγγέλλοντες δήλωσαν ικανοποιημένοι με τη ρύθμιση της υπόθεσης.

3.5 Με βάση τις πληροφορίες που προσκόμισαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και οι καταγγέλλοντες, ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι η Επιτροπή ρύθμισε το ζήτημα και, επομένως, ικανοποίησε τους καταγγέλλοντες.

4 Αίτημα να λάβει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επίσημα, θέση επί του ελέγχου και των διαδικασιών που ακολουθήθηκαν

4.1 Οι καταγγέλλοντες ζητούν να λάβει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επίσημα, θέση επί του ελέγχου και των διαδικασιών που ακολουθήθηκαν.

4.2 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κρίνει ότι η πτυχή αυτή της υπόθεσης καλύπτεται από τη ρύθμιση που αναφέρεται στην ενότητα 3 της απόφασης.

5 Οι ισχυρισμοί κατά της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου

5.1 Οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι η έκθεση κατέληξε σε εσφαλμένα συμπεράσματα και ότι παρέβλεψε τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν από το ICCR.

5.2 Το Ελεγκτικό Συνέδριο ισχυρίζεται ότι έλαβε υπόψη όλες τις πληροφορίες που προσκόμισαν οι καταγγέλλοντες, στον βαθμό που αυτές σχετίζονταν με τον έλεγχο, και ότι όλα τα πορίσματα που αναφέρονται στην «τομεακή» επιστολή υποστηρίζονται από κατάλληλα και επαρκή αποδεικτικά ελεγκτικά στοιχεία. Επίσης, το Ελεγκτικό Συνέδριο ισχυρίζεται ότι δεν κατέληξε σε εσφαλμένα συμπεράσματα.

5.3 Ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι δεν φαίνεται να υπάρχουν στοιχεία που να υποδηλώνουν ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο παρέβλεψε τα στοιχεία που προσκόμισαν οι καταγγέλλοντες. Επιπλέον, δεν υπάρχει τίποτα που να υποδηλώνει ότι τα συμπεράσματα του Ελεγκτικού Συνεδρίου ήταν εσφαλμένα ή παράλογα. Ως εκ τούτου, δεν φαίνεται να υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής σχετικά με τις εν λόγω πτυχές της υπόθεσης.

6 Ισχυρισμός περί αδικαιολόγητης καθυστέρησης από το Ελεγκτικό Συνέδριο

6.1 Οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι σημειώθηκε αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην υποβολή της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου στην Επιτροπή. Σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες, η αποστολή ελέγχου ολοκληρώθηκε στις 18 Ιανουαρίου 2002 και η έκθεση του ελεγκτή φέρει ημερομηνία 15 Απριλίου 2002.

6.2 Στη γνώμη του, το Ελεγκτικό Συνέδριο δηλώνει ότι το εγχειρίδιο διενέργειας των ελέγχων του ορίζει πως η «τομεακή» επιστολή πρέπει να αποστέλλεται εντός δύο μηνών από την ολοκλήρωση της αποστολής. Το Συνέδριο παραδέχεται ότι η «τομεακή» επιστολή απεστάλη με μικρή καθυστέρηση, χωρίς όμως αυτή να μπορεί να θεωρηθεί υπερβολική.

6.3 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι το Εγχειρίδιο Ελέγχων του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι ένας μη δημοσιευμένος εσωτερικός οδηγός, ο οποίος δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να υποστηρίξει αξιώσεις τρίτων. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής δε θεωρεί ότι η μικρή καθυστέρηση, που παραδέχθηκε το Ελεγκτικό Συνέδριο, συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.

6.4 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι δεν υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής για τη συγκεκριμένη πτυχή της υπόθεσης.

7 Συμπεράσματα

Ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι δεν υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης σε σχέση με τον πρώτο ισχυρισμό των καταγγελλόντων κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Όσον αφορά τον δεύτερο ισχυρισμό των καταγγελλόντων και το αίτημά τους, από τις πληροφορίες που προσκόμισαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και οι καταγγέλλοντες, προκύπτει ότι η Επιτροπή ρύθμισε το ζήτημα και, επομένως, ικανοποίησε τους καταγγέλλοντες. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι δεν υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, συνεπώς, περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

3.3 ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΕΠΙ ΦΙΛΙΚΗΣ ΒΑΣΕΩΣ ΠΟΥ ΕΠΙΤΕΥΧΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

ΜΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 548/2002/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Ο καταγγέλλων είναι ο διευθυντής της «Europäisches Kultur- und Informationszentrum in Thüringen», μιας ένωσης με έδρα στη Γερμανία (εφεξής καλούμενη «η Ένωση»).

Στις 31 Μαΐου 1998, η Ένωση υπέβαλε αίτηση επιδότησης ύψους 90.000 ECU στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι διάφορες δραστηριότητες, που θα χρηματοδοτούνταν από αυτή την επιδότηση, επρόκειτο να υλοποιηθούν τους μήνες Σεπτέμβριο και Οκτώβριο του 1998. Αρμόδιος υπάλληλος από την πλευρά της Επιτροπής ήταν ο κ. Η., σύμβουλος στη Γενική Διεύθυνση Χ (νυν ΓΔ Εκπαίδευση και Πολιτισμός).

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η Ένωση είχε προσπαθήσει, ήδη από τον Ιούλιο 1998, να λάβει διευκρινίσεις σχετικά με το αν η Επιτροπή θα έκανε δεκτή την αίτηση, δεδομένου ότι διαφορετικά, ελλείψει άλλων πόρων, οι προτεινόμενες δραστηριότητες θα έπρεπε να ματαιωθούν. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι ο κ. Η. διαβεβαίωσε επανειλημμένα την Ένωση σε τηλεφωνικές συνομιλίες ότι θα της χορηγούνταν το ποσό που είχε ζητήσει. Παρ' όλα αυτά, σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, ο κ. Η. ενημέρωσε την Ένωση περί το τέλος Ιουλίου 1998 (τελευταία ημερομηνία, κατά την οποία θα μπορούσαν να ματαιωθούν οι δραστηριότητες) ότι η αίτηση είχε γίνει δεκτή και ότι το σχετικό έγγραφο θα υπογραφόταν στην πρώτη συνεδρίαση της Επιτροπής μετά τις θερινές διακοπές. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι ο κ. Η. πληροφόρησε την Ένωση ότι μπορούσε να ξεκινήσει την υλοποίηση του έργου. Υποστήριξε επίσης ότι, τον Σεπτέμβριο του 1998, ο κ. Η. ενημέρωσε την Ένωση ότι, λόγω φόρτου εργασίας, δεν είχε ακόμη καταστεί δυνατή η υπογραφή του εν λόγω εγγράφου από την Επιτροπή αλλά ότι το ζήτημα θα διευθετούνταν εντός των δύο επόμενων εβδομάδων. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η Ένωση άρχισε να υλοποιεί το έργο της, βασιζόμενη σε αυτές ακριβώς τις διαβεβαιώσεις.

Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι έκτοτε επικοινωνούσε σχεδόν καθημερινά τηλεφωνικώς με τον κ. Η., ο οποίος διαβεβαίωνε σταθερά ότι η έκδοση της επιστολής χορήγησης της επιδότησης ήταν επικείμενη. Τον Νοέμβριο του 1998, η Ένωση υπέβαλε αίτηση δανειοδότησης στην τράπεζά της. Φαίνεται ότι η τράπεζα επέμεινε στην προσκόμιση γραπτής επιβεβαίωσης ότι η Επιτροπή θα χορηγούσε την επιδότηση. Κατόπιν τούτου, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Γερμανία. Με την από 25ης Νοεμβρίου 1998 επιστολή του, ο δρ. Β. (την περίοδο εκείνη εκτελών χρέη επικεφαλής της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στη Γερμανία) επιβεβαίωσε ότι η Επιτροπή είχε εγκρίνει την επιδότηση ύψους 90.000 ECU και ότι οι σχετικές τυπικές διαδικασίες θα οριστικοποιούνταν πριν από το τέλος του έτους.

Ωστόσο, σε επιστολή της, με ημερομηνία 23 Δεκεμβρίου 1998, η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι είχε εγκριθεί επιδότηση ύψους μόλις 20.000 ECU από την Επιτροπή.

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, ο κ. Η. συμβούλευσε κατόπιν τούτου την Ένωση να υποβάλει νέα αίτηση για χορήγηση επιδότησης το 1999, η οποία θα κάλυπτε το υπόλοιπο των 70.000 ECU. Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε τον Φεβρουάριο του 1999. Ωστόσο, στην απόφασή της με ημερομηνία 28 Ιανουαρίου 2000 η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση. Φαίνεται ότι η απόφαση αυτή ελήφθη με το σκεπτικό ότι δραστηριότητες, που πραγματοποιήθηκαν το 1998, δεν μπορούσαν να χρηματοδοτούνται με κεφάλαια του 1999.

Κατόπιν τούτου, υπήρξε σειρά επαφών μεταξύ του καταγγέλλοντος, του τοπικού βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του αρμόδιου μέλους της Επιτροπής και των υπηρεσιών της Επιτροπής. Στις 30 Ιουνίου 2000, ο Γενικός Διευθυντής της ΓΔ Χ ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι, επειδή η από 25ης Νοεμβρίου επιστολή του δρ. Β. είχε δημιουργήσει εύλογες προσδοκίες, η Επιτροπή ήταν πρόθυμη να καλύψει τα έξοδα, στα οποία υποβλήθηκε η Ένωση στο διάστημα μεταξύ της συγκεκριμένης ημερομηνίας και της 5ης Ιανουαρίου 1999 (ημερομηνία παραλαβής της από 23ης Δεκεμβρίου 1998 επιστολής της Επιτροπής). Η Επιτροπή υποστήριξε, ωστόσο, ότι αυτό έπρεπε να καλύπτει μόνο τα έξοδα των συμβάσεων που περιελάμβαναν «ρήτρα κινδύνου», δηλαδή πρόβλεψη ότι η πληρωμή θα καθίστατο πληρωτέα, μόνον εφόσον η Επιτροπή αποφάσιζε να χορηγήσει την επιδότηση. Η Επιτροπή δέχθηκε επίσης να καλύψει αναδρομικά μισθοδοσίες υπαλλήλων της Ένωσης, υπό την προϋπόθεση ότι οι πληρωμές είχαν πραγματοποιηθεί εντός της ίδιας περιόδου. Σε αυτή τη βάση, η Επιτροπή υπολόγισε ότι μπορούσε να καταβληθεί στον καταγγέλλοντα ποσό ύψους 21.988,54 ευρώ ένεκα της εξωσυμβατικής ευθύνης που δημιούργησε η επιστολή της 25ης Νοεμβρίου 1998. Το ποσό των 20.000 ευρώ θα αφαιρούνταν από το ανωτέρω ποσό.

Ο καταγγέλλων απέρριψε την πρόταση αυτή και επέμεινε ότι έπρεπε να καταβληθεί ολόκληρο το υπόλοιπο των 70.000 ευρώ. Ωστόσο, περαιτέρω προσπάθειες να αλλάξει η γνώμη της Επιτροπής δεν έφεραν αποτέλεσμα. Ακολούθως, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε σε έναν άλλο βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο οποίος διαβίβασε την καταγγελία στον Διαμεσολαβητή.

Στην καταγγελία που υπέβαλε στον Διαμεσολαβητή τον Μάρτιο του 2002, ο καταγγέλλων επεσήμανε ότι όλες οι επιδοτήσεις, που είχε λάβει από την ΕΕ, είχαν βασιστεί μέχρι τότε στην καλή πίστη των συμβαλλομένων μερών. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι όταν η Ένωση είχε υποβάλει αίτηση επιδότησης για ένα έργο το 1995, ενημερώθηκε προφορικώς ότι το κονδύλιο της είχε χορηγηθεί και άρχισε να εκτελεί τις συνακόλουθες υποχρεώσεις της, ενώ παρέλαβε τη γραπτή επιβεβαίωση πολύ μετά την ολοκλήρωση του έργου. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η ίδια διαδικασία επαναλήφθηκε και σε μεταγενέστερες αιτήσεις επιδότησης.

Κατά συνέπεια, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή δεν κατέβαλε το υπόλοιπο επιδότησης που, κατά την άποψή του, είχε δεχθεί να χορηγήσει στην Ένωση. Ισχυρίστηκε, κατά βάση, ότι η Ένωση δικαιολογημένα βασίστηκε στις διαβεβαιώσεις του κ. Η. από το γραφείο της Επιτροπής.

Ο καταγγέλλων προσέθεσε ότι η Ένωση δε διέθετε άλλους πόρους και ότι, αν δεν μπορούσε να βρεθεί κάποια λύση, θα έπρεπε να αναστείλει τις δραστηριότητές της.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή εξέθεσε αναλυτικά την ακολουθία συμβάντων και ενεργειών, με ιδιαίτερη έμφαση στην περίοδο μετά την αποστολή της από 23ης Δεκεμβρίου 1998 επιστολής. Όσον αφορά συγκεκριμένα στον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις:

Στις 31 Μαΐου 1998, η Ένωση υπέβαλε αίτηση επιδότησης ύψους 90.000 ευρώ στο πλαίσιο του κονδυλίου Α-3024 του προϋπολογισμού. Το έργο είχε προεπιλεγεί για επιδότηση ύψους 20.000 ευρώ από την αρμόδια επιτροπή επιλογής το φθινόπωρο του 1998. Στη διάρκεια της περιόδου αυτής, ο καταγγέλλων είχε συχνή τηλεφωνική επικοινωνία με τον κ. Η., τον υπάλληλο που ήταν αρμόδιος για το συγκεκριμένο κονδύλιο. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, ο κ. Η. του είχε υποσχεθεί τηλεφωνικώς ότι θα χορηγούνταν επιδότηση ύψους 90.000 ευρώ. Καθώς ο κ. Η. απεβίωσε τον Νοέμβριο του 1999, δεν ήταν πλέον δυνατό να εξακριβωθεί τι είχε πραγματικά ειπωθεί. Ο φάκελος της ΓΔ Χ δεν περιείχε ωστόσο, κανένα ίχνος των υποσχέσεων αυτών.

Αφού συμβουλεύθηκε τη Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής, η ΓΔ Εκπαίδευσης και Πολιτισμού υιοθέτησε την άποψη ότι πάνω και πέρα από το ποσό των 20.000 ευρώ, που είχαν ήδη καταβληθεί, η Επιτροπή υποχρεούνταν εκ του νόμου να καλύψει αποκλειστικά τις οικονομικές υποχρεώσεις, τις οποίες είχε αναλάβει η Ένωση στο διάστημα μεταξύ 25ης Νοεμβρίου 1998 και 5ης Ιανουαρίου 1999. Στις 22 Ιουνίου 2000 ο Γενικός Διευθυντής της ΓΔ Εκπαίδευσης και Πολιτισμού είχε συνάντηση με τον καταγγέλλοντα και του εξήγησε ότι η ΓΔ θα κάλυπτε τα έξοδα, στα οποία είχε υποβληθεί μεταξύ 25ης Νοεμβρίου 1998 και 5ης Ιανουαρίου 1999. Σε επιστολή του με ημερομηνία 30 Ιανουαρίου 2000, ο Γενικός Διευθυντής εξηγούσε ότι το ποσό που μπορούσε να καλυφθεί ανερχόταν σε 1988,54 ευρώ.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΕΣ

Επιθεώρηση του φακέλου της Επιτροπής

Βάσει της γνώμης της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι χρειαζόταν περαιτέρω πληροφορίες για την έκδοση απόφασης επί της καταγγελίας. Έτσι, απηύθυνε επιστολή στην Επιτροπή, στις 15 Ιουλίου 2002, ζητώντας πρόσβαση στον φάκελο της Επιτροπής. Στις 19 Σεπτεμβρίου 2002, οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή επιθεώρησαν τον φάκελο της ΓΔ Χ, καθώς και τον φάκελο της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στη Γερμανία.

Διαπιστώθηκε ότι ο φάκελος της ΓΔ Χ δεν περιείχε πρωτότυπα εγγράφων για την περίοδο έως τις 23 Δεκεμβρίου 1998. Στην πραγματικότητα, το μοναδικό έγγραφο που υπήρχε από την περίοδο αυτή ήταν ένα αντίγραφο της αίτησης, με ημερομηνία 31 Μαΐου 1998.

Ο φάκελος της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στη Γερμανία έδειχνε καλά οργανωμένος και πλήρης. Περιείχε την αλληλογραφία της αντιπροσωπείας και του καταγγέλλοντος, συμπεριλαμβανομένης μιας επιστολής του καταγγέλλοντος, με ημερομηνία 2 Ιουλίου 1998 και ένα αντίγραφο της επιστολής, με ημερομηνία 25 Νοεμβρίου 1998. Το αντίγραφο αυτό περιλάμβανε ένα χειρόγραφο σημείωμα του συντάκτη του, σύμφωνα με το οποίο η διατύπωση της επιστολής είχε «συμφωνηθεί με τον κ. [Η]» («mit H. [H.] abgestimmt»).

Αίτημα για περαιτέρω πληροφορίες

Σε επιστολή του με ημερομηνία 26 Σεπτεμβρίου 2002, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την Επιτροπή ότι ο φάκελος της ΓΔ Χ ήταν ελλιπής. Ως εκ τούτου, ζήτησε από την Επιτροπή να εντοπίσει τα χαμένα μέρη του φακέλου και να του παραχωρήσει πρόσβαση στον πλήρη φάκελο. Στην περίπτωση που η Επιτροπή δεν κατάφερνε να εντοπίσει τα χαμένα μέρη του φακέλου, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε να κατατεθεί σχετική γραπτή επιβεβαίωση.

Στις 8 Νοεμβρίου 2002, η Επιτροπή πληροφόρησε τον Διαμεσολαβητή ότι, δυστυχώς, δεν είχε καταφέρει να εντοπίσει τα υπόλοιπα έγγραφα που συνδέονταν με την αίτηση του καταγγέλλοντος. Η Επιτροπή ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να κρίνει με επιείκεια τη λυπηρή αυτή κατάσταση.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του σχετικά με τη γνώμη της Επιτροπής και σχετικά με την επιστολή της 8ης Νοεμβρίου 2002, ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του και διατύπωσε μεταξύ άλλων τα εξής:

Στη γνώμη της, η Επιτροπή επεσήμανε αρχικά ότι η ΓΔ Εκπαίδευσης και Πολιτισμού υιοθέτησε την άποψη ότι υποχρεούνταν εκ του νόμου να καλύψει αποκλειστικά τις οικονομικές υποχρεώσεις, στις οποίες είχε υποβληθεί η Ένωση στο διάστημα μεταξύ 25ης Νοεμβρίου 1998 και 5ης Ιανουαρίου 1999. Επιβεβαίωσε, ωστόσο, ότι ο Γενικός Διευθυντής της ΓΔ Εκπαίδευσης και Πολιτισμού ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι η ΓΔ θα κάλυπτε τα έξοδα, στα οποία είχε υποβληθεί μεταξύ 25ης Νοεμβρίου 1998 και 5ης Ιανουαρίου 1999. Οι δηλώσεις αυτές ήταν αντιφατικές, Το αποτέλεσμα της συζήτησης με τον Γενικό Διευθυντή στις 22 Ιουνίου 2000 ήταν

πράγματι ότι ο τελευταίος παραδέχθηκε ότι η Επιτροπή όφειλε να αναλάβει τα έξοδα, στα οποία είχε υποβληθεί η Ένωση μεταξύ 25ης Νοεμβρίου 1998 και 5ης Ιανουαρίου 1999.

Το 1998, η Ένωση υπέβαλε αίτηση, προκειμένου να λειτουργήσει ως κέντρο πληροφόρησης για την Επιτροπή. Στις 20 Φεβρουαρίου 1998, υπέβαλε δήλωση, σύμφωνα με την οποία θα συμμορφωνόταν με τις συμβατικές υποχρεώσεις της, παρά το γεγονός ότι τότε ακόμη δεν υπήρχε γραπτή σύμβαση αλλά μόνον προφορικές συμφωνίες. Η Ένωση είχε, ωστόσο, βασιστεί σε προφορικές διαβεβαιώσεις ότι η εν λόγω σύμβαση θα υπογραφόταν. Στις 26 Ιουνίου 1998, η Ένωση πληροφορήθηκε από την Επιτροπή ότι ο φάκελος στις Βρυξέλλες θεωρούνταν χαμένος και ότι, λόγω αυτού, η αίτησή της είχε παραμείνει στάσιμη για κάποιο διάστημα. Καθώς τα γεγονότα αυτά την έφερναν μπροστά σε ένα δίλημμα παρόμοιο με αυτό της παρούσας υπόθεσης, η Ένωση ζήτησε από την αρμόδια υπηρεσία της Επιτροπής για θέματα που άπτονταν των κέντρων πληροφόρησης, να της χορηγήσει εκ των προτέρων επιβεβαίωση της σύμβασης, που επρόκειτο να συναφθεί. Η επιβεβαίωση αυτή χορηγήθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 1998. Η σχετική σύμβαση υπογράφθηκε στις 16 Σεπτεμβρίου 1998 και κοινοποιήθηκε επισήμως στην Ένωση στις 5 Οκτωβρίου 1998. Είναι σαφές ότι η Ένωση δεν είχε ποτέ κανένα λόγο να αμφιβάλει για τις διαβεβαιώσεις, που της είχαν δοθεί σε αμφότερες τις περιπτώσεις.

ΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΓΙΑ ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΕΠΙ ΦΙΛΙΚΗΣ ΒΑΣΕΩΣ

Έπειτα από προσεκτική εξέταση των γνωμών και των παρατηρήσεων, ο Διαμεσολαβητής δεν έμεινε ικανοποιημένος από την απάντηση της Επιτροπής στους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος.

Η πρόταση για διακανονισμό επί φιλικής βάσεως

Σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 5 του Καταστατικού του, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε την ακόλουθη πρόταση φιλικού διακανονισμού στην Επιτροπή:

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή οφείλει να επανεξετάσει την άρνησή της να καταβάλει στην Ένωση Europäisches Kultur- und Informationszentrum in Thüringen ολόκληρο το ποσό των 90.000 ευρώ.

Η πρόταση αυτή βασίστηκε στην εξής ανάλυση:

1 Ο καταγγέλλων ήταν ο διευθυντής μιας γερμανικής ένωσης, η οποία υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση επιδότησης ύψους 90.000 ευρώ. Τελικά η Ένωση εισέπραξε ποσό ύψους μόλις 21.988,54 ευρώ. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή δεν κατέβαλε το υπόλοιπο της επιδότησης που, κατά την άποψή του, είχε δεχθεί να χορηγήσει στην Ένωση. Ισχυρίστηκε, κατά βάση, ότι η Ένωση δικαιολογημένα βασίστηκε στις διαβεβαιώσεις, που φέρεται να είχε δώσει ο κ. Η., υπάλληλος των υπηρεσιών της Επιτροπής, σύμφωνα με τις οποίες θα χορηγούνταν ολόκληρο το ποσό των 90.000 ευρώ. Ο καταγγέλλων τόνισε ότι, πάνω σε αυτή τη βάση, η Ένωση άρχισε να υλοποιεί το έργο της, να υποβάλλεται σε έξοδα και να αναλαμβάνει οικονομικές υποχρεώσεις.

2 Η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι ο καταγγέλλων είχε συχνή τηλεφωνική επικοινωνία με τον κ. Η. στη διάρκεια της συγκεκριμένης περιόδου. Ωστόσο, υποστήριξε ότι, καθώς ο κ. Η. απεβίωσε τον Νοέμβριο του 1999, δεν ήταν πλέον δυνατό να εξακριβωθεί τι είχε πραγματικά ειπωθεί. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι ο φάκελος της ΓΔ Χ δεν περιείχε κανένα ίχνος των υποσχέσεων που είχε επικαλεστεί ο καταγγέλλων.

3 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή αρνήθηκε να καταβάλει στην Ένωση το συνολικό ποσό των 90.000 ευρώ, που είχε ζητήσει, παρά το γεγονός ότι η Ένωση είχε υποβληθεί σε έξοδα και είχε αναλάβει οικονομικές υποχρεώσεις, βασιζόμενη σε διαβεβαιώσεις ότι θα της χορηγούνταν το εν λόγω ποσό. Συνεπώς, ο καταγγέλλων επικαλέστηκε ουσιαστικά την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Σύμφωνα με τη νομολογία των Κοινοτικών δικαστηρίων, δεν μπορεί να καταγγέλλεται καταπάτηση της αρχής αυτής, εάν η διοίκηση δεν έχει δώσει συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις

στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο[51]. Στην παρούσα περίπτωση, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι ο υπάλληλος της Επιτροπής, που χειριζόταν την υπόθεση, τον είχε διαβεβαιώσει ότι η Επιτροπή θα χορηγούσε ολόκληρο το ποσό των 90.000 ευρώ, το οποίο είχε ζητηθεί από την Ένωση. Αυτό έμοιαζε να αποτελεί συγκεκριμένη διαβεβαίωση. Επισημαινόταν, ωστόσο, ότι ο Διαμεσολαβητής δεν μπόρεσε να ελέγξει τον ισχυρισμό αυτό με τα μέσα που διαθέτει βάσει του Καταστατικού του[52]. Ο φάκελος της Επιτροπής, που επιθεωρήθηκε από τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή, δεν περιείχε κανένα ίχνος σχετικών διαβεβαιώσεων. Ο μόνος που θα μπορούσε, πιθανώς, να ρίξει φως στην υπόθεση και να εξεταστεί ως μάρτυρας από τον Διαμεσολαβητή, δηλαδή ο κ. Η., δεν βρισκόταν πια στη ζωή.

4 Ο Διαμεσολαβητής έκρινε, ωστόσο, ότι στην παρούσα περίπτωση η ευθύνη για αυτή την έλλειψη επιβεβαιωτικών στοιχείων δεν βάρυνε τον καταγγέλλοντα. Η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι έλαβαν χώρα πολλές τηλεφωνικές συνομιλίες μεταξύ του καταγγέλλοντος και του κ. Η. Θα ήταν, επομένως, ορθό εκ μέρους του αρμόδιου υπαλλήλου να τηρεί αρχείο των συνομιλιών αυτών, ή τουλάχιστον, των σημαντικότερων θεμάτων που είχαν συζητηθεί στη διάρκειά τους. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, απουσία τέτοιου αρχείου, έπρεπε να μειωθούν οι απαιτήσεις έναντι του καταγγέλλοντος, όσον αφορά την απόδειξη του ισχυρισμού του.

5 Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι υπήρχαν τουλάχιστον τρία στοιχεία, που έδειχναν να συνηγορούν υπέρ των ισχυρισμών του καταγγέλλοντος. Πρώτον, εφόσον το έργο επρόκειτο να ξεκινήσει τον Σεπτέμβριο του 1998, ήταν προφανώς ζωτικής σημασίας για την Ένωση να πληροφορηθεί εγκαίρως (και το αργότερο ως τις αρχές Σεπτεμβρίου του 1998) εάν η Επιτροπή σκόπευε να της χορηγήσει την επιδότηση που είχε ζητήσει. Αυτό επιβεβαιωνόταν από την επιστολή του καταγγέλλοντος με ημερομηνία 2 Ιουλίου 1998 στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Γερμανία. Στην επιστολή αυτή ο καταγγέλλων επεσήμαινε ότι, σε περίπτωση αρνητικής απάντησης, η Ένωση θα υποχρεούνταν να ματαιώσει το έργο, καθώς δεν ήταν σε θέση να αναπληρώσει τα μη χορηγούμενα ποσά με κεφάλαια από άλλες πηγές. Δεδομένου ότι το έργο δεν ματαιώθηκε αλλά εκτελέστηκε, ο ισχυρισμός του καταγγέλλοντος ότι είχε λάβει ικανοποιητικές διαβεβαιώσεις από τον κ. Η. έμοιαζε βάσιμος. Δεύτερον, ο καταγγέλλων εξήγησε ότι στο παρελθόν η Ένωση είχε ήδη υλοποιήσει (και είχε υποχρεωθεί να υλοποιήσει) έργα βασιζόμενη σε απλές διαβεβαιώσεις. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η Επιτροπή δεν σχολίασε τη συγκεκριμένη πτυχή της υπόθεσης. Τρίτον, το γεγονός ότι ο καταγγέλλων έλαβε και βασίστηκε σε διαβεβαιώσεις του κ. Η. αποκτά πρόσθετη αξιοπιστία, αν αναλογιστεί κανείς ότι ακόμη και άλλοι υπάλληλοι της Επιτροπής βασίστηκαν στα λεγόμενα του συγκεκριμένου προσώπου. Η επιστολή της 25ης Νοεμβρίου 1998 με αποστολέα την αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Γερμανία βασίστηκε, όπως διαπιστώθηκε από την επιθεώρηση του φακέλου, σε πληροφορίες που προέρχονταν από τον κ. Η.

6 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η Επιτροπή δεν προέβαλε επιχειρήματα, προκειμένου να αποδείξει γιατί ο καταγγέλλων δεν έπρεπε να βασίζεται σε τέτοιου είδους διαβεβαιώσεις από τον αρμόδιο για την υπόθεση υπάλληλο της Επιτροπής.

7 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η άρνηση της Επιτροπής να καταβάλει στην Ένωση ολόκληρο το ποσό των 90.000 ευρώ, για το οποίο η τελευταία είχε υποβάλει αίτηση στις 31 Μαΐου 1998, μπορεί να συνιστά περίπτωση κακοδιοίκησης.

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή επεσήμανε ότι τα συμπεράσματα του Διαμεσολαβητή δεν βασίζονταν σε γεγονότα που στοιχειοθετούνταν από απτές αποδείξεις, αλλά μόνο σε υποθέσεις και πορίσματα, στα οποία έφτασε κατ' αναλογία με άλλες καταστάσεις. Η Επιτροπή τόνισε επίσης ότι η θέση που είχε υιοθετήσει μέχρι τότε εξέφραζε απλώς την υποχρέωσή της να

51 Βλέπε π.χ. Υπόθεση T-72/99 Meyer κατά Επιτροπής [Συλλογή] 2000, II-2521 παράγραφος 53.

52 Απόφαση 94/262 της 9ης Μαρτίου 1994 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το καθεστώς του ευρωπαϊκού διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του, 1994 ΕΕ L 113/15.

συμμορφώνεται με την αρχή της ορθής δημοσιονομικής διαχείρισης. Στο πλαίσιο αυτό, έκρινε σκόπιμο να επαναλάβει ότι η Επιτροπή δεσμεύεται να παράσχει χρηματοδοτική βοήθεια, μόνο μέσω γραπτής δέσμευσης έναντι του μελλοντικού δικαιούχου, η οποία συντάσσεται σύμφωνα με τους σχετικούς κανονισμούς.

Η Επιτροπή προσέθεσε, ωστόσο, ότι για να μην δεχθεί πλήγμα η εικόνα των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων στα μάτια των πολιτών και, προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση βλάβης στο δικαιούχο της παρούσας υπόθεσης, ήταν πρόθυμη να δεχθεί, κατ' εξαίρεση, την πρόταση του Διαμεσολαβητή.

Κατόπιν τούτου, η Επιτροπή θα ήλεγχε το λογαριασμό εξόδων του εν λόγω έργου το ταχύτερο δυνατό, προκειμένου να εντοπίσει τις προς κάλυψη δαπάνες και, κατόπιν, να υπολογίσει το υπόλοιπο που όφειλε στο δικαιούχο. Υπογράμμισε, ωστόσο, ότι ο καταγγέλλων έπρεπε να γνωρίζει το ενδεχόμενο, το τελικό ύψος της επιδότησης να μην αντιστοιχεί στα 90.000 ευρώ, δηλαδή στο ποσό της απαίτησής του.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις 20 Μαρτίου 2003, ο καταγγέλλων ενημέρωσε τηλεφωνικώς τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ότι μπορούσε να θεωρηθεί ότι επετεύχθη φιλικός διακανονισμός.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Μη καταβολή υπολοίπου επιδότησης

1.1 Ο καταγγέλλων ήταν ο διευθυντής μιας γερμανικής ένωσης, η οποία υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση επιδότησης ύψους 90.000 ευρώ. Τελικώς, η Ένωση εισέπραξε ποσό ύψους μόλις 21.988,54 ευρώ. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή δεν κατέβαλε το υπόλοιπο της επιδότησης που, κατά την άποψή του, είχε δεχθεί να χορηγήσει στην Ένωση. Ισχυρίστηκε, κατά βάση, ότι η Ένωση δικαιολογημένα βασίστηκε στις διαβεβαιώσεις που φέρεται να είχε δώσει ο κ. Η., υπάλληλος των υπηρεσιών της Επιτροπής, ότι θα χορηγούνταν ολόκληρο το ποσό των 90.000 ευρώ.

1.2 Στη γνώμη της η Επιτροπή υιοθέτησε, κατά βάση, την άποψη ότι δεν υπήρχαν αποδεικτικά στοιχεία, που να συνηγορούν υπέρ της απαίτησης του καταγγέλλοντος.

1.3 Κατόπιν προσεκτικής εξέτασης όλων των σχετικών γεγονότων και επιχειρημάτων, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε πρόταση φιλικού διακανονισμού στην Επιτροπή, σύμφωνα με την οποία η τελευταία όφειλε να επανεξετάσει την άρνησή της να καταβάλει ολόκληρο το ποσό των 90.000 ευρώ.

1.4 Στη γνώμη της, η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι ήταν πρόθυμη, κατ' εξαίρεση, να δεχθεί την πρότασή του. Κατόπιν τούτου, θα ήλεγχε το ταχύτερο δυνατό, εάν οι δαπάνες, που είχαν δηλωθεί από τον καταγγέλλοντα, πληρούσαν τους όρους κάλυψής τους από την Επιτροπή. Υπογράμμισε, ωστόσο, ότι ο καταγγέλλων έπρεπε να γνωρίζει πως το τελικό ύψος της επιδότησης ενδεχομένως να μην αντιστοιχούσε στα 90.000 ευρώ, στα οποία ανερχόταν η απαίτησή του.

2 Συμπέρασμα

Μετά την πρωτοβουλία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, φαίνεται ότι επιτεύχθηκε φιλικός διακανονισμός μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του καταγγέλλοντος. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΧΕΤΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΛΕΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΣΕ ΠΡΩΗΝ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗ ΥΠΑΛΛΗΛΟ

Απόφαση του Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας 1166/2002/(SM)IJH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Η καταγγελία υποβλήθηκε από μια πρώην επικουρική υπάλληλο της Επιτροπής. Η περίοδος απασχόλησής της ως επικουρικής υπαλλήλου ήταν από την 1η Μαΐου 1995 έως την 30ή Απριλίου 1998. Από τις 15 Μαΐου 1998 έως τις 15 Μαΐου 2001, εργάστηκε ως έκτακτη υπάλληλος. Στη διάρκεια της απασχόλησής της ως επικουρικής υπαλλήλου, η καταγγέλλουσα εισέπραττε αποζημίωση γραμματείας βάσει του Άρθρου 4α του Παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης και του Άρθρου 21 του Καθεστώτος, που εφαρμόζεται σε σχέση με τους λοιπούς υπαλλήλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Με την έναρξη της έκτακτης σύμβασής της, η Επιτροπή σταμάτησε να καταβάλει την αποζημίωση γραμματείας. Η παράλειψη αυτή διέφυγε της προσοχής της καταγγέλλουσας.

Περίπου ένα μήνα μετά τη λήξη της έκτακτης σύμβασής της, η καταγγέλλουσα έλαβε επίσημο υπόμνημα, το οποίο την ενημέρωνε ότι έπρεπε να εισπράττει αποζημίωση γραμματείας και στη διάρκεια της έκτακτης σύμβασής της. Όμως, η αποζημίωση γραμματείας της χορηγήθηκε μόνον από την 1η Ιανουαρίου 2001 έως τις 15 Μαΐου 2001.

Η καταγγέλλουσα κατέθεσε προσφυγή βάσει του Άρθρου 90 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης κατά της απόφασης να της καταβληθεί η αποζημίωση γραμματείας μόνον από την 1η Ιανουαρίου 2001 αντί από την ημερομηνία έναρξης της έκτακτης σύμβασής της, δηλαδή από τις 15 Μαΐου 1998. Στην απάντησή της, η Επιτροπή συμφώνησε να καταβάλει στην καταγγέλλουσα το ήμισυ της αποζημίωσης γραμματείας για την περίοδο από την 15η Μαΐου 1998 έως την 31η Δεκεμβρίου 2000.

Στις 17 Ιουνίου 2002, η καταγγέλλουσα υπέβαλε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή κατά της άρνησης της Επιτροπής να καταβάλει το συνολικό ποσό της αποζημίωσης γραμματείας, που δικαιούνταν από την 15 Μαΐου 1998 έως την 31η Δεκεμβρίου 2000. Υποστήριξε ότι η Επιτροπή όφειλε να της καταβάλει το ποσό αυτό αναδρομικά.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή διατύπωσε, συνοπτικά, τα εξής σχόλια:

Τα καθήκοντα της καταγγέλλουσας την περίοδο 1995-2001 παρέμειναν σταθερά. Εισέπραττε την αποζημίωση γραμματείας ως επικουρική (1995-1998) αλλά όχι ως έκτακτη υπάλληλος (1998-2000). Τον Απρίλιο του 2001, η Γενική Διεύθυνση, στην οποία απασχολούταν, υπέβαλε αίτημα καταβολής της αποζημίωσης, η οποία και της καταβλήθηκε για το έτος 2001.

Η καταγγέλλουσα δε δύναται, λόγω παρέλευσης της σχετικής προθεσμίας, να προσβάλει την απόφαση να μην της καταβάλλεται αποζημίωση γραμματείας, από τότε που έγινε έκτακτη υπάλληλος. Η απόφαση αυτή της είχε κοινοποιηθεί σαφώς σε έγγραφο που υπέγραψε τον Μάιο του 1998. Εξάλλου, τα δελτία μισθοδοσίας της από τον Ιούνιο του 1998 και εξής διέφεραν στο σημείο αυτό από το δελτίο μισθοδοσίας της του Απριλίου 1998.

Επιπλέον, υπό το φως της προσωπικής ευθύνης και της εξ αμελείας υπαιτιότητας που βαρύνει την καταγγέλλουσα, η οποία δεν έδωσε προσοχή στο περιεχόμενο του εγγράφου που υπέγραψε τον Μάιο του 1998, το οποίο καθόριζε τα δικαιώματά της, την αλλαγή στο δελτίο μισθοδοσίας της και την αντίστοιχη μείωση των εισοδημάτων της, και με βάση το πώς θα ενεργούσε ένας

λογικός και συνετός άνθρωπος, η καταγγέλλουσα συντέλεσε στη μη έγκαιρη καταβολή των ποσών που της οφείλονταν.

Παρά ταύτα, με την απόφαση που της γνωστοποιήθηκε στις 29 Απριλίου 2002 ως απάντηση στην καταγγελία της, της καταβαλλόταν το ήμισυ του ύψους της αποζημίωσής της, με το σκεπτικό ότι, παρόλο που, λόγω πιθανής αμέλειάς της, συντέλεσε στη ζημία που υπέστη, οι υπηρεσίες της Επιτροπής έφεραν επίσης μέρος της ευθύνης για την παράλειψή τους να εγγυηθούν την αποζημίωσή της, όταν έπρεπε.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα διατύπωσε τα εξής σχόλια:

Για την πρώτη σύμβαση της καταγγέλλουσας, είχαν γίνει σωστά όλες οι ενέργειες, προκειμένου να επωφεληθεί από τις οφειλόμενες αποζημιώσεις. Συνεπώς, δεν είχε κανένα λόγο να αμφιβάλει για την ορθότητα της κωδικοποίησης των στοιχείων της, όταν υπέγραψε την έκτακτη σύμβασή της. Πίστευε ειλικρινά ότι όλες οι πληροφορίες που δόθηκαν στον αρμόδιο υπάλληλο θα λαμβάνονταν υπόψη και, συγκεκριμένα, το γεγονός ότι θα συνέχιζε να εκτελεί τα ίδια καθήκοντα με πριν, ότι θα συνέχιζε να εργάζεται στην ίδια μονάδα και ότι επρόκειτο μόνο για μια αλλαγή στη σύμβαση.

ΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΓΙΑ ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΕΠΙ ΦΙΛΙΚΗΣ ΒΑΣΕΩΣ

Έπειτα από προσεκτική εξέταση της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων της καταγγέλλουσας, ο Διαμεσολαβητής δεν έμεινε ικανοποιημένος από την απάντηση της Επιτροπής στον ισχυρισμό της καταγγέλλουσας. Σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 5 του Καταστατικού του[53], απευθύνθηκε ακολούθως στον Πρόεδρο της Επιτροπής, προτείνοντας φιλικό διακανονισμό με βάση την ακόλουθη ανάλυση των διαφιλονικούμενων θεμάτων μεταξύ της καταγγέλλουσας και της Επιτροπής.

1 Η απαίτηση για αναδρομική απαίτηση αποζημίωσης γραμματείας

1.1 Η καταγγέλλουσα υποστήριξε ότι η Επιτροπή δεν της κατέβαλε το συνολικό ποσό της αποζημίωσης γραμματείας που δικαιούνταν από την 15η Μαΐου 1998 έως την 31η Δεκεμβρίου 2000. Υποστήριξε ότι η Επιτροπή όφειλε να της καταβάλει το ποσό αυτό αναδρομικά.

1.2 Η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι τα καθήκοντα της καταγγέλλουσας δεν άλλαξαν με τη μετατροπή της σύμβασής της από επικουρική σε έκτακτη. Υποστήριξε ότι η καταγγέλλουσα δεν μπορούσε, λόγω παρέλευσης της σχετικής προθεσμίας, να προσβάλει την απόφαση να μην της καταβάλλεται αποζημίωση γραμματείας, όταν έγινε έκτακτη υπάλληλος, και ότι, λόγω πιθανής αμέλειάς της, συντέλεσε στη ζημία που υπέστη, επειδή υπέγραψε έγγραφο, το οποίο επιβεβαίωνε ότι δεν θα εισέπραττε την αποζημίωση γραμματείας. Λάμβανε, επίσης, δελτία μισθοδοσίας, στα οποία δεν αναφερόταν η εν λόγω αποζημίωση, Ωστόσο, επειδή οι υπηρεσίες της Επιτροπής έφεραν επίσης μέρος της ευθύνης, η Επιτροπή δέχθηκε να καταβάλει στην καταγγέλλουσα το ήμισυ του ύψους της αποζημίωσης.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι η καταγγέλλουσα δικαιούνταν να απαιτήσει την αποζημίωση γραμματείας για ολόκληρη την εν λόγω περίοδο και δεν υποστήριξε ότι κάποιος κανονισμός ή αρχή τής απαγορεύει να καταβάλει αναδρομικά το σύνολο της αποζημίωσης που δικαιούνταν η καταγγέλλουσα.

1.4 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει επίσης το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η καταγγέλλουσα ήταν υπεύθυνη για συμβάλλουσα αμέλεια. Η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε, ωστόσο, ότι η

53 «Στο μέτρο του δυνατού, ο διαμεσολαβητής αναζητεί, από κοινού με το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό, λύση ικανή να εξαλείψει τις περιπτώσεις κακοδιοικήσεως και να ικανοποιήσει τον καταγγέλλοντα».

καταγγέλλουσα εκτελούσε με αποτελεσματικότητα τα καθήκοντά της ως επικουρική ή έκτακτη υπάλληλος ούτε ότι συμμορφωνόταν με τις υποχρεώσεις της, βάσει του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, φαίνεται ότι η Επιτροπή ανέλαβε την πρωτοβουλία για την αλλαγή του καθεστώτος της καταγγέλλουσας από επικουρική σε έκτακτη υπάλληλο. Τέλος, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η καταγγέλλουσα δεν απαίτησε την καταβολή τόκων. Έτσι, ακόμη και αν η Επιτροπή κατέβαλε το σύνολο της αποζημίωσης, όπως απαιτούσε η καταγγέλλουσα, η τελευταία θα είχε υποστεί και πάλι οικονομική ζημία εξαιτίας της παράλειψής της να αξιοποιήσει προηγούμενες ευκαιρίες για την αποκατάσταση του σφάλματος της Επιτροπής.

1.5 Με βάση τα ανωτέρω, το πρώτο συμπέρασμα του Διαμεσολαβητή ήταν ότι η απόφαση της Επιτροπής να χορηγήσει στην καταγγέλλουσα μόνον το ήμισυ της αποζημίωσης θα μπορούσε να δημιουργήσει την εντύπωση αυθαίρετης και άδικης συμπεριφοράς και ότι η Επιτροπή όφειλε, ως εκ τούτου, να επανεξετάσει τη θέση της υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες της παρούσας υπόθεσης.

Η πρόταση για διακανονισμό επί φιλικής βάσεως

Ο Διαμεσολαβητής πρότεινε στην Επιτροπή να προβεί σε ενέργειες ώστε να διασκεδάσει την εντύπωση της αυθαίρετης και άδικης συμπεριφοράς μελετώντας, με βάση τις συγκεκριμένες συνθήκες της παρούσας υπόθεσης, το ενδεχόμενο καταβολής της αποζημίωσης γραμματείας για την εν λόγω περίοδο.

Η απάντηση της Επιτροπής

Απαντώντας στην πρόταση του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή επεσήμανε ότι δεν είχε καμία νομική υποχρέωση έναντι της καταγγέλλουσας, η οποία δεν προσέβαλε τις αποφάσεις εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών. Η Επιτροπή έκρινε, ωστόσο, ότι με βάση την ανάλυση του Διαμεσολαβητή, η παρούσα περίπτωση είναι εξαιρετική και δικαιολογούσε τη χορήγηση μιας πρόσθετης χαριστικής αποζημίωσης.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στις 2 Ιουνίου 2003, η καταγγέλλουσα ενημέρωσε τηλεφωνικώς τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ότι θεωρούσε ότι επετεύχθη φιλικός διακανονισμός.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Η απαίτηση για αναδρομική καταβολή αποζημίωσης γραμματείας

1.1 Η καταγγέλλουσα υποστήριξε ότι η Επιτροπή δεν της κατέβαλε το συνολικό ποσό της αποζημίωσης γραμματείας, που δικαιούταν. Υποστήριξε ότι η Επιτροπή όφειλε να της καταβάλει το ποσό αυτό αναδρομικά.

1.2 Έπειτα από προσεκτική εξέταση της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων της καταγγέλλουσας, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε επιστολή στον Πρόεδρο της Επιτροπής, προτείνοντας φιλικό διακανονισμό σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 5 του Καταστατικού του.

1.3 Απαντώντας στην πρόταση του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή επεσήμανε ότι δεν είχε καμία νομική υποχρέωση έναντι της καταγγέλλουσας, η οποία δεν προσέβαλε τις αποφάσεις εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών. Η Επιτροπή έκρινε, ωστόσο, ότι με βάση την ανάλυση του Διαμεσολαβητή, η παρούσα περίπτωση είναι εξαιρετική και δικαιολογούσε τη χορήγηση μιας πρόσθετης χαριστικής αποζημίωσης.

1.4 Η καταγγέλλουσα ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι θεωρούσε ότι επετεύχθη φιλικός διακανονισμός.

2 Συμπέρασμα

Μετά την πρωτοβουλία του Διαμεσολαβητή, φαίνεται ότι επιτεύχθηκε φιλικός διακανονισμός μεταξύ της Επιτροπής και της καταγγέλλουσας. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΣΧΕΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΓΙΑ ΦΙΛΙΚΟ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1402/2002/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Ο καταγγέλλων είναι ανταποκριτής του γερμανικού εβδομαδιαίου περιοδικού «Stern» στις Βρυξέλλες. Από τον Φεβρουάριο του 2002, το εν λόγω έντυπο διερευνά εικαζόμενες οικονομικές παρατυπίες που αφορούν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ιδιαίτερα δε τη Eurostat, τη Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (μία από τις Γενικές Διευθύνσεις της Επιτροπής). Ο καταγγέλλων υπέβαλε αντίγραφα γραπτών ερωτήσεων και επιστολών που είχε αποστείλει στην Επιτροπή στις 12 Μαρτίου 2002, 26 Μαρτίου 2002, 28 Μαρτίου 2002, 5 Απριλίου 2002, 8 Ιουλίου 2002, 22 Ιουλίου 2002, 26 Ιουλίου 2002 και 7 Αυγούστου 2002, καθώς και ορισμένες απαντήσεις της Επιτροπής. Αρκετές από τις ερωτήσεις αφορούσαν τις συμβάσεις ανάμεσα στην εταιρεία Eurogramme και τη Eurostat.

Ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι η Επιτροπή αρνήθηκε επανειλημμένα να του παράσχει πληροφορίες με το επιχείρημα ότι οι αντίστοιχες ερωτήσεις αφορούσαν έρευνες σε εξέλιξη από την OLAF, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, ορισμένες φορές μάλιστα, η Επιτροπή αρνήθηκε να του παράσχει βασικές πληροφορίες, όπως, για παράδειγμα, σχετικά με το είδος των συμβάσεων που είχε συνάψει με συγκεκριμένη εταιρεία. Ο καταγγέλλων θεώρησε ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής ήταν εσφαλμένη και εμπόδιζε τις προσπάθειες του εντύπου να ενημερώσει την κοινή γνώμη για τα σχετικά θέματα.

Ο καταγγέλλων παρέθεσε μια σειρά επιχειρήματα, για να στηρίξει τους ισχυρισμούς του. Πρώτον, εξέφρασε την άποψη ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε γιατί η παροχή των πληροφοριών που ζητήθηκαν θα επηρέαζε τις έρευνες που διενεργούσε η OLAF. Κατά την άποψή του, η δημοσίευση στον Τύπο μάλλον θα επιτάχυνε τις σχετικές έρευνες. Δεύτερον, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι δεν υπήρχαν στοιχεία που να υποδηλώνουν ότι η OLAF είχε ζητήσει από την Επιτροπή να μην χορηγήσει τις σχετικές πληροφορίες. Τρίτον, ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι οι έρευνες της OLAF ήταν μερικές φορές εξαιρετικά χρονοβόρες. Κατά τον καταγγέλλοντα, ορισμένες από τις καταγγελίες κατά της Eurostat ερευνούνταν από το 1998. Ο καταγγέλλων υπογράμμισε ότι, με τον τρόπο αυτό, η Επιτροπή μπορούσε να αποκρύπτει πληροφορίες επί σειρά ετών, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι μεταγενέστερες ποινικές ή διοικητικές έρευνες που θα μπορούσαν επίσης να χρησιμοποιηθούν ως δικαιολογία για τη μη δημοσιοποίηση πληροφοριών. Τέταρτον, ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής ήταν αυθαίρετη, δεδομένου ότι μερικές φορές απαντούσε σε ερωτήσεις που αφορούσαν θέματα που αποτελούσαν αντικείμενο ερευνών της OLAF, ενώ κάποιες άλλες φορές όχι. Τέλος, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή μερικές φορές πρόβαλε αυθαίρετα διαφορετικούς λόγους για την άρνησή της να παράσχει τις ζητούμενες πληροφορίες. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, σε μία περίπτωση η Επιτροπή τον είχε ενημερώσει αρχικά ότι τα σχετικά θέματα τελούσαν υπό επαλήθευση, στη συνέχεια του απάντησε γραπτώς ότι οι σχετικές ερωτήσεις δεν ήταν δυνατό να απαντηθούν «προς το παρόν» και, τελικά, τον ενημέρωσε ότι

δεν μπορούσε να του παράσχει τις σχετικές πληροφορίες «καθώς αναφέρονται εν μέρει σε μια έρευνα σε εξέλιξη της OLAF».

Ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι η Επιτροπή έπρεπε να απαντήσει στις ερωτήσεις, που της έχει υποβάλει εις μάτην από τον Μάρτιο του 2002.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή παρατήρησε τα εξής:

Ο Κώδικας Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ισχύει εξίσου για αιτήματα πληροφόρησης που υποβάλλονται από τους πολίτες και για εκείνα που υποβάλλονται από τα μέσα ενημέρωσης. Τα μέσα ενημέρωσης (δηλαδή οι δημοσιογράφοι) δεν απολαμβάνουν, δυνάμει του ισχύοντος Κώδικα, ιδιαίτερων ή/και πρόσθετων δικαιωμάτων πέραν αυτών που προβλέπει ο Κώδικας σχετικά με τον χειρισμό αιτημάτων από το κοινό.

Η Υπηρεσία Τύπου και Επικοινωνίας τηρεί ευσυνείδητα τις καθορισμένες προθεσμίες: η απάντηση πρέπει να αποστέλλεται εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία παραλαβής των αιτημάτων. Ωστόσο, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι δεν είχε αποσταλεί απάντηση στο μήνυμα του καταγγέλλοντος της 5ης Απριλίου 2002 και ζήτησε συγγνώμη για την παράλειψη αυτή.

Η αντίληψη ότι η Επιτροπή ενήργησε αυθαίρετα στις αποφάσεις της σχετικά με τα αιτήματα κοινοποίησης ευαίσθητων πληροφοριών οφείλεται στο γεγονός ότι πρέπει να ακολουθείται μια προσέγγιση κατά περίπτωση. Τα αιτήματα πληροφόρησης, που υπέβαλε ο καταγγέλλων, απαντήθηκαν δεόντως από την Επιτροπή. Ωστόσο, τα περισσότερα αιτήματα, που αναφέρονται στην καταγγελία, δεν αφορούν ξεκάθαρες υπάρχουσες πληροφορίες, αλλά απαιτούν από την Επιτροπή να λάβει με την απάντησή της, επίσημα, θέση σε πολύ συγκεκριμένα θέματα. Από την άποψη αυτή, υπόκειται στην διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής να επιλέξει τόσο τη θέση που θα λάβει, όσο και το χρόνο, κατά τον οποίο θα το πράξει· και, κατά συνέπεια, έχει το δικαίωμα να μην προβαίνει σε δηλώσεις επί ενός θέματος.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή αρνήθηκε να απαντήσει σε ερωτήσεις, με το επιχείρημα ότι οι σχετικές πληροφορίες σχετίζονταν με έρευνα της OLAF, η Επιτροπή επισήμανε ότι τα ερωτήματα, που αφορούν θέμα, το οποίο αποτελεί ήδη αντικείμενο έρευνας, πρέπει να απευθύνονται στην OLAF.

Όλα τα αιτήματα παροχής εγγράφων αντιμετωπίσθηκαν με βάση τον Κανονισμό 1049/2001 για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα. Η Επιτροπή εξέφρασε την άποψη ότι το συγκεκριμένο αίτημα του καταγγέλλοντος – κατάλογος όλων των υφιστάμενων συμβάσεων που έχουν συναφθεί με συγκεκριμένη εταιρεία – εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω Κανονισμού. Καμία βάση δεδομένων δεν περιείχε τον πλήρη κατάλογο των συμβάσεων. Υπήρχε, ωστόσο, ένας κατάλογος «δεσμεύσεων» προς εταιρείες με το όνομα «Eurogramme», ο οποίος χρησιμοποιήθηκε, για να συνταχθεί διά χειρός ο κατάλογος των συμβάσεων, σε συνεργασία με τις διάφορες Γενικές Διευθύνσεις. Η Επιτροπή θεώρησε, στην προκειμένη περίπτωση, ότι ο κατάλογος που ζητήθηκε δεν αποτελούσε έγγραφο που εμπίπτει σε κάποια από τις εξαιρέσεις που προβλέπει ο Κανονισμός και, ως εκ τούτου, μπορούσε να κοινοποιηθεί στον καταγγέλλοντα.

Αντίγραφο του καταλόγου των συμβάσεων με την εταιρεία Eurogramme επισυνάφθηκε στη γνώμη της Επιτροπής.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του και παρατήρησε τα εξής:

Η υποχρέωση των δημόσιων αρχών να παρέχουν πληροφορίες κατοχυρώνεται στη νομοθεσία των Κρατών Μελών περί του Τύπου, αλλά βρίσκει έρεισμα και στην αρχή της ελευθερίας του Τύπου, η οποία αναγνωρίζεται σε όλη την ΕΕ. Ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων μνημονεύει, επίσης, το δικαίωμα στην «ελευθερία πληροφόρησης».

Προφανώς, η Επιτροπή ήταν ελεύθερη να επιλέξει την όποια θέση λάμβανε και τον χρόνο που θα το έπραττε. Ωστόσο, τα ερωτήματα που τέθηκαν στην Επιτροπή δεν της ζητούσαν να εκφέρει κάποια επίσημη άποψη, αλλά αφορούσαν γεγονότα, όπως αποφάσεις της Επιτροπής και διοικητικές πράξεις, καθώς και την επιβεβαίωση ή τη διάψευση ισχυρισμών της, που είχαν γίνει είτε δημόσια και προφορικά είτε με έγγραφα. Σκοπός του ερωτήματος για το είδος των συμπερασμάτων, στα οποία είχε καταλήξει η Επιτροπή με βάση τα κρούσματα κακοδιοίκησης των Κοινοτικών κονδυλίων δεν ήταν να εκφέρει άποψη η Επιτροπή, αλλά να προσδιορισθούν οι σχετικές ενέργειές της. Εάν η Επιτροπή δεν έπρεπε να κάνει καμία ενέργεια, αυτό ήταν κάτι που η κοινή γνώμη είχε επίσης δικαίωμα να γνωρίζει.

Η πρόταση της Επιτροπής να απευθυνθούν τα ερωτήματα στην OLAF ήταν παραπλανητική. Η OLAF αρνείται σχεδόν πάντα να παράσχει πληροφορίες που σχετίζονται με έρευνες σε εξέλιξη. Επιπλέον, οι σχετικές ερωτήσεις δεν αφορούσαν έρευνες της OLAF, αλλά στοιχεία που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Επιτροπής.

Επίσης, ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή, εκτός από μία εξαίρεση, συμμορφώθηκε σε όλες τις περιπτώσεις με τον Ευρωπαϊκό Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς ήταν παραπλανητικός. Στην πραγματικότητα, η Επιτροπή πολλές φορές δεν απάντησε σε ερωτήσεις σχετικά με ευαίσθητα θέματα (όπως το λογιστικό σύστημα της Επιτροπής ή νομικά αμφισβητούμενα στοιχεία σχετικά με την αμοιβή των Επιτρόπων). Αυτό ισχύει για το σύνολο των αιτημάτων της 7ης Ιουνίου 2002, της 16ης Ιουνίου 2002 και της 22ας Ιουλίου 2002 (αναφορικά με την υποβολή μιας έκθεσης) και για μέρος του αιτήματος της 2ας Ιουνίου 2002.

Ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι η Επιτροπή πρέπει να αλλάξει τη διοικητική πρακτική της και να απαντήσει στις ερωτήσεις του.

Αντίγραφα των ερωτήσεων της 2ας Ιουνίου 2002, της 7ης Ιουνίου 2002, της 16ης Ιουνίου 2002 και της 22ας Ιουλίου 2002[54] επισυνάφθηκαν στις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΕΣ

Ύστερα από προσεκτική εξέταση της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, προέκυψε ότι απαιτούνται περαιτέρω έρευνες. Ως εκ τούτου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να σχολιάσει τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος.

Η δεύτερη γνώμη της Επιτροπής

Στη δεύτερη γνώμη της, η Επιτροπή ανέφερε τα εξής:

Ο καταγγέλλων δεν προσδιόρισε το άρθρο του Χάρτη στο οποίο αναφέρεται επικαλούμενος το δικαίωμα στην «ελευθερία πληροφόρησης». Εντούτοις, η Επιτροπή υποθέτει ότι ο καταγγέλλων παραπέμπει στο Άρθρο 11 («Ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης») και στο Άρθρο 42 («Δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα») του Χάρτη.

Το Άρθρο 42 του Χάρτη είναι πανομοιότυπο με το Άρθρο 255 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Οι αρχές και οι περιορισμοί του δικαιώματος πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής ορίζονται στον Κανονισμό 1049/2001.

[54] Πρέπει να σημειωθεί ότι η ερώτηση αυτή δεν είναι πανομοιότυπη με την ερώτηση που αναφέρεται στην καταγγελία υπό την ίδια ημερομηνία.

Ο Κώδικας Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς της Επιτροπής περιλαμβάνει την υποχρέωση απάντησης των ερωτήσεων με τον πλέον κατάλληλο και ταχύ τρόπο. Δεν υποχρεώνει τους υπαλλήλους της Επιτροπής να παρέχουν όλες τις πληροφορίες που ζητούνται. Σύμφωνα με τον Κώδικα, ο υπάλληλος της Επιτροπής μπορεί να θεωρήσει ότι δεν είναι προς το συμφέρον της Επιτροπής να αποκαλυφθούν οι σχετικές πληροφορίες. Στην περίπτωση αυτή, η άρνηση παροχής των πληροφοριών πρέπει να αιτιολογείται.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί μη αιτιολόγησης της άρνησης παροχής πληροφοριών, η Επιτροπή εξέφρασε την άποψη ότι, τόσο η συνεχιζόμενη έρευνα της OLAF, όσο και οι εσωτερικές έρευνες της Επιτροπής δικαιολογούν επαρκώς την άρνηση αυτή.

Όλα τα αιτήματα του καταγγέλλοντος, που αφορούσαν αποκλειστικά πραγματικά περιστατικά, απαντήθηκαν κανονικά ή επισημάνθηκε στον καταγγέλλοντα ότι αποτελούν αντικείμενο έρευνας και ότι, ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν μπορούσε, προς το παρόν, να απαντήσει.

Τα ερωτήματα που αφορούσαν θέματα σχετικά με έρευνες της OLAF πρέπει να απευθυνθούν στην OLAF. Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι ανέκαθεν πολιτική της OLAF ήταν να μην σχολιάζει έρευνες σε εξέλιξη. Ομοίως, η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν ήταν σωστό να παράσχει πληροφορίες, που θα μπορούσαν να παρακωλύσουν την ορθή διεξαγωγή των ερευνών. Επιπλέον, η προστασία του σκοπού μιας έρευνας περιλαμβάνεται στις εξαιρέσεις από το δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα δυνάμει του Κανονισμού 1049/2001.

Όσον αφορά τα αιτήματα της 2ας Ιουνίου 2002, της 7ης Ιουνίου 2002, της 16ης Ιουνίου 2002 και της 22ας Ιουλίου 2002, το πρώτο από αυτά απαντήθηκε εγγράφως στις 5 Ιουνίου 2002. Τα ερωτήματα που τέθηκαν στα σημειώματα της 7ης Ιουνίου και της 22ας Ιουλίου 2002 απαντήθηκαν τηλεφωνικώς. Όσον αφορά το σημείωμα της 16ης Ιουνίου 2002, ζητήθηκε από τον καταγγέλλοντα να απευθύνει τις ερωτήσεις του σχετικά με τους διορθωτικούς συντελεστές στον κ. Μ., τον αρμόδιο εκπρόσωπο. Ο κ. Μ. δεν είχε λάβει τις ερωτήσεις και δε γνώριζε την ύπαρξή τους. Για τον λόγο αυτό, δε δόθηκε καμία απάντηση σχετικά. Η Επιτροπή επεσήμανε, ωστόσο, ότι οι ερωτήσεις του καταγγέλλοντος ήταν σχεδόν πανομοιότυπες με κάποιες ερωτήσεις που έθεσε η κ. Gabriele Stauner, ΒΕΚ (P-1805/02 και E-2807/02).

Αποσπάσματα από την απάντηση της Επιτροπής προς την κ. Stauner εσωκλείσθηκαν στη δεύτερη γνώμη της Επιτροπής.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του επί της δεύτερης γνώμης της Επιτροπής, ο καταγγέλλων παρατήρησε τα εξής:

Εάν η Επιτροπή είναι της άποψης ότι δεν είναι καθήκον των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων να παρέχουν πληροφορίες στους δημοσιογράφους, αυτό συνεπάγεται ένα αξιοσημείωτο κενό στην Κοινοτική νομοθεσία και η Επιτροπή πρέπει να κληθεί να υποβάλει νομοθετική πρόταση για την κάλυψη του κενού αυτού. Από την άλλη πλευρά, αυτό δεν απαλλάσσει την Επιτροπή από την υποχρέωσή της να ενεργεί με βάση σαφείς και συνεπείς αρχές, όταν αρνείται να παράσχει πληροφορίες.

Ωστόσο, αυτό δε συνέβη στην προκειμένη περίπτωση. Η Επιτροπή χρησιμοποίησε αυθαίρετα την αναφορά στις έρευνες της OLAF. Η Επιτροπή παρέσχε πληροφορίες μερικές φορές, ενώ άλλες φορές όχι. Αυτό δε συνέβη λόγω των συνεχιζόμενων ερευνών της OLAF, αλλά για λόγους που δε διευκρινίσθηκαν.

Προφανώς, η Επιτροπή δικαιούται να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών σε ορισμένες σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις (για παράδειγμα, πειθαρχικές διαδικασίες), προκειμένου να προστατευθούν, για παράδειγμα, προσωπικά δικαιώματα. Ωστόσο, τέτοιου είδους αρνήσεις πρέπει να αιτιολογούνται αναλυτικά και όχι να γίνεται απλώς αναφορά στις έρευνες της OLAF.

Ο καταγγέλλων εξέφρασε την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι ένα από τα ερωτήματά του – αναφορικά με την εταιρεία Eurogramme – απαντήθηκε. Ωστόσο, επέκρινε το γεγονός ότι χρειάσθηκε να υποβληθεί καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, για να επιτευχθεί το αποτέλεσμα αυτό.

Κανένα από τα ερωτήματα της 7ης Ιουνίου 2002 και της 22ας Ιουλίου 2002 δεν απαντήθηκε, είτε γραπτώς είτε προφορικώς. Ο καταγγέλλων επεσήμανε ότι η Επιτροπή δεν υπέβαλε κανένα στοιχείο, που να αποδεικνύει ότι απάντησε στα ερωτήματα αυτά, ούτε ανέφερε το όνομα του αρμόδιου προσώπου, που απάντησε, ούτε την ημερομηνία απάντησης. Στο σημείωμά του της 22ας Ιουλίου 2002, ο καταγγέλλων είχε αναφερθεί στο γεγονός ότι το αίτημα της 7ης Ιουνίου 2002 δεν είχε απαντηθεί ακόμη. Μέχρι εκείνη τη στιγμή, η Επιτροπή δεν είχε ισχυρισθεί το αντίθετο.

Όσον αφορά το αίτημα της 16ης Ιουνίου 2002, ο καταγγέλλων υπέθεσε ότι τα σχετικά ερωτήματα θα είχαν διαβιβαστεί στον κ. Μ.

Το αίτημα της 2ας Ιουνίου 2002 πράγματι απαντήθηκε. Ωστόσο, η απάντηση δεν κάλυψε τα περισσότερα από τα ερωτήματα. Αυτό το στοιχείο επισημάνθηκε στα μηνύματά του της 7ης Ιουνίου 2002 και της 22ας Ιουλίου 2002.

Ο καταγγέλλων κατέληξε, ζητώντας να λάβει γραπτές απαντήσεις στα σχετικά ερωτήματα.

ΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΦΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Αφού εξέτασε προσεκτικά τις γνώμες και τις παρατηρήσεις, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει επαρκώς σε όλους τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος.

Η πρόταση για φιλικό διακανονισμό

Το Άρθρο 3, παράγραφος 5 του Καταστατικού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή[55] ορίζει ότι ο Διαμεσολαβητής πρέπει να αναζητεί, στο μέτρο του δυνατού, από κοινού με το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό, λύση ικανή να εξαλείψει τις περιπτώσεις κακοδιοικήσεως και να ικανοποιήσει τον καταγγέλλοντα. Σύμφωνα με το προκαταρκτικό συμπέρασμα του Διαμεσολαβητή, η άρνηση της Επιτροπής να απαντήσει στις ερωτήσεις του καταγγέλλοντος, όσον αφορά το αίτημα του τελευταίου προς την Επιτροπή για παροχή πληροφοριών, συνιστά ενδεχομένως κρούσμα κακοδιοίκησης.

Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε την ακόλουθη πρόταση στην Επιτροπή για φιλικό διακανονισμό:

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να εξετάσει το ενδεχόμενο να παράσχει στον καταγγέλλοντα τις πληροφορίες που ζήτησε, εκτός εάν συντρέχουν θεμιτοί λόγοι περί του αντιθέτου.

Η πρόταση αυτή τεκμηριώνεται ως εξής:

1 Από τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος και τις γνώμες της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής συνάγει το συμπέρασμα ότι ο καταγγέλλων εξακολουθεί να επιθυμεί να λάβει απάντηση στις ερωτήσεις 6 έως 9 του αιτήματος της 12ης Μαρτίου 2002, στις ερωτήσεις 1 έως 8, και 10 του αιτήματος της 26ης Μαρτίου 2002, στις ερωτήσεις 1 έως 4 του αιτήματος της 28ης Μαρτίου 2002, στις ερωτήσεις 2 έως 8 του αιτήματος της 2ας Ιουνίου 2002, στο αίτημα της 7ης Ιουνίου 2002 και στο αίτημα της 22ας Ιουλίου 2002 (όσον αφορά την υποβολή έκθεσης).

2 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η χρηστή διοικητική πρακτική επιτάσσει η διοίκηση να παρέχει τις πληροφορίες, που ζητούν οι πολίτες, εκτός εάν συντρέχουν θεμιτοί λόγοι περί

55 Απόφαση 94/262 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Μαρτίου 1994 σχετικά με το Καταστατικό του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του, ΕΕ 1994 L 113, σελ. 15.

του αντιθέτου. Υπενθυμίζεται ότι το Άρθρο 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ορίζει ότι οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες. Ο Διαμεσολαβητής εκτιμά ότι η διοίκηση μπορεί να αντεπεξέλθει στην απαίτηση αυτή, μόνον όταν η δράση της διέπεται από διαφάνεια και από ένα μέλημα εξυπηρέτησης των πολιτών. Από την άποψη αυτή πρέπει, επίσης, να ληφθεί υπόψη ο ζωτικός ρόλος των μέσων ενημέρωσης στην πληροφόρηση των πολιτών σχετικά με το έργο της ΕΕ, η οποία επιτρέπει στους πολίτες να ελέγχουν τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της.

3 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι στο πλαίσιο αυτό πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ ενός αιτήματος για παροχή πληροφοριών και ενός αιτήματος για λήψη θέσεως επί συγκεκριμένου ζητήματος. Δεδομένου ότι ο καταγγέλλων αποδέχεται ότι η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να αποφασίζει πώς και πότε πρέπει να λάβει θέση επί συγκεκριμένου ζητήματος, στο πλαίσιο του παρόντος μένει να εξεταστεί μόνον η εικαζόμενη παράλειψη της Επιτροπής να απαντήσει στα αιτήματα παροχής πληροφοριών. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι πολλές από τις ερωτήσεις δεν αφορούν απλές υπάρχουσες πληροφορίες, αλλά απαιτούν την τοποθέτησή της επί πολύ συγκεκριμένων θεμάτων. Από την εξέταση των εγγράφων που υπέβαλε ο καταγγέλλων προκύπτει ότι το επιχείρημα αυτό έχει κάποια βάση. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι αρκετές ερωτήσεις ζητούσαν απλές πληροφορίες, όπως λόγου χάρη η ερώτηση 10 του αιτήματος της 26ης Μαρτίου 2002 (όπου ο καταγγέλλων ερωτά εάν αληθεύει ότι καθήκοντα που ασκούνταν στο παρελθόν από συγκεκριμένη εταιρεία έναντι 1,5 εκατομμυρίου ευρώ το χρόνο ανατέθηκαν πλέον σε άλλη εταιρεία έναντι 500.000 ευρώ το χρόνο) ή η ερώτηση 3 του αιτήματος της 28ης Μαρτίου 2002 (όπου η Επιτροπή ρωτήθηκε σχετικά με το τι κάνει, για να εξασφαλίσει την αποπληρωμή χρέους, που της οφείλεται από συγκεκριμένη εταιρεία).

4 Όταν κάποιος πολίτης ζητεί πληροφορίες και η διοίκηση θεωρεί ότι αυτές δεν είναι δυνατόν να του παρασχεθούν, οι αρχές τις χρηστής διοικητικής πρακτικής επιτάσσουν να ενημερώνεται ο αιτών σχετικά με τους λόγους, για τους οποίους δεν είναι δυνατόν να του παρασχεθούν οι εν λόγω πληροφορίες. Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή περιορίσθηκε να δηλώσει ότι οι σχετικές πληροφορίες δεν μπορούν να παρασχεθούν, διότι αφορούν θέμα που διερευνάται από την OLAF.

5 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η διοίκηση νομιμοποιείται να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών που μπορεί να επηρεάσουν την ομαλή διεξαγωγή κάποιας έρευνας είτε αυτή διενεργείται από την OLAF είτε από την ίδια την Επιτροπή. Ωστόσο, δεν είναι πεπεισμένος ότι η Επιτροπή απέδειξε πλήρως ότι νομιμοποιούταν να αρνηθεί την παροχή όλων των πληροφοριών που ζήτησε ο καταγγέλλων βάσει αυτής της παραμέτρου. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, εκ των όσων αναφέρονται υπό 1.5 ανωτέρω, είναι η ερώτηση 8 του αιτήματος της 2ας Ιουνίου 2002, όπου ζητείται από την Επιτροπή να διευκρινίσει πόσα άτομα έχουν εξουσιοδότηση για το χειρισμό του συστήματος Sincom και ποια είναι τα ονόματά τους. Δε δόθηκε ικανοποιητική εξήγηση για το πώς μπορεί να επηρεασθεί η ομαλή διεξαγωγή της έρευνας που διενεργεί η OLAF, εάν δοθούν απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά. Ο Διαμεσολαβητής δέχεται ότι, ενδεχομένως, υπάρχουν περιπτώσεις, που η διοίκηση δεν μπορεί να παράσχει τους αναλυτικούς λόγους, για τους οποίους αρνείται την παροχή πληροφοριών, γιατί αυτό θα διακύβευε το στόχο που δικαιολογεί την άρνηση αυτή. Ωστόσο, στην παρούσα περίπτωση δεν φαίνεται να ισχύει κάτι τέτοιο για όλα τα αιτήματα παροχής πληροφοριών, που υπέβαλε ο καταγγέλλων.

6 Στις παρατηρήσεις του επί της δεύτερης γνώμης της Επιτροπής, ο καταγγέλλων δέχεται ότι, ενδεχομένως, υπάρχουν άλλοι λόγοι, που να δικαιολογούν την άρνηση για παροχή πληροφοριών. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει, ωστόσο, ότι η Επιτροπή δεν επικαλέσθηκε άλλους λόγους, προκειμένου να δικαιολογήσει την άρνησή της να παράσχει τις πληροφορίες που της ζητήθηκαν.

Η απάντηση της Επιτροπής

Στην απάντησή της, η Επιτροπή αναφέρει ότι εκτιμά την πρόταση για φιλικό διακανονισμό. Η Επιτροπή σημειώνει ότι επανεξέτασε όλες τις ερωτήσεις που της απηύθυνε ο καταγγέλλων και ότι επισυνάπτει πλήρη κατάλογο με τις απαντήσεις της στα εν λόγω ερωτήματα.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι πολλές από τις ερωτήσεις του απαντήθηκαν τόσο καθυστερημένα. Ο καταγγέλλων τονίζει ότι το γεγονός αυτό παρακώλυσε σοβαρά το δημοσιογραφικό έργο του. Επίσης, παραθέτει σειρά ερωτήσεων, οι οποίες, κατά τη γνώμη του, παρέμεναν αναπάντητες.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΕΣ

Κατόπιν προσεκτικής εξέτασης της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, διαπιστώθηκε ότι απαιτούνταν περαιτέρω έρευνες. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να σχολιάσει την άποψη του καταγγέλλοντος ότι ορισμένες ερωτήσεις παρέμεναν αναπάντητες.

Η απάντηση της Επιτροπής

Σε απάντηση της επιστολής του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή υπέβαλε έναν τροποποιημένο κατάλογο απαντήσεων στις ερωτήσεις του καταγγέλλοντος.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Επί της απαντήσεως αυτής δεν ελήφθησαν γραπτές παρατηρήσεις από τον καταγγέλλοντα. Σε τηλεφωνική επικοινωνία με την υπηρεσία του Διαμεσολαβητή στις 17 Νοεμβρίου 2003, ο καταγγέλλων εξέφρασε τη λύπη του για το γεγονός ότι χρειάσθηκε να αποταθεί στον Διαμεσολαβητή, προκειμένου να λάβει τις σχετικές πληροφορίες. Ο καταγγέλλων επιβεβαίωσε, ωστόσο, ότι είχε επιτευχθεί φιλικός διακανονισμός.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Παράλειψη παροχής πληροφοριών που ζήτησε ο καταγγέλλων

1.1 Ο καταγγέλλων, ανταποκριτής του γερμανικού εβδομαδιαίου περιοδικού «Stern» στις Βρυξέλλες, ισχυρίσθηκε ότι η Επιτροπή αρνήθηκε επανειλημμένως να του παράσχει πληροφορίες, με το επιχείρημα ότι οι σχετικές ερωτήσεις αφορούσαν έρευνες της OLAF, της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης, οι οποίες βρίσκονταν σε εξέλιξη. Στις παρατηρήσεις του επί της γνώμης της Επιτροπής, ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε, περαιτέρω, ότι ορισμένες ερωτήσεις παρέμεναν εντελώς αναπάντητες.

1.2 Η Επιτροπή υποστήριξε ότι είχε τηρήσει τον Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς και ότι η υπηρεσία Τύπου και Επικοινωνίας της Επιτροπής, που είναι αρμόδια για τις επαφές με τα μέσα ενημέρωσης, τήρησε ευσυνείδητα τις καθορισμένες προθεσμίες, αποστέλλοντας απάντηση εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία παραλαβής των αιτημάτων. Παραδέχθηκε, ωστόσο, ότι δε δόθηκε απάντηση στο μήνυμα, που εστάλη από τον καταγγέλλοντα στις 5 Απριλίου 2002, και ζήτησε συγγνώμη για την παράλειψη. Η Επιτροπή παρέσχε, επίσης, στον καταγγέλλοντα κατάλογο των συμβάσεων που είχε συνάψει με την εταιρεία με την επωνυμία Eurogramme, τον οποίο είχε ζητήσει ο καταγγέλλων.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η άρνηση της Επιτροπής να απαντήσει στις ερωτήσεις του καταγγέλλοντος, όσον αφορά το αίτημα του τελευταίου προς την Επιτροπή για παροχή πληροφοριών, συνιστά ενδεχομένως κρούσμα κακοδιοίκησης. Ως εκ τούτου, στις 21 Μαΐου 2003 υπέβαλε πρόταση στην Επιτροπή για φιλικό διακανονισμό, βάσει της οποίας η τελευταία έπρεπε να εξετάσει το ενδεχόμενο να παράσχει στον καταγγέλλοντα τις πληροφορίες που ζήτησε, εκτός εάν συνέτρεχαν θεμιτοί λόγοι περί του αντιθέτου

1.4 Στην απάντησή της στην πρόταση αυτή και σε απάντησή της σε μεταγενέστερο αίτημα για παροχή περαιτέρω πληροφοριών, η Επιτροπή υπέβαλε τροποποιημένο κατάλογο απαντήσεων στις ερωτήσεις του καταγγέλλοντος.

1.5 Σε τηλεφωνική επικοινωνία με την υπηρεσία του Διαμεσολαβητή στις 17 Νοεμβρίου 2003, ο καταγγέλλων εξέφρασε τη λύπη του για το γεγονός ότι χρειάσθηκε να αποταθεί στον Διαμεσολαβητή, προκειμένου να λάβει τις σχετικές πληροφορίες. Ο καταγγέλλων επιβεβαίωσε, ωστόσο, ότι είχε επιτευχθεί φιλικός διακανονισμός.

2 Συμπέρασμα

Κατόπιν της πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή, φαίνεται ότι επιτεύχθηκε φιλικός διακανονισμός μεταξύ της Επιτροπής και του καταγγέλλοντος. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

3.4 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΕΠΙΚΡΙΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

3.4.1 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

ΜΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΕΥΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1565/2002/GG κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Στις αρχές του 2002, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (ΕΚ) δημοσίευσε πρόσκληση υποβολής προσφορών (CRE-0203-EL-EP) για τη μετάφραση των πρακτικών των συνεδριάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (CRE) στην ελληνική γλώσσα. Ανάλογες προσκλήσεις υποβολής προσφορών δημοσιεύθηκαν και για τις δέκα άλλες επίσημες γλώσσες. Οκτώ υποψήφιοι ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση αυτή. Οι πέντε ήταν μέλη της καταγγέλλουσας, μιας ένωσης ελληνικών μεταφραστικών εταιρειών.

Στις 2 Ιουλίου 2002, οι υποψήφιοι πληροφορήθηκαν μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος με αποστολέα την κ. Τ., υπάλληλο του ΕΚ, ότι η πρόσκληση υποβολής προσφορών είχε ακυρωθεί «για τεχνικούς λόγους» και ότι θα δημοσιευόταν νέα πρόσκληση, χωρίς όμως να αναφέρεται κάποια ημερομηνία ή χρονικό πλαίσιο.

Κατόπιν τούτου, ορισμένα μέλη της καταγγέλλουσας έστειλαν επιστολές στο Κοινοβούλιο, ζητώντας διευκρινίσεις. Στις 3 Ιουλίου 2002, έλαβαν το ακόλουθο απαντητικό ηλεκτρονικό μήνυμα από το Τμήμα Προγραμματισμού της Διεύθυνσης Μετάφρασης του Κοινοβουλίου: «Δεν προτιθέμεθα να εκθέσουμε τους λόγους της ακύρωσης, εφόσον δεν υποχρεούμεθα να το κάνουμε».

Σε επόμενο ηλεκτρονικό μήνυμα με ημερομηνία αποστολής την 5η Ιουλίου 2002, η κ. Τ. ενημέρωσε τους παραλήπτες ότι τα επίσημα αποτελέσματα για τις εννέα από τις έντεκα προσκλήσεις υποβολής προσφορών, επρόκειτο να δημοσιευθούν στην Επίσημη Εφημερίδα την επόμενη εβδομάδα. Επεσήμανε, επίσης, ότι η πρόσκληση υποβολής προσφορών για τη

μετάφραση των πρακτικών των συνεδριάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη γερμανική γλώσσα (CRE-0202-DE-EP) είχε ακυρωθεί, λόγω αποκλίσεων στα κριτήρια ανάθεσης μεταξύ της προκήρυξης, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, και των προδιαγραφών των προσφορών, που δημοσιεύθηκαν στην ιστοσελίδα του ΕΚ. Τέλος, η κ. Τ. τόνισε ότι η πρόσκληση υποβολής προσφορών CRE-0203-EL-EP είχε ακυρωθεί «λόγω τεχνικών προβλημάτων».

Στην καταγγελία που υπέβαλε στον Διαμεσολαβητή στις αρχές Σεπτεμβρίου 2002, η καταγγέλλουσα υποστήριξε ότι η ακύρωση της πρόσκλησης υποβολής προσφορών ήταν ένα πολύ σοβαρό θέμα. Επεσήμανε ότι οι συμμετέχοντες είχαν διαθέσει πολλές ώρες εργασίας, για να προετοιμάσουν τις αιτήσεις τους. Η καταγγέλλουσα τόνισε επίσης ότι ήταν εξαιρετικά σημαντικό να διευκρινιστεί πότε ακυρώθηκε ο διαγωνισμός και συγκεκριμένα, πριν ή μετά την αξιολόγηση των προσφορών, δεδομένου ότι στη δεύτερη περίπτωση οι τιμές προσφοράς των συμμετεχόντων θα ήταν ήδη γνωστές σε κάποιους ανθρώπους. Αυτό σήμαινε με τη σειρά του ότι το απόρρητο της διαδικασίας είχε πλέον καταργηθεί και ότι υπήρχε κίνδυνος προσβολής του διαγωνισμού.

Ως εκ τούτου, η καταγγέλλουσα υποστήριξε ότι το Κοινοβούλιο όφειλε να την ενημερώσει, όπως και όλους τους συμμετέχοντες στον διαγωνισμό, για τους λόγους της ακύρωσης και να απαντήσει σε όλα τα ερωτήματα που προέκυψαν από αυτή.

Υποστήριξε επίσης ότι ο τόνος της απάντησης από τον προϊστάμενο του Τμήματος Προγραμματισμού της Διεύθυνσης Μετάφρασης στο ΕΚ, δεν ήταν ο πρέπων και είχε δημιουργήσει την εντύπωση υπεροπτικής συμπεριφοράς.

Συνεπώς, η καταγγέλλουσα διατύπωσε ουσιαστικά τους εξής ισχυρισμούς:

1 το ΕΚ δεν εξήγησε τους λόγους ακύρωσης της εν λόγω πρόσκλησης υποβολής προσφορών·

2 ο τόνος του ηλεκτρονικού μηνύματος του προϊσταμένου του Τμήματος Προγραμματισμού της Διεύθυνσης Μετάφρασης του ΕΚ στις 3 Ιουλίου 2002 δεν ήταν ο πρέπων και είχε δημιουργήσει την εντύπωση υπεροπτικής συμπεριφοράς.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Στη γνώμη του το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις:

Στις 2 Ιουλίου 2002, οι συμμετέχοντες στη συναφή πρόσκληση ενημερώθηκαν εσφαλμένα μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος ότι η πρόσκληση υποβολής προσφορών είχε ακυρωθεί για τεχνικούς λόγους. Αποστολέας του ηλεκτρονικού αυτού μηνύματος δεν ήταν κάποιος από τους αρμόδιους υπαλλήλους για την πρόσκληση υποβολής προσφορών αλλά μια υπάλληλος που ενήργησε με κάπως υπερβάλλοντα ζήλο. Στην πραγματικότητα, η διαβούλευση της Νομικής Υπηρεσίας αποφάσισε στο μεταξύ ότι δεν ήταν απαραίτητο να ακυρωθεί η πρόσκληση υποβολής προσφορών. Δεν υπήρξε επίσημη ενημέρωση των συμμετεχόντων για την ακύρωση ούτε δημοσίευση σχετικής ειδοποίησης.

Η διαβούλευση της Νομικής Υπηρεσίας βρισκόταν σε εξέλιξη, όταν στάλθηκε το ηλεκτρονικό μήνυμα που ζητούσε ενημέρωση για τους λόγους της ακύρωσης. Ο προϊστάμενος του Τμήματος Προγραμματισμού της Διεύθυνσης Μετάφρασης είχε λάβει οδηγίες να μη δίδονται πληροφορίες. Ακολούθως, μετά την έκδοση της ανακοίνωσης ανάθεσης, η υπεύθυνη υπάλληλος έστειλε σε όλους τους συμμετέχοντες επίσημη επιστολή συγγνώμης για το εσφαλμένο ηλεκτρονικό μήνυμα της 2ας Ιουλίου 2002.

Όσον αφορά τον τόνο του ηλεκτρονικού μηνύματος της 3ης Ιουλίου 2002, ο προϊστάμενος του Τμήματος Προγραμματισμού της Διεύθυνσης Μετάφρασης βρισκόταν στην ολομέλεια του Στρασβούργου, όταν ένας από τους υπαλλήλους του τον ρώτησε πώς να απαντήσει στο ηλεκτρονικό μήνυμα που είχε λάβει. Το ερώτημα τέθηκε περίπου στις 12.15 μ.μ., μια ώρα

με ιδιαίτερο φόρτο εργασίας, καθώς η προθεσμία κατάθεσης των ψηφισμάτων επειγόντων θεμάτων έληγε στη 1 μ.μ. Ως εκ τούτου, οι οδηγίες του προϊσταμένου του Τμήματος Προγραμματισμού της Διεύθυνσης Μετάφρασης ήταν μάλλον λακωνικές. Το ηλεκτρονικό μήνυμα, που προέκυψε, δεν είχε συνταχθεί από τον ίδιο αλλά ήταν ερμηνεία των οδηγιών του και συντάχθηκε στην αγγλική από μη αγγλόφωνη υπάλληλο. Δεν υπήρχε πρόθεση να θιγεί κανείς ούτε να επιδειχθεί υπεροπτική συμπεριφορά.

Το ΕΚ επισύναψε αντίγραφο ηλεκτρονικού μηνύματος με ημερομηνία 26 Σεπτεμβρίου 2002, με το οποίο οι συμμετέχοντες στην εν λόγω πρόσκληση υποβολής προσφορών ενημερώθηκαν ότι η ανακοίνωση ανάθεσης της σύμβασης είχε δημοσιευθεί στις 13 Σεπτεμβρίου 2002 και το οποίο εξέφραζε τη συγγνώμη του ΕΚ για την αναστάτωση που ενδεχομένως προκάλεσε το εσφαλμένο ηλεκτρονικό μήνυμα της 2ας Ιουλίου 2002.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα υποστήριξε ότι ήταν απαράδεκτο για μια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) να «παραπληροφορεί» τους πολίτες. Η καταγγέλλουσα προσέθετε ότι η υπάλληλος, που σύμφωνα με το Κοινοβούλιο δεν ήταν από τους «αρμοδίους», ήταν το ίδιο πρόσωπο που ενημέρωνε πάντοτε τους συμμετέχοντες για ζητήματα που αφορούσαν στην πρόσκληση υποβολής προσφορών. Θεωρούσε, επίσης, πολύ παράδοξο το γεγονός ότι οι οδηγίες, που δόθηκαν από τον προϊστάμενο του Τμήματος Προγραμματισμού της Διεύθυνσης Μετάφρασης, είχαν παρερμηνευθεί και ότι μια υπηρεσία της ΕΕ υπεύθυνη για τις μεταφράσεις, δεν μπορούσε να εγγυηθεί τη γλωσσική ποιότητα των γραπτών απαντήσεων, που εστάλησαν στους συμμετέχοντες.

Η καταγγέλλουσα επεσήμανε ότι οι επικρίσεις της σχετικά με τον τόνο του ηλεκτρονικού μηνύματος της 2ας Ιουλίου 2002 δεν απευθύνονταν προσωπικά στον προϊστάμενο του Τμήματος Προγραμματισμού της Διεύθυνσης Μετάφρασης. Υπογράμμισε ότι και άλλες επιστολές ανάλογου ύφους είχαν αποσταλεί από υπαλλήλους του τελευταίου. Η καταγγέλλουσα τόνισε ότι επιθυμούσε να λάβει τη διαβεβαίωση του Κοινοβουλίου ότι στο μέλλον θα είναι πιο προσεκτικό στην αντιμετώπιση τέτοιων ευαίσθητων θεμάτων και στην επικοινωνία του με εξωτερικούς συνεργάτες, στους οποίους βασίζεται.

Η καταγγέλλουσα επεσήμανε, τέλος, ότι επιθυμούσε να ενημερωθεί για τη φύση του «τεχνικού» προβλήματος που είχε διαπιστωθεί και τη σχετική γνώμη της Νομικής Υπηρεσίας. Υπογράμμισε ότι ένα από τα μέλη της που είχε αποκλειστεί από τον εν λόγω διαγωνισμό ζήτησε να ενημερωθεί σχετικά με τους λόγους του αποκλεισμού αλλά δεν έλαβε την απάντηση που είχε υποσχεθεί η Νομική Υπηρεσία. Κατά την άποψη της καταγγέλλουσας, η καθυστέρηση αυτή δημιουργούσε αμφιβολίες σχετικά με τη διαφάνεια των διαδικασιών υποβολής προσφορών.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΕΣ

Αίτημα για περαιτέρω πληροφορίες

Με βάση τις παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι χρειαζόταν περαιτέρω στοιχεία, για να μπορέσει να εκδώσει απόφαση επί της καταγγελίας. Έτσι, διαβίβασε αντίγραφο των παρατηρήσεων της καταγγέλλουσας στο Κοινοβούλιο ζητώντας τα σχόλιά του. Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε επίσης από το Κοινοβούλιο να εξηγήσει γιατί δε διορθώθηκαν οι εσφαλμένες πληροφορίες που περιέχονταν στο ηλεκτρονικό μήνυμα της 2ας Ιουλίου 2002, αμέσως μόλις το σφάλμα υπέπεσε στην αντίληψη των αρμόδιων υπαλλήλων.

Απάντηση του Κοινοβουλίου

Στην απάντησή του, το Κοινοβούλιο διατύπωσε τα ακόλουθα σχόλια:

Όταν εστάλη το εν λόγω ηλεκτρονικό μήνυμα της 2ας Ιουλίου 2002, η διαβούλευση της Νομικής Υπηρεσίας βρισκόταν ακόμη σε εξέλιξη. Καθώς οι αρμόδιοι υπάλληλοι ειδοποιήθηκαν αρχικά (ανεπισήμως) ότι η πρόσκληση υποβολής προσφορών θα έπρεπε πιθανώς να ακυρωθεί και ακολούθως ενημερώθηκαν (και πάλι ανεπισήμως) ότι αυτό μπορεί τελικά να μη συνέβαινε, ήταν σαφές ότι το αποτέλεσμα της διαβούλευσης αυτής δεν ήταν σε καμία περίπτωση προβλέψιμο. Ως εκ τούτου, αποφάσισαν, δεδομένου ότι το ηλεκτρονικό μήνυμα δεν είχε νομική αξία, να αναμείνουν την έκβαση της επίσημης διαβούλευσης της Νομικής Υπηρεσίας, παρά να διακινδυνεύσουν να ενημερώσουν τους συμμετέχοντες στην υποβολή προσφορών ότι το ηλεκτρονικό μήνυμα της 2ας Ιουλίου 2002 ήταν εσφαλμένο και ότι η διαδικασία υποβολής προσφορών ήταν στην πραγματικότητα ακόμη ανοικτή, για να υποχρεωθούν, λίγες εβδομάδες αργότερα, να τους πληροφορήσουν ότι η διαδικασία υποβολής προσφορών είχε τελικώς ακυρωθεί. Η σχετική απόφαση ελήφθη στις 12 Αυγούστου 2002.

Οι υπάλληλοι, που ήταν υπεύθυνοι για την πρόσκληση υποβολής προσφορών, αναφέρονταν στην επιστολή πρόσκλησης υποβολής προσφορών/ διατύπωσης προδιαγραφών των προσφορών, σύμφωνα με τους κανονισμούς. Επιπλέον, στις προδιαγραφές των προσφορών αναφερόταν σαφώς ότι το μοναδικό σημείο επαφής ήταν η κ. W. Η υπάλληλος που είχε στείλει το εσφαλμένο ηλεκτρονικό μήνυμα απασχολούνταν στη γραμματεία της μονάδας εξωτερικών συνεργατών και αντάλλασσε τακτικά ηλεκτρονικά μηνύματα με τους αναδόχους. Ωστόσο, δεν αναφερόταν στα έγγραφα του διαγωνισμού.

Μολονότι είναι σαφές ότι η μεταφραστική υπηρεσία του Κοινοβουλίου ήταν υπεύθυνη για τις γραπτές επικοινωνίες του οργάνου, το ηλεκτρονικό αυτό μήνυμα δεν αποτελούσε σε καμία περίπτωση επίσημο έγγραφο. Η μονάδα εξωτερικών συνεργατών του Τμήματος Προγραμματισμού είναι μια αμιγώς διοικητική υπηρεσία. Οι υπάλληλοί της, στην πλειονότητά τους βαθμού C, ανταλλάσσουν κατά μέσο όρο πενήντα ηλεκτρονικά μηνύματα ημερησίως με τους αναδόχους. Για να εξασφαλιστεί η γλωσσική αναθεώρηση αυτών των αμιγώς διοικητικών επαφών με τους παροχείς υπηρεσιών, θα χρειαζόταν μια ομάδα δύο τουλάχιστον μεταφραστών πλήρους απασχόλησης για κάθε μία από τις 11, και λίαν συντόμως 20, επίσημες γλώσσες.

Το Κοινοβούλιο ανέθεσε τις συμβάσεις μέσω δημόσιου διαγωνισμού, μιας εξαιρετικά τυπικής διαδικασίας, που διέπεται από μια νομοθεσία με σαφείς κανόνες, όσον αφορά τα επιτρεπόμενα είδη επικοινωνίας. Ήταν λυπηρό ότι η καταγγέλλουσα θεωρούσε ότι αυτή η τυπική διαδικασία δημιουργούσε αρνητικό κλίμα, αλλά οι εμπλεκόμενοι υπάλληλοι ήταν υποχρεωμένοι να συμμορφώνονται με την ισχύουσα νομοθεσία.

Η σχετική γνώμη της Νομικής Υπηρεσίας διαβιβάστηκε στον Γενικό Γραμματέα ως εμπιστευτική, με την ένδειξη ότι δεν έπρεπε να δημοσιοποιηθεί, σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική για τις γνώμες της Νομικής Υπηρεσίας του Κοινοβουλίου. Βάσει των κανονισμών για τις δημόσιες συμβάσεις, το Κοινοβούλιο μπορούσε, εξάλλου, να μην παράσχει πληροφορίες σχετικά με τον διαγωνισμό σε κανέναν τρίτο εκτός από τον ίδιο τον συμμετέχοντα.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στη γνώμη της, η καταγγέλλουσα ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή για τη συμβολή του στη διαλεύκανση του ζητήματος και επεσήμανε ότι είχε διαβιβάσει τη γνώμη του Κοινοβουλίου στα μέλη της, με την προτροπή να ζητήσουν προσωπικά πληροφορίες σχετικά με τον διαγωνισμό. Σύμφωνα με την καταγγέλλουσα, ένα από τα μέλη της που είχε ήδη ζητήσει πληροφορίες, χωρίς να λάβει απάντηση, είχε σκοπό να φέρει το ζήτημα ενώπιον του Διαμεσολαβητή. Η καταγγέλλουσα προσέθεσε ότι υπήρχε σαφώς πρόβλημα επικοινωνίας και διαφάνειας, που καλυπτόταν πίσω από τη γραφειοκρατία και τις «τυπικές διαδικασίες».

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Μη αιτιολόγηση της ακύρωσης πρόσκλησης υποβολής προσφορών

1.1 Στις αρχές του 2002, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δημοσίευσε πρόσκληση υποβολής προσφορών για τη μετάφραση των πρακτικών των συνεδριάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην ελληνική γλώσσα. Πέντε από τους συμμετέχοντες που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση αυτή ήταν μέλη της καταγγέλλουσας, μιας ένωσης ελληνικών μεταφραστικών εταιρειών. Στις 2 Ιουλίου 2002, οι συμμετέχοντες πληροφορήθηκαν από το Κοινοβούλιο ότι η πρόσκληση υποβολής προσφορών είχε ακυρωθεί «για τεχνικούς λόγους». Στην καταγγελία που υπέβαλε στις αρχές Σεπτεμβρίου 2002, η καταγγέλλουσα υποστήριξε ότι το Κοινοβούλιο δεν αιτιολόγησε την ακύρωση του διαγωνισμού.

1.2 Στη γνώμη του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξήγησε ότι οι πληροφορίες, που περιέχονταν στο ηλεκτρονικό μήνυμα της 2ας Ιουλίου 2002, ήταν εσφαλμένες και ότι η πρόσκληση υποβολής προσφορών δεν είχε ακυρωθεί τελικώς. Στις 26 Σεπτεμβρίου 2002 το Κοινοβούλιο ενημέρωσε τους συμμετέχοντες στην εν λόγω πρόσκληση υποβολής προσφορών ότι η ανακοίνωση ανάθεσης της σύμβασης είχε δημοσιευθεί στις 13 Σεπτεμβρίου 2002 και εξέφρασε τη συγγνώμη του για την αναστάτωση που, ενδεχομένως, προκάλεσε το εσφαλμένο ηλεκτρονικό μήνυμα της 2ας Ιουλίου 2002.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι ο ισχυρισμός της καταγγέλλουσας βασιζόταν στην υπόθεση ότι ο διαγωνισμός είχε ακυρωθεί. Δεδομένου ότι, τελικά, ο διαγωνισμός δεν ακυρώθηκε, ο ισχυρισμός αυτός ήταν πλέον άνευ αντικειμένου και, κατά συνέπεια, δεν χρειαζόταν περαιτέρω διερεύνησή του.

2 Απρεπής και υπεροπτικός τόνος αλληλογραφίας

2.1 Η καταγγέλλουσα θεωρούσε ότι ο τόνος του ηλεκτρονικού μηνύματος της 3ης Ιουλίου 2002, με το οποίο το ΕΚ απάντησε στα ερωτήματα ορισμένων από τα μέλη της σχετικά με τους λόγους ακύρωσης της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, δεν ήταν ο πρέπων και δημιούργησε την εντύπωση υπεροπτικής συμπεριφοράς.

2.2 Το Κοινοβούλιο τόνισε ότι ο προϊστάμενος του Τμήματος Προγραμματισμού της Διεύθυνσης Μετάφρασης βρισκόταν στην ολομέλεια του Στρασβούργου, όταν ένας από τους υπαλλήλους του τον ρώτησε πώς να απαντήσει στην καταγγέλλουσα. Το ερώτημα τέθηκε σε μια στιγμή με ιδιαίτερο φόρτο εργασίας και, ως εκ τούτου, οι οδηγίες του ήταν μάλλον λακωνικές. Το ηλεκτρονικό μήνυμα που προέκυψε δεν είχε συνταχθεί από τον ίδιο αλλά ήταν ερμηνεία των οδηγιών του και συντάχθηκε στην αγγλική από μη αγγλόφωνη υπάλληλο. Δεν υπήρχε πρόθεση να θιγεί κανείς ούτε να επιδειχθεί υπεροπτική συμπεριφορά.

2.3 Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα υπογράμμισε ότι και άλλες επιστολές ανάλογου ύφους είχαν αποσταλεί από υπαλλήλους του προϊσταμένου του Τμήματος Προγραμματισμού της Διεύθυνσης Μετάφρασης του ΕΚ. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει, ωστόσο, ότι οι επιστολές αυτές δεν είχαν προσκομιστεί. Κατά συνέπεια, η έρευνά του περιορίστηκε στο ηλεκτρονικό μήνυμα της 3ης Ιουλίου 2002.

2.4 Οι αρχές της ορθής διοικητικής πρακτικής επιτάσσουν ότι οι υπάλληλοι πρέπει να είναι ευγενείς στις σχέσεις τους με το κοινό[56]. Το ηλεκτρονικό μήνυμα της 3ης Ιουλίου 2002 ανέφερε τα εξής: «Δεν προτιθέμεθα να εκθέσουμε τους λόγους της ακύρωσης εφόσον δεν υποχρεούμεθα να το κάνουμε». Το μήνυμα αυτό, που εστάλη ως απάντηση στα αιτήματα διευκρίνισης που υποβλήθηκαν από ορισμένα μέλη της καταγγέλλουσας, δημιουργούσε την εντύπωση ότι ο αποστολέας του θεωρούσε ότι το Κοινοβούλιο δεν είχε καμία υποχρέωση να

[56] Πρβλ. άρθρο 12, παράγραφος 1, του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς που προτάθηκε από τον Διαμεσολαβητή και εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο κώδικας διατίθεται στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή (http://www.euro-ombudsman.eu.int).

παράσχει τις πληροφορίες που είχαν ζητηθεί. Ωστόσο, ο ισχυρισμός αυτός δεν αιτιολογούνταν και η απάντηση περιοριζόταν σε μια ξερή πρόταση. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί, συνεπώς, ευνόητο το γεγονός ότι η καταγγέλλουσα και τα μέλη της θεώρησαν προσβλητικό το εν λόγω ηλεκτρονικό μήνυμα. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι το μήνυμα εστάλη εξ ονόματος του προϊσταμένου του Τμήματος Προγραμματισμού της Διεύθυνσης Μετάφρασης και ότι, τόσο ο τελευταίος, όσο και η κ. W φαίνεται να έλαβαν αντίγραφό του. Εάν η εμπλεκόμενη υπάλληλος δεν είχε, όπως υπογραμμίζει το Κοινοβούλιο στη γνώμη του, πρόθεση να θίξει κανέναν ούτε να επιδείξει υπεροπτική συμπεριφορά, υπήρχε στη συνέχεια άνεση χρόνου, για να αποκατασταθεί η εντύπωση που θα δημιουργούσε το εν λόγω μήνυμα. Όμως, δεν φαίνεται να πραγματοποιήθηκε ούτε, έστω, να επιχειρήθηκε κάποια προσπάθεια επανόρθωσης.

2.5 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι με την αποστολή και την παράλειψη επανόρθωσης του ηλεκτρονικού μηνύματος της 3ης Ιουλίου 2002, το Κοινοβούλιο δεν εκπλήρωσε την υποχρέωσή του να επιδεικνύει ευγένεια στις σχέσεις του με τους πολίτες. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης και ο Διαμεσολαβητής έκρινε αναγκαία τη διατύπωση κριτικής παρατήρησης.

3 Περαιτέρω ζητήματα

3.1 Στις παρατηρήσεις επί της γνώμης του Κοινοβουλίου, η καταγγέλλουσα επεσήμανε ότι επιθυμούσε να ενημερωθεί για τη φύση του «τεχνικού» προβλήματος που είχε διαπιστωθεί και τη σχετική γνώμη της Νομικής Υπηρεσίας. Υποστήριξε επίσης ότι ένα από τα μέλη της, που είχε αποκλειστεί από τον εν λόγω διαγωνισμό, ζήτησε να ενημερωθεί σχετικά με τους λόγους του αποκλεισμού αλλά δεν έλαβε την απάντηση, που είχε υποσχεθεί η Νομική Υπηρεσία. Κατά την άποψη της καταγγέλλουσας, η καθυστέρηση αυτή δημιουργούσε αμφιβολίες σχετικά με τη διαφάνεια των διαδικασιών υποβολής προσφορών.

3.2 Κατόπιν τούτου, ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε τις παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας στο Κοινοβούλιο, το οποίο στην απάντησή του έδωσε περαιτέρω διευκρινίσεις επί του θέματος. Στις παρατηρήσεις της επί της απάντησης αυτής, η καταγγέλλουσα ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή για τη συμβολή του στη διαλεύκανση του ζητήματος και επεσήμανε ότι είχε διαβιβάσει τη γνώμη του Κοινοβουλίου στα μέλη της, με την προτροπή να ζητήσουν προσωπικά πληροφορίες σχετικά με τον διαγωνισμό. Σύμφωνα με την καταγγέλλουσα, ένα από τα μέλη της, που είχε ήδη ζητήσει πληροφορίες, χωρίς να λάβει απάντηση, είχε σκοπό να φέρει το ζήτημα ενώπιον του Διαμεσολαβητή.

3.3 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαίο να συνεχίσει την έρευνά του σε σχέση με τα πρόσθετα ζητήματα, που έθεσε η καταγγέλλουσα στις παρατηρήσεις της επί της γνώμης του Κοινοβουλίου.

4 Συμπέρασμα

Με βάση την έρευνα του Διαμεσολαβητή στο πλαίσιο της παρούσας καταγγελίας, κρίθηκε αναγκαίο να διατυπωθεί η ακόλουθη κριτική παρατήρηση:

Οι αρχές της ορθής διοικητικής πρακτικής επιτάσσουν ότι οι υπάλληλοι πρέπει να είναι ευγενείς στις σχέσεις τους με το κοινό.[57] *ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι με την αποστολή και την παράλειψη επανόρθωσης του ηλεκτρονικού μηνύματος της 3ης Ιουλίου 2002, το Κοινοβούλιο δεν εκπλήρωσε την υποχρέωση αυτή. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.*

Δεδομένου ότι η ανωτέρω πτυχή της υπόθεσης αφορούσε σε διαδικασίες συνδεόμενες με συγκεκριμένα περιστατικά του παρελθόντος, δεν κρίθηκε σκόπιμο να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός του ζητήματος. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

57 Πρβλ. άρθρο 12, παράγραφος 1, του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς που προτάθηκε από τον Διαμεσολαβητή και εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο κώδικας διατίθεται στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή (http://www.euro-ombudsman.eu.int).

3.4.2 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ

Απόφαση επί της καταγγελίας 648/2002/ΙΗ κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Στις 28 Ιανουαρίου 2002, η καταγγέλλουσα υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση στο Συμβούλιο, δυνάμει του Κανονισμού 1049/2001[58] για πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα που αφορούσαν τον εκσυγχρονισμό των διαδικασιών διαγωνισμού της ΕΕ. Στις 18 Μαρτίου 2002, το Συμβούλιο απάντησε στην επιβεβαιωτική αίτηση, παρέχοντας μερική μόνον πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα.

Το Συμβούλιο αιτιολόγησε την άρνησή του να παράσχει πρόσβαση σε ορισμένα τμήματα των εγγράφων παραπέμποντας στην πρώτη παράγραφο του Άρθρου 4, παράγραφος 3 του Κανονισμού 1049/2001.[59] Σύμφωνα με το Συμβούλιο, το συμφέρον προστασίας της διαδικασίας λήψης των αποφάσεών του υπερισχύει συνολικά του δημόσιου συμφέροντος γνωστοποίησης των θέσεων των αντιπροσωπειών που καταγράφονται στα έγγραφα. Το Συμβούλιο αιτιολόγησε το συμπέρασμά του ως εξής:

Στο πλαίσιο των προκαταρκτικών συζητήσεων και διαπραγματεύσεων μεταξύ των προπαρασκευαστικών οργάνων του Συμβουλίου, η δυνατότητα των αντιπροσωπειών να εκφράζουν ελεύθερα τις απόψεις τους για πολιτικά ευαίσθητα θέματα συνιστά βασική προϋπόθεση της ικανότητας του Συμβουλίου να καταλήξει σε συμβιβαστικές λύσεις και να επιτύχει πρόοδο σε δύσκολα θέματα. Η δημοσιοποίηση, στο στάδιο αυτό, των τμημάτων των εγγράφων που καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό των θέσεων των επιμέρους μελών των αντιπροσωπειών σε συγκεκριμένα θέματα, τα οποία εξακολουθούν να τελούν υπό συζήτηση, θα έθετε σε κίνδυνο αυτή την ικανότητα, και θα περιόριζε σημαντικά την ευελιξία των αντιπροσωπειών να αναθεωρούν τις θέσεις τους ενόψει των επιχειρημάτων που διατυπώνονται κατά τη συζήτηση. Κατά την άποψη του Συμβουλίου, κάτι τέτοιο θα μπορούσε να υπονομεύσει σημαντικά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων αυτού.

Το Συμβούλιο δήλωσε ότι η μερική πρόσβαση επιτρέπει στην αιτούσα να ενημερωθεί για τα περισσότερα επιχειρήματα που διατυπώθηκαν κατά τις συζητήσεις επί μιας νομοθετικής πρότασης, η οποία τελεί υπό εξέταση στους κόλπους του Συμβουλίου.

Στην καταγγελία της προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, η καταγγέλλουσα αποδέχθηκε τον συλλογισμό του Συμβουλίου σχετικά με την απόκρυψη της ταυτότητας των αντιπροσωπειών, με την επιφύλαξη να γνωστοποιηθούν μελλοντικά οι ταυτότητες, καθώς και τα επιχειρήματά τους. Ωστόσο, σύμφωνα με την καταγγέλλουσα, στις περισσότερες περιπτώσεις, το Συμβούλιο διέγραψε εξ ολοκλήρου όλες τις θέσεις συγκεκριμένης αντιπροσωπείας. Η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται ότι οι διαγραφές αυτές από το Συμβούλιο είναι υπερβολικές και αφαιρούν μέρος της σημασίας των εγγράφων. Συγκεκριμένα, και αντίθετα με τις δηλώσεις του Συμβουλίου, δεν ενημερώνουν τον αναγνώστη για τα περισσότερα από τα επιχειρήματα που διατυπώθηκαν

58 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, 2001 ΕΕ L 145/43.

59 «Προκειμένου περί εγγράφου που συντάχθηκε από ένα θεσμικό όργανο για εσωτερική χρήση ή που έχει παραληφθεί από ένα θεσμικό όργανο, και το οποίο σχετίζεται με θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει, το εν λόγω θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.»

κατά τις συζητήσεις. Σύμφωνα με την καταγγέλλουσα, το Συμβούλιο πρέπει να γνωστοποιήσει όλα τα επιχειρήματα, τις ιδέες και τις προτάσεις που περιέχονται στα έγγραφα, διαγράφοντας το όνομα της αντιπροσωπείας, εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο.

Επιπλέον, η καταγγέλλουσα επισημαίνει ότι δύο από τα έγγραφα, στα οποία της επιτράπηκε μερική πρόσβαση, είναι έγγραφα εργασίας της Επιτροπής, τα οποία υποβλήθηκαν στην Ομάδα Εργασίας του Συμβουλίου για τον Ανταγωνισμό σε σχέση με την πρόταση της Επιτροπής για έναν Κανονισμό του Συμβουλίου με αντικείμενο την εφαρμογή των κανόνων περί ανταγωνισμού. Σύμφωνα με την καταγγέλλουσα, το τελικό τμήμα και των δύο εγγράφων έχει διαγραφεί στο σύνολό του. Η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται ότι, εάν η Επιτροπή συνέταξε τα έγγραφα αυτά ως γενικό υπόβαθρο της πρότασης, ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των συζητήσεων του Συμβουλίου δεν επηρεάζεται από την πλήρη γνωστοποίησή τους. Από την άλλη πλευρά, εάν τα έγγραφα συντάχθηκαν αφού ξεκίνησαν οι συζητήσεις του Συμβουλίου και σε απάντηση στις θέσεις που έλαβαν μία ή περισσότερες αντιπροσωπείες, πρέπει να γνωστοποιηθούν παρ' όλα αυτά.

Σύμφωνα με την καταγγέλλουσα, επιτρέπεται να γνωστοποιηθεί για μία δημοσιευμένη πρόταση της Επιτροπής ο συλλογισμός που οδήγησε σε τυχόν περαιτέρω διάλογο Επιτροπής-Συμβουλίου. Αφού το περιεχόμενο της πρότασης γνωστοποιηθεί στο κοινό, είναι σημαντικό να κατανοηθούν οι δυσκολίες που πρέπει να αντιμετωπισθούν μέχρι την υλοποίησή της. Εάν ένα κείμενο του Συμβουλίου εμφανισθεί με ανεξήγητες αλλαγές στο περιεχόμενό του, υπονομεύεται η εμπιστοσύνη της κοινής γνώμης στο τελικό έγγραφο και δημιουργούνται υποψίες για τις μεθόδους του Συμβουλίου.

Τέλος, η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται ότι στο ηλεκτρονικό μητρώο εγγράφων του Συμβουλίου δεν περιέχονται οι απαραίτητες λεπτομέρειες, για να διαπιστωθεί κατά πόσο ένα έγγραφο ενδιαφέρει τον χρήστη, με αποτέλεσμα υπερβολικά μεγάλο αριθμό αιτήσεων και χρονοτριβή, τόσο για το Συμβούλιο, όσο και για τον χρήστη. Η καταγγέλλουσα αναφέρει ενδεικτικά ότι όλες οι εκθέσεις της Ομάδας Εργασίας στην περίπτωση αυτή φέρουν μόνον τον τίτλο της πρότασης της Επιτροπής.

Συνοπτικά, επομένως, η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται ότι:

(i) επιτρέποντας μερική μόνον πρόσβαση, το Συμβούλιο διέγραψε αδικαιολόγητα μεγάλο μέρος του υλικού, με το επιχείρημα ότι πρέπει να προστατευθεί το απόρρητο των θέσεων των επιμέρους αντιπροσωπειών σε συγκεκριμένα θέματα που τελούν ακόμη υπό συζήτηση,

(ii) ο συλλογισμός του Συμβουλίου δε δικαιολογεί τη διαγραφή υλικού από ορισμένα έγγραφα εργασίας της Επιτροπής,

(iii) το ηλεκτρονικό μητρώο εγγράφων του Συμβουλίου περιέχει ανεπαρκείς πληροφορίες.

Η καταγγέλλουσα ζητεί πλήρη ή μεγαλύτερη πρόσβαση στα ακόλουθα 13 έγγραφα: 12241/00, 10022/01, 13798/00, 13563/01, 5158/01, 12290/00, 12856/00, 13385/00, 5843/01, 6024/01, 6622/01, 6834/01, 7692/01.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη του Συμβουλίου

Στη γνώμη του, το Συμβούλιο ανέφερε, συνοπτικά, τα εξής:

Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό, το Συμβούλιο συμφωνεί καταρχήν ότι η πρόσβαση σε έγγραφα σχετικά με συζητήσεις σε εξέλιξη, τα οποία έχουν ως αντικείμενο σχέδια νομοθετικών πράξεων, πρέπει να είναι όσο το δυνατόν ευρύτερη. Ένας τρόπος δε για να επιτευχθεί ο στόχος αυτός είναι να γνωστοποιούνται τα περισσότερα ή όλα τα επιχειρήματα, που έχουν διατυπωθεί στη διάρκεια των συζητήσεων, και να αποκρύπτονται τα τμήματα των εγγράφων που καθιστούν δυνατή την αναγνώριση των αντιπροσωπειών, οι οποίες υιοθέτησαν

τις θέσεις αυτές. Με τον τρόπο αυτό, οι αντιπροσωπείες διατηρούν την απαραίτητη ευελιξία να αναθεωρήσουν τις θέσεις τους καθώς εξελίσσονται οι συζητήσεις, κάτι που αποτελεί προϋπόθεση για την επίτευξη προόδου σε δύσκολα θέματα. Το Συμβούλιο ακολουθεί αυτή την τακτική σε πολλές περιπτώσεις μετά την έναρξη ισχύος του Κανονισμού 1049/2001.

Ωστόσο, οι περιστάσεις στην προκειμένη περίπτωση δικαιολογούν μια πιο επιφυλακτική προσέγγιση. Η εν λόγω πρόταση εγείρει ορισμένα ευαίσθητα και αμφιλεγόμενα θέματα, τα οποία εξακολουθούν να αποτελούν αντικείμενο δύσκολων διαπραγματεύσεων στο Συμβούλιο σε πολιτικό επίπεδο. Υπό τις συνθήκες αυτές, η πρόωρη δημοσίευση των προκαταρκτικών θέσεων των αντιπροσώπων των μελών του Συμβουλίου και των εκπροσώπων της Επιτροπής στη συνεδρίαση, οι οποίες μπορούν να ταυτοποιηθούν από έναν ειδικό, ακόμη και αν δεν γίνεται ρητή αναφορά σε πρόσωπα, μπορεί να προκαταλάβει την ικανότητα του Συμβουλίου να καταλήξει σε συμβιβαστικές λύσεις στα θέματα αυτά και, συνεπώς, να ανατρέψει τις προσπάθειες για την επίτευξη συνολικής συμφωνίας σε ένα σημαντικό νομοθετικό κείμενο.

Το έγγραφο 13563/01 περιέχει ένα συμβιβαστικό κείμενο της Προεδρίας αναφορικά με τον προτεινόμενο Κανονισμό. Τμήματα του συμβιβαστικού κειμένου έχουν δημοσιοποιηθεί. Ωστόσο άλλα τμήματα, τα οποία αφορούν ιδιαίτερα αμφιλεγόμενα και αμφισβητούμενα θέματα, αποκρύπτονται για λόγους παρόμοιους με τους προαναφερθέντες. Μια συμβιβαστική πρόταση είναι δυνατό να γίνει αποδεκτή μόνον εάν κάθε αντιπροσωπεία είναι σε θέση να κάνει παραχωρήσεις σε σχέση με τις αρχικές της θέσεις. Η γνωστοποίηση μιας συμβιβαστικής πρότασης που αφορά ιδιαίτερα ευαίσθητα θέματα, όταν ακόμη τελεί υπό εξέταση από τα μέλη του Συμβουλίου, τους αντιπροσώπους τους και την Επιτροπή, αντιβαίνει στον ίδιο της τον σκοπό.

Όσον αφορά το δεύτερο ισχυρισμό, το Συμβούλιο ισχυρίσθηκε ότι τα εν λόγω έγγραφα της Επιτροπής αποτελούν ανεπίσημα έγγραφα που συνέταξαν οι υπηρεσίες της για συζήτηση στην Ομάδα Εργασίας του Συμβουλίου, με σκοπό τη διασάφηση ορισμένων θεμάτων σχετικών με την πρόταση της Επιτροπής, τα οποία δεν είχαν εγκριθεί από το σώμα των Επιτρόπων ούτε ήταν δεσμευτικά για την Επιτροπή. Οι διαγραφές από τα έγγραφα αυτά δικαιολογούνται με το ίδιο επιχείρημα που χρησιμοποιήθηκε για τα σχετικά έγγραφα του Συμβουλίου.

Όσον αφορά τον τρίτο ισχυρισμό, το Συμβούλιο ισχυρίσθηκε ότι, κάνοντας «κλικ» στο εικονίδιο «πληροφορίες εγγράφου» στο δημόσιο μητρώο εγγράφων στο Διαδίκτυο, ο χρήστης αποκτά πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που εμφανίζονται στην αρχή του εγγράφου, συμπεριλαμβανομένων του συντάκτη, του παραλήπτη, της περιγραφής της κατηγορίας του εγγράφου, καθώς και του θέματος. Ωστόσο, το Συμβούλιο είναι διατεθειμένο να εξετάσει το ενδεχόμενο να καταστήσει το μητρώο εγγράφων πιο φιλικό προς τον χρήστη.

Επίσης, το Συμβούλιο διαβίβασε στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή αντίγραφο των εγγράφων που υποβλήθηκαν στην καταγγέλλουσα.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό, η καταγγέλλουσα ισχυρίσθηκε ότι η γνώμη του Συμβουλίου αντιμετωπίζει την επιβολή της Κοινοτικής νομοθεσίας, όπως τη διαπραγμάτευση μιας διεθνούς συνθήκης, κατά την οποία γίνονται παραχωρήσεις προς όφελος του εθνικού συμφέροντος. Σύμφωνα με την καταγγέλλουσα, η προσέγγιση αυτή δεν είναι κατάλληλη για την επιβολή νομοθεσίας, η οποία είναι άμεσα δεσμευτική για τους αποδέκτες της. Επιπλέον, η συζήτηση του Συμβουλίου δεν είναι ισοδύναμη με μια υπουργική σύσκεψη, κατά την οποία διατυπώνονται ασυνήθιστες και ενδεχομένως μη αποδεκτές ιδέες από επιμέρους άτομα. Όταν μια πρόταση φθάνει στο Συμβούλιο, η Επιτροπή την έχει ήδη γνωστοποιήσει στο κοινό και το Συμβούλιο ενεργεί ως νομοθέτης. Η απόκρυψη του κειμένου νομοθετήματος γενικής δεσμευτικότητας, μέχρις ότου οριστικοποιηθεί το περιεχόμενό του, φαίνεται ως ακραίο μέτρο για την αντιμετώπιση ενός προβλήματος, που θα μπορούσε να επιλυθεί με τη διαγραφή των ονομάτων των αντιπροσωπειών.

Όσον αφορά το δεύτερο ισχυρισμό, η καταγγέλλουσα δήλωσε ότι είναι πρόθυμη να αποδεχθεί ότι τα έγγραφα εργασίας της Επιτροπής, που εκπονούνται ενόψει της συζήτησης στο Συμβούλιο, πρέπει να αντιμετωπίζονται όπως και τα έγγραφα του Συμβουλίου.

Όσον αφορά τον τρίτο ισχυρισμό, η καταγγέλλουσα δήλωσε ότι οι παρατηρήσεις της έγιναν, με σκοπό να αποβούν χρήσιμες, και ότι επιθυμούσε το θέμα αυτό να κλείσει. Επίσης, διατύπωσε ορισμένες προτάσεις για τη βελτίωση αυτής της «μοναδικής πολύτιμης πηγής πληροφόρησης», όπως την αποκάλεσε.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΕΣ

Ύστερα από προσεκτική εξέταση της γνώμης του Συμβουλίου και των παρατηρήσεων της καταγγέλλουσας, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε απαραίτητο να εξετάσει τα σχετικά έγγραφα, προκειμένου να αξιολογήσει την έκταση και τη φύση των διαγραφών.

Η έρευνα

Η έρευνα διενεργήθηκε από τις υπηρεσίες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στις 9 Οκτωβρίου 2002. Στη συνέχεια, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε επιστολή στο Συμβούλιο, ευχαριστώντας το για τη συνεργασία του στη διάρκεια της έρευνας και ενημερώνοντάς το για τα πορίσματα του Διαμεσολαβητή.

Καταρχήν, ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε τις θέσεις του Συμβουλίου και της καταγγέλλουσας, όπως αναφέρονται στη γνώμη του Συμβουλίου και στις παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, σύμφωνα με την αιτιολογία του Συμβουλίου για τις διαγραφές, η δημοσιοποίηση των διαγεγραμμένων τμημάτων των κειμένων θα μπορούσε να επιτρέψει σε κάποιον, πιθανώς έναν ειδικό, να ταυτοποιήσει τις θέσεις των αντιπροσωπειών ή του εκπροσώπου της Επιτροπής για θέματα που τελούν υπό συζήτηση στο Συμβούλιο. Η καταγγέλλουσα δέχεται ότι τα ονόματα των αντιπροσωπειών του Συμβουλίου μπορούν να παραμείνουν εμπιστευτικά, και ότι τα έγγραφα εργασίας της Επιτροπής, που εκπονούνται εν όψει της συζήτησης στο Συμβούλιο, πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής επιχείρησε να επαληθεύσει, εξετάζοντας τα έγγραφα, κατά πόσον το υλικό που διαγράφηκε από το Συμβούλιο θα μπορούσε να επιτρέψει σε κάποιον, πιθανώς έναν ειδικό, να ταυτοποιήσει τις θέσεις των αντιπροσωπειών ή του εκπροσώπου της Επιτροπής για θέματα που τελούν υπό συζήτηση στο Συμβούλιο.

Στη συνέχεια, ο Διαμεσολαβητής ανακοίνωσε τα αποτελέσματα της έρευνάς του, τα οποία έχουν ως εξής:

Αναφορές στα ονόματα των αντιπροσωπειών ή στον εκπρόσωπο της Επιτροπής

Στα έγγραφα που εξετάσθηκαν, οι αναφορές στα ονόματα των αντιπροσωπειών ή στον εκπρόσωπο της Επιτροπής έχουν συνήθως μία από τις ακόλουθες τρεις μορφές: (i) υποσημείωση, (ii) αναφορά στο κείμενο εντός παρενθέσεων ή (iii) εισαγωγική φράση όπως «Η (τάδε) αντιπροσωπεία εξέφρασε την άποψη...», ή «Η (τάδε) αντιπροσωπεία έκρινε ότι…»

Όλες οι αναφορές στα ονόματα των αντιπροσωπειών με τη μορφή υποσημειώσεων φαίνεται να έχουν διαγραφεί, ενώ στις περισσότερες περιπτώσεις το σχετικό κείμενο έχει δημοσιοποιηθεί. Σε γενικές γραμμές, οι διαγεγραμμένες υποσημειώσεις δεν περιέχουν άλλες πληροφορίες εκτός από την ταυτότητα της αντιπροσωπείας και το γεγονός ότι έκανε κάποια πρόταση, συμφώνησε, διαφώνησε ή διατύπωσε επιφυλάξεις σχετικά με τη θέση που εκφράζεται στο κείμενο. Εξαίρεση αποτελεί η υποσημείωση στη σελίδα 3 του εγγράφου 12241/01. Εκτός από τη μεμονωμένη αυτή περίπτωση, οι διαγραφές υποσημειώσεων από το Συμβούλιο φαίνεται να είναι οι απολύτως αναγκαίες για τη διασφάλιση της ανωνυμίας των αντιπροσωπειών.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, όπου οι αναφορές στα ονόματα των αντιπροσωπειών έχουν τη μορφή (ii) ή (iii), διαγράφηκε ολόκληρη η σχετική παράγραφος. Αντίθετα, οι παράγραφοι 19, 33, 44, 50-51, 69 του εγγράφου 13385/00 δημοσιοποιήθηκαν στο σύνολό τους, χωρίς να

διαγραφούν οι αναφορές στα ονόματα των αντιπροσωπειών ή/και στον εκπρόσωπο της Επιτροπής. Ωστόσο, δεν υπάρχουν περιπτώσεις, κατά τις οποίες το Συμβούλιο διέγραψε μόνον την αναφορά στην αντιπροσωπεία ή/και στον εκπρόσωπο της Επιτροπής, δημοσιοποιώντας το υπόλοιπο κείμενο.

Υπάρχει μόνο μία περίπτωση, στην οποία ο Διαμεσολαβητής μπορεί να επιβεβαιώσει ότι το υπόλοιπο κείμενο μιας διαγεγραμμένης παραγράφου που εμπίπτει στην κατηγορία αυτή, καθιστά δυνατή την αναγνώριση της ταυτότητας της σχετικής αντιπροσωπείας: η παράγραφος 36 του εγγράφου 13385/00.

Διαγεγραμμένο υλικό που δεν περιέχει αναφορές στα ονόματα των αντιπροσωπειών ή στον εκπρόσωπο της Επιτροπής

Το Συμβούλιο διέγραψε ορισμένα τμήματα εγγράφων, παραγράφους και τμήματα παραγράφων, που δεν περιέχουν καμία αναφορά σε ονόματα αντιπροσωπειών ή στον εκπρόσωπο της Επιτροπής. Ωστόσο, ορισμένες, αν και όχι όλες, από αυτές τις παραγράφους περιέχουν φράσεις, όπως «ορισμένες αντιπροσωπείες εξέφρασαν την άποψη …» ή «αντιπροσωπείες εξέφρασαν την άποψη …». Σε κάποιες άλλες περιπτώσεις, το διαγεγραμμένο υλικό αποτελεί συμβιβαστικές προτάσεις της Προεδρίας.

Ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί να επιβεβαιώσει ότι κάποιο από το διαγεγραμμένο υλικό της κατηγορίας αυτής καθιστά δυνατή την αναγνώριση της ταυτότητας μίας ή περισσότερων συγκεκριμένων αντιπροσωπειών ή του εκπροσώπου της Επιτροπής. Μολονότι το Συμβούλιο αναφέρεται στην πιθανότητα μιας τέτοιας αναγνώρισης από έναν ειδικό, αυτό φαίνεται μάλλον απίθανο, δεδομένου του περιεχομένου του υλικού που έχει διαγραφεί.

Συμπεράσματα

Με βάση την έρευνα, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η διαγραφή, τουλάχιστον του υλικού που παρατίθεται στη συνέχεια, δεν φαίνεται να δικαιολογείται με βάση το σκεπτικό ότι η δημοσιοποίησή του θα μπορούσε να επιτρέψει σε κάποιον, πιθανώς ειδικό, να αναγνωρίσει τις θέσεις των αντιπροσωπειών ή του εκπροσώπου της Επιτροπής σχετικά με θέματα που τελούν υπό συζήτηση στο Συμβούλιο.

Έγγραφο 12241/01: υποσημείωση στη σελίδα 3 (εκτός από το όνομα της αντιπροσωπείας), παράγραφοι 17-21, 23-27.

Έγγραφο 10022/01: σελίδες 29-36 (πίνακες που περιέχουν τεκμηριωμένη σύγκριση των βασικών νομοθετικών διατάξεων περί ανταγωνισμού στα Κράτη Μέλη με τα Άρθρα 81-82 της Συνθήκης ΕΚ).

Έγγραφο 13798/00: παράγραφοι 5-8, 9-10 (μερική διαγραφή), 14-15.

Έγγραφο 12856/00: παράγραφοι 2, 3 (μερική διαγραφή).

Έγγραφο 13385/00: παράγραφος 2.

Έγγραφο 5843/01: παράγραφοι 4, 5.

Έγγραφο 6024/01: παράγραφοι 4, 5.

Έγγραφο 6622/01: παράγραφοι 3, 10, 11.

Έγγραφο 7692/01: παράγραφοι 12-18 και παράρτημα.

Έγγραφο 6834/01: παράγραφοι 3 (μερική διαγραφή), 6, 8, 10.

Το έγγραφο 13563/01 περιλαμβάνει δύο τμήματα: μια έκθεση προόδου και παραρτήματα. Με βάση την έρευνα, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι και οι παράγραφοι 6, 8, 10-12, 19-20 και 22 θα μπορούσαν να δημοσιοποιηθούν, χωρίς να καθιστούν δυνατή την αναγνώριση των θέσεων μίας ή περισσότερων συγκεκριμένων αντιπροσωπειών ή του εκπροσώπου της Επιτροπής.

Στο παράρτημα ΙΙ του εγγράφου 13563/01 (το συμβιβαστικό έγγραφο της Προεδρίας για έναν κανονισμό), δεν φαίνεται να υπάρχει κάποιος λόγος για διάκριση μεταξύ των τμημάτων του κειμένου (με εξαίρεση τις υποσημειώσεις) που δημοσιοποιήθηκαν και εκείνων που διαγράφηκαν, εκτός από το γεγονός ότι τα τελευταία πραγματεύονται θέματα πιο ευαίσθητα από πολιτικής άποψης. Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, η δημοσιοποίηση του διαγεγραμμένου κειμένου (με εξαίρεση τις υποσημειώσεις) δεν επιτρέπει σε κανένα, ακόμη και αν πρόκειται για ειδικό, να αναγνωρίσει τις απόψεις μίας ή περισσότερων συγκεκριμένων αντιπροσωπειών ή του εκπροσώπου της Επιτροπής. Η ίδια ανάλυση αφορά επίσης τις διαγραφές στο έγγραφο 5158/01, το οποίο περιέχει μια παλαιότερη πρόταση για το κείμενο ενός Κανονισμού.

Το αίτημα για περαιτέρω πληροφόρηση

Με βάση τα ανωτέρω, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ζήτησε από το Συμβούλιο να αναθεωρήσει τη θέση του σχετικά με το προαναφερθέν διαγεγραμμένο υλικό και να τον ενημερώσει κατά πόσον προτίθεται να το γνωστοποιήσει στην καταγγέλλουσα.

Η απάντηση του Συμβουλίου

Στην απάντησή του, το Συμβούλιο δήλωσε ότι επήλθε συμφωνία, σε πολιτικό επίπεδο, σχετικά με το σχέδιο του σχετικού Κανονισμού κατά τη συνεδρίασή του της 26ης Νοεμβρίου 2002. Ενόψει της εξέλιξης αυτής, το Συμβούλιο έκρινε ότι η καταγγέλλουσα μπορεί πλέον να έχει πρόσβαση στο σύνολο των σχετικών εγγράφων.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα δήλωσε ότι το Συμβούλιο κατήργησε τα αίτια της καταγγελίας, παρέχοντας πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα. Εξέφρασε, ωστόσο, την απογοήτευσή της για το γεγονός ότι δεν της παρασχέθηκε πρόσβαση πριν από την έγκριση του Κανονισμού. Η καταγγέλλουσα ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή για τις ενέργειες, στις οποίες προέβη εκ μέρους της στην υπόθεση αυτή.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Άρνηση πλήρους πρόσβασης σε ορισμένα έγγραφα

1.1 Το Συμβούλιο παρέσχε μερική μόνον πρόσβαση σε έγγραφα, τα οποία αφορούσαν τον εκσυγχρονισμό των διαδικασιών της ΕΕ περί ανταγωνισμού. Η καταγγέλλουσα ισχυρίσθηκε ότι το Συμβούλιο διέγραψε περισσότερο υλικό από αυτό που δικαιολογούνταν, λόγω της αναγκαιότητας να μείνουν απόρρητες οι θέσεις των επιμέρους αντιπροσωπειών σε θέματα, τα οποία εξακολουθούσαν να τελούν υπό συζήτηση. Η καταγγέλλουσα αποδέχθηκε το γεγονός ότι το Συμβούλιο μπορεί να διατηρεί την ανωνυμία των αντιπροσωπειών, αλλά ισχυρίσθηκε ότι το περιεχόμενο των εγκεκριμένων θέσεων πρέπει να δημοσιοποιείται, μαζί με τα υπόλοιπα τμήματα των εν λόγω εγγράφων.

1.2 Το Συμβούλιο αιτιολόγησε την άρνησή του να παράσχει πρόσβαση σε ορισμένα τμήματα των εγγράφων, επικαλούμενο την πρώτη παράγραφο του Άρθρου 4, παράγραφος 3 του Κανονισμού 1049/2001.[60] Σύμφωνα με το Συμβούλιο, η εν λόγω πρόταση εγείρει ορισμένα ευαίσθητα και αμφιλεγόμενα θέματα, τα οποία εξακολουθούν να αποτελούν αντικείμενο δύσκολων διαπραγματεύσεων στο Συμβούλιο, σε επίπεδο πολιτικό. Υπό τις συνθήκες αυτές, η πρόωρη δημοσιοποίηση των προκαταρκτικών θέσεων, τις οποίες υιοθέτησαν οι αντιπρόσωποι των μελών του Συμβουλίου και οι εκπρόσωποι της Επιτροπής στις συνεδριάσεις και οι οποίες μπορούν να ταυτοποιηθούν από έναν ειδικό, ακόμη και αν δεν γίνεται ρητή αναφορά

60 «Προκειμένου περί εγγράφου που συντάχθηκε από ένα θεσμικό όργανο για εσωτερική χρήση ή που έχει παραληφθεί από ένα θεσμικό όργανο, και το οποίο σχετίζεται με θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει, το εν λόγω θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.»

σε πρόσωπα, μπορεί να προκαταλάβει τη δυνατότητα του Συμβουλίου να καταλήξει σε συμβιβαστικές λύσεις στα θέματα αυτά και, συνεπώς, να ανατρέψει τις προσπάθειες για την επίτευξη συνολικής συμφωνίας σε ένα σημαντικό νομοθετικό κείμενο.

1.3 Καθώς η καταγγέλλουσα αποδέχθηκε το γεγονός ότι το Συμβούλιο μπορεί να διατηρεί την ανωνυμία των αντιπροσωπειών, ο Διαμεσολαβητής επικέντρωσε την έρευνά του στο ερώτημα κατά πόσον το Συμβούλιο διέγραψε περισσότερο υλικό από το απαιτούμενο για τον συγκεκριμένο σκοπό.

1.4 Μετά την εξέταση των σχετικών εγγράφων, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ορισμένες διαγραφές δεν μπορούσαν να αιτιολογηθούν βάσει του σκεπτικού του Συμβουλίου. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε αναλυτικά το Συμβούλιο για τα πορίσματά του και του ζήτησε να αναθεωρήσει τη θέση του.

1.5 Στην απάντησή του, το Συμβούλιο δήλωσε ότι επήλθε συμφωνία, σε πολιτικό επίπεδο, αναφορικά με το σχέδιο του σχετικού Κανονισμού[61] κατά τη συνεδρίασή του της 26ης Νοεμβρίου 2002. Ενόψει της εξέλιξης αυτής, το Συμβούλιο έκρινε ότι η καταγγέλλουσα μπορεί πλέον να έχει πρόσβαση στο σύνολο των σχετικών εγγράφων.

1.6 Στις παρατηρήσεις της σχετικά με την απάντηση του Συμβουλίου, η καταγγέλλουσα εξέφρασε την απογοήτευσή της για το γεγονός ότι δεν της παρασχέθηκε πρόσβαση πριν από την έγκριση του Κανονισμού. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί απαραίτητο να διατυπωθεί ένα πόρισμα σχετικά με τον ισχυρισμό της καταγγέλλουσας περί κακοδιοίκησης εκ μέρους του Συμβουλίου.

1.7 Ο Διαμεσολαβητής εξέτασε τα έγγραφα, στα οποία το Συμβούλιο παρέσχε μερική μόνον πρόσβαση στην καταγγέλλουσα. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι το σκεπτικό του Συμβουλίου, σύμφωνα με το οποίο η γνωστοποίηση του διαγεγραμμένου υλικού επιτρέπει σε κάποιον να αναγνωρίσει τις θέσεις των αντιπροσωπειών ή του εκπροσώπου της Επιτροπής σχετικά με θέματα που τελούν υπό συζήτηση στο Συμβούλιο, δεν αιτιολογεί πολλές από τις διαγραφές που πραγματοποιήθηκαν. Πρόκειται για κρούσμα κακοδιοίκησης και ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε σχετική κριτική παρατήρηση.

1.8 Ο Διαμεσολαβητής δεν κρίνει σκόπιμο να προβεί σε περαιτέρω ενέργειες, καθώς το Συμβούλιο παρέσχε τελικά στην καταγγέλλουσα πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα, στο σύνολό τους, μετά τη συμφωνία που επιτεύχθηκε αναφορικά με το σχέδιο του σχετικού Κανονισμού κατά τη συνεδρίασή του της 26ης Νοεμβρίου 2002.

2 Πρόσβαση σε έγγραφα εργασίας της Επιτροπής

2.1 Η καταγγέλλουσα ισχυρίσθηκε ότι το σκεπτικό του Συμβουλίου δεν αιτιολογεί τις διαγραφές υλικού από ορισμένα έγγραφα εργασίας της Επιτροπής. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει ότι διατύπωσε κριτική παρατήρηση σχετικά με την έκταση των διαγραφών στο εν λόγω έγγραφο. Επομένως, αυτή η πτυχή της καταγγελίας αφορά μόνον το ερώτημα κατά πόσον το σκεπτικό του Συμβουλίου μπορεί να εφαρμοσθεί στα έγγραφα εργασίας της Επιτροπής.

2.2 Το Συμβούλιο ισχυρίσθηκε ότι τα εν λόγω έγγραφα της Επιτροπής αποτελούν ανεπίσημα έγγραφα που συνέταξαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής για συζήτηση στην ομάδα εργασίας του Συμβουλίου, τα οποία δεν είχαν εγκριθεί από το σώμα των Επιτρόπων ούτε ήταν δεσμευτικά για την Επιτροπή.

2.3 Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα δήλωσε ότι είναι πρόθυμη να αποδεχθεί ότι τα έγγραφα εργασίας της Επιτροπής, που εκπονούνται εν όψει της συζήτησης στο Συμβούλιο,

61 Το Συμβούλιο ενέκρινε τον κανονισμό στις 16 Δεκεμβρίου 2002: Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης, 2003 ΕΕ L1/1.

πρέπει να αντιμετωπίζονται, όπως και τα έγγραφα του Συμβουλίου. Κατά συνέπεια, όπως προκύπτει, η καταγγέλλουσα δεν επιμένει σε αυτή την πτυχή της καταγγελίας.

3 Το ηλεκτρονικό μητρώο εγγράφων του Συμβουλίου

3.1 Η καταγγέλλουσα ισχυρίσθηκε ότι το ηλεκτρονικό μητρώο εγγράφων του Συμβουλίου περιέχει ανεπαρκείς πληροφορίες.

3.2 Το Συμβούλιο ισχυρίσθηκε ότι η πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με το συντάκτη και τον παραλήπτη κάθε εγγράφου, καθώς και σχετικά με την περιγραφή της κατηγορίας, στην οποία ανήκει, είναι εύκολη μέσω του ηλεκτρονικού μητρώου εγγράφων. Το Συμβούλιο είναι διατεθειμένο να εξετάσει το ενδεχόμενο να καταστήσει το δημόσιο μητρώο ακόμα πιο φιλικό προς τον χρήστη.

3.3 Η καταγγέλλουσα δήλωσε ότι οι παρατηρήσεις της έγιναν με σκοπό να αποβούν χρήσιμες και ότι επιθυμούσε το θέμα αυτό να κλείσει. Επίσης, διατύπωσε ορισμένες προτάσεις για τη βελτίωση αυτής της «μοναδικής πολύτιμης πηγής πληροφόρησης». Ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε τις προτάσεις της καταγγέλλουσας στο Συμβούλιο προς ενημέρωση.

3.4 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης σχετικά με τη συγκεκριμένη πτυχή της καταγγελίας.

4 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, κρίνεται απαραίτητο να διατυπωθεί η ακόλουθη κριτική παρατήρηση:

Ο Διαμεσολαβητής εξέτασε τα έγγραφα, στα οποία το Συμβούλιο παρέσχε μερική μόνον πρόσβαση στην καταγγέλλουσα. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι το σκεπτικό του Συμβουλίου, σύμφωνα με τον οποίο η δημοσιοποίηση του διαγεγραμμένου υλικού θα μπορούσε να επιτρέψει σε κάποιον να αναγνωρίσει τις θέσεις των αντιπροσωπειών ή του εκπροσώπου της Επιτροπής σχετικά με θέματα που τελούν υπό συζήτηση στο Συμβούλιο, δεν αιτιολογεί πολλές από τις πραγματοποιηθείσες διαγραφές. Αυτό συνιστούσε περίπτωση κακοδιοίκησης.

Ο Διαμεσολαβητής δεν κρίνει σκόπιμο να προβεί σε περαιτέρω ενέργειες, καθώς το Συμβούλιο παρέσχε τελικά πρόσβαση στην καταγγέλλουσα στα εν λόγω έγγραφα, στο σύνολό τους, μετά τη συμφωνία αναφορικά με το σχέδιο του σχετικού Κανονισμού κατά τη συνεδρίασή του της 26ης Νοεμβρίου 2002. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, συνεπώς, περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΤΟ ΣΕΡΑΓΕΒΟ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1200/2003/OV (εμπιστευτικό) κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα γεγονότα έχουν ως εξής:

Η διοίκηση της Ομάδας Σχεδιασμού της Αστυνομικής Αποστολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΑΑΕΕ) στο Σεράγεβο κατήγγειλε αναιτιολόγητα τη σύμβαση εργασίας του καταγγέλλοντος, στηριζόμενη σε ανυπόστατους ισχυρισμούς, κατά παράβαση του δικαιώματος υπεράσπισης του καταγγέλλοντος.

Με την από 19ης Νοεμβρίου 2002 επιστολή του προς την Ομάδα Σχεδιασμού ο καταγγέλλων διαμαρτυρήθηκε για την τηρηθείσα διαδικασία. Στην από 26ης Νοεμβρίου 2002 απαντητική επιστολή του, ο επικεφαλής της Ομάδας Σχεδιασμού της ΑΑΕΕ επεσήμανε ότι η σύμβαση εργασίας του καταγγέλλοντος καταγγέλθηκε, λόγω της ανάρμοστης συμπεριφοράς του και επειδή είχε καταστρατηγήσει τις ηθικές αξίες της Ομάδας Σχεδιασμού της ΑΑΕΕ και τις ευθύνες του ως επαγγελματία-μέλους της αποστολής.

Στις 17 Δεκεμβρίου 2002, οι καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή (αριθ. 2188/2002/OV). Ωστόσο, η καταγγελία αυτή κρίθηκε μη παραδεκτή, καθώς ο καταγγέλλων δεν είχε προβεί προηγουμένως σε διοικητικά διαβήματα προς το Συμβούλιο, σχετικά με το αντικείμενο της καταγγελίας του. Ο Διαμεσολαβητής συμβούλευσε τον καταγγέλλοντα να απευθύνει επιστολή στο Συμβούλιο. Ο καταγγέλλων αναφέρει ότι, κατόπιν τούτου, απέστειλε δύο συστημένες επιστολές προς το Συμβούλιο, χωρίς όμως να λάβει απάντηση.

Στις 26 Ιουνίου 2003, ο καταγγέλλων υπέβαλε την παρούσα καταγγελία στον Διαμεσολαβητή. Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η σύμβασή του με την ΑΑΕΕ καταγγέλθηκε αναιτιολόγητα, βάσει ανυπόστατων ισχυρισμών, και ότι το Συμβούλιο δεν απάντησε στις δύο συστημένες επιστολές, που απέστειλε σχετικά με το θέμα. Υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο πρέπει να τον απαλλάξει από τις κατηγορίες που διατυπώθηκαν εναντίον του και ότι πρέπει να μισθοδοτηθεί για ολόκληρο το Δεκέμβριο του 2002.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη του Συμβουλίου

Στη σύντομη γνωμοδότησή του, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η Γενική Γραμματεία του δεν παρενέβη ούτε στην πρόσληψη ούτε στην απόλυση του καταγγέλλοντος. Ο καταγγέλλων απασχολείτο άμεσα από την Ομάδα Σχεδιασμού της ΑΑΕΕ, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που παραχωρήθηκαν στην Αποστολή βάσει της Κοινής Δράσης του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, για την Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης[62]. Η απόλυσή του έγινε για λόγους, τους οποίους δε γνώριζε το Συμβούλιο.

Το Άρθρο 2, παράγραφος 1 της Κοινής Δράσης του Συμβουλίου ορίζει ότι «η Ομάδα Σχεδιασμού αποτελείται από τον αρχηγό της Αστυνομικής Αποστολής/αρχηγό της Ομάδας Σχεδιασμού και το απαιτούμενο προσωπικό για τις λειτουργίες, που προκύπτουν από τις ανάγκες της Αποστολής». Η ΑΑΕΕ μπορεί να προσλαμβάνει διεθνές πολιτικό προσωπικό με σύμβαση εργασίας, αναλόγως των αναγκών της[63]. Ωστόσο, είναι καθήκον του αρχηγού της Αποστολής/αστυνομικού διοικητή να ασκεί την επιχειρησιακή διοίκηση της Αστυνομικής Αποστολής της ΕΕ, να αναλαμβάνει την καθημερινή διαχείριση των επιχειρήσεών της[64] και να ασκεί τις συνεπακόλουθες αρμοδιότητες, στις οποίες περιλαμβάνονται κατ' ανάγκη η πρόσληψη και, ενδεχομένως, η απόλυση συμβασιούχων υπαλλήλων, όπως συνέβη στην περίπτωση του καταγγέλλοντος.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η πρόσληψη (και ενδεχομένως η απόλυση) συμβασιούχων υπαλλήλων για την ΑΑΕΕ δεν είναι αρμοδιότητα της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων εμμένει στην καταγγελία του. Αναφέρει ότι έχει αρχίσει ήδη να αποστέλει επιστολές σε δικηγόρους στις Βρυξέλλες.

62 ΕΕ L 70/1 της 13ης Μαρτίου 2002.

63 Κοινή Δράση του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, για την Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Άρθρο 5, παράγραφος 3.

64 Κοινή Δράση του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, για την Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Άρθρα 4, παράγραφος 1, και 7 τρίτη περίπτωση.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Το πεδίο της έρευνας του Διαμεσολαβητή

1.1 Κατά την εξέταση καταγγελιών που αφορούν συμβατικές σχέσεις με Κοινοτικά θεσμικά όργανα ή οργανισμούς, ο Διαμεσολαβητής περιορίζει την έρευνα του, αφενός στο κατά πόσο τα Κοινοτικά θεσμικά όργανα ή οι οργανισμοί παρείχαν συνεπή και λογική ερμηνεία της νομικής βάσης των ενεργειών τους και, αφετέρου, στο γιατί θεωρούν ότι η άποψή τους για τη θέση τους επί της συμβάσεως που συνήψαν, είναι δικαιολογημένη. Στην περίπτωση που οι απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά είναι ικανοποιητικές, ο Διαμεσολαβητής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η έρευνά του δε διαπίστωσε κρούσμα κακοδιοίκησης.

1.2 Η απόφαση του Διαμεσολαβητή επί υπόθεσης, που αφορά συμβατικές διαφορές, δεν επηρεάζει το δικαίωμα των μερών να προσφύγουν για την επίλυση της διαφοράς ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου.

2 Η αναιτιολόγητη καταγγελία της σύμβασης βάσει ανυπόστατων ισχυρισμών

2.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι η σύμβασή του με την Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΑΑΕΕ) στο Σεράγεβο καταγγέλθηκε αναιτιολόγητα και βάσει ανυπόστατων ισχυρισμών. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα παραβιάσθηκαν τα δικαιώματα υπεράσπισής του.

2.2 Το Συμβούλιο υποστήριξε ότι η Γενική Γραμματεία του δεν παρενέβη ούτε στην πρόσληψη ούτε στην απόλυση του καταγγέλλοντος. Ο καταγγέλλων απασχολούταν άμεσα από την Ομάδα Σχεδιασμού της ΑΑΕΕ, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που παραχωρήθηκαν στην αποστολή βάσει της κοινής θέσης του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, για την Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η απόλυσή του έγινε για λόγους, τους οποίους δε γνώριζε το Συμβούλιο.

2.3 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι η Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνεστήθη βάσει της Κοινής Δράσης του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 2002[65]. Το Άρθρο 4, παράγραφος 1 ορίζει ότι ο Αρχηγός της Αποστολής/Αστυνομικός Διοικητής, ο οποίος διορίζεται από το Συμβούλιο, ασκεί την επιχειρησιακή διοίκηση της ΑΑΕΕ και αναλαμβάνει την καθημερινή διαχείριση των επιχειρήσεών της. Το Άρθρο 4, παράγραφος 4 ορίζει, επίσης, ότι ο Αρχηγός της Αποστολής/Αστυνομικός Διοικητής της ΑΑΕΕ φέρει την ευθύνη για τον πειθαρχικό έλεγχο του προσωπικού. Το Άρθρο 3, παράγραφος 2 της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης (Β-Ε), όσον αφορά τις δραστηριότητες της ΑΑΕΕ στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη[66], ορίζει ότι ο Αρχηγός της Αποστολής/Αστυνομικός Διοικητής υποβάλλει αναφορά στον Γενικό Γραμματέα/Ύπατο Εκπρόσωπο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας, μέσω του ειδικού εκπροσώπου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Β-Ε.

2.4 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω διατάξεων, ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι το Συμβούλιο οφείλει να διασφαλίζει ότι οι ενέργειες της ΑΑΕΕ σέβονται την αρχή του κράτους δικαίου και τα θεμελιώδη δικαιώματα που αναγνωρίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

2.5 Ο Διαμεσολαβητής εξέτασε προσεκτικά τα έγγραφα που του υποβλήθηκαν από τον καταγγέλλοντα και το Συμβούλιο. Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης έχουν ως εξής:

(i) Η σύμβαση εργασίας του καταγγέλλοντος με την Ομάδα Σχεδιασμού της ΑΑΕΕ υπεγράφη στις 26 Ιουνίου 2002, βάσει του Άρθρου 5, παράγραφος 3 της Κοινής Δράσης του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 2002 για την ΑΑΕΕ, που ορίζει ότι «το διεθνές πολιτικό και το τοπικό προσωπικό προσλαμβάνεται από την Αστυνομική Αποστολή της ΕΕ με σύμβαση εργασίας,

65 ΕΕ L 70/1 της 1ης Μαρτίου 2002.

66 ΕΕ L 293/2 της 29ης Οκτωβρίου 2002.

αναλόγως των αναγκών». Η διάρκεια της σύμβασης ήταν από την 1η Ιουλίου έως την 31η Δεκεμβρίου 2002.

(ii) Η καταγγελία της σύμβασης του καταγγέλλοντος αποφασίσθηκε ως πειθαρχικό μέτρο. Στα έγγραφα που εστάλησαν από τον καταγγέλλοντα περιλαμβάνεται ένα σημείωμα της 12ης Νοεμβρίου 2002 του νομικού συμβούλου της Ομάδας Σχεδιασμού της ΑΑΕΕ με τίτλο «Σύσταση επί πειθαρχικής υπόθεσης». Στο σημείωμα αναφέρεται ότι ο αστυνομικός υποδιοικητής εκπόνησε έκθεση εσωτερικής έρευνας σχετικά με παράπτωμα, στο οποίο φέρεται να υπέπεσε ο καταγγέλλων, όσον αφορά την εικαζόμενη σχέση του με μια γυναίκα από τη Μολδαβία, που διέμενε παράνομα στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, εργαζόμενη ως χορεύτρια σε δύο τοπικά μπαρ, την οποία ο καταγγέλλων φέρεται να πλήρωσε για να του παράσχει «υπηρεσίες». Το σημείωμα, στο οποίο επίσης γίνεται αναφορά σε «εμπορική σεξουαλική συναλλαγή», καταλήγει ότι «(..) [ο καταγγέλλων] όντας μέλος της Ομάδας Σχεδιασμού της ΑΑΕΕ και έχοντας την υποχρέωση να μην υποθάλπει παράνομες δραστηριότητες, θα έπρεπε να είναι περισσότερο επιφυλακτικός ως προς τη σύναψη συναισθηματικού δεσμού με την κ. Χ. Μη επιδεικνύοντας αξιοπρεπή και επιφυλακτική συμπεριφορά, [ο καταγγέλλων] έθεσε σε κίνδυνο την άμεπτη φήμη της Ομάδας Σχεδιασμού της ΑΑΕΕ».

(iii) Το συμπέρασμα και η σύσταση του νομικού σύμβουλου ήταν ότι «η συμπεριφορά του [καταγγέλλοντος] είναι απολύτως ασύμβατη με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση εργασίας του. [Ο καταγγέλλων] έθεσε σε σοβαρό κίνδυνο τη φήμη της Ομάδας Σχεδιασμού της ΑΑΕΕ. Οι πράξεις του συνιστούν σοβαρό κρούσμα ανάρμοστης συμπεριφοράς. Συστήνεται στον Διοικητή της ΑΑΕΕ να καταγγείλει άμεσα τη σύμβαση [του καταγγέλλοντος]». Ως νομική βάση για την καταγγελία της σύμβασης, ο νομικός σύμβουλος επικαλείται την παράγραφο 15 της σύμβασης, στην οποία προβλέπεται ότι σε περίπτωση σοβαρού παραπτώματος ο εργοδότης διατηρεί το δικαίωμα να καταγγείλει τη σύμβαση του εργαζομένου, χωρίς προηγουμένως να τον ενημερώσει εγγράφως. Ο Αρχηγός της Αστυνομικής Αποστολής αποφάσισε τη λύση της σύμβασης από τις 8 Δεκεμβρίου 2002.

2.6 Το Άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δικαίωμα χρηστής διοίκησης) περιλαμβάνει το δικαίωμα κάθε προσώπου σε προηγούμενη ακρόαση, προτού ληφθεί ατομικό μέτρο εις βάρος του. Με βάση τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του ο Διαμεσολαβητής, προκύπτει ότι δε δόθηκε η δυνατότητα στον καταγγέλλοντα να εκφράσει τις απόψεις του σχετικά με τα καταγγελλόμενα γεγονότα, τα οποία αποτέλεσαν τη βάση για την λήψη πειθαρχικών μέτρων εναντίον του, γεγονός που συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης. Δεδομένου ότι έχει παρέλθει περισσότερο από ένα έτος από την καταγγελία της σύμβασης του καταγγέλλοντος, δεν κρίνεται σκόπιμο να προταθεί φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει σχετική κριτική παρατήρηση κατωτέρω.

3 Οι ισχυρισμοί του καταγγέλλοντος

3.1 Ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο πρέπει να τον απαλλάξει από τις κατηγορίες, που διατυπώθηκαν εναντίον του, και ότι πρέπει να μισθοδοτηθεί για ολόκληρο τον Δεκέμβριο του 2002.

3.2 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι ο πλέον ενδεδειγμένος τρόπος δράσης είναι να υποβάλει ο καταγγέλλων τις ανωτέρω αξιώσεις απευθείας στο Συμβούλιο, για να τις εξετάσει υπό το πρίσμα των διαπιστώσεων και των συμπερασμάτων του Διαμεσολαβητή υπό 2.6 ανωτέρω. Στην περίπτωση που η απάντηση του Συμβουλίου δεν είναι ικανοποιητική, τότε ο καταγγέλλων θα έχει τη δυνατότητα είτε να προσφύγει στα αρμόδια δικαστήρια είτε να υποβάλει νέα καταγγελία στο Διαμεσολαβητή.

4 Παράλειψη απάντησης

4.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο δεν απάντησε στις δύο συστημένες επιστολές που απέστειλε σχετικά με την απόλυσή του. Το Συμβούλιο δε σχολίασε το θέμα

αυτό και περιορίσθηκε να σημειώσει ότι δεν παρενέβη στην πρόσληψη ή την απόλυση του καταγγέλλοντα.

4.2 Η υπηρεσία του Διαμεσολαβητή ζήτησε από τον καταγγέλλοντα αντίγραφο των δύο συστημένων επιστολών που απέστειλε στο Συμβούλιο. Ο καταγγέλλων δεν είχε αντίγραφο της μιας εκ των δύο συστημένων επιστολών. Όσον αφορά την άλλη επιστολή με ημερομηνία 18 Μαρτίου 2003, προκύπτει ότι εστάλη ως συστημένη στις 19 Μαρτίου 2003 με παραλήπτη τον προϊστάμενο μονάδας της ΓΔ Α (Προσωπικό και Διοίκηση) της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου.

4.3 Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιτάσσουν τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της Κοινότητας να απαντούν στις επιστολές των πολιτών[67]. Στην προκειμένη περίπτωση, προκύπτει ότι το Συμβούλιο ούτε απάντησε στην επιστολή του καταγγέλλοντος ούτε αιτιολόγησε την παράλειψη απάντησής του. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης και ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει σχετική κριτική παρατήρηση κατωτέρω.

5 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή στα σημεία 1 και 4 της παρούσας καταγγελίας, κρίνεται απαραίτητο να διατυπωθούν οι εξής κριτικές παρατηρήσεις:

Το Άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δικαίωμα χρηστής διοίκησης) περιλαμβάνει το δικαίωμα κάθε προσώπου σε προηγούμενη ακρόαση, προτού ληφθεί ατομικό μέτρο εις βάρος. Με βάση τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του ο Διαμεσολαβητής, προκύπτει ότι δε δόθηκε η δυνατότητα στον καταγγέλλοντα να εκφράσει τις απόψεις του σχετικά με τα καταγγελλόμενα γεγονότα, που αποτέλεσαν τη βάση για την λήψη πειθαρχικών μέτρων εναντίον του. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.

Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιτάσσουν τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της Κοινότητας να απαντούν στις επιστολές των πολιτών[68]. Στην προκειμένη περίπτωση, προκύπτει ότι το Συμβούλιο ούτε απάντησε στην επιστολή του καταγγέλλοντος ούτε αιτιολόγησε την παράλειψη απάντησής του. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.

Δεδομένου ότι οι εν λόγω πτυχές της υπόθεσης αφορούν διαδικασίες που σχετίζονται με συγκεκριμένα γεγονότα στο παρελθόν, δεν κρίνεται σκόπιμο να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

67 Άρθρο 13 του Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς.

68 Άρθρο 13 του Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς.

3.4.3 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΕ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1351/2001/(ΜΕ)(MF)ΒΒ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Σύμφωνα με την καταγγελία που υποβλήθηκε τον Δεκέμβριο του 2001, καταγγέλλων ήταν ο σύμβουλος διαχείρισης έργου της κοινοπραξίας «Integration GmbH» σε σχέση με τον διαγωνισμό EuropeAid/112404/C/SV (παρτίδα 1) «Παρακολούθηση εκτέλεσης έργων (Tacis και Βαλκάνια)». Υπέβαλε καταγγελία εξ ονόματος της Κοινοπραξίας.

Στις 5 Ιουνίου 2001, η Επιτροπή προκήρυξε τον διαγωνισμό «Παρακολούθηση εκτέλεσης έργων (Tacis και Βαλκάνια)» για σύμβαση παροχής υπηρεσιών, μαζί με τέσσερις άλλες παρτίδες. Στις 9 Ιουλίου 2001, η κοινοπραξία «Integration GmbH» υπέβαλε προσφορά στο πλαίσιο της πρόσκλησης υποβολής προσφορών Europeaid.112404/C/SV (παρτίδα 1) στο Γραφείο Συνεργασίας EuropeAid της Επιτροπής.

Στις 18 Ιουνίου 2001, πριν από την υποβολή της προσφοράς, ο καταγγέλλων μαζί και με άλλους συμμετέχοντες στην πρόσκληση, ζήτησε διευκρινίσεις από την Επιτροπή για ορισμένα σημεία της συγγραφής υποχρεώσεων. Ένα από τα ερωτήματα που έθεσε ο καταγγέλλων στην Επιτροπή αφορούσε στη δημοσιονομική αξιολόγηση. Ο καταγγέλλων ζήτησε να μάθει, αν αυτή βασιζόταν στις τιμές μονάδας ή στη συνολική τιμή. Στις 20 Ιουνίου 2001, η Επιτροπή απάντησε στον καταγγέλλοντα ότι «η αξιολόγηση της οικονομικής προσφοράς γίνεται με βάση τις τιμές μονάδας/πάγια έξοδα και τις αμοιβές» (σημείο Β στην επιστολή διευκρίνισης υπό τον τίτλο «Ανάλυση Κόστους και Οικονομική Προσφορά»). Κατόπιν τούτου, ο καταγγέλλων βάσισε την πρότασή του στην υπόθεση ότι η δημοσιονομική αξιολόγηση θα βασιζόταν στις τιμές μονάδας. Η πρόταση του καταγγέλλοντος περιελάμβανε μεγάλο αριθμό «εργάσιμων ημερών ανά εμπειρογνώμονα», καθώς γνώριζε ότι μεγαλύτερος αριθμός εργάσιμων ημερών ανά εμπειρογνώμονα δεν λειτουργεί αυτομάτως κατά του συμμετέχοντος, όταν η προσφορά βασίζεται στις τιμές μονάδας.

Στις 7 Σεπτεμβρίου 2001, στην αντίληψη του καταγγέλλοντος υπέπεσαν φήμες ότι μπορεί να είχε χάσει τη σύμβαση, λόγω της συνολικής τιμής της προσφοράς του και ότι η σύμβαση ανατέθηκε σε άλλον συμμετέχοντα, επειδή η πρόταση του τελευταίου περιείχε αισθητά μικρότερο αριθμό «εργάσιμων ημερών ανά εμπειρογνώμονα». Ο καταγγέλλων έστειλε ακολούθως επιστολή στην Επιτροπή με ημερομηνία 11 Σεπτεμβρίου 2001, ζητώντας διευκρινίσεις σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού των τιμών. Όταν επικοινώνησε τηλεφωνικά με την Επιτροπή, ο καταγγέλλων πληροφορήθηκε ότι δεν θα λάμβανε απάντηση στη δεύτερη αυτή επιστολή του. Η σύμβαση ανατέθηκε σε άλλον συμμετέχοντα για περίοδο έξι μηνών.

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων διατύπωσε ισχυρισμούς για πιθανές παρατυπίες στη διαδικασία του διαγωνισμού.

Οι ισχυρισμοί του καταγγέλλοντος συνοψίζονται στα εξής κύρια σημεία:

(i) ο καταγγέλλων επιθυμούσε να ενημερωθεί, αν η αξιολόγηση βασιζόταν πράγματι στις τιμές μονάδας·

(ii) αν η δημοσιονομική αξιολόγηση γινόταν με βάση τη συνολική τιμή, η Επιτροπή όφειλε να αναστείλει τη διαδικασία και να ελέγξει, εάν η χρήση αυτής της άδικης μεθόδου αξιολόγησης είχε ως αποτέλεσμα την εσφαλμένη αξιολογική κατάταξη των προσφορών.

Αν ίσχυε κάτι τέτοιο, οι προτάσεις έπρεπε να υπολογιστούν εκ νέου με βάση τις τιμές μονάδας.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή ανέφερε συνοπτικά τα εξής:

Ο καταγγέλλων ήλθε επανειλημμένα σε επαφή με τις υπηρεσίες της Επιτροπής στη διάρκεια της διαδικασίας υποβολής προσφορών. Η Επιτροπή υποστήριξε ότι η συμπεριφορά του καταγγέλλοντος θα μπορούσε να θεωρηθεί ως προσπάθεια εξασφάλισης πρόσβασης σε εμπιστευτικές πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία υποβολής προσφορών. Εξάλλου, η Επιτροπή εξέφρασε την έντονη δυσαρέσκειά της για τον τρόπο, με τον οποίο ο καταγγέλλων χρησιμοποίησε τη διαδικασία διαιτησίας. Ο καταγγέλλων έμοιαζε να υπέβαλε καταγγελία, με μοναδικό σκοπό να επηρεάσει τις υπηρεσίες της Επιτροπής στη διάρκεια της διαδικασίας υποβολής προσφορών.

Η ανάθεση της σύμβασης έγινε σύμφωνα με τους ισχύοντες διαδικαστικούς κανόνες και, συγκεκριμένα, την ενότητα 4 του Εγχειριδίου Διαδικασιών. Η προσφορά του καταγγέλλοντος απορρίφθηκε, επειδή ήταν λιγότερο αποδοτική ως προς το κόστος.

Όσον αφορά τα κριτήρια ανάθεσης της σύμβασης, η πρόσκληση υποβολής προσφορών όριζε ότι «η οικονομική προσφορά πρέπει να αναφέρει τα εξής: τον πλήρη προϋπολογισμό των υπηρεσιών, που περιγράφονται στη συγγραφή υποχρεώσεων για ένα, το πρώτο, έτος. Ο προϋπολογισμός αυτός θα αποτελέσει τη βάση για την αξιολόγηση της προσφοράς». Η ενότητα 11.10.02 του Εγχειριδίου Διαδικασιών θεσπίζει τους κανόνες για τη δημοσιονομική αξιολόγηση των προσφορών.

Το σημείο Β της διευκρινιστικής επιστολής που στάλθηκε στον καταγγέλλοντα, στις 20 Ιουνίου 2001, δεν έπρεπε να χρησιμοποιηθεί εκτός του πλαισίου της και εκτός των διατάξεων της πρόσκλησης υποβολής προσφορών και του φακέλου του διαγωνισμού. Αν και όλοι οι συμμετέχοντες έλαβαν την εν λόγω διευκρινιστική επιστολή, ο καταγγέλλων ήταν ο μόνος που χρησιμοποίησε το σημείο αυτό, για να αμφισβητήσει τη διαδικασία υποβολής προσφορών, γεγονός που καταδεικνύει την έλλειψη λογικής της ερμηνείας του.

Για τις συμβάσεις παρακολούθησης, η δημοσιονομική αξιολόγηση γίνεται πάντοτε με βάση τη συνολική τιμολόγηση. Το ζήτημα αυτό δεν είχε ανακύψει ποτέ σε προηγούμενες προσκλήσεις υποβολής προσφορών. Δεδομένου ότι η προσφορά του καταγγέλλοντος είχε επιλεγεί για το προηγούμενο σύστημα παρακολούθησης, ο τελευταίος θα έπρεπε να είναι εξοικειωμένος με τους κανόνες της διαδικασίας υποβολής προσφορών.

Η Συμβουλευτική Επιτροπή Αγορών και Συμβάσεων (εφεξής καλούμενη ΣΕΑΣ) εξέδωσε ευνοϊκή γνώμη για την επιλογή, στην οποία προχώρησε η Επιτροπή στις 19 Σεπτεμβρίου 2001. Η γνώμη αυτή πιστοποιούσε ότι η τεχνική και δημοσιονομική αξιολόγηση των προσφορών ήταν σύμφωνη με τις πληροφορίες, που περιέχονταν στο Εγχειρίδιο Διαδικασιών, στις διατάξεις υποβολής προσφορών και στη διευκρινιστική επιστολή προς τους συμμετέχοντες.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων ανέφερε συνοπτικά τα εξής:

Υποβάλλοντας καταγγελία στον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων πίστευε ότι επέλεξε την ενδεδειγμένη διαδικασία.

Ο καταγγέλλων ήλθε σε επαφή με τις υπηρεσίες της Επιτροπής αρκετές φορές στη διάρκεια της διαδικασίας υποβολής προσφορών. Επιδίωξή του ήταν να επισημάνει στην Επιτροπή το ενδεχόμενο κρούσματος κακοδιοίκησης, εξαιτίας της ασαφούς διατύπωσης στη συγγραφή

υποχρεώσεων, μιας παραπλανητικής διευκρινιστικής επιστολής και της παράκαμψης των επικρατέστερων μεθόδων παρακολούθησης Tacis. Η πρωτοβουλία του να επικοινωνήσει με την Επιτροπή δεν αποσκοπούσε στο να εξασφαλίσει πρόσβαση σε εμπιστευτικές πληροφορίες. Αντιθέτως, η κοινοπραξία ενημερώθηκε σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής στην ΣΕΑΣ από διάφορες άλλες πηγές.

Αυτό που ώθησε τις πέντε εταιρείες της κοινοπραξίας, που υπέβαλαν την προσφορά, να ζητήσουν διευκρινιστική επιστολή, ήταν ακριβώς η προηγούμενη εμπειρία τους. Η γνώση των θεμελιωδών διαφορών μεταξύ της Παρακολούθησης Tacis και της Γενικής Παρακολούθησης τους οδήγησε στο να επιστήσουν την προσοχή της Επιτροπής. Ο καταγγέλλων γνώριζε ότι για τη Γενική Παρακολούθηση (παρτίδες 2-5), οι ετήσιες επισκέψεις παρακολούθησης καθορίζονταν με ακρίβεια και ότι η οικονομική αξιολόγηση θα βασιζόταν στις συνολικές τιμές. Αντιθέτως, για την Παρακολούθηση Tacis (παρτίδα 1), η απαιτούμενη παρακολούθηση καθοριζόταν αόριστα στους όρους συγγραφής υποχρεώσεων («η συχνότητα των επισκέψεων παρακολούθησης σε ετήσια βάση θα καθοριστεί … αφού γίνουν γνωστές οι επιμέρους απαιτήσεις των συμβούλων διαχείρισης έργου…»). Γνωρίζοντας ότι, στις περιπτώσεις αυτές, η δημοσιονομική αξιολόγηση θα βασιζόταν στις τιμές μονάδας, σύμφωνα με την ειδική έκθεση υπ' αριθ. 16/2000 του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο καταγγέλλων ζήτησε διευκρινίσεις από την Επιτροπή.

Εξάλλου, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η πρόταση «Η αξιολόγηση της οικονομικής προσφοράς γίνεται με βάση τις τιμές μονάδας/πάγια έξοδα και τις αμοιβές» στη διευκρινιστική επιστολή, που έστειλε η Επιτροπή, δεν υπήρχε σε κανένα από τα έγγραφα που είχε στη διάθεσή του. Με βάση την ερμηνεία της μεθόδου, που έπρεπε να χρησιμοποιείται σε τέτοιες ασαφείς περιπτώσεις από το Ελεγκτικό Συνέδριο, ο καταγγέλλων συνέταξε αναλόγως την πρότασή του.

Ο καταγγέλλων συμφώνησε απολύτως με την Επιτροπή ότι η συγκεκριμένη πρόταση στη διευκρινιστική επιστολή έπρεπε να ερμηνευθεί μέσα στο πνεύμα του πλήρους κειμένου, συμπεριλαμβανομένης της πρόσκλησης υποβολής προσφορών και του φακέλου του διαγωνισμού. Ωστόσο, το πεδίο της καταγγελίας δεν περιοριζόταν στη διευκρινιστική επιστολή, αλλά αναφερόταν και σε διάφορες παραγράφους της συγγραφής υποχρεώσεων.

Στη γνώμη της επί της καταγγελίας, η Επιτροπή επικαλέστηκε έναν ορισμό των κανόνων για τις διαδικασίες δημοσιονομικής αξιολόγησης, διαφορετικό από αυτόν που αναφερόταν στη διευκρινιστική επιστολή. Τα έγγραφα που διατίθενται στις εταιρείες, που υποβάλλουν προσφορές σε διαγωνισμούς, όπως δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα Europeaid της Επιτροπής, δεν περιλαμβάνουν αυτό το Εγχειρίδιο Διαδικασιών. Ο καταγγέλλων βάσισε την πρότασή του στον «Πρακτικό Οδηγό για τις Διαδικασίες Συμβάσεων Εξωτερικής Βοήθειας της ΕΚ» με ημερομηνία έκδοσης τον Ιανουάριο του 2001, στον οποίο δεν υπάρχει ενότητα 11.10.02. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, ο οδηγός αυτός βασιζόταν σε έγγραφο που εγκρίθηκε στις 10.11.1999 από την Κοινή Υπηρεσία Εξωτερικών Σχέσεων με τίτλο «Εγχειρίδιο Οδηγιών». Ο καταγγέλλων υπέθεσε ότι η Επιτροπή επικαλέστηκε είτε ένα εσωτερικό έγγραφο είτε μια προηγούμενη έκδοση του εν λόγω εγχειριδίου οδηγιών.

Στις καταληκτικές παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων εξέφρασε την ευχή να βρεθεί μια φιλική «εσωτερική» λύση στην παρούσα υπόθεση.

Οι συμπληρωματικές παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις 30 Μαΐου 2002, ο καταγγέλλων υπέβαλε συμπληρωματικές παρατηρήσεις στον Διαμεσολαβητή. Υπογράμμισε τον επείγοντα χαρακτήρα της καταγγελίας του, αφού η Επιτροπή είχε αναθέσει τη διαφιλονικούμενη σύμβαση για διάστημα έξι μηνών έως τις 15 Ιουνίου 2002. Τόνισε, επίσης, ότι ευχόταν να επιτευχθεί φιλικός διακανονισμός της διαφοράς.

ΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΓΙΑ ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΦΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Η δυνατότητα επίτευξης φιλικού διακανονισμού

Έπειτα από προσεκτική εξέταση της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, το πρώτο συμπέρασμα του Διαμεσολαβητή ήταν ότι μπορούσε να στοιχειοθετηθεί κακοδιοίκηση εκ μέρους της Επιτροπής. Το συμπέρασμα αυτό αιτιολογούνταν συνοπτικά ως εξής:

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι στη διευκρινιστική επιστολή της, που στάλθηκε σε όλους τους συμμετέχοντες, η Επιτροπή ανέφερε ότι η δημοσιονομική αξιολόγηση θα γινόταν με βάση τις τιμές μονάδας. Σύμφωνα με τους κανόνες της διαδικασίας υποβολής προσφορών, μια διευκρινιστική επιστολή που απευθύνεται σε όλους τους συμμετέχοντες είναι δεσμευτική για την Επιτροπή. Ωστόσο, αργότερα στη γνώμη της η Επιτροπή ανέφερε ότι για τις συμβάσεις παρακολούθησης, δηλαδή για το είδος σύμβασης που απασχολεί την παρούσα υπόθεση, η αξιολόγηση πραγματοποιείται πάντοτε με βάση τη συνολική τιμολόγηση. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, με το να δηλώσει αρχικά ότι θα εφάρμοζε τις τιμές μονάδας, για να εφαρμόσει ακολούθως τη μέθοδο της συνολικής τιμολόγησης, η Επιτροπή παρέβη τους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία υποβολής προσφορών.

Κατόπιν τούτου, στις 15 Ιουλίου 2002, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε πρόταση φιλικού διακανονισμού στην Επιτροπή σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 5 του Καταστατικού του. Στην επιστολή του, ο Διαμεσολαβητής κάλεσε την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο, να προβεί σε ενέργειες για την ικανοποίηση του καταγγέλλοντος, με στόχο να επιτευχθεί φιλικός διακανονισμός, που θα απομάκρυνε το ενδεχόμενο κρούσματος κακοδιοίκησης.

Η απάντηση της Επιτροπής

Στην απάντησή της με ημερομηνία 18 Νοεμβρίου 2002, η Επιτροπή πληροφόρησε τον Διαμεσολαβητή ότι δεν μπορούσε να κάνει δεκτή τη λύση που της πρότεινε. Η Επιτροπή εξέφρασε επισήμως τη διαφωνία της με τα συμπεράσματα του καταγγέλλοντος και απέρριψε τον ισχυρισμό ότι οι υπηρεσίες της φέρουν την ευθύνη για τη δική του παρερμηνεία. Η Επιτροπή θεωρούσε ότι οι υπηρεσίες της είχαν συμμορφωθεί με τους κανόνες και τις αρχές που διέπουν τη διαδικασία υποβολής προσφορών.

Η Επιτροπή επεσήμανε ότι, στις παρατηρήσεις του προς τον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ανέφερε ότι βάσισε την πρότασή του στον «Πρακτικό Οδηγό για τις Διαδικασίες Συμβάσεων Εξωτερικής Βοήθειας της ΕΚ». Ωστόσο, αντίθετα με αυτό που υπονοεί ο καταγγέλλων, ο Πρακτικός Οδηγός προβλέπει ότι η Επιτροπή συνάπτει μόνο δύο είδη συμβάσεων παροχής υπηρεσιών, χρησιμοποιώντας δύο διαφορετικές μεθόδους δημοσιονομικής αξιολόγησης.

Το πρώτο είδος ονομάζεται σύμβαση βάσει συνολικής τιμής· στην περίπτωση αυτή, η οικονομική προσφορά, που αποτελείται από μία μόνο σελίδα, πρέπει να δηλώνει τη συνολική τιμή του συμμετέχοντος για την παροχή των υπηρεσιών σύμφωνα με την τεχνική προσφορά του.

Για το δεύτερο είδος, τη σύμβαση βάσει αμοιβής, η σύγκριση γίνεται με βάση το συνολικό ποσό που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό του ύψους της αμοιβής με τον αντίστοιχο αριθμό εργάσιμων ημερών. Η οικονομική προσφορά πρέπει να περιλαμβάνει την κατανομή του προϋπολογισμού καθώς και πρόβλεψη της ταμειακής ροής. Το ύψος της αμοιβής προς καταβολή στους εμπειρογνώμονες, που παρέχει ο σύμβουλος για την παροχή των υπηρεσιών, μαζί με τη διάταξη για τα απρόβλεπτα έξοδα, περιλαμβάνονται στην κατανομή του προϋπολογισμού.

Παρόλο που βάσισε την πρότασή του στον Πρακτικό Οδηγό, ο καταγγέλλων περίμενε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής να χρησιμοποιήσουν μια τρίτη μέθοδο που συγκρίνει τη μέση τιμή μονάδας, πράγμα που δεν προβλέπεται στον Πρακτικό Οδηγό. Η Επιτροπή υπογράμμισε ότι η έκθεση υπ' αριθ. 16/2000 του Ελεγκτικού Συνεδρίου, την οποία επικαλέστηκε ο καταγγέλλων για να τεκμηριώσει την ερμηνεία του, ορίζει ότι η μέθοδος αξιολόγησης βάσει της μέσης τιμής μονάδας έχει εγκαταλειφθεί.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, στο πλαίσιο των μεθόδων που προβλέπονται στον Πρακτικό Οδηγό και δεδομένου ότι δεν επρόκειτο για σύμβαση βάσει συνολικής τιμής, οι διευκρινίσεις, που δόθηκαν από τις υπηρεσίες της, υπογράμμιζαν ότι μεταξύ των δύο μεθόδων δημοσιονομικής αξιολόγησης, η αξιολόγηση θα βασιζόταν στη μέθοδο σύγκρισης των τιμών μονάδας/παγίων εξόδων και των αμοιβών και δεν θα γινόταν με τη μέθοδο της συνολικής τιμής. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρούσε ότι η διευκρίνιση προς τους συμμετέχοντες αφορούσε την προβλεπόμενη μέθοδο και ότι η δημοσιονομική αξιολόγηση ήταν σύμφωνη με τους κανόνες, που διέπουν τη διαδικασία υποβολής προσφορών.

Η Επιτροπή υπογράμμισε ότι ο καταγγέλλων ήταν ο μόνος μεταξύ 26 συμμετεχόντων που παρερμήνευσε τη διευκρίνιση. Σύμφωνα με την Επιτροπή, η διευκρίνιση που δόθηκε από τις υπηρεσίες της σχετικά με τη διαδικασία ανάθεσης ίσχυε για όλες τις παρτίδες και, μάλιστα, ο καταγγέλλων είχε υποβάλει προσφορά για τις τέσσερις άλλες παρτίδες χωρίς να αμφισβητήσει την οικονομική αξιολόγηση.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος επί της απάντησης της Επιτροπής

Στις παρατηρήσεις του σχετικά με την ανωτέρω γνώμη, ο καταγγέλλων ανέφερε συνοπτικά τα εξής:

Τα επιχειρήματα της Επιτροπής κατέδειξαν την κατάσταση σύγχυσης, που επικρατούσε σχετικά με τη μέθοδο αξιολόγησης. Η Επιτροπή αναφέρθηκε στην απάντησή της σε έγγραφα, που δεν περιλαμβάνονταν στα έγγραφα του διαγωνισμού. Αν η Επιτροπή είχε την πρόθεση να ακολουθήσει τη σύμβαση βάσει αμοιβής, τότε δεν ακολούθησε κανόνες, που η ίδια είχε επανειλημμένα επικαλεστεί.

Η διευκρινιστική επιστολή ήταν δεσμευτική για την Επιτροπή σύμφωνα με τους κανόνες της διαδικασίας υποβολής προσφορών. Ωστόσο, η «διευκρίνιση» που δόθηκε από την Επιτροπή ήταν παραπλανητική και δεν βασιζόταν στις οδηγίες της. Ο καταγγέλλων αμφισβήτησε το επιχείρημα ότι η μέθοδος βάσει της τιμής μονάδας είχε εγκαταλειφθεί.

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η Επιτροπή προσπάθησε να αμαυρώσει την υπόληψή του και να πλήξει την αξιοπιστία και την ακεραιότητά του, αναφέροντας ότι η κοινοπραξία ήταν η μόνη μεταξύ 26 συμμετεχόντων, που υπέβαλε καταγγελία. Επεσήμανε, δε, ότι για την παρτίδα 1 υπήρχαν μόλις δύο προτάσεις προς αξιολόγηση. Ήταν προφανές ότι η επιλεγείσα κοινοπραξία δεν είχε λόγους να υποβάλει καταγγελία.

Η αδράνεια της Επιτροπής προκάλεσε τις εξής άμεσες και έμμεσες βλάβες:

(α) οικονομική ζημία·

- απώλεια σύμβασης παροχής υπηρεσιών για 3 έτη·
- καταβολή αποζημίωσης και «προσωρινών μισθών» στο βασικό προσωπικό, ώστε να παραμείνουν στις θέσεις τους για την περίπτωση ταχείας επίλυσης της διαφοράς·
- διαρροή εννέα βασικών υπαλλήλων παρακολούθησης υψηλής εξειδίκευσης προς την επιλεγείσα κοινοπραξία·
- έξοδα για νομικές συμβουλές και διάθεση σημαντικού αριθμού ωρών προκειμένου να δοθεί απάντηση στις δηλώσεις της Επιτροπής·

(β) μη οικονομική βλάβη·

πλήγμα στην υπόληψη και στην ακεραιότητα του καταγγέλλοντος, λόγω των, σχεδόν προσωπικών, εναντίον του ισχυρισμών της Επιτροπής.

Ο καταγγέλλων έκλεισε τις παρατηρήσεις του, ζητώντας να επιτευχθεί γρήγορα διακανονισμός επί φιλικής βάσεως, προκειμένου να αποφευχθεί μακροχρόνια νομική διαμάχη.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Η κριτική της Επιτροπής κατά του καταγγέλλοντος για την προσφυγή του στον Διαμεσολαβητή

1.1 Στη γνώμη της επί της καταγγελίας, η Επιτροπή εξέφρασε την έντονη δυσαρέσκειά της για τον τρόπο, με τον οποίο ο καταγγέλλων χρησιμοποίησε τη διαδικασία διαιτησίας. Ο καταγγέλλων έμοιαζε να υπέβαλε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή, με μοναδικό σκοπό να επηρεάσει τις υπηρεσίες της Επιτροπής στη διάρκεια της διαδικασίας υποβολής προσφορών. Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι η επίκριση αυτή αφορούσε στο γεγονός ότι ο καταγγέλλων υπέβαλε την καταγγελία του στον Διαμεσολαβητή, πριν από την τελική έκβαση της διαδικασίας του διαγωνισμού.

Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε αναγκαίο να διατυπώσει τα ακόλουθα σχόλια σχετικά με την εν λόγω πτυχή της γνώμης της Επιτροπής:

1.2 Το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή διασφαλίζεται από τη Συνθήκη περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι δεν είναι πρέπον για το όργανο, κατά του οποίου στρέφεται η καταγγελία να διατυπώνει υποθέσεις σχετικά με τους λόγους, που οδηγούν έναν πολίτη να ασκήσει το θεμελιώδες δικαίωμά του/της να υποβάλει καταγγελία.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι οι έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν έχουν ανασταλτικό χαρακτήρα επί των διοικητικών διαδικασιών ούτε μπορεί ο Διαμεσολαβητής να ακυρώσει μια απόφαση για ανάθεση σύμβασης. Συνεπώς, μια καταγγελία στον Διαμεσολαβητή δεν ανήκει στο είδος των διαδικασιών που καθορίστηκαν από το Δικαστήριο στην υπόθεση Alcatel, μέσω των οποίων οι συμμετέχοντες σε μια διαδικασία υποβολής προσφορών μπορούν να επιδιώξουν επανεξέταση της απόφασης της αναθέτουσας αρχής πριν από τη σύναψη της σύμβασης. Ωστόσο, ένας συμμετέχων που επιθυμεί να χρησιμοποιήσει ένα μη ένδικο μέσο προσφυγής έχει τη δυνατότητα να υποβάλει καταγγελία στον Διαμεσολαβητή, επικαλούμενος κρούσμα κακοδιοίκησης σε διαδικασία κατακύρωσης.

1.4 Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής έκρινε σκόπιμο να αναφέρει ότι η παρούσα υπόθεση ανήκει στις υποθέσεις, που αποτέλεσαν τη βάση για την αυτεπάγγελτη έρευνα του Διαμεσολαβητή (OI/2/2002/IJH) με θέμα τα μέσα προσφυγής, που διαθέτουν οι συμμετέχοντες στις διαδικασίες υποβολής προσφορών, που οργανώνονται από την Επιτροπή. Η αυτεπάγγελτη έρευνα, που δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, δεν συνδέεται με την ουσία της παρούσας υπόθεσης.

2 Ο ισχυρισμός για παρατυπίες στη διαδικασία του διαγωνισμού

2.1 Ο καταγγέλλων διατύπωσε ισχυρισμούς για πιθανές παρατυπίες στη διαδικασία του διαγωνισμού. Επιθυμούσε να πληροφορηθεί, αν η αξιολόγηση βασιζόταν πράγματι στις τιμές μονάδας.

2.2 Η Επιτροπή υποστήριξε ότι η ανάθεση της σύμβασης έγινε σύμφωνα με τους ισχύοντες διαδικαστικούς κανόνες και ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή Αγορών και Συμβάσεων εξέδωσε ευνοϊκή γνώμη.

2.3 Όσον αφορά τη βάση της αξιολόγησης, η γνώμη της Επιτροπής ανέφερε ότι, για τις συμβάσεις παρακολούθησης, η αξιολόγηση γίνεται πάντοτε με βάση τη συνολική τιμή. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η απαίτηση του καταγγέλλοντος για ενημέρωση είχε ικανοποιηθεί.

2.4 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι απαντώντας στην πρότασή του για διακανονισμό επί φιλικής βάσεως, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι η απάντησή της στο αίτημα του καταγγέλλοντος για διευκρίνιση της διαδικασίας υποβολής προσφορών ανέφερε ότι η μέθοδος βάσει συνολικής τιμής δεν πρέπει να χρησιμοποιείται. Εφόσον η γνώμη της Επιτροπής υποστήριζε ότι η μέθοδος βάσει συνολικής τιμής χρησιμοποιείται πάντοτε στις συμβάσεις παρακολούθησης, η Επιτροπή

φαίνεται ότι έδωσε ανακριβείς απαντήσεις στο αίτημα του καταγγέλλοντος για διευκρίνιση της διαδικασίας υποβολής προσφορών και, με τον τρόπο αυτό, παρέβη τους κανόνες που διέπουν τις διαδικασίες υποβολής προσφορών. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης και ο Διαμεσολαβητής έκρινε αναγκαία τη διατύπωση κριτικής παρατήρησης.

3 Οι απαιτήσεις του καταγγέλλοντος

3.1 Η αρχική απαίτηση του καταγγέλλοντος ήταν ότι, αν η δημοσιονομική αξιολόγηση γινόταν με βάση τη συνολική τιμή, η Επιτροπή όφειλε να αναστείλει τη διαδικασία και να ελέγξει, εάν η χρήση αυτής της άδικης μεθόδου αξιολόγησης είχε ως αποτέλεσμα την εσφαλμένη αξιολογική κατάταξη των προσφορών. Αν ίσχυε κάτι τέτοιο, οι προτάσεις έπρεπε να υπολογιστούν εκ νέου με βάση τις τιμές μονάδας.

Στις παρατηρήσεις του σχετικά με την απάντηση της Επιτροπής στην πρόταση του Διαμεσολαβητή για φιλικό διακανονισμό ο καταγγέλλων διατύπωσε νέα απαίτηση αποκατάστασης.

3.2 Όσον αφορά την αρχική απαίτηση του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε ότι, όπως αναφέρεται στο σημείο 1.3 ανωτέρω, οι καταγγελίες στον Διαμεσολαβητή δεν έχουν ανασταλτικό χαρακτήρα επί των διοικητικών διαδικασιών ούτε μπορεί ο Διαμεσολαβητής να ακυρώσει μια απόφαση για ανάθεση σύμβασης. Εξάλλου, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι η διαδικασία υποβολής προσφορών οδήγησε σε ανάθεση σύμβασης, η οποία έληξε στις 15 Ιουνίου 2002. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν ήταν πλέον δυνατό να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις του καταγγέλλοντος για αναστολή και έλεγχο της διαδικασίας αξιολόγησης.

3.3 Όσον αφορά την απαίτηση του καταγγέλλοντος για αποκατάσταση, ο καταγγέλλων ζήτησε να επιτευχθεί γρήγορα διακανονισμός της υπόθεσης επί φιλικής βάσεως. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε, ωστόσο, ότι η επίτευξη φιλικού διακανονισμού δεν ήταν εφικτή στην παρούσα υπόθεση, καθώς η Επιτροπή είχε ήδη απορρίψει τη σχετική πρόταση του Διαμεσολαβητή. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι ήταν σκόπιμο να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης με διατύπωση κριτικής παρατήρησης σχετικά με το κρούσμα κακοδιοίκησης, που προσδιορίστηκε στην παράγραφο 2.5 ανωτέρω, ο δε καταγγέλλων να απευθύνει την απαίτησή του για αποκατάσταση απευθείας στην Επιτροπή. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι ο καταγγέλλων είχε γνώση των δυνατοτήτων προσφυγής σε ένδικα μέσα για την ικανοποίηση της απαίτησής του.

4 Συμπέρασμα

Με βάση την έρευνα του Διαμεσολαβητή στο πλαίσιο της παρούσας καταγγελίας, κρίθηκε αναγκαίο να διατυπωθεί η ακόλουθη κριτική παρατήρηση:

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, απαντώντας στην πρόταση του για διακανονισμό επί φιλικής βάσεως, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι η απάντησή της στο αίτημα του καταγγέλλοντος για διευκρίνιση της διαδικασίας υποβολής προσφορών, ανέφερε ότι η μέθοδος βάσει συνολικής τιμής δεν πρέπει να χρησιμοποιείται. Εφόσον η γνώμη της Επιτροπής υποστήριζε ότι η μέθοδος βάσει συνολικής τιμής χρησιμοποιείται πάντοτε στις συμβάσεις παρακολούθησης, η Επιτροπή φαίνεται ότι έδωσε ανακριβείς απαντήσεις στο αίτημα του καταγγέλλοντος για διευκρίνιση της διαδικασίας υποβολής προσφορών και, με τον τρόπο αυτό, παρέβη τους κανόνες που διέπουν τις διαδικασίες υποβολής προσφορών. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.

Για τους λόγους, που αναφέρονται στην παράγραφο 3.3 της απόφασης, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η επίτευξη φιλικού διακανονισμού δεν ήταν εφικτή στην παρούσα υπόθεση. Δεδομένου ότι η επίκριση αφορούσε σε διαδικασίες συνδεόμενες με συγκεκριμένα περιστατικά του παρελθόντος, δεν κρίθηκε σκόπιμη η περαιτέρω διερεύνηση του θέματος. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ IST

Απόφαση επί της καταγγελίας 221/2002/ΜΕ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Τον Φεβρουάριο του 2002 υποβλήθηκε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή εξ ονόματος της εταιρείας MRA Consultants Limited κατά της Επιτροπής σχετικά με τη λειτουργία του Προγράμματος IST, στο πλαίσιο του 5ου Προγράμματος Πλαισίου. Συνοπτικά, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι το πρόγραμμα IST δυσλειτουργούσε, καθώς και ότι το 2000 είχαν χρησιμοποιηθεί εσφαλμένα κριτήρια αξιολόγησης. Ο καταγγέλλων επεσήμανε συγκεκριμένα ότι το 2000 η αξιολόγηση βασίστηκε στη χρηματοδότηση ανά εταίρο αντί στη χρηματοδότηση ανά χρήστη, όπως οριζόταν στον Οδηγό για τους Προτείνοντες του IST. Ο καταγγέλλων ζήτησε να βελτιωθεί η διοίκηση και η αποτελεσματικότητα του Προγράμματος IST και να χρησιμοποιούνται ορθά κριτήρια αξιολόγησης.

Η Επιτροπή υποστήριξε ότι έλαβε πολύ σοβαρά υπόψη τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος, ότι έλεγξε τη διαδικασία αξιολόγησης και ότι εξήγησε επανειλημμένα την άποψή της στον καταγγέλλοντα. Η αξιολόγηση βασίστηκε στο κείμενο της πρόσκλησης, στο πρόγραμμα εργασιών και στο εγχειρίδιο αξιολόγησης και, κατά συνέπεια, είχαν χρησιμοποιηθεί τα σωστά κριτήρια αξιολόγησης. Σύμφωνα με την Επιτροπή, οι όροι «εταίρος» και «χρήστης» χρησιμοποιούνταν εναλλάξ.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, σύμφωνα με τη συνοπτική έκθεση αξιολόγησης, η καλύτερη πρόταση δεν πληρούσε το ελάχιστο όριο, για τρία από τα πέντε εφαρμοζόμενα κριτήρια. Τα πέντε αυτά κριτήρια ταυτίζονταν με τα κριτήρια στο Εγχειρίδιο Αξιολόγησης, που ίσχυε για την πρόσκληση. Επίσης, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η Πρόσκληση υποβολής προσφορών δεν χαρακτήριζε τον Οδηγό για τους Προτείνοντες δεσμευτικό έγγραφο και ότι ο ίδιος ο οδηγός για τους προτείνοντες ανέφερε ότι δεν υπερίσχυε των σχετικών κανονισμών και όρων. Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν τεκμηριωνόταν ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή είχε εφαρμόσει εσφαλμένα κριτήρια αξιολόγησης.

Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής έκρινε αναγκαία τη διατύπωση κριτικής παρατήρησης σε σχέση με τη χρήση των όρων «χρήστης» και «εταίρος» από την Επιτροπή. Ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε ότι οι αρχές της ορθής διοίκησης επιτάσσουν ότι η Επιτροπή οφείλει να παρέχει ακριβείς πληροφορίες στους πολίτες. Η Επιτροπή οφείλει, συνεπώς, να αποφεύγει την παρουσίαση πληροφοριών με τρόπο παραπλανητικό ή ασκόπως πολύπλοκο. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, στην καθημερινή γλώσσα, οι όροι «χρήστης» και «εταίρος» δεν είναι συνώνυμοι. Επεσήμανε, επίσης, ότι το συγκεκριμένο πρόγραμμα διεπόταν από μεγάλο αριθμό εγγράφων, διαφορετικού νομικού καθεστώτος και με πολλές παραπομπές από το ένα έγγραφο στο άλλο. Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η εναλλάξ χρήση των όρων «χρήστης» και «εταίρος» από την Επιτροπή δημιουργούσε ένα πρόσθετο και περιττό εμπόδιο στη σαφήνεια της επικοινωνίας με τους πολίτες.

ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΣΕ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΛΟΓΩ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΣ (ΑΡΘΡΟ 226 ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΚ)

Απόφαση επί της καταγγελίας 1237/2002/(PB)OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Η παρούσα καταγγελία αποτελεί συνέχεια παλαιότερης καταγγελίας (801/2000/(ΜΕ)PB), η οποία υποβλήθηκε στον Διαμεσολαβητή για το ίδιο θέμα και της οποίας η εξέταση περατώθηκε

τον Ιούνιο του 2001. Στην παλαιότερη εκείνη καταγγελία, ο καταγγέλλων είχε υποστηρίξει ότι η Επιτροπή δεν χειρίστηκε ικανοποιητικά την καταγγελία του σχετικά με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως κατά της Δανίας. Η συγκεκριμένη καταγγελία λόγω παραβάσεως υποβλήθηκε στην Επιτροπή και καταχωρίσθηκε από τη Γενική Γραμματεία της τον Ιανουάριο του 1998. Το παράπονο του καταγγέλλοντος κατά των αρχών της Δανίας ήταν, συνοπτικά, ότι η φορολόγηση των μεταχειρισμένων αυτοκινήτων, που εισάγονταν από άλλα Κράτη Μέλη στη Δανία, αντίκειτο στις διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ περί ελεύθερης κυκλοφορίας. Απαντώντας στον ισχυρισμό του, η Επιτροπή υποστήριξε ότι αιτία της καθυστέρησής της να λάβει οριστική απόφαση για την καταγγελία σχετικά με το Άρθρο 226 Συνθήκης ΕΚ, ήταν μια εκκρεμούσα δικαστική υπόθεση, της οποίας την έκβαση έκρινε σκόπιμο να περιμένει. Ο Διαμεσολαβητής έκανε δεκτό το σκεπτικό της Επιτροπής και υπογράμμισε επιπλέον ότι η Επιτροπή είχε δεσμευθεί να καταλήξει σε απόφαση επί της καταγγελίας σχετικά με τη διαδικασία του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ του καταγγέλλοντος, τον Οκτώβριο του 2001, απόφαση για την οποία θα ενημέρωνε τον καταγγέλλοντα και τον Διαμεσολαβητή.

Στις 15 Φεβρουαρίου 2002, ο καταγγέλλων ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι δεν είχε καμία ενημέρωση από την Επιτροπή σχετικά με την καταγγελία του. Ο Διαμεσολαβητής κάλεσε την Επιτροπή να σχολιάσει τη δήλωση αυτή. Η Επιτροπή απάντησε ότι η καθυστέρηση οφειλόταν στις νέες δικαστικές υποθέσεις και στην παράλειψη ορισμένων Κρατών Μελών να απαντήσουν σε αίτημα υποβολής γνώμης. Η Επιτροπή επαναβεβαίωσε την πρόθεσή της να ενημερώσει τον καταγγέλλοντα για την έκβαση της καταγγελίας του σχετικά με το Άρθρο 226 Συνθήκης ΕΚ, χωρίς όμως αυτή τη φορά να δώσει κάποιο χρονικό πλαίσιο για τα συμπεράσματά της.

Τον Ιούνιο του 2002, ο καταγγέλλων δεν είχε ακόμη ενημερωθεί για πιθανή απόφαση της Επιτροπής ως προς την καταγγελία του σχετικά με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως. Ως εκ τούτου, υπέβαλε στον Διαμεσολαβητή τη δεύτερη αυτή καταγγελία κατά της Επιτροπής.

Στην καταγγελία του, που υποβλήθηκε τον Ιούνιο του 2002, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι, με το να μην καταλήγει σε απόφαση επί των θεμάτων που έθετε στην καταγγελία του σχετικά με το Άρθρο 226 Συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή ενεργούσε ενάντια στις αρχές της χρηστής διοίκησης. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει αμέσως απόφαση επί των θεμάτων που έθετε στην καταγγελία του σχετικά με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι δεν είχε δοθεί απάντηση στα τρία θέματα που έθεσε ο καταγγέλλων:

1 Το πρώτο θέμα αφορούσε στη διασυνοριακή μακροπρόθεσμη εκμίσθωση οχημάτων, τα οποία ταξινομούνται μεν στη Γερμανία, αλλά προορίζονται για χρήση στη Δανία. Η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι έκρινε σκόπιμο να περιμένει την ετυμηγορία του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-451/99 Cura Anlagen GmbH, πριν προχωρήσει σε άλλες πρωτοβουλίες, όσον αφορά τη νομοθετική ρύθμιση σχετικά με τη διασυνοριακή μακροπρόθεσμη εκμίσθωση οχημάτων. Το δικαστήριο εξέδωσε την απόφασή του στις 21 Μαρτίου 2002. Η Επιτροπή επρόκειτο να απευθυνθεί σύντομα σε όλα τα Κράτη Μέλη, ζητώντας να πληροφορηθεί εάν η νομοθεσία τους συνάδει προς την απόφαση αυτή.

2 Το δεύτερο θέμα αφορούσε στη φορολόγηση μεταχειρισμένων αυτοκινήτων που εισάγονται στη Δανία από άλλες χώρες της ΕΕ. Η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα σχετικά με την πρόθεσή της να περιμένει την ετυμηγορία του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-393/98 Gomes Valente. Επιπλέον, η Επιτροπή αποφάσισε να περιμένει και την έκβαση της υπόθεσης C-101/00 Antti Siilin. Η απόφαση επί της τελευταίας υπόθεσης εκδόθηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 2002. Εξάλλου, την 1η Ιουνίου 2002, η Επιτροπή απηύθυνε ανακοίνωση προς όλα τα Κράτη Μέλη, εφιστώντας την προσοχή τους στις συνέπειες της ετυμηγορίας του Δικαστηρίου στην υπόθεση Gomes Valente. Στην απάντησή της στην ανακοίνωση αυτή, η Δανία διαβεβαίωσε την

Επιτροπή ότι η νομοθεσία της βρισκόταν σε συμφωνία με την έκβαση της υπόθεσης Gomes Valente. Ωστόσο, ορισμένα από τα Κράτη Μέλη δεν έχουν ακόμη απαντήσει στην ανακοίνωση. Επειδή η Επιτροπή πιστεύει ότι πρόκειται για ένα θέμα που πρέπει να αντιμετωπιστεί ως μέρος μιας συνολικής στρατηγικής, δεν έχει ακόμη καταφέρει να καταλήξει σε κάποια απόφαση για με την καταγγελία σχετικά με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως.

3 Το τρίτο θέμα αφορούσε στην επαγγελματική επάρκεια των ατόμων, που διενεργούν την εκτίμηση των μεταχειρισμένων αυτοκινήτων, τα οποία εισάγονται στη Δανία. Η εκτίμηση αυτή είναι εξαιρετικά σημαντική για το ύψος του φόρου για την ταξινόμηση, που πρέπει να καταβληθεί για ένα εισαγόμενο μεταχειρισμένο όχημα στη Δανία. Ο καταγγέλλων δε διευκρίνισε, αν αναφερόταν σε ιδιώτες ή σε δημόσιους υπαλλήλους. Η Επιτροπή σκόπευε να επικοινωνήσει μαζί του, προκειμένου να διευκρινίσει το θέμα αυτό. Εξάλλου, δεν ενημερώθηκε για το συγκεκριμένο θέμα παρά μόνο μέσω των εγγράφων, που έστειλε ο καταγγέλλων στον Διαμεσολαβητή. Αν ο καταγγέλλων είχε απευθυνθεί απ' ευθείας στην Επιτροπή, το θέμα θα είχε αντιμετωπιστεί ταχύτερα.

Συνοψίζοντας τη γνώμη της, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν αθέτησε τις υποχρεώσεις της έναντι του καταγγέλλοντος. Ο καταγγέλλων θα ενημερωνόταν προσωπικά σχετικά με την πορεία της καταγγελίας του στην Επιτροπή. Πάντως, η προσέγγιση που επέλεξε η τελευταία είναι η ταυτόχρονη επίλυση του προβλήματος σε όλα τα Κράτη Μέλη με τη συνεργασία τους και με την έκδοση ανακοίνωσης σε απλή και εύληπτη γλώσσα.

Η Επιτροπή τόνισε επίσης ότι, λόγω έλλειψης προσωπικού, υποχρεώθηκε να εστιάσει σε θέματα με σημαντικές οικονομικές και νομικές συνέπειες. Επεσήμανε, επίσης, ότι τα σχετικά ζητήματα είναι ιδιαίτερα σύνθετα και ότι εμπίπτουν σε ένα πεδίο του δικαίου, που δεν έχει ακόμη εναρμονισθεί και για το οποίο οι αποφάσεις του Δικαστηρίου είναι η μοναδική υπάρχουσα νομική αναφορά.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων κλήθηκε να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, σχετικά με τη γνώμη της Επιτροπής. Απέστειλε τρισέλιδη απαντητική επιστολή, συνοδευόμενη από διάφορα δικαιολογητικά, στην οποία ανέφερε συνοπτικά τα εξής:

1 Όσον αφορά τη φορολογική νομοθεσία της Δανίας σχετικά με τη διασυνοριακή μακροπρόθεσμη εκμίσθωση οχημάτων, υπάρχει σχετική απόφαση του Δικαστηρίου και η Επιτροπή οφείλει να υποχρεώσει τη Δανία να συμμορφωθεί με την απόφαση αυτή.

2 Όσον αφορά τη φορολόγηση μεταχειρισμένων αυτοκινήτων, που εισάγονται στη Δανία από άλλες χώρες της ΕΕ, υπάρχουν σήμερα τόσες σαφείς αποφάσεις του Δικαστηρίου, ώστε η Επιτροπή δεν μπορεί πια να αδρανεί, όσον αφορά την υποχρέωση της Δανίας να συμμορφωθεί με τις Κοινοτικές επιταγές, πράγμα που δεν ισχύει σήμερα. Όταν ένα μεταχειρισμένο αυτοκίνητο εισάγεται στη Δανία, η τιμή του εκτιμάται πάντοτε σε πολύ υψηλά επίπεδα. Κι αυτό οδηγεί σε επαχθέστερη φορολόγηση των εισαγόμενων μεταχειρισμένων αυτοκινήτων σε σχέση με τα μεταχειρισμένα οχήματα που πωλήθηκαν ως καινούρια στη Δανία.

3 Όσον αφορά την επαγγελματική επάρκεια των ατόμων που διενεργούν την εκτίμηση μεταχειρισμένων αυτοκινήτων, τα οποία εισάγονται στη Δανία, ο καταγγέλλων έχει επανειλημμένα επικοινωνήσει απευθείας με την Επιτροπή για το θέμα αυτό.

Τέλος, ο καταγγέλλων διερωτήθηκε, γιατί η Επιτροπή δεν αντιμετώπιζε με σοβαρότητα την καταγγελία του τη στιγμή, που οι δανικές αρχές το έκαναν, εξαιρώντας τον από την καταβολή του εν λόγω φόρου έως το τέλος του 2003.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Ισχυρισμός για καθυστέρηση στη λήψη απόφασης επί της καταγγελίας σχετικά με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως

1.1 Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι, με το να μην καταλήγει σε απόφαση επί των θεμάτων, που έθετε στην καταγγελία του σχετικά με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως, η Επιτροπή ενεργούσε ενάντια στις αρχές της χρηστής διοίκησης. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει αμέσως απόφαση επί των θεμάτων που έθετε στην εν λόγω καταγγελία του.

1.2 Η Επιτροπή υποστήριξε ότι δεν αθέτησε τις υποχρεώσεις της έναντι του καταγγέλλοντος. Δεδομένου ότι η προσέγγιση που επέλεξε η Επιτροπή, είναι η επίλυση των προβλημάτων που συνδέονται με τη φορολόγηση των αυτοκινήτων ταυτόχρονα σε όλα τα Κράτη Μέλη, δεν έχει ακόμη καταφέρει να καταλήξει σε κάποια απόφαση σχετικά με την καταγγελία του καταγγέλλοντος. Πάντως, ο καταγγέλλων θα ενημερωθεί προσωπικά σχετικά με την πορεία της καταγγελίας του στην Επιτροπή. Η Επιτροπή επεσήμανε, επίσης, ότι το εν λόγω ζήτημα είναι ιδιαίτερα σύνθετο και ότι εμπίπτει σε ένα πεδίο του δικαίου, που δεν έχει ακόμη εναρμονισθεί.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η καταγγελία σχετικά με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως του καταγγέλλοντος καταχωρίσθηκε από τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής τον Ιανουάριο του 1998. Στο πλαίσιο της αυτεπάγγελτης έρευνας του Διαμεσολαβητή, με θέμα τις διοικητικές διαδικασίες για τον χειρισμό των καταγγελιών, που αφορούν σε παραβάσεις του Κοινοτικού Δικαίου από τα Κράτη Μέλη (αριθ. αναφοράς 303/97/PD)[69], η Επιτροπή ανέλαβε τη δέσμευση είτε να κλείνει τον φάκελο της καταγγελίας είτε να κινεί την επίσημη διαδικασία του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ, το πολύ εντός έτους από την ημερομηνία καταχώρισης της καταγγελίας, με εξαίρεση ειδικές περιπτώσεις, που πρέπει να αιτιολογούνται[70].

1.4 Στην απόφασή του επί της προηγούμενης καταγγελίας του καταγγέλλοντος (801/2000/(ΜΕ)ΡΒ), η οποία αφορούσε σε παράλειψη της Επιτροπής να απαντήσει στην καταγγελία του σχετικά με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως, ο Διαμεσολαβητής δε διαπίστωσε κρούσμα κακοδιοίκησης, διότι δέχθηκε ότι η Επιτροπή ανέμενε την έκβαση υποθέσεων, που εκκρεμούσαν στο Δικαστήριο, πριν απαντήσει οριστικά στον καταγγέλλοντα. Επεσήμανε, επίσης, ότι η Επιτροπή είχε δεσμευθεί ότι θα κατέληγε σε απόφαση σχετικά με την εν λόγω καταγγελία τον Οκτώβριο του 2001 και ότι θα ενημέρωνε σχετικά τον καταγγέλλοντα.

1.5 Φαίνεται ότι το Δικαστήριο εξέδωσε αποφάσεις στις υποθέσεις που ενδιέφεραν την Επιτροπή. Εντούτοις, η τελευταία δεν έχει λάβει ακόμη απόφαση σχετικά με την εικαζόμενη παράβαση, παρά τη δέσμευσή της ότι θα το έπραττε τον Οκτώβριο του 2001. Η Επιτροπή αιτιολόγησε την αθέτηση της δέσμευσής της, υποστηρίζοντας ότι προτίμησε να ακολουθήσει μια συνολική προσέγγιση των προβλημάτων, που συνδέονται με τη φορολόγηση των αυτοκινήτων και ότι σκοπός της είναι η ταυτόχρονη επίλυση του προβλήματος σε όλα τα Κράτη Μέλη με συνεργασία και με την έκδοση ανακοίνωσης σε απλή και εύληπτη γλώσσα. Η Επιτροπή επεσήμανε, επίσης, ότι το ζήτημα αυτό εμπίπτει σε ένα πεδίο του δικαίου, το οποίο δεν έχει ακόμη εναρμονισθεί.

1.6 Οι αρχές της ορθής διοικητικής πρακτικής υπαγορεύουν τον σεβασμό των νόμιμων και εύλογων προσδοκιών, τις οποίες τρέφουν οι πολίτες, με βάση το πώς έχει ενεργήσει το όργανο στο παρελθόν[71]. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι οι εξηγήσεις της Επιτροπής σχετικά με τους

69 Βλέπε την Ετήσια Έκθεση του Διαμεσολαβητή για το 1997, σ. 270.

70 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι ο εν λόγω κανόνας του ενός έτους θεσπίζεται επισήμως στο σημείο 8 του παραρτήματος στην Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τον Ευρωπαίο μεσολαβητή όσον αφορά τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα στον τομέα των παραβάσεων του Κοινοτικού Δικαίου (COM(2002) 141 τελικό), 2002 ΕΕ C 244/5.

71 Πρβλ. άρθρο 10, παράγραφος 2, του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην απόφασή του C5-0438/2000 της 6ης Σεπτεμβρίου 2001 (διατίθεται στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή: http://www.euro-ombudsman.eu.int).

λόγους, που δεν της επέτρεψαν να καταλήξει σε απόφαση τον Οκτώβριο του 2001, παρά τη σχετική δέσμευσή της, δεν ήταν αβάσιμες. Ωστόσο, ο καταγγέλλων θα μπορούσε εύλογα να περιμένει από την Επιτροπή να τον ενημερώσει τον Οκτώβριο του 2001 ότι δεν ήταν σε θέση να εκπληρώσει τη δέσμευσή της παρέχοντας τις σχετικές εξηγήσεις. Η παράλειψη της Επιτροπής να ενεργήσει με τον τρόπο αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε αναγκαία τη διατύπωση της ακόλουθης κριτικής παρατήρησης.

1.7 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε, επίσης, ότι ο καταγγέλλων μπορεί στο μέλλον να υποβάλει νέα καταγγελία στον Διαμεσολαβητή, εάν η Επιτροπή καθυστερήσει περαιτέρω τη λήψη απόφασης για την καταγγελία του σχετικά με τη διαδικασία του Άρθρο 226 Συνθήκης ΕΚ.

2 Συμπέρασμα

Με βάση την έρευνα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στο πλαίσιο της παρούσας καταγγελίας, κρίθηκε αναγκαίο να διατυπωθεί η ακόλουθη κριτική παρατήρηση:

Οι αρχές της ορθής διοικητικής πρακτικής υπαγορεύουν τον σεβασμό των νόμιμων και εύλογων προσδοκιών, τις οποίες τρέφουν οι πολίτες, με βάση το πώς έχει ενεργήσει το όργανο στο παρελθόν.[72] Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι οι εξηγήσεις της Επιτροπής σχετικά με τους λόγους, που δεν της επέτρεψαν να καταλήξει σε απόφαση τον Οκτώβριο του 2001, παρά τη σχετική δέσμευσή της, δεν ήταν αβάσιμες. Ωστόσο, ο καταγγέλλων θα μπορούσε εύλογα να περιμένει από την Επιτροπή να τον ενημερώσει τον Οκτώβριο του 2001 ότι δεν ήταν σε θέση να εκπληρώσει τη δέσμευσή της, παρέχοντας τις σχετικές εξηγήσεις. Η παράλειψη της Επιτροπής να ενεργήσει με τον τρόπο αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.

Υπό το φως των εξηγήσεων που δόθηκαν από την Επιτροπή σχετικά με την καθυστέρηση της έρευνας επί της καταγγελίας, που είχε υποβάλει ο καταγγέλλων, και της νέας δέσμευσής της να ενημερώσει τον καταγγέλλοντα σχετικά με την έκβαση, δεν κρίθηκε σκόπιμο να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός του ζητήματος. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΜΕΡΟΛΗΠΤΙΚΗ ΡΗΤΡΑ ΣΕ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1523/2002/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Το καλοκαίρι του 2002, η Επιτροπή δημοσίευσε προκηρύξεις για δύο γενικούς διαγωνισμούς, έναν για υπαλλήλους διοικήσεως (COM/A/1/02) και έναν για αναπληρωτές υπαλλήλους διοικήσεως (COM/A/2/02) στους τομείς της γεωργίας, της αλιείας και του περιβάλλοντος[73].

Σύμφωνα με την προκήρυξη του δεύτερου διαγωνισμού, οι υποψήφιοι έπρεπε να είναι κάτοχοι πανεπιστημιακού πτυχίου, αλλά δεν χρειαζόταν να διαθέτουν επαγγελματική εμπειρία. Ωστόσο, η προκήρυξη περιείχε την ακόλουθη διάταξη (σημείο Α.ΙΙ.2.β): «Δεκτοί στον διαγωνισμό θα γίνονται όσοι έχουν λάβει το πανεπιστημιακό πτυχίο που απαιτείται για τη συμμετοχή τους μετά τις 27 Σεπτεμβρίου 1997».

72 Πρβλ. άρθρο 10, παράγραφος 2, του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην απόφασή του C5-0438/2000 της 6ης Σεπτεμβρίου 2001 (διατίθεται στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή: http://www.euro-ombudsman.eu.int).

73 2002 ΕΕ C 177A/13.

Στην καταγγελία που υπέβαλε στον Διαμεσολαβητή τον Αύγουστο του 2002, ο καταγγέλλων (υπάλληλος της Επιτροπής) υποστήριξε ότι ο όρος, που περιέχονταν στο σημείο Α.ΙΙ.2.β της προκήρυξης του διαγωνισμού, συνιστούσε σαφές κρούσμα διάκρισης λόγω ηλικίας. Εξέφρασε την άποψη ότι το θέμα αυτό είχε ήδη επιλυθεί.

Φαίνεται ότι ο καταγγέλλων αναφερόταν έμμεσα με τον τρόπο αυτό στην απόφαση του Διαμεσολαβητή με ημερομηνία 27 Ιουνίου 2002 επί της υπόθεσης OI/2/2001/(BB)/OV. Στην εν λόγω απόφαση, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι ο Πρόεδρος της Επιτροπής τον ενημέρωσε για την απόφαση που έλαβε η Επιτροπή στις 10 Απριλίου 2002 να καταργήσει τα όρια ηλικίας για όλους τους διαγωνισμούς, που οργανώνονται από την Επιτροπή, η οποία ήταν άμεσα εφαρμοστέα.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή διατύπωσε, κατά κύριο λόγο, τις εξής παρατηρήσεις:

Ο διαγωνισμός COM/A/1/02 για υπαλλήλους διοικήσεως έπρεπε να εξεταστεί από κοινού με τον διαγωνισμό COM/A/2/02 για αναπληρωτές υπαλλήλους διοικήσεως. Για τον δεύτερο διαγωνισμό (COM/A/2/02) δεν απαιτούνταν επαγγελματική εμπειρία, αλλά οι υποψήφιοι έπρεπε να έχουν πάρει το πανεπιστημιακό τους πτυχίο μετά τις 27 Σεπτεμβρίου 1997 ή έναν μεταπτυχιακό τίτλο άμεσα συνδεδεμένο με τους σχετικούς τομείς δραστηριότητας, μετά τις 27 Σεπτεμβρίου 1999. Για τον διαγωνισμό COM/A/1/02, η ημερομηνία του πτυχίου δεν είχε σημασία και η μοναδική απαίτηση ήταν ότι οι υποψήφιοι έπρεπε, στις 27 Σεπτεμβρίου 2002 (καταληκτική ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων), να διαθέτουν τρία τουλάχιστον έτη επαγγελματικής εμπειρίας στα σχετικά καθήκοντα.

Η ρήτρα περί πρόσφατων πτυχίων που ίσχυε στον εν λόγω διαγωνισμό ήταν ευρύτερη από ό,τι σε προηγούμενους διαγωνισμούς, υπό την έννοια ότι το πτυχίο, που εξασφάλιζε πρόσβαση στον διαγωνισμό, έπρεπε να έχει αποκτηθεί έως και πέντε έτη πριν από την καταληκτική ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων (αντί για τρία έτη που ήταν στο παρελθόν). Κατά δεύτερον, η εν λόγω προκήρυξη διαγωνισμού προέβλεπε έναν εναλλακτικό όρο επιλεξιμότητας και, συγκεκριμένα, την απόκτηση μεταπτυχιακού τίτλου εντός της τελευταίας τριετίας. Ο τίτλος αυτός δεν έπρεπε, υποχρεωτικά, να είχε αποκτηθεί αμέσως μετά το πρώτο πτυχίο, αλλά μπορούσε να είναι αποτέλεσμα συμπληρωματικής εκπαίδευσης στη διάρκεια της σταδιοδρομίας του υποψηφίου (ακόμη και πέντε, δέκα ή δεκαπέντε έτη μετά την έναρξη της επαγγελματικής του ζωής).

Ο εν λόγω διαγωνισμός αφορούσε θέσεις Α8 (αναπληρωτές υπάλληλοι διοικήσεως), που είναι η βασική θέση στο βαθμό Α. Ο όρος για πρόσφατο πτυχίο απέρρεε από το χαρακτήρα των προσφερόμενων θέσεων, όπως έχει υποδείξει και ο Διαμεσολαβητής στα συμπεράσματά του, στο σημείο 1.4 της κοινής απόφασής του επί των καταγγελιών 428/98/JMA και 464/98/JMA[74]. Στις περιπτώσεις προσλήψεων στους βασικούς βαθμούς, η Επιτροπή απαιτούσε πρόσφατες ή «φρέσκιες» γνώσεις.

[74] Το σημείο 1.4 της παρούσας απόφασης (με ημερομηνία 21 Ιουλίου 2000) ορίζει τα εξής: Η Επιτροπή αιτιολόγησε την εφαρμογή της εν λόγω ρήτρας βασιζόμενη στο χαρακτήρα και στα καθήκοντα με τα είναι επιφορτισμένη η θέση του αναπληρωτή υπαλλήλου διοικήσεως. Εφόσον οι υπάλληλοι Α8 δεν χρειάζεται να έχουν καμία σχετική επαγγελματική εμπειρία πριν από την πρόσληψή τους στην Επιτροπή, η τελευταία όρισε μια ημερομηνία – συνήθως όχι περισσότερο από 2 ή 3 έτη πριν από τον διαγωνισμό –ολοκλήρωσης των σπουδών τους. Το «πρόσφατο» του πτυχίου τους εμφανίστηκε, συνεπώς, ως ειδικός ένας όρος με βάση το χαρακτήρα των προσφερόμενων θέσεων. Το σημείο 1.5 αναφέρει τα εξής: Με βάση το χαρακτήρα των καθηκόντων που ανατίθενται στους αναπληρωτές υπαλλήλους διοικήσεως και λαμβάνοντας υπόψη ότι η πρόσληψή τους γινόταν πάντοτε μεταξύ των πρόσφατα αποφοιτησάντων φοιτητών πανεπιστημίου, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε εύλογα τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή. Επίσης, οι περιορισμοί που επιβάλλει η συγκεκριμένη διάταξη κρίνονται αναλογικοί σε σχέση με τον επιδιωκόμενο στόχο, ο οποίος συνίσταται στο να μπορέσει η Επιτροπή να εντοπίσει ευκολότερα τους κατάλληλους υποψήφιους Α8.

Το επιχείρημα ότι η ρήτρα περί πρόσφατων πτυχίων συνιστούσε διακριτική μεταχείριση λόγω ηλικίας θεμελιωνόταν στην υπόθεση ότι μόνον οι νέοι κάνουν σπουδές. Ωστόσο, άτομα μεγαλύτερης ηλικίας, που ξεκίνησαν τις σπουδές τους στη διάρκεια της επαγγελματικής σταδιοδρομίας τους, πληρούσαν την απαίτηση, όπως ακριβώς και οι νέοι.

Επιπλέον, δεδομένου ότι ο εν λόγω διαγωνισμός διενεργήθηκε παράλληλα με τον διαγωνισμό COM/A/1/02, όποιος δεν είχε αποκτήσει το πρώτο του πτυχίο εντός της τελευταίας πενταετίας, μπορούσε να υποβάλει αίτηση για τον διαγωνισμό COM/A/1/02.

Συνεπώς, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, ενεργώντας προς το συμφέρον της υπηρεσίας και σε συνάφεια με τις θέσεις που θα κάλυπτε ο εν λόγω διαγωνισμός, είχε τη νόμιμη και θεμιτή δυνατότητα να επιβάλει τον συναφή όρο.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του σχετικά με την καταγγελία του, ο καταγγέλλων επέμεινε. Διερωτήθηκε πώς ένας υποψήφιος που πήρε το δίπλωμά του πριν από τεσσερισήμισι έτη θεωρούνταν κάτοχος πρόσφατου πτυχίου, ενώ κάποιος που είχε πάρει το πτυχίο του πριν από πεντέμισι έτη αποκλειόταν από τον διαγωνισμό. Ο καταγγέλλων υποστήριξε επίσης ότι υπό το φως της ταχείας τεχνολογικής και επιστημονικής εξέλιξης, το διάστημα από την απόκτηση του πρόσφατου πτυχίου έπρεπε μάλλον να συρρικνωθεί παρά να αυξηθεί. Κατά την άποψή του, ο όρος έπρεπε να καταργηθεί τελείως και οι «φρέσκιες» γνώσεις να ελέγχονται στη διάρκεια του ίδιου του διαγωνισμού.

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, όσοι σπουδάζουν είναι, όχι στο σύνολο τους, αλλά στην πλειονότητά τους, νέοι. Συνεπώς, ένας όρος, όπως ο διαφιλονικούμενος στην παρούσα υπόθεση, απέκλειε κυρίως άτομα μεγαλύτερης ηλικίας και, ως εκ τούτου, συνιστούσε, κατά την άποψή του, διάκριση λόγω ηλικίας.

Ο καταγγέλλων προσέθεσε ότι το γεγονός, πως ο εν λόγω διαγωνισμός διενεργούνταν παράλληλα με τον διαγωνισμό COM/A/1/02, δεν άλλαζε κάτι, καθώς ο δεύτερος αυτός διαγωνισμός προϋπέθετε τριετή επαγγελματική εμπειρία και, επομένως, απέκλειε πολλές κατηγορίες πτυχιούχων.

Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, ο εν λόγω όρος συνιστούσε επίσης διάκριση λόγω φύλου. Επεσήμανε ότι μια γυναίκα που πήρε το πτυχίο της έξι ή περισσότερα έτη πριν από τη σχετική ημερομηνία και που, ακολούθως, έγινε μητέρα, τιμωρούνταν με αποκλεισμό της από τον διαγωνισμό. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι σε προηγούμενο διαγωνισμό (COM/LA/9/99), η Επιτροπή είχε προστατεύσει αυτές τις κατηγορίες προσώπων.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΕΣ

Έπειτα από προσεκτική εξέταση της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, κρίθηκε απαραίτητη η διεξαγωγή περαιτέρω ερευνών. Ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε αντίγραφο των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος στην Επιτροπή και ζήτησε τη γνώμη της σχετικά με τον περαιτέρω ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, σύμφωνα με τον οποίο ο σχετικός όρος συνιστούσε επίσης διάκριση λόγω φύλου.

Η δεύτερη γνώμη της Επιτροπής

Στη δεύτερη γνώμη της, η Επιτροπή διατύπωσε τα ακόλουθα σχόλια:

Σκοπός της Επιτροπής, όταν οργάνωσε τον διαγωνισμό COM/A/1/02 για υπαλλήλους διοικήσεως και τον διαγωνισμό COM/A/2/02 για αναπληρωτές υπαλλήλους διοικήσεως, ήταν να διασφαλίσει μια ισορροπία ανάμεσα στην πρόσληψη υπαλλήλων (ανδρών και γυναικών) με μια ορισμένη πιστοποιημένη επαγγελματική εμπειρία και υπαλλήλων (ανδρών και γυναικών) με πιο πρόσφατες γνώσεις. Ήταν, ασφαλώς, αλήθεια ότι υπήρχαν άτομα (άνδρες και γυναίκες) που δεν είχαν λάβει το πτυχίο τους μετά την ημερομηνία που οριζόταν στην προκήρυξη του

διαγωνισμού ή που δεν είχαν την απαιτούμενη επαγγελματική εμπειρία. Όμως, αυτό δεν συνιστούσε διάκριση, ούτε λόγω ηλικίας, ούτε μεταξύ ανδρών και γυναικών. Οι διαγωνισμοί δεν θεωρούνταν ανοικτοί σε όλους τους υποψήφιους που είχαν πάρει το πτυχίο τους μετά τη διεξαγωγή του τελευταίου γενικού διαγωνισμού. Γεγονός είναι ότι η Επιτροπή και τα λοιπά θεσμικά όργανα διοργανώνουν τους διαγωνισμούς τους για πρόσληψη υπαλλήλων με βάση τις ανάγκες των υπηρεσιών τους. Για αυτό το σκοπό, διαθέτουν μεγάλη διακριτική ευχέρεια, υπό την προϋπόθεση ότι εφαρμόζουν τις γενικές διατάξεις του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Ήταν, συνεπώς, πολύ φυσικό οι προκηρύξεις των διαγωνισμών να διαφέρουν μεταξύ τους, ανάλογα με τα χαρακτηριστικά των υπαλλήλων που επιθυμούσε να προσλάβει η Επιτροπή.

Η προκήρυξη του διαγωνισμού COM/LA/9/99, που είχε δημοσιευθεί το 1999, προέβλεπε παρεκκλίσεις από την καταληκτική ημερομηνία για την απόκτηση του σχετικού πτυχίου για τους υποψήφιους, που είχαν υπηρετήσει υποχρεωτική στρατιωτική υπηρεσία, που απείχαν από την έμμισθη απασχόληση για διάστημα ενός τουλάχιστον έτους χωρίς διακοπή, προκειμένου να φροντίσουν ανήλικο τέκνο (ο καταγγέλλων αναφερόταν ενδεχομένως σε αυτή την περίπτωση) ή που είχαν κάποια φυσική αναπηρία. Παρόλο που αυτές οι ρήτρες παρέκκλισης δεν περιλαμβάνονταν πλέον στις προκηρύξεις των διαγωνισμών που δημοσιεύονταν από την Επιτροπή, τα κριτήρια επιλεξιμότητας είχαν επίσης αλλάξει σε σύγκριση με παλαιότερες προκηρύξεις διαγωνισμών. Π.χ., ο διαγωνισμός, στον οποίο αναφέρθηκε ο καταγγέλλων, συνέχιζε να προβλέπει όριο ηλικίας (45 έτη).

Οι διαφορές ανάμεσα στις διάφορες προκηρύξεις διαγωνισμών δεν συνιστούν διάκριση ούτε μη συμμόρφωση με την αρχή της ισότητας των ευκαιριών. Τα κριτήρια και οι όροι που ορίζονται στην προκήρυξη του διαγωνισμού COM/A/2/02 ίσχυαν κατά τον ίδιο τρόπο για όλους τους υποψήφιους, που βρίσκονταν στην ίδια θέση, ανεξάρτητα από το αν ήταν άνδρες ή γυναίκες.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων δε διατύπωσε παρατηρήσεις.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Ισχυρισμός περί διάκρισης λόγω ηλικίας στον διαγωνισμό COM/A/2/02

1.1 Το καλοκαίρι του 2002, η Επιτροπή προκήρυξε διαγωνισμό για αναπληρωτές υπαλλήλους διοικήσεως (COM/A/2/02) στους τομείς της γεωργίας, της αλιείας και του περιβάλλοντος. Οι υποψήφιοι έπρεπε να είναι κάτοχοι πανεπιστημιακού πτυχίου, αλλά δεν χρειαζόταν να διαθέτουν επαγγελματική εμπειρία. Ωστόσο, η προκήρυξη περιείχε την ακόλουθη διάταξη (σημείο Α.ΙΙ.2.β): «Δεκτοί στον διαγωνισμό θα γίνονται όσοι έχουν λάβει το πανεπιστημιακό πτυχίο που απαιτείται για τη συμμετοχή τους μετά τις 27 Σεπτεμβρίου 1997». Ο καταγγέλλων (υπάλληλος της Επιτροπής) υποστήριξε ότι ο όρος αυτός συνιστούσε διάκριση λόγω ηλικίας.

1.2 Η Επιτροπή τόνισε ότι δεκτοί στον διαγωνισμό γίνονταν, επίσης, όσοι είχαν αποκτήσει μεταπτυχιακό τίτλο, άμεσα συνδεδεμένο με τους σχετικούς τομείς δραστηριότητας, μετά τις 27 Σεπτεμβρίου 1999. Κατά την άποψη της Επιτροπής, ο εν λόγω διαγωνισμός και ο διαγωνισμός COM/A/1/02 για υπαλλήλους διοικήσεως, που προκηρύχθηκαν την ίδια ημερομηνία, έπρεπε να εξεταστούν από κοινού. Για τον διαγωνισμό COM/A/1/02, η ημερομηνία του πτυχίου δεν είχε σημασία και η μοναδική απαίτηση ήταν ότι οι υποψήφιοι έπρεπε, στις 27 Σεπτεμβρίου 2002 (καταληκτική ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων), να διαθέτουν τρία τουλάχιστον έτη επαγγελματικής εμπειρίας στα σχετικά καθήκοντα. Δεδομένου ότι ο εν λόγω διαγωνισμός διενεργήθηκε παράλληλα με τον διαγωνισμό COM/A/1/02, όποιος δεν είχε αποκτήσει το πρώτο του πτυχίο εντός της τελευταίας πενταετίας, μπορούσε να υποβάλει αίτηση για τον διαγωνισμό COM/A/1/02. Σύμφωνα με την Επιτροπή, η απαίτηση για πρόσφατα αποκτηθέν πτυχίο απέρρεε από το χαρακτήρα των προσφερόμενων θέσεων και στην περίπτωση προσλήψεων στους βασικούς βαθμούς η Επιτροπή απαιτούσε πρόσφατες ή «φρέσκιες» γνώσεις. Η Επιτροπή επεσήμανε επίσης ότι η ρήτρα περί πρόσφατων πτυχίων, που ίσχυε στον εν λόγω διαγωνισμό,

ήταν ευρύτερη από ό,τι σε προηγούμενους διαγωνισμούς, υπό την έννοια ότι το πτυχίο που εξασφάλιζε πρόσβαση στον διαγωνισμό έπρεπε να έχει αποκτηθεί έως και πέντε έτη πριν από την καταληκτική ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων (αντί για τρία έτη που ήταν στο παρελθόν).

1.3 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι ο εν λόγω διαγωνισμός αφορούσε σε θέσεις Α8 (αναπληρωτές υπάλληλοι διοικήσεως), που είναι η βασική θέση στον βαθμό Α, και δεν απαιτούσε προηγούμενη επαγγελματική εμπειρία. Τόνισε, επίσης, ότι τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της ΕΕ οργανώνουν τους διαγωνισμούς τους για πρόσληψη υπαλλήλων με βάση τις ανάγκες των υπηρεσιών τους και ότι, προς τούτο, διαθέτουν μεγάλη διακριτική ευχέρεια, υπό την προϋπόθεση ότι εφαρμόζουν τις γενικές διατάξεις του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης και τις λοιπές νομοθετικές διατάξεις δεσμευτικού χαρακτήρα. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η απαίτηση της Επιτροπής οι υποψήφιοι για θέσεις Α8 να είναι κάτοχοι πρόσφατου πανεπιστημιακού πτυχίου, βρίσκεται εντός των ορίων της νόμιμης εξουσίας της.[75] Το ίδιο ισχύει και για την απόφαση της Επιτροπής να ορίσει στα πέντε έτη το διάστημα, εντός του οποίου έπρεπε να έχει αποκτηθεί το πτυχίο.

1.4 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε επίσης ότι η ρήτρα περί προσφάτων πτυχίων, που ίσχυε στον εν λόγω διαγωνισμό, ήταν ευρύτερη από αντίστοιχες διατάξεις σε παλαιότερους διαγωνισμούς και ότι η Επιτροπή, παράλληλα με τον εν λόγω διαγωνισμό, οργάνωσε, επίσης, τον διαγωνισμό COM/A/1/02 για υπαλλήλους διοικήσεως. Έτσι, οι υποψήφιοι που είχαν αποκτήσει το πανεπιστημιακό τους πτυχίο στις ή πριν από τις 27 Σεπτεμβρίου 1997, αλλά διέθεταν τρίχρονη επαγγελματική εμπειρία στα σχετικά καθήκοντα, μπορούσαν να συμμετάσχουν στο διαγωνισμό COM/A/1/02.

1.5 Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής, όσον αφορά τον αρχικό ισχυρισμό του καταγγέλλοντος.

2 Ισχυρισμός περί διάκρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών στον διαγωνισμό COM/A/2/02

2.1 Στις παρατηρήσεις του επί της γνώμης της Επιτροπής, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η σχετική ρήτρα στην προκήρυξη του διαγωνισμού COM/A/2/02 συνιστούσε επίσης διάκριση λόγω φύλου[76]. Κατά την άποψή του, μια γυναίκα που πήρε το πτυχίο της έξι ή περισσότερα έτη πριν από τη σχετική ημερομηνία και που. ακολούθως, έγινε μητέρα, τιμωρούνταν με αποκλεισμό της από τον διαγωνισμό. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι σε προηγούμενο διαγωνισμό (COM/LA/9/99), η Επιτροπή είχε προβλέψει εξαιρέσεις για τις περιπτώσεις αυτές.

2.2 Η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού COM/LA/9/99 προέβλεπε παρεκκλίσεις από την ημερομηνία-όριο για την απόκτηση του σχετικού πτυχίου και, συγκεκριμένα, για τους υποψήφιους που απείχαν από την έμμισθη απασχόληση για διάστημα ενός, τουλάχιστον, έτους χωρίς διακοπή, προκειμένου να φροντίσουν ένα ανήλικο παιδί, ενώ η προκήρυξη του διαγωνισμού COM/A/2/02 δεν περιελάμβανε ανάλογη διάταξη. Υποστήριξε, ωστόσο, ότι οι διαφορές ανάμεσα σε διαφορετικές προκηρύξεις διαγωνισμών δεν συνιστούν διάκριση ούτε μη συμμόρφωση με την αρχή της ισότητας των ευκαιριών. Η Επιτροπή υπογράμμισε, ακόμη, ότι τα κριτήρια επιλεξιμότητας είχαν επίσης αλλάξει και ότι ο διαγωνισμός στον οποίο αναφέρθηκε ο καταγγέλλων συνέχιζε να προβλέπει όριο ηλικίας (45 έτη), ενώ η προκήρυξη του εν λόγω διαγωνισμού δεν περιλάμβανε ανάλογη διάταξη.

2.3 Οι αρχές της ορθής διοικητικής πρακτικής υπαγορεύουν τη διασφάλιση ίσων ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών κατά τον καθορισμό των όρων, που πρέπει να πληρούνται από

[75] Πρβλ. την απόφαση του Διαμεσολαβητή επί των καταγγελιών 428/98/JMA και 464/98/JMA με ημερομηνία 21 Ιουλίου 2000 και την απόφασή του επί της καταγγελίας 1536/2002/OV με ημερομηνία 28 Μαρτίου 2003 (που αφορούσε επίσης τον διαγωνισμό COM/A/2/02).

[76] Πρέπει να σημειωθεί ότι δε διατυπώθηκε ανάλογος ισχυρισμός στις καταγγελίες 428/98/JMA, 464/98/JMA ή 1536/2002/OV (βλέπε προηγούμενη υποσημείωση).

τους υποψήφιους στους διαγωνισμούς, οι οποίοι οργανώνονται από τα Κοινοτικά θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς. Δεδομένου ότι οι γυναίκες εξακολουθούν να είναι αυτές που, κατά κύριο λόγο, αναλαμβάνουν τη φροντίδα των ανήλικων παιδιών, οι όροι αυτοί πρέπει να λαμβάνουν επαρκώς υπόψη τα ειδικά προβλήματα, που μπορεί να προκύψουν λόγω αυτού του φαινομένου. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι υπήρχε σημαντική διαφορά ως προς αυτό το σημείο μεταξύ του διαγωνισμού που απασχολεί την παρούσα καταγγελία και ενός παλαιότερου διαγωνισμού της Επιτροπής. Η προκήρυξη του διαγωνισμού COM/LA/9/99 προέβλεπε ότι σε τέτοιες περιπτώσεις η ημερομηνία-όριο (δηλαδή η ημερομηνία μετά την οποία έπρεπε να έχει αποκτηθεί το πανεπιστημιακό πτυχίο) μπορούσε να παραταθεί με βάση την περίοδο που το άτομο έμεινε εκτός εργασίας έως και δύο έτη για κάθε παιδί και για ένα μέγιστο διάστημα πέντε ετών συνολικά. Αν και είναι αλήθεια ότι οι απλές διαφορές μεταξύ προκηρύξεων διαγωνισμών δεν αποτελούν απόδειξη διακριτικής μεταχείρισης, είναι γεγονός ότι η Επιτροπή δεν φαίνεται να έλαβε τα μέτρα της για την εξυπηρέτηση των γυναικών που βρίσκονταν σε ανάλογη κατάσταση. Ως αποτέλεσμα, μια γυναίκα που είχε πάρει το πτυχίο της στις ή λίγο πριν από τις 27 Σεπτεμβρίου 1997 και που ακολούθως άφησε την εργασία της για να αναθρέψει τα παιδιά της ήταν πιθανό να βρεθεί σε μειονεκτική θέση έναντι των ανδρών υποψηφίων, καθώς δεν μπορούσε να λάβει μέρος ούτε στον εν λόγω διαγωνισμό ούτε (εκτός εάν είχε, παρόλα αυτά αποκτήσει τριετή επαγγελματική εμπειρία) στον διαγωνισμό COM/A/1/02.

2.4 Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή δεν έδωσε ικανοποιητική εξήγηση για το γεγονός ότι τα ειδικά αυτά προβλήματα δεν ελήφθησαν καθόλου υπόψη στον εν λόγω διαγωνισμό, παρόλο που πρέπει να της ήταν γνωστά, όπως φαίνεται από την προκήρυξη του διαγωνισμού COM/LA/9/99. Το γεγονός ότι ο εν λόγω διαγωνισμός διαφέρει από τους προηγούμενους ως προς το ότι δεν περιλαμβάνει όριο ηλικίας, όσο αξιέπαινο και αν είναι ως αλλαγή, δεν επανορθώνει την παράλειψη αυτή.

2.5 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, μη λαμβάνοντας επαρκώς υπόψη την κατάσταση των γυναικών που ανατρέφουν παιδιά κατά τη σύνταξη της προκήρυξης του διαγωνισμού COM/A/1/02, η Επιτροπή δε διασφάλισε την ισότητα ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης και ο Διαμεσολαβητής έκρινε αναγκαία τη διατύπωση κριτικής παρατήρηση.

3 Συμπέρασμα

Με βάση την έρευνα του Διαμεσολαβητή στο πλαίσιο της παρούσας καταγγελίας, κρίθηκε αναγκαίο να διατυπωθεί η ακόλουθη κριτική παρατήρηση:

Οι αρχές της ορθής διοικητικής πρακτικής υπαγορεύουν τη διασφάλιση ίσων ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών κατά τον καθορισμό των όρων, που πρέπει να πληρούνται από τους υποψήφιους στους διαγωνισμούς, οι οποίοι οργανώνονται από τα Κοινοτικά θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς. Στην παρούσα υπόθεση, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, με το να μη λάβει επαρκώς υπόψη την κατάσταση των γυναικών, που ανατρέφουν παιδιά, κατά τη σύνταξη της προκήρυξης του διαγωνισμού COM/A/1/02, η Επιτροπή δε διασφάλισε την ισότητα ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.

Δεδομένου ότι η ανωτέρω πτυχή της υπόθεσης αφορούσε διαδικασίες, συνδεόμενες με συγκεκριμένα περιστατικά του παρελθόντος, δεν κρίθηκε σκόπιμο να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός του ζητήματος. Ενόψει του γεγονότος ότι είναι πιθανό οι περισσότεροι διαγωνισμοί στο μέλλον να διοργανώνονται όχι από την Επιτροπή αλλά από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού, ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε σκόπιμη ούτε την υποβολή σχεδίου σύστασης. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΜΗ ΣΥΝΕΠΗΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΕ ΜΕΛΕΤΗ ΜΕ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΙΣ ΦΩΚΙΕΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 754/2003/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Ιστορικό

Η παρούσα καταγγελία υποβάλλεται σε συνέχεια δύο παλαιότερων καταγγελιών (836/2002/GG και 1574/2002/GG) που υποβλήθηκαν το 2002.

Τα σχετικά με τις παλαιότερες καταγγελίες γεγονότα έχουν ως εξής:

Ο καταγγέλλων ήταν υπάλληλος του Irish Sea Fisheries Board (εφεξής «Board»), ιρλανδικής αρχής. Το Board είχε συνάψει σύμβαση (αριθμός αναφοράς PEM/93/06) με τη Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) XIV (Αλιεία) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στο πλαίσιο της οποίας είχε αναλάβει να διενεργήσει έρευνα με αντικείμενο «Η φυσική αλληλεπίδραση ανάμεσα στις γκρίζες φώκιες και στα αλιευτικά εργαλεία». Ο καταγγέλλων ήταν ο αρμόδιος επιστήμονας αυτής της σύμβασης έρευνας.

Όπως όριζε το Άρθρο 3 («Εκθέσεις και έγγραφα») της σύμβασης, οι εργασίες του αναδόχου στο πλαίσιο της σύμβασης θα αποτελούσαν αντικείμενο εκθέσεων, η εκπόνηση των οποίων θα γινόταν σύμφωνα με το παράρτημα III. Σε αυτό περιγραφόταν αναλυτικά η διάρθρωση της τελικής έκθεσης και καθοριζόταν ότι το σχέδιο (τελικής) έκθεσης έπρεπε να υποβληθεί στην Επιτροπή μέχρι μια ορισμένη ημερομηνία. Το παράρτημα III όριζε επίσης: «Στη συνέχεια, η Επιτροπή θα κοινοποιήσει την έγκρισή της στον ανάδοχο ή θα του αποστείλει τις παρατηρήσεις της. Εντός ενός μηνός από την παραλαβή τυχόν παρατηρήσεων από την Επιτροπή, ο ανάδοχος θα αποστείλει στην Επιτροπή την οριστική έκθεση, η οποία είτε θα λαμβάνει υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές είτε θα προτείνει εναλλακτικές απόψεις. (…)»

Το σχέδιο τελικής έκθεσης εγκρίθηκε από την Επιτροπή τον Απρίλιο 1997. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, λίγες εβδομάδες νωρίτερα το Board είχε λάβει οδηγίες από τη προϊσταμένη δημόσια αρχή, το Υπουργείο Θαλάσσιων & Φυσικών Πόρων, για την πραγματοποίηση ουσιαστικών αλλαγών στο σχέδιο. Καθώς ο καταγγέλλων δεν ήταν πρόθυμος να ακολουθήσει την οδηγία, θεώρησε ότι δεν μπορούσε να υπερασπισθεί τη θέση του και ως εκ τούτου παραιτήθηκε από το Board.

Περίπου ένα χρόνο αργότερα δημοσιεύθηκε η έκθεση. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, περιείχε ιδιαίτερα ουσιαστικές αλλαγές. Τα κύρια πορίσματα του σχεδίου τελικής έκθεσης είχαν διαγραφεί, αναιρεθεί ή αμβλυνθεί. Ο καταγγέλλων θεώρησε ότι οι αλλαγές αυτές δεν επιτρέπονταν βάσει της σύμβασης. Ισχυρίσθηκε ότι δεν είχε δοθεί ακόμη καμία εξήγηση για το τι συνέβη.

Στις 8 Μαΐου 2002, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή (καταγγελία 836/2002/GG). Στην απόφασή του της 27ης Μαΐου 2002, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι δεν μπορούσε να επεξεργασθεί την καταγγελία του, επειδή ο καταγγέλλων δεν είχε ακόμη προβεί στις απαραίτητες προηγούμενες ενέργειες προσέγγισης της Επιτροπής.

Στη συνέχεια, ο καταγγέλλων απηύθυνε επιστολή στον Γενικό Διευθυντή της ΓΔ Αλιείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις 13 Ιουνίου 2002, ζητώντας εξηγήσεις. Μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2002, οπότε αποφάσισε να υποβάλει εκ νέου καταγγελία στον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων δεν είχε λάβει απάντηση ούτε βεβαίωση παραλαβής της επιστολής του.

Στη νέα του καταγγελία (1574/2002/GG), ο καταγγέλλων ουσιαστικά επέκρινε (1) το γεγονός ότι η Επιτροπή επέτρεψε στο Board να πραγματοποιήσει ουσιαστικές αλλαγές στην έκθεση σε

σύγκριση με το σχέδιο έκθεσης που είχε εγκρίνει η Επιτροπή και (2) την απουσία απάντησης εκ μέρους της Επιτροπής στην επιστολή του της 13ης Ιουνίου 2002, με την οποία ζητούσε εξηγήσεις σχετικά με την πραγματοποίηση των αλλαγών αυτών.

Στη γνώμη της σχετικά με την καταγγελία, η Επιτροπή επεσήμανε ότι δεν ήταν συνηθισμένο φαινόμενο, όχι όμως και πρωτόγνωρο, μια τελική έκθεση να διαφέρει από το αντίστοιχο σχέδιο τελικής έκθεσης, μολονότι το τελευταίο είχε εγκριθεί από την Επιτροπή. Κατά την άποψη της Επιτροπής, η παράδοση της τελικής έκθεσης σε μια μορφή, που ο καταγγέλων θα θεωρούσε κατάλληλη, αποτελούσε ευθύνη και υποχρέωση του αναδόχου (δηλαδή του Board). Η Επιτροπή επεσήμανε ότι δεν επιθυμούσε να παρέμβει στη διαδικασία αυτή.

Στην απόφασή του επί της καταγγελίας 1574/2002/GG, ο Διαμεσολαβητής κατέληγε στο συμπέρασμα ότι η άποψη της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία η παράδοση της τελικής έκθεσης σε μια μορφή που ο καταγγέλων θα θεωρούσε κατάλληλη, αποτελούσε ευθύνη και υποχρέωση του αναδόχου, φαινόταν λογική. Συνεπώς, δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης σχετικά με αυτήν την πτυχή αυτή της καταγγελίας. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε κριτική παρατήρηση, σχετικά με την απουσία απάντησης εκ μέρους της Επιτροπής στην επιστολή του καταγγέλλοντος.

Η νέα καταγγελία

Σε επιστολή που υπέβαλε τον Απρίλιο 2003, ο καταγγέλλων ζήτησε από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή να αναθεωρήσει την απόφασή του επί της καταγγελίας 1574/2002/GG σχετικά με το κύριο θέμα. Η επιστολή του καταγγέλλοντος θεωρήθηκε, συνεπώς, ως νέα καταγγελία.

Στη νέα αυτή καταγγελία, ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι η τελική έκθεση ήταν μια λογοκριμένη εκδοχή του σχεδίου τελικής έκθεσης. Για να υποστηρίξει τον ισχυρισμό του, ο καταγγέλλων επεσήμανε ιδιαίτερα ότι το σχέδιο τελικής έκθεσης κατέληξε στο συμπέρασμα ότι διενεργήθηκε δειγματοληψία σε 17 τόνους αλιευμάτων που καταστράφηκαν από φώκιες, ενώ στο σχετικό συμπέρασμα της τελικής έκθεσης αναφερόταν απλώς ότι η καταστροφή των αλιευμάτων μπορεί να αποδοθεί σε μεγάλα αρπακτικά, όπως φώκιες ή μουγκριά. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, δεν υπήρχαν επιστημονικά στοιχεία που να υποδεικνύουν ότι κάποιο άλλο ζώο εκτός από φώκιες προκάλεσε τις ζημίες και, επιπροσθέτως, υπήρχαν εύλογα στοιχεία που πιστοποιούσαν ότι οι φώκιες ευθύνονταν για την καταστροφή. Ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι το μήνυμα του σχεδίου τελικής έκθεσης θα ήταν αμφιλεγόμενο και για τον λόγο αυτό το συμπέρασμά του τροποποιήθηκε στην τελική έκθεση.

Ο καταγγέλλων υπέβαλε μεγάλο αριθμό εγγράφων, για να υποστηρίξει τον ισχυρισμό του. Κάποια από τα νέα αυτά έγγραφα χορηγήθηκαν από την Επιτροπή κατόπιν σχετικού αιτήματος για πρόσβαση σε αντίγραφα όλης της αλληλογραφίας μεταξύ της Επιτροπής και του Board με αντικείμενο τη σύμβαση, κατά την περίοδο από τον Απρίλιο του 1997 έως την ημερομηνία αποδοχής από την Επιτροπή της τελικής έκθεσης το 1998. Για πρώτη φορά, ο καταγγέλλων υπέβαλε, επίσης, αντίγραφα του σχεδίου τελικής έκθεσης και της ίδιας της τελικής έκθεσης.

Από τα έγγραφα αυτά προκύπτουν τα εξής:

Σε επιστολή του προς την Επιτροπή με ημερομηνία 2 Ιουνίου 1993 σχετικά με τη μελέτη που επρόκειτο να εκπονηθεί, ο καταγγέλλων επεσήμανε: «Η παρερμηνεία των γεγονότων αυτών από ομάδες προστασίας, με βάση το προηγούμενο έργο τους, είναι πολύ πιθανή». Στο πρόγραμμα του Board για τη μελέτη επισημάνθηκε ότι εκφράζονται ελπίδες «ότι οι υπεύθυνοι για την καταστροφή των αλιευμάτων σε απλάδια και δίχτυα εμπλοκής θα καθορισθούν σαφώς».

Στις 28 Μαρτίου 1994, η Επιτροπή Γεωργίας, Αλιείας και Ανάπτυξης της Υπαίθρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υπέβαλε έκθεση με αντικείμενο τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ ειδών φώκιας και αλιευτικής βιομηχανίας (A3-0186/94). Η σχετική πρόταση ψηφίσματος ζητούσε τη διεξαγωγή έρευνας σχετικά με τις αλληλεπιδράσεις ανάμεσα στα θαλάσσια θηλαστικά και την αλιευτική βιομηχανία. Ζητούσε, ακόμα, τη θέσπιση μιας αμερόληπτης δομής, χωρίς

πιέσεις από ομάδες κεκτημένων δικαιωμάτων, με σκοπό να καθορισθεί ένα επιστημονικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση των αλληλεπιδράσεων θαλάσσιων θηλαστικών/ αλιείας στα ευρωπαϊκά ύδατα. Και, τέλος, χαιρέτιζε την πρόσφατη έγκριση από την Επιτροπή του έργου έρευνας σχετικά με την παρούσα καταγγελία. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε το εν λόγω ψήφισμα στις 6 Μαΐου 1994.[77]

Η αιτιολογική έκθεση που περιλαμβάνεται στην εν λόγω έκθεση περιέχει τις ακόλουθες δηλώσεις: «Υπάρχουν στοιχεία που υποδηλώνουν ότι οι αξίες προστατευτικών ΜΚΟ επηρέασαν την επιστημονική έρευνα στον τομέα των αλληλεπιδράσεων θαλάσσιων θηλαστικών / αλιείας την τελευταία εικοσαετία. (…) Η αλιευτική βιομηχανία αγνοήθηκε σε μεγάλο βαθμό και οι ερευνητικές προσπάθειες επικεντρώθηκαν σχεδόν αποκλειστικά στις επιδράσεις της αλιείας στα θαλάσσια θηλαστικά και όχι αντιστρόφως. Αυτό αποτελεί ουσιαστικά μια μορφή επιστημονικής λογοκρισίας. (…) Πουθενά αλλού δεν επιδείχθηκε τόσο θεαματική λογοκρισία, όσο στον τομέα των αλληλεπιδράσεων ανάμεσα στις φώκιες και την αλιεία. (…)».

Στις 16 Δεκεμβρίου 1996, ο καταγγέλλων ζήτησε παράταση χρόνου για την υποβολή της τελικής έκθεσης από τα τέλη του 1996 έως τα τέλη Φεβρουαρίου 1997. Στην απάντησή της με ημερομηνία 14 Ιανουαρίου 1997, η Επιτροπή επεσήμανε ότι αποδεχόταν το αίτημα αυτό και ότι η τελική έκθεση έπρεπε να υποβληθεί το αργότερο έως τα τέλη Φεβρουαρίου 1997.

Κατά την υποβολή του σχεδίου τελικής έκθεσης προς την Επιτροπή στις 4 Μαρτίου 1997, ο καταγγέλλων επεσήμανε ότι μπορεί να απαιτηθούν ορισμένες μικρές τροποποιήσεις. Σε τηλεομοιοτυπία με ημερομηνία 21 Μαΐου 1997, ο καταγγέλλων διευκρίνισε ότι υπήρχαν διάφορα τυπογραφικά και γραμματικά λάθη στο σχέδιο τελικής έκθεσης και ότι ήθελε να τα διορθώσει στην τελική έκθεση. Στην επιστολή του της 20ής Αυγούστου 1997, ο καταγγέλλων ενημέρωσε την Επιτροπή ότι δεν θα έκανε πλέον άλλες τροποποιήσεις στο σχέδιο τελικής έκθεσης, η οποία είχε εγκριθεί από την Επιτροπή πριν από πέντε μήνες.

Στην επιστολή της προς το Board της 15ης Δεκεμβρίου 1997, η Επιτροπή επεσήμανε ότι ενέκρινε και αποδέχθηκε το σχέδιο τελικής έκθεσης ως ικανοποιητικό. Ωστόσο, η Επιτροπή επεσήμανε ότι εκκρεμούσε η υποβολή της τελικής κατάστασης δαπανών, η οποία ήταν απαραίτητη, προκειμένου να προβεί στην τελική πληρωμή και να κλείσει τον οικονομικό φάκελο του έργου.

Στις 7 Ιανουαρίου 1998, το Board απάντησε εκφράζοντας την ελπίδα να μπορέσει να ολοκληρώσει την τελική κατάσταση δαπανών έως τα μέσα Φεβρουαρίου. Επίσης, το Board επεσήμανε ότι πραγματοποιούσε τις διορθώσεις στην τελική έκθεση, οι οποίες αναφέρονταν στην τηλεομοιοτυπία που απέστειλε στις 21 Μαΐου του προηγούμενου έτους.

Στην απάντησή της με ημερομηνία 9 Ιανουαρίου 1998, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τη δήλωση του Board ότι θα έστελνε την τελική κατάσταση δαπανών τον επόμενο μήνα.

Την 1η Απριλίου 1998, το Board υπέβαλε την τελική κατάσταση δαπανών στην Επιτροπή.

Την 28η Απριλίου 1998, το Board απέστειλε την «οριστική τελική έκθεση» για το έργο στην Επιτροπή.

Ο καταγγέλλων υπέβαλε επίσης ένα έντυπο με τίτλο «Πιστοποιητικό κατάθεσης και βεβαίωση υπηρεσιών για μελέτη ή έρευνα που πραγματοποιήθηκε για λογαριασμό της Επιτροπής» («Certificat de dépôt et attestation de service fait d'une étude ou enquête effectuée pour la Commission»). Το εν λόγω έντυπο περιείχε διοικητικές πληροφορίες σχετικά με τη μελέτη που εκπονήθηκε από το Board. Η σφραγίδα και η υπογραφή της αρμόδιας υπηρεσίας της Επιτροπής («Γραφείο καταγραφής μελετών» - «Bureau Enregistrement des Etudes») φέρουν ημερομηνία 17 Ιουνίου 1997. Στην ενότητα G του εντύπου, υπάρχει η ερώτηση κατά πόσον τα αποτελέσματα της μελέτης μπορούν να γνωστοποιηθούν εκτός της Επιτροπής. Η απάντηση που δίνεται είναι «ναι» («oui»).

[77] ΕΕ 1994 αριθ. C 205, σ. 553.

Στη νέα του καταγγελία επομένως, ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ουσιαστικά ότι (1) η Επιτροπή επέδειξε αμέλεια, διότι δε ζήτησε αιτιολογία ή διευκρινίσεις για τις αλλαγές που έκανε το Συμβούλιο και ότι (2) οι αλλαγές που έγιναν δεν έπρεπε να είχαν επιτραπεί.

Ο καταγγέλλων εξέφρασε την ελπίδα ότι θα του ζητηθεί συγγνώμη για όσα συνέβησαν, καθώς και ότι θα του δοθεί διαβεβαίωση ότι θα καταβληθούν προσπάθειες, για να διασφαλισθεί ότι κάτι τέτοιο δεν θα επαναληφθεί.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις:

Μολονότι μπορεί να διατυπωθεί ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να αποδεχθεί ένα ανεπαρκώς τεκμηριωμένο και αιτιολογημένο επιστημονικό συμπέρασμα, αυτό δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως κρούσμα κακοδιοίκησης.

Όπως διευκρινίσθηκε στην απάντηση της Επιτροπής στην καταγγελία 1574/2002/GG, η βασική παράμετρος που καθορίζει την αποδοχή ή την απόρριψη μιας έκθεσης από την Επιτροπή, ανεξάρτητα από το κατά πόσον πρόκειται για σχέδιο ή για τελική έκθεση, είναι η τήρηση των όρων της σύμβασης. Αυτό ισχύει στην περίπτωση της παρούσας σύμβασης. Σε όποια σημεία η Επιτροπή εντόπισε ελλείψεις στην επιστημονική ανάλυση των αποτελεσμάτων της εργασίας που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης, θα διατύπωνε τις κατάλληλες παρατηρήσεις και θα ζητούσε από τον ανάδοχο να προβεί σε τροποποιήσεις. Ωστόσο, αυτό δεν συνέβη στην παρούσα σύμβαση ούτε στο σχέδιο ούτε στην τελική μορφή της έκθεσης. Εάν ο ανάδοχος επιθυμούσε να τροποποιήσει τα συμπεράσματα που προέκυψαν από την επιστημονική ανάλυση στην τελική του έκθεση, έπρεπε να μπορεί και να δικαιούται να πράξει κάτι τέτοιο.

Όσον αφορά τις συμβατικές πτυχές, από την εξέταση του αντιγράφου της σύμβασης και των παραρτημάτων αυτής δεν προέκυψε η δυνατότητα της Επιτροπής «να αποτρέψει αυτό που συνέβη»[78]. Όσον αφορά τις διαδικαστικές πτυχές, δεν ήταν συνηθισμένο φαινόμενο, όχι όμως και πρωτόγνωρο, μια τελική έκθεση να διαφέρει από το αντίστοιχο σχέδιο τελικής έκθεσης, μολονότι το τελευταίο είχε εγκριθεί από την Επιτροπή. Εν τέλει, η παράδοση της τελικής έκθεσης σε μια μορφή που εκείνος θεωρούσε κατάλληλη αποτελούσε ευθύνη και υποχρέωση του αναδόχου. Η Επιτροπή δεν επιθυμούσε να παρέμβει στη διαδικασία αυτή.

Η Επιτροπή δεν είχε τη δυνατότητα να απορρίψει μια τελική έκθεση, με την αιτιολογία ότι την έκρινε επιστημονικά εσφαλμένη ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο εκτός από τη μη συμμόρφωση με τους όρους της σύμβασης.

Κατά τα άλλα, τα μακροσκελή υποστηρικτικά έγγραφα που προσκόμισε ο καταγγέλλων αναφέρονταν σε πιθανές ή εικαζόμενες αλληλεπιδράσεις ανάμεσα σε διάφορους διοικητικούς ή κυβερνητικούς φορείς της Ιρλανδίας, που η Επιτροπή δεν είχε τη δυνατότητα να επηρεάσει, καθώς και στη διαφορετική ερμηνεία των στοιχείων από τον καταγγέλλοντα και τον συντάκτη της οριστικής μορφής της τελικής έκθεσης και της έκθεσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τα ψηφίσματα του οποίου δε δεσμεύουν την Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέμενε στην καταγγελία του και διατύπωσε τις ακόλουθες πρόσθετες παρατηρήσεις:

78 Παραπομπή στο κείμενο της καταγγελίας 1574/2002/EE.

Ο αρμόδιος υπάλληλος της Επιτροπής για το έργο ενημερώθηκε πολλές φορές τηλεφωνικώς, κατά την περίοδο από τον Μάιο του 1997 έως τον Σεπτέμβριο του 1997, για τις παρεμβάσεις στο έργο. Σε επιστολή του προς τον εν λόγω υπάλληλο με ημερομηνία 3 Νοεμβρίου 1997,[79] ο καταγγέλλων επεσήμανε ότι είχε διαπιστώσει πως το Υπουργείο «επιθυμούσε να ελέγξει το περιεχόμενο της τελικής έκθεσης πριν από τη δημοσίευσή της».

Στην επιστολή του της 11ης Αυγούστου 2003, ο καταγγέλλων κατέληγε αναφέροντας ότι, ενώ αρχικά σκόπευε να αρκεσθεί σε συγγνώμη και στη διαβεβαίωση ότι κάτι τέτοιο δεν θα επαναλαμβανόταν, επιθυμούσε πλέον να δημοσιευθεί το αρχικό σχέδιο της τελικής έκθεσης συνοδευόμενο από επίσημη διευκρίνιση των αιτίων για την ενέργεια αυτή. Επιδίωκε, τουλάχιστον, να απαλλαγεί από την ευθύνη για συμμετοχή σε επιστημονική λογοκρισία και να αποκατασταθεί η υπόληψή του.

Ωστόσο, σε μεταγενέστερη επιστολή του με ημερομηνία 17 Αυγούστου 2003, ο καταγγέλλων διευκρίνισε ότι, ύστερα από περαιτέρω σκέψη, επιθυμούσε, πρώτα, να αναμείνει το αποτέλεσμα της έρευνας του Διαμεσολαβητή.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΕΣ

Ύστερα από προσεκτική εξέταση της γνώμης της Επιτροπής και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, προέκυψε ότι απαιτούνταν περαιτέρω έρευνες. Ως εκ τούτου, με επιστολή του της 8ης Σεπτεμβρίου 2003, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να του παράσχει πρόσβαση στον σχετικό φάκελο.

Στις 8 Οκτωβρίου 2003, οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή εξέτασαν το φάκελο της Επιτροπής. Οι αρμόδιοι υπάλληλοι της Επιτροπής διευκρίνισαν ότι, όταν περατώνεται η εξέταση ενός φακέλου που αφορά μια μελέτη, δε διατηρούνται όλα τα σχετικά έγγραφα. Για τον λόγο αυτό, ο φάκελος δεν περιείχε το σχέδιο της τελικής έκθεσης που αντικαταστάθηκε από την τελική έκθεση. Επίσης, οι υπάλληλοι της Επιτροπής εξέφρασαν την άποψη ότι πρέπει να υπήρξαν τηλεφωνικές συνδιαλέξεις ανάμεσα στην Επιτροπή και στον ανάδοχο, στις οποίες η Επιτροπή ζήτησε την υποβολή της τελικής έκθεσης. Ωστόσο, στον φάκελο δεν είχε καταχωρηθεί κανένα στοιχείο τέτοιων τηλεφωνικών συνδιαλέξεων.

Ο φάκελος της Επιτροπής που εξέτασαν οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή περιείχε ένα χειρόγραφο σημείωμα με ημερομηνία «18 Μαρτίου», το οποίο φαίνεται να συντάχθηκε από τον κ. Ο., που την εποχή εκείνη ήταν υπάλληλος της ΓΔ Αλιείας. Μολονότι στο σημείωμα δεν αναφέρεται σαφώς το θέμα του, φαίνεται πιθανό το περιεχόμενό του να αφορά το σχέδιο τελικής έκθεσης.[80] Το σημείωμα δίνει την εντύπωση ότι ο συντάκτης του θεωρούσε πως τα αποτελέσματα της έκθεσης ήταν αμφιλεγόμενα.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

1.1 Η παρούσα καταγγελία αφορά μια σύμβαση (αριθμός αναφοράς PEM/93/06) μεταξύ του Irish Sea Fisheries Board (ιρλανδική αρχή) και της Γενικής Διεύθυνσης (ΓΔ) XIV (Αλιεία) της Επιτροπής, στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή ανέλαβε να χρηματοδοτήσει μερικώς έρευνα με αντικείμενο «Η φυσική αλληλεπίδραση ανάμεσα στις γκρίζες φώκιες και στα αλιευτικά εργαλεία». Ο καταγγέλλων, που εκείνη την περίοδο ήταν υπάλληλος του Board και ο αρμόδιος επιστήμονας για την εν λόγω έρευνα, ισχυρίζεται ότι το σχέδιο τελικής έκθεσης

79 Αντίγραφο της επιστολής, την οποία ο καταγγέλλων προμηθεύθηκε από την Επιτροπή ύστερα από αίτηση πρόσβασης σε έγγραφα, υποβλήθηκε στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή.

80 Η σημείωση αναφέρεται στο «λογότυπο της ΕΕ στο εξώφυλλο». Το σχέδιο τελικής έκθεσης που υποβλήθηκε στις 4 Μαρτίου 1997 όντως φέρει το λογότυπο της ΕΕ στο εξώφυλλο.

υπέστη ουσιαστικές αλλαγές λόγω παρέμβασης άλλης ιρλανδικής αρχής, του τότε Υπουργείου Θαλάσσιων & Φυσικών Πόρων, μετά την έγκρισή του από την Επιτροπή.

1.2 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δε δύναται να εξετάσει καταγγελίες κατά άλλων φορέων εκτός από τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Ως εκ τούτου, δε δύναται να εξετάσει καταγγελίες κατά των ιρλανδικών αρχών. Ωστόσο, η παρούσα καταγγελία υποβάλλεται επίσης κατά της Επιτροπής και, συνεπώς, η παρούσα απόφαση αφορά μόνον τους ισχυρισμούς κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

2 Ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να επιτρέψει τις αλλαγές που έγιναν από το Board

2.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να επιτρέψει τις αλλαγές που έγιναν από το Board. Κατά την άποψή του, τα κύρια συμπεράσματα του σχεδίου της τελικής έκθεσης, που υποβλήθηκε τον Μάρτιο του 1997, διαγράφηκαν, αναιρέθηκαν ή αμβλύνθηκαν στην τελική έκθεση, η οποία υποβλήθηκε στο Board τον Απρίλιο 1998.

2.2 Η Επιτροπή είναι της άποψης ότι η παράδοση της τελικής έκθεσης σε μια μορφή που εκείνος θεωρούσε κατάλληλη αποτελεί ευθύνη και υποχρέωση του αναδόχου και η Επιτροπή δεν επιθυμεί να παρέμβει στη διαδικασία αυτή. Μολονότι μπορεί να διατυπωθεί ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να αποδεχθεί ένα ανεπαρκώς τεκμηριωμένο και αιτιολογημένο επιστημονικό συμπέρασμα, αυτό δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως κρούσμα κακοδιοίκησης. Σύμφωνα με την Επιτροπή, από την εξέταση της σύμβασης δεν προέκυψε η απαίτηση που προβάλλει ο καταγγέλλων.

2.3 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η Επιτροπή δεν αμφισβητεί τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος περί ουσιαστικών αλλαγών στο σχέδιο τελικής έκθεσης που εγκρίθηκε από την Επιτροπή.

2.4 Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί, όπως ήδη ανέφερε στην απόφασή του επί της καταγγελίας 1574/2002/GG, ότι η άποψη της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία η παράδοση της τελικής έκθεσης σε μια μορφή που εκείνος θεωρούσε κατάλληλη αποτελεί ευθύνη και υποχρέωση του αναδόχου, φαίνεται λογική.

2.5 Υπό τις συνθήκες αυτές, δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής, όσον αφορά τον ισχυρισμό αυτό.

3 Ισχυρισμός περί αμέλειας της Επιτροπής, επειδή δεν ζήτησε αιτιολογία ή διευκρινίσεις για τις αλλαγές που έγιναν από το Board

3.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή επέδειξε αμέλεια, επειδή δεν ζήτησε αιτιολογία ή διευκρινίσεις για τις αλλαγές που έκανε το Board.

3.2 Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η βασική παράμετρος που καθορίζει την αποδοχή ή την απόρριψη μιας έκθεσης από την Επιτροπή, ανεξάρτητα από το κατά πόσον πρόκειται για σχέδιο ή για τελική έκθεση, είναι η τήρηση των όρων της σύμβασης. Αυτό ισχύει στην περίπτωση της παρούσας σύμβασης. Σε όποια σημεία η Επιτροπή εντοπίσει στην επιστημονική ανάλυση ελλείψεις των αποτελεσμάτων της εργασίας που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης, θα διατυπώσει τις κατάλληλες παρατηρήσεις και θα ζητήσει από τον ανάδοχο να προβεί σε τροποποιήσεις. Ωστόσο, αυτό δεν συνέβη στην παρούσα σύμβαση ούτε στο σχέδιο ούτε στην τελική μορφή της έκθεσης. Εάν ο ανάδοχος επιθυμούσε να τροποποιήσει τα συμπεράσματα που προέκυψαν από την επιστημονική ανάλυση στην τελική του έκθεση, έπρεπε να μπορεί και να δικαιούται να πράξει κάτι τέτοιο.

3.3 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η συνέπεια στις ενέργειες αποτελεί ορθή διοικητική πρακτική.[81]

[81] Βλέπε άρθρο 10 (1) του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς, ο οποίος διατίθεται στην ιστοθέση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή (http://www.euro-ombudsman.eu.int.).

3.4 Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή εξέτασε και ενέκρινε το σχέδιο τελικής έκθεσης τον Απρίλιο του 1997. Σύμφωνα με τις διατάξεις της εν λόγω σύμβασης, αυτό σήμαινε ότι το Board δεν χρειαζόταν να εκτελέσει περαιτέρω εργασίες σχετικά με τη μελέτη εκτός από την υποβολή της τελικής κατάστασης δαπανών.

3.5 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι πρέπει να γίνει διάκριση ανάμεσα σε δύο διαφορετικές πτυχές, όσον αφορά την υποχρέωση της Επιτροπή να ενεργήσει με συνέπεια.

3.6 Πρώτον, εάν η Επιτροπή έκρινε ότι ο ανάδοχος εξακολουθούσε να έχει την υποχρέωση να υποβάλει την τελική έκθεση, θα περίμενε κανείς ότι η Επιτροπή θα είχε στείλει υπενθυμίσεις στο Board για την υποβολή της τελικής έκθεσης. Ωστόσο, οι υπενθυμίσεις που απέστειλε η Επιτροπή αναφέρονταν μόνον στην τελική κατάσταση δαπανών, όχι όμως και στην έκθεση. Το γεγονός αυτό είναι αξιοσημείωτο, δεδομένου ότι η προθεσμία (μετά την παράταση χρόνου) υποβολής της τελικής έκθεσης (τέλη Φεβρουαρίου 1997) είχε λήξει προ πολλού. Ακόμη και αν υπήρξαν (μη καταγεγραμμένες) τηλεφωνικές συνδιαλέξεις ανάμεσα στην Επιτροπή και στον ανάδοχο, ο Διαμεσολαβητής δυσκολεύεται να πιστέψει ότι η Επιτροπή δεν θα έστελνε γραπτή υπενθύμιση, αλλά θα περίμενε απλώς μέχρι την υποβολή της τελικής έκθεσης τον Απρίλιο 1998, περισσότερο από ένα χρόνο μετά την έγκριση του σχεδίου τελικής έκθεσης.

3.7 Δεύτερον, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, σε όποια σημεία εντοπίσει στην επιστημονική ανάλυση ελλείψεις των αποτελεσμάτων της εργασίας που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης, θα διατυπώσει τις κατάλληλες παρατηρήσεις στον ανάδοχο. Αυτό σημαίνει ότι η Επιτροπή εξετάζει την έκθεση για να διαπιστώσει εάν υπάρχουν τέτοιες ελλείψεις και δεν περιορίζεται στην απλή σφράγιση της υποβληθείσας προς αυτήν έκθεσης. Προκύπτει, επίσης, από τα στοιχεία που υποβλήθηκαν στον Διαμεσολαβητή ότι η Επιτροπή γνώριζε (α) ότι το περιεχόμενο της τελικής έκθεσης ήταν ενδεχομένως αμφιλεγόμενο, (β) ότι το υπουργείο της Ιρλανδίας επιθυμούσε να ασκήσει έλεγχο στο περιεχόμενο της τελικής έκθεσης πριν από τη δημοσίευσή της, (γ) ότι η τελική έκθεση υποβλήθηκε περισσότερο από ένα χρόνο μετά την έγκριση από την Επιτροπή του σχεδίου τελικής έκθεσης και (δ) ότι η τελική έκθεση περιείχε ουσιαστικές αλλαγές σε σύγκριση με το σχέδιο τελικής έκθεσης. Υπό τις συνθήκες αυτές, θα ανέμενε κανείς ότι η Επιτροπή θα εξέταζε προσεκτικά την τελική έκθεση. Ωστόσο, δεν υπάρχει τίποτα που να υποδεικνύει ότι η Επιτροπή διενήργησε πράγματι αυτή την εξέταση μετά την παραλαβή της τελικής έκθεσης τον Απρίλιο του 1998.

3.8 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είναι της άποψης ότι η Επιτροπή έπρεπε να εξετάσει τη σαφώς τροποποιημένη τελική έκθεση που υποβλήθηκε τον Απρίλιο του 1998, περισσότερο από ένα χρόνο μετά την έγκριση του σχεδίου τελικής έκθεσης. Αμελώντας την ενέργεια αυτή, η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε με την απαίτηση να ενεργεί με συνέπεια. Πρόκειται για κρούσμα κακοδιοίκησης και ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει κριτική παρατήρηση στη συνέχεια.

4 Ο ισχυρισμός του καταγγέλλοντος

4.1 Στην καταγγελία του, ο καταγγέλλων εξέφρασε την ελπίδα να του ζητηθεί συγγνώμη για όσα συνέβησαν και να του δοθεί διαβεβαίωση ότι θα καταβληθούν προσπάθειες για να διασφαλισθεί ότι κάτι τέτοιο δεν θα επαναληφθεί. Στην επιστολή του της 11ης Αυγούστου 2003, ο καταγγέλλων κατέληξε αναφέροντας ότι, ενώ αρχικά επιθυμούσε να του ζητηθεί συγγνώμη και να του δοθούν διαβεβαιώσεις ότι κάτι τέτοιο δεν θα επαναληφθεί, επιθυμούσε πλέον να δημοσιευθεί το αρχικό σχέδιο τελικής έκθεσης συνοδευόμενο από επίσημη διευκρίνιση των αιτίων για την ενέργεια αυτή. Επιδίωκε, τουλάχιστον, να απαλλαγεί από την ευθύνη για συμμετοχή σε επιστημονική λογοκρισία και να αποκατασταθεί η υπόληψή του.

4.2 Ωστόσο, στην επιστολή του με ημερομηνία 17 Αυγούστου 2003, ο καταγγέλλων διευκρίνισε ότι, ύστερα από περαιτέρω σκέψη, επιθυμούσε, πρώτα, να αναμείνει το αποτέλεσμα της έρευνας του Διαμεσολαβητή.

4.3 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι δεν συντρέχει λόγος για περαιτέρω ενασχόληση με τους αρχικούς ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος.

5 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, κρίνεται απαραίτητο να διατυπωθεί η ακόλουθη κριτική παρατήρηση:

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είναι της άποψης ότι η Επιτροπή έπρεπε να εξετάσει την σαφώς τροποποιημένη τελική έκθεση που υποβλήθηκε τον Απρίλιο του 1998, περισσότερο από ένα χρόνο μετά την έγκριση του σχεδίου τελικής έκθεσης. Αμελώντας την ενέργεια αυτή, η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε με την απαίτηση να ενεργεί με συνέπεια και αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.

Δεδομένου ότι αυτές οι πτυχές της υπόθεσης αφορούν διαδικασίες σχετικά με συγκεκριμένα γεγονότα στο παρελθόν, δεν κρίνεται σκόπιμο να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός του θέματος. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεπώς περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

Απόφαση επί της καταγγελίας 949/2003/IJH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Τον Μάιο του 2003, υπεβλήθη στον Διαμεσολαβητή καταγγελία εκ μέρους μιας εταιρείας σχετικά με την πρόσκληση υποβολής προσφορών για μεταφραστικές υπηρεσίες (AO2003) από την Επιτροπή, η οποία δημοσιεύθηκε στις 17 Απριλίου 2003.

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα σχετικά γεγονότα έχουν περιληπτικά ως εξής:

Ο καταγγέλλων διαπίστωσε κάποια ασάφεια στις προδιαγραφές της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, ιδίως όσον αφορά τα δικαιολογητικά που έπρεπε να υποβληθούν μαζί με την προσφορά, ενώ οι απαντήσεις που παρέχονταν στην ηλεκτρονική σελίδα Συνήθων Ερωτήσεων (εφεξής «ΣΕ») της Επιτροπής[82] δημιουργούσαν ακόμα μεγαλύτερη σύγχυση. Ως εκ τούτου, απέστειλε στον υπεύθυνο επικοινωνίας, που είχε ορισθεί στην Επιτροπή, αρκετά μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ζητώντας διευκρινίσεις, χωρίς ωστόσο να λάβει ικανοποιητικές απαντήσεις.

Ο καταγγέλλων επισυνάπτει στην καταγγελία του αντίγραφα των μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, με τα οποία ζητούσε διευκρινίσεις, από τα οποία προκύπτει ότι η εικαζόμενη σύγχυση ανάμεσα στις προδιαγραφές της πρόσκλησης υποβολής προσφορών και την ηλεκτρονική σελίδα με τις ΣΕ αφορά, κατά κύριο λόγο, το κατά πόσον τα αντίγραφα των δικαιολογητικών έπρεπε να είναι επικυρωμένα.

Επί της ουσίας, ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε τα εξής:

(i) η ηλεκτρονική σελίδα ΣΕ της Επιτροπής περιείχε πληροφορίες, που ήταν ασαφείς και, ενδεχομένως, αντιφατικές σχετικά με τις προδιαγραφές της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, και

(ii) η Επιτροπή παρέλειψε να απαντήσει στις ερωτήσεις του, που αφορούσαν τις προδιαγραφές της πρόσκλησης υποβολής προσφορών.

[82] Δηλαδή, μια ιστοσελίδα που παρέχει απαντήσεις σε Συνήθεις Ερωτήσεις.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή διατύπωσε τα ακόλουθα σχόλια:

Σε ένα από τα μηνύματα που απέστειλε ο καταγγέλλων στην Επιτροπή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου διατύπωσε τις ακόλουθες ερωτήσεις σχετικά με τους υπεργολάβους: «Για τους σκοπούς της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, είμαστε υποχρεωμένοι να αποστείλουμε επικυρωμένα στοιχεία όλων των μεταφραστών που θα χρησιμοποιήσουμε ενδεχομένως για κάποιο έργο; Στο πλαίσιο της αίτησής μας, είμαστε σε θέση να σας ενημερώσουμε σχετικά με τις διαδικασίες που ακολουθούμε για την επιλογή των κατάλληλων μεταφραστών, αναλαμβάνοντας την υποχρέωση αυτή ενόρκως και επισήμως, καθώς και να πιστοποιήσουμε ότι όλοι οι μεταφραστές που χρησιμοποιούνται σε κάθε έργο πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις σας, όσον αφορά τα προσόντα. Θα ήταν αρκετό αυτό; Μπορούμε επίσης να σας αποστείλουμε ενδεικτικά στοιχεία μεταφραστών που πιθανώς θα χρησιμοποιηθούν· πρέπει, όμως, τα στοιχεία αυτά να είναι επικυρωμένα;» Ο καταγγέλλων ζήτησε να πληροφορηθεί για τη μορφή της νομικής σχέσης μεταξύ των υπεργολάβων της εταιρείας του και της Επιτροπής. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα ανωτέρω δεν ήταν σαφή από τις παρεχόμενες πληροφορίες.

Η διατύπωση της πρόσκλησης υποβολής προσφορών και, πιο συγκεκριμένα, η παράγραφος 2.3.3.2., ήταν σαφής όσον αφορά τις πιθανές απαιτήσεις: δεν απαιτούνταν επικυρωμένα στοιχεία για το προσωπικό ή τους υπεργολάβους. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται από την απάντηση που παρέχεται στην ηλεκτρονική σελίδα ΣΕ σχετικά με τις εξής ερωτήσεις: Πρέπει να είναι επικυρωμένες και οι φωτοτυπίες των αντιγράφων των πτυχίων; Πρέπει να είναι επικυρωμένα τα δύο αντίγραφα της προσφοράς; Από ποιον πρέπει να είναι επικυρωμένα τα αντίγραφα; Στην απάντηση αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι σε αντίθεση με άλλα δικαιολογητικά, τα αντίγραφα των πτυχίων δε χρειάζεται να είναι επικυρωμένα. Επιπλέον, στην παράγραφο 2.3.3.2. αναφέρεται ότι σε κάθε περίπτωση, ο ανάδοχος φέρει αποκλειστική ευθύνη για την εκτέλεση της σύμβασης.

Ο καταγγέλλων σχολίασε, επίσης, γενικά την απαίτηση υποβολής επικυρωμένων αντιγράφων και ειδικότερα την απάντηση επί μιας ΣΕ, στην οποία αναφέρεται ότι σε αντίθεση με άλλα δικαιολογητικά, τα αντίγραφα των πτυχίων δε χρειάζεται να είναι επικυρωμένα. Υποβάλλεται μία πρωτότυπη προσφορά, η οποία περιλαμβάνει πρωτότυπα έγγραφα ή επικυρωμένα αντίγραφα. Τα δύο αντίγραφα είναι απλές φωτοτυπίες της πρωτότυπης προσφοράς, περιλαμβανομένων των παραρτημάτων. Η επικύρωση γίνεται από κατάλληλη αρχή, π.χ. δικηγόρο ή συμβολαιογράφο. Η αυτοπιστοποίηση δεν είναι αποδεκτή. Ο καταγγέλλων θεώρησε την απάντηση αυτή ασαφή, διερωτώμενος ποια είναι τα επικυρωμένα ή πρωτότυπα έγγραφα που έπρεπε να συμπεριληφθούν, εφόσον τα αντίγραφα των πτυχίων δε χρειαζόταν να είναι επικυρωμένα.

Η διατύπωση της πρόσκλησης υποβολής προσφορών ήταν σαφής. Στην παράγραφο 2.1.1. παρατίθενται έξι ενδεχόμενοι λόγοι αποκλεισμού από τη συμμετοχή. Η απάντηση στη ΣΕ αναφέρεται σαφώς σε αυτή την παράγραφο της διατύπωσης της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, στην οποία απαριθμούνται τα έγγραφα, για τα οποία απαιτείται η υποβολή πρωτοτύπου ή επικυρωμένου αντιγράφου.

Ο καταγγέλλων ρώτησε, επίσης, εάν αρκεί η ένορκη βεβαίωση ενώπιον συμβολαιογράφου ότι η εταιρεία του δεν τελεί υπό πτώχευση ή διαδικασίες πτώχευσης, καθώς στη Βρετανία δε χορηγούνται Πιστοποιητικά Ορθής Συμπεριφοράς.

Η απάντηση στην ερώτηση αυτή παρέχεται στην τελευταία πρόταση της παραγράφου 2.1.1. της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, όπου αναφέρεται ότι, σε περίπτωση που στην εν λόγω χώρα δεν εκδίδονται τέτοια πιστοποιητικά, μπορούν να υποκατασταθούν από ένορκη ή υπεύθυνη δήλωση των συμμετεχόντων στον διαγωνισμό ενώπιον δικαστικής ή διοικητικής αρχής ή συμβολαιογράφου στη χώρα εγκατάστασής τους.

Ως γενικό σχόλιο επί του ισχυρισμού της παράλειψης απάντησης, η Επιτροπή επισημαίνει περαιτέρω ότι η πολιτική που αφορά τις επαφές μεταξύ των συμμετεχόντων στους διαγωνισμούς και των αναθετουσών αρχών περιγράφεται στην ενότητα 1.12 της συγγραφής υποχρεώσεων[83]. Επιπλέον, επειδή, αφενός οι απαντήσεις στις ερωτήσεις του καταγγέλλοντος υπήρχαν στο σύνολό τους στην πρόσκληση υποβολής προσφορών, και πρόσθετες πληροφορίες επί ορισμένων ερωτήσεων παρέχονταν στην ηλεκτρονική σελίδα ΣΕ και, αφετέρου, κανένας άλλος συμμετέχων στο διαγωνισμό δεν είχε υποβάλει κάποια από τις ερωτήσεις του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή δεν προέβη σε καμία ενέργεια. Η προσέγγιση αυτή ήταν σύμφωνη με την επιλογή της υπερίσχυσης της αρχής της διασφάλισης ίσων όρων ανταγωνισμού για όλους τους συμμετέχοντες έναντι της πολιτικής της Επιτροπής να απαντά σε όλα τα αιτήματα παροχής πληροφοριών.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων ανέφερε συνοπτικά τα εξής:

Το γεγονός ότι στην παράγραφο 2.3.3.2. της πρόσκλησης υποβολής προσφορών δεν υπάρχει απαίτηση υποβολής επικυρωμένων στοιχείων που αφορούν το προσωπικό ή τους υπεργολάβους δεν συνεπάγεται απαραίτητα ότι δεν απαιτούνται επικυρωμένα στοιχεία, εάν μια τέτοια απαίτηση υπονοείται σε άλλο σημείο. Στην απάντηση σε συγκεκριμένη ΣΕ, αναφέρεται ότι σε αντίθεση με άλλα δικαιολογητικά, τα αντίγραφα των πτυχίων δεν χρειάζεται να είναι επικυρωμένα. Υποβάλλεται μία πρωτότυπη προσφορά, η οποία περιλαμβάνει πρωτότυπα έγγραφα ή επικυρωμένα αντίγραφα. Μια πιθανή ερμηνεία αυτής της παράθεσης, για την οποία θα μπορούσε ευλόγως να ζητηθεί διευκρίνιση, είναι ότι όσον αφορά τα πτυχία δεν απαιτούνται επικυρωμένα αντίγραφα αλλά μόνον πρωτότυπα.

Επιπλέον, η παράγραφος 2.1.1. της συγγραφής υποχρεώσεων ήταν ασαφής, καθώς η τελευταία πρόταση αναφέρεται σαφώς στην προηγούμενη πρόταση, η οποία με τη σειρά της αναφέρεται μόνον στην υποπαράγραφο (δ): οι συμμετέχοντες πρέπει επίσης να παράσχουν αποδείξεις ότι πληρούν τις εν λόγω απαιτήσεις υπό τη μορφή πρόσφατου πιστοποιητικού. Δεν είναι καθόλου σαφές εάν αυτή η εναλλακτική αποδεικτική μέθοδος ισχύει, επίσης, και για τις υποπαραγράφους (α), (β) και (ε) και αν η απάντηση στην ερώτηση του καταγγέλλοντα δεν συνάγεται απαραίτητα από τη διατύπωση της παραγράφου. Επίσης, σε μεταγενέστερη διαδικασία υποβολής προσφορών, η Επιτροπή εξήγησε ποιες υποπαράγραφοι της παραγράφου 2.1.1. καλύπτονται από την τελευταία πρόταση της εν λόγω παραγράφου.

Τέλος, το επιχείρημα που πρόβαλε η Επιτροπή για το γεγονός ότι δεν απάντησε στις ερωτήσεις του καταγγέλλοντος, ότι δηλαδή κανένας άλλος συμμετέχων στον διαγωνισμό δεν έθεσε παρόμοια ερωτήματα και ότι η πολιτική αυτή είναι σύμφωνη με τις αρχές της διασφάλισης ίσων όρων ανταγωνισμού, είναι παράλογο. Από τη δημοσίευση διευκρινίσεων δε θα μπορούσε επ' ουδενί να προκύψει πλεονέκτημα έναντι άλλων συμμετεχόντων στον διαγωνισμό. Όλοι οι συμμετέχοντες θα ωφελούνταν εξίσου από περαιτέρω εξηγήσεις.

83 Ο Διαμεσολαβητής αντιλαμβάνεται ότι η αναφορά αυτή στην ενότητα 1.12 αφορά το σημείο εκείνο της ενότητας, στο οποίο αναφέρεται ότι απαγορεύεται οιαδήποτε επαφή μεταξύ των συμμετεχόντων στον διαγωνισμό και της αναθέτουσας αρχής, η οποία να αφορά την παρούσα πρόσκληση υποβολής προσφορών, εκτός από ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις και υπό τις εξής προϋποθέσεις: (α) πριν από την καταληκτική προθεσμία υποβολής προσφορών: - στην περίπτωση των συμμετεχόντων στον διαγωνισμό: η Επιτροπή μπορεί να διαβιβάσει σε ενδιαφερομένους μόνον πρόσθετα στοιχεία με σκοπό αποκλειστικά και μόνον την αποσαφήνιση της φύσης της σύμβασης. /.../ Οι υποψήφιοι συμμετέχοντες οφείλουν να υποβάλλουν τυχόν ερωτήσεις αποκλειστικά μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στον [ορισθέντα] υπάλληλο. Οι ερωτήσεις πρέπει να είναι σαφείς και συνοπτικές και να αναφέρονται ρητώς στο σχετικό σημείο της συγγραφής υποχρεώσεων. Πρέπει να είναι υποβάλλονται στα αγγλικά, τα γαλλικά ή τα γερμανικά, και οι απαντήσεις θα ανακοινωθούν στην ιστοσελίδα /.../ στις τρεις αυτές γλώσσες. /.../

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Η εικαζόμενη ασάφεια και αντιφατικότητα της ηλεκτρονικής σελίδας ΣΕ με την αναγραφή της πρόσκλησης υποβολής προσφορών.

1.1 Η καταγγελία αφορά την πρόσκληση υποβολής προσφορών της Επιτροπής για την παροχή μεταφραστικών υπηρεσιών (AO2003). Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η ηλεκτρονική σελίδα ΣΕ, αναγνωσθείσα από κοινού με την πρόσκλησης υποβολής προσφορών δε διασαφηνίζει εάν πρέπει να υποβληθούν επικυρωμένα στοιχεία των υπεργολάβων. Υπάρχει, επίσης, μια γενική ασάφεια, όσον αφορά τα αντίγραφα των δικαιολογητικών που χρήζουν επικύρωσης, ιδίως από τη στιγμή που τα αντίγραφα των πτυχίων δεν χρειάζεται να είναι επικυρωμένα.

1.2 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η πρόσκληση υποβολής προσφορών ήταν σαφής, όσον αφορά την απαίτηση επικυρωμένων στοιχείων και αντιγράφων. Επίσης, η απάντηση στην εν λόγω ΣΕ επιβεβαιώνει απλώς όσα ήταν ήδη σαφή από την πρόσκληση υποβολής προσφορών. Κατά συνέπεια, τα αντίγραφα πτυχίων και διπλωμάτων δε χρειάζονταν επικύρωση, ενώ, π.χ. τα αντίγραφα των αποδεικτικών στοιχείων, που απαιτούντο υπό την παράγραφο 2.1.1. της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, έπρεπε να είναι επικυρωμένα.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι οι πληροφορίες σχετικά με τα έγγραφα που πρέπει να συνυποβάλονται με τις προσφορές, πρέπει να είναι σαφείς και ξεκάθαρες, ιδίως εν όψει του γεγονότος ότι, στις περισσότερες περιπτώσεις, οι ελλιπείς προσφορές δεν μπορούν να συμπληρωθούν μετά την παρέλευση της προθεσμίας υποβολής προσφορών. Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της διατύπωσης της ΣΕ, απάντηση στην οποία αποτελούν οι εν λόγω πληροφορίες, ο Διαμεσολαβητής δε θεωρεί ότι οι πληροφορίες στην ηλεκτρονική σελίδα ΣΕ είναι ασαφείς ή αντιφατικές σε σχέση με τη συγγραφή υποχρεώσεων. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης σχετικά με τη συγκεκριμένη πτυχή της καταγγελίας.

2 Η εικαζόμενη παράλειψη της Επιτροπής να απαντήσει στις ερωτήσεις του καταγγέλλοντος

2.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν απάντησε στα ερωτήματα που της έθεσε σχετικά με την πρόσκληση υποβολής προσφορών.

2.2 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν προέβη σε καμία ενέργεια, διότι οι απαντήσεις στις ερωτήσεις του καταγγέλλοντα μπορούσαν να βρεθούν, στο σύνολό τους, στην πρόσκληση υποβολής προσφορών και πρόσθετες πληροφορίες επί ορισμένων ερωτήσεων παρέχονταν στην ηλεκτρονική σελίδα ΣΕ. Η Επιτροπή υποστήριξε, επίσης, ότι κανένας άλλος συμμετέχων στο διαγωνισμό δεν είχε υποβάλει κάποια από τις ερωτήσεις του καταγγέλλοντα και ότι η προσέγγιση που ακολούθησε ήταν σύμφωνη με την επιλογή της υπερίσχυσης της αρχής της διασφάλισης ίσων όρων ανταγωνισμού για όλους τους συμμετέχοντες έναντι της πολιτικής της να απαντά σε όλα τα αιτήματα παροχής πληροφοριών.

2.3 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει καταρχάς ότι η διαπίστωσή του υπό 1.3 ανωτέρω (δηλαδή ότι ορισμένες πληροφορίες που αφορούν την εν λόγω πρόσκληση υποβολής προσφορών, στο συγκεκριμένο πλαίσιο, δεν μπορούν να θεωρηθούν αντιφατικές ή ασαφείς) δεν συνεπάγεται ότι οι υποψήφιοι συμμετέχοντες δε νομιμοποιούνται σε καμία περίπτωση να ζητήσουν περαιτέρω διευκρινίσεις. Αντιθέτως, η διατύπωση της ενότητας 1.12 της πρόσκληση υποβολής προσφορών[84] επιτρέπει στους συμμετέχοντες να θεωρήσουν ευλόγως ότι η Επιτροπή θα απαντήσει σε όλες τις ερωτήσεις, που πληρούν τα κριτήρια που καθορίζονται στην εν λόγω ενότητα, και ότι οι ίσοι όροι ανταγωνισμού διασφαλίζονται μέσω της δημοσίευσης των απαντήσεων στην ηλεκτρονική σελίδα ΣΕ.

[84] Βλέπε υποσημείωση 83 ανωτέρω.

2.4 Όσον αφορά τις ερωτήσεις που υποβλήθηκαν από τον καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι η Επιτροπή απέστειλε στον καταγγέλλοντα μήνυμα μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ενημερώνοντάς τον ότι οι πληροφορίες που ζητούσε υπάρχουν ήδη στην πρόσκληση υποβολής προσφορών και στην ηλεκτρονική σελίδα ΣΕ. Κατά τη γνώμη του Διαμεσολαβητή, η απάντηση αυτή ήταν επαρκής, όσον αφορά την ερώτηση του καταγγέλλοντος σχετικά με τη νομική σχέση μεταξύ των υπεργολάβων της εταιρείας του και της Επιτροπής, δεδομένου ότι μπορούσε κανείς εύκολα να βρει τις πληροφορίες αυτές στα έγγραφα που αναφέρονται από την Επιτροπή. Περαιτέρω, όσον αφορά την ερμηνεία της παραγράφου 2.1.1. της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, προκύπτει ότι η αρχική ερώτηση του καταγγέλλοντος προς την Επιτροπή αφορούσε το εάν αρκεί ένορκη βεβαίωση ότι η εταιρεία του δεν τελεί υπό πτώχευση, και μόνον στην πορεία της παρούσας έρευνας ο καταγγέλλων επεξέτεινε την ερώτηση του και στο πώς πρέπει να ερμηνευθεί η τελευταία πρόταση της παραγράφου 2.1.1. σε σχέση με τις υποπαραγράφους. Ο Διαμεσολαβητής κρίνει εύλογη την απάντηση της Επιτροπής στην αρχική ερώτηση του καταγγέλλοντος, δηλαδή ότι μπορεί κανείς εύκολα να βρει την απάντηση στην παράγραφο 2.1.1 και ότι, ως εκ τούτου, η δημοσίευση νέας απάντησης στην ηλεκτρονική σελίδα ΣΕ ήταν περιττή.

2.5 Ωστόσο, οι ερωτήσεις του καταγγέλλοντος που αφορούν τις λεπτομέρειες των υποπαραγράφων δεν σχετίζονται μόνον με την πιθανή απαίτηση επικυρωμένων αντιγράφων των διπλωμάτων, που αποτελούσε αντικείμενο της απάντησης που δημοσιεύεται στην ηλεκτρονική σελίδα ΣΕ, στην οποία αναφέρεται η Επιτροπή. Ο καταγγέλλων ρώτησε επίσης, συνοπτικά, κατά πόσον απαιτούνταν πληροφορίες για όλους τους πιθανούς μεταφραστές/υπεργολάβους ή ήταν αρκετό να αναφερθεί αναλυτικά η διαδικασία επιλογής των μεταφραστών αυτών. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η απάντηση στην ερώτηση αυτή δε βρίσκεται εύκολα στην πρόσκληση υποβολής προσφορών και στις ΣΕ. Επίσης, όσον αφορά την ερώτηση του καταγγέλλοντος σχετικά με το ποια επικυρωμένα έγγραφα ή πρωτότυπα έπρεπε να υποβληθούν, από τη στιγμή που τα αντίγραφα των πτυχίων δε χρειαζόταν να είναι επικυρωμένα, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι το επιχείρημα της Επιτροπής, δηλαδή ότι η απάντηση βρισκόταν στην ηλεκτρονική σελίδα των ΣΕ, δεν είναι δικαιολογημένο.[85]

2.6 Βάσει των προαναφερθέντων, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι, με βάση την ενότητα 1.12 της πρόσκλησης υποβολής προσφορών[86], ο καταγγέλλων μπορούσε ευλόγως να αναμένει από την Επιτροπή τη δημοσιοποίηση στην ιστοσελίδα ΣΕ απαντήσεων σε δύο από τις ερωτήσεις που είχε θέσει. Οι κανόνες της χρηστής διοίκησης επιτάσσουν την εκτέλεση ενεργειών, σύμφωνα με τις εύλογες προσδοκίες που έχουν δημιουργηθεί με βάση το πώς έχει ενεργήσει το όργανο στο παρελθόν.[87] Η παράλειψη της Επιτροπής να παράσχει και να δημοσιεύσει παρόμοιες απαντήσεις συνιστά επομένως κρούσμα κακοδιοίκησης και ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει σχετική κριτική παρατήρηση κατωτέρω.

3 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή σχετικά με την παρούσα καταγγελία, κρίνεται απαραίτητο να διατυπωθεί η εξής κριτική παρατήρηση:

Με βάση την ενότητα 1.12 της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, ο καταγγέλλων μπορούσε ευλόγως να αναμένει από την Επιτροπή τη δημοσιοποίηση, στην ηλεκτρονική σελίδα ΣΕ, απαντήσεων σε δύο από τις ερωτήσεις που είχε θέσει. Οι κανόνες χρηστής διοικητικής

85 Στην απάντηση αναφέρονταν τα εξής: Σε αντίθεση με άλλα δικαιολογητικά, τα αντίγραφα των πτυχίων δε χρειάζεται να είναι επικυρωμένα. Υποβάλλεται μία πρωτότυπη προσφορά, η οποία περιλαμβάνει πρωτότυπα έγγραφα ή επικυρωμένα αντίγραφα. Τα δύο αντίγραφα είναι απλές φωτοτυπίες της πρωτότυπης προσφοράς, περιλαμβανομένων των παραρτημάτων. Η επικύρωση γίνεται από κατάλληλη αρχή, π.χ. δικηγόρο ή συμβολαιογράφο. Η αυτοπιστοποίηση δεν είναι αποδεκτή.

86 Βλέπε υποσημείωση 83 ανωτέρω.

87 Άρθρο 10 του Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς που εγκρίθηκε με το Ψήφισμα C5-0438/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 6 Σεπτεμβρίου 2001 (διατίθεται στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή: http://www.euro-ombudsman.eu.int).

συμπεριφοράς επιτάσσουν την εκτέλεση ενεργειών σύμφωνα με τις εύλογες προσδοκίες που έχουν δημιουργηθεί με βάση το πώς έχει ενεργήσει το όργανο στο παρελθόν.[88] *Η παράλειψη της Επιτροπής να παράσχει και να δημοσιεύσει παρόμοιες απαντήσεις συνιστά επομένως κρούσμα κακοδιοίκησης.*

Καθώς οι εν λόγω πτυχές της υπόθεσης αφορούν διαδικασίες που σχετίζονται με συγκεκριμένα γεγονότα στο παρελθόν, δεν κρίνεται σκόπιμο να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

3.4.4 Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΟΤΙ Ο ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩΝ ΠΑΡΕΣΧΕ «ΨΕΥΔΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ» ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ ΤΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 852/2003/OV κατά της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Το ιστορικό της παρούσας καταγγελίας έχει ως εξής:

Στις 14 και 22 Μαΐου 2002, ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή (αριθ. 906/2002/OV) κατά της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (εφεξής «ΟΚΕ») για τον τερματισμό της διαδικασίας πρόσληψής του.

Ο καταγγέλλων συμμετείχε στο διαγωνισμό PE/86/A του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την πρόσληψη αγγλόφωνων βοηθών υπαλλήλων διοίκησης. Ο προϊστάμενος της υπηρεσίας διαγωνισμών του Κοινοβουλίου, με την από 29ης Ιουλίου 1999 επιστολή του, τον ενημέρωσε ότι το όνομά του δε συμπεριλαμβανόταν στον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων. Ωστόσο, ο καταγγέλλων συνήγαγε από την επιστολή ότι επέτυχε στο διαγωνισμό. Ως εκ τούτου, τον Ιανουάριο του 2002 υπέβαλε αίτηση πρόσληψης στην ΟΚΕ για τη θέση υπαλλήλου. Τον Φεβρουάριο του 2002, η ΟΚΕ του πρότεινε μία θέση εργασίας και ο καταγγέλλων υπεβλήθη σε ιατρικές εξετάσεις. Ωστόσο, τον Μάρτιο του 2002, η ΟΚΕ ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι δεν μπορούσε να προσληφθεί, καθώς δεν είχε επιτύχει στο διαγωνισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και δεν είχε συμπεριληφθεί στον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων. Τον Μάιο του 2002, ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή, ισχυριζόμενος ότι η ΟΚΕ είχε αναστείλει αδικαιολόγητα τη διαδικασία πρόσληψής του.

Στις 16 Δεκεμβρίου 2002, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την έρευνά του και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης από την ΟΚΕ. Καθώς ο καταγγέλλων είχε διατυπώσει νέους ισχυρισμούς στις παρατηρήσεις που υπέβαλε στις 30 Νοεμβρίου 2002, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι μπορούσε να υποβάλει νέα καταγγελία.

Στις 30 Απριλίου 2003, ο καταγγέλλων απέστειλε νέα επιστολή στον Διαμεσολαβητή, υποβάλλοντας νέα καταγγελία, η οποία συνοψίζεται ως εξής:

Στη γνώμη της επί της καταγγελίας 906/2002/OV, η ΟΚΕ ανέφερε ότι η διαδικασία για την πρόσληψη του καταγγέλλοντος είχε κινηθεί βάσει «ψευδών πληροφοριών που παρέσχε ο

[88] Άρθρο 10 του Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς που εγκρίθηκε με το Ψήφισμα C5-0438/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 6 Σεπτεμβρίου 2001 (διατίθεται στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή: http://www.euro-ombudsman.eu.int).

καταγγέλλων». Η παροχή ψευδών πληροφοριών είναι σοβαρό αδίκημα, καθώς υποδηλώνει τη σκόπιμη παρασιώπηση ή παραποίηση γεγονότων με στόχο την παραπλάνηση. Ο καταγγέλλων θεωρεί ότι η εν λόγω κατηγορία εναντίον του είναι αβάσιμη, καθώς ο ίδιος είχε ενεργήσει καλόπιστα και παρείχε οικειοθελώς στην ΟΚΕ όλες τις σχετικές πληροφορίες που είχε στην κατοχή του. Επίσης, η διατύπωση του ισχυρισμού αυτού από την ΟΚΕ συνιστά παράβαση του Άρθρου 12 («ευγένεια») του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς. Η ΟΚΕ θα μπορούσε να είχε επισημάνει ευγενικά στον καταγγέλλοντα ότι οι πράξεις του οφείλονταν σε μια ατυχή παρεξήγηση και να ζητήσει συγγνώμη για την αδυναμία της να διαπιστώσει έγκαιρα την παρεξήγηση αυτή.

Συνοπτικά, ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η δήλωση της ΟΚΕ ότι παρείχε ψευδείς πληροφορίες είναι αβάσιμη και συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης. Αξιώνει την έγγραφη πλήρη ανάκληση του εναντίον του ισχυρισμού και την, επίσης έγγραφη, έκφραση συγγνώμης για την άδικη αμφισβήτηση της ειλικρίνειας και της ακεραιότητάς του.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Η ΟΚΕ παρατηρεί εν πρώτοις ότι, στην από 16ης Δεκεμβρίου 2002 απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης από την ΟΚΕ, καθώς ο καταγγέλλων δεν είχε συμπεριληφθεί στον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων.

Η ΟΚΕ στη συνέχεια αναφέρει ότι από τη φρασεολογία των δηλώσεων που διατυπώνονται στη γνώμη της επί της υπόθεσης 906/2002/OV δε συνάγεται καμία γενική αντιφατικότητα ή δυσφήμιση ή κατηγορία. Οι δηλώσεις αυτές δεν ήταν σε καμία περίπτωση συκοφαντικές.

Ο καταγγέλλων χρησιμοποίησε τη δυνητική ομοιότητα μεταξύ του «περνώ στο διαγωνισμό» και του «είμαι επιτυχών υποψήφιος» για μια θέση ως τη βάση ολόκληρης της αμυντικής στρατηγικής που ακολούθησε και στις δύο καταγγελίες που υπέβαλε στον Διαμεσολαβητή. Η στρατηγική αυτή αντιβαίνει στα Άρθρα 28δ και 30, και στο Παράρτημα ΙΙΙ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Ο καταγγέλλων δεν ήταν απολύτως ειλικρινής απέναντι στους υπαλλήλους της ΟΚΕ που ήλθαν για πρώτη φορά σε επαφή μαζί του για την έναρξη της διαδικασίας πρόσληψης. Εκμεταλλεύθηκε τη δυνητική αμφισημία των εννοιών «περνώ στο διαγωνισμό» και «είμαι επιτυχών υποψήφιος» και τα πρόσωπα που ήταν υπεύθυνα για την πρόσληψή του συμπέραναν ότι είχε περιληφθεί στον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων. Ο καταγγέλλων αποτέλεσε ο ίδιος την πηγή των ελλιπών πληροφοριών που παρασχέθηκαν στην ΟΚΕ και πρέπει να υποστεί τις λογικές συνέπειες της δόλιας ενέργειάς του. Η ΟΚΕ δεν επιδίωξε επ' ουδενί να δυσφημίσει ή να διαβάλει τον καταγγέλλοντα.

Η ΟΚΕ παρατηρεί επίσης ότι, από διαδικαστική άποψη, η καταγγελία δεν πρέπει να γίνει παραδεκτή καθώς α) ο καταγγέλλων υπέβαλε την καταγγελία του ως απάντηση σε δηλώσεις, που διατύπωσε η ΟΚΕ στο πλαίσιο της άσκησης του δικαιώματός της δίκαιης ακρόασης, και ότι το ζήτημα που προκύπτει είναι πρόβλημα διαδικαστικής φύσης και πρέπει να επιλυθεί στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας που ακολουθήθηκε για τη λήψη της απόφασης επί της αρχικής καταγγελίας και β) ο καταγγέλλων δεν είχε προηγουμένως προβεί σε διοικητικά διαβήματα, όσον αφορά την παρούσα νέα καταγγελία.

Η ΟΚΕ καταλήγει ότι, ως εκ τούτου, η καταγγελία πρέπει να κριθεί μη παραδεκτή ή, εναλλακτικά, να απορριφθεί.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων εμμένει στην καταγγελία του και υπέβαλε παρατηρήσεις έκτασης εννέα σελίδων, οι οποίες συνοψίζονται στα εξής: εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι η ΟΚΕ δεν εξεδήλωσε καμία πρόθεση να εκπληρώσει το αίτημά του για έγγραφη ανάκληση του ισχυρισμού ότι παρέσχε ψευδείς πληροφορίες, καθώς και για έγγραφη έκφραση συγγνώμης.

Εμμένει στο αίτημά του και είναι ανοικτός στο ενδεχόμενο φιλικού διακανονισμού. Ο καταγγέλλων ελπίζει ότι ο Διαμεσολαβητής θα λάβει υπόψη την αλαζονεία και την έλλειψη ευγένειας που επέδειξε η ΟΚΕ, επιβαρύνοντας περαιτέρω μια ήδη σοβαρή κατάσταση.

Όσον αφορά το παραδεκτό της καταγγελίας, ο καταγγέλλων παρατηρεί ότι η απόφαση του Διαμεσολαβητή να κρίνει παραδεκτή την παρούσα καταγγελία συνάδει πλήρως με την ερμηνεία που δίνει ο Διαμεσολαβητής στις διαδικασίες της υπηρεσίες του, σύμφωνα με την οποία, σε περίπτωση που υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με το εάν έχουν προηγηθεί διοικητικά διαβήματα, οι αμφιβολίες αυτές πρέπει να λειτουργήσουν εις όφελος του καταγγέλλοντα. Επίσης, τα στοιχεία, στα οποία στηρίζεται η παρούσα καταγγελία, ήταν γνωστά στην ΟΚΕ από την καταγγελία 906/2002/OV.

Ο καταγγέλλων επαναλαμβάνει ότι διατηρούσε την πεποίθηση ότι είχε πετύχει στον ανοικτό διαγωνισμό PE/86/A εύλογα και καλόπιστα, βάσει των τότε διαθέσιμων στοιχείων. Επομένως όταν, στις επιστολές του προς την ΟΚΕ, υποστήριζε ότι ήταν επιτυχών, ενεργούσε καλόπιστα.

Η ΟΚΕ δεν ανακάλεσε σε κανένα σημείο τον ισχυρισμό της ότι ο καταγγέλλων της παρέσχε ψευδείς πληροφορίες ούτε παρέσχε στοιχεία που να τεκμηριώνουν τον ισχυρισμό αυτό. Αντιθέτως, η ΟΚΕ επιβάρυνε την κατάσταση, ισχυριζόμενη ότι ο καταγγέλλων δεν ήταν απολύτως ειλικρινής έναντι των υπαλλήλων της ΟΚΕ, ότι εκμεταλλεύθηκε τη δυνητική αμφισημία των εννοιών «πετυχαίνω στις εξετάσεις» και «είμαι επιτυχών υποψήφιος», ότι αποτέλεσε ο ίδιος την πηγή των ελλιπών πληροφοριών, που παρασχέθηκαν στην ΟΚΕ, και ότι πρέπει να υποστεί τις λογικές συνέπειες της δόλιας ενέργειάς του. Αυτοί οι νέοι ισχυρισμοί είναι εξίσου αβάσιμοι και ανυπόστατοι με τον ισχυρισμό που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας καταγγελίας. Η ΟΚΕ ενέργησε για ακόμη μια φορά σκοπίμως με σκοπό να δυσφημίσει τον καταγγέλλοντα διατυπώνοντας συκοφαντικούς ισχυρισμούς εναντίον του.

Από τη στιγμή που υπάλληλοι ειδικευμένοι σε θέματα προσωπικού κατέληξαν, βάσει των αντιγράφων των επιστολών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που αφορούσαν την υποψηφιότητά του, στο συμπέρασμα ότι ο καταγγέλλων ήταν επιλέξιμος προς πρόσληψη ως υπάλληλος, τότε σίγουρα πρέπει να αναγνωρισθεί το δικαίωμα σε έναν ευρωπαίο πολίτη που δεν γνωρίζει σε βάθος τις διαδικασίες πρόσληψης που ακολουθεί ένα θεσμικό όργανο να καταλήγει καλόπιστα στο ίδιο συμπέρασμα. Η ευθύνη της γνώσης των διαδικασιών πρόσληψης ανήκει στα Κοινοτικά θεσμικά όργανα και όχι στον πολίτη. Ο καταγγέλλων δε φέρει καμία προσωπική ευθύνη, διότι παρέσχε στην ΟΚΕ όλες τις σχετικές πληροφορίες, περιλαμβανομένων και αποδεικτικών εγγράφων.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Το παραδεκτό της καταγγελίας

1.1 Στη γνώμη της, η ΟΚΕ αμφισβητεί το παραδεκτό της καταγγελίας για δύο λόγους: α) το ζήτημα που προκύπτει είναι πρόβλημα διαδικαστικής φύσης και πρέπει να επιλυθεί στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας που ακολουθήθηκε για τη λήψη της απόφασης επί της αρχικής καταγγελίας και β) ο καταγγέλλων δεν είχε προβεί προηγουμένως σε διοικητικά διαβήματα σχετικά με την παρούσα νέα καταγγελία.

1.2 Το Άρθρο 2, παράγραφος 4 του Καταστατικού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή[89] ορίζει ότι «η καταγγελία πρέπει να υποβάλλεται, αφότου έχουν πραγματοποιηθεί τα ενδεδειγμένα διοικητικά διαβήματα προς τα ενδιαφερόμενα θεσμικά όργανα και οργανισμούς». Στην ετήσια έκθεσή του για το 1995, ο Διαμεσολαβητής ανέφερε, όσον αφορά την ερμηνεία των κριτηρίων παραδεκτού, ότι η υπέρμετρη τεχνική ή νομικίστικη προσέγγιση του παραδεκτού των καταγγελιών για πιθανά κρούσματα κακοδιοίκησης από Κοινοτικά θεσμικά όργανα

[89] Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Μαρτίου 1994 σχετικά με το Καταστατικό του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του, ΕΕ L 113 της 4ης Μαΐου 1994, σελ. 15.

ή οργανισμούς δεν είναι δόκιμη. Εάν λόγου χάρη υπάρχουν αμφιβολίες για το κατά πόσον προηγήθηκε επαρκής επικοινωνία (…), οι αμφιβολίες αυτές πρέπει κανονικά να λειτουργήσουν υπέρ του καταγγέλλοντος. Εάν κάποια καταγγελία κριθεί εσφαλμένα μη παραδεκτή, διακυβεύονται τα δικαιώματα του πολίτη.[90]

1.3 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι ο ισχυρισμός που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας καταγγελίας συνδέεται στενά με το ζήτημα που εξετάσθηκε στο πλαίσιο της έρευνας επί της καταγγελίας 906/2002/OV. Ο καταγγέλλων κατήγγειλε για πρώτη φορά τον ισχυρισμό αυτό στο πλαίσιο της προηγούμενης καταγγελίας και, ειδικότερα, στις παρατηρήσεις του επί της γνώμης της ΟΚΕ. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε σχετικά την ΟΚΕ, αποστέλλοντάς της αντίγραφο της απόφασης της 16ης Δεκεμβρίου, στην οποία γινόταν αναφορά τον ισχυρισμό, που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας καταγγελίας.

1.4 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι στην παρούσα καταγγελία πληρούται η προϋπόθεση της πραγματοποίησης των «ενδεδειγμένων» διοικητικών διαβημάτων. Το να απαιτηθεί από τον καταγγέλλοντα να επικοινωνήσει εκ νέου με την ΟΚΕ προτού υποβάλει καταγγελία στον Διαμεσολαβητή θα ήταν αδόκιμο και υπέρμετρα νομικίστικο. Ως εκ τούτου, η καταγγελία κρίνεται παραδεκτή.

2 Η δήλωση ότι ο καταγγέλλων παρέσχε «ψευδείς πληροφορίες» και η αξίωση ανάκλησής της

2.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η δήλωση της ΟΚΕ που περιέχεται στη γνώμη της επί της καταγγελίας 906/2002/OV ότι ο ίδιος παρέσχε ψευδείς πληροφορίες είναι αβάσιμη και συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης. Υποστηρίζει ότι η ΟΚΕ πρέπει να ανακαλέσει πλήρως και εγγράφως τη δήλωση αυτή και να του ζητήσει συγνώμη, επίσης εγγράφως, για την άδικη αμφισβήτηση της ειλικρίνειας και ακεραιότητάς του. Ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι ενήργησε καλόπιστα.

2.2 Η ΟΚΕ υποστηρίζει ότι η καταγγελία πρέπει να απορριφθεί, καθώς από τη φρασεολογία των δηλώσεων, που διατυπώνονται στη γνώμη της επί της υπόθεσης 906/2002/OV, δεν συνάγεται καμία γενική αντιφατικότητα ή δυσφήμιση ή κατηγορία. Η ΟΚΕ δεν επιδίωξε επ' ουδενί να διαβάλει τον καταγγέλλοντα. Ο καταγγέλλων εκμεταλλεύθηκε τη δυνητική αμφισημία των δύο εννοιών, αποτέλεσε ο ίδιος την πηγή των ελλιπών πληροφοριών που παρασχέθηκαν στην ΟΚΕ και πρέπει να υποστεί τις λογικές συνέπειες της δόλιας ενέργειάς του.

2.3 Ο Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει ότι η αίτηση του καταγγέλλοντος για μια θέση στην ΟΚΕ βασίσθηκε στο ακόλουθο κείμενο που περιέχεται στην από 29ης Ιουλίου 1999 επιστολή της υπηρεσίας διαγωνισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη συμμετοχή του καταγγέλλοντος στον ανοικτό διαγωνισμό PE/86/A: «Μετά λύπης μας σας ενημερώνουμε ότι δεν κατέστη δυνατό να περιληφθεί το όνομά σας στον κατάλογο των προκριθέντων υποψηφίων, διότι, μολονότι περάσατε τη βάση σε όλες τις δοκιμασίες και συγκεντρώσατε το απαιτούμενο 60 % της βαθμολογίας σε όλες τις δοκιμασίες, γραπτές και προφορικέ, δε συγκαταλέγεστε μεταξύ των 13 καλύτερων υποψηφίων, στους οποίους πρέπει να περιορισθεί ο κατάλογος των προκριθέντων». Όπως αναφέρεται στην από 16ης Δεκεμβρίου 2002 απόφαση του Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας 906/2002/OV, από τη φράση που ξεκινά με τις λέξεις «Μετά λύπης μας σας ενημερώνουμε» προκύπτει σαφώς ότι ο καταγγέλλων δεν είχε επιτύχει στο διαγωνισμό. Επομένως, η πεποίθηση του καταγγέλλοντος ότι είχε επιτύχει στο διαγωνισμό και ότι μπορούσε να υποβάλει αίτηση πρόσληψης στην ΟΚΕ ήταν εσφαλμένη.

2.4 Στη γνώμη της επί της καταγγελίας 906/2002/OV, η ΟΚΕ αναφέρει ότι ο καταγγέλλων παρέσχε «ψευδείς πληροφορίες». Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι η λέξη «ψευδής» έχει μεταξύ άλλων και τη σημασία του «σκοπίμως αναληθούς». Στη γνώμη της επί της παρούσας καταγγελίας, η ΟΚΕ δεν παρουσίασε κάποιο στοιχείο που να αποδεικνύει ότι ο καταγγέλλων παρέσχε σκοπίμως ψευδείς πληροφορίες. Στη γνώμη της επί της παρούσας καταγγελίας, η ΟΚΕ θα μπορούσε να ανακαλέσει και να ζητήσει συγγνώμη για κάθε υπαινιγμό ότι ο καταγγέλλων

[90] Ετήσια Έκθεση του Διαμεσολαβητή 1995, σελ. 20-21.

δεν ενήργησε καλόπιστα. Αντιθέτως, η ΟΚΕ άφησε περαιτέρω υπονοούμενα – χωρίς να τα τεκμηριώνει – για κακοπιστία του καταγγέλλοντος αναφέροντας ότι «χρησιμοποίησε τη δυνητική ομοιότητα μεταξύ των δύο αυτών εννοιών ως τη βάση ολόκληρης της αμυντικής του στρατηγικής», «εκμεταλλεύθηκε τη δυνητική αμφισημία των εννοιών» και «πρέπει τώρα να υποστεί τις λογικές συνέπειες της δόλιας ενέργειάς του».

2.5 Όταν ένα Κοινοτικό θεσμικό όργανο ή ένας οργανισμός θεωρεί ότι ενήργησε σωστά και ότι δεν μπορεί να κατηγορηθεί για κακοδιοίκηση, είναι χρήσιμο το εν λόγω θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός να εξηγήσει και να αιτιολογήσει τις πράξεις του. Αυτό συνήθως βοηθά στην κατανόηση των ενεργειών της διοίκησης. Οι ανάρμοστες εκφράσεις απλώς προκαλούν ή εδραιώνουν μια αρνητική εντύπωση του ενεχόμενου οργάνου και της Κοινοτικής διοίκησης εν γένει[91]. Από τις προαναφερθείσες φράσεις που διατυπώνονται στη γνώμη της ΟΚΕ προκύπτει ότι στην απάντησή της χρησιμοποιήθηκε μια γλώσσα που διαφοροποιείται από εκείνη που χρησιμοποιούν συνήθως τα Κοινοτικά θεσμικά όργανα ή οι οργανισμοί στις γνώμες τους προς τον Διαμεσολαβητή.

2.6 Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιτάσσουν τα θεσμικά όργανα να είναι κόσμια και ευγενικά στις σχέσεις τους με το κοινό. Εάν συμβεί σφάλμα, το οποίο επηρεάζει αρνητικά τα δικαιώματα ή συμφέροντα μέλους του κοινού, το θεσμικό όργανο ζητεί συγγνώμη για αυτό και καταβάλλει προσπάθεια να επανορθώσει τις αρνητικές συνέπειες που προέρχονται από το σφάλμα αυτό[92]. Στην προκειμένη περίπτωση, η ΟΚΕ δεν τήρησε την υποχρέωσή της να ενεργεί ευγενικά. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης και ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει σχετική κριτική παρατήρηση κατωτέρω.

3 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή σχετικά με την παρούσα καταγγελία, κρίνεται απαραίτητο να διατυπωθεί η εξής κριτική παρατήρηση:

Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιτάσσουν τα θεσμικά όργανα να είναι κόσμια και ευγενικά στις σχέσεις τους με το κοινό. Εάν συμβεί σφάλμα το οποίο επηρεάζει αρνητικά τα δικαιώματα ή συμφέροντα μέλους του κοινού, το θεσμικό όργανο ζητεί συγγνώμη για αυτό και καταβάλλει προσπάθεια να επανορθώσει τις αρνητικές συνέπειες που προέρχονται από το σφάλμα αυτό[93]. Στην προκειμένη περίπτωση, η ΟΚΕ δεν τήρησε την υποχρέωσή της να ενεργεί ευγενικά. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.

Καθώς οι εν λόγω πτυχές της υπόθεσης αφορούν διαδικασίες, που σχετίζονται με συγκεκριμένα γεγονότα στο παρελθόν, και λαμβανομένης υπόψη της θέσης που υιοθέτησε η ΟΚΕ στις γνώμες της τόσο στην παρούσα υπόθεση όσο και στην υπόθεση 906/2002/OV, δεν κρίνεται σκόπιμο να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

91 Βλέπε την απόφαση του Διαμεσολαβητή επί της αυτεπάγγελτης έρευνας OI/1/2002/OV της 13ης Μαρτίου 2002 σχετικά με το CEDEFOP, Ετήσια Έκθεση του Διαμεσολαβητή 2002, σ. 227. Βλέπε επίσης στην ηλεκτρονική διεύθυνση http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/02oi1.htm.

92 Άρθρο 12, παράγραφος 1, και 12, παράγραφος 3 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς.

93 Άρθρο 12, παράγραφος 1, και 12, παράγραφος 3 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς.

3.4.5 Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης

ΑΒΑΣΙΜΟΙ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1840/2002/GG κατά της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας καταπολέμησης της απάτης

Το παρόν αποτελεί σύνοψη της απόφασης, η οποία δεν είναι δυνατό να δημοσιευθεί ολόκληρη λόγω της μεγάλης έκτασής της. Η σύνοψη πραγματεύεται μόνον μια πτυχή της υπόθεσης, η οποία περιελάμβανε και άλλους ισχυρισμούς. Το πλήρες κείμενο της απόφασης στη γερμανική και την αγγλική γλώσσα είναι διαθέσιμο στην ηλεκτρονική σελίδα του Διαμεσολαβητή στην ακόλουθη διεύθυνση: http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/021840.htm

Ο καταγγέλλων είναι ανταποκριτής στις Βρυξέλλες του εβδομαδιαίου γερμανικού περιοδικού Stern. Το Stern δημοσίευσε δύο άρθρα σχετικά με εικαζόμενες παρατυπίες που είχε αποκαλύψει ένας υπάλληλος της ΕΕ, ο κ. Paul van Buitenen, και τις σχετικές έρευνες που πραγματοποίησε η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης (OLAF). Τα άρθρα αυτά βασίζονταν σε εμπιστευτικά έγγραφα που περιήλθαν στην κατοχή του καταγγέλλοντος. Η OLAF εν συνεχεία εξέδωσε δελτίο Τύπου, στο οποίο αναφερόταν ότι «ένας» δημοσιογράφος εξασφάλισε ορισμένα έγγραφα, που αφορούσαν την έρευνα αυτή, και ότι η υπηρεσία αποφάσισε να διενεργήσει εσωτερική έρευνα, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τον ισχυρισμό ότι τα σχετικά έγγραφα είχαν αποκτηθεί «χρηματίζοντας έναν δημόσιο υπάλληλο». Στις 4 Απριλίου 2002, η εφημερίδα European Voice δημοσίευσε δηλώσεις εκπροσώπου της OLAF, ο οποίος φέρεται να είπε ότι στην κατοχή της OLAF είχαν περιέλθει αποδεικτικά στοιχεία που συνηγορούσαν εκ πρώτης όψεως υπέρ του ενδεχόμενου να υπήρξε χρηματισμός.

Ο καταγγέλλων θεωρεί εσφαλμένη την ενέργεια της OLAF να δημοσιοποιήσει μέσω του δελτίου Τύπου που εξέδωσε και των σχολίων της στην European Voice τους ισχυρισμούς περί δωροδοκίας, οι οποίοι θα μπορούσε να εκληφθεί ότι αφορούσαν τον ίδιο και την εφημερίδα του.

Στο πλαίσιο της έρευνας του Διαμεσολαβητή, η OLAF υποστήριξε ότι η απόφαση να ανακοινωθεί η έναρξη εσωτερικής έρευνας ελήφθη κατόπιν προσεκτικής εξέτασης του θέματος. Λόγω των σοβαρών συνεπειών που θα είχε το ενδεχόμενο να ευθύνεται υπάλληλος της OLAF για την παράνομη γνωστοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών και προσωπικών δεδομένων, ο διευθυντής της OLAF αποφάσισε να ανακοινώσει δημοσίως και με τον διαφανέστερο δυνατό τρόπο ότι η OLAF διερευνούσε αυτές τις διαρροές, προκειμένου να εντοπισθούν οι υπεύθυνοι και να αποτραπούν νέες παρόμοιες παραβάσεις. Επίσης, η OLAF, βάσει συγκεκριμένων πληροφοριών που περιήλθαν στην κατοχή της, είχε λόγους να πιστεύει ότι σε μία τουλάχιστον περίπτωση κάποιος υπάλληλος της OLAF ή άλλος υπάλληλος της ΕΕ είχε χρηματισθεί για να παράσχει εμπιστευτικά έγγραφα. Οι έρευνες για το εάν είχε συμβεί πράγματι κάτι τέτοιο βρίσκονταν ακόμα σε εξέλιξη. Η OLAF υποστήριξε, επίσης, ότι η αναφορά της σε «έναν» δημοσιογράφο ήταν ουδέτερη και δεν ενέπλεκε το συγκεκριμένο άτομο.

Κατόπιν εξέτασης της γνώμης της OLAF και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής αναφέρει ότι η ορθή διοικητική πρακτική επιτάσσει να διασφαλίζεται κατά τη λήψη αποφάσεων ότι τα μέτρα που λαμβάνονται είναι ανάλογα προς τον επιδιωκόμενο σκοπό. Ιδιαίτερα η διοίκηση αποφεύγει την περιστολή των δικαιωμάτων των πολιτών ή την επιβολή επιβαρύνσεων στους πολίτες, όταν οι εν λόγω περιορισμοί ή επιβαρύνσεις δε βρίσκονται σε εύλογη σχέση με τον σκοπό της επιδιωκόμενης δράσης.[94] Τα πρότυπα αυτά δεν ισχύουν μόνον

[94] Πρβλ. Άρθρο 6 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς, που διατίθεται στην ιστοσελίδα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή (http://www.euro-ombudsman.eu.int).

για τις αποφάσεις αλλά και για την εν γένει δραστηριότητα των διοικήσεων και, επομένως, αφορούν και την πληροφόρηση.

Ο Διαμεσολαβητής χαιρετίζει κατ' αρχήν το γεγονός ότι η OLAF αποφάσισε να ενεργήσει με τον «διαφανέστερο δυνατό τρόπο». Η προσέγγιση αυτή συνάδει με την υποχρέωση των θεσμικών οργάνων και των οργανισμών της ΕΕ να λαμβάνουν αποφάσεις όσο το δυνατόν πιο ανοικτά (Άρθρο 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση). Ωστόσο, ο υπαινιγμός περί δωροδοκίας είναι πολύ σοβαρή κατηγορία που μπορεί να αμαυρώσει την υπόληψη ενός δημοσιογράφου. Επομένως, τέτοιοι υπαινιγμοί δεν πρέπει να γίνονται δημοσίως, εάν δε βασίζονται σε επαρκή στοιχεία, τα οποία και να μπορούν να εξετασθούν δημοσίως. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η OLAF δεν απέδειξε επαρκώς ότι η δημοσιοποίηση της υποψίας περί διάπραξης δωροδοκίας ήταν απαραίτητη για τους σκοπούς του έργου της και ανάλογη με τον επιδιωκόμενο στόχο. Ως εκ τούτου, απηύθυνε το εξής σχέδιο σύστασης στην OLAF, σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 6 του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή:

Η OLAF πρέπει να εξετάσει την ανάκληση των ισχυρισμών περί δωροδοκίας που δημοσιοποιήθηκαν, οι οποίοι μπορεί να εκληφθεί ότι αφορούν τον καταγγέλλοντα.

Η OLAF ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι αποδέχεται το σχέδιο σύστασης και ότι το εφάρμοσε μέσω της έκδοσης δελτίου Τύπου, στο οποίο αναφέρονται σχετικά τα εξής: «Οι έρευνες της OLAF δεν έχουν ακόμα ολοκληρωθεί, ωστόσο έως τώρα η OLAF δε διαθέτει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι υπήρξε χρηματισμός».

Ο Διαμεσολαβητής συμφώνησε με την άποψη του καταγγέλλοντος ότι με το εν λόγω δελτίο Τύπου δεν εφαρμόσθηκε επαρκώς το σχέδιο σύστασης του Διαμεσολαβητή. Αντί να ανακαλέσει του ισχυρισμούς της περί δωροδοκίας, η OLAF περιοριζόταν να δηλώσει ότι «έως τώρα» δεν έχει βρει επαρκείς αποδείξεις που να στηρίζουν τους ισχυρισμούς αυτούς. Με βάση τα ανωτέρω, η ενέργεια στην οποία προέβη η OLAF είναι προδήλως ανεπαρκής προκειμένου να αποκατασταθεί το κρούσμα κακοδιοίκησης.

Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η διατύπωση κριτικής παρατήρησης αποτελεί επαρκή ικανοποίηση για τον καταγγέλλοντα και ότι, ως εκ τούτου, δεν είναι σκόπιμο να υποβληθεί ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης διατυπώνοντας την εξής κριτική παρατήρηση:

Διατυπώνοντας ισχυρισμούς περί δωροδοκίας που δε βασίζονταν σε στοιχεία επαρκή, τα οποία να μπορούν να εξετασθούν δημοσίως, η OLAF υπερέβη το μέτρο που είναι ανάλογο του σκοπού που επιδιώχθηκε με την ενέργειά της. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.

3.5 ΣΧΕΔΙΑ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΔΕΚΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ

3.5.1 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΧΟΡΗΓΕΙ ΜΕΡΙΚΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΟΜΑΔΑΣ ΚΩΔΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 573/2001/IJH (εμπιστευτική) κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Η καταγγελία υποβλήθηκε από ορκωτό λογιστή. Χαρακτηρίστηκε εμπιστευτική, κατόπιν αιτήματος του καταγγέλλοντος, σύμφωνα με το Άρθρο 2, παράγραφος 3 του Καθεστώτος του Διαμεσολαβητή.

Ο καταγγέλλων αμφισβήτησε την άρνηση του Συμβουλίου, βάσει της Απόφασης 93/731, να χορηγήσει πρόσβαση στο έγγραφό του με αριθ. 13563/00, που είναι η δεύτερη ετήσια έκθεση προόδου της Ομάδας Κώδικα Συμπεριφοράς (φορολόγηση εταιρειών) του Συμβουλίου ECOFIN. Το Συμβούλιο αρνήθηκε την πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο, επικαλούμενο το Άρθρο 4, παράγραφος 2 της Απόφασης 93/731 του Συμβουλίου, προκειμένου να προστατεύσει το απόρρητο των εργασιών του Συμβουλίου.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η απόφαση του Συμβουλίου, να αρνηθεί την πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο, συνιστούσε κρούσμα κακοδιοίκησης για τους εξής λόγους:

(i) η επιχειρηματολογία του Συμβουλίου ήταν ανεπαρκής ως προς την τεκμηρίωση του συμφέροντος που προστατευόταν με την τήρηση του απορρήτου στις συνεδριάσεις του σχετικά με το εν λόγω έγγραφο και την απόδειξη ότι η δημοσιοποίησή του θα υπονόμευε τη διαδικασία λήψης αποφάσεων του Συμβουλίου. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι το Συμβούλιο δεν εξήγησε με ποιο τρόπο η δεύτερη ετήσια έκθεση της Ομάδας Κώδικα Συμπεριφοράς διέφερε ως προς το χαρακτήρα της από την πρώτη, η οποία είχε δημοσιευθεί·

(ii) το Συμβούλιο δεν έθιξε το ζήτημα της μερικής πρόσβασης στο σχετικό έγγραφο. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, το Συμβούλιο είναι υποχρεωμένο κατά την εφαρμογή της Απόφασης 93/731 να εξετάζει, αν πρέπει να χορηγείται μερική πρόσβαση σε πληροφορίες, που δεν καλύπτονται από τις εξαιρέσεις[95]. Η μερική πρόσβαση προβλέπεται επίσης ρητώς από το Άρθρο 4, παράγραφος 6 του Κανονισμού 1049/2001.

Με απόφαση η οποία ελήφθη την 17η Ιουνίου 2002, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο σύστασης στο Συμβούλιο, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του Άρθρου 3 του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή, ζητώντας του να επανεξετάσει το αίτημα στο πλαίσιο του Κανονισμού 1049/2001[96], που αντικατέστησε την Απόφαση 93/731 του Συμβουλίου.

95 Υπόθεση C-353/99 P, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Heidi Hautala, [2001] Συλλογή I-9565, παράγραφος 87.

96 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, 2001 ΕΕ L 145/43.

Ο Διαμεσολαβητής υποστήριξε, επίσης, ότι το εν λόγω έγγραφο θα μπορούσε να συνδέεται με τις νομοθετικές δραστηριότητες του Συμβουλίου και ότι το Συμβούλιο όφειλε να συνεκτιμήσει το στοιχείο αυτό.

Στην αναλυτική γνώμη του επί του σχεδίου σύστασης, το Συμβούλιο αποφάνθηκε ότι οι παράγραφοι l-4, 13, 14 και 24 του εγγράφου υπ' αριθ. 13563/00 και τα σημεία 1-8 και 14-16 του παραρτήματός του δεν ενέπιπταν σε καμία εξαίρεση και μπορούσαν να δημοσιοποιηθούν. Όσον αφορά τα υπόλοιπα μέρη του εγγράφου, το Συμβούλιο αποφάσισε να αρνηθεί την πρόσβαση σε αυτά δυνάμει του Άρθρου 4, παράγραφος 3, εδάφιο πρώτο του Κανονισμού 1049/2001.

Το Συμβούλιο εξήγησε, επίσης, αναλυτικά με ποιο τρόπο η δεύτερη έκθεση της Ομάδας Κώδικα Συμπεριφοράς διέφερε ουσιαστικά ως προς το περιεχόμενο και το χαρακτήρα της από την πρώτη έκθεση.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η αναλυτική γνώμη του Συμβουλίου ικανοποιούσε τα όσα αναφέρονταν στο σχέδιο σύστασης του Διαμεσολαβητή και ότι, βάσει της υφιστάμενης Κοινοτικής νομοθεσίας, η επιχειρηματολογία του Συμβουλίου αιτιολογεί επαρκώς τη μη δημοσιοποίηση, ακόμη και αν το εν λόγω έγγραφο είναι νομοθετικού χαρακτήρα.

Με βάση το γεγονός ότι το Συμβούλιο προέβη σε ενέργειες προς ικανοποίηση του σχεδίου σύστασης, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Το πλήρες κείμενο του σχεδίου σύστασης διατίθεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση: http://www.euro-ombudsman.eu.int/recommen/en/010573.htm

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΑΡΕΧΕΙ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΜΕΝΑ ΓΡΑΠΤΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Αποφάσεις επί των καταγγελιών 2097/2002/GG και 2059/2002/IP κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Καταγγελία 2097/2002/GG

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Η καταγγέλλουσα, Γερμανίδα υπήκοος, έλαβε μέρος στον διαγωνισμό Συμβούλιο/C/412 για αναπληρωτές βοηθούς γραφείου (C5) στη γερμανική γλώσσα. Ο διαγωνισμός αποτελείτο από τέσσερα μέρη: δύο δοκιμασίες πολλαπλής επιλογής (Α και Β), μια γραπτή δοκιμασία που απαιτούσε τη χρήση υπολογιστή (Γ) και μια προφορική εξέταση (Δ). Η γραπτή δοκιμασία αποτελείτο από τρεις επιμέρους ενότητες. Στη δεύτερη από αυτές (δοκιμασία β), οι υποψήφιοι καλούνταν να συντάξουν ένα ευανάγνωστο και δομημένο κείμενο με βάση ένα κείμενο 45 σειρών που είχε γραφεί σε γραφομηχανή και περιείχε χειρόγραφες διορθώσεις και παραπομπές, καθώς και τυπογραφικά και γραμματικά λάθη. Η βαθμολογία του εν λόγω κειμένου κυμαινόταν από 0 έως 40 βαθμούς με βάση το 24.

Στις 12 Νοεμβρίου 2002, το Συμβούλιο ενημέρωσε την καταγγέλλουσα ότι είχε βαθμολογηθεί με 18 στην εξέταση Γ.β και, συνεπώς, δεν μπορούσε να συμμετάσχει στην προφορική εξέταση.

Σε επιστολή με ημερομηνία 20 Νοεμβρίου 2002, η καταγγέλλουσα ενημέρωσε το Συμβούλιο ότι αυτή ήταν η πρώτη συμμετοχή της σε εξέταση τέτοιου είδους προσθέτοντας ότι, καθώς εξακολουθούσε να την ενδιαφέρει η πρόσληψη από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, θα τη βοηθούσε πολύ να γνωρίζει τους λόγους για τους οποίους απέτυχε στη δοκιμασία. Ως εκ τούτου, η καταγγέλλουσα ζήτησε να της παρασχεθεί πρόσβαση στην αξιολόγηση του γραπτού της στην εν λόγω δοκιμασία.

Στην απάντησή του της 27ης Νοεμβρίου 2002, το Συμβούλιο ενημέρωσε την καταγγέλλουσα ότι η Εξεταστική Επιτροπή εξέτασε το γραπτό της και αποφάσισε να επιβεβαιώσει την αρχική της βαθμολογία. Το Συμβούλιο πρόσθεσε ότι, δυστυχώς, δεν ήταν δυνατό να παράσχει στην καταγγέλλουσα πρόσβαση στο γραπτό της.

Στην καταγγελία της προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, η καταγγέλλουσα τόνισε ότι η άρνηση του Συμβουλίου να της παράσχει πρόσβαση στο βαθμολογημένο γραπτό της ήταν απαράδεκτη. Επεσήμανε ότι δεν της δόθηκε αιτιολόγηση για την άρνηση αυτή. Η καταγγέλλουσα πρόσθεσε ότι λόγω της άρνησης αυτής δεν είχε τη δυνατότητα να κατανοήσει γιατί απέτυχε στη σχετική δοκιμασία.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη του Συμβουλίου

Στη γνώμη του, το Συμβούλιο έκανε τις ακόλουθες παρατηρήσεις:

Σύμφωνα με το Άρθρο 6 του παραρτήματος III των Κανονισμών Υπηρεσιακής Κατάστασης, οι εργασίες της Εξεταστικής Επιτροπής παραμένουν απόρρητες. Όπως έχει ήδη δηλώσει το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το απόρρητο αυτό επιβλήθηκε με σκοπό να διασφαλίζεται η ανεξαρτησία των Εξεταστικών Επιτροπών και η αντικειμενικότητα των εργασιών τους, ώστε να προστατεύονται από κάθε είδους εξωτερική παρέμβαση και πίεση. Συνεπώς, η τήρηση του απορρήτου απαγόρευε τη γνωστοποίηση των θέσεων μεμονωμένων μελών της Εξεταστικής Επιτροπής, καθώς και όλων των παραγόντων που σχετίζονταν με μεμονωμένες ή συγκριτικές αξιολογήσεις υποψηφίων.[97] Ο εγγενής απόρρητος χαρακτήρας των εργασιών της Εξεταστικής Επιτροπής εμπόδιζε, επίσης, την κοινοποίηση των κριτηρίων βαθμολόγησης των εξετάσεων του διαγωνισμού, τα οποία ήταν αναπόσπαστο τμήμα της συγκριτικής αξιολόγησης των αντίστοιχων προσόντων ενός υποψηφίου.[98]

Η υποχρέωση διασφάλισης του απορρήτου των εργασιών της Εξεταστικής Επιτροπής δεν επέτρεψε στο Συμβούλιο να παράσχει πρόσβαση στο βαθμολογημένο γραπτό ενός υποψηφίου, καθώς το εν λόγω γραπτό θα αποκάλυπτε τις θέσεις των μεμονωμένων μελών σχετικά με την αξιολόγηση των υποψηφίων.

Η κοινοποίηση των βαθμών των υποψηφίων στις διάφορες δοκιμασίες αποτελούσε επαρκή αιτιολόγηση για την απόφαση της Εξεταστικής Επιτροπής.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Η καταγγέλλουσα δε διατύπωσε παρατηρήσεις.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΣΤΑΣΗΣ

Στις 16 Απριλίου 2003, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής απηύθυνε το ακόλουθο σχέδιο σύστασης στο Συμβούλιο σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 6, του Καταστατικού του.

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να παράσχει στην καταγγέλλουσα πρόσβαση στο βαθμολογημένο γραπτό της.

Το εν λόγω σχέδιο σύστασης στηρίχθηκε στα εξής:

1 Η καταγγέλλουσα, Γερμανίδα υπήκοος, έλαβε μέρος στον διαγωνισμό Συμβούλιο/C/412 για αναπληρωτές βοηθούς γραφείου (C5) στη γερμανική γλώσσα. Αφού ενημερώθηκε ότι

97 Υπόθεση 89/79 Bonu κατά Συμβουλίου Συλλογή 1980, 553, σκέψη 5.

98 Υπόθεση C-254/95 P Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Innamorati Συλλογή 1996, σ. I-3423, σκέψη 29.

απέτυχε σε μία από τις γραπτές δοκιμασίες του διαγωνισμού, η καταγγέλλουσα ζήτησε να της παρασχεθεί πρόσβαση στο βαθμολογημένο γραπτό της. Το Συμβούλιο απέρριψε το αίτημα αυτό. Στην καταγγελία της προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, η καταγγέλλουσα εξέφρασε την άποψη ότι η άρνηση αυτή ήταν απαράδεκτη.

2 Στη γνώμη του, το Συμβούλιο επεσήμανε ότι, σύμφωνα με το Άρθρο 6 του παραρτήματος III των Κανονισμών Υπηρεσιακής Κατάστασης, οι εργασίες της Εξεταστικής Επιτροπής παραμένουν απόρρητες. Σημείωσε, ακόμη, ότι το απόρρητο αυτό επιβλήθηκε, με σκοπό να διασφαλίζεται η ανεξαρτησία των Εξεταστικών Επιτροπών και η αντικειμενικότητα των εργασιών τους. Κατά την άποψη του Συμβουλίου, η υποχρέωση διασφάλισης του απορρήτου των εργασιών της Εξεταστικής Επιτροπής δεν του επέτρεψε να παράσχει πρόσβαση στο βαθμολογημένο γραπτό ενός υποψηφίου, καθώς το εν λόγω γραπτό θα αποκάλυπτε τις θέσεις των μεμονωμένων μελών σχετικά με την αξιολόγηση των υποψηφίων.

3 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ασχολήθηκε με το θέμα της πρόσβασης σε βαθμολογημένα γραπτά υποψηφίων, σε υποθέσεις που αφορούσαν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή[99] και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.[100]

4 Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή για τις διαδικασίες πρόσληψης της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε, στις 18 Οκτωβρίου 1999, ειδική έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο[101], η οποία περιλαμβάνει τα ακόλουθα σημεία:

«Ο Διαμεσολαβητής δεν γνωρίζει να υπάρχει διάταξη του Κοινοτικού δικαίου ή νομολογία των δικαστηρίων της Κοινότητας, η οποία να εμποδίζει την Επιτροπή να επιτρέπει σε υποψήφιο γραπτής δοκιμασίας να δει το βαθμολογημένο γραπτό του/της. Το Άρθρο 6 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης ορίζει ότι «οι εργασίες της Εξεταστικής Επιτροπής» πρέπει να είναι μυστικές. Οι συζητήσεις της Εξεταστικής Επιτροπής πρέπει, ως εκ τούτου, να παραμείνουν μυστικές, αλλά τούτο δεν συνεπάγεται κατ'ανάγκην ότι ένας/μία υποψήφιος/υποψήφια πρέπει να μην μπορεί να δει το βαθμολογημένο γραπτό του/της.

Το κύριο επιχείρημα που προβάλλει η Επιτροπή για να δικαιολογήσει την άρνησή της αφορά τη φύση της διαδικασίας προσλήψεων. Κατά την άποψη της Επιτροπής, η Εξεταστική Επιτροπή αξιολογεί έκαστον υποψήφιο διά συγκρίσεως της επιδόσεώς του/της προς την επίδοση όλων των λοιπών υποψηφίων στον ίδιο διαγωνισμό. Εκ τούτου η Επιτροπή συνάγει ότι η κοινοποίηση του βοθμολογημένου γραπτού ουδένα σκοπό εξυπηρετεί, διότι αντικατοπτρίζει μόνον την αξιολόγηση από ένα άτομο, το οποίο δεν έχει αξιολογήσει όλους τους λοιπούς υποψηφίους.

Όμως, ο υποψήφιος πράγματι αποκομίζει μια σειρά από οφέλη, όταν μπορεί να εξετάσει το βαθμολογημένο γραπτό του. Πρώτον, ο υποψήφιος κερδίζει τη δυνατότητα να ανακαλύψει τα σφάλματά του και, κατά συνέπεια, να βελτιώσει την επίδοσή του στο μέλλον. Δεύτερον, ενισχύεται η εμπιστοσύνη του υποψηφίου προς τη διοίκηση. Αυτό έχει σημασία, διότι φαίνεται να είναι ευρέως διαδεδομένη η πεποίθηση ότι οι δοκιμασίες δεν αξιολογούνται πάντοτε ορθώς από την Επιτροπή και, μάλιστα, ότι μερικές φορές δεν αξιολογούνται καθόλου. Τρίτον, εάν ένας υποψήφιος φρονεί ότι η αξιολόγηση είναι εσφαλμένη, θα μπορέσει να επιχειρηματολογήσει με μεγαλύτερη ακρίβεια, εάν έχει δει το βαθμολογημένο γραπτό του. Εν πάση περιπτώσει, κριτής του κατά πόσον η πληροφορία είναι χρήσιμη πρέπει να είναι ο πολίτης, ο οποίος ζητεί την πληροφορία, και όχι η διοίκηση.

Η Επιτροπή αναφέρεται, επίσης, στις διοικητικές και οικονομικές επιβαρύνσεις, που θα προκαλούσε η γνωστοποίηση των γραπτών. Ο Διαμεσολαβητής έχει την πεποίθηση ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής θα μπορούσαν να οργανώσουν τη διεργασία γνωστοποιήσεως κατά τρόπο,, ο οποίος να ελαχιστοποιεί το κόστος, διότι είναι απίθανο να επιθυμούν όλοι οι υποψήφιοι να δουν το βαθμολογημένο γραπτό τους.

99 Αυτεπάγγελτη έρευνα 1004/97/(PD)/ΕΕ.

100 Καταγγελίες 457/99/IP, 610/99/IP, 1000/99/IP και 25/2000/IP.

101 ΕΕ 1999 αριθ. C 371, σ. 12.

(…)

Ορθώς, επίσης, η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι ενέργειες των Εξεταστικών Επιτροπών υπόκεινται σε έλεγχο νομιμότητας από τα δικαστήρια της Κοινότητας. Αυτό, όμως, σημαίνει ότι αμφισβητήσεις που θα μπορούσαν να είχαν επιλυθεί εύκολα, εάν ο υποψήφιος είχε τη δυνατότητα να δει το βαθμολογημένο γραπτό του, ενδεχομένως να πρέπει να αντιμετωπισθούν από τα δικαστήρια. Ο Διαμεσολαβητής πιστεύει ότι αυτό ουδόλως είναι ικανοποιητικό για τους υποψηφίους. Αντιθέτως, είναι πολύ πιθανό ότι η παροχή προσβάσεως στο βαθμολογημένο γραπτό θα ικανοποιήσει πολλές αμφισβητήσεις με ελάχιστη προσπάθεια και σε ελάχιστο χρόνο.

(…)

Όπως το επιβεβαιώνει η Συνθήκη του Άμστερνταμ, η υποχρέωση να λαμβάνονται αποφάσεις κατά τον πλέον διάφανο τρόπο συνιστά μία από τις θεμελιώδεις αρχές του Διοικητικού Δικαίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Γι 'αυτό έχει σημασία να εξασφαλίζεται ότι οι πολίτες αποκομίζουν θετικές εντυπώσεις, όταν έρχονται για πρώτη φορά σε επαφή με τα θεσμικά όργανα της Κοινότητας. Οι πολίτες που επιθυμούν να εργασθούν για την Κοινότητα σχηματίζουν πολύ αρνητική εντύπωση, όταν τους δημιουργούνται αμφιβολίες για το εάν έχουν αξιολογηθεί με τρόπο ακριβή και δίκαιο. Για να διασκεδασθούν αυτές οι αμφιβολίες, είναι ουσιαστικής σημασίας το να έχει ο κάθε υποψήφιος τη δυνατότητα να εξετάζει το βαθμολογημένο αντίγραφο του γραπτού του. Η δυνατότητα αυτή ουδόλως αντιστρατεύεται στις απαιτήσεις περί απορρήτου των εργασιών των Εξεταστικών Επιτροπών, διότι δεν αφορά τις συζητήσεις τους, στις οποίες αξιολογούνται τα σχετικά προσόντα των υποψηφίων. Για τους λόγους αυτούς το ότι η Επιτροπή δεν τροποποιεί τις διοικητικές της διαδικασίες, ώστε να παράσχει σε κάθε υποψήφιο/υποψήφια τη δυνατότητα προσβάσεως στο βαθμολογημένο γραπτό του/της φαίνεται να συνιστά περίπτωση κακοδιοικήσεως».

5 Με βάση τα ανωτέρω, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής απηύθυνε σύσταση προς την Επιτροπή, σύμφωνα με την οποία η τελευταία πρέπει, στους μελλοντικούς διαγωνισμούς πρόσληψης, και το αργότερο από 1ης Ιουλίου 2000, να παρέχει στους υποψηφίους πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά τους κατόπιν σχετικού αιτήματος. Με την επιστολή του της 7ης Δεκεμβρίου 1999, ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι η Επιτροπή αποδέχθηκε την εν λόγω σύσταση.

6 Στις 17 Νοεμβρίου 2000, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε Ψήφισμα[102] με το οποίο επικροτεί την ειδική έκθεση του Διαμεσολαβητή και συγχαίρει την Επιτροπή για τη θετική της ανταπόκριση στη σύστασή του. Το Κοινοβούλιο εξέφρασε επίσης την ελπίδα «ότι όλα τα άλλα ευρωπαϊκά θεσμικά και λοιπά όργανα θα ακολουθήσουν (...) το παράδειγμα της Επιτροπής».

7 Στις 17 Ιουλίου 2000, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδια συστάσεων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με τα οποία συνιστούσε στο τελευταίο να παρέχει στους καταγγέλλοντες πρόσβαση στα βαθμολογημένα γραπτά τους. Στις 27 Νοεμβρίου 2000, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι αποδέχθηκε την αρχή, σύμφωνα με την οποία πρέπει να επιτρέπεται η πρόσβαση των υποψηφίων σε αντίγραφο των βαθμολογημένων γραπτών τους, και περιέγραψε τον τρόπο υλοποίησης των σχεδίων συστάσεων του Διαμεσολαβητή.[103]

8 Τα επιχειρήματα που προέβαλε το Συμβούλιο στην παρούσα υπόθεση δεν αναφέρονται σε ειδικά χαρακτηριστικά των διαγωνισμών που διοργανώνονται από το Συμβούλιο, τα οποία θα τους διαχώριζαν από τους διαγωνισμούς που διοργανώνονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής είναι της άποψης ότι οι σκέψεις που διατυπώνονται στην ειδική έκθεσή του σχετικά με τις διαδικασίες πρόσληψης της Επιτροπής ισχύουν επίσης (τηρουμένων των αναλογιών) για τους διαγωνισμούς που διοργανώνονται από το Συμβούλιο.

102 ΕΕ 2001 αριθ. C 223, σ. 352, 368.

103 Βλέπε αποφάσεις του Διαμεσολαβητή της 11ης Μαΐου 2001 στις καταγγελίες 457/99/IP, 610/99/IP, 1000/99/IP και 25/2000/IP, οι οποίες διατίθενται στην ιστοθέση του Διαμεσολαβητή (http://www.euro-ombudsman.eu.int).

9 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η άρνηση του Συμβουλίου να παράσχει στην καταγγέλλουσα πρόσβαση στο βαθμολογημένο γραπτό της αποτελεί κρούσμα κακοδιοίκησης.

Η αναλυτική γνώμη του Συμβουλίου

Στην αναλυτική γνώμη του, το Συμβούλιο ενημέρωσε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή ότι αποφάσισε να αποδεχθεί το σχέδιο σύστασης και να παράσχει στην καταγγέλλουσα πρόσβαση στο βαθμολογημένο γραπτό της. Αντίγραφο του γραπτού της, καθώς και η αξιολόγησή του από την Εξεταστική Επιτροπή θα αποστέλλονταν στην καταγγέλλουσα την ίδια ημέρα.

Το Συμβούλιο επεσήμανε ότι, λαμβάνοντας υπόψη τους Κανονισμούς Υπηρεσιακής Κατάστασης και την πολύ πρόσφατη απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-72/01[104], η κοινοποίηση των εν λόγω εγγράφων δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι παραβιάζει την αρχή του εγγενούς απόρρητου χαρακτήρα των εργασιών της Εξεταστικής Επιτροπής.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Η καταγγέλλουσα δε διατύπωσε παρατηρήσεις επί της αναλυτικής γνώμης του Συμβουλίου.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Άρνηση παροχής πρόσβασης σε βαθμολογημένο γραπτό εξέτασης

1.1 Η καταγγελία αφορούσε την άρνηση του Συμβουλίου να παράσχει στην καταγγέλλουσα πρόσβαση στο βαθμολογημένο γραπτό της για την εξέταση στο διαγωνισμό Συμβούλιο /C/412 για αναπληρωτές βοηθούς γραφείου (C5) στη γερμανική γλώσσα.

1.2 Στις 16 Απριλίου 2003, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής απηύθυνε, σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 6 του Καταστατικού του, το ακόλουθο σχέδιο σύστασης στο Συμβούλιο, σύμφωνα με το οποίο το τελευταίο έπρεπε να παράσχει στην καταγγέλλουσα πρόσβαση στο βαθμολογημένο γραπτό της.

1.3 Στην αναλυτική γνώμη του, το Συμβούλιο ενημέρωσε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή ότι αποφάσισε να αποδεχθεί το σχέδιο σύστασης και να παράσχει στην καταγγέλλουσα πρόσβαση στο βαθμολογημένο γραπτό της.

2 Συμπέρασμα

2.1 Με βάση της έρευνές του, ο Διαμεσολαβητής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο αποδέχθηκε το σχέδιο σύστασης του Διαμεσολαβητή και ότι τα μέτρα που ελήφθησαν από το Συμβούλιο είναι ικανοποιητικά.

2.2 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεπώς περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

Καταγγελία 2059/2002/IP

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής απηύθυνε το ίδιο σχέδιο σύστασης στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την υπόθεση 2059/2002/IP. Η αναλυτική γνώμη του Συμβουλίου και η απόφαση έχουν ως εξής:

[104] Απόφαση της 25ης Ιουνίου 2003 στην υπόθεση T-72/01 Pyres κατά Επιτροπής.

Η αναλυτική γνώμη του Συμβουλίου

Στην αναλυτική γνώμη του, το Συμβούλιο υπογράμμισε ότι, σε συνέχεια του σχεδίου σύστασης του Διαμεσολαβητή σε προηγούμενη παρόμοια υπόθεση (καταγγελία 2097/2002/GG), η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου θέσπισε, στις 17 Σεπτεμβρίου 2003, νέους κανόνες για την κοινοποίηση των βαθμολογημένων γραπτών στους υποψηφίους. Οι κανόνες αυτοί θα ισχύουν για όλους τους εξωτερικούς και εσωτερικούς διαγωνισμούς που θα διοργανώνονται εφεξής από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου.

Οι υποψήφιοι που συμμετέχουν σε διαγωνισμούς που προκηρύχθηκαν από 1ης Σεπτεμβρίου 2003 θα μπορούν να έχουν πρόσβαση σε αντίγραφο του βαθμολογημένου γραπτού τους και, για τις γραπτές δοκιμασίες, του φύλλου αξιολόγησης της εξεταστικής επιτροπής. Για τους διαγωνισμούς που διοργανώθηκαν πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 2003, οι σχετικοί κανόνες όριζαν ότι οι υποψήφιοι, κατόπιν σχετικού αιτήματος, μπορούσαν να έχουν πρόσβαση σε αντίγραφο του γραπτού τους και του φύλλου αξιολόγησης, εφόσον η Εξεταστική Επιτροπή είχε συντάξει τέτοιο φύλλο.

Στην προκειμένη περίπτωση, το Συμβούλιο αποφάσισε να επιτρέψει στον καταγγέλλοντα πρόσβαση στο γραπτό του. Όσον αφορά την κοινοποίηση των κριτηρίων αξιολόγησης, το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι αυτά επισημαίνονταν στο σημείο VI.A.δ) της προκήρυξης του διαγωνισμού και ότι η Εξεταστική Επιτροπή δεν είχε συντάξει φύλλο αξιολόγησης. Σύμφωνα με το Συμβούλιο, αντίγραφο του γραπτού του καταγγέλλοντος, καθώς και της προκήρυξης του διαγωνισμού θα αποστέλλονταν στον καταγγέλλοντα την ίδια ημέρα.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις 5 Νοεμβρίου 2003, οι υπηρεσίες της Επιτροπής επικοινώνησαν τηλεφωνικώς με τον καταγγέλλοντα για να τον ενημερώσουν για την απάντηση του Συμβουλίου και για να διαπιστώσουν αν θεωρούσε ικανοποιητική την απάντηση. Ο καταγγέλλων συνεχάρη τον Διαμεσολαβητή για την έκβαση της έρευνας και για τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Άρνηση παροχής πρόσβασης σε βαθμολογημένο γραπτό και κοινοποίησης των κριτηρίων αξιολόγησης

1.1 Ο καταγγέλλων ζήτησε να του παρασχεθεί πρόσβαση στο βαθμολογημένο γραπτό εξέτασής του στον διαγωνισμό Συμβούλιο/A/394 και να ενημερωθεί για τα κριτήρια που χρησιμοποίησε η Εξεταστική Επιτροπή κατά την αξιολόγηση των δοκιμασιών. Το Συμβούλιο αρνήθηκε να ανταποκριθεί στα αιτήματα αυτά. Ως εκ τούτου, ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή.

1.2 Στις 8 Ιουλίου 2003, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής απηύθυνε, σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 6 του Καταστατικού, σχέδιο σύστασης στο Συμβούλιο, σύμφωνα με το οποίο το τελευταίο έπρεπε να παράσχει στον καταγγέλλοντα πρόσβαση στο βαθμολογημένο γραπτό του και να τον ενημερώσει σχετικά με τα κριτήρια αξιολόγησης που χρησιμοποίησε η Εξεταστική Επιτροπή.

1.3 Στην αναλυτική γνώμη του, το Συμβούλιο ενημέρωσε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή ότι αποφάσισε να αποδεχθεί το σχέδιο σύστασης.

Το Συμβούλιο επεσήμανε ότι, στις 17 Σεπτεμβρίου 2003, η Γενική Γραμματεία του θέσπισε νέους κανόνες για την κοινοποίηση των βαθμολογημένων γραπτών στους υποψηφίους. Οι κανόνες αυτοί θα ισχύουν για όλους τους εξωτερικούς και εσωτερικούς διαγωνισμούς που θα διοργανώνονται εφεξής από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου.

Οι υποψήφιοι που συμμετέχουν σε διαγωνισμούς, οι οποίοι προκηρύχθηκαν από 1ης Σεπτεμβρίου 2003 και μετά, θα μπορούν να έχουν πρόσβαση σε αντίγραφο του βαθμολογημένου

γραπτού τους και, για τις γραπτές εξετάσεις, του φύλλου αξιολόγησης της Εξεταστικής Επιτροπής. Για τους διαγωνισμούς που διοργανώθηκαν πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 2003, οι σχετικοί κανόνες όριζαν ότι οι υποψήφιοι, κατόπιν σχετικού αιτήματος, μπορούσαν να έχουν πρόσβαση σε αντίγραφο του γραπτού τους και σε αντίγραφο του φύλλου αξιολόγησης, εφόσον η Εξεταστική Επιτροπή είχε συντάξει τέτοιο φύλλο.

1.4 Όσον αφορά την υπόθεση του καταγγέλλοντος, το Συμβούλιο ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι αντίγραφο του γραπτού του καταγγέλλοντος, καθώς και της προκήρυξης του διαγωνισμού θα αποστέλλονταν στον καταγγέλλοντα την ίδια ημέρα. Το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι, καθώς τα κριτήρια αξιολόγησης επισημαίνονταν στο σημείο VI.Α.δ) της προκήρυξης του διαγωνισμού, η Εξεταστική Επιτροπή δεν είχε συντάξει φύλλο αξιολόγησης.

2 Συμπέρασμα

2.1 Με βάση τις έρευνές του, ο Διαμεσολαβητής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο αποδέχθηκε το σχέδιο σύστασης του Διαμεσολαβητή και ότι τα μέτρα που ελήφθησαν από το Συμβούλιο είναι ικανοποιητικά.

2.2 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεπώς περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

3.5.2 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Απόφαση επί της καταγγελίας 845/2002/IJH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τον Μάιο του 2002, η καταγγέλλουσα απευθύνθηκε στο Διαμεσολαβητή εξ ονόματος της ίδιας και μιας ομάδας πενήντα περίπου γονέων παιδιών, που φοιτούν στα Ευρωπαϊκά Σχολεία στις Βρυξέλλες. Η καταγγελία αφορούσε στην κατανομή των θέσεων στα Σχολεία για το ακαδημαϊκό έτος 2002-2003, τις προσφυγές που κατατέθηκαν ακολούθως και τους μηχανισμούς για το συντονισμό μεταξύ των σχολείων.

Συνοπτικά, η καταγγέλλουσα ανέφερε τα εξής:

Οι θέσεις που υπήρχαν στον νέο πρωτοβάθμιο τομέα στην κοινότητα Ixelles κατανεμήθηκαν σε μαθητές, που παρακολουθούσαν ήδη τους δύο υπάρχοντες πρωτοβάθμιους τομείς με βάση δύο διαφορετικές ομάδες κριτηρίων, οι οποίες καθορίστηκαν και εφαρμόστηκαν μονομερώς και χωρίς διαφάνεια από το σχολείο προέλευσης. Κατατέθηκαν περισσότερες από 200 προσφυγές, ορισμένες από τις οποίες δεν είχαν ακόμη κριθεί, όταν υποβλήθηκε η καταγγελία.

Οι μηχανισμοί συντονισμού μεταξύ των σχολείων των Βρυξελλών είναι ανεπαρκείς ακόμη και για βασικές λειτουργίες, όπως η εναρμόνιση των διακοπών και των αργιών μεταξύ των τριών σχολείων.

Η λειτουργία των σχολείων στο θέμα αυτό αντιβαίνει στις βασικές αρχές της ορθής διοικητικής πρακτικής και, συνεπώς, συνιστά παράβαση του Άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Υπάρχει, επίσης, παράβαση του Άρθρου 24, παράγραφος 2 του Χάρτη, το οποίο ορίζει ότι «σε όλες τις πράξεις που αφορούν στα παιδιά, είτε επιχειρούνται από δημόσιες

αρχές είτε από ιδιωτικούς οργανισμούς, πρωταρχική σημασία πρέπει να δίνεται στο υπέρτατο συμφέρον του παιδιού». Το πρώτο κριτήριο για την κατανομή των παιδιών μεταξύ των σχολείων ήταν η δυναμικότητα των τριών σχολείων, η οποία είχε καθοριστεί εκ των προτέρων, χωρίς να ληφθούν υπόψη οι ανάγκες των παιδιών ή οι επιθυμίες των γονέων τους.

Οι καταγγέλλοντες επικοινώνησαν με την Επιτροπή, που είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και έχει καθήκον να προστατεύει τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των υπαλλήλων της. Δεν έλαβαν, όμως, ποτέ ολοκληρωμένη απάντηση ή εξήγηση από τη διεύθυνση των Ευρωπαϊκών Σχολείων, το Διοικητικό Συμβούλιο ή την Επιτροπή.

Οι καταγγέλλοντες φοβούνται περαιτέρω επιδείνωση της χαώδους αυτής κατάστασης με την ίδρυση τέταρτου Ευρωπαϊκού Σχολείου στο μέλλον.

Συνοπτικά, οι καταγγέλλοντες υποστήριξαν ότι η λειτουργία των Ευρωπαϊκών Σχολείων είναι αντίθετη με τα Άρθρα 41 και 24, παράγραφος 2 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και ότι οι μηχανισμοί συντονισμού μεταξύ των σχολείων είναι ανεπαρκείς.

Οι καταγγέλλοντες ζήτησαν από τον Διαμεσολαβητή να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να εξασφαλίσει:

- την άμεση εξεύρεση λύσης, που θα εξυπηρετεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα συμφέροντα των εμπλεκόμενων παιδιών·
- την πλήρη διερεύνηση του θέματος σε ανώτατο επίπεδο·
- τη συνολική ανασκόπηση της διοίκησης των Ευρωπαϊκών Σχολείων, ώστε να εξασφαλιστεί ότι στο μέλλον θα λειτουργούν με βάση τα ίδια πρότυπα ορθής διακυβέρνησης και ορθής διοικητικής πρακτικής που ισχύουν για τα άλλα όργανα της ΕΕ και ότι, σύμφωνα με το Άρθρο 24, παράγραφος 2 του Χάρτη, η εξυπηρέτηση των συμφερόντων των παιδιών με τον καλύτερο δυνατό τρόπο θα έχει πρωταρχική σημασία σε όλες τις πράξεις που τα αφορούν·
- την αποδοχή όλων των προσφυγών, ακόμη και αν η λύση αυτή θα απαιτούσε το χωρισμό ορισμένων τάξεων σε δύο·
- την άσκηση ελέγχου στην κατανομή των πόρων μεταξύ των σχολείων·
- την καθιέρωση ενός συστήματος για την κατανομή των παιδιών μεταξύ των σχολείων, που θα χαρακτηρίζεται από σαφήνεια και διαφάνεια, προκειμένου να αποφευχθεί η μελλοντική μεταφορά παιδιών υπό ανάλογες συνθήκες.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Κατά το χειρισμό παλαιότερων καταγγελιών κατά των Ευρωπαϊκών Σχολείων, ο Διαμεσολαβητής υιοθέτησε την άποψη ότι τα Σχολεία δεν αποτελούν Κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό, αλλά ότι η Επιτροπή φέρει ως ένα βαθμό ευθύνη για τη λειτουργία τους, καθώς μετέχει στο Διοικητικό Συμβούλιο και συνεισφέρει σε μεγάλο βαθμό στη χρηματοδότησή τους. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η ευθύνη της Επιτροπής δεν εκτείνεται σε θέματα που άπτονται της εσωτερικής διοίκησης των Σχολείων.

Κατόπιν τούτου, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει τη γνώμη της επί της παρούσας καταγγελίας.

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της η Επιτροπή ανέφερε συνοπτικά τα εξής:

Η ανακατανομή ενός ορισμένου αριθμού μαθητών μεταξύ των Ευρωπαϊκών Σχολείων στις Βρυξέλλες ήταν η αναπόφευκτη συνέπεια δύο παραγόντων. Πρώτον, η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου να ανοίξει το τρίτο Σχολείο στην κοινότητα Ixelles, προκειμένου να ανακουφιστούν τα Σχολεία του Uccle και του Woluwe, τα οποία είχαν καταστεί υπεράριθμα

και, δεύτερον, η ανάγκη προσωρινής μετακίνησης ενός αριθμού μαθητών από το Σχολείο του Uccle στο Σχολείο του Woluwe, λόγω εκτεταμένων εργασιών επισκευής και ανακατασκευής.

Με την απόφαση περί ανακατανομής των γλωσσικών τομέων μεταξύ των τριών σχολείων, το Διοικητικό Συμβούλιο επεδίωξε να διασφαλίσει τη συμμόρφωση με τη διπλή αρχή της γεωγραφικής ισορροπίας και της ορθολογικής χρήσης των πόρων. Η απόφαση των διευθυνόντων δεν απαίτησε, σε καμία περίπτωση, ανακατανομή των μαθητών στη διάρκεια του σχολικού έτους.

Για την καλύτερη διαχείριση των μετακινήσεων αυτών, ο εκπρόσωπος του Διοικητικού Συμβουλίου ίδρυσε μια συντονισμένη ομάδα διαχείρισης για τα τρία σχολεία των Βρυξελλών, με τη συμμετοχή των διευθυντών, του διδακτικού προσωπικού και των συλλόγων γονέων.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που προσκόμισε η Επιτροπή, δόθηκε προτεραιότητα στην επιλογή των γονέων, αλλά τα όρια που επέβαλε η δομή της σχολικής οργάνωσης και η ανάγκη βέλτιστης χρήσης των διαθέσιμων πόρων κατέστησαν αδύνατη την ικανοποίηση των προσδοκιών και των απαιτήσεων όλων των οικογενειών. Σύμφωνα με το Σχολείο, θα ήταν δύσκολο να δικαιολογηθεί ο χωρισμός των τομέων και των τάξεων στο ένα σχολείο, όταν οι αντίστοιχοι τομείς και τάξεις σε άλλο σχολείο ήταν ουσιαστικά άδειοι.

Τα Σχολεία υποστήριξαν ότι, κατά την αξιολόγηση της κάθε περίπτωσης, εφάρμοσαν τα κριτήρια της παρουσίας αδελφών, της γεωγραφικής εγγύτητας με την οικογενειακή κατοικία και της δημιουργίας ισορροπημένων τάξεων στα τρία Σχολεία. Οι αποφάσεις των διευθυνόντων σχετικά με την τοποθέτηση των μαθητών βασίστηκαν στις πληροφορίες που είχαν δώσει στο Σχολείο οι γονείς σχετικά με τη φοίτηση των αδελφών και τη διεύθυνση της οικογενειακής κατοικίας.

Η Επιτροπή γνώριζε ότι υποβλήθηκε μεγάλος αριθμός καταγγελιών. Οι καταγγελίες αυτές αντιμετωπίστηκαν ξεχωριστά η κάθε μία από επιτροπές εντός του κάθε Σχολείου, αποτελούμενες από μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και εκπροσώπους των γονέων. Πολλές καταγγελίες έγιναν δεκτές.

Απαντώντας στα αιτήματα της καταγγέλλουσας, η Επιτροπή διατύπωσε τις εξής παρατηρήσεις:

1. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε και τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν από τα Σχολεία για τη μεταφορά των μαθητών, καθώς και η δυνατότητα προσφυγής, δείχνει ότι αποδόθηκε πρωταρχική σημασία στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων των παιδιών, τα οποία ελήφθησαν υπόψη, όσο ήταν αυτό δυνατό.
2. Στη διάρκεια της συνεδρίασής του στις 21-23 Μαΐου 2002, το Διοικητικό Συμβούλιο εξέτασε την Έκθεση, που είχε συντάξει ο εκπρόσωπός του, με τίτλο «Κατανομή μαθητών από τον προσχολικό, πρωτοβάθμιο και δευτεροβάθμιο κύκλο μεταξύ των Σχολείων I, II και III των Βρυξελλών». Η Επιτροπή δεν έλαβε γνώση παρατυπιών ως προς αυτό.
3. Οι αρχές που ορίζονται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, ιδίως δε στο Άρθρο 24, παράγραφος 2 και στο Άρθρο 41, ισχύουν πλήρως στα Ευρωπαϊκά Σχολεία και είναι δεσμευτικές για αυτά. Οι αρχές αυτές είναι, επίσης, εφαρμοστέες στη μελλοντική μεταρρύθμιση των Σχολείων.
4. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από την Επιτροπή, τα Σχολεία κατέβαλαν κάθε δυνατή προσπάθεια να λάβουν υπόψη, πρωτίστως, τις επιλογές των γονέων. Πράγματι, επιδιώχθηκε η προσαρμογή της κατανομής των τάξεων από τον Σεπτέμβριο του 2002, μαζί με τη συνακόλουθη μεταφορά θέσεων, καθώς και η παρέκκλιση από τους κανόνες που διέπουν την ομαδοποίηση των πρωτοβάθμιων τάξεων στη διάρκεια του έτους 2002/2003 για ορισμένους τομείς. Παρά τις προσπάθειες αυτές, ορισμένα όρια, που επέβαλε η δομή της σχολικής οργάνωσης και η ανάγκη βέλτιστης χρήσης των διαθέσιμων πόρων, δεν ήταν δυνατό να αγνοηθούν. Ο χωρισμός των τομέων και των τάξεων στο ένα σχολείο τη στιγμή, που οι αντίστοιχοι τομείς και τάξεις σε άλλο σχολείο ήταν ουσιαστικά άδειοι, δεν θα συνιστούσε ορθή διοικητική πρακτική.

5. Το Διοικητικό Συμβούλιο και μόνον είναι αρμόδιο να αποφασίσει για την κατανομή των πόρων μεταξύ των διαφόρων Ευρωπαϊκών Σχολείων. Πρέπει να κατευθύνεται από τις αρχές της γεωγραφικής ισορροπίας και της βέλτιστης χρήσης των διαθέσιμων πόρων.

6. Η συμμετοχή των Συλλόγων Γονέων, αρχικά στη συντονισμένη ομάδα διαχείρισης για τα τρία Σχολεία των Βρυξελλών, η οποία συστήθηκε για την καλύτερη διαχείριση της μεταφοράς των μαθητών και, ακολούθως, στις επιτροπές που είναι υπεύθυνες για την εξέταση των καταγγελιών, καταδεικνύει τη διαφάνεια του συστήματος. Η διαφάνεια αυτή πρέπει να διατηρηθεί και στις όποιες μελλοντικές μεταφορές μαθητών.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στις παρατηρήσεις της, η καταγγέλλουσα ανέφερε συνοπτικά τα εξής:

Η καταγγέλλουσα είχε προσκομίσει στοιχεία στην Επιτροπή, ζητώντας της να παρέμβει στο Διοικητικό Συμβούλιο εξ ονόματος των παιδιών και των οικογενειών τους. Κατά συνέπεια, ο εκπρόσωπος της Επιτροπής όφειλε να είναι ενήμερος για την κατάσταση κατά τη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου στις 21-23 Μαΐου 2002. Η κατανομή των πόρων μεταξύ των σχολείων χωρίς ολοκληρωμένη αξιολόγηση των αναγκών των παιδιών αποτελεί παράδειγμα χείριστης διοικητικής πρακτικής.

Η Επιτροπή υποστήριξε ότι το Διοικητικό Συμβούλιο και μόνον είναι αρμόδιο να αποφασίσει για την κατανομή των πόρων μεταξύ των σχολείων. Αυτό δείχνει ότι η Επιτροπή δεν έχει διδαχθεί τίποτε και αποποιείται τις ευθύνες της. Η Επιτροπή συνεισφέρει το μεγαλύτερο μέρος των πόρων για τα σχολεία και πρέπει να δώσει προτεραιότητα στις ανάγκες και στα συμφέροντα των παιδιών.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΣΤΑΣΗΣ

Με απόφαση που ελήφθη την 10η Δεκεμβρίου 2001, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο σύστασης στην Επιτροπή, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του Άρθρου 3 του Καθεστώτος του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Η βάση του σχεδίου σύστασης ήταν η ακόλουθη:

1 Κατανομή θέσεων στα Ευρωπαϊκά Σχολεία

Οι ισχυρισμοί της καταγγέλλουσας

1.1 Τον Μάιο του 2002 η κ. L. υπέβαλε καταγγελία εξ ονόματος της ίδιας και μιας ομάδας 50 περίπου γονέων παιδιών, που φοιτούν στα Ευρωπαϊκά Σχολεία στις Βρυξέλλες με αντικείμενο την κατανομή των θέσεων στα Σχολεία για το ακαδημαϊκό έτος 2002-2003, τις προσφυγές που κατατέθηκαν ακολούθως και τους μηχανισμούς για το συντονισμό μεταξύ των σχολείων.

Συνοπτικά, οι καταγγέλλοντες υποστήριξαν ότι η λειτουργία των Ευρωπαϊκών Σχολείων είναι αντίθετη με τα Άρθρα 41 και 24, παράγραφος 2 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και ότι οι μηχανισμοί συντονισμού μεταξύ των σχολείων είναι ανεπαρκείς. Ζήτησαν από τον Διαμεσολαβητή να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια, προκειμένου να διασφαλίσει:

- την άμεση εξεύρεση λύσης, που θα εξυπηρετεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα συμφέροντα των εμπλεκόμενων παιδιών·
- την πλήρη διερεύνηση του θέματος σε ανώτατο επίπεδο·
- τη συνολική αξιολόγηση της διοίκησης των Ευρωπαϊκών Σχολείων, ώστε να διασφαλιστεί ότι στο μέλλον θα λειτουργούν με βάση τα ίδια πρότυπα ορθής διακυβέρνησης και ορθής διοικητικής πρακτικής, που ισχύουν για τα άλλα όργανα της ΕΕ και ότι, σύμφωνα με το Άρθρο 24, παράγραφος 2 του Χάρτη, η εξυπηρέτηση των συμφερόντων των παιδιών με τον καλύτερο δυνατό τρόπο έχει πρωταρχική σημασία σε όλες τις πράξεις που τα αφορούν·
- την αποδοχή όλων των προσφυγών, ακόμη και αν η λύση αυτή θα απαιτούσε τον χωρισμό ορισμένων τάξεων σε δύο·

- την άσκηση ελέγχου στην κατανομή των πόρων μεταξύ των σχολείων·
- την καθιέρωση ενός συστήματος για την κατανομή των παιδιών μεταξύ των σχολείων, που θα χαρακτηρίζεται από σαφήνεια και διαφάνεια, προκειμένου να αποφευχθεί η μελλοντική μεταφορά παιδιών υπό ανάλογες συνθήκες.

Τα επιχειρήματα της Επιτροπής

1.2 Η Επιτροπή δήλωσε ότι γνώριζε την ύπαρξη μεγάλου αριθμού καταγγελιών. Οι καταγγελίες αυτές αντιμετωπίστηκαν ξεχωριστά η κάθε μία και πολλές από αυτές έγιναν δεκτές. Η διαδικασία και τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν από τα Σχολεία για τη μεταφορά των μαθητών, καθώς και η δυνατότητα προσφυγής, δείχνει ότι αποδόθηκε πρωταρχική σημασία στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων των παιδιών, τα οποία ελήφθησαν υπόψη, όσο αυτό ήταν δυνατό.

Το Διοικητικό Συμβούλιο και μόνον είναι αρμόδιο να αποφασίσει για την κατανομή των πόρων μεταξύ των διαφόρων Ευρωπαϊκών Σχολείων. Πρέπει να κατευθύνεται από τις αρχές της γεωγραφικής ισορροπίας και της βέλτιστης χρήσης των διαθέσιμων πόρων. Το Διοικητικό Συμβούλιο εξέτασε σχετική έκθεση και η Επιτροπή δεν έλαβε γνώση παρατυπιών ως προς αυτό.

Τα Σχολεία κατέβαλαν κάθε δυνατή προσπάθεια να λάβουν υπόψη, πρωτίστως, τις επιλογές των γονέων. Επιδιώχθηκε η προσαρμογή της κατανομής των τάξεων, αλλά ο χωρισμός των τομέων και των τάξεων στο ένα σχολείο τη στιγμή, που οι αντίστοιχοι τομείς και τάξεις σε άλλο σχολείο ήταν ουσιαστικά άδειοι, δεν θα συνιστούσε ορθή διοικητική πρακτική.

Οι αρχές που ορίζονται στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, ιδίως δε στο Άρθρο 24, παράγραφος 2 και στο Άρθρο 41, ισχύουν απολύτως στα Ευρωπαϊκά Σχολεία και είναι δεσμευτικά για αυτά. Οι αρχές αυτές είναι επίσης εφαρμοστέες στη μελλοντική μεταρρύθμιση των Σχολείων.

Η συμμετοχή των Συλλόγων Γονέων αρχικά στη συντονισμένη ομάδα διαχείρισης για τα τρία Σχολεία των Βρυξελλών, η οποία συστήθηκε για την καλύτερη διαχείριση της μεταφοράς των μαθητών, και, ακολούθως, στις επιτροπές που είναι υπεύθυνες για την εξέταση των καταγγελιών καταδεικνύει τη διαφάνεια του συστήματος. Η διαφάνεια αυτή πρέπει να διατηρηθεί και στις όποιες μελλοντικές μεταφορές μαθητών.

Τα πορίσματα του Διαμεσολαβητή

1.3 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι τα Ευρωπαϊκά Σχολεία δημιουργήθηκαν αρχικά από τα Κράτη Μέλη, τα οποία υπέγραψαν το Καταστατικό των Ευρωπαϊκών Σχολείων το 1957. Το 1994 τα Κράτη Μέλη και οι Ευρωπαϊκές Κοινότητες υπέγραψαν Σύμβαση[105], η οποία καταργεί και αντικαθιστά το Καταστατικό του 1957. Η Σύμβαση αυτή τέθηκε σε ισχύ την 1η Οκτωβρίου 2002.

1.4 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί, γενικά, ότι τα Σχολεία δεν αποτελούν Κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό, αλλά ότι η Επιτροπή φέρει ως ένα βαθμό ευθύνη για τη λειτουργία τους, καθώς μετέχει στο Διοικητικό Συμβούλιο και συνεισφέρει σε μεγάλο βαθμό στη χρηματοδότησή τους. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η ευθύνη της Επιτροπής δεν εκτείνεται σε θέματα που άπτονται της εσωτερικής διοίκησης των Σχολείων.

Οι προσφυγές

1.5 Όσον αφορά τις προσφυγές σχετικά με την κατανομή των παιδιών μεταξύ των σχολείων, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι οι αποφάσεις σχετικά με τις επιμέρους προσφυγές δεν εμπίπτουν στο πεδίο ευθύνης της Επιτροπής και, συνεπώς, είναι εκτός του πεδίου έρευνας

105 1994 ΕΕ L 212/3.

του Διαμεσολαβητή. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε την αναφορά της Επιτροπής στο μεγάλο αριθμό των προσφυγών, που έγιναν δεκτές.

Ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων

1.6 Σχετικά με τους ισχυρισμούς περί παραβάσεων του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, ο Διαμεσολαβητής χαιρετίζει τη δήλωση της Επιτροπής ότι το δικαίωμα στη χρηστή διοίκηση (Άρθρο 41) και τα δικαιώματα του παιδιού (ιδιαίτερα το Άρθρο 24, παράγραφος 2[106]) είναι δεσμευτικά για τα Ευρωπαϊκά Σχολεία και ισχύουν και για τη μελλοντική μεταρρύθμισή τους. Ως γενική αρχή, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων αυτών συνάδει, επίσης, με τη συνεκτίμηση της αποτελεσματικότητας στην κατανομή των πόρων μεταξύ των σχολείων. Στην παρούσα υπόθεση, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η έρευνά του δε διαπίστωσε παραβίαση των δικαιωμάτων των παιδιών, όπως αυτά διασφαλίζονται στο Άρθρο 24, παράγραφος 2 του Χάρτη, ιδίως δε αν ληφθεί υπόψη ότι η αρχική κατανομή των παιδιών μεταξύ των σχολείων φαίνεται να τροποποιήθηκε λόγω του μεγάλου αριθμού προσφυγών, που έγιναν δεκτές.

Το δικαίωμα στη χρηστή διοίκηση εξετάζεται αναλυτικότερα στη συνέχεια.

Συντονισμός και χρηστή διοίκηση

1.7 Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι οι μηχανισμοί συντονισμού μεταξύ των σχολείων είναι ανεπαρκείς, ο Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει ότι κατατέθηκε μεγάλος αριθμός προσφυγών και ότι, σύμφωνα με την Επιτροπή, πολλές από αυτές έγιναν δεκτές. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι αυτό αποδεικνύει ότι υπάρχει ένα αποδοτικό και ευαίσθητο σύστημα αντιμετώπισης των παραπόνων.

1.8 Παράλληλα, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, όταν ένας συγκεκριμένος τομέας διοίκησης παράγει έναν ασυνήθιστα μεγάλο αριθμό προσφυγών ή καταγγελιών, είναι σκόπιμο να εξετάζεται εάν υποβόσκει κάποιο πρόβλημα και, αν ναι, να λαμβάνονται μέτρα για την αντιμετώπισή του στο μέλλον. Αυτό ισχύει ακόμη περισσότερο, όταν προκύπτει ότι ένας μεγάλος αριθμός προσφυγών ή καταγγελιών είναι δικαιολογημένος.

1.9 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε, επίσης, ότι η Επιτροπή εκπροσωπεί τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, που είναι ο κύριος χρηματοδότης των Ευρωπαϊκών Σχολείων και υπογράφον μέρος στη Σύμβαση του 1994 για το Καταστατικό των Σχολείων. Ο Διαμεσολαβητής υποστήριξε ότι στο πεδίο ευθύνης της Επιτροπής ανήκει και η προαγωγή της χρηστής διοίκησης από τα Ευρωπαϊκά Σχολεία. Έκρινε δε ότι η ανταπόκρισή της στα γεγονότα, που οδήγησαν στην παρούσα καταγγελία, δεν έπεισε ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει πλήρως αυτή την ευθύνη. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.

2 Συμπέρασμα

2.1 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η ανταπόκριση της Επιτροπής στα γεγονότα, που οδήγησαν στην παρούσα καταγγελία, δεν πείθει ότι η τελευταία αναλαμβάνει πλήρως την ευθύνη της για την προαγωγή της χρηστής διοίκησης από τα Ευρωπαϊκά Σχολεία.

2.2 Το ανωτέρω πόρισμα εγείρει ένα ζήτημα γενικής σημασίας, το οποίο δεν προσφέρεται για φιλικό διακανονισμό. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε το ακόλουθο σχέδιο σύστασης στην Επιτροπή, σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 6 του Καταστατικού του:

106 «Σε όλες τις πράξεις που αφορούν τα παιδιά, είτε επιχειρούνται από δημόσιες αρχές είτε από ιδιωτικούς οργανισμούς, πρωταρχική σημασία πρέπει να δίνεται στο υπέρτατο συμφέρον του παιδιού».

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΣΤΑΣΗΣ

Η Επιτροπή οφείλει να αναγνωρίσει την ευθύνη της για την προαγωγή της χρηστής διοίκησης από τα Ευρωπαϊκά Σχολεία και να περιγράψει συγκεκριμένα μέτρα, τα οποία πρόκειται να λάβει, προκειμένου να ανταποκριθεί σε αυτή την ευθύνη στο μέλλον.

Η αναλυτική γνώμη της Επιτροπής

Η αναλυτική γνώμη της Επιτροπής ανέφερε συνοπτικά τα εξής:

Η απόφαση για το άνοιγμα ενός νέου σχολείου στις Βρυξέλλες (Β-ΙΙΙ) και η ανακατανομή των γλωσσικών τομέων (τόσο των νέων τομέων, όσο και των ήδη υπαρχόντων) μεταξύ των τριών σχολείων (Β-Ι, Β-ΙΙ και Β-ΙΙΙ) ελήφθη από το Διοικητικό Συμβούλιο στη συνεδρίασή του στις 28-29 Απριλίου 1998, σύμφωνα με τις αρχές της γεωγραφικής ισορροπίας και της ορθολογικής χρήσης των διαθέσιμων πόρων.

Το Διοικητικό Συμβούλιο κατένειμε έξι τομείς στο Β-Ι (δανικό, γερμανικό, ελληνικό, αγγλικό, ισπανικό και γαλλικό), οκτώ τομείς στο Β-ΙΙ (γερμανικό, αγγλικό, φιλανδικό, γαλλικό, ιταλικό, ολλανδικό, σουηδικό και πορτογαλικό) και έξι τομείς στο Β-ΙΙΙ (γερμανικό, αγγλικό, ισπανικό, γαλλικό, ιταλικό και ολλανδικό).

Η Επιτροπή, ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, ενέκρινε την απόφαση αυτή χωρίς επιφυλάξεις και αναλαμβάνει πλήρως την ευθύνη, που της αναλογεί.

Η μεταφορά μαθητών ως αποτέλεσμα αυτής της ανακατανομής των γλωσσικών τομέων και των εργασιών, που εκτελούνται στο Β-Ι, δεν αποτελεί ευθύνη του Διοικητικού Συμβουλίου αλλά των οργάνων, που είναι κανονικά υπεύθυνα για την εσωτερική διαχείριση του συστήματος.

Παρόλο που οι εξουσίες της δεν εκτείνονται σε θέματα εσωτερικής διαχείρισης των Σχολείων, η Επιτροπή παρακολούθησε στενά την πρόοδο του θέματος. Στους κόλπους των Διοικητικών Συμβουλίων των εν λόγω σχολείων, επέστησε την προσοχή των επικεφαλής διδασκόντων στο μέγεθος του προβλήματος και τους ζήτησε να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την εξεύρεση λύσης. Εξάλλου, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, το Διοικητικό Συμβούλιο ερεύνησε τη διαδικασία, που ακολούθησαν τα σχολεία, και διαπίστωσε ότι ήταν ορθή.

Η Επιτροπή προτίθεται να επιστήσει και πάλι την προσοχή του Γενικού Γραμματέα των Ευρωπαϊκών Σχολείων στο γεγονός ότι, στο μέλλον και ιδιαίτερα όταν θα ανοίξει το τέταρτο σχολείο, πρέπει να ληφθούν όλα τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι μεταφορές μαθητών θα πραγματοποιηθούν υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας επί της αναλυτικής γνώμης

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας ανέφεραν συνοπτικά τα εξής:

Οι γονείς είναι ιδιαίτερα ανήσυχοι με την υπό εξέλιξη διαδικασία αναζήτησης ενός τέταρτου Ευρωπαϊκού Σχολείου στις Βρυξέλλες. Υπάρχει το ενδεχόμενο να αγνοηθούν και πάλι τα συμφέροντα των παιδιών στις συζητήσεις με τις αρμόδιες βελγικές αρχές. Η Επιτροπή οφείλει να επέμβει, προκειμένου να διασφαλίσει τα συμφέροντα των παιδιών και των υπαλλήλων της.

Στη διάρκεια της διαδικασίας χειρισμού της καταγγελίας, κατέστη σαφές ότι όταν προκύπτει ένα πρόβλημα, που εμπίπτει στην άμεση ευθύνη του Σχολείου, οι γονείς δε διαθέτουν κάποιο μέσο για την προσβολή των αποφάσεων. Είναι ανησυχητικό το γεγονός ότι φορείς, που ασχολούνται με παιδιά, δεν είναι υπόλογοι σε κανέναν. Οι γονείς θα επιθυμούσαν κάποια συμβουλή σχετικά με την αντιμετώπιση του θέματος αυτού.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Η αξιολόγηση της αναλυτικής γνώμης της Επιτροπής από τον Διαμεσολαβητή

1.1 Ο Διαμεσολαβητής διενήργησε έρευνα σε σχέση με καταγγελία, η οποία αφορούσε στην κατανομή των θέσεων στα Ευρωπαϊκά Σχολεία στις Βρυξέλλες. Λαμβάνοντας υπόψη ότι η Επιτροπή εκπροσωπεί τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, που είναι ο κύριος χρηματοδότης των Ευρωπαϊκών Σχολείων και υπογράφον μέρος στη Σύμβαση του 1994 για το Καταστατικό τους, ο Διαμεσολαβητής υποστήριξε ότι στο πεδίο ευθύνης της Επιτροπής ανήκει και η προαγωγή της χρηστής διοίκησης από τα Ευρωπαϊκά Σχολεία. Έκρινε δε ότι η ανταπόκρισή της στα γεγονότα που οδήγησαν στην παρούσα καταγγελία δεν έπεισε ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει πλήρως αυτή την ευθύνη. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε το ακόλουθο σχέδιο σύστασης.

Η Επιτροπή οφείλει να αναγνωρίσει την ευθύνη της για την προαγωγή της χρηστής διοίκησης από τα Ευρωπαϊκά Σχολεία και να περιγράψει συγκεκριμένα μέτρα, τα οποία πρόκειται να λάβει, προκειμένου να ανταποκριθεί σε αυτή την ευθύνη στο μέλλον.

1.2 Στην αναλυτική της γνώμη επί του σχεδίου σύστασης, η Επιτροπή υποστήριξε ότι ανέλαβε να επιστήσει την προσοχή του Γενικού Γραμματέα των Ευρωπαϊκών Σχολείων στο γεγονός ότι, στο μέλλον και ιδιαίτερα όταν θα ανοίξει το τέταρτο σχολείο των Βρυξελλών, πρέπει να ληφθούν όλα τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι μεταφορές μαθητών θα πραγματοποιηθούν υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, όσον αφορά το αντικείμενο της παρούσας καταγγελίας, η Επιτροπή ανταποκρίθηκε θετικά στο σχέδιο σύστασης και προέβη σε ενέργειες προς ικανοποίησή του.

1.4 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε τις γενικές ανησυχίες της καταγγέλλουσας, σχετικά με τη διοίκηση και τον έλεγχο των Ευρωπαϊκών Σχολείων. Ο Διαμεσολαβητής θα εξετάσει το ενδεχόμενο έναρξης αυτεπάγγελτης έρευνας με αντικείμενο την ευθύνη της Επιτροπής στην προαγωγή της χρηστής διοίκησής τους, σύμφωνα με τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Σχετική παρατήρηση διατυπώνεται στη συνέχεια.

2 Συμπέρασμα

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή προέβη σε ενέργειες προς ικανοποίηση του σχεδίου σύστασης. Ως εκ τούτου, αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Ο Διαμεσολαβητής θα εξετάσει το ενδεχόμενο έναρξης αυτεπάγγελτης έρευνας με αντικείμενο τη γενική ευθύνη της Επιτροπής να προάγει τη χρηστή διοίκηση στα Ευρωπαϊκά Σχολεία, σύμφωνα με το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΛΟΓΩ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΠΕΡΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΕ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1045/2002/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Ο καταγγέλλων, Γερμανός υπήκοος, ήταν σπουδαστής στη Σουηδία. Για να του χορηγηθεί τηλεφωνική συνδρομή από την Telia, μια σουηδική εταιρεία τηλεπικοινωνιών, υποχρεώθηκε να καταβάλει προκαταβολή 5000 SEK (ή δήλωση Σουηδού υπηκόου ότι εγγυόταν για το ποσό

αυτό). Φαίνεται ότι η εταιρεία ζητούσε την προκαταβολή αυτή από όλους τους αλλοδαπούς, που δε διαθέτουν σουηδικό αριθμό κοινωνικής ασφάλισης. Ο καταγγέλλων έκρινε ότι αυτό αποτελούσε κρούσμα μεταχείρισης, που συνιστά διάκριση σε αντίθεση με το Άρθρο 12 Συνθήκης ΕΚ, αφού οι Σουηδοί υπήκοοι δεν ήταν υποχρεωμένοι να καταβάλουν την προκαταβολή αυτή.

Στις 25 Νοεμβρίου 1998, ο καταγγέλλων υπέβαλε επίσημη καταγγελία στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Σουηδία. Η τελευταία ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα στις 2 Δεκεμβρίου 1998 ότι η καταγγελία είχε διαβιβαστεί στη Γενική Γραμματεία στις Βρυξέλλες.

Στις 3 Σεπτεμβρίου 1999, και έπειτα από υπενθύμιση του καταγγέλλοντος με ημερομηνία 20 Αυγούστου 1999, η Γενική Γραμματεία της Επιτροπής τον ενημέρωσε ότι η υπόθεση είχε καταχωριστεί με αριθμό αναφοράς 99/4916 SG(99) A/9472/2.

Στην καταγγελία που υπέβαλε στον Διαμεσολαβητή τον Ιούνιο του 2002, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι, παρά τις περαιτέρω υπενθυμίσεις του (12 Ιουλίου 2000, 18 Οκτωβρίου 2000 και 18 Νοεμβρίου 2001), η Επιτροπή δεν τον ενημέρωσε για την πορεία της διαδικασίας ούτε για το αν σκόπευε να κινήσει διαδικασία βάσει του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ κατά της Σουηδίας.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή διατύπωσε τα εξής σχόλια:

Η Επιτροπή αρχικά διαβουλεύθηκε με αρκετές από τις Γενικές Διευθύνσεις της (Εσωτερικής Αγοράς, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, Κοινωνίας των Πληροφοριών), προκειμένου να εξακριβώσει αν η καταγγελλόμενη συμπεριφορά απέρρεε, άμεσα ή έμμεσα, από κάποια διάταξη του σουηδικού δικαίου. Η έρευνα αυτή διήρκεσε έως το καλοκαίρι του 2000. Διαπιστώθηκε ότι η Telia είχε επιβάλει τη σχετική υποχρέωση με δική της πρωτοβουλία.

Επειδή αντικείμενο της καταγγελίας ήταν η συμπεριφορά μιας εταιρείας, η Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) Ανταγωνισμού εξέτασε ακολούθως αν είχε σημειωθεί παράβαση του Άρθρου 82 Συνθήκης ΕΚ. Στις 25 Αυγούστου 2000 η ΓΔ Ανταγωνισμού ζήτησε από την Telia να δώσει εξηγήσεις. Στην απάντησή της με ημερομηνία 25 Σεπτεμβρίου 2000, η Telia εξήγησε ότι το ποσό των 5000 SEK λειτουργούσε ως εγγύηση για ενδεχόμενα χρέη συνδρομητών, των οποίων τα ίχνη θα μπορούσαν να χαθούν σε περίπτωση μετακόμισης λόγω απουσίας αριθμού κοινωνικής ασφάλισης. Η Επιτροπή έκρινε ότι η εξήγηση αυτή αιτιολογούσε τη διαφορά της μεταχείρισης μεταξύ των κατόχων σουηδικού αριθμού κοινωνικής ασφάλισης και των ατόμων, που δε διαθέτουν τον αριθμό αυτό. Κατά συνέπεια, αποφάσισε να μην προχωρήσει σε περαιτέρω έρευνες.

Υπό το φως των ανωτέρω, το θέμα αυτό κρίθηκε δευτερεύουσας προτεραιότητας, ιδιαίτερα ενόψει του γεγονότος ότι η ΓΔ Ανταγωνισμού είχε να αντιμετωπίσει πολυάριθμες άλλες υποθέσεις από τον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

Οι ανωτέρω συνθήκες οδήγησαν, προς λύπη της Επιτροπής, σε κάποια καθυστέρηση, όσον αφορά την ενημέρωση του καταγγέλλοντος σχετικά με τα πρώτα συμπεράσματα από την εξέταση της καταγγελίας του και σχετικά με την πρόθεση της Επιτροπής να θέσει την καταγγελία στο αρχείο.

Στις 8 Αυγούστου 2002, η Επιτροπή έστειλε στον καταγγέλλοντα γραπτή απάντηση σχετικά με την καταγγελία του. Στις 5 Σεπτεμβρίου 2002, η Επιτροπή επικοινώνησε και τηλεφωνικά με τον καταγγέλλοντα, προκειμένου να βεβαιωθεί ότι ο τελευταίος είχε λάβει την απάντηση.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επιβεβαίωσε ότι είχε λάβει την επιστολή της Επιτροπής με ημερομηνία 8 Αυγούστου 2002 και επεσήμανε ότι ο πρωταρχικός σκοπός της καταγγελίας του είχε, έτσι, επιτευχθεί. Ο καταγγέλλων τόνισε, ωστόσο, ότι του έμεινε η πικρή αίσθηση ότι, παρά τις υπενθυμίσεις του, η Επιτροπή δεν είχε θεωρήσει αναγκαίο να τον ενημερώσει νωρίτερα. Κατά την άποψή του, αυτό ήταν κάτι περισσότερο από μια «κάποια καθυστέρηση» και δεν μπορεί να αποδοθεί σε έλλειψη προσωπικού. Παρά ταύτα, ο καταγγέλλων έλαβε υπόψη την έκφραση λύπης της Επιτροπής και δέχθηκε τη συγγνώμη της.

Όσον αφορά την ουσία της υπόθεσης, ο καταγγέλλων θεωρούσε ότι οι εξηγήσεις της Επιτροπής για την περάτωση της έρευνας δεν ήταν απολύτως πειστικές. Κατά την άποψη του, υπήρξε παράβαση του Άρθρου 82 Συνθήκης ΕΚ. Ο καταγγέλλων θεώρησε ότι η εξήγηση, που έδωσε η Telia για τη συμπεριφορά της, δεν κατάφερε να πείσει, δεδομένου ότι η εταιρεία μπορούσε σε κάθε περίπτωση να προχωρήσει σε δίωξη των οφειλετών στο εξωτερικό. Συμφώνησε ότι αυτό ήταν, ενδεχομένως, πιο δύσκολο από ό,τι η δίωξη οφειλετών στο εσωτερικό της Σουηδίας. Ο καταγγέλλων έκρινε, ωστόσο, ότι αυτό δεν μπορούσε να χρησιμοποιείται ως δικαιολογία για μεταχείριση που συνιστά διάκριση. Αν η Επιτροπή δεχόταν τα επιχειρήματα της Telia, αυτό θα ερχόταν σε αντίθεση με τη λογική των προσπαθειών της ΕΕ να απλοποιήσει τη διεκδίκηση απαιτήσεων σε άλλα Κράτη Μέλη.

Ο καταγγέλλων υποστήριξε επίσης ότι η Telia μπορούσε να καταφύγει σε άλλα μέσα για την προστασία της, π.χ. να ζητήσει από τους μη Σουηδούς υπηκόους να καταθέτουν αντίγραφο της ταυτότητας ή του διαβατηρίου τους. Ο καταγγέλλων διερωτήθηκε, επίσης, κατά πόσο η κατοχή και μόνο ενός σουηδικού αριθμού κοινωνικής ασφάλισης διευκόλυνε την αναζήτηση του οφειλέτη σε περίπτωση μετακόμισής του στο εξωτερικό.

Με βάση τα ανωτέρω, ο καταγγέλλων ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να υποστηρίξει την καταγγελία του και να προσπαθήσει να πείσει την Επιτροπή να συνεχίσει την έρευνά της.

ΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΓΙΑ ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΦΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Έπειτα από προσεκτική εξέταση της γνώμης και των παρατηρήσεων, ο Διαμεσολαβητής δεν έμεινε ικανοποιημένος από την απάντηση της Επιτροπής στους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος.

Η πρόταση για φιλικό διακανονισμό

Το Άρθρο 3, παράγραφος 5 του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή[107] τον προτρέπει να αναζητεί, στο μέτρο του δυνατού, από κοινού με το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο, λύση ικανή να εξαλείψει τις περιπτώσεις κακοδιοικήσεως και να ικανοποιήσει τον καταγγέλλοντα. Το πρώτο συμπέρασμα του Διαμεσολαβητή ήταν ότι η απόφαση της Επιτροπής να κλείσει τον φάκελο της υπόθεσης, με το σκεπτικό ότι η προσέγγιση της Telia έμοιαζε δικαιολογημένη, θα μπορούσε να συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.

Κατόπιν τούτου, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε την ακόλουθη πρόταση φιλικού διακανονισμού στην Επιτροπή:

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή οφείλει να επανεξετάσει την καταγγελία, που υποβλήθηκε από τον καταγγέλλοντα.

Η γνώμη της Επιτροπής

Στη γνώμη της, η Επιτροπή διατύπωσε τα ακόλουθα σχόλια:

[107] Απόφαση 94/262 της 9ης Μαρτίου 1994 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το καθεστώς του ευρωπαϊκού διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του, 1994 ΕΕ L 113/15.

Η Επιτροπή, σύμφωνα και με την πρόταση του Διαμεσολαβητή, επανεξέτασε το θέμα υπό το φως των νέων επιχειρημάτων, που προέβαλε ο καταγγέλλων. Η προσέγγιση της Telia είχε στόχο να διασφαλίσει ότι ο πελάτης της ήταν φερέγγυος κατά τη σύναψη της σύμβασης συνδρομής του. Αυτό μπορούσε να επιτευχθεί με τρεις τρόπους – την παροχή του αριθμού κοινωνικής ασφάλισης, την καταβολή προκαταβολής ή την υποβολή αποδεικτικών στοιχείων για αγορά κατοικίας ή διαμερίσματος στη Σουηδία.

Ο σουηδικός αριθμός κοινωνικής ασφάλισης («personnummer») δίδεται σε όλους τους Σουηδούς πολίτες και στους αλλοδαπούς που διαμένουν για διάστημα μεγαλύτερο του έτους στη Σουηδία. Αποτελείται από αρκετά ψηφία, που επιτρέπουν τον προσδιορισμό της ηλικίας και του τόπου γέννησης του κατόχου. Ο αριθμός αυτός χρησιμεύει στην αναγνώριση του κατόχου για διοικητικούς σκοπούς. Χρησιμοποιείται για τους σκοπούς της κοινωνικής ασφάλισης, αλλά όχι μόνο. Η απόδοση «αριθμός κοινωνικής ασφάλισης» δεν πρέπει να δημιουργεί σύγχυση ως προς αυτό.

Ο αριθμός χρησιμοποιείται από φορολογικές αρχές και ιδιωτικούς φορείς για την κατάρτιση οικονομικών βάσεων δεδομένων. Συμβουλευόμενος μια τέτοια βάση δεδομένων, μπορεί επομένως κανείς να ελέγξει αν ένα πρόσωπο έχει ανεξόφλητα χρέη. Όταν ένας κάτοχος «personnummer» επιθυμεί να γίνει συνδρομητής σε υπηρεσίες της Telia, η εταιρεία συμβουλεύεται μια βάση δεδομένων, προκειμένου να ελέγξει αν ο αιτών έχει ανεξόφλητα χρέη. Είναι προφανές ότι η βάση δεδομένων περιλαμβάνει στοιχεία μόνον, όταν το συγκεκριμένο άτομο παρακολουθείται από τους διάφορους διοικητικούς ή ιδιωτικούς φορείς της Σουηδίας.

Η προσέγγιση της Telia να ζητεί τον αριθμό κοινωνικής ασφάλισης, προκαταβολή ή αποδεικτικά στοιχεία για αγορά κατοικίας ή διαμερίσματος στη Σουηδία, δεν συνδέεται με την εθνικότητα. Ένας αλλοδαπός που ζει και εργάζεται στη Σουηδία είναι κάτοχος «personnummer». Εξάλλου, ένας Σουηδός υπήκοος που δεν είναι μόνιμος κάτοικος της χώρας μπορεί, επίσης, να υποχρεωθεί να καταβάλει προκαταβολή, εφόσον χρειαστεί να παραμείνει στη Σουηδία για μικρό διάστημα, ως σπουδαστής. Παρόλο που το συγκεκριμένο πρόσωπο ήταν κάτοχος «personnummer», στη βάση δεδομένων δεν υπήρχαν διαθέσιμες οικονομικές πληροφορίες, που να τον αφορούν, αφού δεν ήταν μόνιμος κάτοικος Σουηδίας.

Όπως κάθε φορέας εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιών, η Telia χρειάζεται, όταν κάνει δεκτό έναν νέο συνδρομητή, να κατέχει τα στοιχεία του, καθώς και έναν τρόπο εντοπισμού του σε περίπτωση μη εξόφλησης των λογαριασμών. Πολλοί φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιών εντός της ΕΕ καλύπτουν τον κίνδυνο αυτό, ζητώντας αντίγραφο της ταυτότητας του συνδρομητή. Η προσέγγιση αυτή ακολουθείται, κυρίως, από αντιπροσώπους φορέων εκμετάλλευσης, που, κατά κύριο λόγο, πωλούν συνδρομές με τη φυσική παρουσία του συνδρομητή. Ωστόσο, η κατάσταση της Telia είναι διαφορετική. Αφενός, η εταιρεία πωλεί συχνά συνδρομές μέσω τηλεφώνου. Αφετέρου, είναι θεμιτό να επιδιώκει κατά τη σύναψη της σύμβασης να διασφαλίσει τη φερεγγυότητα του πελάτη. Έτσι, η Telia δεν ζητεί αντίγραφο της ταυτότητας. Για να διασφαλιστεί, ζητά τον «personnummer» από τους πελάτες, που το διαθέτουν. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει πρόσβαση σε οικονομικά δεδομένα σχετικά με τον πελάτη, τα οποία να έχουν επικυρωθεί από κάποιον τρίτο, ζητείται από τον πελάτη να καταβάλει προκαταβολή. Είναι γεγονός ότι η Telia παρέχει απεριόριστη χρήση της τηλεφωνικής γραμμής στους πελάτες της, για το χρονικό διάστημα μεταξύ την αποστολής δύο εξοφλητικών λογαριασμών, δηλαδή για διάστημα τριών μηνών. Οι ανωτέρω εναλλακτικές πρακτικές της καλύπτουν τον κίνδυνο της μη εξόφλησης ενός λογαριασμού.

Η πρακτική των φορέων εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιών στην Ευρώπη, όσον αφορά τους όρους για τη διάθεση γραμμής, στους όρους χρέωσης και στην περίοδο, στη διάρκεια της οποίας παραμένει και μπορεί να χρησιμοποιείται η γραμμή, όταν ο πελάτης δεν εξοφλεί τους λογαριασμούς ποικίλλουν σε σημαντικό βαθμό. Άλλοι φορείς εκμετάλλευσης, όπως η British Telecom ή η France Telecom, προβλέπουν, επίσης, ότι προκαταβολές ανάλογες με αυτή που ζητά η Telia είναι σε ορισμένες περιπτώσεις απαραίτητες.

Σύμφωνα με το σύστημα της Telia, είναι δυνατή η συνολική και απεριόριστη χρήση μιας τηλεφωνικής γραμμής για μια περίοδο πέντε μηνών από την ημερομηνία εξόφλησης

του τελευταίου τιμολογίου έως την ημερομηνία διακοπής της γραμμής σε περίπτωση μη εξόφλησης. Άλλοι φορείς εκμετάλλευσης περιορίζουν την περίοδο αυτή στους τρεις μήνες και ορισμένοι εξ αυτών διακόπτουν τη χρήση της γραμμής για εξωτερικές κλήσεις, σύντομα μετά τον εντοπισμό του ανεξόφλητου λογαριασμού.

Η Telia μείωσε τις τιμές στο σύστημα προκαταβολών της, που τώρα ανέρχονται σε 3000 SEK ή 333 ευρώ αντί των 5000 SEK, που ίσχυαν την εποχή, που ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στην Επιτροπή. Το ποσό αυτό κρίθηκε ενδεδειγμένο για τον επιδιωκόμενο σκοπό (333 ευρώ ως προκαταβολή για πεντάμηνη ελεύθερη χρήση της γραμμής).

Κύριος στόχος της υποχρέωσης παροχής του «personnummer» (ή προκαταβολής ή αποδεικτικών στοιχείων ιδιοκτησίας καταλύματος) είναι να αποφύγει η εταιρεία τον κίνδυνο να χρειαστεί να διεκδικήσει τις απαιτήσεις της σε άλλα Κράτη Μέλη.

Απουσία μεταχείρισης που συνιστά διάκριση ή αδικαιολόγητης πρακτικής, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν αιτιολογούνταν η έναρξη διαδικασίας βάσει του Άρθρου 82 Συνθήκης ΕΚ.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του. Υποστήριξε ότι η προσέγγιση της Telia είχε ως αποτέλεσμα μια έμμεση διάκριση εις βάρος των μη Σουηδών υπηκόων αφού, στην πραγματικότητα, οι τελευταίοι μπορούν να αποκτήσουν τον «personnummer» μόνο μετά την παρέλευση έτους. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, οι γενικοί όροι πωλήσεων της Telia όριζαν ότι απαιτούνταν προκαταβολή, όταν συνέτρεχαν λόγοι να υποτεθεί ότι ο πελάτης δεν θα εξοφλούσε τα τιμολόγιά του. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι, με το να θεωρεί ότι αυτό ισχύει, όταν δεν υπάρχει «personnummer», η Telia αδικούσε τους υπηκόους των άλλων Κρατών Μελών.

Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, υπάρχει σημαντική διαφορά ανάμεσα στο να ζητείται ένας «personnummer» και στο να ζητείται προκαταβολή. Στην πρώτη περίπτωση θεωρείται επαρκής η απόδειξη φερεγγυότητας, ενώ στη δεύτερη περίπτωση ο πελάτης οφείλει να καταθέσει χρήματα στην Telia και, μάλιστα, χωρίς να εισπράττει τόκο.

Ο καταγγέλλων προσέθεσε ότι η σύγκριση με τη British Telecom και τη France Telecom δεν ήταν πειστική, δεδομένου ότι οι όροι των εταιρειών αυτών αντιμετώπιζαν αδιακρίτως τις περιπτώσεις, στις οποίες απαιτούνταν προκαταβολή. Υπάρχουν άλλοι φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιών, που δεν ζητούν καθόλου προκαταβολή, (όπως η Deutsche Telekom) ή ζητούν, μόνον εφόσον έχουν προκύψει προβλήματα, (όπως η Telekom Austria).

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΣΤΑΣΗΣ

Με βάση τα στοιχεία που προσκομίστηκαν, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η επίτευξη φιλικού διακανονισμού δεν ήταν εφικτή. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε το ακόλουθο σχέδιο σύστασης στην Επιτροπή, σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 6 του Καταστατικού του.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή οφείλει να επανεξετάσει την καταγγελία που υποβλήθηκε από τον καταγγέλλοντα.

Η αναλυτική γνώμη της Επιτροπής

Στην αναλυτική γνώμη της, η Επιτροπή διατύπωσε τα ακόλουθα σχόλια:

Όσον αφορά την ουσία της καταγγελίας, που υπέβαλε ο καταγγέλλων στην Επιτροπή, παρέμενε μια διαφορά γνώμης μεταξύ του καταγγέλλοντος, του Διαμεσολαβητή και της Επιτροπής. Ο άμεσα ενδιαφερόμενος, δηλαδή η Telia, δεν είχε εμπλακεί στην ανταλλαγή αλληλογραφίας. Έμενε να διευκρινιστεί, κατά πόσο η πρακτική της Telia συνιστούσε κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης υπό την έννοια του Άρθρου 86 Συνθήκης ΕΚ. Συνεπώς, η

Επιτροπή αποφάσισε επισήμως να εξετάσει το ζήτημα στο πλαίσιο του Άρθρου 82 Συνθήκης ΕΚ. Αυτό θα παρείχε στα ενδιαφερόμενα μέρη (στον καταγγέλλοντα και στην Telia) τη δυνατότητα να εκθέσουν τις απόψεις τους για όλες τις πτυχές της παρούσας υπόθεσης. Με το πέρας της έρευνας, η Επιτροπή θα ήταν σε θέση να επανεξετάσει όλα τα στοιχεία της παρούσας υπόθεσης, πριν λάβει μια οριστική απόφαση επί της ουσίας. Η νέα αυτή προσέγγιση δεν πρέπει να θεωρηθεί ως αποδοχή από την Επιτροπή των σχολίων του Διαμεσολαβητή, σχετικά με την ουσία του θέματος.

Για να προχωρήσει ταχύτερα η διαδικασία, η καταγγελία, που υπέβαλε ο καταγγέλλων για παραβίαση του Άρθρο 82 Συνθήκης ΕΚ, θα διαβιβαζόταν στην Telia εντός των προσεχών ημερών.

Η Επιτροπή υποστήριξε ότι η νέα αυτή προσέγγιση ικανοποιούσε πλήρως τη σύσταση, που της έκανε ο Διαμεσολαβητής, να επανεξετάσει την καταγγελία, που υποβλήθηκε από τον καταγγέλλοντα.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Την 1η Ιουλίου 2003, ο καταγγέλλων ενημέρωσε τηλεφωνικώς τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ότι ήταν ικανοποιημένος από την έκβαση της παρούσας υπόθεσης.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Απουσία ενημέρωσης σχετικά με την καταγγελία που υποβλήθηκε στην Επιτροπή

1.1 Ο καταγγέλλων, Γερμανός υπήκοος, ήταν σπουδαστής στη Σουηδία. Για να του χορηγηθεί τηλεφωνική συνδρομή από την Telia, μια σουηδική εταιρεία τηλεπικοινωνιών, υποχρεώθηκε να καταβάλει προκαταβολή 5000 SEK. Φαίνεται ότι η εταιρεία ζητούσε την προκαταβολή αυτή από όλους τους αλλοδαπούς, που δε διαθέτουν σουηδικό αριθμό κοινωνικής ασφάλισης. Ο καταγγέλλων έκρινε ότι αυτό αποτελούσε μεταχείριση, που συνιστά διάκριση σε αντίθεση με το Άρθρο 12 Συνθήκης ΕΚ, αφού οι Σουηδοί υπήκοοι δεν ήταν υποχρεωμένοι να καταβάλουν την προκαταβολή αυτή. Στις 25 Νοεμβρίου 1998, ο καταγγέλλων υπέβαλε επίσημη καταγγελία στην Επιτροπή. Στην καταγγελία που υπέβαλε στον Διαμεσολαβητή τον Ιούνιο του 2002, ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι, παρά τις αρκετές υπενθυμίσεις του, η Επιτροπή δεν τον ενημέρωσε για την πορεία της διαδικασίας ούτε για το αν σκόπευε να κινήσει τη διαδικασία του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ κατά της Σουηδίας.

1.2 Στη γνώμη της, η Επιτροπή εξήγησε τη διαδικασία χειρισμού της καταγγελίας και εξέφρασε τη λύπη της για την καθυστέρηση, που σημειώθηκε, όσον αφορά την ενημέρωση του καταγγέλλοντος. Σύμφωνα με την Επιτροπή, ο καταγγέλλων ενημερώθηκε, τελικά, μέσω επιστολής με ημερομηνία 8 Αυγούστου 2002.

1.3 Οι αρχές της ορθής διοικητικής πρακτικής επιτάσσουν ότι οι καταγγέλλοντες πρέπει να τηρούνται ενήμεροι σχετικά με την πορεία και την έκβαση των καταγγελιών, που υποβάλλουν στην Επιτροπή. Στην παρούσα υπόθεση, χρειάστηκε να μεσολαβήσουν εννέα μήνες και μια υπενθύμιση εκ μέρους του καταγγέλλοντος, προτού η Επιτροπή τον ενημερώσει τελικώς, τον Σεπτέμβριο του 1999, ότι η καταγγελία του είχε καταχωρισθεί επισήμως. Οι τρεις υπενθυμίσεις, που έστειλε ακολούθως ο καταγγέλλων, δεν φαίνεται να απαντήθηκαν καθόλου. Μόλις τον Αύγουστο του 2002 και αφού πληροφορήθηκε ότι ο καταγγέλλων είχε απευθυνθεί στον Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή ενημέρωσε τελικά τον καταγγέλλοντα για την έκβαση της καταγγελίας του. Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η προσέγγιση της Επιτροπής στην παρούσα υπόθεση συνιστά ξεκάθαρο κρούσμα κακοδιοίκησης. Ωστόσο, καθώς ο καταγγέλλων ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι έκανε δεκτή τη συγγνώμη της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν αιτιολογείται η περαιτέρω διερεύνηση της συγκεκριμένης πτυχής της καταγγελίας.

2 Μη συνέχιση της έρευνας επί της καταγγελίας

2.1 Στην επιστολή της προς τον καταγγέλλοντα και στη γνώμη, που υπέβαλε στον Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι, στη διάρκεια της έρευνάς της με αντικείμενο ενδεχόμενη παράβαση του Άρθρου 82 Συνθήκης ΕΚ, είχε ζητήσει από την Telia να σχολιάσει το θέμα. Η Telia εξήγησε ότι η προκαταβολή, που ζητούσε, λειτουργούσε ως εγγύηση για ενδεχόμενα χρέη συνδρομητών, των οποίων τα ίχνη θα μπορούσαν να χαθούν σε περίπτωση μετακόμισης λόγω απουσίας σουηδικού αριθμού κοινωνικής ασφάλισης. Η Επιτροπή επεσήμανε ότι, κατά την άποψή της, η εξήγηση αυτή αιτιολογούσε τη διαφορά της μεταχείρισης μεταξύ των κατόχων σουηδικού αριθμού κοινωνικής ασφάλισης και των ατόμων που δε διαθέτουν τον αριθμό αυτό. Κατά συνέπεια, αποφάσισε να μην προχωρήσει σε περαιτέρω έρευνες.

2.2 Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέκρινε την απόφαση αυτή. Ο ίδιος θεωρούσε ότι υπήρξε παράβαση του Άρθρου 82 Συνθήκης ΕΚ, καθώς η Telia έκανε διάκριση μεταξύ των Σουηδών υπηκόων και των υπολοίπων υπηκόων της ΕΕ. Υποστήριξε, επίσης, ότι η επιδίωξη της Telia να διασφαλιστεί έναντι του κινδύνου να χάσει τα ίχνη των οφειλετών της, δεν μπορούσε να χρησιμοποιείται ως δικαιολογία για μια τέτοια διάκριση.

2.3 Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι ο καταγγέλλων διατύπωσε έναν περαιτέρω ισχυρισμό. Λόγω της στενής σχέσης μεταξύ της αρχικής καταγγελίας και του νέου αυτού ισχυρισμού, έκρινε ότι ο τελευταίος έπρεπε να εξεταστεί στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας. Η Επιτροπή είχε την ευκαιρία να σχολιάσει τον εν λόγω ισχυρισμό στη γνώμη της επί της πρότασης φιλικού διακανονισμού, που υπέβαλε ο Διαμεσολαβητής.

2.4 Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η Επιτροπή διαθέτει διακριτική ευχέρεια, όσον αφορά τις καταγγελίες, που αφορούν παραβάσεις του Κοινοτικού Δικαίου Ανταγωνισμού. Η Επιτροπή μπορεί, έτσι, να αποφασίσει να κλείσει τον φάκελο μιας υπόθεσης, εφόσον καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται παράβαση ή όταν κρίνει ότι δεν είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας να συνεχίσει την έρευνά της, επειδή τα δικαστήρια Κράτους Μέλους ή οι αρχές του είναι καταλληλότερες για την αντιμετώπιση του θέματος. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, στην παρούσα περίπτωση, η Επιτροπή έκλεισε τον φάκελο της υπόθεσης, επειδή έκρινε ότι, απουσία μεταχείρισης που συνιστά διάκριση ή απουσία αδικαιολόγητης πρακτικής, δεν αιτιολογούνταν έναρξη της διαδικασίας του Άρθρου 226 Συνθήκης ΕΚ βάσει του Άρθρου 82 της ίδιας Συνθήκης. Αυτό είναι το σκεπτικό, που πρέπει να εξεταστεί εδώ.

2.5 Στις συναλλαγές της με υποψήφιους συνδρομητές, η Telia κάνει διάκριση μεταξύ των κατόχων σουηδικού αριθμού κοινωνικής ασφάλισης («personnummer») και όσων δεν είναι κάτοχοι τέτοιου αριθμού ούτε ιδιοκτήτες κατοικίας ή διαμερίσματος στη Σουηδία. Όπως επισημαίνει ορθώς ο καταγγέλλων, η διάκριση αυτή έχει σημαντικές συνέπειες: ενώ στην πρώτη περίπτωση είναι αρκετή η επίδειξη του «personnummer», στη δεύτερη περίπτωση ο πελάτης οφείλει να καταθέσει χρήματα στην Telia. Αντίθετα με τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, ο διαχωρισμός αυτός συνιστά έμμεση διάκριση λόγω εθνικότητας. Η ίδια η Επιτροπή ανέφερε ότι ο σουηδικός αριθμός κοινωνικής ασφάλισης («personnummer») δίδεται σε όλους τους Σουηδούς πολίτες και στους αλλοδαπούς, που διαμένουν για διάστημα μεγαλύτερο του έτους στη Σουηδία. Αυτό σημαίνει ότι οι υπήκοοι άλλων Κρατών Μελών, που δε διαμένουν στη Σουηδία για περισσότερο από ένα έτος (όπως οι σπουδαστές), δεν αποκτούν «personnummer». Περιορίζοντας το πλεονέκτημα της μη υποχρέωσης για καταβολή αποζημίωσης στα άτομα που είναι κάτοχοι «personnummer», η Telia αδικεί, απαραιτήτως, όλους τους υπηκόους άλλων Κρατών Μελών που δεν είναι κάτοχοι τέτοιου αριθμού. Το γεγονός ότι οι Σουηδοί υπήκοοι, που δεν είναι μόνιμοι κάτοικοι της χώρας μπορεί, επίσης, να υποχρεωθούν να καταβάλουν προκαταβολή, εφόσον χρειαστεί να παραμείνουν στη Σουηδία για μικρό διάστημα ως σπουδαστές, δεν επηρεάζει (εφόσον ισχύει) το ανωτέρω συμπέρασμα. Για να συνιστά διάκριση λόγω εθνικότητας, το σχετικό μέτρο δεν χρειάζεται να καλύπτει όλους τους υπηκόους του εμπλεκόμενου κράτους[108].

108 Πρβλ. Υπόθεση C-281/98 Angonese [2000] Συλλογή I-4139 παράγραφος 41 και Υπόθεση C-274/96 Bickel and Franz [1998] Συλλογή I-7637 παράγραφος 25. Βλέπε επίσης Υπόθεση C-43/95 Data Delecta κατά MSL [1996] Συλλογή I-4661 και Υπόθεση C-323/95 Hayes κατά Kronberger [1997] Συλλογή I-1711.

2.6 Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι κανένα από τα επιχειρήματα, που προέβαλε η Επιτροπή, δεν μπορούσε να αιτιολογήσει επαρκώς αυτή τη διαφορά μεταχείρισης. Πρώτον, η εξήγηση της Επιτροπής, σχετικά με το γιατί η Telia δεν ζητά από τους υποψήφιους πελάτες της απλώς ένα αντίγραφο της ταυτότητάς τους, δεν ήταν πειστική. Αν η υποτιθέμενη προτίμηση της Telia στην τηλεφωνική πώληση συνδρομών δυσχεραίνει την προσκόμιση ενός τέτοιου αντιγράφου, δύσκολα αντιλαμβάνεται κανείς γιατί τα αποδεικτικά στοιχεία για την αγορά κατοικίας ή διαμερίσματος στη Σουηδία γίνονται, παρά ταύτα, δεκτά. Δεύτερον, η συγκεκριμένη εμπορική πρακτική της Telia (με μεγαλύτερες περιόδους μεταξύ των λογαριασμών, σε σχέση με την πρακτική άλλων εταιρειών) είναι προφανές ότι δεν μπορεί να αιτιολογήσει την άδικη μεταχείριση των υπηκόων άλλων Κρατών Μελών. Τρίτον, η μείωση του ύψους της προκαταβολής από 5000 SEK σε 3000 SEK περιορίζει μεν το μειονέκτημα των υπηκόων άλλων Κρατών Μελών, αλλά δεν το εξαλείφει. Τέταρτο και σημαντικότερο, η Telia νομιμοποιείται, βέβαια, να προστατευθεί από τον κίνδυνο μη εξόφλησης των λογαριασμών από πελάτες της. Ωστόσο, αυτό δε δικαιολογεί ένα σύστημα, που έχει ως αποτέλεσμα, να αδικούνται οι υπήκοοι των άλλων Κρατών Μελών. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι υπάρχουν δυνατότητες διασφάλισης του θεμιτού αυτού στόχου, χωρίς να καταφεύγει κανείς σε μέτρα που εισάγουν διακρίσεις. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σκόπιμο να σημειωθεί ότι η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να αναφέρει άλλον ανάλογο φορέα εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιών εντός της ΕΕ, που να ακολουθεί σύστημα ανάλογο με αυτό της Telia. Όπως ορθώς παρατήρησε ο καταγγέλλων, τόσο οι όροι της British Telecom όσο και αυτοί της France Telecom, που υποβλήθηκαν από την Επιτροπή, δεν φαίνεται να συνδέουν, άμεσα ή έμμεσα, την υποχρέωση προκαταβολής με την εθνικότητα του πελάτη.

3 Συμπέρασμα

3.1 Με βάση τις έρευνές του, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο σύστασης, με το οποίο πρότεινε στην Επιτροπή να επανεξετάσει την καταγγελία που είχε υποβληθεί από τον καταγγέλλοντα. Στην αναλυτική γνώμη της, η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι αποφάσισε να ξεκινήσει επίσημη έρευνα στο πλαίσιο του Άρθρου 82 Συνθήκης ΕΚ. Κατόπιν τούτου, ο καταγγέλλων ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι ήταν ικανοποιημένος από την έκβαση της παρούσας υπόθεσης.

3.2 Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή έκανε, έτσι, δεκτό το σχέδιο σύστασής του και ότι τα μέτρα, που έλαβε ή επρόκειτο να λάβει, έδειχναν ικανοποιητικά.

3.3 Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

3.6 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

3.6.1 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΔΕΧΕΤΑΙ ΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΩΝ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 341/2001/(BB)IJH κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η καταγγελία αφορούσε στην άρνηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να διαθέσει στον καταγγέλλοντα, ο οποίος είχε συμμετάσχει σε γενικό διαγωνισμό, τα ονόματα και τις βαθμολογίες των επιτυχόντων στον διαγωνισμό.

Ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο σύστασης, σύμφωνα με το οποίο, στους μελλοντικούς διαγωνισμούς, το Κοινοβούλιο οφείλει να ενημερώνει τους υποψήφιους μέσα από τις προκηρύξεις των διαγωνισμών ότι τα ονόματα των επιτυχόντων θα δημοσιοποιούνται.

Η αναλυτική γνώμη του Κοινοβουλίου δεν αποδεχόταν σαφώς το σχέδιο σύστασης, ούτε άφηνε να διαφανεί αν οι μελλοντικές ενέργειες του Κοινοβουλίου θα αντιμετώπιζαν δίκαια τους υποψήφιους και αν θα διασφάλιζαν τη συμμόρφωσή του με τη δέσμευση για διαφάνεια στη διαδικασία προσλήψεων. Κατόπιν τούτου, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι είχε καθήκον να συντάξει σχετική ειδική έκθεση.

Με την από 25ης Φεβρουαρίου 2003 επιστολή του, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι το Κοινοβούλιο έκανε δεκτή τη σύσταση του Διαμεσολαβητή να δημοσιεύει καταλόγους επιτυχόντων και να αναφέρει το στοιχείο αυτό σε όλες τις προκηρύξεις των διαγωνισμών.

Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Το πλήρες κείμενο της ειδικής έκθεσης διατίθεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση: http://www.euro-ombudsman.eu.int/special/pdf/el/010341.pdf

3.6.2 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Σύνοψη απόφασης επί της καταγγελίας 1015/2002/(PB)IJH και σημείωση επί της καταγγελίας 1542/2000/(PB)(SM)IJH κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Καταγγελία 1015/2002/(PB)IJH

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τον Μάιο του 2002, βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από τη Δανία υπέβαλε καταγγελία κατά του Συμβουλίου σχετικά με μια αίτηση πρόσβασης σε έγγραφα, η οποία υποβλήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 2001 βάσει του Κανονισμού 1049/2001.[109] Ο καταγγέλλων ζήτησε από το Συμβούλιο επτά τύπους εγγράφων, τρεις από τους οποίους οδήγησαν στην καταγγελία προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή. Ο καταγγέλλων τα περιέγραψε ως εξής:

1 πλήρης κατάλογος όλων των επιτροπών και των ομάδων εργασίας των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, στις οποίες συμμετέχουν εκπρόσωποι του Συμβουλίου ή/και των Κρατών Μελών, συμπεριλαμβανομένου και καταλόγου των μελών τους·

2 κατάλογοι όσων, το έτος 2000, έλαβαν αποζημίωση για έξοδα ταξιδίου ή/και ημερήσια αποζημίωση από το Συμβούλιο ή τα Κράτη Μέλη για συμμετοχή σε συνεδριάσεις των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων·

3 πλήρης κατάλογος όλων των συνεδριάσεων του Συμβουλίου Υπουργών και των ομάδων εργασίας του Συμβουλίου με αντικείμενο τη διαφάνεια στο Συμβούλιο Υπουργών, καθώς και των εγγράφων εργασίας και των εκθέσεων, για την περίοδο κατά την οποία τελούσε υπό συζήτηση το σχέδιο του Κανονισμού 1049/2001 για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα.

Στις 17 Ιανουαρίου 2002, το Συμβούλιο απάντησε στην αίτηση του καταγγέλλοντος, δηλώνοντας καταρχάς ότι ο Κανονισμός 1049/2001 ισχύει μόνον για υπάρχοντα έγγραφα.

Όσον αφορά τον πρώτο τύπο εγγράφου, το Συμβούλιο ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι κατάλογος των μελών που παρίστανται σε κάθε συνεδρίαση του Συμβουλίου παρατίθεται στο δελτίο τύπου που δημοσιεύεται ύστερα από κάθε συνεδρίαση. Επίσης, το Συμβούλιο του έστειλε ένα έγγραφο με τίτλο «Απόσπασμα από τον Διαθεσμικό Κατάλογο – Ποιος κάνει τι στην Ευρωπαϊκή Ένωση». Εκεί περιέχονται πληροφορίες σχετικά με το ίδιο το Συμβούλιο, καθώς και ο πιο πρόσφατος κατάλογος επιτροπών και ομάδων εργασίας, οι οποίες συμμετέχουν στις προπαρασκευαστικές εργασίες του Συμβουλίου.

Όσον αφορά τον δεύτερο τύπο εγγράφου, το Συμβούλιο ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι δεν τηρεί τέτοιου είδους καταλόγους και, μάλιστα, ότι δεν καταβάλλει ημερήσιες αποζημιώσεις στα μέλη του, αλλά ότι αποζημιώνει τα έξοδα ταξιδίου μόνον με βάση τις πραγματικές δαπάνες και κατόπιν προσκόμισης δικαιολογητικών εγγράφων.

Όσον αφορά τον τρίτο τύπο εγγράφου, το Συμβούλιο απέστειλε τα εξής στοιχεία:

109 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ΕΕ 2001 L 145 σ. 43.

- έναν κατάλογο των συνεδριάσεων του Συμβουλίου και των προπαρασκευαστικών του οργάνων (στην προκειμένη περίπτωση της ΕΜΑ ΙΙ και της ομάδας εργασίας για την πληροφόρηση), οι οποίες έλαβαν χώρα από τις 28 Ιανουαρίου 2000, ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση Κανονισμού για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής·

- όλα τα έγγραφα εργασίας και τις εκθέσεις σχετικά με τις συνεδριάσεις της ομάδας εργασίας για την πληροφόρηση, της ΕΜΑ ΙΙ και του Συμβουλίου, τα οποία καλύπτουν το σύνολο της περιόδου διαπραγμάτευσης του Κανονισμού 1049/2001, με εξαίρεση τις ακόλουθες γνωμοδοτήσεις της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου:

- έγγραφο 7594/00 σχετικά με τον αντίκτυπο, τη μορφή και το πεδίο εφαρμογής της πράξης·

- έγγραφο 7184/01 σχετικά με τον χειρισμό ευαίσθητων εγγράφων·

- έγγραφο 8002/01, το οποίο περιείχε νομοπαρασκευαστικές παρατηρήσεις.

Το Συμβούλιο αιτιολόγησε την απόκρυψη των νομικών αυτών γνωμοδοτήσεων, με το επιχείρημα ότι η δημοσιοποίησή τους θα έθιγε την προστασία της παροχής των εσωτερικών νομικών συμβουλών προς το Συμβούλιο, όπως ορίζεται στο Άρθρο 4, παράγραφος 2, του Κανονισμού 1049/2001 και ότι, απουσία συγκεκριμένων λόγων που να υποδεικνύουν το υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για γνωστοποίηση, το Συμβούλιο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων, το συμφέρον προστασίας της παροχής των εσωτερικών νομικών συμβουλών υπερισχύει του δημόσιου συμφέροντος για γνωστοποίηση.

Το Συμβούλιο πρόσθεσε ότι, με εξαίρεση τον αριθμό αναφοράς του εγγράφου και το θέμα των εν λόγω νομικών γνωμοδοτήσεων, η εξαίρεση ισχύει για το πλήρες περιεχόμενό τους. Συνεπώς, δεν ήταν δυνατό να παράσχει μερική πρόσβαση στα έγγραφα με βάση το Άρθρο 4, παράγραφος 6 του Κανονισμού 1049/2001.

Στις 7 Φεβρουαρίου 2002, ο καταγγέλλων υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση. Όσον αφορά τους καταλόγους επιτροπών και ομάδων εργασίας, δήλωσε ότι οι πληροφορίες που του απέστειλε το Συμβούλιο δεν ήταν πλήρεις ούτε διαρθρωμένες με τέτοιο τρόπο, ώστε να του επιτρέπουν τον προσδιορισμό όλων των επιτροπών, ομάδων εργασίας και των μελών αυτών. Επίσης, ο καταγγέλλων επανέλαβε το αίτημά του για τους καταλόγους όσων, το έτος 2000, έλαβαν αποζημίωση για έξοδα ταξιδίου ή/και ημερήσια αποζημίωση από το Συμβούλιο ή τα Κράτη Μέλη για συμμετοχή σε συνεδριάσεις των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Όσον αφορά τις τρεις νομικές γνωμοδοτήσεις, ο καταγγέλλων ζήτησε να πληροφορηθεί τους συγκεκριμένους λόγους για την άρνηση της πρόσβασης.

Το Συμβούλιο απάντησε στις 8 Απριλίου 2002, επαναλαμβάνοντας ότι οι κατάλογοι επιτροπών και ομάδων εργασίας που ζήτησε ο καταγγέλλων δεν υπάρχουν. Η σύνταξη των καταλόγων αυτών θα ήταν αδύνατη ή εξαιρετικά επίπονη, καθώς η σύνθεση των επιτροπών και των ομάδων εργασίας μεταβάλλεται συχνά.

Επίσης, ούτε κατάλογοι δικαιούχων αποζημιώσεων υπάρχουν. Το Συμβούλιο τόνισε ότι ακολουθούνται κανόνες χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και ότι οι πληρωμές αποζημιώσεων υπόκεινται σε έλεγχο από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Όσον αφορά τις τρεις νομικές γνωμοδοτήσεις, το Συμβούλιο επανέλαβε ότι το Άρθρο 4, παράγραφος 2 του Κανονισμού 1049/2001 απαιτεί την απόκρυψη των συμβουλών που παρέχονται από τη νομική υπηρεσία του Συμβουλίου εκτός εάν, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων, το Συμβούλιο κρίνει ότι υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για γνωστοποίηση. Το Συμβούλιο δήλωσε ότι, το γεγονός ότι οι νομικές γνωμοδοτήσεις, αφορούν την προετοιμασία νομοθεσίας, όπως στην προκειμένη περίπτωση, δεν στοιχειοθετεί υπερισχύον δημόσιο συμφέρον. Το Συμβούλιο υποστήριξε τη θέση του παραπέμποντας στη νομολογία βάσει των παλαιότερων κανόνων περί πρόσβασης του κοινού σε έγγραφα.

Με βάση τα ανωτέρω, ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, διατυπώνοντας τους ακόλουθους ισχυρισμούς κατά του Συμβουλίου:

1 Το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν συντάσσει καταλόγους όλων των επιτροπών και ομάδων εργασίας των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, στις οποίες συμμετέχουν εκπρόσωποι του Συμβουλίου και των Κρατών Μελών, αντιβαίνει στις αρχές της χρηστής διοίκησης. Ο εν λόγω κατάλογος πρέπει να περιλαμβάνει τα ονόματα των μελών των εν λόγω επιτροπών και ομάδων εργασίας.

2 Το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν συντάσσει ούτε προσδιορίζει καταλόγους όσων, το 2000, έλαβαν αποζημίωση για έξοδα ταξιδίου ή/και ημερήσια αποζημίωση από το Συμβούλιο ή τα Κράτη Μέλη για συμμετοχή σε συνεδριάσεις των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων ομοίως αντιβαίνει στις αρχές της χρηστής διοίκησης.

3 Το Συμβούλιο κακώς δεν επέτρεψε την πρόσβαση στις νομικές γνωμοδοτήσεις που ζήτησε ο καταγγέλλων. Ειδικότερα, το Συμβούλιο παραβίασε τους κανόνες περί πρόσβασης του κοινού σε έγγραφα, μην επιτρέποντας την πρόσβαση στις νομικές γνωμοδοτήσεις ως γενική πρακτική, ενώ οι σχετικοί κανόνες απαιτούν τη μεμονωμένη αξιολόγηση κάθε αιτήματος.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη του Συμβουλίου

Η γνώμη του Συμβουλίου έχει, συνοπτικά, ως εξής:

Κατάλογος επιτροπών και ομάδων εργασίας

Ο Κανονισμός 1049/2001 αφορά μόνο τα υπάρχοντα έγγραφα. Σε περίπτωση που το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ισχυρίζεται ότι ένα έγγραφο δεν υπάρχει, τεκμαίρεται ότι ο ισχυρισμός αυτός είναι ορθός.[110] Το τεκμήριο αυτό μπορεί να αντικρουσθεί με συναφή και συνεπή στοιχεία, τα οποία δεν προσκομίσθηκαν στην προκειμένη περίπτωση.

Ο καταγγέλλων δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα για να υποστηρίξει την άποψη ότι το Συμβούλιο πρέπει, στο πλαίσιο της χρηστής διοίκησης, να συντάξει τους καταλόγους που ζητήθηκαν. Στην πραγματικότητα, το Συμβούλιο τηρεί κατάλογο των προπαρασκευαστικών οργάνων του, ο οποίος διατίθεται στο Διαδίκτυο και εστάλη στον καταγγέλλοντα. Ο κατάλογος αυτός αρμόζει και επαρκεί για τους διοικητικούς σκοπούς του Συμβουλίου, παρέχει δε στο κοινό πλήρη επισκόπηση όλων των επιτροπών και ομάδων εργασίας που συμμετέχουν στην προπαρασκευή των εργασιών του Συμβουλίου. Ο κατάλογος αυτός, μαζί με το δημόσιο μητρώο εγγράφων, επιτρέπει στους πολίτες να υποβάλλουν συγκεκριμένα αιτήματα για έγγραφα που έχουν υποβληθεί προς τις εν λόγω επιτροπές και ομάδες εργασίας. Το Συμβούλιο δεν κατανοεί την ανάγκη τήρησης καταλόγων άλλων επιτροπών ή ομάδων εργασίας, οι οποίες δεν έχουν καμία σχέση με τις εργασίες του και στις οποίες συμμετέχουν εκπρόσωποι των Κρατών Μελών.

Όσον αφορά τα ονόματα των αντιπροσώπων που συμμετέχουν στα προπαρασκευαστικά όργανα του Συμβουλίου, η σύνθεση των ομάδων εργασίας υπόκειται σε συνεχείς αλλαγές από τη μία συνεδρίαση στην άλλη, μερικές φορές δε και κατά τη διάρκεια της ίδιας συνεδρίασης, καθώς τα Κράτη Μέλη είναι ελεύθερα να στείλουν αντιπροσώπους της επιλογής τους. Η τήρηση πλήρων και ενημερωμένων καταλόγων όλων των συμμετεχόντων θα ήταν, επομένως, μια ιδιαίτερα επίπονη διοικητική εργασία. Τέτοιοι κατάλογοι δεν είναι απαραίτητοι για τους εσωτερικούς σκοπούς της Γενικής Γραμματείας ούτε έχει αποδειχθεί ότι υπάρχει σημαντικό δημόσιο συμφέρον για αυτή την πληροφόρηση.

Κατάλογοι δικαιούχων αποζημιώσεων

Το Συμβούλιο επανέλαβε τις προηγούμενες δηλώσεις του στον καταγγέλλοντα. Σύμφωνα με το Συμβούλιο, τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας προστατεύονται επαρκώς από τις

110 Υπόθεση T-311/00, British American Tobacco κατά Επιτροπής, απόφαση της 25ης Ιουνίου 2002, σκέψη 35, και υπόθεση T-123/99, JT's Corporation κατά Επιτροπής Συλλογή 2000, σ. II-3269, σκέψη 58.

ήδη υπάρχουσες διατάξεις και τα ελεγκτικά όργανα. Ως εκ τούτου, δεν είναι απαραίτητο, στο πλαίσιο της χρηστής διοίκησης, να τηρούνται οι κατάλογοι που ζήτησε ο καταγγέλλων.

Πρόσβαση σε νομικές γνωμοδοτήσεις

Το Συμβούλιο επιβεβαίωσε την άποψη που είχε εκφράσει απαντώντας στην επιβεβαιωτική αίτηση του καταγγέλλοντος. Η άποψη αυτή δεν εμποδίζει τη μεμονωμένη εξέταση κάθε εγγράφου, προκειμένου να προσδιορισθεί κατά πόσον η γνωστοποίησή του ενδέχεται να θίγει κάποιο από τα συμφέροντα που προστατεύονται από τις αναφερόμενες εξαιρέσεις, λαμβάνοντας υπόψη ιδιαίτερα το ενδεχόμενο μερικής πρόσβασης. Επανεξετάζοντας την απόφασή του, το Συμβούλιο αποφάσισε να παράσχει στον καταγγέλλοντα πρόσβαση στα σημεία 1 έως 10 του εγγράφου 7184/01, καθώς και στην εισαγωγή και στα σημεία 1 και 2 του εγγράφου 7594/00.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα τμήματα των εγγράφων, το Συμβούλιο επιβεβαίωσε την άρνηση του στην απάντηση που απέστειλε στην επιβεβαιωτική αίτηση του καταγγέλλοντος.

Η γνώμη του Συμβουλίου διαβιβάσθηκε στον καταγγέλλοντα, μαζί με την πρόσκληση να διατυπώσει παρατηρήσεις, εφόσον το επιθυμεί. Ο καταγγέλλων δε διατύπωσε παρατηρήσεις.

Το σχέδιο σύστασης

Με την απόφασή του της 27ης Μαρτίου 2003, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο σύστασης στο Συμβούλιο σχετικά με τον τρίτο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος. Η βάση του σχεδίου σύστασης, το οποίο συντάχθηκε σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 6 του Καταστατικού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, έχει ως εξής:

1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο κακώς δεν επέτρεψε την πρόσβαση στις γνωμοδοτήσεις της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου. Ειδικότερα, το Συμβούλιο δεν επέτρεψε την πρόσβαση στις νομικές γνωμοδοτήσεις ως γενική πρακτική, ενώ οι σχετικοί κανόνες απαιτούν τη μεμονωμένη αξιολόγηση κάθε αιτήματος.

2 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι το Άρθρο 4, παράγραφος 2 του Κανονισμού 1049/2001 απαιτεί την απόκρυψη των συμβουλών που παρέχονται από τη νομική υπηρεσία του Συμβουλίου εκτός εάν, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων, το Συμβούλιο κρίνει ότι υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για γνωστοποίηση. Απαντώντας στην αίτηση και στην επιβεβαιωτική αίτηση του καταγγέλλοντος, το Συμβούλιο έκρινε ότι η εξαίρεση ισχύει για το συνολικό περιεχόμενο των τριών υπό εξέταση νομικών γνωμοδοτήσεων: έγγραφα 7594/00, 7184/01 και 8002/01. Κατά την άποψή του σχετικά με την παρούσα καταγγελία, το Συμβούλιο έκρινε ότι η γενική στάση του δεν εμποδίζει τη μεμονωμένη εξέταση κάθε εγγράφου και, αναθεωρώντας τη στάση του, αποφάσισε να παράσχει μερική πρόσβαση στα έγγραφα 7594/00 και 7184/01.

3 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η άρνηση παροχής δημόσιας πρόσβασης στο έγγραφο 7594/00 αποτελεί αντικείμενο και άλλης καταγγελίας που υποβλήθηκε προς τον Διαμεσολαβητή κατά του Συμβουλίου: 1542/2000/(PB)(SM)IJH. Στην περίπτωση εκείνη, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο σύστασης στο Συμβούλιο ακολουθούμενο, στις 12 Δεκεμβρίου 2002, από ειδική έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν έχει λάβει ακόμη θέση επί της ειδικής έκθεσης. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι, στο πλαίσιο της παρούσας καταγγελίας, δεν αιτιολογούνται περαιτέρω έρευνες. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής θα ενημερώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ότι το Συμβούλιο συμφώνησε να παράσχει στον καταγγέλλοντα, στην προκειμένη περίπτωση, μερική πρόσβαση στο έγγραφο 7594/00.

4 Όσον αφορά τα άλλα δύο έγγραφα, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει ότι το προαναφερθέν σχέδιο σύστασης και η ειδική έκθεση βασίζονται στην άποψη ότι πρέπει να γίνεται διάκριση ανάμεσα στους διάφορους τύπους νομικής γνωμοδότησης. Οι γνωμοδοτήσεις που παρέχονται στο πλαίσιο πιθανών μελλοντικών δικαστικών διαφορών είναι ανάλογες με την επικοινωνία ανάμεσα σε ένα δικηγόρο και τον πελάτη του. Επομένως, κανονικά θα έπρεπε να εξαιρούνται από τη γνωστοποίηση δυνάμει του Άρθρου

4, παράγραφος 2 του Κανονισμού 1049/2001. Αντίθετα, οι γνωμοδοτήσεις επί νομοσχεδίων πρέπει κανονικά να διατίθενται στο κοινό, όταν η νομοθετική διαδικασία καταλήγει σε ένα συμπέρασμα. Πρέπει να εξαιρούνται μόνον εάν το θεσμικό όργανο μπορεί να αποδείξει, σύμφωνα με το Άρθρο 4, παράγραφος 3 του κανονισμού 1049/2001, ότι η γνωστοποίηση μπορεί να θίξει σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων και ότι δεν υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση.

5 Εφαρμόζοντας την ανωτέρω διάκριση στην προκειμένη περίπτωση, φαίνεται ότι τα έγγραφα 7184/01 και 8002/01 είναι γνωμοδοτήσεις επί σχεδίου νομοθετικής πράξης και ότι η σχετική νομοθετική διαδικασία έχει καταλήξει σε συμπέρασμα. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής συνέταξε σχέδιο σύστασης, παρόμοιο με αυτό της υπόθεσης 1542/2000/(PB)(SM)IJH, σύμφωνα με το οποίο το Συμβούλιο πρέπει να επανεξετάσει την αίτηση του καταγγέλλοντος και να του παράσχει πρόσβαση στα έγγραφα 7184/01 και 8002/01, εκτός εάν ισχύουν μία ή περισσότερες εξαιρέσεις, πέρα από αυτές του Άρθρου 4, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο του Κανονισμού 1049/2001.

Η αναλυτική γνώμη του Συμβουλίου

Στην αναλυτική γνώμη του, το Συμβούλιο ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι το ερώτημα κατά πόσον και υπό ποιες συνθήκες οι γνωμοδοτήσεις της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου επί σχεδίων νομοθετικών πράξεων καλύπτονται από τις εξαιρέσεις που αναφέρονται στον Κανονισμό 1049/2001 αποτελεί αντικείμενο δικαστικής διαδικασίας, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη στο Πρωτοδικείο (υπόθεση T-84/03, Maurizio Turco κατά Συμβουλίου). Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο απέφυγε να κάνει οποιοδήποτε σχόλιο για το περιεχόμενο του σχεδίου σύστασης.

Η αναλυτική γνώμη του Συμβουλίου διαβιβάσθηκε στον καταγγέλλοντα, μαζί με την πρόσκληση να διατυπώσει παρατηρήσεις, εφόσον το επιθυμεί. Ο καταγγέλλων δε διατύπωσε παρατηρήσεις.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Κατάλογος επιτροπών και ομάδων εργασίας

1.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν συντάσσει καταλόγους όλων των επιτροπών και ομάδων εργασίας των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, στις οποίες συμμετέχουν εκπρόσωποι του Συμβουλίου και των Κρατών Μελών αντιβαίνει στις αρχές χρηστής διοίκησης. Ο εν λόγω κατάλογος πρέπει να περιλαμβάνει τα ονόματα των μελών των εν λόγω επιτροπών και ομάδων εργασίας.

1.2 Σύμφωνα με το Συμβούλιο, δεν χρειάζεται να τηρεί καταλόγους επιτροπών ή ομάδων εργασίας, οι οποίες δεν έχουν καμία σχέση με τις εργασίες του. Το Συμβούλιο τηρεί κατάλογο των δικών του προπαρασκευαστικών οργάνων, ο οποίος επαρκεί για τους διοικητικούς σκοπούς του Συμβουλίου. Ο κατάλογος αυτός παρέχει στο κοινό πλήρη επισκόπηση όλων των επιτροπών και ομάδων εργασίας που συμμετέχουν στην προπαρασκευή των εργασιών του Συμβουλίου και, μαζί με το δημόσιο μητρώο εγγράφων, επιτρέπει στους πολίτες να υποβάλουν συγκεκριμένα αιτήματα για έγγραφα. Όσον αφορά την συμπερίληψη των ονομάτων των εκπροσώπων, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η τήρηση πλήρων και ενημερωμένων καταλόγων όλων των συμμετεχόντων θα ήταν μια ιδιαίτερα επίπονη διοικητική εργασία, καθώς η σύνθεση των ομάδων εργασίας μεταβάλλεται συχνά. Τέτοιοι κατάλογοι δεν είναι απαραίτητοι για τους εσωτερικούς σκοπούς της Γενικής Γραμματείας ούτε έχει αποδειχθεί ότι υπάρχει σημαντικό δημόσιο συμφέρον για την πληροφόρηση αυτή.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει τη γενική αρχή της χρηστής διοίκησης, σύμφωνα με την οποία πρέπει να παρέχονται στους πολίτες οι πληροφορίες που αυτοί ζητούν.[111]

[111] Βλέπε, άρθρο 22 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς, ο οποίος διατίθεται στην ιστοθέση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή: http://www.euro-ombudsman.eu.int.

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι το Συμβούλιο παρέχει μέρος των πληροφοριών που ζητεί ο καταγγέλλων με τη μορφή διαθέσιμου δημόσιου καταλόγου των δικών του προπαρασκευαστικών οργάνων. Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, η εξήγηση του Συμβουλίου σχετικά με τη μη τήρηση των λοιπών καταλόγων που ζητεί ο καταγγέλλων φαίνεται λογική. Ως εκ τούτου, δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης σε σχέση με αυτή την πτυχή της καταγγελίας.

2 Κατάλογοι δικαιούχων αποζημιώσεων

2.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν συντάσσει καταλόγους όσων, το 2000, έλαβαν αποζημίωση για έξοδα ταξιδίου ή/και ημερήσια αποζημίωση από το Συμβούλιο ή τα Κράτη Μέλη για συμμετοχή σε συνεδριάσεις των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων αντιβαίνει στις αρχές χρηστής διοίκησης.

2.2 Το Συμβούλιο δηλώνει ότι δεν καταβάλλει ημερήσιες αποζημιώσεις και δεν υπάρχουν κατάλογοι δικαιούχων αποζημιώσεων. Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας προστατεύονται επαρκώς από τις ήδη υπάρχουσες διατάξεις και ελεγκτικά όργανα. Ως εκ τούτου, δεν είναι απαραίτητο, στο πλαίσιο της χρηστής διοίκησης, να τηρούνται οι κατάλογοι που ζήτησε ο καταγγέλλων.

2.3 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η καταγγελία αφορά αποζημιώσεις εξόδων ταξιδίου και ημερήσιες αποζημιώσεις που καταβάλλονται από το Συμβούλιο ή τα Κράτη Μέλη. Όσον αφορά τα έξοδα ταξιδίου και τις ημερήσιες αποζημιώσεις που καταβάλλονται από τα Κράτη Μέλη, ο Διαμεσολαβητής δεν γνωρίζει κανέναν κανόνα ή αρχή που να απαιτεί από το Συμβούλιο να τηρεί καταλόγους με τους δικαιούχους των εν λόγω αποζημιώσεων.

2.4 Όσον αφορά τις αποζημιώσεις εξόδων ταξιδίου που καταβάλλονται από το Συμβούλιο, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι το Συμβούλιο αρνείται την ύπαρξη καταλόγου δικαιούχων. Ο Διαμεσολαβητής αναγνωρίζει ότι η σύνταξη ενός τέτοιου καταλόγου και η διάθεσή του στο κοινό θα βελτίωνε τη λογοδοσία των αρμόδιων οργάνων, επιτρέποντας στους πολίτες να παρακολουθούν ουσιαστικά και αποτελεσματικά την άσκηση των εξουσιών που έχουν ανατεθεί στα κοινοτικά θεσμικά όργανα, με αποτέλεσμα να αυξηθεί η εμπιστοσύνη τους προς τη διοίκηση. Ο Διαμεσολαβητής δεν γνωρίζει κανέναν κανόνα ή αρχή που να δεσμεύει το Συμβούλιο, βάσει του οποίου η παράλειψη τήρησης ενός τέτοιου καταλόγου θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως κρούσμα κακοδιοίκησης. Ως εκ τούτου δε διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης σε σχέση με αυτή την πτυχή της καταγγελίας.

3 Πρόσβαση σε νομικές γνωμοδοτήσεις

3.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο κακώς απέρριψε την αίτησή του για πρόσβαση στις γνωμοδοτήσεις της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου.

3.2 Για τους λόγους που αναφέρθηκαν ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής συνέταξε σχέδιο σύστασης, σύμφωνα με το οποίο το Συμβούλιο πρέπει να επανεξετάσει την αίτηση του καταγγέλλοντος και να του παράσχει πρόσβαση στα έγγραφα 7184/01 και 8002/01, εκτός εάν ισχύουν μία ή περισσότερες εξαιρέσεις, άλλες από αυτές του Άρθρου 4, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο του Κανονισμού 1049/2001.

3.3 Το Συμβούλιο απέφυγε να κάνει οποιοδήποτε σχόλιο για το περιεχόμενο του σχεδίου σύστασης του Διαμεσολαβητή, καθώς εκκρεμεί ενώπιον του Πρωτοδικείου υπόθεση (υπόθεση T-84/03, Maurizio Turco κατά Συμβουλίου) που αφορά την ερμηνεία του Κανονισμού 1049/2001. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής πρέπει να εξετάσει το ενδεχόμενο εκπόνησης Ειδικής Έκθεσης προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ο Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ήδη ενημερωθεί για τις απόψεις του Διαμεσολαβητή επί των θεμάτων της Ειδικής Έκθεσης, η οποία υποβλήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2002 σχετικά με την υπόθεση 1542/2000/(PB)(SM)IJH. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής κατανοεί την απόφαση της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να μην

εκπονήσει έκθεση επί της εν λόγω Ειδικής Έκθεσης, λόγω της εκδίκασης της υπόθεσης T-84/03.

Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι δεν είναι σκόπιμη η εκπόνηση πρόσθετης Ειδικής Έκθεσης και ότι, στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης, δεν αιτιολογούνται περαιτέρω έρευνες.

4 Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, δεν φαίνεται να υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους του Συμβουλίου, όσον αφορά τους δύο πρώτους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος. Όσον δε αφορά τον τρίτο ισχυρισμό, δεν κρίνονται σκόπιμες περαιτέρω έρευνες. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεπώς περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

Σημείωση: καταγγελία 1542/2000/(PB)(SM)IJH

Όπως αναφέρθηκε στην ανωτέρω σύνοψη, στις 12 Δεκεμβρίου 2002, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής υπέβαλε ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επί της καταγγελίας 1542/2000/(PB)(SM)IJH, η οποία αφορούσε επίσης την άρνηση του Συμβουλίου να παράσχει πρόσβαση σε γνωμοδοτήσεις της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου.

Στις 10 Ιουνίου 2003, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το γεγονός ότι εκκρεμεί ενώπιον του Πρωτοδικείου υπόθεση (υπόθεση T-84/03, Maurizio Turco κατά Συμβουλίου), η οποία εγείρει το ίδιο νομικό θέμα με την ειδική έκθεση: δηλαδή, την ορθή ερμηνεία του Κανονισμού 1049/2001, όσον αφορά τις γνωμοδοτήσεις της νομικής υπηρεσίας επί σχεδίων νομοθετικών πράξεων.

Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή Αναφορών αποφάσισε να μην εκπονήσει έκθεση επί της Ειδικής Έκθεσης του Διαμεσολαβητή.

Το Καθεστώς του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ορίζει ότι η υποβολή έκθεσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι το τελικό βήμα σε μια έρευνα του Διαμεσολαβητή. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεπώς περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

3.7 ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΜΕΣΑ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΣΕ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Απόφαση επί της αυτεπάγγελτης έρευνας OI/2/2002/IJH σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Στο πλαίσιο καταγγελίας που υποβλήθηκε από απορριφθέντα υποψήφιο σε διαδικασία υποβολής προσφορών που οργάνωσε η Επιτροπή[112], ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής

112 1351/2001/(ME)MF, η εξέταση της οποίας περατώθηκε με την απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2003.

προβληματίσθηκε σχετικά με την επάρκεια των μέσω προσφυγής που είναι διαθέσιμα για τους εν λόγω υποψηφίους.

Κατά την εκκίνηση της αυτεπάγγελτης έρευνας, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση Alcatel:

… τα Κράτη Μέλη υποχρεούνται να διασφαλίσουν ότι εναντίον κάθε απόφασης της αναθέτουσας αρχής που προηγείται της συνάψεως της συμβάσεως, με την οποία η εν λόγω αρχή επιλέγει τον πλειοδότη, με τον οποίο θα συνάψει τη σύμβαση, θα υπάρχει διαδικασία προσφυγής, παρέχουσα στον προσφεύγοντα τη δυνατότητα να προκαλέσει την ακύρωση της αποφάσεως, εφόσον συντρέχουν οι σχετικές προϋποθέσεις, ανεξαρτήτως της δυνατότητας να λάβει αποζημίωση μετά τη σύναψη της συμβάσεως.[113]

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε, επίσης, ότι το άρθρο 56 του Δημοσιονομικού Κανονισμού (ο οποίος στη συνέχεια αντικαταστάθηκε) όριζε τα εξής:

Κατά τη σύναψη των συμβάσεων, των οποίων το ποσό φθάνει ή υπερβαίνει τα κατώτατα όρια που προβλέπονται στις οδηγίες του Συμβουλίου περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και παροχής υπηρεσιών, κάθε όργανο οφείλει να εκπληρώνει τις ίδιες υποχρεώσεις με εκείνες που υπέχουν οι φορείς των Κρατών Μελών δυνάμει των εν λόγω οδηγιών.

Προς το σκοπό αυτό, οι προβλεπόμενοι στο Άρθρο 139 εκτελεστικοί κανόνες περιλαμβάνουν τις κατάλληλες διατάξεις.

Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής προβληματίσθηκε για το εάν η παράλειψη της Επιτροπής να παρέχει στους πλειοδότες, στο πλαίσιο των διαδικασιών υποβολής προσφορών, πρόσβαση σε μια διαδικασία προσφυγής, όπως αυτή που προβλέπεται στην απόφαση της υπόθεσης Alcatel, θα μπορούσε να συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να τον ενημερώσει εάν υπάρχει διαδικασία προσφυγής και, εάν όχι, κατά πόσον η Επιτροπή προτίθεται να θεσπίσει στο εγγύς μέλλον μια τέτοια διαδικασία.

Η ΕΡΕΥΝΑ

Η γνώμη της Επιτροπής

Η γνώμη της Επιτροπής έχει, συνοπτικά, ως εξής:

Ενόψει της απόφασης στην υπόθεση Alcatel, η Επιτροπή συμφωνεί ότι, πριν από την υπογραφή της σύμβασης, εξουσιοδοτημένοι υπάλληλοι πρέπει να ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση όλους τους πλειοδότες ή υποψηφίους για την απόφαση ανάθεσης της σύμβασης, στο πλαίσιο των διαδικασιών δημόσιων συμβάσεων που προβλέπονται στο Άρθρο 56 του ισχύοντος Δημοσιονομικού Κανονισμού, καθώς και στο Άρθρο 105 του νέου Δημοσιονομικού Κανονισμού. Επίσης, πρέπει να ορίζουν εύλογη προθεσμία πριν από την υπογραφή της σύμβασης, ώστε να επιτρέπουν στους πλειοδότες ή τους υποψηφίους να ζητούν να πληροφορηθούν τους λόγους που οδήγησαν στην απόφαση και, κατά περίπτωση, να υποβάλουν δικαστική προσφυγή κατά της απόφασης αυτής.

Η Επιτροπή θα αποδώσει ιδιαίτερη προσοχή στις πρακτικές και οργανωτικές πτυχές της διαδικασίας αυτής, ώστε να διασφαλίζεται έγκαιρη διαχείριση των σχετικών δραστηριοτήτων, λαμβάνοντας υπόψη τον μεγάλο αριθμό των δημόσιων συμβάσεων της Επιτροπής, που συνάπτονται κάθε χρόνο (μερικές εκατοντάδες), και τη διάρκεια των διαδικασιών ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων. Ενόψει όλων αυτών, η Επιτροπή προτίθεται να επεξεργασθεί τις

[113] Υπόθεση C-81/98, Alcatel Austria κατά Bundesministerium für Wissenschaft und Verkehr, Συλλογή 1999, σ. I- 7671, σκέψη 43.

σχετικές πρακτικές ρυθμίσεις, ώστε να είναι δυνατή η εφαρμογή της διαδικασίας από τις αρχές 2003, λαμβάνοντας υπόψη στον προγραμματισμό και τις νέες διαδικασίες δημόσιων προμηθειών, η εφαρμογή των οποίων προβλέπεται να έχει ξεκινήσει έως τότε.

Το αίτημα του Διαμεσολαβητή για περαιτέρω πληροφόρηση

Ο Διαμεσολαβητής επικρότησε τη θετική ανταπόκριση της Επιτροπής στην αυτεπάγγελτη έρευνα και ζήτησε από την Επιτροπή να παράσχει λεπτομέρειες σχετικά με τις πρακτικές ρυθμίσεις και τη διαδικασία που αναφέρονται στη γνώμη της.

Επίσης, ο Διαμεσολαβητής κάλεσε την Επιτροπή να αναφέρει κατά πόσον προτίθεται να παρέχει εξωδικαστικά μέσα προσφυγής, τα οποία θα μπορούν να χρησιμοποιούν οι υποψήφιοι σε διαγωνισμούς, εφόσον το επιθυμούν, ως εναλλακτική λύση αντί για τη δικαστική προσφυγή.

Η απάντηση της Επιτροπής

Μετά την αποστολή ενδιάμεσων απαντήσεων στις 1 και 14 Απριλίου 2003, η Επιτροπή απέστειλε τις ακόλουθες περαιτέρω παρατηρήσεις στις 3 Ιουλίου 2003:

Η Επιτροπή ενέκρινε ανακοίνωση[114], η οποία θεσπίζει μια διαδικασία για την ενημέρωση όλων των προσφερόντων ή υποψηφίων σχετικά με την απόφαση ανάθεσης στις διαδικασίες δημόσιων συμβάσεων, που καλύπτονται από το Άρθρο 105 του νέου Δημοσιονομικού Κανονισμού.[115] Η ανακοίνωση αυτή προβλέπει μια εύλογη προθεσμία πριν από την υπογραφή της σύμβασης, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους πλειοδότες ή τους υποψηφίους να ζητήσουν να πληροφορηθούν τους αναλυτικούς λόγους που οδήγησαν στην απόφαση και, κατά περίπτωση, να υποβάλουν δικαστική προσφυγή κατά της απόφασης αυτής. (Η Επιτροπή εσώκλεισε αντίγραφο της ανακοίνωσης μαζί με τη γνώμη της).

Η Επιτροπή δεν θεωρεί απαραίτητο να παράσχει εξωδικαστικά μέσα προσφυγής στους πλειοδότες, για τους εξής λόγους:

- η διαδικασία που ορίζεται στην ανακοίνωση θα παρέχει τη δυνατότητα στους πλειοδότες να ασκούν αποτελεσματική δικαστική προσφυγή κατά της απόφασης ανάθεσης της αναθέτουσας αρχής·
- ο μικρός αριθμός καταγγελιών που έχουν υποβληθεί προς το παρόν στο Δικαστήριο δεν φαίνεται να δικαιολογεί την ανάγκη παροχής εξωδικαστικών μέσων προσφυγής·
- τέλος, δεν είναι διαθέσιμοι οι ανθρώπινοι και υλικοί πόροι που απαιτούνται για την εκτέλεση των σχετικών με τα εξωδικαστικά μέσα προσφυγής δραστηριοτήτων, οι οποίες ενδέχεται στο μέλλον να αποκτήσουν διαθεσμική διάσταση.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Διαθέσιμες διαδικασίες προσφυγής για πλειοδότες σε διαδικασίες διαγωνισμού

1.1 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής προβληματίσθηκε για το κατά πόσον η παράλειψη της Επιτροπής να παρέχει στους πλειοδότες, στο πλαίσιο των διαδικασιών των διαγωνισμών της, πρόσβαση σε μια διαδικασία προσφυγής, όπως αυτή που προβλέπεται στην απόφαση της υπόθεσης Alcate[116], θα μπορούσε να αποτελέσει κρούσμα κακοδιοίκησης. Συνεπώς, ο

114 Ανακοίνωση της Επιτροπής. COM(2003)395 τελικό (03.07.03). Διαδικασία ενημέρωσης των υποψηφίων και των προσφερόντων, στη συνέχεια ανάθεσης δημόσιας σύμβασης και πριν από την υπογραφή της σύμβασης, για τις δημόσιες συμβάσεις που συνάπτει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 105 του Δημοσιονομικού Κανονισμού.

115 Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2002 ΕΕ L 248/1.

116 Υπόθεση C-81/98, Alcatel Austria κατά Bundesministerium für Wissenschaft und Verkehr, Συλλογή 1999, σ. I- 7671.

Διαμεσολαβητής ξεκίνησε μια αυτεπάγγελτη έρευνα, ζητώντας από την Επιτροπή να τον ενημερώσει εάν υπάρχει διαδικασία ελέγχου και, εάν όχι, κατά πόσον η Επιτροπή προτίθεται να θεσπίσει άμεσα μια τέτοια διαδικασία.

1.2 Η Επιτροπή συμφώνησε ότι, ενόψει της προαναφερθείσας απόφασης, πρέπει να παρέχεται μια εύλογη προθεσμία πριν από την υπογραφή της σύμβασης, ώστε να επιτρέπεται στους πλειοδότες ή τους υποψηφίους να ζητήσουν να πληροφορηθούν τους λόγους που οδήγησαν στην απόφαση ανάθεσης και, ενδεχομένως, να προσβάλουν δικαστικά την απόφαση. Η Επιτροπή δήλωσε ότι προτίθεται να αναλάβει τις σχετικές πρακτικές ρυθμίσεις, ώστε να είναι δυνατή η εφαρμογή της διαδικασίας από τις αρχές του 2003.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής επικρότησε τη θετική ανταπόκριση της Επιτροπής στην αυτεπάγγελτη έρευνα και ζήτησε από την Επιτροπή να παράσχει λεπτομέρειες σχετικά με τις πρακτικές ρυθμίσεις και τη διαδικασία. Επίσης, κάλεσε την Επιτροπή να αναφέρει κατά πόσον προτίθεται να παρέχει εξωδικαστικά μέσα προσφυγής τα οποία θα μπορούν να χρησιμοποιήσουν οι υποψήφιοι σε διαγωνισμούς, εφόσον το επιθυμούν, ως εναλλακτική λύση αντί για τη δικαστική προσφυγή.

Η απάντηση της Επιτροπής αναλύεται στις ακόλουθες ενότητες της απόφασης.

2 Η ανακοίνωση της Επιτροπής της 3ης Ιουλίου 2003

2.1 Η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι ενέκρινε, στις 3 Ιουλίου 2003, μια ανακοίνωση[117], ανταποκρινόμενη στην αυτεπάγγελτη έρευνα του Διαμεσολαβητή.

Ο Διαμεσολαβητής εξέτασε προσεκτικά την ανακοίνωση, η οποία θεσπίζει μια διαδικασία για την ταχεία παροχή πληροφοριών στους απορριφθέντες πλειοδότες και υποψηφίους, ώστε οι τελευταίοι να έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν δικαστικές προσφυγές, για να προσβάλουν μια απόφαση ανάθεσης, πριν από την υπογραφή της σχετικής σύμβασης. Η διαδικασία ισχύει για αναθέσεις συμβάσεων που καλύπτονται από το Άρθρο 105 του Δημοσιονομικού Κανονισμού.[118]

2.2 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει τα ακόλουθα κύρια σημεία της διαδικασίας:

Το συντομότερο δυνατό, αφού εκδοθεί η απόφαση ανάθεσης, και το αργότερο εντός της εβδομάδας που ακολουθεί, η αναθέτουσα αρχή ενημερώνει ταυτόχρονα όλους τους απορριφθέντες πλειοδότες ή υποψηφίους, μέσω ταχυδρομείου και τηλεομοιοτυπίας ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ότι η προσφορά ή η αίτησή τους δεν έγινε δεκτή. Κάθε πλειοδότης ή υποψήφιος ενημερώνεται μεμονωμένα και σε κάθε περίπτωση διευκρινίζονται οι λόγοι, για τους οποίους απορρίφθηκε η προσφορά ή η αίτηση, όπως, για παράδειγμα, με περιεκτική αλλά ρητή αναφορά σε συγκεκριμένα σημεία της απόφασης ανάθεσης.

Η αναθέτουσα αρχή ενημερώνει επίσης τους απορριφθέντες πλειοδότες ή υποψηφίους ότι δεν θα υπογράψει τη σύμβαση με τον επιτυχόντα, παρά μόνον αφού παρέλθουν δύο εβδομάδες από την ημερομηνία της ταυτόχρονης αποστολής των μηνυμάτων κοινοποίησης. Δηλώνει, επίσης, ότι είναι δυνατή η αποστολή πρόσθετων πληροφοριών σχετικά με τους λόγους της απόρριψης της προσφοράς ή της αίτησης, ως απάντηση σε γραπτή αίτηση που αποστέλλεται μέσω ταχυδρομείου, τηλεομοιοτυπίας ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Για όλους τους πλειοδότες που υπέβαλαν αποδεκτή προσφορά, αυτές οι πληροφορίες μπορεί να περιλαμβάνουν τα

117 Ανακοίνωση της Επιτροπής. COM(2003)395 τελικό (03.07.03). Διαδικασία ενημέρωσης των υποψηφίων και των προσφερόντων, στη συνέχεια ανάθεσης δημόσιας σύμβασης και πριν από την υπογραφή της σύμβασης, για τις δημόσιες συμβάσεις που συνάπτει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 105 του Δημοσιονομικού Κανονισμού.

118 Το άρθρο αυτό ορίζει ότι οι οδηγίες για τον συντονισμό των δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών, προμηθειών και έργων θέτουν τα κατώτατα όρια που καθορίζουν τις λεπτομέρειες δημοσιότητας, την επιλογή των διαδικασιών και τις αντίστοιχες προθεσμίες που αναφέρονται στον Δημοσιονομικό Κανονισμό. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής αντιλαμβάνεται ότι η διαδικασία που θεσπίζεται από την ανακοίνωση ισχύει για όλες τις αναθέσεις συμβάσεων οι οποίες εμπίπτουν στα κατώτατα όρια των οδηγιών.

χαρακτηριστικά και τα σχετικά πλεονεκτήματα της προσφοράς που έγινε δεκτή, καθώς και το όνομα του επιτυχόντος. Τέλος, θα αναφέρεται, επίσης, ότι εάν δεν καταστεί δυνατή η σύναψη της σύμβασης με τον επιτυχόντα ή εάν ο επιτυχών αποσυρθεί, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να αναθεωρήσει την απόφασή της και να αναθέσει τη σύμβαση σε άλλον πλειοδότη, να περατώσει τη διαδικασία ή να αποφασίσει να μην αναθέσει τη σύμβαση.

Η αναθέτουσα αρχή ενημερώνει, επίσης, τον επιτυχόντα για την αποστολή κοινοποίησης στους απορριφθέντες πλειοδότες ή υποψηφίους, καθώς και ότι η σύμβαση δεν είναι δυνατό να συναφθεί, προτού παρέλθουν δύο ημερολογιακές εβδομάδες από την ημερομηνία αποστολής της κοινοποίησης. Θα επισημαίνεται, επίσης, ότι η αναθέτουσα αρχή μπορεί:

- μέχρι την υπογραφή της σύμβασης, να ακυρώσει είτε τη σύμβαση είτε τη διαδικασία ανάθεσης, χωρίς οι υποψήφιοι ή οι πλειοδότες να δικαιούνται να διεκδικήσουν αποζημίωση·

- να αναστείλει την υπογραφή της σύμβασης, προκειμένου να διενεργηθεί περαιτέρω εξέταση, εφόσον κάτι τέτοιο δικαιολογείται από τα αιτήματα ή τις παρατηρήσεις, που υπέβαλαν απορριφθέντες πλειοδότες ή υποψήφιοι εντός των δύο ημερολογιακών εβδομάδων, που προαναφέρθηκαν, ή από άλλες σχετικές πληροφορίες που ελήφθησαν κατά την περίοδο αυτή.

2.3 Ο Διαμεσολαβητής φρονεί ότι η διαδικασία που περιγράφεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής φαίνεται να παρέχει στους απορριφθέντες πλειοδότες ή υποψηφίους τη δυνατότητα να υποβάλουν δικαστικές προσφυγές, για να προσβάλουν μια απόφαση ανάθεσης και για την ακύρωση της εν λόγω απόφασης πριν από την υπογραφή της σχετικής σύμβασης.[119] Επομένως, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η Επιτροπή έλαβε τα κατάλληλα μέτρα, για να παράσχει στους πλειοδότες πρόσβαση σε μια διαδικασία προσφυγής, όπως αυτή που προβλέπεται στην απόφαση της υπόθεσης Alcatel. Ως εκ τούτου, δε διαπιστώνει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής.

2.4 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η ανακοίνωση της Επιτροπής δεν προβλέπει ρητά ότι οι απορριφθέντες πλειοδότες και υποψήφιοι πρέπει να ενημερώνονται για τη δυνατότητα άσκησης δικαστικής προσφυγής κατά μιας απόφαση ανάθεσης, ώστε να είναι δυνατό να αναιρεθεί η εν λόγω απόφαση πριν από την υπογραφή της σχετικής σύμβασης. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, σύμφωνα με τον Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις σχέσεις του με το κοινό[120], όπου κρίνεται σκόπιμο, οι αποφάσεις πρέπει να αναφέρονται στη δυνατότητα άσκησης δικαστικής προσφυγής σύμφωνα με το Άρθρο 230 της Συνθήκης ΕΚ. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η παροχή των πληροφοριών αυτών στους απορριφθέντες πλειοδότες και υποψηφίους είναι σύμφωνη με τις αρχές της χρηστής διοίκησης. Συνεπώς, διατυπώνεται η ακόλουθη πρόσθετη παρατήρηση.

2.5 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η νομική βάση για τη νέα διαδικασία δεν εμπίπτει στο πλαίσιο της έρευνάς του. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η Επιτροπή παραπέμπει στα Άρθρα 100, παράγραφος 2 και 101 του Δημοσιονομικού Κανονισμού[121], καθώς και στο Άρθρο 149 των Κανόνων Εφαρμογής[122] ως νομική βάση.

119 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει, στο πλαίσιο αυτό, ότι ο κανονισμός διαδικασίας του Πρωτοδικείου (διαθέσιμος στην ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.curia.eu.int>) προβλέπει το ενδεχόμενο τόσο ενδιάμεσων μέτρων όσο και ταχείας διαδικασίας, και σημειώνει ότι κάποιος προσφέρων επικαλέσθηκε τις εν λόγω διαδικασίες και πέτυχε στη συνέχεια την έκδοση απόφασης που ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά του: υπόθεση T-211/02, Tideland Signal Ltd κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-03781.

120 Ο κώδικας της Επιτροπής επισυνάπτεται στον κανονισμό διαδικασίας αυτής: 2000 ΕΕ L 308/26. Επίσης, διατίθεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση http://www.europa.eu.int/comm/secretariat_general/code/index_en.htm.

121 Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2002 ΕΕ L 248/1.

122 Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2002 ΕΕ L 357/1.

3 Δυνατότητα πρόσθετων εξωδικαστικών μέσων προσφυγής

3.1 Ο Διαμεσολαβητής κάλεσε την Επιτροπή να αναφέρει κατά πόσον προτίθεται να παράσχει εξωδικαστικά μέσα προσφυγής, τα οποία θα μπορούν να χρησιμοποιούν οι υποψήφιοι σε διαγωνισμούς, εφόσον το επιθυμούν, ως εναλλακτική λύση αντί για τη δικαστική προσφυγή.

3.2 Η Επιτροπή απάντησε ότι δεν θεώρησε απαραίτητο να παράσχει εξωδικαστικά μέσα προσφυγής στους πλειοδότες, καθώς, μεταξύ άλλων, η διαδικασία που προβλέπεται στην ανακοίνωσή της με ημερομηνία 3 Ιουλίου 2003 θα παρέχει στους πλειοδότες τη δυνατότητα να ασκήσουν αποτελεσματική δικαστική προσφυγή κατά της απόφασης ανάθεσης της αναθέτουσας αρχής.

3.3 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η σχετική απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων απαιτεί μία «διαδικασία προσφυγής παρέχουσα στον προσφεύγοντα τη δυνατότητα να προκαλέσει την ακύρωση της αποφάσεως [ανάθεσης], εφόσον συντρέχουν οι σχετικές προϋποθέσεις». Ο Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει το πόρισμα της παραγράφου 2.3 ανωτέρω, σύμφωνα με το οποίο η διαδικασία που περιγράφεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής φαίνεται να παρέχει στους απορριφθέντες πλειοδότες ή υποψηφίους τη δυνατότητα να υποβάλουν δικαστικές προσφυγές κατά μιας απόφασης ανάθεσης, με σκοπό να αναιρεθεί η εν λόγω απόφαση, πριν από την υπογραφή της σχετικής σύμβασης. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να θεσπίσει και εξωδικαστικά μέσα προσφυγής και, επομένως, δεν θεωρεί ότι η απόφαση της Επιτροπής να μην πράξει κάτι τέτοιο συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.

3.4 Για να μην υπάρχουν αμφιβολίες, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η έρευνα του Διαμεσολαβητή δεν αναστέλλει τις διοικητικές διαδικασίες και ότι ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί να ακυρώσει μια απόφαση ανάθεσης σύμβασης. Συνεπώς, η υποβολή καταγγελίας στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή δεν αποτελεί διαδικασία προσφυγής, όπως αυτή που προβλέπεται στην απόφαση της υπόθεσης Alcatel.

4 Συμπέρασμα

Η Επιτροπή έλαβε τα κατάλληλα μέτρα για να παράσχει στους πλειοδότες, στο πλαίσιο των διαδικασιών των διαγωνισμών της, πρόσβαση σε μια διαδικασία προσφυγής, όπως αυτή που προβλέπεται στην απόφαση της υπόθεσης Alcatel.[123] Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δε διαπιστώνει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής και περατώνει την αυτεπάγγελτη έρευνα.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η ανακοίνωση της Επιτροπής δεν προβλέπει ρητά ότι οι απορριφθέντες πλειοδότες και υποψήφιοι πρέπει να ενημερώνονται για τη δυνατότητα υποβολής δικαστικής προσφυγής κατά μιας απόφασης ανάθεσης, με σκοπό την ακύρωση της εν λόγω απόφασης πριν από την υπογραφή της σχετικής σύμβασης. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, σύμφωνα με τον Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις σχέσεις του με το κοινό, όπου κρίνεται σκόπιμο, οι αποφάσεις πρέπει να αναφέρονται στη δυνατότητα άσκησης δικαστικής προσφυγής σύμφωνα με το Άρθρο 230 της Συνθήκης ΕΚ. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η παροχή των πληροφοριών αυτών στους απορριφθέντες πλειοδότες και υποψηφίους είναι σύμφωνη με τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

123 Υπόθεση C-81/98, Alcatel Austria κατά Bundesministerium für Wissenschaft und Verkehr, Συλλογή 1999, σ. I- 7671.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΝ – ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΑΠΟ ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΧΩΡΑ

Απόφαση επί της αυτεπάγγελτης έρευνας OI/4/2003/ADB σχετικά με την Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Η ΕΡΕΥΝΑ

Οι λόγοι διεξαγωγής της έρευνας

Στις 2 Νοεμβρίου 2003, ο καταγγέλλων, υπήκοος υποψήφιας χώρας, επικοινώνησε με τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και διαμαρτυρήθηκε για τις συνθήκες δήλωσης συμμετοχής στον ανοικτό διαγωνισμό EPSO/A/XX/03 που διοργανώθηκε από την Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO) για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα βοηθών υπαλλήλων διοίκησης για μελλοντικές προσλήψεις. Ο μόνος τρόπος για να δηλώσει κανείς συμμετοχή στο διαγωνισμό αυτό ήταν μέσω του Διαδικτύου. Η προθεσμία για την υποβολή αιτήσεων έληγε στις 24 Ιουνίου 2003 «στις 12.00 ώρα Βρυξελλών». Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι προσπάθησε να δηλώσει τη συμμετοχή του ηλεκτρονικά στις 24 Ιουνίου 2003. Ωστόσο, λόγω τεχνικών προβλημάτων του εξυπηρετητή της EPSO, δεν κατάφερε να δηλώσει συμμετοχή. Ως εκ τούτου, στις 24 Ιουνίου 2003, ώρα 11.34 π.μ., ο καταγγέλλων επικοινώνησε με τις υπηρεσίες της EPSO μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η EPSO απάντησε στις 12.41 μ.μ, αναφέροντας ότι η δήλωση συμμετοχής μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου δεν λαμβάνεται υπόψη και ότι η EPSO αντιμετώπιζε προβλήματα με τον εξυπηρετητή της. Η EPSO πληροφορούσε τον καταγγέλλοντα ότι τα προβλήματα αυτά θα επιλύονταν σύντομα και τον συμβούλευε να «προσπαθήσει ξανά πριν από τις 12.00».

Ο καταγγέλλων δεν έμεινε ικανοποιημένος από την απάντηση αυτή και επικοινώνησε εκ νέου με την EPSO. Η EPSO επιβεβαίωσε την προηγούμενη απάντησή της. Υπογράμμισε, ιδιαίτερα, ότι οι υποψήφιοι είχαν αρκετό χρόνο για να δηλώσουν συμμετοχή και ότι εν όψει της πιθανότητας να υπάρξουν τεχνικά προβλήματα τους είχε δοθεί ρητή οδηγία να μην περιμένουν μέχρι τις τελευταίες μέρες πριν από τη λήξη της προθεσμίας. Ως εκ τούτου, ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή.

Ο καταγγέλλων ισχυρίσθηκε ότι στο πλαίσιο του διαγωνισμού EPSO/A/XX/03, η EPSO δεν κατάφερε να διασφαλίσει την πραγματοποίηση της υποχρεωτικής ηλεκτρονικής δήλωσης συμμετοχής από τους υποψηφίους έως την λήξη της προθεσμίας που προβλεπόταν στην προκήρυξη του διαγωνισμού. Ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι λόγω του τεχνικού προβλήματος που αντιμετώπισε, πρέπει να ληφθεί υπόψη ως δήλωση συμμετοχής το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απέστειλε στην EPSO.

Στη Συνθήκη περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας προβλέπεται ότι ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δέχεται καταγγελίες από «κάθε πολίτη της Ένωσης ή κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που κατοικεί ή έχει την καταστατική έδρα του σε Κράτος Μέλος».

Δεδομένου ότι ο καταγγέλλων δεν εμπίπτει σε καμία από τις κατηγορίες αυτές, ενημερώθηκε από το Διαμεσολαβητή ότι ο Διαμεσολαβητής δεν ήταν αρμόδιος να εξετάσει την καταγγελία του.

Ωστόσο, λόγω της σοβαρότητας των ζητημάτων που εθίγησαν από τον καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η καταγγελία έπρεπε να εξετασθεί. Ως εκ τούτου, αποφάσισε να διενεργήσει αυτεπάγγελτη έρευνα επί του θέματος.

Πληροφορίες που ζητήθηκαν κατά την έρευνα

Στις 27 Νοεμβρίου 2003, η EPSO κλήθηκε να υποβάλει γνώμη σχετικά με τον ισχυρισμό και την αξίωση που διατυπώνονταν στην καταγγελία.

Η γνώμη της EPSO

Η γνώμη της EPSO επί της καταγγελίας εστάλη στις 4 Δεκεμβρίου 2003. Ο διευθυντής της EPSO ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι η υπόθεση επανεξετάσθηκε και ότι ο καταγγέλλων εκλήθη να συμμετάσχει στις δοκιμασίες προεπιλογής που είχαν προγραμματισθεί για τις 11 και 12 Δεκεμβρίου.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις 10 Δεκεμβρίου 2003, οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή επικοινώνησαν τηλεφωνικά με τον καταγγέλλοντα. Ο καταγγέλλων ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή για τις προσπάθειές του και εξέφρασε την άποψη ότι η EPSO είχε διευθετήσει το θέμα κατά απόλυτα ικανοποιητικό τρόπο.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

1 Στις 27 Νοεμβρίου 2003, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ξεκίνησε τη διενέργεια αυτεπάγγελτης έρευνας σχετικά με τον τρόπο, που χειρίσθηκε η EPSO τη δήλωση συμμετοχής ενός υποψηφίου, που είχε προσπαθήσει ανεπιτυχώς να χρησιμοποιήσει τη διαδικασία υποχρεωτικής ηλεκτρονικής δήλωσης συμμετοχής με σκοπό να λάβει μέρος σε ανοικτό διαγωνισμό για υπηκόους υποψήφιων χωρών. Ο υποψήφιος υποστήριξε ότι δεν κατάφερε να καταχωρίσει τη δήλωσή του προτού εκπνεύσει η προθεσμία, λόγω τεχνικών προβλημάτων του εξυπηρετητή της EPSO. Η συμμετοχή του υποψηφίου στον διαγωνισμό απορρίφθηκε, παρά το γεγονός ότι προτού εκπνεύσει η προθεσμία είχε ενημερώσει την EPSO σχετικά με την έλλειψη δυνατότητας να δηλώσει τη συμμετοχή του ηλεκτρονικά και είχε ζητήσει να ληφθεί υπόψη η δήλωση συμμετοχής του μέσω του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

2 Στη γνώμη της, η EPSO ανέφερε ότι ανεξάρτητα από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Διαμεσολαβητή, ο υποψήφιος είχε προσκληθεί να συμμετάσχει στον ανοικτό διαγωνισμό.

3 Οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή επικοινώνησαν τηλεφωνικά με τον υποψήφιο, ο οποίος επιβεβαίωσε ότι η EPSO είχε λάβει τα απαραίτητα μέτρα για τη διευθέτησή του θέματος κατά απόλυτα ικανοποιητικό τρόπο και ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή για τις προσπάθειές του.

4 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η EPSO έλαβε τα κατάλληλα μέτρα για τη διευθέτηση της υπόθεσης και, ως εκ τούτου, περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

3.8 ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΠΟΥ ΠΑΣΧΟΥΝ ΑΠΟ ΣΚΛΗΡΥΝΣΗ ΚΑΤΑ ΠΛΑΚΑΣ

Απόφαση επί του ερωτήματος Q1/2003/IP

Στις 19 Μαΐου 2003, ο κ. F., Περιφερειακός Διαμεσολαβητής της περιοχής της Τοσκάνης στην Ιταλία, απηύθυνε ερώτημα στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, σύμφωνα με τη διαδικασία που συμφωνήθηκε στο σεμινάριο για τους εθνικούς διαμεσολαβητές και τους παρεμφερείς οργανισμούς, το οποίο έλαβε χώρα στο Στρασβούργο τον Σεπτέμβριο του 1996. Το ερώτημα αφορούσε αίτημα πληροφόρησης που υποβλήθηκε στον Περιφερειακό Διαμεσολαβητή από τον Καθηγητή Β., Πρόεδρο του Εθνικού Συλλόγου Σκλήρυνσης κατά Πλάκας της Ιταλίας.

Ο Καθηγητής Β. ζητούσε να ενημερωθεί σχετικά με την ισχύουσα Κοινοτική νομοθεσία στον τομέα της αποκατάστασης προσώπων που πάσχουν από σκλήρυνση κατά πλάκας. Ο Περιφερειακός Διαμεσολαβητής διαβίβασε το αίτημα αυτό στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή.

Στις 23 Ιουλίου 2003, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαβίβασε ένα αντίγραφο του ερωτήματος στην Επιτροπή, ζητώντας να ενημερωθεί σχετικά με την ισχύουσα Κοινοτική νομοθεσία στον τομέα αυτό.

Στην απάντησή της, η Επιτροπή δηλώνει ότι, βάσει του Άρθρου 152 Συνθήκης ΕΚ, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει εντολή να εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου, συμπληρώνοντας τις εθνικές πολιτικές και αποβλέποντας στη βελτίωση της δημόσιας υγείας, καθώς και στην πρόληψη της ανθρώπινης ασθένειας. Ωστόσο, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του Άρθρου 152 Συνθήκης ΕΚ, η κύρια ευθύνη για την υγειονομική περίθαλψη, συμπεριλαμβανομένων θεμάτων αποκατάστασης, βαρύνει τα Κράτη Μέλη. Με βάση τα ανωτέρω, δεν υπάρχει Κοινοτική νομοθεσία στον τομέα της αποκατάστασης των προσώπων που πάσχουν από σκλήρυνση κατά πλάκας ούτε προετοιμάζεται Κοινοτική νομοθεσία στον τομέα αυτό.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαβίβασε την απάντηση της Επιτροπής στον Περιφερειακό Διαμεσολαβητή, καλώντας τον να υποβάλει παρατηρήσεις, εφόσον το επιθυμεί. Στο πλαίσιο τηλεφωνικής συνδιάλεξης στις 17 Οκτωβρίου 2003, οι υπηρεσίες του Περιφερειακού Διαμεσολαβητή ενημέρωσαν τις υπηρεσίες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ότι ο πρώτος έλαβε γνώση της απάντησης της Επιτροπής. Περαιτέρω, ευχαρίστησε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή για τη βοήθειά του στο θέμα αυτό. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεπώς περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

Σύνοψη των κυριοτέρων σημείων

1 Πρόλογος

2 Καταγγελίες προς το Διαμεσολαβητή

3 Αποφάσεις ληφθείσες μετά τη Διενέργεια Έρευνας

4 Σχέσεις με άλλα θεσμικά όργανα

5 Σχέσεις με διαμεσολαβητές και συναφείς υπηρεσίες

6 Δημόσιες σχέσεις

Παραρτήματα

4.1 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Στις 27 Φεβρουαρίου, ο κ. SÖDERMAN, συνοδευόμενος από τον κ. Olivier VERHEECKE, συναντήθηκε με τον Κόμη του STOCKTON, Βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΒΕΚ), εισηγητή της Ετήσιας Έκθεσης για τις δραστηριότητες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για το έτος 2002. Μεταξύ των θεμάτων που συζήτησαν περιλαμβάνονταν η διαδικασία του Άρθρου 226 της Συνθήκης ΕΚ, το καθεστώς του Διαμεσολαβητή στα Κράτη Μέλη και τις υπό ένταξη χώρες, καθώς και η συνεργασία ανάμεσα στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και την Επιτροπή Αναφορών.

Στις 3 Μαρτίου, στο πλαίσιο της επίσκεψής του στη Στοκχόλμη, ο κ. SÖDERMAN επισκέφθηκε το γραφείο πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και συναντήθηκε με τον κ. Christian ANDERSSON, επικεφαλής του γραφείου.

Στις 24 Μαρτίου, ο κ. SÖDERMAN υπέβαλε την Ετήσια Έκθεση του για το έτος 2002 στην Επιτροπή Αναφορών στις Βρυξέλλες. Στην ομιλία του προς την Επιτροπη Αναφορών, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής χαιρέτισε το πνεύμα συνεργασίας που επέδειξαν όλα τα θεσμικά όργανα στις σχέσεις τους με το γραφείο του. Επιπλέον, ο κ. SÖDERMAN αναφέρθηκε συνοπτικά στις βασικές επιτυχίες που σημείωσε υπέρ των πολιτών, καθώς και στους τομείς, όπου, κατά τη γνώμη του, απαιτούνται περαιτέρω ενέργειες ή βελτιώσεις.

Ο κ. Vitaliano Gemelli, Πρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο κ. Söderman και ο κ. Roy Perry, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών, με την ευκαιρία της παρουσίασης της Ετήσιας Έκθεσης για το 2002 στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Βρυξέλλες, Βέλγιο, 24 Μαρτίου 2003.

Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών, κ.κ. GEMELLI και PERRY αντίστοιχα, καθώς και ο Κόμης του STOCKTON, εισηγητής της Ετήσιας Έκθεσης του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για το έτος 2002, απέδωσαν εύσημα στον κ. SÖDERMAN για το έργο και τα επιτεύγματά του ως πρώτου Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 25 Μαρτίου, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κ. Pat COX, παρέθεσε δεξίωση προς τιμήν του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και των στελεχών του για την αναγνώριση των

επιτευγμάτων του κ. SÖDERMAN κατά τη διάρκεια της θητείας του. Παρευρέθησαν περίπου τριάντα προσκεκλημένοι, μεταξύ των οποίων οι πρόεδροι των πολιτικών ομάδων και ο Πρόεδρος και μέλη της Επιτροπής Αναφορών. Ο κ. COX επαίνεσε το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για την προαγωγή της διαφάνειας και της καλής εργασιακής σχέσης με την Επιτροπή Αναφορών του Κοινοβουλίου, καθώς και για την προσπάθεια του να φέρει την Ένωση πιο κοντά στους πολίτες της.

Στις 25 Μαρτίου, ο Πρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κ. GEMELLI, παρέθεσε δείπνο προς τιμήν του κ. SÖDERMAN στις Βρυξέλλες. Παρευρέθησαν μέλη της Επιτροπής Αναφορών, μεταξύ των οποίων ο κ. Roy PERRY, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών και ο Κόμης του STOCKTON, εισηγητής της Ετήσιας Έκθεσης του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για το έτος 2002. Ο κ. SÖDERMAN συνοδευόταν από τον κ. Joao SANT'ANNA. Όλοι οι βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που παρίσταντο, ευχαρίστησαν τον κ. SÖDERMAN για την υψηλή ποιότητα του έργου του ως πρώτου Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Ο κ. Pat Cox, Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ο κ. Söderman, στη δεξίωση προς τιμήν του κ. Söderman για τα επιτεύγματά του ως Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής. Βρυξέλλες, Βέλγιο, 25 Μαρτίου 2003.

Στις 2 Απριλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον Γενικό Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κ. Julian PRIESTLEY. Κατά τη συζήτηση, ο κ. PRIESTLEY εξέφρασε τη βούληση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να συνεργαστεί αποτελεσματικά με τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και να υποστηρίξει την έγκριση, σε διαθεσμική βάση, ενός Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς. Στη συνάντηση παρευρέθηκαν επίσης ο κ. Κωνσταντίνος ΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗΣ, επικεφαλής του γραφείου του Γενικού Γραμματέα και ο κ. Ian HARDEN, υπεύθυνος νομικού τμήματος του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 10 Ιουνίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρουσίασε τις προτεραιότητές του ως Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στην Επιτροπή Αναφορών στις Βρυξέλλες. Στην ομιλία του προς την Επιτροπή, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής αξιολόγησε θετικά τα αποτελέσματα που επέτυχε ο προκάτοχός του, υπογράμμισε τις προετοιμασίες για τη διεύρυνση, καθώς και τις δημοσιονομικές συνέπειες αυτής, και τόνισε τον ενεργό ρόλο του Διαμεσολαβητή στην προσπάθεια προσέγγισης των πολιτών, με σκοπό την ενημέρωσή τους για τα δικαιώματά τους και για τον τρόπο εξάσκησης τους.

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών, κ. Vitaliano GEMELLI, ευχαρίστησε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ για την παρουσίασή του. Στη συνέχεια, μίλησαν τα εξής μέλη: ο Κόμης

ΤΟΥ STOCKTON, εισηγητής της Ετήσιας Έκθεσης για τις δραστηριότητες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για το έτος 2002 και οι κ.κ. Rainer WIELAND, Eurig WYN, Roy PERRY και GEMELLI. Στη συνέχεια, η Επιτροπή ενέκρινε ομόφωνα την έκθεση του ΚΟΜΗΤΑ ΤΟΥ STOCKTON. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνοδευόταν από τον κ. Ian HARDEN, υπεύθυνο νομικού τμήματος και από τον κ. Νικόλαο ΚΑΤΗΦΟΡΗ, βοηθό του.

Στις 12 Ιουνίου, ο κ. Ian HARDEN συμμετείχε σε δημόσια ακρόαση που διοργανώθηκε από την Επιτροπή Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την εφαρμογή του Κανονισμού 1049/2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα. Στην ίδια ακρόαση μίλησαν επίσης η ΒΕΚ κ. Hanja MAIJ-WEGGEN, ο κ. Hans BRUNMAYR, Γενικός Διευθυντής Τύπου και Επικοινωνίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ο κ. Harald RØMER, Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ο ΒΕΚ κ. Michael CASHMAN, εισηγητής της Επιτροπής.

Στις 8 Ιουλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ επισκέφθηκε διάφορα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Λουξεμβούργο. Συναντήθηκε με τον κ. Gregorio GARZON CLARIANA, νομικό σύμβουλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και ανώτερα στελέχη της Νομικής Υπηρεσίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, συμπεριλαμβανομένων των κ.κ. Johann SCHOO και Christian PENNERA. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εξήγησε τις προτεραιότητές του ως Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και ανταλλάχθηκαν απόψεις σε θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος, όπως οι συμφωνίες συνεργασίας ανάμεσα στο Διαμεσολαβητή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνοδευόταν από τον κ. Ian HARDEN, επικεφαλής του νομικού τμήματος του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 11 Ιουλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κ. Pat COX, στο Γραφείο Πληροφοριών του Κοινοβουλίου στο Δουβλίνο, και συζήτησαν διάφορα θέματα, μεταξύ των οποίων και η επερχόμενη Διακυβερνητική Διάσκεψη (ΔΔ).

Μετά τη συνάντηση, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συμμετείχε σε γεύμα εργασίας με την Ένωση Ευρωπαίων Δημοσιογράφων, το οποίο διοργανώθηκε από το Γραφείο Πληροφοριών του Δουβλίνου στους χώρους του γραφείου. Στη συνάντηση προήδρευσε ο κ. James O'BRIEN, επικεφαλής του Γραφείου Πληροφοριών του Κοινοβουλίου. Στο γεύμα εργασίας παρευρέθηκε επίσης ο κ. Peter DOYLE, επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ιρλανδία.

Στις 24 Σεπτεμβρίου, τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ επισκέφθηκε ο κ. Γεώργιος ΚΑΣΣΙΜΑΤΗΣ, επικεφαλής του Γραφείου Πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Αθήνα και συζήτησαν διάφορα θέματα, μεταξύ των οποίων και η προαγωγή του θεσμού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στην Ελλάδα.

Στις 25 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρουσίασε την Ετήσια Έκθεση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για το έτος 2002 στην ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Στη συζήτηση προέδρευσε ο κ. Renzo IMBENI, Αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Στην ομιλία του, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ απέδωσε εύσημα στον προκάτοχό του, κ. Jacob SÖDERMAN, ο οποίος ήταν παρών στη συζήτηση, για το πλήθος των επιτευγμάτων του υπέρ των πολιτών, αναφέρθηκε στην πρόοδο που επιτεύχθηκε σχετικά με τη διαχείριση των καταγγελιών και αιτημάτων των πολιτών, ενώ παράλληλα επεσήμανε τις προετοιμασίες που λαμβάνουν χώρα εν' όψει της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στη συνέχεια, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εξέφρασε τις απόψεις του για το ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, σε σχέση με το Σχέδιο Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης, και ευχαρίστησε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την υποστήριξη του τελευταίου προς τις προτάσεις του. Κατόπιν, μίλησαν οι ακόλουθοι: ο Κόμης του STOCKTON, εισηγητής της Ετήσιας Έκθεσης του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για το έτος 2002, η κ. Loyola DE PALACIO, αρμόδια Επίτροπος για τις σχέσεις με τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, ο κ. Vitaliano GEMELLI, Πρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η ΒΕΚ κ. Astrid THORS και ο ΒΕΚ κ. Jan DHAENE (βλ. επίσης ενότητα 6.1 παρακάτω).

Στις 21 Οκτωβρίου, ο κ. Enrico BOARETTO, απερχόμενος επικεφαλής της Γραμματείας της Επιτροπής Αναφορών, επισκέφθηκε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ, για να του συστήσει τον αντικαταστάτη του, κ. Josephus COOLEGEM.

4.2 Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Στις 20 Ιανουαρίου, ο κ. SÖDERMAN παρουσίασε το έργο του σε μια συνάντηση των επικεφαλής των Αντιπροσωπειών της Επιτροπής στα Κράτη Μέλη. Η συνάντηση έλαβε χώρα στις Βρυξέλλες και προέδρευσε ο κ. Jonathan FAULL, Γενικός Διευθυντής Τύπου και Επικοινωνίας της Επιτροπής. Ο κ. SÖDERMAN συνοδευόταν από τον κ. Ben HAGARD, υπεύθυνο Επικοινωνίας-Διαδικτύου, και την κ. Rosita AGNEW, υπεύθυνη Τύπου. Ο κ. Ben HAGARD έκανε μια επίδειξη της ιστοσελίδας του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και η κ. Rosita AGNEW αναφέρθηκε στη στρατηγική επικοινωνίας του Διαμεσολαβητή. Στη συνέχεια, ο κ. SÖDERMAN απάντησε σε ερωτήσεις σχετικά με το έργο και την εμπειρία του ως πρώτου Διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στις 2 Απριλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με το Σώμα των Επιτρόπων. Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κ. Romano PRODI, καλωσόρισε το νέο Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και υπογράμμισε τη δέσμευση της Επιτροπής για διαφανείς διαδικασίες, καθώς και τη σημασία του έργου του Διαμεσολαβητή προς αυτή την κατεύθυνση. Η αρμόδια Επίτροπος για τις σχέσεις με τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, κ. Loyola DE PALACIO, διευκρίνισε τη σημασία που αποδίδει η Επιτροπή στα πορίσματα και τις συστάσεις του Διαμεσολαβητή, τόσο σχετικά με τις καταγγελίες των πολιτών, όσο και σχετικά με θέματα που θίγονται στις αυτεπάγγελτες έρευνες του Διαμεσολαβητή. Η κ. DE PALACIO απέδωσε, επίσης, εύσημα στο έργο του πρώτου Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, κ. Jacob SÖDERMAN. Στη συνέχεια, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ αναφέρθηκε στις προτεραιότητές του ως Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, συμπεριλαμβανομένης της προετοιμασίας της διεύρυνσης της Ένωσης και της προσέγγισης των πολιτών, με σκοπό την ενημέρωσή τους για τα δικαιώματά τους και για τον τρόπο άσκησης αυτών. Στην ανταλλαγή απόψεων που ακολούθησε συμμετείχαν, με παρεμβάσεις και ερωτήματα, οι Επίτροποι BOLKESTEIN, REDING, SCHREYER, VERHEUGEN και WALLSTRÖM. Εν κατακλείδι, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ ευχαρίστησε τα μέλη του Σώματος για τη βούληση, την οποία εξέφρασαν, ώστε να εξελιχθεί η υπάρχουσα καλή συνεργασία ανάμεσα στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και την Επιτροπή.

Στις 23 Σεπτεμβρίου, ο κ. David O'SULLIVAN, Γενικός Γραμματέας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, επισκέφθηκε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ στο γραφείο του στο Στρασβούργο. Συζήτησαν για τις διαθεσμικές σχέσεις και ο κ. O'SULLIVAN κάλεσε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ να πραγματοποιήσει μια παρουσίαση σε επερχόμενη σύσκεψη των Γενικών Διευθυντών και των επικεφαλής υπηρεσιών της Επιτροπής.

Στις 21 Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με την κ. Margot WALLSTRÖM, αρμόδια Επίτροπο για το περιβάλλον, με σκοπό την ανταλλαγή απόψεων. Τα κύρια θέματα συζήτησης ήταν οι μηχανισμοί που διατίθενται στους πολίτες, οι οποίοι επιθυμούν να καταγγείλουν παραλείψεις των Κρατών Μελών σχετικά με την εφαρμογή της Κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στους εξωδικαστικούς μηχανισμούς επίλυσης διαφορών.

Στις 21 Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον κ. Horst REICHENBACH, Γενικό Διευθυντή Προσωπικού και Διοίκησης. Ο κ. REICHENBACH παρουσίασε στον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ τις προόδους που επιτεύχθηκαν σχετικά με το σχέδιο μεταρρύθμισης του Εσωτερικού Κανονισμού της Επιτροπής για υπαλλήλους και άλλα όργανα της ΕΕ.

Στις 20 Νοεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ αντάλλαξε απόψεις με τους Γενικούς Διευθυντές και τους επικεφαλής υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις Βρυξέλλες. Στη συζήτηση προέδρευσε ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής, κ. David O'SULLIVAN. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ αναφέρθηκε στις προτεραιότητές του για το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή: διατήρηση και ενίσχυση της ικανότητας του γραφείου του Διαμεσολαβητή να συνδράμει τους πολίτες, προαγωγή του κράτους δικαίου, της χρηστής διοίκησης και του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου, και προσέγγιση όλων των πολιτών, με σκοπό την ενημέρωσή τους για τον τρόπο άσκησης των δικαιωμάτων τους. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ επεσήμανε, επίσης, μια σειρά θεμάτων ειδικού ενδιαφέροντος σχετικά με τις διαδικασίες παραβάσεων, τους φιλικούς διακανονισμούς και το διοικητικό δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ακολούθησε ευρεία συζήτηση σχετικά με τα εν λόγω θέματα. Μετά τη συνάντηση αυτή, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ αντάλλαξε απόψεις σχετικά με τα θέματα που θίχθηκαν με τον κ. Enzo MOAVERO MILANESI, Αναπληρωτή Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνοδευόταν από τον κ. Ian HARDEN, επικεφαλής του νομικού τμήματος και από τον κ. Νικόλαο ΚΑΤΗΦΟΡΗ, βοηθό του.

4.3 Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Η Ευρωπαϊκή Συνέλευση συστάθηκε μετά τη Διάσκεψη Κορυφής του Λάακεν τον Δεκέμβριο του 2001, με σκοπό να προετοιμάσει την επόμενη Διακυβερνητική Διάσκεψη. Έργο της Συνέλευσης είναι να εξετάσει τα καίρια ζητήματα που αφορούν τη μελλοντική ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να προσπαθήσει να προσδιορίσει τις διάφορες πιθανές απαντήσεις.

Στη Συνέλευση συμμετείχαν εκπρόσωποι των κυβερνήσεων και των εθνικών κοινοβουλίων των Κρατών Μελών και των υποψηφίων για ένταξη χωρών, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Όπως και στην προηγούμενη Συνέλευση, που εκπόνησε το σχέδιο για το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συμμετείχε στη νέα Συνέλευση ως παρατηρητής.

Ο κ. SÖDERMAN συμμετείχε στις συνεδριάσεις της ολομέλειας της Συνέλευσης που έλαβαν χώρα στις 20-21 Ιανουαρίου, 27-28 Φεβρουαρίου, 5 Μαρτίου και 17-18 Μαρτίου.

Στις 23 Ιανουαρίου, ο κ. SÖDERMAN διαβίβασε στη Συνέλευση έγγραφο με τίτλο «Η Λειτουργία των Θεσμικών Οργάνων» (CONV 505/03).

Στις 27 Φεβρουαρίου, ο κ. SÖDERMAN απευθύνθηκε στην ολομέλεια της Συνέλευσης αναφερόμενος στη διαφάνεια, το δικαίωμα χρηστής διοίκησης και την αναγκαιότητα προσχώρησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις διεθνείς συμφωνίες για την προστασία και προαγωγή των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συμμετείχε στις συνεδριάσεις της ολομέλειας της Συνέλευσης που έλαβαν χώρα στις 3-4 Απριλίου, 24-25 Απριλίου και 15-16 Μαΐου.

Στις 24 Απριλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ απευθύνθηκε στην ολομέλεια της Συνέλευσης με θέμα «Ο Δημοκρατικός Βίος της Ένωσης».

Στις 28 Απριλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ διαβίβασε στη Συνέλευση έγγραφο με τίτλο «Ψήφισμα των Εθνικών Συνηγόρων του Πολίτη και των Παρεμφερών Θεσμών των Κρατών Μελών της ΕΕ, στο τέταρτο Συνέδριό τους που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, στις 7-8 Απριλίου 2003» (CONV 699/03) (βλ. ενότητα 6.1).

Η Συνέλευση ολοκλήρωσε τις εργασίες της στις 10 Ιουλίου 2003. Οι ομιλίες και οι προτάσεις του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή είναι διαθέσιμες στην ηλεκτρονική σελίδα του, καθώς και στην ηλεκτρονική σελίδα της Συνέλευσης.

4.4 ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Στις 20 Μαρτίου, ο κ. SÖDERMAN επισκέφθηκε τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κ. Gil Carlos RODRÍGUEZ IGLESIAS, για να τον αποχαιρετήσει, πριν αποχωρήσει από τη θέση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στα τέλη Μαρτίου 2003. Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου απένειμε στον Διαμεσολαβητή το Μετάλλιο της 50ης Επετείου του Δικαστηρίου με χαραγμένο το όνομα του κ. SÖDERMAN. Επίσης, ο κ. RODRÍGUEZ εξήρε το έργο που πραγματοποιήθηκε με τη θέσπιση του θεσμού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στο πλαίσιο της επίσκεψής του σε διάφορα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Λουξεμβούργο, στις 8 Ιουλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον κ. Gil Carlos RODRÍGUEZ IGLESIAS, Πρόεδρο του Δικαστηρίου και με τον κ. Βασίλειο ΣΚΟΥΡΗ, Δικαστή του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνοδευόταν από τον κ. Ian HARDEN, υπεύθυνο νομικού τμήματος.

4.5 ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Στις 19 Μαρτίου, ο κ. SÖDERMAN επισκέφθηκε τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κ. Bo VESTERDORF, για να τον αποχαιρετήσει πριν αποχωρήσει από τη θέση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στα τέλη Μαρτίου 2003.

4.6 ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Στις 19 Μαρτίου, ο κ. SÖDERMAN επισκέφθηκε τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κ. Juan FABRA VALLÉS, για να τον αποχαιρετήσει, πριν αποχωρήσει από τη θέση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στα τέλη Μαρτίου 2003.

Στο πλαίσιο της επίσκεψής του σε διάφορα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Λουξεμβούργο, στις 8 Ιουλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον κ. Juan Manuel FABRA VALLÉS, Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου και με τον κ. Ιωάννη ΣΑΡΜΑ, μέλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για να ανταλλάξουν απόψεις επί διάφορων θεμάτων, όπως οι προετοιμασίες για τη διεύρυνση της Ένωσης. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνοδευόταν από τον κ. Ian HARDEN, υπεύθυνο νομικού τμήματος.

4.7 Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Στο πλαίσιο της επίσκεψής του σε διάφορα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Λουξεμβούργο, στις 8 Ιουλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, κ. Philippe MAYSTADT, ο οποίος είχε ζητήσει πληροφορίες σχετικά με τη δυνατότητα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή να χειριστεί καταγγελίες, που αφορούσαν δραστηριότητες της Τράπεζας εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο κ. MAYSTADT ενημέρωσε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή για τους προβληματισμούς που εξέφρασε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την απουσία μηχανισμού για το χειρισμό τέτοιου είδους καταγγελιών, όταν οι καταγγέλλοντες δεν είναι κάτοικοι ή πολίτες της Ένωσης. Ο Ευρωπαίος

Διαμεσολαβητής εξήγησε το δικαίωμα που διαθέτει να διενεργεί αυτεπάγγελτες έρευνες, το οποίο είχε ήδη ασκήσει σε μία τέτοια υπόθεση. Εξήγησε, επίσης, την αρμοδιότητα της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνοδευόταν από τον κ. Ian HARDEN, υπεύθυνο νομικού τμήματος.

4.8 Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Στις 22 Οκτωβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συναντήθηκε με το Γενικό Διευθυντή της Υπηρεσίας Επίσημων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κ. Thomas CRANFIELD και υπέγραψε συμφωνία-πλαίσιο σε επίπεδο υπηρεσίας, με αντικείμενο τις σχέσεις ανάμεσα στην Υπηρεσία Εκδόσεων και στον Διαμεσολαβητή. Η συμφωνία περιελάμβανε ειδικές διατάξεις για τον ποιοτικό έλεγχο, την πνευματική ιδιοκτησία και τις προθεσμίες, καθώς και την αξιολόγηση. Τόσο ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ, όσο και ο κ. CRANFIELD, συμφώνησαν ότι είναι σκόπιμη η περαιτέρω συνεργασία ανάμεσα στις δύο υπηρεσίες, με σκοπό την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη. Ο κ. CRANFIELD συνοδευόταν από τον κ. Serge BRACK, επικεφαλής μονάδας στην Υπηρεσία Εκδόσεων. Στην υπογραφή της συμφωνίας παρευρέθηκαν επίσης ο κ. Joao SANT'ANNA, ο κ. Ben HAGARD, η κ. Murielle RICHARDSON, ο κ. Νικόλαος ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ και η κ. Rosita AGNEW.

Ο κ. Διαμαντούρος και ο κ. Thomas Cranfield, Γενικός Διευθυντής της Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υπογράφουν συμφωνία-πλαίσιο σε υπηρεσιακό επίπεδο.
Στρασβούργο, Γαλλία, 22 Οκτωβρίου 2003.

Σύνοψη των κυριοτέρων σημείων

1 Πρόλογος

2 Καταγγελίες προς το Διαμεσολαβητή

3 Αποφάσεις ληφθείσες μετά τη Διενέργεια Έρευνας

4 Σχέσεις με άλλα θεσμικά όργανα

5 Σχέσεις με διαμεσολαβητές και συναφείς υπηρεσίες

6 Δημόσιες σχέσεις

Παραρτήματα

5.1 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΘΝΙΚΟΥΣ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΕ

ΣΟΥΗΔΙΑ

Στις 3 Μαρτίου, στο πλαίσιο της επίσκεψής του στη Στοκχόλμη, ο κ. SÖDERMAN επισκέφθηκε το Γραφείο του Σουηδού Συνηγόρου του Πολίτη, όπου πραγματοποίησε παρουσίαση των στελεχών του με το πρόγραμμα Powerpoint, παρουσία των Σουηδών Συνηγόρων του Πολίτη, του κ. Claes EKLUNDH, της κ. Kerstin ANDRÉ, του κ. Jan PENNLÖV και του κ. Nils-Olof BERGGREN. Το συντονισμό της δραστηριότητας ανέλαβε η υπεύθυνη του Δικτύου Επικοινωνίας, κ. Marianne VON DER ESCH. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνοδευόταν από το βοηθό του, κ. Juan MALLEA.

4Ο ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΕ, ΑΘΗΝΑ, ΕΛΛΑΔΑ

Το 4ο Σεμινάριο Εθνικών Διαμεσολαβητών και Συναφών Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Διαμεσολαβητές και Προστασία των Δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση», το οποίο οργανώθηκε από κοινού από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και τον Έλληνα Συνήγορο του Πολίτη, έλαβε χώρα στην Αθήνα στις 7-8 Απριλίου (βλ. ενότητα 6.1).

Οι συμμετέχοντες στο 4ο Σεμινάριο των Εθνικών Διαμεσολαβητών και των Παρεμφερών Οργάνων της ΕΕ. Αθήνα, Ελλάδα, 7 Απριλίου 2003.

Στις 30-31 Οκτωβρίου, ο Έλληνας Συνήγορος του Πολίτη, κ. Γιώργος ΚΑΜΙΝΗΣ, επισκέφθηκε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ στο Στρασβούργο και πραγματοποίησε σειρά συναντήσεων με τα στελέχη του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Οι συναντήσεις αφορούσαν τις διεργασίες και διαδικασίες για το χειρισμό των καταγγελιών και αιτημάτων των πολιτών, καθώς και τον Τύπο και τις επικοινωνίες στην υπηρεσία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Ο κ. ΚΑΜΙΝΗΣ

συνοδευόταν από την κ. Καλλιόπη ΣΠΑΝΟΥ και τον κ. Ανδρέα ΤΑΚΗ, δύο από τους Βοηθούς Συνηγόρους του Πολίτη.

4Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, ΒΑΛΕΝΘΙΑ, ΙΣΠΑΝΙΑ

Η 4η Συνάντηση Περιφερειακών Διαμεσολαβητών και Συναφών Οργάνων της ΕΕ έλαβε χώρα στις 9-11 Απριλίου, στη Βαλένθια, με χορηγό τον Sindic de Greuges της Βαλένθια (Περιφερειακός Διαμεσολαβητής). Τα προηγούμενα σεμινάρια είχαν πραγματοποιηθεί στη Βαρκελώνη (1997), τη Φλωρεντία (1999) και τις Βρυξέλλες (2001). Το Γραφείο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή εκπροσώπησαν οι κ.κ. João SANT'ANNA και José MARTÍNEZ ARAGÓN.

Στο συνέδριο παρευρέθηκαν περισσότεροι από 80 συμμετέχοντες, όπως περιφερειακοί διαμεσολαβητές καθώς και μέλη των επιτροπών αναφορών από την Αυστρία, το Βέλγιο, τη Γερμανία, την Ιταλία, την Ισπανία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

Οι συμμετέχοντες στην 4η Συνεδρίαση των Περιφερειακών Διαμεσολαβητών της ΕΕ και των Παρεμφερών Οργάνων. Βαλένθια, Ισπανία, 10 Απριλίου 2003.

Η εναρκτήρια ομιλία πραγματοποιήθηκε από την κ. Miró Pérez, πρόεδρο του Περιφερειακού Κοινοβουλίου της Βαλένθια. Στο χαιρετισμό του, ο κ. Bernardo del Rosal, Sindic de Greuges της Βαλένθια, επεσήμανε την πορεία προς μια διευρυμένη Ευρώπη, και υπογράμμισε την αναγκαιότητα στενότερης συνεργασίας ανάμεσα στους περιφερειακούς διαμεσολαβητές της ΕΕ. Ο κ. Sant'Anna ευχαρίστησε όλους τους περιφερειακούς διαμεσολαβητές και τους εκπροσώπους των επιτροπών αναφορών, εκ μέρους του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ, επειδή πέτυχαν, για μία ακόμη φορά, να γίνει πραγματικότητα αυτή η εποικοδομητική συνάντηση.

Στις 10-11 Απριλίου, οι συναντήσεις εργασίας αφορούσαν (i) το μέλλον της Ευρώπης, (ii) τη μετανάστευση & το άσυλο, (iii) την προστασία του περιβάλλοντος και (iv) την πρόσβαση σε έγγραφα σχετικά με το περιβάλλον.

Ο κ. SANT'ANNA συμμετείχε στη Στρογγυλή Τράπεζα με τίτλο «Το Μέλλον της Ευρώπης», μαζί με τον κ. Bar CÉNDON, Καθηγητή Συνταγματικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο της Βαλένθια και τον κ. Antón CAÑELLAS, Διαμεσολαβητή της Καταλονίας. Ο κ. MARTÍNEZ ARAGÓN συμμετείχε στη Στρογγυλή Τράπεζα με τίτλο «Προστασία του Περιβάλλοντος στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ο Ρόλος των Περιφερειακών Διαμεσολαβητών» μαζί με τον κ. Miguel Angel LANES CLIMENT, νομικό σύμβουλο επί περιβαλλοντικών θεμάτων στο Γραφείο του Διαμεσολαβητή στη Βαλένθια και με την κ. Maria Grazia VACCHINA, Διαμεσολαβήτρια στην περιφέρεια Val d'Aosta της Ιταλίας.

ΓΑΛΛΙΑ

Παρίσι

Στις 14 Μαΐου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με το Γάλλο Διαμεσολαβητή, κ. Bernard STASI, και συμμετείχε σε κοινή συνέντευξη τύπου με την ευκαιρία της παρουσίασης της Ετήσιας Έκθεσης του Γάλλου Διαμεσολαβητή (Médiateur de la République) για το έτος 2002.

Στρασβούργο

Στις 2 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συμμετείχε σε συνάντηση του δικτύου των διαμεσολαβητών της «Grande Région» (διασυνοριακή συνεργασία μεταξύ ορισμένων γειτονικών περιφερειών της Γαλλίας, της Γερμανίας και του Λουξεμβούργου), κατόπιν πρόσκλησης του κ. Bernard STASI, Γάλλου Συνηγόρου του Πολίτη. Η συνάντηση έλαβε χώρα στη νομαρχία του Στρασβούργου, με οικοδεσπότη τον νομάρχη του Bas-Rhin.

ΙΤΑΛΙΑ

Στο πλαίσιο της επίσκεψής του στη Φλωρεντία στις 12-16 Ιουνίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής πραγματοποίησε σειρά συναντήσεων με τον Περιφερειακό Διαμεσολαβητή της Τοσκάνης και με το συντονιστή των Ιταλών Περιφερειακών Διαμεσολαβητών, κ. FANTAPPIÉ, καθώς και με διάφορους άλλους περιφερειακούς και τοπικούς διαμεσολαβητές από την Ιταλία. (βλ. ενότητα 6.2)

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Στις 11 Ιουλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ, συνοδευόμενος από τον κ. Olivier VERHEECKE και την κ. Rosita AGNEW, επισκέφθηκε την Εθνική Συνηγόρου του Πολίτη της Ιρλανδίας, κ. Emily O'REILLY. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ και η κ. O'REILLY συζήτησαν διάφορα θέματα, όπως το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, τα δικαιώματα των ατόμων με ειδικές ανάγκες, την επανόρθωση και αποζημίωση, καθώς και το δίκτυο επαφής.

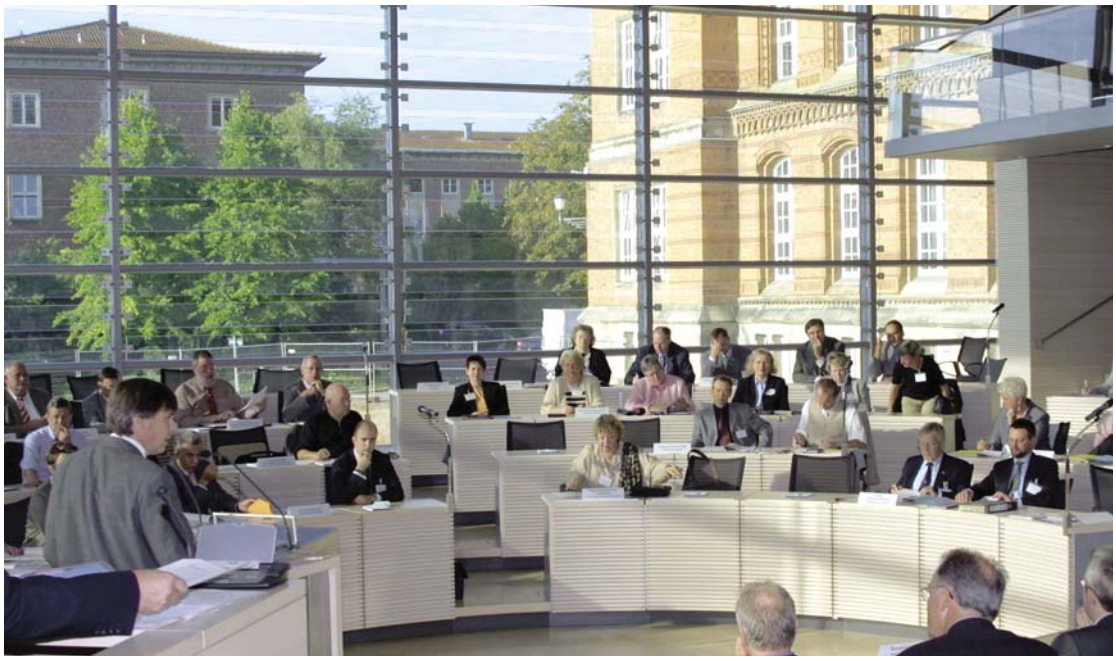
Στη διάρκεια δείπνου που παρέθεσε η κ. O'REILLY, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε, επίσης, με τον κ. Kevin MURPHY, πρώην Εθνικό Διαμεσολαβητή της Ιρλανδίας, καθώς και με τον κ. Pat WHELAN, Γενικό Διευθυντή του γραφείου του και με τον κ. Michael BROPHY, κύριο ανακριτή. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εξέφρασε τις ευχαριστίες του προς τον κ. MURPHY για την πολύτιμη βοήθεια του τελευταίου κατά την ίδρυση του γραφείου του Έλληνα Συνηγόρου του Πολίτη.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΟΦΩΝΕΣ ΧΩΡΕΣ ΣΤΟ ΚΙΕΛΟ

Στις 14-15 Σεπτεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συμμετείχε στην τακτική συνάντηση προέδρων και αντιπροέδρων των επιτροπών αναφορών στη Γερμανία και διαμεσολαβητών από τη Γερμανία και γερμανόφωνες χώρες, η οποία λαμβάνει χώρα κάθε διετία. Φέτος, η

συνάντηση έλαβε χώρα στο Κοινοβούλιο (Landtag) του κρατιδίου Schleswig-Holstein, στο Κίελο. Προέδρευσε η κ. Marita SEHN, Πρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών του Γερμανικού Κοινοβουλίου (Bundestag). Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνοδευόταν από τους κ.κ. Gerhard GRILL και Ben HAGARD, στελέχη του γραφείου του.

Μεταξύ των συμμετεχόντων ήταν και οι πρόεδροι και αντιπρόεδροι όλων των επιτροπών αναφορών της Γερμανίας (συμπεριλαμβανομένης αυτής του Niedersachsen που συστάθηκε φέτος), οι τέσσερις περιφερειακοί διαμεσολαβητές της Γερμανίας καθώς και διαμεσολαβητές από την Αυστρία, την Ιταλία (Νότιο Τυρόλο) και την Ελβετία. Παρευρέθηκαν επίσης η ΒΕΚ κ. KESSLER, μέλος της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και εκπρόσωποι της Επιτροπής Αναφορών του Λουξεμβούργου.

Οι συμμετέχοντες στη Συνεδρίαση των Προέδρων και Αναπληρωτών Προέδρων των Επιτροπών Αναφορών στη Γερμανία και των Διαμεσολαβητών από τη Γερμανία και τις Γερμανόφωνες Χώρες. Κίελο, Γερμανία, 15 Σεπτεμβρίου 2003.

8Η ΣΤΡΟΓΓΥΛΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ ΣΤΟ ΟΣΛΟ

Στις 3-4 Νοεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συμμετείχε στην Όγδοη Στρογγυλή Τράπεζα Ευρωπαίων Διαμεσολαβητών, η οποία διοργανώθηκε από κοινού από τον αρμόδιο Επίτροπο του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα δικαιώματα του ανθρώπου, κ. Álvaro GIL-ROBLES, και το Νορβηγό Διαμεσολαβητή, κ. Arne FLIFLET. Η συνάντηση αυτή συγκέντρωσε διαμεσολαβητές από τα Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και από άλλα θεσμικά όργανα που ενδιαφέρονται για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, με σκοπό να συζητήσουν θέματα κοινού ενδιαφέροντος. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνοδευόταν από τον κ. HARDEN, επικεφαλής του νομικού τμήματος του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τον κ. MARTÍNEZ ARAGÓN, νομικό σύμβουλο.

Την επίσημη έναρξη της συνάντησης κήρυξαν οι κ.κ. FLIFLET και GIL-ROBLES, παρουσία της Αυτού Μεγαλειότητας Βασιλιά της Νορβηγίας, HARALD V. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ προέδρευσε στο πρώτο μέρος της συνεδρίασης της ολομέλειας, στη διάρκεια της οποίας παρουσιάστηκαν τα γενικά θέματα της φετινής Στρογγυλής Τράπεζας. Συζητήθηκαν, μεταξύ άλλων, η δημόσια πρόσβαση σε επίσημα έγγραφα, η προστασία των μειονοτήτων, το νομικό καθεστώς των κρατουμένων, καθώς και οι σχετικές εξουσίες των διαμεσολαβητών και των δικαστηρίων.

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε την ευκαιρία να συναντηθεί με τον κ. Álvaro GIL-ROBLES, αρμόδιο Επίτροπο του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα δικαιώματα του ανθρώπου. Η συζήτησε επικεντρώθηκε στα μέσα προαγωγής της συνεργασίας ανάμεσα στα δύο θεσμικά όργανα, σε εναρμόνιση με την πρόσφατη Σύσταση 1615 (2003) του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με το θεσμό του διαμεσολαβητή. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε επίσης με τον κ. FLIFLET, Νορβηγό Συνηγόρου του Πολίτη, με σκοπό την εξέταση θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος.

ΔΑΝΙΑ

Στο πλαίσιο της επίσημης επίσκεψής του στη Δανία, στις 5-7 Νοεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον Δανό Κοινοβουλευτικό Συνήγορο του Πολίτη και τα στελέχη του. (βλ. ενότητα 6.2)

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Στο πλαίσιο της επίσημης επίσκεψής του στο Λονδίνο, στις 23-24 Νοεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον Διαμεσολαβητή της Κοινοβουλευτικής και Υγειονομικής Υπηρεσίας, με τον Αναπληρωτή Διαμεσολαβητή της Κοινοβουλευτικής και Υγειονομικής Υπηρεσίας, με τον Πρόεδρο και Γενικό Διευθυντή της Επιτροπής Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Αγγλία) και με το Διαμεσολαβητή της Τοπικής Κυβέρνησης. (βλ. ενότητα 6.2)

5.2 ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Τον Σεπτέμβριο του 1996 συστάθηκε από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή ένα δίκτυο επικοινωνίας των διαμεσολαβητών και των συναφών υπηρεσιών στην Ευρώπη, για την προώθηση της ελεύθερης ροής των πληροφοριών σχετικά με την Κοινοτική νομοθεσία και για να καταστεί εύκολη η διαβίβαση καταγγελιών στο όργανο που είναι αρμόδιο για το χειρισμό τους. Το δίκτυο περιλαμβάνει πλέον 90 γραφεία σε 30 ευρωπαϊκές χώρες. Καλύπτει τους διαμεσολαβητές και τα συναφή όργανα σε ευρωπαϊκό, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και τους διαμεσολαβητές και τα συναφή όργανα σε εθνικό επίπεδο στη Νορβηγία, την Ισλανδία και τις υπό ένταξη χώρες.

Ήδη το 1996, καθένας από τους εθνικούς διαμεσολαβητές και τα συναφή όργανα στα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης όρισαν έναν υπεύθυνο του δικτύου επικοινωνίας, που θα ενεργεί ως σημείο επαφής για τα υπόλοιπα μέλη του δικτύου. Τον Μάιο του 2003, μετά την έγκριση σχετικού ψηφίσματος κατά το 4ο Σεμινάριο Εθνικών Διαμεσολαβητών στην Αθήνα τον προηγούμενο μήνα, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ζήτησε από τους εθνικούς διαμεσολαβητές των δέκα υπό ένταξη χωρών να ορίσουν υπευθύνους του δικτύου επικοινωνίας. Και τα δέκα γραφεία ανταποκρίθηκαν πρόθυμα στο αίτημα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Το δίκτυο εξελίχθηκε σταθερά σε ένα αποτελεσματικό εργαλείο συνεργασίας για τους διαμεσολαβητές και τα στελέχη τους. Πραγματοποιείται ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών μέσω ενός τακτικού ενημερωτικού δελτίου, ενός ηλεκτρονικού φόρουμ και διάφορων συναντήσεων.

Ενημερωτικό δελτίο

Στο παρελθόν, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εξέδιδε μια τακτική Επιστολή Επικοινωνίας που παρείχε στα μέλη του δικτύου τη δυνατότητα να ανταλλάξουν πληροφορίες. Τον Ιούλιο του 2003, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και η Ευρωπαϊκή Περιφέρεια του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών (IOI), με εκπρόσωπο τον Δρ. Herman WUYTS, Αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής

Περιφέρειας του ΙΟΙ, υπέγραψαν μια συμφωνία για τη συγχώνευση της Επιστολής Επικοινωνίας του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και του ενημερωτικού δελτίου της Ευρωπαϊκής Περιφέρειας του ΙΟΙ. Η νέα έκδοση, με τίτλο Ευρωπαίοι Διαμεσολαβητές – Ενημερωτικό Δελτίο, καλύπτει τις εργασίες των μελών του δικτύου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και των μελών του ευρύτερου δικτύου της Ευρωπαϊκής Περιφέρειας του ΙΟΙ. Συντάσσεται στα αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ιταλικά και ισπανικά και απευθύνεται σε περισσότερα από 400 γραφεία σε ευρωπαϊκό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Η πρώτη έκδοση του Ενημερωτικού Δελτίου κυκλοφόρησε τον Οκτώβριο του 2003 και εγκαινιάστηκε στην ετήσια συνάντηση των μελών με δικαίωμα ψήφου της Ευρωπαϊκής Περιφέρειας του ΙΟΙ, η οποία έλαβε χώρα στη Λευκωσία της Κύπρου.

Διαδίκτυο

Προς τα τέλη του 2000, δημιουργήθηκε η ηλεκτρονική εκδοχή του δικτύου των υπευθύνων επικοινωνίας με τον τίτλο EUOMB, για την περαιτέρω διευκόλυνση της επικοινωνίας μεταξύ των μελών του.. Το EUOMB αποτελείται από μία ιστοσελίδα και μία διαδικτυακή διάσκεψη, όπου μπορούν να διεξαχθούν χώρα συζητήσεις και να ανταλλαγούν έγγραφα. Στην εν λόγω διαδικτυακή διάσκεψη έχουν πρόσβαση εκατόν ογδόντα χρήστες, κατά κύριο λόγο διαμεσολαβητές και υπευθύνοι επικοινωνίας του δικτύου.

Τον Νοέμβριο 2001, δημιουργήθηκε ένα νέο τμήμα στη διάσκεψη, με την ονομασία «Ombudsman Daily News». Αυτή η εικονική εφημερίδα έδωσε τη δυνατότητα στα μέλη να ενημερώνονται για τις δραστηριότητες των διαμεσολαβητών και των συναφών οργάνων εντός και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το 2003, η «Ombudsman Daily News» δημοσιευόταν κάθε εργάσιμη ημέρα και παρείχε συνολικά περισσότερα από 1.000 άρθρα στους αναγνώστες της. Τα περισσότερα μέλη του δικτύου επικοινωνίας ανατρέχουν πλέον σε τακτική βάση στην «Daily News» και ενημερώνονται για τον τρόπο, με τον οποίο άλλα όργανα χειρίστηκαν ζητήματα, τα οποία μπορεί να κληθούν επίσης να χειριστούν.

Συναντήσεις

Προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα τα μέλη του δικτύου επικοινωνίας να συζητούν εκτενέστερα το έργο τους μεταξύ τους, πραγματοποιούνται σχετικές συναντήσεις κάθε διετία. Από τη δημιουργία του δικτύου, το 1996, μέχρι σήμερα έχουν πραγματοποιηθεί τέσσερις συναντήσεις των υπευθύνων του δικτύου επικοινωνίας (στις Βρυξέλλες το 1997 και το 1998, και στο Στρασβούργο το 2000 και το 2003).

Οι συμμετέχοντες στην 4η Συνάντηση των Υπευθύνων του Δικτύου Επικοινωνίας. Στρασβούργο, Γαλλία, 1 Δεκεμβρίου 2003.

Η τέταρτη συνάντηση των υπευθύνων του δικτύου επικοινωνίας, με τίτλο «Ευρωπαϊκή Πληροφόρηση, Συμβουλές και Δικαιοσύνη για Όλους», έλαβε χώρα στις 1-2 Δεκεμβρίου στο

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Στρασβούργο. Σκοπός της συνάντησης ήταν να ενημερωθούν οι υπεύθυνοι του δικτύου επικοινωνίας για το εύρος των διαθέσιμων, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, υπηρεσιών, που είναι ικανές να συνδράμουν στο χειρισμό καταγγελιών σχετικά με το Κοινοτικό δίκαιο. Στη συνάντηση συμμετείχαν είκοσι επτά υπεύθυνοι του δικτύου επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων των δέκα νέων υπευθύνων του δικτύου από τις υπό ένταξη χώρες.

Η εναρκτήρια ομιλία πραγματοποιήθηκε από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, ο οποίος καλωσόρισε τους υπεύθυνους του δικτύου επικοινωνίας στο Στρασβούργο και αναφέρθηκε στα σχέδιά του για το δίκτυο. Ακολούθησε η Ενότητα 1, με τίτλο «Πού Μπορούν να Ενημερωθούν οι Πολίτες για την ΕΕ;». Η κ. Gisela GAUGGEL-ROBINSON και η κ. Anna FINI από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξήγησαν το εύρος των διαθέσιμων σχετικών πηγών πληροφόρησης σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ενότητα 2 αφορούσε το θέμα «Ποιος Παρέχει Συμβουλές στους Πολίτες σχετικά με τα Δικαιώματά τους, που Απορρέουν από το Κοινοτικό Δίκαιο;» και περιελάμβανε μια παρουσίαση από τον κ. Tony VENABLES, Διευθυντή της European Citizen Action Service (Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Δράσης των Πολιτών). Στη συνέχεια, ο κ. Ian HARDEN, υπεύθυνος νομικού τμήματος του γραφείου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, αναφέρθηκε στο εύρος των διαθέσιμων δικαστικών και εξωδικαστικών μηχανισμών επίλυσης των διαφορών, στο πλαίσιο της Ενότητας 3 «Πώς Μπορούν οι Πολίτες να Επιτύχουν την Απόδοση Δικαιοσύνης στην ΕΕ;». Την καθεμία από τις παρουσιάσεις αυτές συνόδευε περιπτωσιολογική μελέτη από έναν υπεύθυνο του δικτύου επικοινωνίας, η οποία παρουσίαζε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πολίτες κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους, που πηγάζουν από το Κοινοτικού δικαίου. Η τελευταία παρουσίαση της πρώτης ημέρας πραγματοποιήθηκε από τον κ. Nicholas LEAPMAN από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ο οποίος εξήγησε τη λειτουργία του δικτύου SOLVIT της Γενικής Διεύθυνσης Εσωτερικής Αγοράς.

Η δεύτερη ημέρα της συνάντησης επικεντρώθηκε στη λειτουργία του δικτύου επικοινωνίας και στους τρόπους βελτίωσής της. Έπειτα από μια ζωηρή συζήτηση ανταλλαγής ιδεών, διάφοροι υπεύθυνοι του δικτύου επικοινωνίας παρουσίασαν παραδείγματα βέλτιστων πρακτικών στα γραφεία τους, που αφορούσαν τους ακόλουθους τομείς: «Η Βέλτιστη Χρήση των Μέσων Ενημέρωσης», «Η Πρόκληση της Πολυγλωσσίας», και «Συμπερίληψη των Περιθωριοποιημένων Ομάδων». Τα μέλη του δικτύου έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον για τα καινοτόμα αυτά παραδείγματα προσέγγισης του πολίτη.

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης, οι υπεύθυνοι του δικτύου επικοινωνίας είχαν πολλές ευκαιρίες να συζητήσουν το έργο τους σε διμερές επίπεδο. Στο πλαίσιο της εκδρομής και των γευμάτων που διοργανώθηκαν από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, υπήρξε άφθονος χρόνο για άτυπες συζητήσεις μεταξύ τους με αντικείμενο το έργο τους.

5.3 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΣΤΙΣ ΥΠΟ ΕΝΤΑΞΗ ΧΩΡΕΣ

Συνέδριο «Ο Διαμεσολαβητής και το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης»

Στις 29-30 Μαΐου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, καθηγητής Νικηφόρος Π. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ, συμμετείχε στο συνέδριο με τίτλο «Ο Διαμεσολαβητής και το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης» που διοργανώθηκε από τον Πολωνό Συνήγορο του Πολίτη, καθηγητή Andrzej ZOLL, στη Βαρσοβία. Στο συνέδριο συμμετείχαν διαμεσολαβητές ή εκπρόσωποί τους από επτά (σε σύνολο δέκα) υπό ένταξη χώρες (Κύπρος, Τσεχική Δημοκρατία, Εσθονία, Ουγγαρία, Λιθουανία, Μάλτα και Πολωνία), καθώς και από το Αζερμπαϊτζάν, τις Κάτω Χώρες και τη Ρουμανία. Συμμετείχαν, επίσης, το Κέντρο Μελετών για τη Δημοκρατία από τη Βουλγαρία και η Επιτροπή Ερευνών για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου από την Τουρκία. Παρευρέθηκαν ακόμη, μεταξύ άλλων, εκπρόσωποι του γραφείου του αρμόδιου Επιτρόπου του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους

Πρόσφυγες (UNHCR), του γραφείου του Προγράμματος Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών (UNDP), του γραφείου των Δημοκρατικών Θεσμών και των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ODIHR), του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ) και της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Πολωνία. Ο καθηγητής ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνοδευόταν από τους κ.κ. Gerhard GRILL και Ben HAGARD, στελέχη του γραφείου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Ο κ. Roel Fernhout, Εθνικός Διαμεσολαβητής της Ολλανδίας, η κ. Zita Zamžickiene, Διαμεσολαβητής του Seimas της Λιθουανίας, η Καθ. Elmira Suleymanova, Διαμεσολαβητής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Αζερμπαϊτζάν, η κ. Rimante Šalaševiciute, Διαμεσολαβητής του Seimas της Λιθουανίας και ο κ. Διαμαντούρος, στη διάσκεψη για το "Διαμεσολαβητή και τη Νομοθεσία στην Ευρωπαϊκή Ένωση". Βαρσοβία, Πολωνία, 30 Μαΐου 2003.

Την έναρξη του συνεδρίου κήρυξαν ο Δρ. Marek BOROWSKI, εκπρόσωπος του Seym (Κοινοβούλιο της Πολωνίας) και ο καθηγητής Longin PASTUSIAK, εκπρόσωπος της Γερουσίας της Πολωνίας. Κατά την πρώτη συνεδρίαση έλαβε χώρα ομιλία του Πολωνού Συνηγόρου του Πολίτη, καθηγητή ZOLL, με θέμα «Τα Δικαιώματα των Αλλοδαπών, όσον αφορά, ειδικότερα, στην Είσοδο, στην Παραμονή, στις Άδειες Εργασίας και στο Άσυλο». Ακολούθησε παρουσίαση με θέμα «Το Θεμελιώδες Δικαίωμα των Πολιτών για Πρόσβαση σε Δημόσιες Πληροφορίες – Περιορισμοί και Διενέξεις», από την κ. Tereza SAMANOVA, στέλεχος του γραφείου του Τσέχου Συνηγόρου του Πολίτη. Κατά την τρίτη συνεδρίαση έλαβε χώρα ομιλία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή με θέμα «Ο Ρόλος του Διαμεσολαβητή στη Διασφάλιση του Κράτους Δικαίου και της Προστασίας των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στο Πλαίσιο των Εργασιών της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης για το Σχέδιο Συνθήκης για τη Θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης». Το συνέδριο ολοκληρώθηκε με την ομιλία του Δρ. Jerzy ŚWIĄTKIEWICZ, Αναπληρωτή Συνήγορο του Πολίτη της Πολωνίας, με θέμα «Το Πεδίο Δράσης του Διαμεσολαβητή σχετικά με την Προστασία των Δικαιωμάτων και των Ελευθεριών του Ανθρώπου – Παρόν και Μέλλον».

Συνάντηση με τους Ούγγρους Κοινοβουλευτικούς Διαμεσολαβητές

Στο πλαίσιο της επίσημης επίσκεψής του στην Ουγγαρία στις 27-28 Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε και με τους τρεις Κοινοβουλευτικούς Συνηγόρους του Πολίτη και με τα στελέχη τους (βλ. ενότητα 6.2).

Συνάντηση με τον Διαμεσολαβητή της Μάλτας

Στις 9-11 Δεκεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με το Συνήγορο του Πολίτη της Μάλτας, κ. Joseph SAMMUT, και με τα στελέχη του, στο πλαίσιο της συνεχιζόμενης περιοδείας ενημέρωσής του στα Κράτη Μέλη και στις υπό ένταξη χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ. ενότητα 6.2).

Σύνοψη των κυριοτέρων σημείων

1 Πρόλογος

2 Καταγγελίες προς το Διαμεσολαβητή

3 Αποφάσεις ληφθείσες μετά τη Διενέργεια Έρευνας

4 Σχέσεις με άλλα θεσμικά όργανα

5 Σχέσεις με διαμεσολαβητές και συναφείς υπηρεσίες

6 Δημόσιες σχέσεις

Παραρτήματα

6.1 ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΕΚΛΟΓΗ

Στις 15 Ιανουαρίου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέλεξε τον Καθηγητή Νικηφόρο ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ ως Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή μετά τον Jacob SÖDERMAN, ο οποίος είχε αυτή τη θέση από το 1995 και αποφάσισε να αποσυρθεί. Ο Καθηγητής Διαμαντούρος, ο οποίος διετέλεσε πρώτος Συνήγορος του Πολίτη στην Ελλάδα, μέχρι την εκλογή του ως Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, ανέλαβε τα καινούρια του καθήκοντα την 1η Απριλίου 2003.

ΕΠΙΣΗΜΗ ΟΡΚΟΜΩΣΙΑ

Την 1η Απριλίου, ο κ. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ ανέλαβε τα καθήκοντά του ως Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, δίνοντας όρκο ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Ο πρόεδρος του Δικαστηρίου κ. Gil Carlos RODRÍGUEZ IGLESIAS καλωσόρισε το νέο Διαμεσολαβητή και επαίνεσε το έργο του τόσο στον ακαδημαϊκό και διοικητικό χώρο, όσο και στο χώρο της ανεξάρτητης αρχής του Διαμεσολαβητή.

Ο κ. Διαμαντούρος την ημέρα της εκλογής του. Στρασβούργο, Γαλλία, 15 Ιανουαρίου 2003.

Στην ομιλία του ενώπιον διακεκριμένου κοινού, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε έμφαση σε τρεις από τις αρμοδιότητές του ως Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή: να ανταποκριθεί στις προσδοκίες, που δημιούργησε ο πρώτος Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, κ. Jacob Söderman· να ηγηθεί του

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ο κ. Διαμαντούρος στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Λουξεμβούργο, 1 Απριλίου 2003.

© Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Ο κ. Jean-Pierre Puissochet, ο κ. Gil Carlos Rodríguez Iglesias και Romain Schintgen, με την ευκαιρία της επίσημης ορκωμοσίας του Ευρωπαίου Διαμεσλαβητή ενώμιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Λουξεμβούργο, 1 Απριλίου 2003.

θεσμικού οργάνου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε μία στιγμή μεγάλης ιστορικής σημασίας, δηλαδή της διεύρυνσης· να προσεγγίσει τους πολίτες, ώστε να τους ενημερώσει σχετικά με τα δικαιώματά τους και με τον τρόπο εξάσκησής τους.

Στο κοινό που παρευρέθηκε στην τελετή περιλαμβάνονταν ο κ. Roy PERRY BEK, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο κ. Χρήστος ΡΟΖΑΚΗΣ, Αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο Γάλλος Συνήγορος του Πολίτη, κ. Bernard STASI, ο Ισπανός Συνήγορος του Πολίτη, κ. Enrique MÚGICA HERZOG, ο Ολλανδός Συνήγορος του Πολίτη, κ. Roel FERNHOUT, η Συνήγορος του Πολίτη της Σουηδίας κ. Kerstin ANDRÉ, ο ομοσπονδιακός Συνήγορος του Πολίτη του Βελγίου κ. Pierre-Yves MONETTE και ο Φιλανδός Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Paavo NIKULA. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν, επίσης, τα ακόλουθα μέλη του προσωπικού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή: κ. Ian HARDEN, κ. João SANT'ANNA, κ. Gerhard GRILL, κ. Rosita AGNEW και κ. Ben HAGARD.

4ο ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΕ

Ο καθηγητής κ. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συμμετείχε στο 4ο Σεμινάριο Εθνικών Διαμεσολαβητών και Συναφών Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα (Βουλιαγμένη) στις 7 και 8 Απριλίου. Το σεμινάριο, με τίτλο «Διαμεσολαβητές και Προστασία των Δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση», οργανώθηκε από κοινού από τον Ευρωπαίο και τον Έλληνα Διαμεσολαβητή. Προηγούμενα σεμινάρια είχαν πραγματοποιηθεί στο Στρασβούργο (1996), στο Παρίσι (1999) και στις Βρυξέλλες (2001). Το σεμινάριο παρακολούθησαν επίσης ο κ. HARDEN, ο κ. HAGARD και ο κ. VERHEECKE από το γραφείο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Την τελετή έναρξης άνοιξε ο Πρόεδρος της Ελληνικής Βουλής κ. Απόστολος ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ. Ακολούθησαν οι λόγοι του αναπληρωτή Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Σταύρου ΜΠΕΝΟΥ και του Προέδρου της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. Vitaliano GEMELLI.

Ο κ. Vitaliano Gemelli, Πρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο κ. Kevin Murphy, Εθνικός Διαμεσολαβητής της Ιρλανδίας, ο καθ. Γιώργος Καμίνης, Συνήγορος του Πολίτη της Ελλάδας και η κ. Άννα Διαμαντοπούλου, Επίτροπος της ΕΕ για την Απασχόληση και τις Κοινωνικές Υποθέσεις, στο 4ο Σεμινάριο των Εθνικών Διαμεσολαβητών και Παρεμφερών Οργάνων της ΕΕ. Αθήνα, Ελλάδα, 7 Απριλίου 2003.

Στην πρωινή συνεδρίαση της 7ης Απριλίου, στην οποία προήδρευε ο νεοεκλεγείς Έλληνας Συνήγορος του Πολίτη, καθηγητής Γιώργος ΚΑΜΙΝΗΣ, η Ευρωπαία Επίτροπος Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων κ. Άννα ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ μίλησε για τα «Κοινωνικά

Δικαιώματα στην ΕΕ, ειδικότερα όσον αφορά την Ελεύθερη Κυκλοφορία των Πολιτών της ΕΕ και των Υπηκόων Τρίτων Χωρών». Εισηγητής ήταν ο Ιρλανδός Συνήγορος του Πολίτη κ. Kevin MURPHY.

Ο κ. Κώστας Σημίτης, Πρωθυπουργός της Ελλάδας και ο κ. Διαμαντούρος, στο 4ο Σεμινάριο των Εθνικών Διαμεσολαβητών και Παρεμφερών Οργάνων της ΕΕ. Αθήνα, Ελλάδα, 7 Απριλίου 2003.

Ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος κ. Κώστας ΣΗΜΙΤΗΣ μίλησε στο επίσημο γεύμα που ακολούθησε. Στην εκδήλωση αυτή είχαν προσκληθεί τα ελληνικά ΜΜΕ.

Η απογευματινή συνεδρίαση, στην οποία προήδρευσε ο Εθνικός Διαμεσολαβητής της Δανίας, κ. Hans GAMMELTOFT-HANSEN, ασχολήθηκε με τα δικαιώματα των αλλοδαπών με ειδική αναφορά τις άδειες εισόδου, παραμονής και εργασίας και στο άσυλο. Κεντρικός ομιλητής ήταν ο Πολωνός Συνήγορος του Πολίτη, καθηγητής Andreij ZOLL και εισηγήτρια ήταν η Συνήγορος του Πολίτη της Φιλανδίας, κ. Riitta-Leena PAUNIO.

Ο κ. Γιώργος Καμίνης, Συνήγορος του Πολίτη της Ελλάδας, η κ. Riitta-Leena Paunio, Κοινοβουλευτικός Διαμεσολαβητής της Φινλανδίας, ο κ. Hans Gammeltoft-Hansen, Εθνικός Διαμεσολαβητής της Δανίας και ο Καθ.. Andzej Zoll, Εθνικός Διαμεσολαβητής της Πολωνίας, στο 4ο Σεμινάριο των Εθνικών Διαμεσολαβητών και Παρεμφερών Οργάνων της ΕΕ. Αθήνα, Ελλάδα, 7 Απριλίου 2003.

Η συζήτηση της επόμενης ημέρας ήταν αφιερωμένη στα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Τη συζήτηση άνοιξε ο Γάλλος Συνήγορος του Πολίτη, κ. Bernard STASI. Κεντρικός ομιλητής ήταν ο Επίτροπος για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Συμβουλίου της Ευρώπης κ. Alvaro GIL-ROBLES, ο οποίος μίλησε για τα δικαιώματα της μειονότητας των Ρομ στα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις υπό ένταξη χώρες. Την παρουσίαση αυτή ακολούθησε μεγάλη συζήτηση. Εισηγητής ήταν ο Ολλανδός Συνήγορος του Πολίτη, κ. Roel FERNHOUT.

Τις συζητήσεις ακολούθησε η έγκριση ψηφίσματος από τους εθνικούς Διαμεσολαβητές και τα συναφή όργανα. Εν συνεχεία, ο νεοεκλεγείς Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής καθηγητής ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ και ο Έλληνας Συνήγορος του Πολίτη έδωσαν από κοινού συνέντευξη Τύπου.

Το σεμινάριο ολοκληρώθηκε με μία συνεδρίαση γενικών συμπερασμάτων, της οποίας προήδρευσε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής. Στη συνεδρίαση αυτή, οι εισηγητές των διαφόρων συνεδριάσεων παρουσίασαν τις εκθέσεις τους.

ΑΝΟΙΚΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

Βρυξέλλες

Στις 3 Μαΐου, το γραφείο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή συμμετείχε στην ανοικτή ημέρα που διοργάνωσαν τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα στις Βρυξέλλες. Το περίπτερο του Διαμεσολαβητή βρισκόταν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας βρίσκονταν εκεί μέλη του γραφείου του Διαμεσολαβητή. Πληροφορίες σχετικά με το έργο του Διαμεσολαβητή ήταν διαθέσιμες σε 24 γλώσσες. Στο περίπτερο οργανώθηκε διαγωνισμός για την αναγνώριση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε έξι διαφορετικές γλώσσες. Το Κοινοβούλιο επισκέφθηκαν 12 000 άτομα κατά τη διάρκεια της ημέρας.

Πολίτες επισκεπτόμενοι το περίπτερο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή κατά τις Ημέρες Ελεύθερης Εισόδου στις Βρυξέλλες, Βέλγιο (3 Μαΐου 2003) και στο Στρασβούργο, Γαλλία (8 Μαΐου 2003).

Στρασβούργο

Στις 8 και 9 Μαΐου, το γραφείο του Διαμεσολαβητή συμμετείχε στις ανοικτές ημέρες που διοργάνωσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο Στρασβούργο. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έλαβε μέρος σε δημόσια τηλε-διάσκεψη με τον κ. Pat COX, Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και την κ. Pervenche BERES, ΒΕΚ. Στους επισκέπτες διανεμήθηκε υλικό σε 24 γλώσσες, σχετικά με το έργο του Διαμεσολαβητή. Στο περίπτερο οργανώθηκε διαγωνισμός για την αναγνώριση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε έξι διαφορετικές γλώσσες. Μέλη του προσωπικού ήταν

παρόντα καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, για να απαντούν σε ερωτήσεις. Το Κοινοβούλιο επισκέφθηκαν 15 000 άτομα κατά τη διάρκεια των ανοικτών ημερών.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ 2002

Η Ετήσια Έκθεση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για το έτος 2002 παρουσιάστηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στη συνεδρίαση ολομέλειας που πραγματοποιήθηκε στο Στρασβούργο στις 25 Σεπτεμβρίου 2003. Πριν δώσει το λόγο στον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ, ο Αντιπρόεδρος κ. Renzo IMBENI, πρόεδρος της συνεδρίασης, απηύθυνε χαιρετισμό στον κ. Jacob SÖDERMAN, τον προηγούμενο Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, ο οποίος είχε λάβει θέση στα θεωρεία των επισήμων.

Στο λόγο του, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ απέδωσε φόρο τιμής στον κ. SÖDERMAN για τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού και ευρέως γνωστού οργάνου. Τόνισε, επίσης, τα πολλά του επιτεύγματα για τους Ευρωπαίους πολίτες και τη σημαντική του συμβολή στο έργο, τόσο της Συνέλευσης που εκπόνησε το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, όσο και της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ ανέλαβε να αξιοποιήσει το έργο του προκατόχου του και να συνεργαστεί στενά με εθνικούς και περιφερειακούς διαμεσολαβητές, τόσο στα σημερινά Κράτη Μέλη, όσο και στα κράτη που θα προσχωρήσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ολοκλήρωσε την ομιλία του, εκφράζοντας τις ευχαριστίες του προς τον Λόρδο STOCKTON, για την έκθεσή του, και προς την Επιτροπή Αναφορών, για τη στήριξη και την ενθάρρυνσή της. Εξέφρασε, επίσης, την ευγνωμοσύνη του για τη θετική στάση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτρόπου DE PALACIO.

Μιλώντας εξ ονόματος της Επιτροπής Αναφορών, ο Κόμης του STOCKTON παρουσίασε την έκθεσή του, σχετικά με την Ετήσια Έκθεση του Διαμεσολαβητή και συνεχάρη τον Διαμεσολαβητή και το προσωπικό του για το έργο τους το 2002. Άλλοι ομιλητές, συμπεριλαμβανομένων του ΒΕΚ Vitaliano GEMELLI, εξ ονόματος της Ομάδας του ΕΛΚ-ΕΔ, του ΒΕΚ Astrid THORS, εξ ονόματος της Ομάδας ΦΙΛ, του ΒΕΚ Jan DHAENE, εξ ονόματος της Ομάδας ΠΡΣ/ΕΕΣ, και της κ. Loyola DE PALACIO, συνεχάρησαν τον Διαμεσολαβητή για το έργο και τα επιτεύγματά του.

6.2 ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΒΕΛΓΙΟ

Βρυξέλλες

Στις 28 Ιανουαρίου, ο κ. Olivier VERHEECKE συμμετείχε στο συμπόσιο με τίτλο «Μοντέλα Συνεργασίας σε μία Διευρυμένη ΕΕ» που οργάνωσαν από κοινού η Εθνική Τράπεζα του Βελγίου και το Βασιλικό Ινστιτούτο Διεθνών Σχέσεων (RIIR). Το συνέδριο, υπό την προεδρία του Υποκόμη Etienne DAVIGNON, Προέδρου του RIIR, άνοιξε ο κ. Louis MICHEL, Αντιπρόεδρος της Βελγικής Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών. Ομιλητές στο πρώτο μέρος του συνεδρίου με θέμα τη «Συνεργασία στο Δεύτερο και Τρίτο Πυλώνα της ΕΕ» ήταν ο καθηγητής Koen LENAERTS, δικαστής στο Πρωτοδικείο της ΕΚ, ο κ. Antonio VITORINO, μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και ο κ. Alain LAMASSOURE, ΒΕΚ και εκπρόσωπος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη Συνέλευση.

Το δεύτερο μέρος του συνεδρίου αφορούσε την «Οικονομική και Κοινωνική Διακυβέρνηση σε μία μεγαλύτερη ΟΝΕ» με συνεισφορές από τον καθηγητή Franklin DEHOUSSE, τον κ. Didier REYNDERS, Βέλγο Υπουργό Οικονομικών, τον κ. Frank VANDENBROUCKE, Βέλγο Υπουργό Κοινωνικών Υποθέσεων και Συντάξεων, τον κ. Klaus HÄNSCH, ΒΕΚ και μέλος του Προεδρείου

της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης και τον κ. Jean-Luc DEHAENE, πρώην Πρωθυπουργό του Βελγίου και Αντιπρόεδρο της Συνέλευσης. Τη λήξη των εργασιών του συνεδρίου κήρυξε ο κ. Guy VERHOFSTADT, Πρωθυπουργός του Βελγίου.

Στις 21 Ιανουαρίου, ο κ. SÖDERMAN έδωσε διάλεξη με τίτλο «Θα Υπάρξει μία Ευρώπη των Πολιτών;» στην Αντιπροσωπεία του κρατιδίου της Κάτω Σαξονίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα εισαγωγικά σχόλια έκανε ο Υφυπουργός του Υπουργείου Δικαιοσύνης του κρατιδίου της Κάτω Σαξονίας, Δρ. Rainer LITTEN. Τον κ. SÖDERMAN συνόδευσαν η κ. Vicky KLOPPENBURG, η κ. Rosita AGNEW και ο κ. Ben HAGARD.

Στις 21 Φεβρουαρίου, ο κ. Olivier VERHEECKE έδωσε διάλεξη με θέμα «Ο Ρόλος του Διαμεσολαβητή σε μία Διευρυμένη Ένωση» στο πρωτοποριακό κοινό σεμινάριο κατάρτισης για την Ομάδα Team Europe, τα Γραφεία Ενημέρωσης για την Ευρώπη και τα Κέντρα Πληροφοριών. Το σεμινάριο με τίτλο «Η Διεύρυνση μετά την Κοπεγχάγη: από τα 15 στα 25 Κράτη και πέρα από αυτά» οργανώθηκε από τη ΓΔ Τύπου και Επικοινωνίας της Επιτροπής.

Στις 25 Φεβρουαρίου, ο κ. SÖDERMAN συμμετείχε σε σεμινάριο με τίτλο «Η Συνέλευση και ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ», που οργανώθηκε από το Κέντρο Ευρωπαϊκής Πολιτικής στο "Residence Palace" στις Βρυξέλλες. Στις συζητήσεις εξετάστηκαν κυρίως οι πιθανότητες να συμπεριληφθεί ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στη μελλοντική Συνταγματική Συνθήκη.

Τη συζήτηση άνοιξε ο κ. Hywel Ceri JONES, πρόεδρος του σεμιναρίου και Πρόεδρος της Εκτελεστικής επιτροπής του Κέντρου Ευρωπαϊκής Πολιτικής. Ο κ. Jacob SÖDERMAN στην ομιλία του με θέμα «Η Συνέλευση, ο Χάρτης και οι Προσφυγές» υπογράμμισε πόσο σημαντικό είναι να συμπεριληφθούν στη Συνταγματική Συνθήκη οι διάφοροι μηχανισμοί επίλυσης διαφορών, που διαθέτουν οι πολίτες σε περίπτωση που παραβιάζονται τα δικαιώματά τους στο πλαίσιο της Κοινοτικής νομοθεσίας. Οι άλλοι ομιλητές ήταν η κ. Jacqueline DUTHEIL DE LA ROCHÈRE, Διευθύντρια του Κέντρου Ευρωπαϊκού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Panthéon Assas-Paris II, και ο κ. Antonio VITORINO, Ευρωπαίος Επίτροπος αρμόδιος για τη Δικαιοσύνη και τις Εσωτερικές Υποθέσεις και πρόεδρος της ομάδας εργασίας για το Χάρτη της Συνέλευσης για το Μέλλον της Ευρώπης.

Στις 6 Μαρτίου, ο κ. Gerhard GRILL έλαβε μέρος σε συμπόσιο με θέμα « Auf dem Weg zu einem europäischen Verwaltungsraum » (Προς έναν ευρωπαϊκό διοικητικό χώρο) που οργάνωσε η Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften Speyer σε συνεργασία με την Αντιπροσωπεία του κρατιδίου της Ρηνανίας-Παλατινάτου στις Βρυξέλλες. Το συμπόσιο πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της Αντιπροσωπείας στις Βρυξέλλες. Ο κ. GRILL μίλησε για το δικαίωμα στη χρηστή διοίκηση και για τον Ευρωπαϊκό Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς. Στους λοιπούς ομιλητές περιλαμβάνονταν ο καθηγητής Δρ. Hermann HILL, πρύτανης της Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften, και ο καθηγητής Δρ. Karl-Peter SOMMERMANN, καθηγητής στη Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften. Την εκδήλωση παρακολούθησαν 70 περίπου άτομα.

Η κατανόηση της Ευρώπης –το δικαίωμα του πολίτη της ΕΕ να γνωρίζει

Στις 3 Απριλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ μίλησε σε συνέδριο που διοργάνωσαν οι Φίλοι της Ευρώπης, η European Citizen Action Service, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το συνέδριο παρακολούθησαν περίπου 250 άτομα, μεταξύ των οποίων υπάλληλοι των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και εκπρόσωποι του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα στα Κράτη Μέλη. Παρόντες ήταν, επίσης, ο κ. Ian HARDEN και η κ. Rosita AGNEW από το γραφείο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Το σεμινάριο χωρίστηκε σε τρεις συνεδριάσεις, δηλαδή «Εξισορρόπηση του Φόρτου Πληροφοριών και του Ελλείμματος Επικοινωνίας», «Μπορεί να Αντιμετωπιστεί το Δημοκρατικό Έλλειμμα με Περισσότερη Ενημέρωση σχετικά με τις Πολιτικές της ΕΕ;» και «Τα Υπέρ και τα Κατά των Εκστρατειών Ενημέρωσης της ΕΕ». Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρενέβη κατά τη διάρκεια της πρώτης συνεδρίασης τονίζοντας την αναγκαιότητα παροχής συγκεκριμένης ενημέρωσης στους πολίτες, ενημερώνοντάς τους, για παράδειγμα, για τα δικαιώματά τους και τον τρόπο άσκησής τους. Τόνισε ότι από την άποψη

αυτή ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαδραματίζει σημαντικό ρόλο και πρέπει να συνεργαστεί με τους εθνικούς ομολόγους του, με ΜΚΟ και με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης για την ευαισθητοποίηση των πολιτών σε σχέση με τα εν λόγω δικαιώματα.

Ετήσιο συνέδριο του Ευρωπαϊκού Γραφείου Περιβάλλοντος

Ο κ. Ian HARDEN συμμετείχε σε συζήτηση στρογγυλής τραπέζης σχετικά με το Σχέδιο Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης στο ετήσιο συνέδριο του Ευρωπαϊκού Γραφείου Περιβάλλοντος, που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 16 Οκτωβρίου. Κεντρικός ομιλητής ήταν η Επίτροπος Margot WALLSTRÖM. Στους λοιπούς συμμετέχοντες στη συζήτηση στρογγυλής τραπέζης περιλαμβάνονταν ο κ. Andrew DUFF, BEK, και ο κ. Krister NILSSON, υφυπουργός στο υπουργείο Περιβάλλοντος της Σουηδίας.

Επιτροπή του Βρετανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου για την Ευρωπαϊκή Ένωση

Στις 2 Δεκεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία με θέμα «Ο Διαμεσολαβητής τον 21ο Αιώνα – Στόχοι και Φιλοδοξίες» στο γεύμα εργασίας που οργάνωσε η Επιτροπή του Βρετανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου για την Ευρωπαϊκή Ένωση στο Βέλγιο. Την εκδήλωση παρακολούθησαν περίπου 15 μέλη νομικών εταιρειών, εταιρειών παροχής συμβουλών σε θέματα Ευρωπαϊκής Ένωσης, ευρωπαϊκών υπηρεσιών ενημέρωσης, εταιρειών πολιτικής στρατηγικής και ενώσεων. Τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ συνόδευσε η κ. Elodie BELFY.

Ευρωπαϊκό Φόρουμ Υπηρεσιών Παροχής Συμβουλών προς τους Πολίτες

Στις 5 Δεκεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εκφώνησε την κεντρική ομιλία στο Ευρωπαϊκό Φόρουμ Υπηρεσιών Παροχής Συμβουλών προς τους Πολίτες στις Βρυξέλλες. Στην ομιλία του με θέμα «Δικαιώματα των Πολιτών, Μέσα Προσφυγής και ο Διαμεσολαβητής» ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ περιέγραψε τα δικαιώματα και τα μηχανισμούς επίλυσης διαφορών, που έχουν στη διάθεσή τους οι πολίτες της Ένωσης. Εν συνεχεία, ο Διαμεσολαβητής απάντησε σε ερωτήσεις συμμετεχόντων σε ποικίλα ζητήματα· από τις συνέπειες ενός νομικά δεσμευτικού Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων έως τη μελλοντική εξέλιξη του θεσμού του Διαμεσολαβητή. Τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ συνόδευσε η υπεύθυνη Τύπου κ. Rosita AGNEW, η οποία παρακολούθησε το διήμερο φόρουμ.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Βάδη-Βυρτεμβέργη

Στις 11 και 12 Φεβρουαρίου, ο κ. SÖDERMAN επισκέφθηκε τη Βάδη-Βυρτεμβέργη. Τον συνόδευσε ο κ. Gerhard Grill, νομικός σύμβουλος του γραφείου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Το απόγευμα της 11ης Φεβρουαρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έγινε δεκτός στο πανεπιστήμιο της Θουριγγίας από τον καθηγητή Δρ. Martin NETTESHEIM, Κοσμήτορα της Νομικής Σχολής, από τον καθηγητή Δρ. Hans-Ludwig GÜNTHER και από τον Πρύτανη του πανεπιστημίου, Δρ. Eberhard SCHAICH. Στη συνέχεια, ο Διαμεσολαβητής μίλησε για το έργο του σε καθηγητές, φοιτητές και ερευνητές στο πανεπιστήμιο της Θουριγγίας. Ακολούθησε ενδιαφέρουσα συζήτηση.

Στις 12 Φεβρουαρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρουσίασε το έργο του στα μέλη της Επιτροπής Αναφορών του Κοινοβουλίου της Βάδης-Βυρτεμβέργης στη Στουτγάρδη, στην τακτική τους συνάντηση, και απάντησε σε ερωτήσεις μελών της Επιτροπής. Στη συνέχεια, ο Δρ. Jörg DÖPPER, Πρόεδρος της Επιτροπής, επισκέφθηκε μαζί με τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή την κ. Christa VOSSSCHULTE, Αντιπρόεδρο του Κοινοβουλίου. Το Κοινοβούλιο εξέδωσε δελτίο Τύπου (10/2003 της 12ης Φεβρουαρίου 2003) για να δώσει έμφαση στην επίσκεψη του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Το απόγευμα, ο Διαμεσολαβητής επισκέφθηκε το Europa-Zentrum της Βάδης Βυρτεμβέργης στη Στουτγάρδη, όπου τον υποδέχθηκε ο κ. Niels BUNJES, ο οποίος είχε οργανώσει την επίσκεψη. Ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στην εφημερίδα Stuttgarter Zeitung και, στη

συνέχεια, παρουσίασε το έργο του σε συγκέντρωση εμπειρογνωμόνων και ενδιαφερομένων από ιδρύματα, ομάδες και ενώσεις στο Europa-Zentrum. Τη διάλεξη άνοιξε ο καθηγητής Δρ. Hans TÜMMERS από το Ινστιτούτο Διοίκησης και Τεχνολογίας της Στουτγάρδης. Μετά την ενδιαφέρουσα συζήτηση που ακολούθησε τη διάλεξη, ο Διαμεσολαβητής επέστρεψε στο Στρασβούργο.

Speyer

Στις 31 Μαρτίου, ο κ. Gerhard GRILL έδωσε εναρκτήρια διάλεξη σχετικά με το δικαίωμα στη χρηστή διοίκηση υπό ευρωπαϊκό πρίσμα την πρώτη ημέρα του 4ου Φόρουμ για την Ευρώπη στο Speyer. Η κ. Paulina TALLROTH, ο καθηγητής Δρ. David CAPITANT και ο καθηγητής Δρ. Ricardo GARCÍA MACHO ασχολήθηκαν με το ίδιο θέμα υπό το πρίσμα των δικών τους χωρών (Φιλανδία, Γαλλία και Ισπανία). Το φόρουμ οργάνωσαν ο καθηγητής Δρ. Siegfried MAGIERA και ο καθηγητής Δρ. Karl-Peter SOMMERMANN της Deutsche Hochschule für Verwa ltungswissenschaften στο Speyer. Στην εκδήλωση συμμετείχαν περίπου 60 δημόσιοι υπάλληλοι και άλλοι υπάλληλοι από όλη τη Γερμανία.

ΓΑΛΛΙΑ

Στρασβούργο

Στις 13 Φεβρουαρίου, ο κ. SÖDERMAN παρέστη σε γεύμα, που παρέθεσε η δήμαρχος του Στρασβούργου κ. Fabienne KELLER, για να τον αποχαιρετήσει ενόψει της αποχώρησής του τον Απρίλιο του 2003, αλλά και για να καλωσορίσει τον νεοεκλεγέντα Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, κ. Νικηφόρο ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ, ο οποίος βρισκόταν στο Στρασβούργο σε επίσκεψη εργασίας.

Στις 27 Μαΐου, τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ επισκέφθηκε η κ. Lucie LAVOIE, Αναπληρώτρια Διαμεσολαβήτρια του Κεμπέκ, Καναδάς. Συζήτησαν σχετικά με τις προετοιμασίες για την 8η Διάσκεψη του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητή, η οποία θα λάβει χώρα στο Κεμπέκ τον Σεπτέμβριο του 2004.

Στις 22 Σεπτεμβρίου, ο πρέσβης Oguz DEMILRAP, Τούρκος Μόνιμος Αντιπρόσωπος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, επισκέφθηκε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ στο γραφείο του στο Στρασβούργο. Συζήτησαν αρκετά ζητήματα, συμπεριλαμβανομένων των προοπτικών για τη θέσπιση του θεσμού του διαμεσολαβητή στην Τουρκία.

Στις 21 Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία σε γεύμα εργασίας της "Kangaroo Group" του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε προσκληθεί από τον πρόεδρο της Kangaroo Group (Κοινοβουλευτικής Διακομματικής Ομάδας για την Ελεύθερη Διακίνηση) κ. Karl VON WOGAU BEK.

Ο επικεφαλής του γεύματος, Κόμης του STOCKTON, παρουσίασε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ, ο οποίος μίλησε για το ρόλο των διαμεσολαβητών στην προάσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών στα δημοκρατικά κράτη. Στο γεύμα παρέστησαν περισσότεροι από 50 βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Ευρωπαίοι υπάλληλοι, δημοσιογράφοι και εκπρόσωποι της βιομηχανίας και του εμπορίου.

Στις 18 Νοεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε διάλεξη στην ένωση φοιτητών του Ινστιτούτου Πολιτικών Μελετών του Στρασβούργου, με θέμα το ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στην προάσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών.

Συμβούλιο της Ευρώπης – Εκπαιδευτικό σεμινάριο σχετικά με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης

Στις 12 και 13 Μαΐου, η κ. Rosita AGNEW παρακολούθησε εκπαιδευτικό σεμινάριο σχετικά με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης (ΜΜΕ), που διοργάνωσε το Συμβούλιο της Ευρώπης στο Στρασβούργο.

Περίπου δεκαπέντε άτομα από το Συμβούλιο έλαβαν μέρος στο σεμινάριο, το οποίο οργάνωσαν δύο μέλη από το Γραφείο του Εκπροσώπου Τύπου του Συμβουλίου – ο κ. Alun DRAKE, πρώην

δημοσιογράφος του BBC και η κ. Cathy BURTON, πρώην δημοσιογράφος σε εφημερίδες και στο ραδιόφωνο στο HB. Σκοπός του σεμιναρίου ήταν η κατάρτιση των μελών της Ομάδας εμπειρογνωμόνων του Συμβουλίου, από τους οποίους θα ζητείται ολοένα και περισσότερο να μιλούν σε δημοσιογράφους στο πλαίσιο των καθημερινών τους καθηκόντων. Στόχοι του σεμιναρίου ήταν η ευαισθητοποίηση σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας των μέσων μαζικής ενημέρωσης και η διδασκαλία των δεξιοτήτων που είναι απαραίτητες στις σχέσεις με τα ΜΜΕ. Οι συμμετέχοντες έκαναν ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές συνεντεύξεις και τους δόθηκαν οδηγίες για να βελτιώσουν τις μελλοντικές τους επιδόσεις.

Συμβούλιο της Ευρώπης - Συνάντηση με πρέσβεις της ΕΕ και των υπό ένταξη χωρών

Στις 28 Μαΐου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με μόνιμους εκπροσώπους των χωρών της ΕΕ και των υπό ένταξη χωρών στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Στη συνάντηση αυτή, κλήθηκε να λάβει το λόγο από τον πρέσβη κ. Αθανάσιο ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟ, Μόνιμο Εκπρόσωπο της Ελλάδας στο Συμβούλιο της Ευρώπης.

Στην ομιλία του, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ ασχολήθηκε με αρκετά ζητήματα, συμπεριλαμβανομένων της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης και του ρόλου του διαμεσολαβητή. Την παρέμβαση ακολούθησε ζωηρή και ενδιαφέρουσα συζήτηση, κατά τη διάρκεια της οποίας συζητήθηκαν θέματα, όπως η διαφάνεια, η δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Παρίσι

Στις 5 Ιουνίου, ο κ. HARDEN παρουσίασε τις αρμοδιότητες των διαμεσολαβητών σε σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα σε συμπόσιο με θέμα το «Θεσμό του Διαμεσολαβητή», που οργάνωσε στο Παρίσι η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Epernay

Στις 25 Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έκανε μία παρουσίαση στο "Entretiens européens d'Epernay". Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ κλήθηκε να μιλήσει στη διάσκεψη από τον κ. Bernard STASI, Γάλλο Συνήγορος του Πολίτη και Πρόεδρο του "Entretiens européens d'Epernay". Θέμα της ομιλίας του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ ήταν «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και οι Πολίτες της Ευρώπης του Αύριο» (Le Médiateur européen et les citoyens dans l'Europe de demain).

ΣΟΥΗΔΙΑ

Στοκχόλμη

Στις 3 και 4 Μαρτίου, ο κ. SÖDERMAN επισκέφθηκε τη Στοκχόλμη. Τον συνόδευσε ο βοηθός του κ. Juan MALLEA.

Στις 3 Μαρτίου, ο κ. SÖDERMAN ήταν προσκεκλημένος σε συνάντηση εργασίας στην Καγκελαρία με τη συμμετοχή του κ. Olle ABRAHAMSSON, του κ. Carl Henrik EHRENKRONA, του κ. Bosse HEDBERG, του κ. Henrik JERMSTEN, της κ. Helena JÄDERBLOM, της κ. Kristina SVAHN STARRSJÖ, του κ. Kenneth NORDLANDER. Παρόντες ήταν επίσης ο κ. Christian ANDERSSON, επικεφαλής του γραφείου πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ο κ. Hans ALLDÉN, επικεφαλής του γραφείου της Επιτροπής στη Στοκχόλμη.

Το πρωί της 4ης Μαρτίου, ο κ. SÖDERMAN, συνοδευόμενος από τον κ. Hans ALLDÉN, συναντήθηκε με τον υπουργό κ. Dan ELIASSON στο Υπουργείο Δικαιοσύνης της Σουηδίας.

Αργότερα προέβη σε παρουσίαση σχετικά με το γραφείο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στα μέλη των τριών σουηδικών κοινοβουλευτικών επιτροπών: της Επιτροπής Συνταγματικών Υποθέσεων με επικεφαλής τον κ. Gunnar HÖKMARK· της Επιτροπής Υποθέσεων της ΕΕ με επικεφαλής την κ. Inger SEGELSTRÖM· και της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων με επικεφαλής τον κ. Berndt EKHOLM. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε στο ημικύκλιο του Σουηδικού Κοινοβουλίου.

Το απόγευμα της 4ης Μαρτίου, ο κ. SÖDERMAN συμμετείχε σε συμπόσιο στο Aula Magna (αίθουσα τελετών) του πανεπιστημίου της Στοκχόλμης με θέμα "Ευρώπη για Πολίτες ή για Πολιτικούς;» Στους λοιπούς συμμετέχοντες περιλαμβάνονταν ο καθηγητής Tommy MÖLLER, ο κ. Göran MAGNUSSON, ο κ. Göran LENNMARKER και ο κ. Kenneth KVIST. Συντονιστής της εκδήλωσης, η οποία οργανώθηκε από κοινού από το Γραφείο Πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και το Ινστιτούτο Μελετών Ευρωπαϊκής Πολιτικής της Στοκχόλμης (SIEPS), ήταν η δημοσιογράφος κ. Ylva NILSSON. Τη διάλεξη του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ακολούθησαν ερωτήσεις φοιτητών.

ΙΤΑΛΙΑ

Φλωρεντία

Από τις 12 έως τις 16 Ιουνίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής πραγματοποίησε σειρά συναντήσεων στη Φλωρεντία. Σε όλες τις εκδηλώσεις, τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ συνόδευσε η κ. Ida PALUMBO, νομική σύμβουλος στο γραφείο του.

Στις 12 Ιουνίου, τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ καλωσόρισε στη Φλωρεντία ο Περιφερειακός Διαμεσολαβητής της Τοσκάνης και συντονιστής των Ιταλών περιφερειακών διαμεσολαβητών κ. Romano FANTAPPIÈ. Το απόγευμα, ο κ. FANTAPPIÈ παρέθεσε δείπνο για τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ, στο οποίο παρευρέθηκαν, επίσης, ο επικεφαλής του γραφείου του κ. FANTAPPIÈ και ορισμένα μέλη του προσωπικού του.

Το πρωί της 13ης Ιουνίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συναντήθηκε με εκπροσώπους τοπικών και περιφερειακών αρχών. Συναντήθηκε με τον Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου, Δρ. Alberto BRASCA, με το Διαμεσολαβητή της Φλωρεντίας, Δρ. Francesco LOCOCCIOLO και με τον Πρόεδρο του Περιφερειακού Συμβουλίου κ. Riccardo NENCINI.

Εν συνεχεία ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με αρκετούς Ιταλούς περιφερειακούς διαμεσολαβητές και ορισμένους τοπικούς διαμεσολαβητές. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εξήγησε τη λειτουργία του γραφείου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και αναφέρθηκε στις προτεραιότητές του. Την ομιλία του ακολούθησε συζήτηση με ερωτήσεις και απαντήσεις.

Το απόγευμα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τους συμμετέχοντες στην 126η Στρογγυλή Τράπεζα Bergedorf, που οργάνωσε το ίδρυμα Körber. Το βράδυ παρευρέθηκε σε δείπνο που παρέθεσε το ίδιο ίδρυμα.

Στις 14 και 15 Ιουνίου, ο Διαμεσολαβητής παρακολούθησε τη συζήτηση στρογγυλής Τραπέζης στο "Villa la Fonte" στο San Domenico di Fiesole. Το θέμα της συζήτησης με επικεφαλής τον Δρ. Richard von WEIZSÄCKER ήταν «Το Μέλλον της Δημοκρατίας στην Ευρώπη». Είχαν προγραμματισθεί τρεις γύροι συζητήσεων. Ο πρώτος γύρος αφορούσε την ιστορική και πολιτική εξέλιξη της δημοκρατικής κυβέρνησης στην Ευρώπη στο πλαίσιο της περιφερειακής και διαρθρωτικής της ποικιλομορφίας. Στο δεύτερο γύρο πραγματοποιήθηκε συζήτηση σχετικά με τις κρίσεις, τις προσεγγίσεις για την υλοποίηση μεταρρυθμίσεων και τα πιθανά μέσα για την ανανέωση της δημοκρατίας στο εθνικό επίπεδο μέσα από μία συγκριτική προοπτική. Ο τρίτος γύρος της συζήτησης ασχολήθηκε με τις μελλοντικές προοπτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και με τις δυνατότητες και τα όρια μίας υπερεθνικής δημοκρατίας.

Στις 16 Ιουνίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου στη Φλωρεντία, καθηγητή Yves MÉNY.

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Στις 11 Ιουλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία με θέμα «Ο Ρόλος του Διαμεσολαβητή στην Εφαρμογή του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων» στο Ινστιτούτο Ευρωπαϊκών Υποθέσεων στο Δουβλίνο. Την παρουσίαση αυτή ακολούθησε ομιλία της νεοδιορισθείσας Ιρλανδής Διαμεσολαβήτριας κ. Emily O'REILLY. Στην πρώτη της δημόσια ομιλία από τότε

που ανέλαβε καθήκοντα, η κ. O'REILLY μίλησε για το δικαίωμα στη χρηστή διοίκηση, για το δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα και για το διαμεσολαβητή από την ιρλανδική σκοπιά.

Αργότερα την ίδια ημέρα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ, συνοδευόμενος από τον κ. Olivier VERHEECKE και την κ. Rosita AGNEW, συναντήθηκε με τον πρόεδρο της Βουλής των Αντιπροσώπων της Ιρλανδίας Δρ. Rory O'HANLON, ο οποίος είναι επίσης πρόεδρος της Επιτροπής Δημοσίων Υπηρεσιών. Μετά τη συνάντηση, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ ξεναγήθηκε στο κτίριο της Βουλής των Αντιπροσώπων.

ΦΙΛΑΝΔΙΑ

Από τις 6 έως τις 10 Σεπτεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κ. Νικηφόρος Π. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε σειρά συναντήσεων, διαλέξεων και εκδηλώσεων με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης στη Φιλανδία, στα πλαίσια της συνεχιζόμενης περιοδείας του ενημέρωσης των πολιτών στα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα κράτη που θα προσχωρήσουν σε αυτή. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνοδευόταν από την κ. Benita BROMS και τον κ. Ben HAGARD.

Ο κ. Διαμαντούρος, η κ. Riitta Nikula, ο κ. Paavo Nikula, Υπουργός Δικαιοσύνης της Φινλανδίας και η κ. Μάγδα Διαμαντούρου. Ελσίνκι, Φινλανδία, 6 Σεπτεμβρίου 2003.

Στις 6 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε γεύμα εργασίας με τον Υπουργό Δικαιοσύνης της Φιλανδίας, κ. Paavo NIKULA και τη σύζυγό του, κ. Riitta NIKULA. Οι συζητήσεις κατά τη διάρκεια της συνάντησης επικεντρώθηκαν στους αντίστοιχους τομείς αρμοδιότητας του Κοινοβουλευτικού Συνηγόρου του Πολίτη και του Υπουργού Δικαιοσύνης της Φιλανδίας, στις εργασιακές σχέσεις μεταξύ των δύο αυτών θεσμών και στη συμμετοχή τους σε ζητήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στις 7 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ και η σύζυγός του πέρασαν την ημέρα τους με τον πρώτο Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή κ. Jacob SÖDERMAN και τη σύζυγό του κ. Raija SÖDERMAN. Επισκέφθηκαν την πόλη Ekenäs, μία σημαντική από ιστορικής πλευράς παραλιακή πόλη στα δυτικά της Φιλανδίας, και τη γύρω περιοχή.

Το πρωί της 8ης Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ επισκέφθηκε τον Υφυπουργό Δικαιοσύνης της Φιλανδίας, κ. Jaakko JONKKA. Ο κ. JONKKA και τα μέλη του προσωπικού του Υπουργείου, που παρευρίσκονταν στη συνάντηση, ενημέρωσαν τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή για το έργο του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Μετά τη συνάντησή του με τον Υφυπουργό Δικαιοσύνης, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ μίλησε στο προσωπικό του Υπουργείου Δικαιοσύνης σχετικά με το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Ακολούθησε συζήτηση με ερωτήσεις και απαντήσεις, κατά τη διάρκεια της οποίας συζητήθηκαν ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος.

Η κ. Riitta-Leena Paunio, Κοινοβουλευτικός Διαμεσολαβητής της Φινλανδίας, ο κ. Διαμαντούρος και ο κ. Paavo Lipponen, Πρόεδρος του Φινλανδικού Κοινοβουλίου. Ελσίνκι, Φινλανδία, 10 Σεπτεμβρίου 2003.

Εν συνεχεία, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε γεύμα εργασίας με Φιλανδούς βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δηλαδή την κ. Ulpu IIVARI, την κ. Eija-Riitta KORHOLA και τον κ. Matti WUORI. Το γεύμα οργάνωσε και παρέθεσε ο κ. Renny JOKELIN, επικεφαλής του Γραφείου Πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Ελσίνκι. Στα ζητήματα που τέθηκαν κατά τη διάρκεια της συζήτησης περιλήφθηκαν η περιοδεία ενημέρωσης στις υπό ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση χώρες, η συνεργασία με εθνικούς διαμεσολαβητές και οι απόψεις του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σχετικά με το Σχέδιο Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης.

Μετά το γεύμα εργασίας με τους ΒΕΚ, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Φιλανδίας και πρώην δικαστή του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κ. Leif SEVÓN. Στα ζητήματα που συζητήθηκαν περιλήφθηκαν η περιοδεία ενημέρωσης στις προσχωρούσες χώρες, η συνεργασία με εθνικούς διαμεσολαβητές και η εξέλιξη των διαμεσολαβητών και των συναφών οργάνων στις προσχωρούσες στην Ευρωπαϊκή Ένωση χώρες.

Το πρωί της 9ης Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ επισκέφθηκε το γραφείο της Κοινοβουλευτικής Συνηγόρου του Πολίτη της Φιλανδίας. Ξεκίνησε την επίσκεψή του με μία συνάντηση με την Κοινοβουλευτική Συνήγορο του Πολίτη, την κ. Riitta-Leena PAUNIO, τους δύο Αναπληρωτές Συνηγόρους του Πολίτη, τον κ. Ikka RAUTIO και τον κ. Petri JÄÄSKELÄINEN και την υπεύθυνη του δικτύου επικοινωνίας, κ. Riitta LÄNSISYRJÄ. Η κ. PAUNIO περιέγραψε τις δραστηριότητες του Κοινοβουλευτικού Συνηγόρου του Πολίτη και την κατανομή της εργασίας μεταξύ της ιδίας και των δύο αναπληρωτών της. Τα θέματα που συζητήθηκαν επικεντρώθηκαν στις καταγγελίες σχετικά με την Κοινοτική νομοθεσία που χειρίστηκε η Κοινοβουλευτική Συνήγορος του Πολίτη.

Μετά τη συνάντησή του με την Κοινοβουλευτική Συνήγορο του Πολίτη, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ μίλησε στο προσωπικό της σχετικά με το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Εξήγησε τη λειτουργία του γραφείου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και παρουσίασε τις προτεραιότητές του. Ακολούθησε συζήτηση με ερωτήσεις και απαντήσεις, κατά τη διάρκεια της οποίας συζητήθηκαν θέματα κοινού ενδιαφέροντος.

Ο κ. Διαμαντούρος και ο κ. Matti Vanhanen, Πρωθυπουργός της Φινλανδίας.
Ελσίνκι, Φινλανδία, 10 Σεπτεμβρίου 2003.

Μετά το μεσημεριανό γεύμα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον κ. Timo MÄKELÄ, επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Φιλανδία. Στα ζητήματα που συζητήθηκαν περιλήφθηκαν το έργο της Αντιπροσωπείας της Επιτροπής, η πρόσβαση σε έγγραφα, το δίκτυο SOLVIT και το σύστημα EUROJUS. Στο τέλος της συνάντησης, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ γνώρισε τον Φιλανδό νομικό σύμβουλο της EUROJUS κ. Juri KAINULAINEN.

Το ίδιο βράδυ, η κ. Riitta-Leena PAUNIO παρέθεσε δείπνο προς τιμή του κυρίου και της κυρίας ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ. Μεταξύ των συμμετεχόντων ήταν ο πρώτος Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κ. Jacob SÖDERMAN και η σύζυγός του κ. Raija SÖDERMAN, ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Leif SEVÓN, ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου κ. Pekka HALLBERG, η Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Kirsti RISSANEN, ο Γενικός Γραμματέας του Φιλανδικού Κοινοβουλίου κ. Seppo TIITINEN, ο καθηγητής Esko ANTOLA, έδρα Jean Monnet του πανεπιστημίου Τουρκού, και οι δύο Αναπληρωτές Κοινοβουλευτικοί Συνήγοροι του Πολίτη, κ. Ikka RAUTIO και κ. Petri JÄÄSKELÄINEN.

Στις 10 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον Πρόεδρο του Φιλανδικού Κοινοβουλίου, κ. Paavo LIPPONEN. Στη συνάντηση παρευρέθη και η Κοινοβουλευτική Συνήγορος του Πολίτη, κ. Riitta-Leena PAUNIO.

Εν συνεχεία, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον Πρωθυπουργό της Φιλανδίας, κ. Matti VANHANEN. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ περιέγραψε το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στον Πρωθυπουργό και στη συνέχεια παρουσίασε τις δύο προτάσεις του για τη βελτίωση του Σχεδίου Συνθήκης για το Σύνταγμα της Ευρώπης.

Κατά τη διάρκεια γεύματος εργασίας, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τη διευθύντρια έρευνας του Κέντρου Ευρωπαϊκών Σπουδών του πανεπιστημίου του Ελσίνκι, τμήμα Πολιτικών Επιστημών, κ. Teija TIILIKAINEN. Συζητήθηκαν οι δυνατότητες συνεργασίας ή μεμονωμένης

εργασίας των κέντρων ευρωπαϊκών σπουδών για την ανάπτυξη μαθημάτων για τη δημοκρατική ευθύνη γενικότερα ή συγκεκριμένα για το θεσμό του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Μετά τη συνάντηση με την κ. TIILIKAINEN, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε διάλεξη στο Κέντρο Ευρωπαϊκών Σπουδών με θέμα «Τα Δικαιώματα των Πολιτών, τα Μέσα Προσφυγής και ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής». Τη διάλεξη παρακολούθησαν περισσότερα από 50 άτομα από διάφορους τομείς, συμπεριλαμβανομένων φοιτητών του πανεπιστημίου του Ελσίνκι, εκπροσώπων μη κυβερνητικών οργανώσεων και υπαλλήλων Φιλανδικών υπουργείων, που συμμετέχουν στην παροχή συμβουλών σε πολίτες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Σεμινάριο στο University College, Λονδίνο

Στις 9 Σεπτεμβρίου, ο κ. HARDEN έδωσε διάλεξη στο Constitution Unit του University College του Λονδίνου σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στην ενημέρωση και σε έγγραφα των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Του σεμιναρίου προήδρευσε ο καθηγητής Patrick BIRKINSHAW του πανεπιστημίου του Hull. Το σεμινάριο παρακολούθησε, μεταξύ άλλων, ο διευθυντής του Constitution Unit καθηγητής Robert HAZELL.

Λονδίνο

Στις 23 και 24 Νοεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής πραγματοποίησε συναντήσεις και έδωσε διαλέξεις στο Λονδίνο.

Στις 23 Νοεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον καθηγητή Roger JOWELL, διευθυντή Συγκριτικών Κοινωνικών Μελετών στο City University του Λονδίνου, προκειμένου να συζητήσουν τρόπους διερεύνησης του βαθμού ικανοποίησης των πολιτών από τις υπηρεσίες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 24 Νοεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τη Διαμεσολαβήτρια Κοινοβουλευτικής και Υγειονομικής Υπηρεσίας, κ. Ann ABRAHAM, με την Αναπληρώτρια Διαμεσολαβήτρια Κοινοβουλευτικής και Υγειονομικής Υπηρεσίας, κ. Trish LONGDON, και με τον κ. Tony REDMOND, Πρόεδρο και Γενικό Διευθυντή της Επιτροπής Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Αγγλία) και Διαμεσολαβητή της Τοπικής Κυβέρνησης. Στα θέματα που συζητήθηκαν κατά τη διάρκεια της συνάντησης περιλαμβάνονταν οι εξελίξεις σχετικά με το ρόλο του Διαμεσολαβητή Κοινοβουλευτικής και Υγειονομικής Υπηρεσίας στο Ηνωμένο Βασίλειο και η συνεργασία μεταξύ των γραφείων του Διαμεσολαβητή.

Μετά το γεύμα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ μίλησε στο προσωπικό του Διαμεσολαβητή Κοινοβουλευτικής και Υγειονομικής Υπηρεσίας σχετικά με το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Εξήγησε τη λειτουργία του γραφείου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και αναφέρθηκε στις προτεραιότητές του. Ακολούθησε συζήτηση με ερωτήσεις και απαντήσεις, κατά τη διάρκεια της οποίας συζητήθηκαν πολλά ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος. Αργότερα το απόγευμα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον πρώην Διαμεσολαβητή Κοινοβουλευτικής και Υγειονομικής Υπηρεσίας, σερ Michael BUCKLEY.

Κατόπιν συνάντησης με μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Κολεγίου Αθηνών στο Ελληνικό Κέντρο στο Λονδίνο, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ ολοκλήρωσε την ημέρα του δίνοντας διάλεξη στους αποφοίτους του 2003 του Κολεγίου Αθηνών με θέμα «Ο Διαμεσολαβητής ως Μηχανισμός Λογοδοσίας στις Σύγχρονες Δημοκρατίες». Τη διάλεξη ακολούθησε δεξίωση.

ΕΣΘΟΝΙΑ

Ταλλίν

Από την Πέμπτη, 11 Σεπτεμβρίου, έως την Παρασκευή, 12 Σεπτεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κ. Νικηφόρος Π. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε σειρά συναντήσεων, έδωσε διαλέξεις

και συμμετείχε σε εκδηλώσεις με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης στην Εσθονία, στο πλαίσιο της συνεχιζόμενης περιοδείας ενημέρωσης των πολιτών στα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα κράτη που θα προσχωρήσουν σε αυτή. Τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ συνόδευαν η κ. Benita BROMS και ο κ. Ben HAGARD.

Ο κ. Διαμαντούρος και ο κ. Juhan Parts, Πρωθυπουργός της Εσθονίας. Ταλίν, Εσθονία, 11 Σεπτεμβρίου 2003.

Ο κ. Διαμαντούρος και ο κ. Arnold Rüütel, Πρόεδρος της Εσθονίας. Ταλίν, Εσθονία, 11 Σεπτεμβρίου 2003.

Το πρωί της Πέμπτης, 11 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον κ. Allar JÕKS, Νομικό Σύμβουλο της Εσθονίας, και με τη Διευθύντρια του γραφείου του Νομικού Συμβούλου κ. Egle KÄÄRATS. Ο κ. JÕKS και η κ. KÄÄRATS παρείχαν επισκόπηση του έργου του Νομικού Συμβούλου. Στα ζητήματα που τέθηκαν κατά τη διάρκεια της συζήτησης, περιλαμβάνονταν η συνεχιζόμενη περιοδεία ενημέρωσης του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, η συνεργασία μεταξύ διαμεσολαβητών και συναφών οργάνων στην Ευρώπη, η γλωσσική ποικιλομορφία του γραφείου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, καθώς και οι συνέπειες της διεύρυνσης για το εν λόγω γραφείο.

Ο κ. Διαμαντούρος, η κ. Benita Broms, ο κ. Allar Jõks, Εθνικός Διαμεσολαβητής της Εσθονίας και η κ. Egle Käärats, Διευθύντρια του Ιδιαίτερου Γραφείου του Νομικού Συμβούλου. Ταλίν, Εσθονία, 11 Σεπτεμβρίου 2003.

Μετά την συνάντηση με τον κ. JÕKS, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον Πρωθυπουργό της Εσθονίας κ. Juhan PARTS. Στη συνάντηση παρευρέθη και ο Νομικός Σύμβουλος κ. JÕKS. Ο Πρωθυπουργός δήλωσε ότι οι πολίτες της Εσθονίας επιθυμούν να γνωρίζουν τα δικαιώματά τους τόσο σε εθνικό, όσο και σε ευρωπαϊκό, πλέον, επίπεδο. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ περιέγραψε το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στον Πρωθυπουργό και εξήγησε το σκοπό της

συνεχιζόμενης περιοδείας ενημέρωσης. Στα ζητήματα που τέθηκαν κατά τη διάρκεια της συζήτησης περιλαμβάνονταν το δημοψήφισμα του επόμενου Σαββατοκύριακου στην Εσθονία για τη συμμετοχή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και οι δύο προτάσεις του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για τη βελτίωση του Σχεδίου Συνθήκης για το Σύνταγμα της Ευρώπης.

Το απόγευμα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον Πρόεδρο της Εσθονίας κ. Arnold RÜÜTEL. Στη συνάντηση παρέστη και ο Νομικός Σύμβουλος κ. JÕKS. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ περιέγραψε το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στον πρόεδρο και εξήγησε το σκοπό της συνεχιζόμενης περιοδείας ενημέρωσης. Ο πρόεδρος αναφέρθηκε στις ποικίλες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Εσθονία και εξέφρασε μερικές σκέψεις για το μέλλον. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρουσίασε τις δύο προτάσεις του για τη βελτίωση του Σχεδίου Συνθήκης για το Σύνταγμα της Ευρώπης.

Το πρωί της Παρασκευής, 12 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Εσθονία κ. John KJAER. Στα ζητήματα που τέθηκαν κατά τη διάρκεια της συζήτησης περιλαμβάνονταν η συνεχιζόμενη περιοδεία ενημέρωσης του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, οι αποτελεσματικότεροι τρόποι ενημέρωσης των πολιτών στις υπό ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση χώρες και η σημερινή και μελλοντική δομή των γραφείων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις χώρες αυτές.

Κατά τη διάρκεια του γεύματος της Παρασκευής, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε δημόσια διάλεξη με θέμα «Η Δημοκρατία, η Λογοδοσία και ο Θεσμός του Διαμεσολαβητή» στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Εσθονίας. Τη διάλεξη παρακολούθησαν περισσότερα από 130 άτομα από διάφορους τομείς, συμπεριλαμβανομένων φοιτητών από το πανεπιστήμιο του Ταλλίν, εκπροσώπων μη κυβερνητικών οργανώσεων, υπαλλήλων υπουργείων της Εσθονίας και ακτιβιστών υπέρ ή κατά της προσχώρησης, οι οποίοι λάμβαναν μέρος στην εκστρατεία, που θα οδηγούσε στη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος του επόμενου Σαββατοκύριακου για τη συμμετοχή της Εσθονίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το απόγευμα εκείνο ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ μίλησε στο προσωπικό του Νομικού Συμβούλου σχετικά με το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Εξήγησε τη λειτουργία του γραφείου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και αναφέρθηκε στις προτεραιότητές του. Ακολούθησε συζήτηση με ερωτήσεις και απαντήσεις, κατά τη διάρκεια της οποίας συζητήθηκαν πολλά ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Στις 18 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ ταξίδεψε στη Βαρκελώνη, στο πλαίσιο των προσπαθειών του να καταστήσει το θεσμό περισσότερο γνωστό στους Ευρωπαίους πολίτες.

Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον Περιφερειακό Διαμεσολαβητή της Καταλονίας κ. CAÑELLAS, με τον οποίο συζήτησε τρόπους ενίσχυσης της συνεργασίας μεταξύ των γραφείων τους και καλύτερης εξυπηρέτησης των πολιτών. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε την ευκαιρία να ανταλλάξει ανεπισήμως απόψεις με ορισμένα μέλη του προσωπικού του κ. CAÑELLAS.

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής απηύθυνε την εναρκτήρια ομιλία στο 6ο Ισπανικό Συνέδριο Πολιτικών Επιστημών στο πανεπιστήμιο της Βαρκελώνης. Στην ομιλία του, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ περιέγραψε τον κρίσιμο ρόλο που διαδραματίζουν οι διαμεσολαβητές στις σύγχρονες δημοκρατίες, όσον αφορά τη λογοδοσία των δημοσίων αρχών. Μεταξύ του κοινού, που παρακολούθησε την εκδήλωση, ήταν οι κοσμήτορες των τριών πανεπιστημίων της Βαρκελώνης, καθώς και αρκετά μέλη της κυβέρνησης της Καταλονίας.

ΤΥΝΗΣΙΑ

Τρίτο Καταστατικό Συνέδριο της Ένωσης Γαλλόφωνων Διαμεσολαβητών

Στις 14 και 15 Οκτωβρίου, ο κ. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ, συνοδευόμενος από τον κ. Olivier VERHEECKE, παρακολούθησε το «Τρίτο Καταστατικό Συνέδριο της Ένωσης Γαλλόφωνων Διαμεσολαβητών» (3ème Congrès Statutaire de l'Association des Ombudsmans et Médiateurs de la Francophonie - AOMF), που πραγματοποιήθηκε στο Yasmine Hammamet στην Τυνησία. Τίτλος του συνεδρίου ήταν «Ο Διαμεσολαβητής, Φορέας της Διοικητικής Διαφάνειας» ("L'Ombudsman/Médiateur, Acteur de la Transparence Administrative").

Την επίσημη έναρξη του συνεδρίου κήρυξε το πρωί της 14ης Οκτωβρίου ο κ. Béchir TEKKARI, Υπουργός Δικαιοσύνης και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Τυνησίας. Στους λοιπούς ομιλητές κατά τη διάρκεια της εναρκτήριας τελετής περιλαμβάνονταν η κ. Alifa FAROUK, Συνήγορος του Πολίτη της Δημοκρατίας της Τυνησίας, ο κ. Bernard STASI, Πρόεδρος της Ένωσης Γαλλόφωνων Διαμεσολαβητών (AOMF) και Γάλλος Συνήγορος του Πολίτη, η κ. Maria Grazia VACCHINA, Γενική Γραμματέας της AOMF και Περιφερειακή Διαμεσολαβήτρια της Aosta Valley, Ιταλία, και ο κ. Daniel JACOBY, επίτιμο μέλος της AOMF.

Στην πρώτη σύνοδο του συνεδρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε διάλεξη με θέμα «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, τα Θεμελιώδη Δικαιώματα και το Μελλοντικό Σύνταγμα της Ευρώπης». Στους λοιπούς ομιλητές περιλαμβάνονταν ο κ. Hatem BEN SALEM, Υπουργός Εξωτερικών, και η κ. FAROUK.

Στην απογευματινή σύνοδο, ομιλίες εκφώνησαν ο κ. JACOBY, ο κ. Anton CAÑELLAS, Περιφερειακός Διαμεσολαβητής της Καταλονίας, και ο κ. Nourreddine BEN FARHAT, Γενικός Διευθυντής του Κέντρου Ενημέρωσης σχετικά με ΜΚΟ (IFADA).

Τις βραδιές της 14ης και 15ης Οκτωβρίου αντίστοιχα, η αντιπροσωπεία του Συνεδρίου έγινε επισήμως δεκτή από τον κ. Mohamed GHANNOUCHI, Πρωθυπουργό της Δημοκρατίας της Τυνησίας, και τον κ. Mondher ZENAÏDI, Υπουργό Τουρισμού και Εμπορίου.

λαβητή (IOI), η κ. Ελιάνα Νικολάου, Επίτροπος Διοικήσεως της Κύπρου, ο κ. Arne Fliflet, Κοινοβουλευτικός Διαμεσολαβητής της Νορβηγίας, η κ. Kerstin André, Διαμεσολαβητής Δικαιοσύνης της Σουηδίας, ο κ. Διαμαντούρος, ο κ. Joseph Sammut, Εθνικός Διαμεσολαβητής της Μάλτας και ο κ. Roel Fernhout, Εθνικός Διαμεσολαβητής της Ολλανδίας, στη Διάσκεψη σχετικά με τη "Μεταβαλλόμενη Φύση του Θεσμού του Διαμεσολαβητή στην Ευρώπη". Λευκωσία, Κύπρος, 9 Σεπτεμβρίου 2003.

ΚΥΠΡΟΣ

Στις 9-10 Οκτωβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρακολούθησε τη διεθνή διάσκεψη με τίτλο «Ο Μεταβαλλόμενος Χαρακτήρας του Θεσμού του Διαμεσολαβητή στην Ευρώπη» που έλαβε χώρα στη Λευκωσία της Κύπρου. Τη διάσκεψη διοργάνωσε η Επίτροπος Διοικήσεως στην Κύπρο κ. Ηλιάνα ΝΙΚΟΛΑΟΥ και την παρακολούθησαν περισσότερα από 40 άτομα από 25 χώρες. Η ετήσια συνάντηση των μελών με δικαίωμα ψήφου της Ευρωπαϊκής Περιφέρειας του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητή (ΙΟΙ) έλαβε επίσης χώρα κατά τη διάρκεια της διάσκεψης, υπό την προεδρία του Δρ. Herman WUYTS, ο οποίος είναι Περιφερειακός Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Περιφέρειας του ΙΟΙ. Τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ συνόδευσαν ο κ. Ian HARDEN και η κ. Rosita AGNEW.

Την έναρξη της διάσκεψης κήρυξε ο πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Τάσσος ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ. Θέμα της ομιλίας του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ στη διάσκεψη ήταν «Ο Ρόλος των Διαμεσολαβητών στην Εφαρμογή του Χάρτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Οι ομόλογοί του από τις Κάτω Χώρες, κ. Roel FERNHOUT, και από το Βέλγιο, Δρ.. Herman WUYTS μίλησαν με θέμα «Ο Ρόλος του Διαμεσολαβητή στην Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων» και «Η Στήριξη και η Ενίσχυση του Θεσμού του Διαμεσολαβητή – μία Πρακτική Προσέγγιση» αντίστοιχα.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Από τις 27 έως τις 28 Οκτωβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κ. Νικηφόρος Π. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε σειρά συναντήσεων, έδωσε διαλέξεις και συμμετείχε σε εκδηλώσεις με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης στην Ουγγαρία, στο πλαίσιο της συνεχιζόμενης περιοδείας του ενημέρωσης των πολιτών στα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα κράτη που θα προσχωρήσουν σε αυτή. Τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ συνόδευαν σε όλες τις εκδηλώσεις ο κ. Alessandro DEL BON και η κ. Rosita AGNEW.

Το πρωί της 27ης Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε και με τους τρεις Κοινοβουλευτικούς Συνηγόρους του Πολίτη, ήτοι τον κ. Barnabás LENKOVICS, τον κ. Jenő KALTENBACH (Κοινοβουλευτικό Συνήγορο του Πολίτη για τα Δικαιώματα των Εθνικών και Εθνοτικών Μειονοτήτων) και τον κ. Attila PETERFALVI (Κοινοβουλευτικό Συνήγορο του Πολίτη για την Προστασία των Προσωπικών Δεδομένων και την Ελευθερία στην Πληροφόρηση), καθώς και με τον Αναπληρωτή Κοινοβουλευτικό Συνήγορο του Πολίτη για τα Δικαιώματα του Πολίτη, κ. Albert TAKACS. Στη συνάντηση παρευρέθη και η κ. Erzsébet WOLF, διευθύντρια του γραφείου. Μεταξύ των θεμάτων που συζητήθηκαν ήταν τα δικαιώματα των μειονοτήτων, οι εξωδικαστικοί μηχανισμοί επίλυσης διαφορών και η αρμοδιότητα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Εν συνεχεία, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία στο προσωπικό των Κοινοβουλευτικών Συνηγόρων του Πολίτη σχετικά με το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Εξήγησε τη λειτουργία του γραφείου του και αναφέρθηκε στις προτεραιότητές του. Την ομιλία του ακολούθησε συζήτηση με ερωτήσεις και απαντήσεις,. κατά τη διάρκεια της οποίας τέθηκαν, μεταξύ άλλων, ερωτήματα σχετικά με την προσέγγιση του Διαμεσολαβητή στο θέμα της διαφάνειας και σχετικά με το ύψος του ποσοστού των καταγγελιών που αφορούσαν την έλλειψη διαφάνειας. Εν συνεχεία, η κ. Rosita AGNEW εξήγησε τον τρόπο λειτουργίας του δικτύου επικοινωνίας του Διαμεσολαβητή και τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την ανταλλαγή πληροφοριών.

Έπειτα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον Αντιπρόεδρο της Εθνικής Συνέλευσης κ. László MANDUR. Στη συνάντηση παρευρέθηκαν επίσης ο κ. LENKOVICS, ο κ. PETERFALVI και η κ. Eva LISTAR (αρμόδια για τις σχέσεις με το Κοινοβούλιο). Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ περιέγραψε το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και εξήγησε το σκοπό της συνεχιζόμενης περιοδείας του για την ενημέρωση των πολιτών. Ακολούθησε σύντομη συζήτηση σχετικά με το Σχέδιο Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης, κατά τη διάρκεια της οποίας ο

κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ σκιαγράφησε την πληθώρα των μηχανισμών που είναι διαθέσιμοι στους πολίτες για την προάσπιση των δικαιωμάτων τους.

Το απόγευμα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον Πρύτανη του πανεπιστημίου Eötvös Loránd και τον Κοσμήτορα της Νομικής Σχολής. Ο Πρύτανης, καθηγητής Δρ. Istvan KLINGHAMMER, καλωσόρισε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και αναφέρθηκε συνοπτικά στην ιστορία του πανεπιστημίου, για το οποίο είπε ότι είναι το παλαιότερο και το μεγαλύτερο της Ουγγαρίας. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εξήγησε το λόγο της επισκέψεώς του στην Ουγγαρία και τι περιλαμβάνει το έργο του. Στη συνέχεια, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε δημόσια διάλεξη στο πανεπιστήμιο με θέμα «Δημοκρατία, Λογοδοσία και ο Θεσμός του Διαμεσολαβητή». Τη διάλεξη παρακολούθησαν περισσότερα από σαράντα άτομα, ως επί το πλείστον φοιτητές και καθηγητές του πανεπιστημίου.

Το βράδυ, ο κ. LENKOVICS παρέθεσε δείπνο στον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ. Στο δείπνο παρέστησαν επίσης οι καθηγητές Judith SANDOR και Gabor TOKA από το Κεντρικό Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο. Η συζήτηση επικεντρώθηκε σε σημαντικές υποθέσεις, με τις οποίες είχαν ασχοληθεί οι Συνήγοροι του Πολίτη του Ουγγρικού Κοινοβουλίου, συμπεριλαμβανομένης υπόθεσης σχετικά με το δικαίωμα στη ζωή και το συνεχιζόμενο πρόβλημα των διακρίσεων στα σχολεία.

Στις 28 Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον Πρωθυπουργό της Ουγγαρίας κ. Péter MEDGYESSY. Κατά τη διάρκεια της συνάντησης παρείχε επισκόπηση του έργου του και εξήγησε το σκοπό της συνεχιζόμενης περιοδείας του για την ενημέρωση των πολιτών. Επιβεβαίωσε τη συνεχή αφοσίωση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στη γλωσσική ποικιλομορφία σε μία διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση και αναφέρθηκε στο ζήτημα των εθνοτικών μειονοτήτων και στο Σχέδιο Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης. Ο Πρωθυπουργός χαιρέτισε το γεγονός ότι ο Διαμεσολαβητής έφερε το θέμα αυτό σε συζήτηση, καθώς έχει μεγάλη σημασία για την Ουγγαρία.

Εν συνεχεία, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον κ. László SZASZFALVI, Πρόεδρο της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Μειονοτήτων και Θρησκευμάτων. Ο κ. SZASZFALVI εξήγησε το έργο της Επιτροπής του, η οποία σύντομα θα αναθεωρήσει τον Ουγγρικό νόμο για τις μειονότητες. Ακολούθησε συζήτηση για τα προβλήματα της μειονότητας των Ρομ και για την αναγκαιότητα ενίσχυσης μειονεκτουσών ομάδων.

Μετά το γεύμα που παρέθεσε ο κ. KALTENBACH, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία στη διεθνή διάσκεψη με θέμα «Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα – Ένα Όραμα για την Ευρώπη». Τη διάσκεψη διοργάνωσε το Γραφείο του Πρωθυπουργού. Την εκδήλωση, της οποίας προήδρευσε ο Ούγγρος πρέσβης στην Ευρωπαϊκή Ένωση κ. Péter BALAZS, παρακολούθησαν 50 περίπου άτομα.

Μετά την ομιλία, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συζήτησε με τον κ. KALTENBACH και δύο μέλη του προσωπικού του για το θέμα των μειονοτήτων και τη σημασία της προστασίας των δικαιωμάτων τους. Η συζήτηση κάλυψε τα είδη δραστηριοτήτων, στα οποία συμμετέχουν ομάδες μειονοτήτων και το ζήτημα των διακρίσεων.

ΔΑΝΙΑ

Από τις 5 έως τις 7 Νοεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είχε σειρά συναντήσεων, έδωσε διαλέξεις και συμμετείχε σε εκδηλώσεις των μέσων μαζικής ενημέρωσης στη Δανία. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνοδευόταν από τον κ. José MARTÍNEZ ARAGON και τον κ. Nicholas CATEPHORES. Όλες οι εκδηλώσεις έλαβαν χώρα στην Κοπεγχάγη.

Στις 5 Νοεμβρίου, η ημέρα ξεκίνησε με συνάντηση με τον κ. Søren SØNDERGAARD, επικεφαλής του Γραφείου Πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη Δανία και τον αναπληρωτή του, κ. Henrik GERNER HANSEN. Στα θέματα που συζητήθηκαν περιλαμβανόταν η τρέχουσα πολιτική κατάσταση στη Δανία.

Στη συνέχεια, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ αντάλλαξε απόψεις σχετικά με το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή με αρκετούς εκπροσώπους ΜΚΟ και κέντρων διάδοσης στην Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Δανία.

Αργότερα, είχε γεύμα εργασίας στην Αντιπροσωπεία με τον Αντιπρόεδρο της Αντιπροσωπείας κ. Thomas CHRISTENSEN και τον επικεφαλής της Υπηρεσίας Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης κ. Michael VEDSØ. Στα θέματα που συζητήθηκαν περιλαμβανόταν η στάση της Δανίας απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το απόγευμα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρευρέθη σε συνάντηση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων του Δανικού Κοινοβουλίου, στην οποία ο Δανός Κοινοβουλευτικός Συνήγορος του Πολίτη, κ. Hans GAMMELTOFT-HANSEN παρουσίασε την Ετήσια Έκθεσή του.

Η τελευταία συνάντηση της ημέρας πραγματοποιήθηκε στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Περιβάλλοντος με τη Γενική Διευθύντριά του, καθηγήτρια Jacqueline McGLADE. Συζητήθηκαν οριζόντια θέματα όπως ο αντίκτυπος των μεταρρυθμίσεων όσον αφορά το προσωπικό στα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η συνεργασία σχετικά με τον Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς. Τη συνάντηση παρακολούθησαν επίσης ο κ. Gordon McINNES, ο κ. Jef MAES και ο κ. Jeff HUNTINGTON από το Γραφείο.

Στις 6 Νοεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε συνάντηση με τον κ. Nils BERNSTEIN, Μόνιμο Γραμματέα του Πρωθυπουργικού Γραφείου στο Γραφείο του Πρωθυπουργού. Η συζήτηση περιλάμβανε τις προτάσεις τροπολογιών του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ για τη βελτίωση του σχεδίου Συνταγματικής Συνθήκης για την Ευρώπη. Τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ συνόδευσε στη συνάντηση αυτή ο Δανός Κοινοβουλευτικός Διαμεσολαβητής κ. Hans GAMMELTOFT-HANSEN.

Στη συνέχεια, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ γευμάτισε με μέλη της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων του Δανικού Κοινοβουλίου στο εστιατόριο του Κοινοβουλίου. Στο γεύμα παρέστησαν η βουλευτής κ. Anne BAASTRUP, Πρόεδρος της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων, και ο βουλευτής κ. Morten BØDSKOV, η βουλευτής κ. Elisabeth ARNOLD, η βουλευτής κ. Margrete AUKEN, και ο κ. Hans GAMMELTOFT-HANSEN.

Αργότερα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον κ. Friis Arne PETERSEN, Μόνιμο Γραμματέα του Υπουργείου Εξωτερικών, στο Υπουργείο Εξωτερικών. Η συζήτηση περιλάμβανε προτάσεις τροπολογιών του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ για τη βελτίωση του σχεδίου Συνταγματικής Συνθήκης για την Ευρώπη. Τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ συνόδευσε στη συνάντηση αυτή ο Δανός Κοινοβουλευτικός Συνήγορος του Πολίτη.

Στις 7 Νοεμβρίου, η ημέρα ξεκίνησε με συνάντηση με τον Πρόεδρο του Δανικού Κοινοβουλίου κ. Christian MEJDAHL. Τα ζητήματα που καλύφθηκαν περιλάμβαναν το ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τις προοπτικές για τη Διακυβερνητική Διάσκεψη. Τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ συνόδευσε στη συνάντηση αυτή ο Δανός Κοινοβουλευτικός Συνήγορος του Πολίτη.

Στη συνέχεια, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ μίλησε εν συντομία για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στο προσωπικό του Δανού Κοινοβουλευτικού Συνηγόρου του Πολίτη στο γραφείο του προσωπικού και ακολούθησε διμερής ανταλλαγή απόψεων με τον κ. GAMMELTOFT-HANSEN.

Εν συνεχεία, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ πραγματοποίησε εθιμοτυπική επίσκεψη στην Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Δανία και συναντήθηκε με τον εκτελών χρέη επικεφαλής της Αντιπροσωπείας κ. Peter LINDVALD NIELSEN.

Η επίσκεψη ολοκληρώθηκε με επίσημο δείπνο που παρέθεσε ο Δανός Συνήγορος του Πολίτη στο εστιατόριο του Κοινοβουλίου.

ΜΑΛΤΑ

Από τις 9 έως τις 11 Δεκεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είχε σειρά συναντήσεων, έδωσε διαλέξεις και συμμετείχε σε εκδηλώσεις στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης στη Μάλτα στο πλαίσιο της συνεχιζόμενης περιοδείας ενημέρωσης των πολιτών στα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στις υπό ένταξη χώρες. Σε όλες τις εκδηλώσεις, τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ συνόδευσαν ο κ. Ben HAGARD και η κ. Ida PALUMBO.

Ο κ. Michael Frendo, Πρόεδρος της Επιτροπής Εξωτερικών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Βουλής των Αντιπροσώπων της Μάλτας, μέλη της επιτροπής και ο κ. Διαμαντούρος.
Βαλέτα, Μάλτα, 9 Δεκεμβρίου 2003.

Στις 9 Δεκεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον κ. Ronald GALLIMORE, επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στο γραφείο της Αντιπροσωπείας στο Ta'Xbiex. Ο επικεφαλής του Γραφείου Πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη Μάλτα κ. Ron EVERS ήταν επίσης παρών στη συνάντηση. Στα θέματα που συζητήθηκαν περιλαμβάνονταν το δημοψήφισμα για τη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι προσδοκίες των πολιτών της Μάλτας από τη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση και διάφορες ιδέες για την ενημέρωση των πολιτών σχετικά με το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Ο κ. EVERS ανακοίνωσε ότι το Γραφείο Πληροφοριών θα εκδώσει ενημερωτικό έντυπο για τα δικαιώματα των πολιτών και θα το διανείμει σε όλα τα νοικοκυριά στη Μάλτα την άνοιξη του 2004.

Μέλη της Μίνι Ευρωπαϊκής Συνέλευσης και ο κ. Διαμαντούρος. Βαλέτα, Μάλτα, 10 Δεκεμβρίου 2003.

Αργότερα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με το Συνήγορο του Πολίτη της Μάλτας, κ. Joseph SAMMUT, και με ανώτερα μέλη του προσωπικού του. Ο κ. SAMMUT περιέγραψε το έργο του Συνηγόρου του Πολίτη της Μάλτας. Στα θέματα που συζητήθηκαν περιλαμβάνονταν το δίκτυο που δημιούργησε ο Συνήγορος του Πολίτη της Μάλτας για τη διάδοση ορθής πρακτικής, η χρήση της Μαλτέζικης γλώσσας και η προσοχή που δίδεται στις απόψεις τρίτων κατά το χειρισμό υποθέσεων. Ο κ. SAMMUT εξήγησε ότι ζητεί εδώ και καιρό από το Κοινοβούλιο να δώσει περισσότερη σημασία στο έργο του και ότι, επιτέλους, συστάθηκε διμελής επιτροπή που θα ασχολείται με υποθέσεις του Διαμεσολαβητή.

Ο Δρ.Edward Fenech Adami, Πρωθυπουργός της Μάλτας, ο κ. Διαμαντούρος
και ο κ. Joseph Sammut, Εθνικός Διαμεσολαβητής της Μάλτας.
Βαλέτα, Μάλτα, 10 Δεκεμβρίου 2003.

Η τελευταία συνάντηση της ημέρας ήταν με την Επιτροπή Εξωτερικών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Βουλής των Αντιπροσώπων της Μάλτας. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής κ. Michael FRENDO καλωσόρισε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ, ο οποίος στη συνέχεια μίλησε στην Επιτροπή εξηγώντας το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τους στόχους της περιοδείας ενημέρωσης. Στα ζητήματα που τέθηκαν κατά τη διάρκεια μακράς και ενδιαφέρουσας συζήτησης περιλαμβάνονταν η συνεργασία μεταξύ του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και εθνικών διαμεσολαβητών και οι προτάσεις του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για τη βελτίωση του Σχεδίου Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης. Ο πρόεδρος ενημέρωσε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ ότι η συνάντηση ήταν μία ιστορική στιγμή, καθώς ήταν η πρώτη φορά που συνάντηση της Επιτροπής ήταν ανοικτή στο κοινό μέσω ζωντανής μετάδοσης στο διαδίκτυο.

Το βράδυ εκείνο, ο κ. SAMMUT παρέθεσε δείπνο στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και την αντιπροσωπεία του. Στο δείπνο παρέστησαν αρκετά μέλη του ανώτερου προσωπικού του Συνηγόρου του Πολίτη της Μάλτας.

Στις 10 Δεκεμβρίου, η ημέρα ξεκίνησε με συνάντηση με τον Δρ. Alfred SANT, αρχηγό του Εργατικού Κόμματος της αντιπολίτευσης στη Μάλτα. Ο εκπρόσωπος του Κόμματος για ευρωπαϊκά ζητήματα Evarist BARTOLO και ο εκπρόσωπος του γραφείου του Συνηγόρου του Πολίτη, Adrian VASSALLO, ήταν επίσης παρόντες στη συνάντηση. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εξήγησε το έργο του Διαμεσολαβητή και τους στόχους της περιοδείας ενημέρωσης. Στα θέματα που συζητήθηκαν περιλαμβάνονταν οι σχέσεις μεταξύ των εθνικών διαμεσολαβητών και του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και οι προτάσεις του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για τη βελτίωση του Σχεδίου Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης.

Αργότερα το ίδιο πρωί, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία σε έκτακτη σύνοδο της Μίνι Ευρωπαϊκής Συνέλευσης, μίας σημαντικής μη κυβερνητικής οργάνωσης στη Μάλτα. Θέμα της ομιλίας του ήταν «Η Δημοκρατία, η Λογοδοσία και ο Θεσμός του Διαμεσολαβητή». Περισσότεροι από 60 φοιτητές της ανώτερης και ανώτατης εκπαίδευσης παρακολούθησαν τη διάλεξη και έθεσαν αρκετές ενδιαφέρουσες ερωτήσεις κατά τη διάρκεια της συζήτησης που ακολούθησε.

Μετά το μεσημεριανό γεύμα, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συναντήθηκε με τον Δρ. Joe BORG, Υπουργό Εξωτερικών της Μάλτας. Στη συνάντηση παρέστη και ο Συνήγορος του Πολίτη της Μάλτας, κ. Joseph SAMMUT. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εξήγησε το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τους στόχους της περιοδείας ενημέρωσης. Οι συζητήσεις επικεντρώθηκαν στις προτάσεις του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για τη βελτίωση του Σχεδίου Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης.

Εν συνεχεία, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συναντήθηκε με τον Πρωθυπουργό της Μάλτας, Δρ. Edward Fenech ADAMI. Στη συνάντηση παρέστη και ο Συνήγορος του Πολίτη της Μάλτας κ. Joseph SAMMUT. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ περιέγραψε το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και εξήγησε το σκοπό της συνεχιζόμενης περιοδείας ενημέρωσης. Επιβεβαίωσε τη σταθερή δέσμευση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στη γλωσσική ποικιλομορφία σε μία διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση και αναφέρθηκε στις προτάσεις του για τη βελτίωση του Σχεδίου Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης. Επεσήμανε, επίσης, τη στενή συνεργασία μεταξύ του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και του Εθνικού Συνηγόρου του Πολίτη της Μάλτας.

Στο τέλος της ημέρας, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε δημόσια διάλεξη στο Aula Magna (αίθουσα τελετών) του πανεπιστημίου της Μάλτας. Θέμα της διάλεξής του ήταν η «Οικοδόμηση μίας Ευρώπης με Επίκεντρο τον Πολίτη – ο Ρόλος του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή». Επικεφαλής της διάλεξης, την οποία παρακολούθησαν περισσότερα από 70 άτομα, ήταν ο Συνήγορος του Πολίτη της Μάλτας, κ. Joseph SAMMUT. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης, που ακολούθησε, τέθηκαν αρκετές ενδιαφέρουσες ερωτήσεις.

ΕΛΛΑΔΑ

ΑΘΗΝΑ

Στις 19 Δεκεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συμμετείχε σε συζήτηση στρογγυλής τραπέζης με θέμα «Το Ελληνικό Πολιτικό Σύστημα Αντιμέτωπο με τους Μετανάστες και το Ρατσισμό», την οποία οργάνωσε το Ελληνικό Κέντρο Ευρωπαϊκών Μελετών και Ερευνών και η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος.

Στις 22 Δεκεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συμμετείχε στην παρουσίαση της ελληνικής έκδοσης του βιβλίου με τίτλο «Οι Ευρωπαίοι» της διακεκριμένης καθηγήτριας ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Paris I κ. Ελένης Αρβελέρ – Γλύκατζη, η οποία πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα του Γραφείου Πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Αθήνα.

Στις 22 Δεκεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε την τρίτη ετήσια διάλεξη στο Ελληνικό Ίδρυμα Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής με θέμα « Η Δημοκρατία, το Κράτος Δικαίου και ο Θεσμός του Διαμεσολαβητή στην Ανατολική και Νοτιοανατολική Ευρώπη: η Ευρωπαϊκή Προοπτική».

6.3 ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Στις 8 Ιανουαρίου, ο κ. Alessandro DEL BON έδωσε διάλεξη σχετικά με το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε ομάδα Γάλλων μαθητών από το Lucie Berger School στο Στρασβούργο.

Στις 14 Ιανουαρίου, ο κ. SÖDERMAN υποδέχθηκε αντιπροσωπεία από τη Γραμματεία του Σουηδικού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο. Ο κ. SÖDERMAN εξήγησε το έργο και τα επιτεύγματά του ως Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και απάντησε σε ερωτήσεις συμμετεχόντων.

Στις 15 Ιανουαρίου, ο κ. Gerhard GRILL έδωσε διάλεξη με θέμα το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε ομάδα 15 φοιτητών από το Gustav-Heinemann-Gesamtschule στην Έσση με επικεφαλής την κ. Margrit THIMME-RICHARDT.

Στις 22 Ιανουαρίου, ο κ. José MARTÍNEZ ARAGÓN έδωσε διάλεξη με θέμα το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε ομάδα φοιτητών από το Ινστιτούτο Ανώτατων Ευρωπαϊκών Σπουδών του πανεπιστημίου Robert Schuman στο Στρασβούργο.

Στις 10 Φεβρουαρίου, ο κ. MARTÍNEZ ARAGÓN παρουσίασε το ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε ομάδα δεκαπέντε βουλευτών από τη Λιθουανία. Η διάλεξη δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος "Ahead of the game" για την προετοιμασία της προσχώρησης των νέων Κρατών Μελών, των μελλοντικών βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των σχετικών υπαλλήλων.

Στις 11 Φεβρουαρίου, ο κ. Ian HARDEN συναντήθηκε με δύο Γερμανούς φοιτητές – την κ. Simone RUPPERTZ-RAUSCH και τον κ. Tobias AUBERGER – για να συζητήσουν το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, όσον αφορά τη διαφάνεια. Οι φοιτητές πραγματοποιούσαν έρευνα για τη Deutsche Forschungsgemeinschaft (Γερμανική Εταιρεία Ερευνών) και θέμα της εργασίας τους ήταν «Η Εξέλιξη των Δικαιωμάτων και της Δημοκρατίας στην ΕΕ». Η συνέντευξη επικεντρώθηκε στη συμμετοχή του Διαμεσολαβητή στην κατάρτιση και την εφαρμογή των κανόνων σχετικά με την πρόσβαση σε έγγραφα των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στις 11 Μαρτίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη με θέμα το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε ομάδα 40 περίπου φοιτητών από το Nottingham υπό την καθοδήγηση του κ. Michael McKEEVER.

Στις 3 Απριλίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη με θέμα το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στους 60 συμμετέχοντες του 25ου Σεμιναρίου Ευρωπαϊκών Σπουδών της Διεθνούς Εταιρείας Kolping. Επικεφαλής του σεμιναρίου ήταν ο κ. Anton SALESNY.

Στις 7 Απριλίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη με θέμα το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε ομάδα 20 περίπου Φιλανδών επισκεπτών της κ. Marjo MATIKAINEN-KALLSTRÖM, ΒΕΚ.

Στις 9 Απριλίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη με θέμα το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε ομάδα 20 περίπου φοιτητών από το Realschule Halstenbek, οι οποίοι συνοδεύονταν από τον καθηγητή τους κ. Detlef LAU.

Στις 23 Μαΐου, ο κ. Olivier VERHEECKE έδωσε διάλεξη σε ομάδα έξι δικηγόρων από τα γραφεία Εθνικών Διαμεσολαβητών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, του Παναμά και από την Επιτροπή Νομοθετικής Μεταρρύθμισης της Τανζανίας. Επικεφαλής της ομάδας ήταν ο καθηγητής Η. ADDINK από το Ινστιτούτο Συνταγματικού και Διοικητικού Δικαίου του πανεπιστημίου της Ουτρέχτης. Ο κ. VERHEECKE μίλησε για το ρόλο και τις δραστηριότητες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, τα κύρια επιτεύγματά του από το 1995, τη συνεισφορά του στη Συνέλευση για το Μέλλον της Ευρώπης και τις δραστηριότητες του στο πλαίσιο μίας διευρυμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης. Την παρουσίαση ακολούθησε ζωηρή συζήτηση.

Στις 26 Μαΐου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε 35 μέλη του Europa-Union Dortmund.

Στις 2 Ιουνίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε 30 φοιτητές από το Staatliche Berufsschule Landsberg am Lech (Βαυαρία). Τους φοιτητές συνόδευε ο καθηγητής τους κ. F. GRAF. Αργότερα την ίδια ημέρα, ο κ. GRILL, επίσης, έδωσε διάλεξη σε περίπου 50 ασκούμενους από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Στις 4 Ιουνίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε 26 συμμετέχοντες σε σεμινάριο για την ισότητα ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών

που οργάνωσε το Bildungswerk Sachsen του Deutsche Gesellschaft e.V. Τους συμμετέχοντες συνόδευε η κ. Elke FEILER από το Bildungswerk Sachsen.

Στις 18 Ιουνίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε 40 συμμετέχοντες από το Karl-Arnold-Stiftung στο Königswinter της Γερμανίας.

Στις 25 Ιουνίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε 40 περίπου εκπαιδευόμενους καθηγητές από τη Γερμανία στο πλαίσιο ταξιδίου στο Στρασβούργο, που οργάνωσε η Europäische Akademie Bayern. Τους συμμετέχοντες συνόδευε ο Δρ. Heike HOFFMANN από τη Europäische Akademie Bayern.

Στις 8 Ιουλίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε ομάδα 25 περίπου Γερμανών πολιτών στο πλαίσιο σεμιναρίου που οργάνωσε το Arbeitnehmer-Zentrum Königswinter (AZK).

Στις 10 Ιουλίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε περίπου 45 εκπαιδευόμενους καθηγητές από τη Γερμανία, στο πλαίσιο ταξιδίου στο Στρασβούργο, που οργάνωσε η Europäische Akademie Bayern. Τους συμμετέχοντες συνόδευε ο Δρ. Heike HOFFMANN από την Europäische Akademie Bayern.

Την ίδια ημέρα, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη σε 15 τοπικούς πολιτικούς και διοικητικούς υπαλλήλους από τη Γερμανία, στο πλαίσιο σεμιναρίου που οργάνωσε το Stätte der Begegnung e.V. στο Vlotho (Γερμανία). Την ομάδα συνόδευσε ο κ. Johannes SCHRÖDER.

Στις 15 Ιουλίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε περίπου 45 εκπαιδευόμενους καθηγητές από τη Γερμανία στο πλαίσιο ταξιδίου στο Στρασβούργο που οργάνωσε η Europäische Akademie Bayern. Τους συμμετέχοντες συνόδευσε η κ. Alke BÜTTNER από την Europäische Akademie Bayern.

Στις 18 Ιουλίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε περίπου 40 μέλη καθολικής ενορίας από το Ντόρτμουντ, στο πλαίσιο σεμιναρίου, που οργάνωσε το ίδρυμα Karl-Arnold (Königswinter). Αργότερα την ίδια ημέρα, έδωσε επίσης διάλεξη σε 51 μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου του Friesenheim (Βάδη) και μέλη των οικογενειών τους. Τους συμμετέχοντες συνόδευσε ο κ. Klaus GRAS από το Kehl.

Στις 21 Ιουλίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε 12 εκπαιδευόμενους καθηγητές από το Starnberg και στην επικεφαλής τους κ. Gertrud GRUBER.

Στις 24 Σεπτεμβρίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε 40 περίπου μαθητές σχολείου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στο Brühl (Γερμανία), συνοδευόμενους από τον κ. Carsten SCHÜBELER. Την επίσκεψη οργάνωσε το ίδρυμα Karl-Arnold στο Königswinter, Γερμανία.

Στις 3 Οκτωβρίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε 35 περίπου καθηγητές από τη Γερμανία, στο πλαίσιο ταξιδίου στο Στρασβούργο, που οργάνωσε το ίδρυμα Karl-Arnold (Königswinter). Τους συμμετέχοντες συνόδευσε ο κ. J. CLAUSIUS από το ίδρυμα Karl-Arnold.

Στις 15 Οκτωβρίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε 35 περίπου Γερμανούς στρατιώτες, στο πλαίσιο σεμιναρίου που οργάνωσε το ίδρυμα Karl-Arnold (Königswinter).

Στις 15 Οκτωβρίου, η κ. Tina NILSSON παρουσίασε το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε ομάδα φοιτητών της νομικής σχολής του πανεπιστημίου Århus, Δανία. Η συνάντηση έλαβε χώρα στις Βρυξέλλες και την παρουσίαση ακολούθησαν ερωτήσεις από τους συμμετέχοντες.

Στις 22 Οκτωβρίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε 30 περίπου διευθυντές και επιθεωρητές σχολείων από τη Γερμανία

στο πλαίσιο ταξιδίου στο Στρασβούργο που οργάνωσε η Regierung der Oberpfalz. Τους συμμετέχοντες συνόδευσε ο κ. Heribert STAUTNER.

Στις 23 Οκτωβρίου, ο κ. MARTÍNEZ ARAGÓN παρουσίασε το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε ομάδα πολιτικών ακτιβιστών από τη Σουηδία, οι οποίοι είχαν προσκληθεί στο Στρασβούργο από τη σουηδική ομάδα των Σοσιαλδημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Στις 17 Νοεμβρίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε 15 περίπου Γερμανούς πολίτες στο πλαίσιο σεμιναρίου που οργάνωσε το Bildungswerk für Demokratie, soziale Politik und Öffentlichkeit (Ντίσελντορφ) και σε ένα δημοσιογράφο. Επικεφαλής της ομάδας ήταν η κ. Wiltraud TERLINDEN.

Στις 18 Δεκεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρουσίασε το έργο του σε ομάδα ιατρών και φοιτητών από την Ελλάδα, οι οποίοι είχαν προσκληθεί στο Στρασβούργο από τον κ. Δημήτρη ΤΣΑΤΣΟ, ΒΕΚ. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ μίλησε συγκεκριμένα για τον ενεργητικό ρόλο των Διαμεσολαβητών στην προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών.

Στις 18 Δεκεμβρίου, ο κ. GRILL έδωσε διάλεξη για το ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε ομάδα 20 περίπου νέων διπλωματών από τις υπό ένταξη χώρες, στο πλαίσιο σεμιναρίου, που οργάνωσε το Γαλλικό Υπουργείο Εξωτερικών και το Κέντρο Ευρωπαϊκών Σπουδών στο Στρασβούργο. Επικεφαλής της ομάδας ήταν η κ. Sarah KEATING.

6.4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Στις 13 Ιανουαρίου, ο κ. Philippe GELIE από την εφημερίδα Le Figaro πήρε τηλεφωνική συνέντευξη από τον κ. SÖDERMAN. Η συνέντευξη κάλυψε τα επτά έτη του κ. SÖDERMAN στο αξίωμα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, με ιδιαίτερη έμφαση στις σχέσεις του με τα θεσμικά όργανα.

Στις 14 Ιανουαρίου, η κ. Maria MAGGIORE πήρε συνέντευξη από τον κ. SÖDERMAN για ένα πρόγραμμα του Euronews. Σκοπός του προγράμματος ήταν να εξηγηθεί στους τηλεθεατές το έργο του Διαμεσολαβητή, παρουσιάζοντας υποθέσεις, με τις οποίες είχε ασχοληθεί ο Διαμεσολαβητής. Ο κ. SÖDERMAN περιέγραψε τους κύριους τομείς της δραστηριότητάς του στη δημοσιογράφο και συνόψισε τα κύρια επιτεύγματά του ως Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 14 Ιανουαρίου, η κ. Melanie RAY από το BBC Television πήρε συνέντευξη από τον κ. SÖDERMAN. Η συνέντευξη αποτέλεσε μέρος ενημερωτικού προγράμματος για την εκλογή του νέου Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 20 Ιανουαρίου, ο κ. SÖDERMAN έδωσε συνέντευξη στον κ. Alain DEFAUX, δημοσιογράφο του Eurinfo, της μηνιαίας έκδοσης της Αντιπροσωπείας της Επιτροπής στο Βέλγιο. Ο κ. DEFAUX ρώτησε τον κ. SÖDERMAN για τις εμπειρίες του ως πρώτου Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 23 Ιανουαρίου, η κ. Alfonza SALAMONE πήρε συνέντευξη από τον κ. SÖDERMAN για το ραδιοφωνικό πρόγραμμα "Rond Point Schuman" του Βελγικού ραδιοφώνου RTBF. Σκοπός του προγράμματος ήταν να δοθούν εξηγήσεις σχετικά με τις υπηρεσίες που παρέχει ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής στους πολίτες.

Στις 10 Φεβρουαρίου, ο κ. SÖDERMAN έδωσε συνέντευξη στο Σουηδό δημοσιογράφο κ. Charlie NILSSON από την εφημερίδα Smålandstidningen. Ο κ. NILSSON ρώτησε τον Διαμεσολαβητή για τις εντυπώσεις του σε σχέση με τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για το έργο του, που συνίσταται στο χειρισμό καταγγελιών Ευρωπαίων πολιτών.

Επίσης, στις 10 Φεβρουαρίου, ο κ. SÖDERMAN έδωσε συνέντευξη στο Στρασβούργο στο φιλανδικό επιχειρηματικό περιοδικό Kauppalehti. Έδωσε συνέντευξη στην κ. Mirjami SAARINEN, την ανταποκρίτρια του περιοδικού στις Βρυξέλλες.

Στις 11 Φεβρουαρίου, ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στην κ. Sigrid BÖE της σουηδικής εφημερίδας Dagens Nyheter. Η κ. BÖE ρώτησε τον Διαμεσολαβητή για τις εμπειρίες του από το χειρισμό καταγγελιών πολιτών και για την εντύπωση που σχημάτισε σχετικά με την εξέλιξη των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τη διάρκεια της θητείας του ως Διαμεσολαβητή.

Στις 18 Φεβρουαρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στον κ. Thorsten SCHÄFER, ρεπόρτερ του γερμανικού πρακτορείου Τύπου DPA στις Βρυξέλλες. Ο κ. SCHÄFER ενδιαφέρθηκε για το έργο του κ. SÖDERMAN ως Διαμεσολαβητή από το 1995 και για τα είδη των καταγγελιών που χειρίστηκε.

Στις 26 Φεβρουαρίου, ο κ. SÖDERMAN έδωσε συνέντευξη στον κ. Denis MC GOWAN, εκδότη του εσωτερικού ενημερωτικού δελτίου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Commission en Direct. Ο κ. MC GOWAN ρώτησε τον Διαμεσολαβητή για το έργο του από το 1995 και για το πώς βελτίωσαν τα θεσμικά όργανα τον τρόπο διοίκησής τους κατά την περίοδο αυτή.

Στις 27 Φεβρουαρίου, ο κ. Jens REIERMANN, συντάκτης για ευρωπαϊκά ζητήματα του δανικού ραδιοφωνικού προγράμματος "Orientering", πήρε συνέντευξη από τον κ. SÖDERMAN. Η συνέντευξη επικεντρώθηκε στις προτάσεις του Διαμεσολαβητή προς την Ευρωπαϊκή Συνέλευση και κυρίως στα ανθρώπινα δικαιώματα και τη διαφάνεια.

Στις 3 Μαρτίου, στο πλαίσιο της επίσκεψής του στη Στοκχόλμη, ο κ. SÖDERMAN έδωσε συνέντευξη στον κ. Lennart LUNDBERG, δημοσιογράφο της σουηδικής εβδομαδιαίας εφημερίδας της εκκλησίας Kyrkans Tidning. Αργότερα την ίδια ημέρα, έδωσε συνέντευξη στον κ. Lars STRÖMAN για το δελτίο Europa-Posten.

Στις 4 Μαρτίου οργανώθηκε γεύμα εργασίας στο Pressens-hus στη Στοκχόλμη με θέμα «Διαφάνεια στην ΕΕ». Μεταξύ των συντακτών και διοικητικών στελεχών καθιερωμένων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, που συμμετείχαν, περιλαμβάνονταν ο κ. Nils FUNCKE, ο κ. Anders AHLBERG, ο κ. Per HULTENGÅRD, ο κ. Åke WREDÉN, ο κ. Hans SCHÖIER, η κ. Kersti ROSÉN, η κ. Josefin SANDSTEDT, ο κ. Anders R. OLSSON, η κ. Gunnel ARRBÄCK, η κ. Barbro FISCHERSTRÖM, ο κ. Olof KLEBERG, η κ. Lena HÖRNGREN, ο κ. Niklas EKDAL, ο κ. Torbjörn VON KROGH, ο κ. Jan STRID, ο κ. Micke GULLIKSSON και ο κ. Per HULTENGÅRD. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εκφώνησε ομιλία για τη διαφάνεια και την πρόσβαση στην πληροφόρηση.

Στις 24 Μαρτίου, ο κ. SÖDERMAN διοργάνωσε γεύμα για τους εκπροσώπους Τύπου στις Βρυξέλλες, προκειμένου να παρουσιάσει την Ετήσια Έκθεσή του για το 2002 και να σηματοδοτήσει το τέλος της θητείας του ως Διαμεσολαβητή. Στο γεύμα παρέστησαν δεκαπέντε δημοσιογράφοι, ήτοι: η κ. Nicola SMITH, EPolitix, η κ. Lisbeth KIRK, EU Observer, η κ. Lorena GARCIA, Aqui Europa, ο κ. Brian BEARY, European Report, ο κ. Dirk DE WILDE Belga, η κ. Heleen PAALVAST Algemeen Nederlands Persbureau, ο κ. Damian CASTANO, EFE, η κ. Cornelia BOLESCH, Süddeutsche Zeitung, ο κ. Michael JUNGWIRTH, Kleine Zeitung, ο κ. Henk VAN OOSTRUM, Het Financiële Dagblad, ο κ. Rory WATSON, The Times, η κ. Marizandra OZOLINS, Tagblatt, ο κ. Martin BANKS, European Voice, ο κ. Brandon MITCHENER, The Wall Street Journal Europe και ο κ. Ralph ATKINS, Financial Times. Παρόντες ήταν επίσης ο κ. Ian HARDEN, ο κ. Olivier VERHEECKE, ο κ. Ben HAGARD, η κ. Murielle RICHARDSON και η κ. Rosita AGNEW από το γραφείο του Διαμεσολαβητή. Η παρουσίαση της επισκόπησης της επταετούς θητείας του κ. SÖDERMAN, ως Διαμεσολαβητή, έγινε σε powerpoint. Ακολούθησε συζήτηση με ερωτήσεις και απαντήσεις.

Στις 25 Μαρτίου, ο Διαμεσολαβητής παρέθεσε πρόγευμα σε οκτώ Φιλανδούς δημοσιογράφους. Οι δημοσιογράφοι ήταν: ο κ. Marko RUONOLA και ο κ. Tuomas SAVONEN, Finnish News Agency, η κ. Anne AUTIO, ο κ. Jonas JUNGAR και ο κ. Jussi SEPPALA, YLE, ο κ. Petteri TUOHINEN, Helsingin Sanomat, η κ. Maija LAPOLA, Turun Sanomat και η κ. Mirjami SAARINEN, Kauppalehti.

Παρόντες ήταν επίσης η κ. Benita BROMS, ο κ. Ben HAGARD, η κ. Murielle RICHARDSON και η κ. Rosita AGNEW από το γραφείο του Διαμεσολαβητή. Ο Διαμεσολαβητής μίλησε για το έργο του κατά τη διάρκεια των προηγούμενων επτά ετών. Ακολούθησε παρουσίαση σε powerpoint κατά την οποία παρείχε επισκόπηση των επιτευγμάτων του. Μετά το πρόγευμα, ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στον κ. Jussi SEPPALA για το φιλανδικό ραδιόφωνο και στον κ. Petteri TUOHINEN για την εφημερίδα Helsingin Sanomat.

Στις 2 Απριλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε κοινή συνέντευξη Τύπου με τον αντιπρόεδρο της Επιτροπής, αρμόδιο για τη Διοικητική Μεταρρύθμιση κ. Neil KINNOCK. Ο κ. KINNOCK καλωσόρισε το νέο Διαμεσολαβητή και σκιαγράφησε τα μέτρα που ενέκρινε η Επιτροπή, προκειμένου να ανταποκριθεί στις συστάσεις που είχε διατυπώσει στο παρελθόν ο Διαμεσολαβητής. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ περιέγραψε τις τρεις κύριες αρμοδιότητές του ως Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, δηλαδή να συνεχίσει το έργο του προκατόχου του, να συμβάλει στην επιτυχία της διεύρυνσης και να ενημερώσει τους πολίτες για τα δικαιώματά τους. Στη συνέχεια, απάντησε σε ερωτήσεις δημοσιογράφων για τη διεύρυνση, για τον τρόπο ευαισθητοποίησης των πολιτών σχετικά με το δικαίωμά τους να υποβάλλουν καταγγελίες στο Διαμεσολαβητή και για την πιθανή επέκταση των εξουσιών του Διαμεσολαβητή.

Στις 7 Μαΐου, η κ. Helen SEENEY του Αγγλικού τμήματος της Deutsche Welle Radio πήρε τηλεφωνική συνέντευξη από τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ. Τον ρώτησε για την εντολή και τις εξουσίες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και πώς μπορεί ο Διαμεσολαβητής να κάνει το ευρωπαϊκό έργο πιο προσιτό στο ευρύ κοινό.

Στις 12 Μαΐου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στον κ. Joshua ROZENBERG, συντάκτη αρμόδιο για νομικά θέματα της εφημερίδας Daily Telegraph. Ο κ. ROZENBERG ρώτησε τον Διαμεσολαβητή σε ποιο βαθμό γνωρίζει το κοινό το έργο του, τον ρώτησε για τις απόψεις του σχετικά με το μέλλον της Ευρώπης και για τις εμπειρίες του, προτού αναλάβει καθήκοντα Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 13 Μαΐου, ο κ. Martin BANKS, δημοσιογράφος της European Voice, πήρε συνέντευξη από τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ. Ο κ. BANKS επικεντρώθηκε στην προσέγγιση του Διαμεσολαβητή σχετικά με τη διεύρυνση της Ένωσης και ρώτησε πώς θα μπορούσε ο Διαμεσολαβητής να κάνει πιο γνωστό το έργο του στις προσχωρούσες χώρες. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ απάντησε, επίσης, σε ερωτήσεις για τη ζωή του πριν γίνει Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, με σκοπό τη δημοσίευση στοιχείων της προσωπικότητάς του στην εφημερίδα.

Στις 20 Μαΐου, ο Διαμεσολαβητής έδωσε ραδιοφωνική συνέντευξη για το πρόγραμμα Europe Magazine, το οποίο θα μεταδοθεί στη γαλλική Deutsche Welle. Η δημοσιογράφος κ. Elisabeth CADOT ρώτησε τον Διαμεσολαβητή για το είδος των καταγγελιών που λαμβάνει, το χρόνο που χρειάζεται για να διερευνήσει μία καταγγελία και για τις εξουσίες του Διαμεσολαβητή.

Στις 20 Μαΐου, η κ. Marie-Claude HARRAER από την εφημερίδα Dernières Nouvelles d'Alsace πήρε συνέντευξη από τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ στο Στρασβούργο. Η δημοσιογράφος ρώτησε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ για την προηγούμενη εμπειρία του ως Συνήγορο του Πολίτη και για τις πρώτες εντυπώσεις του από τη θέση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και από το Στρασβούργο.

Στις 30 Μαΐου, κατά τη διάρκεια της διάσκεψης με θέμα «Ο Διαμεσολαβητής και η Νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης» που πραγματοποιήθηκε στη Βαρσοβία, Πολωνία, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής καθηγητής Νικηφόρος Π. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ και ο Διαμεσολαβητής της Πολωνίας καθηγητής Andrzej ZOLL έδωσαν κοινή συνέντευξη Τύπου, την οποία παρακολούθησαν περισσότεροι από δώδεκα δημοσιογράφοι. Σκιαγράφησαν τους λόγους πραγματοποίησης της συνέντευξης και τα θέματα που συζητήθηκαν (βλέπε κεφάλαιο 5.4). Ο καθηγητής ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ σκιαγράφησε τη στρατηγική του για τη συνεργασία με τους εθνικούς Διαμεσολαβητές με σκοπό την προσέγγιση των πολιτών της Ευρώπης και ανακοίνωσε την πρόθεσή του να επισκεφθεί όλες τις υπό ένταξη χώρες το επόμενο έτος.

Στις 15 Ιουλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στον κ. Tansel TERZIOGLU, Αυστριακό δημοσιογράφο. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ σκιαγράφησε τις προτεραιότητές του ως Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και εξέφρασε τις απόψεις του σχετικά με το Σχέδιο Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης.

Επίσης, στις 15 Ιουλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ πραγματοποίησε δύο συναντήσεις με δημοσιογράφους με έδρα τις Βρυξέλλες, προκειμένου να συζητήσουν για το Σύνταγμα της Ευρώπης, τη διαφάνεια και τη διεύρυνση. Η πρώτη συνάντηση ήταν με ανταποκριτές πρακτορείων Τύπου ή ιστοσελίδων με ειδησεογραφικό περιεχόμενο, στους οποίους περιλαμβάνονταν ο κ. Brian BEARY από το European Report, η κ. Maria DAVIDSSON από το Swedish news agency, η κ. Honor MAHONY από το EUObserver και η κ. Nicola SMITH από το EUPolitix. Η δεύτερη συνάντηση ήταν με ανταποκριτές εθνικών εφημερίδων, στους οποίους περιλαμβάνονταν ο κ. Rory WATSON, The Times, ο κ. Michael STABENOW, Frankfurter Allgemeine Zeitung, η κ. Minna NALBANTOGLU, Helsingin Sanomat και ο κ. John PRIDEAUX, Financial Times.

Στις 15 Ιουλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στον κ. Alain DREMIERE της La Quinzaine Européenne. Σκοπός της συνέντευξης ήταν το πορτρέτο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Ο κ. DREMIERE επικεντρώθηκε στις μέχρι σήμερα εμπειρίες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και στους στόχους του στο αξίωμα αυτό.

Στις 8 Σεπτεμβρίου, κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στην Φιλανδία, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στον κ. Björn MÅNSSON από το σουηδόφωνο κανάλι TV4 της φιλανδικής τηλεόρασης. Η συνέντευξη μεταδόθηκε αργότερα την ίδια ημέρα, κατά τη διάρκεια του βραδινού δελτίου ειδήσεων.

Στις 9 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη Τύπου, την οποία οργάνωσε ο επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Φιλανδία κ. Timo MÄKELÄ. Παρευρέθηκαν περισσότεροι από 20 δημοσιογράφοι, συμπεριλαμβανομένων εκπροσώπων πρακτορείων Τύπου, εφημερίδων, τηλεοπτικών καναλιών και ραδιοφωνικών σταθμών. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρουσίασε το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, σκιαγράφησε τις προτεραιότητές του και εξήγησε τους στόχους της περιοδείας ενημέρωσης. Οι ερωτήσεις που έθεσαν οι δημοσιογράφοι κάλυψαν ζητήματα όπως η διαφάνεια και η πρόσβαση σε έγγραφα, ο αριθμός των καταγγελιών που αναμένονται ανά έτος μετά τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Σχέδιο Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης. Μετά τη συνέντευξη Τύπου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στον κ. Jouni MÖLSÄ από την κύρια εφημερίδα της Φιλανδίας Helsingin Sanomat και στον κ. Risto PAANANEN από το Europa Magazine.

Στις 10 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε ζωντανή τηλεοπτική συνέντευξη στις 7.15 π.μ. κατά τη διάρκεια του πιο δημοφιλούς πρωινού τηλεοπτικού προγράμματος της Φιλανδίας, στο κανάλι MTV3. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη μαζί με τον πρώτο Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή κ. Jacob SÖDERMAN. Στα θέματα που συζητήθηκαν κατά τη διάρκεια της συνέντευξης περιλήφθηκαν τα κύρια επιτεύγματα του κ. SÖDERMAN και οι μελλοντικές προτεραιότητες του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ ως Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 11 Σεπτεμβρίου, στο πλαίσιο της επίσκεψής του στην Εσθονία, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη Τύπου στην αίθουσα συνεδριάσεων του Νομικού Συμβούλου της Εσθονίας. Επικεφαλής της συνέντευξης Τύπου ήταν ο Νομικός Σύμβουλος της Εσθονίας κ. Allar JÕKS. Παρέστησαν περίπου 10 δημοσιογράφοι, συμπεριλαμβανομένων εκπροσώπων πρακτορείων Τύπου, εφημερίδων, τηλεοπτικών καναλιών και ραδιοφωνικών σταθμών. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρουσίασε το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, σκιαγράφησε τις προτεραιότητές του και εξήγησε τους στόχους της περιοδείας ενημέρωσης. Οι περισσότερες από τις ερωτήσεις που έθεσαν οι δημοσιογράφοι αφορούσαν τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μετά τη συνέντευξη Τύπου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στον Kuku Raadio, τον μεγαλύτερο ιδιωτικό ραδιοφωνικό σταθμό της Εσθονίας, και στον κ. Andres PULVER από την τρίτη μεγαλύτερη περιφερειακή εφημερίδα της Εσθονίας, την Virumaa Teataja.

Ο κ. Allar Jõks, Εθνικός Διαμεσολαβητής της Εσθονίας και ο κ. Διαμαντούρος παραχωρούν συνέντευξη Τύπου. Ταλίν, Εσθονία, 11 Σεπτεμβρίου 2003.

Στις 23 Σεπτεμβρίου, ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στην κ. Michèle DE WAARD, συντάκτρια υπεύθυνη για ευρωπαϊκά θέματα της ολλανδικής εφημερίδας NRC Handelsblad. Η συνέντευξη επικεντρώθηκε στο ρόλο του Διαμεσολαβητή, στο Σύνταγμα της Ευρώπης και στη διεύρυνση.

Στις 24 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ μίλησε στον κ. Marko RUONALA, φιλανδικό πρακτορείο Τύπου, στον κ. Hendrikus VAN OOSTRUM, Het Financieele Dagblad, και στον κ. Thomas GACK, Stuttgarter Zeitung, σχετικά με την έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις δραστηριότητες του Διαμεσολαβητή το 2002. Κατά τη διάρκεια της συνάντησης, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ σκιαγράφησε τις απόψεις του σχετικά με το πόσο σημαντικό είναι να συμπεριληφθεί πρόβλεψη για τους εξωδικαστικούς μηχανισμούς επίλυσης των διαφορών στο Σύνταγμα της Ευρώπης.

Στις 22 Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρέστη σε δείπνο που παρατέθηκε σε 13 Έλληνες δημοσιογράφους στο Στρασβούργο. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ μίλησε για το ρόλο των Διαμεσολαβητών στη βελτίωση των σχέσεων μεταξύ πολιτών και υπηρεσιών δημόσιας διοίκησης. Το δείπνο παρέθεσε ο πρέσβης κ. Αθανάσιος ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Ελλάδος στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Παρόντες ήταν, επίσης, ο κ. Δημήτρης ΚΟΥΣΤΑΣ, υπεύθυνος Τύπου της Μόνιμης Ελληνικής Αντιπροσωπείας στο Συμβούλιο της Ευρώπης και ο κ. Γιώργος ΚΑΣΣΙΜΑΤΗΣ, διευθυντής του Γραφείου Πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Αθήνα.

Στις 23 Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στον κ. Χρυσόστομο BIKATSIK για την ελληνική τηλεόραση «ΕΤ-1». Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ μίλησε για το ρόλο του Διαμεσολαβητή και τα δικαιώματα των πολιτών.

Στις 23 Οκτωβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρουσίασε το έργο του σε 18 δημοσιογράφους από τη Φιλανδία, τη Σουηδία, την Ισλανδία και τη Νορβηγία. Η παρουσίαση ήταν μέρος του δημοσιογραφικού σεμιναρίου διάρκειας οκτώ εβδομάδων, που διοργάνωσε το κέντρο σκανδιναβών δημοσιογράφων στο Århus. Κατά τη διάρκεια της ζωντανής συζήτησης, ο Διαμεσολαβητής απάντησε σε ερωτήσεις σχετικά με τη διαφάνεια, τις διακρίσεις και τις σχέσεις με τα άλλα θεσμικά όργανα.

Στο πλαίσιο της επίσκεψής του στην Ουγγαρία, ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στην κ. Mercédesz GYÜKERI, δημοσιογράφο της Magyar Hírlap, μίας από τις ημερήσιες εφημερίδες της Ουγγαρίας, στις 27 Οκτωβρίου. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ απάντησε σε ερωτήσεις για το ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, τις σχέσεις του με τους Ούγγρους Διαμεσολαβητές, το Σχέδιο Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης και τα προβλήματα που πρέπει να υπερνικήσουν οι προσχωρούσες χώρες πριν από τη συμμετοχή τους στην Ένωση.

Ο κ. Διαμαντούρος παραχωρεί τηλεοπτική συνέντευξη στο δίκτυο MTV της Ουγγαρίας.
Βουδαπέστη, Ουγγαρία, 28 Οκτωβρίου 2003.

Στις 28 Οκτωβρίου, ο Διαμεσολαβητής έδωσε τηλεοπτική συνέντευξη στον Ουγγρικό επιχορηγούμενο από το κράτος σταθμό MTV. Η κ. BORBALA, ανταποκρίτρια του MTV υπεύθυνη για κοινοβουλευτικά ζητήματα, ρώτησε τον Διαμεσολαβητή σχετικά με τις αλλαγές που προβλέπει λόγω της διεύρυνσης, με το πώς θα χειριστεί τις καταγγελίες που προέρχονται από την Ουγγαρία, τα είδη και τον αριθμό των καταγγελιών που έλαβε και τον Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς. Στη συνέχεια, ο Διαμεσολαβητής είχε συνέντευξη με τον ανταποκριτή του MTV για εξωτερικά θέματα κ. Robert NEMETH, ο οποίος ρώτησε τον Διαμεσολαβητή για τους εθνικούς Διαμεσολαβητές στα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις υπό ένταξη χώρες, την κακοδιοίκηση και τον χειρισμό των καταγγελιών.

Αργότερα την ίδια ημέρα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε δύο ακόμη συνεντεύξεις στα ΜΜΕ – μία στον κ. Béla FINCZICZKI από την Ουγγρική εβδομαδιαία εφημερίδα HVG και μία στον κ. László SZOCS από την ημερήσια εφημερίδα Népszabadsag. Οι συνεντεύξεις επικεντρώθηκαν στις αλλαγές που θα επιφέρει η διεύρυνση στο έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Το απόγευμα, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συμμετείχε σε συνέντευξη Τύπου με επικεφαλής τον Ούγγρο Κοινοβουλευτικό Διαμεσολαβητή για τα Δικαιώματα του Πολίτη κ. LENKOVICS. Τη συνέντευξη Τύπου παρακολούθησαν 20 περίπου άτομα. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρουσίασε το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, σκιαγράφησε τις προτεραιότητές του και εξήγησε τους στόχους της περιοδείας ενημέρωσης. Ο κ. LENKOVICS συμπλήρωσε την παρουσίαση αυτή, συγκρίνοντας το έργο του Ευρωπαίου και του Ούγγρου Διαμεσολαβητή.

Στις 14 Νοεμβρίου, η υπεύθυνη Τύπου του Διαμεσολαβητή κ. Rosita AGNEW έδωσε συνέντευξη στην κ. Cornelia METZIG, Γερμανίδα φοιτήτρια. Η κ. AGNEW απάντησε σε ερωτήσεις σχετικά με την επικοινωνιακή πολιτική του Διαμεσολαβητή και το ρόλο του υπεύθυνου Τύπου. Η κ. METZIG έγραφε ένα άρθρο για διαγωνισμό νέων δημοσιογράφων.

Στις 17 Νοεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συναντήθηκε με τον κ. Leo LINDER, Γερμανό παραγωγό ταινιών, για να συζητήσουν σχετικά με μία ταινία με τίτλο "User's Guide to Europe". Στη εκπαιδευτική ταινία θα απεικονίζεται το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και θα παρέχονται διευκρινίσεις σχετικά με το τι μπορούν να κάνουν οι ευρωπαίοι πολίτες για να ακουστούν οι απόψεις τους.

Ο κ. Barnabás Lenkovics, Ούγγρος Κοινοβουλευτικός Διαμεσολαβητής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα , ο κ. Διαμαντούρος και ο κ. Jenő Kaltenbach, Ούγγρος Κοινοβουλευτικός Διαμεσολαβητής για τα Δικαιώματα των Εθνοτικών και Εθνικών Μειονοτήτων, παραχωρούν συνέντευξη Τύπου.
Βουδαπέστη, Ουγγαρία, 28 Οκτωβρίου 2003.

Στις 18 Νοεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στον κ. Koos VAN HOUDT για τη δημοσίευση άρθρου στο ολλανδικό περιοδικό Binnenlands Bestuur. Στη συνέντευξη καλύφθηκαν ζητήματα, όπως η δημοκρατία και ο ρόλος του διαμεσολαβητή, η διοικητική μεταρρύθμιση και η διαφάνεια.

Στις 18 Νοεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε σειρά συνεντεύξεων σε Έλληνες δημοσιογράφους σχετικά με το ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, συμπεριλαμβανομένων της κ. Αλεξάνδρας ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ για το ελληνικό τηλεοπτικό «Κανάλι της Βουλής», της κ. Αλεξάνδρας ΧΡΙΣΤΑΚΑΚΗ για την ελληνική εθνική τηλεόραση «ΝΕΤ» και του κ. Ιωάννη ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ για το ελληνικό ραδιόφωνο στη Γερμανία.

Στις 24 Νοεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε σε βάθος συνέντευξη σχετικά με το έργο του στην κ. Μέττα ΤΣΙΚΡΙΚΑ από το ελληνικό τμήμα του BBC World Service.

Στις 9 Δεκεμβρίου, αρκετοί δημοσιογράφοι από τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς, καθώς και εφημερίδες, ήταν παρόντες, προκειμένου να σχολιάσουν την άφιξη του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στη Μάλτα. Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στη Μάλτα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε αρκετές συνεντεύξεις, μεταξύ άλλων, στην εφημερίδα the Times of Malta, στην ιστοσελίδα di-ve news, στο τηλεοπτικό πρόγραμμα L-Ewropej και στο ραδιοφωνικό πρόγραμμα "Mill-Ewropa" του Radio 101.

Στις 11 Δεκεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη Τύπου στο γραφείο της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο Ta'Xbiex. Τη συνέντευξη Τύπου παρακολούθησαν περίπου 10 δημοσιογράφοι από τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς και από εφημερίδες της Μάλτας.

Στις 11 Δεκεμβρίου, η κ. Rosita AGNEW, υπεύθυνη Τύπου, έδωσε συνέντευξη στην κ. Sarah TALVARD σχετικά με την επικοινωνιακή πολιτική του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Η κ.

TALVARD ρώτησε σχετικά με τους στόχους της επικοινωνιακής πολιτικής του Διαμεσολαβητή και τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την υλοποίησή της. Σκοπός της συνέντευξης ήταν η εκπόνηση διατριβής για την ιθαγένεια στο πλαίσιο των πανεπιστημιακών της σπουδών.

Ο κ. Διαμαντούρος παραχωρεί συνέντευξη Τύπου.Τα΄Xbiex, Μάλτα, 11 Δεκεμβρίου 2003.

6.5 ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Το 2003 εδραιώθηκε η παρουσία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στο Διαδίκτυο. Νέες πληροφορίες προστέθηκαν στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή και αρκετές ενότητες επεκτάθηκαν.

Επικοινωνία μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου

Τον Απρίλιο του 2001, στην ιστοσελίδα προστέθηκε η ηλεκτρονική έκδοση του δελτίου καταγγελίας σε δώδεκα γλώσσες. Από τότε, ολοένα και μεγαλύτερος αριθμός καταγγελιών υποβάλλονται κατ' αυτόν τον τρόπο. Το 2003, οι καταγγελίες που υποβλήθηκαν μέσω Διαδικτύου ήταν σχεδόν οι μισές του συνόλου των καταγγελιών που έλαβε ο Διαμεσολαβητής, με τον αριθμό να αυξάνεται ελαφρώς σε σχέση με το 2002. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί στο ένα τρίτο των καταγγελιών, που υποβλήθηκαν μέσω Διαδικτύου το 2001, σε λίγο λιγότερο από το ένα τέταρτο το 2000 και σε μόλις ένα έκτο το 1999.

Το 2003, στο λογαριασμό ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ελήφθησαν περισσότερες από 2500 αιτήσεις για παροχή πληροφοριών. Ο αριθμός αυτός είναι μικρότερος σε σχέση με τις 3717 αιτήσεις που ελήφθησαν το 2002, αλλά όταν αφαιρέσει κανείς το σύνολο των μαζικών μηνυμάτων που απαντήθηκαν σε καθένα από τα δύο αυτά έτη (το 2002 ελήφθησαν περισσότερα από 1600 ηλεκτρονικά μηνύματα σχετικά με το ναυάγιο του πετρελαιοφόρου 'Prestige'), ο αριθμός των μεμονωμένων απαντήσεων ήταν σταθερός στις 2000 περίπου.

Στις αρχές του 2003, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έλαβε περισσότερα από 300 ηλεκτρονικά μηνύματα από πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τις επιχορηγήσεις προς εκτροφείς ταύρων για ταυρομαχίες. Μολονότι το ζήτημα δεν ενέπιπτε στην αρμοδιότητα του

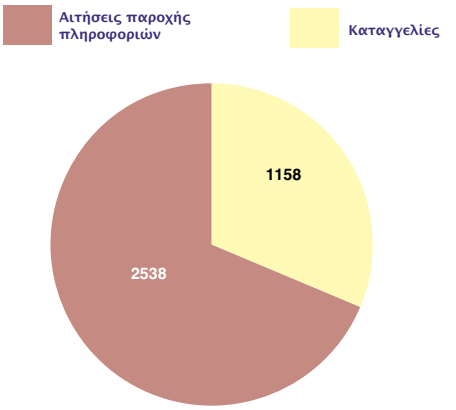
Διαμεσολαβητή, εστάλη απάντηση σε όλα τα ηλεκτρονικά μηνύματα, στην οποία αναφερόταν η δυνατότητα υποβολής αναφοράς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Εξελίξεις στην ιστοσελίδα

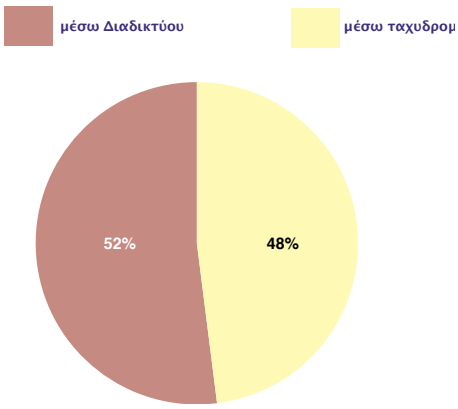
Εντός του 2003, η ιστοσελίδα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή άρχισε να τροποποιείται, ώστε να προετοιμαστεί για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 2004. Οι σελίδες κωδικοποιήθηκαν εκ νέου, ώστε να μπορούν να φαίνονται οι χαρακτήρες των νέων επίσημων γλωσσών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δημιουργήθηκαν μερικές νέες σελίδες στις νέες γλώσσες. Τον Δεκέμβριο του 2003, στην ιστοσελίδα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή προστέθηκε μία νέα ενότητα και στις 11 γλώσσες σχετικά με την αυτεπάγγελτη έρευνα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στο θέμα της ένταξης ατόμων με ειδικές ανάγκες από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η ιστοσελίδα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή θα παραμείνει μεταξύ των δημοφιλέστερων ηλεκτρονικών σελίδων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το γραφείο του Διαμεσολαβητή συμμετείχε κατά τη διάρκεια του 2003 στο έργο της Διαθεσμικής Επιτροπής Επιμελητείας για το Διαδίκτυο (CEiii). Το γραφείο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή συμμετείχε, επίσης, στην Επιτροπή Επιμελητείας για το Διαδίκτυο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τη διάρκεια του 2003.

Ηλεκτρονικά μηνύματα που απαντήθηκαν το 2003

Ποσοστό καταγγελιών που ελήφθησαν μέσω Διαδικτύου το 2003

Αύξηση του ποσοστού καταγγελιών που ελήφθησαν μέσω Διαδικτύου

Σύνοψη των κυριοτέρων σημείων

1 Πρόλογος

2 Καταγγελίες προς το Διαμεσολαβητή

3 Αποφάσεις ληφθείσες μετά τη Διενέργεια Έρευνας

4 Σχέσεις με άλλα θεσμικά όργανα

5 Σχέσεις με διαμεσολαβητές και συναφείς υπηρεσίες

6 Δημόσιες σχέσεις

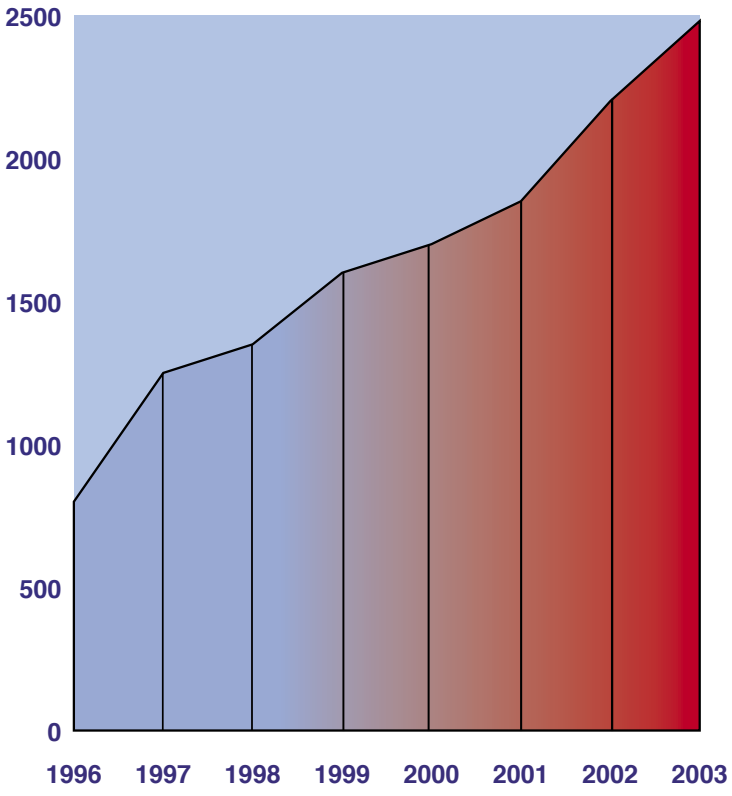
Παραρτήματα

Α ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΤΟ 2003

1 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΘΗΚΑΝ ΤΟ 2003

1.1 ΣΥΝΟΛΟ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΤΟ 2003 2611

- καταγγελίες και έρευνες μη περατωθείσες έως την 31.12.2002 170[1]
- καταγγελίες που ελήφθησαν το 2003 2436
- αυτεπάγγελτες έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή 5

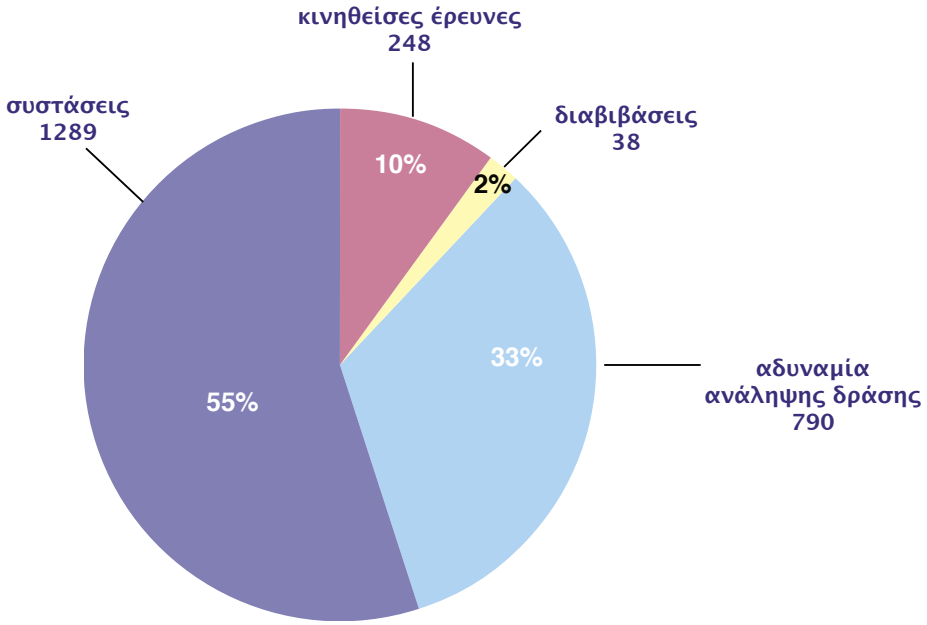
Αύξηση του αριθμού των καταγγελιών 1996 – 2003

[1] Εκ των οποίων, μία αυτεπάγγελτη έρευνα του Διαμεσολαβητή και 109 παραδεκτές καταγγελίες.

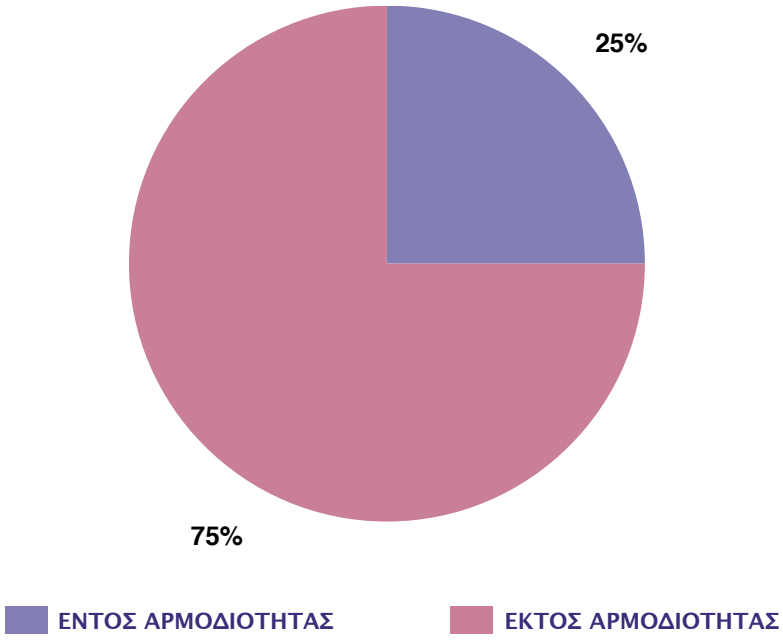
1.2 ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ Ή ΜΗ.....95%

1.3 ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

1.3.1 Ως προς τη μορφή δράσης που ανέλαβε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής υπέρ των καταγγελλόντων

1.3.2 Ως προς την Αρμοδιότητα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή

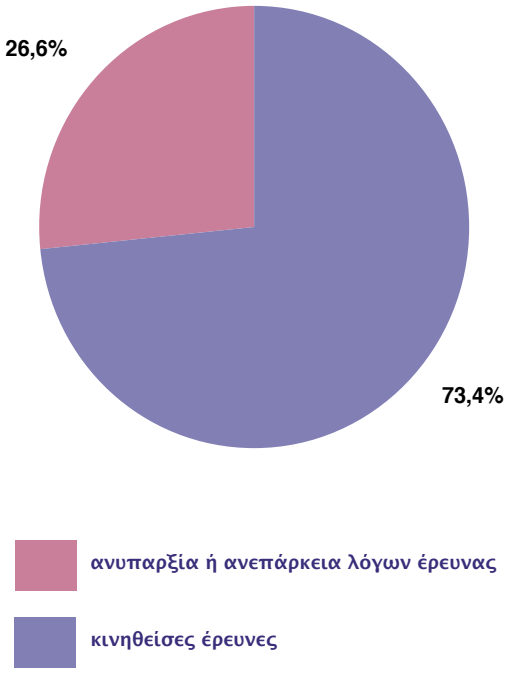

ΕΚΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ

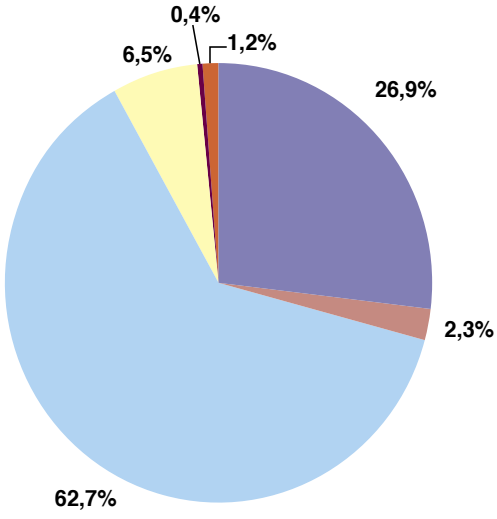

ΕΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ

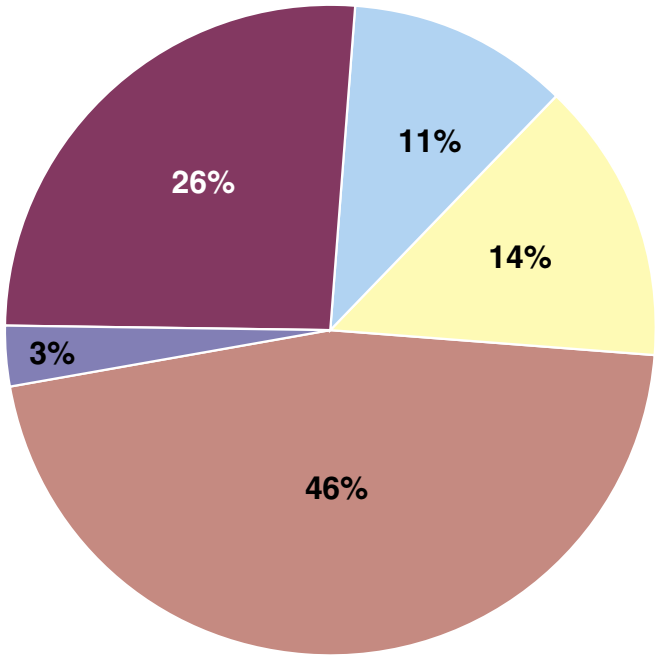
Παραδεκτές καταγγελίες

Μη παραδεκτές καταγγελίες

2 ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Σύσταση να απευθυνθούν σε διαμεσολαβητή κράτους μέλους ή στην αρμόδια υπηρεσία αναφορών του περιφερειακού ή εθνικού κοινοβουλίου (616)

Σύσταση να απευθυνθούν στην Επιτροπή Αναφορών του ΕΚ (189)

Σύσταση να απευθυνθούν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή (143)

Σύσταση να απευθυνθούν σε άλλα όργανα (341)

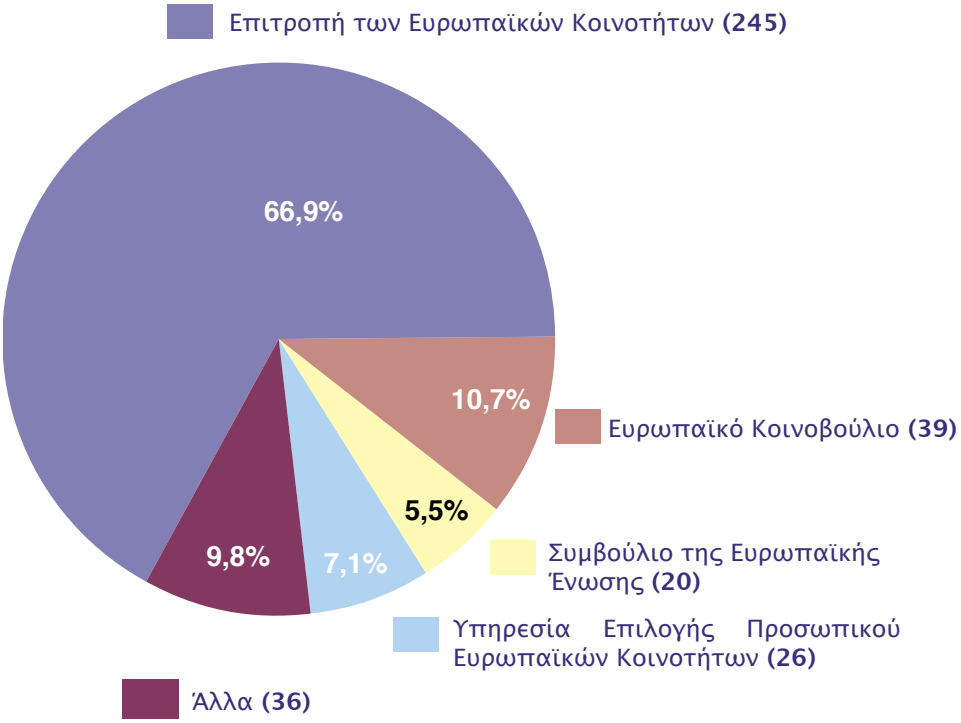
Διαβιβάσεις (38)

στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (6)
στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή (7)
σε Διαμεσολαβητή κράτους μέλους ή περιφέρειας (25)

3 ΚΙΝΗΘΕΙΣΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΤΟ 2003 363

Το 2003 ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εξέτασε 363 παραδεκτές καταγγελίες, εκ των οποίων 253 κινηθείσες το 2003 (μεταξύ αυτών πέντε αυτεπάγγελτες έρευνες) και 110 μη περατωθείσες έως την 31.12.2002.

3.1 ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ, ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΑΦΟΡΟΥΝ ΟΙ ΕΡΕΥΝΕΣ[2]

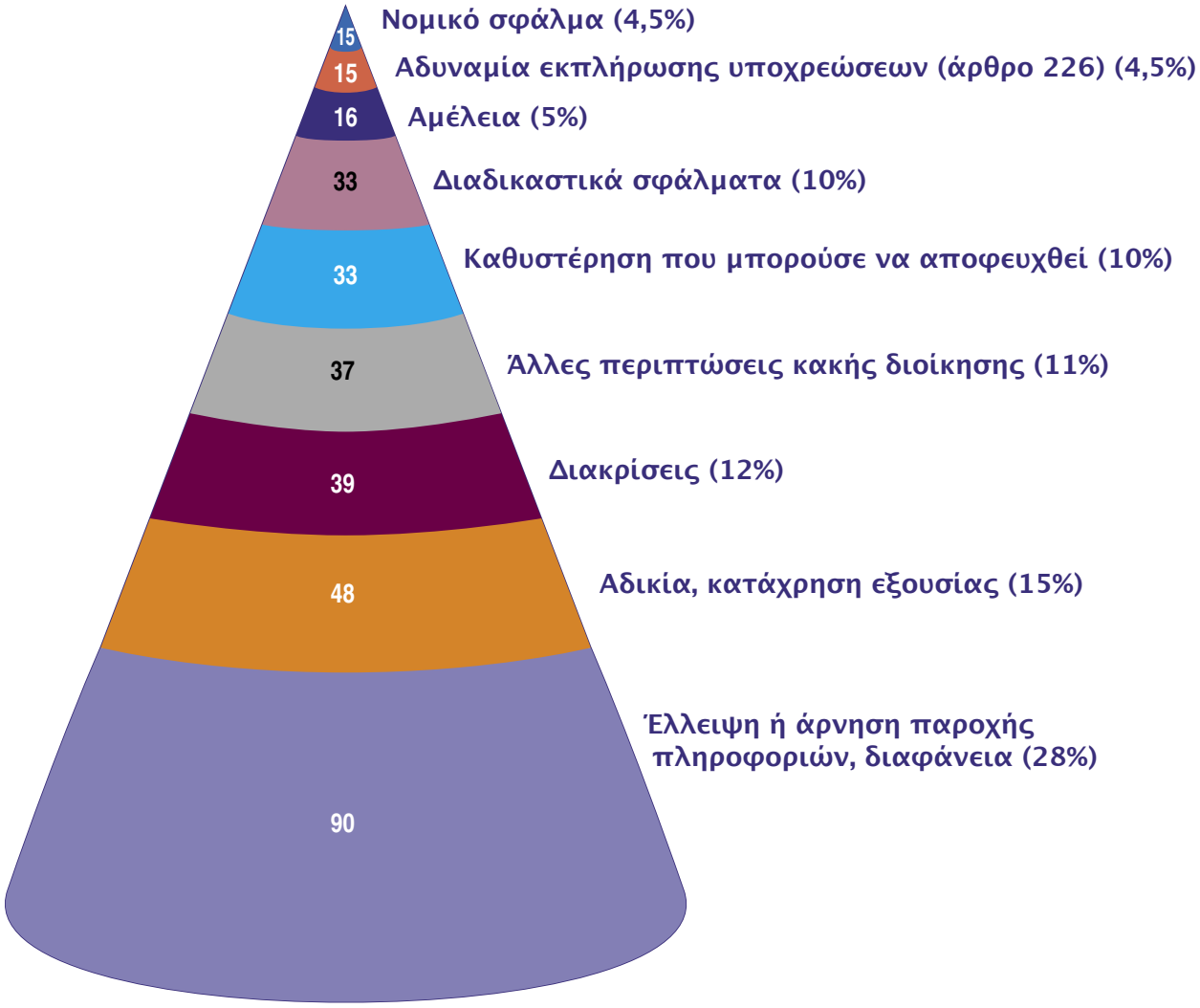

Δικαστήριο	(7)
Ελεγκτικό Συνέδριο	(6)
OLAF	(6)
Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα	(4)
Επιτροπή των Περιφερειών	(3)
Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή	(2)
Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την αξιολόγηση των φαρμακευτικών προϊόντων	(1)
Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο	(1)
Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων	(1)
Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Europol)	(1)
Ευρωπαϊκή Συνέλευση	(1)
Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας	(1)
Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος	(1)
Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ανασυγκρότησης	(1)

[2] Μερικές υποθέσεις αφορούν δύο ή περισσότερα θεσμικά όργανα ή οργανισμούς.

3.2 ΕΙΔΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΗΣ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

(Σε ορισμένες περιπτώσεις καταγγέλλεται κακοδιοίκηση δύο ειδών)

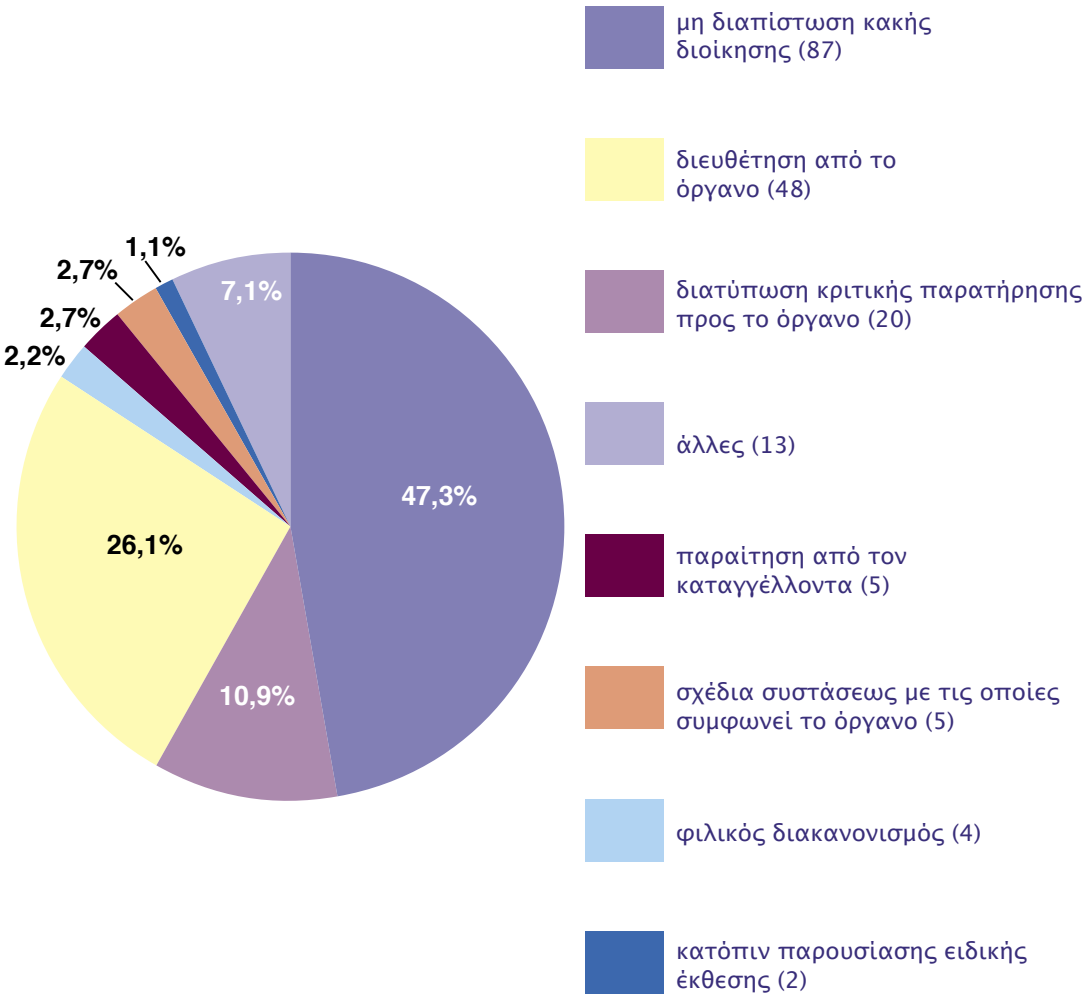

3.3 ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΦΙΛΙΚΟ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑ ΣΥΣΤΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΒΛΗΘΗΚΑΝ ΤΟ 2003

– προτάσεις για φιλικό διακανονισμό	18
– σχέδια συστάσεων	9

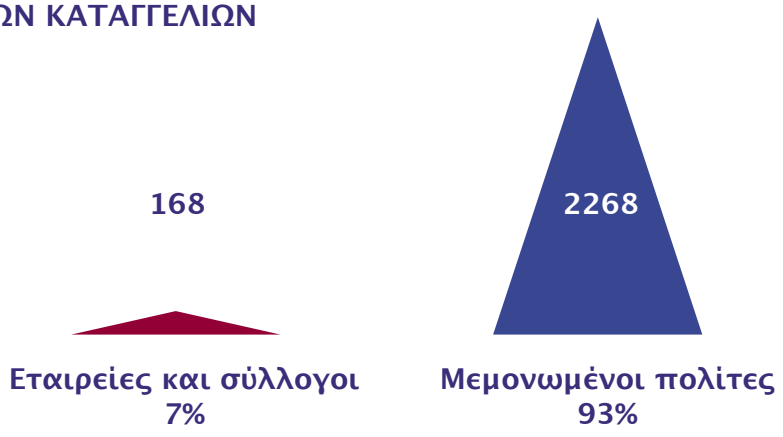
3.4 ΕΡΕΥΝΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΑΝ ΜΕ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ[3]..... 180

(Η εξέταση μπορεί να περατωθεί για έναν ή περισσότερους από τους παρακάτω λόγους)

4 ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΑΧΩΡΗΘΗΚΑΝ ΤΟ 2003

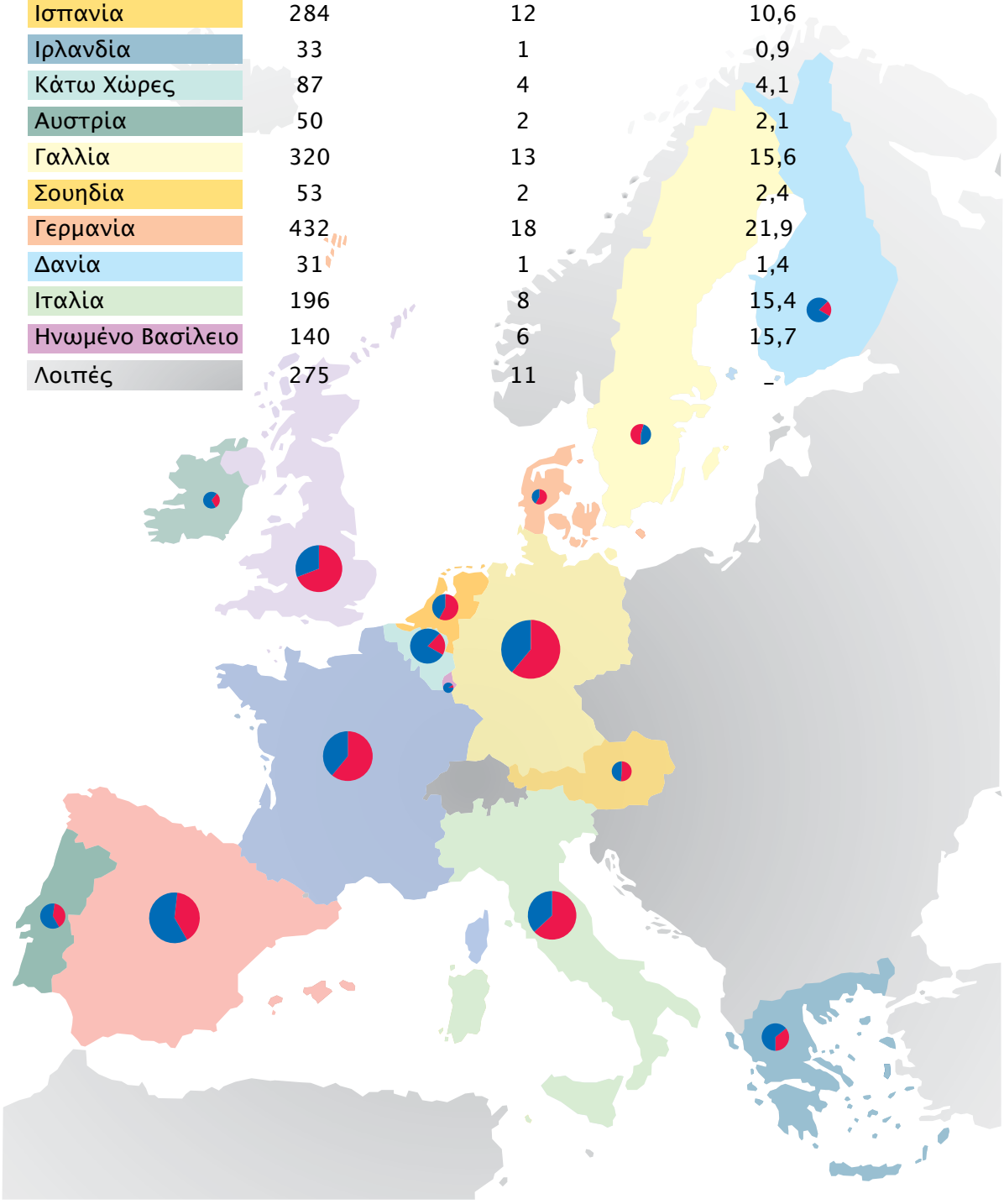
4.1 ΠΗΓΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

[3] Εκ των οποίων δύο αυτεπάγγελτες έρευνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

4.2 ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Χώρα	Αριθμός καταγγελιών	% των καταγγελιών	% του πληθυσμού της ΕΕ
Λουξεμβούργο	38	2	0,1
Φιλανδία	88	4	1,3
Βέλγιο	199	8	2,7
Πορτογαλία	110	5	2,6
Ελλάδα	100	4	2,8
Ισπανία	284	12	10,6
Ιρλανδία	33	1	0,9
Κάτω Χώρες	87	4	4,1
Αυστρία	50	2	2,1
Γαλλία	320	13	15,6
Σουηδία	53	2	2,4
Γερμανία	432	18	21,9
Δανία	31	1	1,4
Ιταλία	196	8	15,4
Ηνωμένο Βασίλειο	140	6	15,7
Λοιπές	275	11	–

Β Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Ανεξάρτητος προϋπολογισμός

Το Καταστατικό του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή προέβλεπε αρχικώς τον προϋπολογισμό του Διαμεσολαβητή ως παράρτημα στο τμήμα Ι (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο) του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τον Δεκέμβριο του 1999, το Συμβούλιο αποφάσισε να υπάρχει ανεξάρτητος προϋπολογισμός για τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή. Από την 1η Ιανουαρίου 2000[4], ο προϋπολογισμός του Διαμεσολαβητή αποτελεί πλέον ανεξάρτητο τμήμα (Τμήμα VIII-Α) του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δομή του προϋπολογισμού

Ο προϋπολογισμός του Διαμεσολαβητή διαιρείται σε τρεις τίτλους. Οι μισθοί, τα επιδόματα και οι λοιπές επιβαρύνσεις, που αφορούν την απασχόληση, περιλαμβάνονται στον τίτλο 1 του προϋπολογισμού. Ο τίτλος αυτός περιλαμβάνει και τις δαπάνες αποστολών, τις οποίες πραγματοποιούν ο Διαμεσολαβητής και το προσωπικό του. Ο τίτλος 2 του προϋπολογισμού καλύπτει τα κτίρια, τον εξοπλισμό και διάφορες δαπάνες διοικητικής λειτουργίας. Ο τίτλος 3 περιλαμβάνει ένα μόνο κεφάλαιο, από το οποίο πληρώνονται συνδρομές σε διεθνείς οργανώσεις Διαμεσολαβητών.

Συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Προς αποφυγή περιττής αλληλοεπικάλυψης διοικητικών και τεχνικών εργασιών, πολλές από τις υπηρεσίες που χρειάζεται ο Διαμεσολαβητής προσφέρονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή μέσω αυτού. Στους τομείς δραστηριοτήτων, για τους οποίους ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής βασίζεται σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό στην συνδρομή από πλευράς υπηρεσιών του Κοινοβουλίου ανήκουν:

- το προσωπικό, συμπεριλαμβανομένων των συμβάσεων, της μισθοδοσίας, των επιδομάτων και των καταβολών κοινωνικών ασφαλίσεων·
- ο δημοσιονομικός έλεγχος και η λογιστική·
- η προετοιμασία και η εκτέλεση του τίτλου 1 του προϋπολογισμού·
- η μετάφραση, η διερμηνεία και η εκτύπωση·
- η ασφάλεια·
- η επεξεργασία στοιχείων, οι τηλεπικοινωνίες και η διαχείριση της αλληλογραφίας.

Η συνεργασία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου συνέβαλε σε σημαντική εξοικονόμηση αποδοτικότητας για τον προϋπολογισμό της Κοινότητας. Η συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνέβαλε πράγματι στο να μην αυξηθεί ουσιαστικά το διοικητικό προσωπικό του Διαμεσολαβητή.

Όποτε οι υπηρεσίες που παρέχονται στον Διαμεσολαβητή απαιτούν πρόσθετες άμεσες δαπάνες από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, γίνεται η σχετική χρέωση, η πληρωμή της οποίας διενεργείται μέσω λογαριασμού-συνδέσμου. Το ενοίκιο γραφείων και οι υπηρεσίες μετάφρασης αποτελούν τα μεγαλύτερα ποσά δαπανών που διευθετούνται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Ο προϋπολογισμός 2003 περιείχε ένα ποσό κατ' αποκοπή, για να καλύψει το κόστος που συνεπάγεται για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η παροχή υπηρεσιών που συνίστανται σε ώρες προσωπικού, όπως είναι η διαχείριση των συμβάσεων του προσωπικού, των μισθών και των επιδομάτων, καθώς και ποικίλες υπηρεσίες υπολογιστή.

[4] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2673/1999 του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 1999 ΕΕ L 326/1.

Η συνεργασία μεταξύ Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή άρχισε να υφίσταται δυνάμει της από 22 Σεπτεμβρίου 1995 Συμφωνίας Πλαισίου, η οποία συμπληρώθηκε από τη Συμφωνία για Διοικητική Συνεργασία και τη Συμφωνία Συνεργασίας στον Τομέα του Προϋπολογισμού και τον Οικονομικό Τομέα, που υπεγράφησαν στις 12 Οκτωβρίου 1995.

Τον Δεκέμβριο του 1999, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υπέγραψαν συμφωνία ανανεώσεως των συμφωνιών συνεργασίας με τροποποιήσεις για το έτος 2000 και με πρόβλεψη αυτομάτου ανανεώσεως εν συνεχεία.

Προϋπολογισμός 2003

Στο οργανόγραμμα του Διαμεσολαβητή για το 2003 εμφανίζονται συνολικά 31 θέσεις υπαλλήλων.

Το συνολικό ποσό των αρχικών πιστώσεων που διατέθηκαν στον προϋπολογισμό 2003 του Διαμεσολαβητή ανήρχετο σε 4.438.653 ευρώ. Ο τίτλος 1 (Δαπάνες που σχετίζονται με τα άτομα που εργάζονται για το θεσμικό όργανο) ανήρχετο σε 3.719.727 ευρώ. Ο τίτλος 2 (κτίρια, εξοπλισμός και διάφορες δαπάνες διοικητικής λειτουργίας) ανήρχετο σε 715.926 ευρώ. Ο τίτλος 3 (δαπάνες από την εκτέλεση ειδικών αποστολών εκ μέρους του οργάνου) ανήρχετο σε 3.000 ευρώ.

Ο κάτωθι πίνακας εμφανίζει τις δαπάνες 2003 υπό μορφή αναληφθεισών πιστώσεων.

Τίτλος 1	€	3.415.448,87
Τίτλος 2	€	634.877,91
Τίτλος 3	€	2.161,49
Σύνολο	€	4.052.488,27

Τα έσοδα συνίστανται κυρίως σε κρατήσεις από την αμοιβή του Διαμεσολαβητή και των υπαλλήλων του. Από πληρωμές τα συνολικά έσοδα το 2003 ανήλθαν σε 434.833 ευρώ.

Προϋπολογισμός 2004

Ο προϋπολογισμός 2004, που ετοιμάστηκε το 2003, προβλέπει δύναμη προσωπικού 38 ατόμων, ήτοι αύξηση κατά 7 άτομα εν συγκρίσει προς το 2003. Η αύξηση αυτή οφείλεται κυρίως στην επικείμενη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην ανάγκη να διαθέτει το γραφείο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή επαρκή γνώση τόσο των γλωσσών, όσο και των νομικών συστημάτων των νέων Κρατών Μελών.

Οι συνολικές πιστώσεις για το 2004 ανέρχονται σε 5.684.814 ευρώ. Ο τίτλος 1 (Δαπάνες που σχετίζονται με τα άτομα που εργάζονται για το θεσμικό όργανο) ανέρχεται σε 4.811.846 ευρώ. Ο τίτλος 2 (κτίρια, εξοπλισμός και διάφορες δαπάνες διοικητικής λειτουργίας) ανέρχεται σε 869.986 ευρώ. Ο τίτλος 3 (δαπάνες από την εκτέλεση ειδικών αποστολών εκ μέρους του οργάνου) ανέρχεται σε 3.000 ευρώ.

Γ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

JACOB SÖDERMAN
(έως 31 Μαρτίου 2003)

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ
(απο 1 Απριλίου 2003)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

Νικόλαος ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ
Βοηθός του Διαμεσολαβητή
Τηλ. +33 3 88 17 2383

Ελένη-Άννα ΓΑΛΑΤΗ
Γραμματέας του Διαμεσολαβητή
Τηλ. +33 3 88 17 2528

ΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Ian HARDEN
Προϊστάμενος του Νομικού Τμήματος
Τηλ. +32 2 284 3849
Τηλ. +33 3 88 17 2384

Murielle RICHARDSON
Βοηθός του Προϊσταμένου του Νομικού Τμήματος
Τηλ. +33 3 88 17 2388

Elodie BELFY
Βοηθός Νομικός Υπάλληλος (από 01.01.2003)
Τηλ. +32 2 284 3901

Peter BONNOR
Νομικός Υπάλληλος
(έως 31.03.2003)

Benita BROMS
Προϊστάμενος του Γραφείου Βρυξελλών
Κύριος Νομικός Σύμβουλος
Τηλ. +32 2 284 2543

Alessandro DEL BON
Νομικός Υπάλληλος
Τηλ. +33 3 88 17 2382

Maria ENGLESON
Νομικός Υπάλληλος
(έως 31.08.2003)

Marjorie FUCHS
Νομικός Υπάλληλος
Τηλ. +33 3 88 17 4078

Gerhard GRILL
Κύριος Νομικός Σύμβουλος
Τηλ. +33 3 88 17 2423

Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA
Κύριος Νομικός Σύμβουλος (από 01.10.2003)
Τηλ. +33 3 88 17 2746

Andrea JANOSI
Κύριος Νομικός Σύμβουλος (από 01.10.2003)
Τηλ. +33 3 88 17 2429

Vicky KLOPPENBURG
Νομικός Υπάλληλος (έως 31.03.2003)

José MARTÍNEZ ARAGÓN
Κύριος Νομικός Σύμβουλος
Τηλ. +33 3 88 17 2401

Sigyn MONKE
Νομικός Υπάλληλος
(έως 31.03.2003)

Ida PALUMBO
Νομικός Υπάλληλος
Τηλ. +33 3 88 17 2385

Olivier VERHEECKE
Κύριος Νομικός Σύμβουλος
Τηλ. +32 2 284 2003

Φωτεινή ΑΒΑΡΚΙΩΤΗ
Ασκούμενη (έως 22.07.2003)

Liv-Stephanie HAUG
Ασκούμενη (από 01.09.2003)
Τηλ. +33 3 22 17 2402

Verónica JIMENEZ-VALLEJO
Ασκούμενη (από 01.02.2003 έως 23.12.2003)

Tina NILSSON
Ασκούμενη (από 01.02.2003 έως 23.12.2003)
Τηλ. +32 2 284 14 17

Παγώνα-Μαρία ΡΕΚΑΪΤΗ
Ασκούμενη (από 01.09.2003)
Τηλ. + 32 2 284 3897

Tea SEVON
Ασκούμενη (έως 01.04.2003)

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

João SANT'ANNA
Προϊστάμενος του Τμήματος Διοικήσεως και Οικονομικών
Τηλ. +33 3 88 17 5346

Félicia VOLTZENLOGEL
Γραμματέας του Προϊσταμένου του Τμήματος Διοικήσεως και Οικονομικών
Τηλ. +33 3 88 17 2394

Rosita AGNEW
Υπεύθυνη Τύπου
Τηλ. +33 3 88 17 2408

Séverine BEYER
Γραμματέας
Τηλ. +33 3 88 17 2393

Evelyne BOUTTEFROY
Γραμματέας
Τηλ. +33 3 88 17 2413

Rachel DOELL
Γραμματέας
Τηλ. +33 3 88 17 2398

Jean-Pierre FEROUMONT
Υπάλληλος Οικονομικών (από 15.10.2003)
Τηλ. +33 3 88 17 2542

Isabelle FOUCAUD-BOUR
Γραμματέας
Τηλ. +33 3 88 17 2391

Ben HAGARD
Υπεύθυνος Επικοινωνίας μέσω Internet
Τηλ. +33 3 88 17 2424

Αλέξανδρος ΚΑΜΑΝΗΣ
Υπάλληλος Οικονομικών
Τηλ. +33 3 88 17 2403

Isgouhi KRIKORIAN
Γραμματέας
Τηλ. +33 3 88 17 2540

Gaël LAMBERT
Υπάλληλος επεξεργασίας στοιχείων (από 01.09.2003)
Τηλ. +33 3 88 17 2399

Isabelle LECESTRE
Γραμματέας (έως 30.06.2003)

Juan Manuel MALLEA
Βοηθός του Διαμεσολαβητή (από 01.01.2000 έως 31.03.2003)
Γραμματέας (από 01.04.2003)
Τηλ. +33 3 88 17 2301

Charles MEBS
Κλητήρας
Τηλ. +33 3 88 17 7093

Elizabeth MOORE
Γραμματέας
Επικουρική Υπάλληλος (έως 31.10.2003.)
Έκτακτη Υπάλληλος (από 01.11.2003)
Τηλ. +32 2 284 6393

Dace PICOT-STIEBRINA
Βοηθός Επικοινωνιών (από 01.11.03)
Τηλ. +33 3 88 17 4080

Véronique VANDAELE
Υπάλληλος Οικονομικών
Έκτακτη Υπάλληλος (έως 16.10.2003)
Επικουρική Υπάλληλος (από 03.12.2003)
Τηλ.+32 2 284 2300

Δ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

1 ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

2000

1542/2000/(PB)(SM)IJH 225

2001

0341/2001/(BB)IJH....224
0573/2001/IJH 202
1351/2001/(ME)(MF)BB....166
1826/2001/JMA 46

2002

0221/2002/ME 173
0548/2002/GG 132
0647/2002/OV 52
0648/2002/IJH 154
0659/2002/IP....56
0845/2002/IJH 209
1015/2002/(PB)IJH....225
1045/2002/GG 216
1141/2002/GG 107
1166/2002/(SM)IJH....138
1237/2002/(PB)OV....173
1256/2002/GG 59
1358/2002/IP....62
1365/2002/OV 64
1402/2002/GG 141
1437/2002/IJH 68
1523/2002/GG 177
1536/2002/OV 76
1565/2002/GG 148
1625/2002/IJH 103
1753/2002/GG 79
1795/2002/IJH 43, 96
1840/2002/GG 200
1915/2002/BB 126
1939/2002/IJH 88
1960/2002/JMA 117
2024/2002/OV 111
2059/2002/IP....203
2097/2002/GG 203
OI/2/2002/IJH 231

2003

0172/2003/IP....80
0205/2003/IJH 119
0207/2003/OV 123
0324/2003/MF 85
0342/2003/IP....115
0406/2003/(PB)IJH....41
0754/2003/GG 183
0852/2003/OV 195
0949/2003/IJH 190
1117/2003/GG 93
1173/2003/(TN)IJH....121
1200/2003/OV 161
OI/4/2003/ADB....237
Q1/2003/IP 238

2 ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Γεωργία (ΚΓΠ)

0205/2003/IJH 119

Δικαιώματα των πολιτών

0845/2002/IJH 209
1402/2002/GG 141
1753/2002/GG 79
1117/2003/GG 93

Πολιτική ανταγωνισμού

0648/2002/IJH 154
1045/2002/GG 216

Συμβάσεις

0548/2002/GG 132
1141/2002/GG 107
1256/2002/GG 59
1565/2002/GG 148
1625/2002/IJH 103
1960/2002/JMA 117
1915/2002/BB 126
OI/2/2002/IJH 231
0205/2003/IJH 119
0754/2003/GG 183
0949/2003/IJH 190
1173/2003/(TN)IJH.....121

Συνεργασία για την ανάπτυξη

1351/2001/(ME)(MF)BB.....166

Οικονομική και νομισματική πολιτική

1939/2002/IJH 88

Περιβάλλον

1826/2001/JMA 46

Ελεύθερη διακίνηση αγαθών

0659/2002/IP.....56
1237/2002/(PB)OV.....173

Θεσμικά όργανα

1625/2002/IJH 103
1840/2002/GG 200
2024/2002/OV 111

Ποικίλα

0845/2002/IJH 209
2024/2002/OV 111
OI/2/2002/IJH 231

Πρόσβαση του κοινού

1542/2000/(PB)(SM)IJH 225
0573/2001/IJH 202
0648/2002/IJH 154
1437/2002/IJH 68
1015/2002/(PB)IJH.....225
1795/2002/IJH 43
1795/2002/IJH 96
1939/2002/IJH 88

Δημόσια υγεία

Q1/2003/IP 238

Έρευνα και τεχνολογία

0221/2002/ME 173
1625/2002/IJH 103

Προσωπικό

– *Πρόσληψη*

0341/2001/(BB)IJH.....224
0647/2002/OV 52
1365/2002/OV 64
1523/2002/GG 177
1536/2002/OV 76
2059/2002/IP.....203
2097/2002/GG 203
0207/2003/OV 123
0324/2003/MF 85
0406/2003/(PB)IJH.....41
0852/2003/OV 195
OI/4/2003/ADB.....237

– *Άλλα ερωτήματα*

1166/2002/(SM)IJH.....138
1358/2002/IP.....62
1625/2002/IJH 103
0172/2003/IP.....80
0342/2003/IP.....115
1200/2003/OV 161

Φορολογικές διατάξεις

1237/2002/(PB)OV.....173

3 ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΗΣ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Κατάχρηση εξουσίας

1166/2002/(SM)IJH.....138

Καθυστέρηση που μπορούσε να αποφευχθεί

0548/2002/GG 132
1141/2002/GG 107
1256/2002/GG 59
1625/2002/IJH 103
1173/2003/(TN)IJH.....121

Διακρίσεις

0647/2002/OV 52
0659/2002/IP.....56
1045/2002/GG 216
1358/2002/IP.....62
1365/2002/OV 64
1523/2002/GG 177
1536/2002/OV 76

Παράλειψη εκπλήρωσης υποχρεώσεων

1237/2002/(PB)OV.....173

Παραβίαση δικαιωμάτων υπεράσπισης

1200/2003/OV 161

Έλλειψη ή άρνηση παροχής πληροφοριών

1542/2000/(PB)(SM)IJH 225
0341/2001/(BB)IJH.....224
1237/2002/(PB)OV.....173
1437/2002/IJH 68
1015/2002/(PB)IJH.....225
1402/2002/GG 141
1625/2002/IJH 103
1915/2002/BB 126
1939/2002/IJH 88
2024/2002/OV 111
0207/2003/OV 123
0324/2003/MF 85
0342/2003/IP.....115
1117/2003/GG 93

Έλλειψη διαφάνειας

0221/2002/ME 173
0845/2002/IJH 209
1565/2002/GG 148
1753/2002/GG 79
1795/2002/IJH 43
1795/2002/IJH 96
2059/2002/IP.....203
2097/2002/GG 203

Νομικό σφάλμα

0573/2001/IJH 202
0648/2002/IJH 154
1795/2002/IJH 43
1795/2002/IJH 96
0949/2003/IJH 190

Αμέλεια

1826/2001/JMA 46
1960/2002/JMA 117

Διαδικαστικά σφάλματα

1351/2001/(ME)(MF)BB.....166
0221/2002/ME 173
0647/2002/OV 52
0845/2002/IJH 209
1166/2002/(SM)IJH.....138
1915/2002/BB 126
OI/2/2002/IJH 231
0172/2003/IP.....80
0406/2003/(PB)IJH.....41
OI/4/2003/ADB.....237

Αιτιολόγηση

1542/2000/(PB)(SM)IJH 225
0573/2001/IJH 202
0647/2002/OV 52
0648/2002/IJH 154
2024/2002/OV 111
0207/2003/OV 123
1200/2003/OV 161

Άδικη μεταχείριση

0845/2002/IJH 209
1840/2002/GG 200
0205/2003/IJH 119
0852/2003/OV 195

Άλλες περιπτώσεις κακοδιοίκησης

1351/2001/(ME)(MF)BB 166
0205/2003/IJH 119
0754/2003/GG 183
0852/2003/OV 195

Ε Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Οι νομικές διατάξεις

Το Άρθρο 195 (2) της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει: «Ο Διαμεσολαβητής διορίζεται μετά από κάθε εκλογή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη διάρκεια της βουλευτικής περιόδου. Η θητεία του δύναται να ανανεωθεί».

Ο κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ορίζει τις λεπτομέρειες της διαδικασίας για την εκλογή:

Άρθρο 177

«1. Κατά την έναρξη κάθε βουλευτικής περιόδου, αμέσως μετά την εκλογή του ή στις περιπτώσεις που προβλέπονται από την παράγραφο 8 του παρόντος Άρθρου, ο Πρόεδρος ζητεί να υποβληθούν υποψηφιότητες για το διορισμό του Διαμεσολαβητή και ορίζει την προθεσμία για την κατάθεσή τους. Η ανακοίνωση αυτή δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Οι υποψηφιότητες πρέπει να υποστηριχθούν από τριάντα δύο τουλάχιστον βουλευτές, από δύο τουλάχιστον Κράτη Μέλη.

Κάθε βουλευτής μπορεί να υποστηρίξει μία μόνο υποψηφιότητα.

Οι υποψηφιότητες πρέπει να περιλαμβάνουν όλα τα δικαιολογητικά που αποδεικνύουν σαφώς ότι ο υποψήφιος πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από το Καταστατικό του Διαμεσολαβητή.

3. Οι υποψηφιότητες διαβιβάζονται στην αρμόδια επιτροπή, η οποία μπορεί να ζητήσει από τους ενδιαφερόμενους να παρουσιαστούν για ακρόαση.

Οι ακροάσεις αυτές είναι ανοιχτές για όλους τους βουλευτές.

4. Ο αλφαβητικός κατάλογος των υποψηφιοτήτων που έχουν κριθεί παραδεκτές υποβάλλεται εν συνεχεία στο Κοινοβούλιο προς ψήφιση.

5. Η ψηφοφορία αυτή διεξάγεται με μυστική ψηφοφορία και με την πλειοψηφία των ψηφισάντων.

Εάν μετά τους δύο πρώτους γύρους δεν εκλεγεί κανείς υποψήφιος, συνεχίζουν μόνο οι δύο υποψήφιοι που έχουν συγκεντρώσει το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων στον δεύτερο γύρο.

Σε όλες τις περιπτώσεις ισοψηφίας επικρατεί ο πρεσβύτερος των υποψηφίων.

6. Πριν από την έναρξη της ψηφοφορίας, ο Πρόεδρος βεβαιώνεται ότι είναι παρόν τουλάχιστον το ήμισυ του αριθμού των βουλευτών που απαρτίζουν το Κοινοβούλιο.

7. Ο διορισθείς υποψήφιος καλείται αμέσως να ορκισθεί ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

8. Ο Διαμεσολαβητής παραμένει εν ενεργεία έως ότου αναλάβει τα καθήκοντά του ο διάδοχός του, εκτός περιπτώσεων θανάτου ή παύσεώς του».

Η εκλογή του 2003

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δημοσίευσε πρόσκληση για την υποβολή υποψηφιοτήτων στην Επίσημη Εφημερίδα της 7ης Σεπτεμβρίου 2002[5], ορίζοντας την 3η Οκτωβρίου 2002 ως λήξη της προθεσμίας για την υποβολή υποψηφιοτήτων.

[5] 2002 ΕΕ C 213/10.

Με την από 21ης Οκτωβρίου 2002 επιστολή του, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ενημέρωσε την Επιτροπή Αναφορών ότι είχε λάβει 17 αιτήσεις υποψηφιότητας.

Στις 25 και 26 Νοεμβρίου 2002, η Επιτροπή Αναφορών διοργάνωσε δημόσιες ακροάσεις των 7 υποψηφίων οι αιτήσεις των οποίων κρίθηκαν παραδεκτές, δηλαδή του κ. Γεωργίου ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ, του Π. Νικηφόρου ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ, του κ. Giuseppe FORTUNATO, του κ. Xabier MARKIEGI, του κ. Pierre-Yves MONETTE, του κ. Roy PERRY και του κ. Herman WUYTS.

Ο κ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ και ο κ. MARKIEGI απέσυραν τις υποψηφιότητές τους στις 9 Ιανουαρίου 2003.

Στις 15 Ιανουαρίου 2003, ο κ. Π. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εξελέγη από την ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο σε δεύτερη ψηφοφορία με 294 ψήφους μεταξύ 535 ψηφισάντων.

Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που διορίζει τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ έως τη λήξη της τρέχουσας βουλευτικής περιόδου, το 2004, δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της 8ης Μαρτίου 2003[6].

Αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με την εκλογή του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή διατίθενται στην ιστοσελίδα του Κοινοβουλίου στην παρακάτω ηλεκτρονική διεύθυνση: http://www.europarl.eu.int/comparl/peti/election/default_en.htm .

6 2003 ΕΕ L 065/26.

ΠΩΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΣΕ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΙΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΣ

The European Ombudsman

1, avenue du Président Robert Schuman

B.P. 403

67001 Strasbourg Cedex

France

ΜΕΣΩ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

+33 3 88 17 2313

ΜΕΣΩ ΤΗΛΕΟΜΟΙΟΤΥΠΙΑΣ (ΦΑΞ)

+33 3 88 17 9062

ΜΕΣΩ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ (E-MAIL)

euro-ombudsman@europarl.eu.int

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

http://www.euro-ombudsman.eu.int

Υπηρεσία Εκδόσεων
Publications.eu.int

ISBN 92-95010-83-3

www.euro-ombudsman.eu.int